

Κ Xenophon, the H...

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΤΡΟΤ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΑ Ν΄.

ΕΞ ΤΗΕΑΤΡΟΥ, ΟΝΟΜΑ,

Υ ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΒΙΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΣΟΤΙΔΑ.

ΞΕΝΟΦΩΝ Γρύλλος, Αθηναῖος, φιλόσοφος Σωκρατικός· ὃς πρῶτος ἔγραψε βίης φιλοσόφου, καὶ ἀπομνημονεύματα. παῖδας ἔχεν δύο Φιλοτίαν, Γρύλλον καὶ Διδώρον· οἱ καὶ Διδόσκουροι ἐκαλεῖντο. αὐτὸς δὲ Ἀττικὴ μέλιτις ἐπωνομάζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητὴς Πλάτωνος καὶ ἠκμαζε καὶ πρὸ ἐνεννηκοσὴν ἔγδοον Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα ἢ μ', ὧν καὶ πάντα, Κύριον παιδείας βιβλία η', Κύριον ἀναβάσεως βιβλία ζ', Ἑλληνικῶν βιβλία ζ', Συμπόσιον, καὶ ἄλλα πολλά.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

ΞΕΝΟΦΩΝ Σωκράτους μαθητῆς ἱστᾷ δὲ οὕτω ὅτι Πέρσαι, Κύρω συναγλῶν ὅτι ἃ ἀδελφὸν Ἀρταξέρξῳ, ὁ Κύρῳ δὲ ὡς μὲν Τισαφέρνην ἱσπαρχὸν ὑπὸ Δαρείῳ πατρὸς ἑῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατέστας. μὲν δὲ τὸν Δαρεῖος θάνατον Κύρον Ἀρταξέρξεως διακληθέντα ὑπὸ Τισαφέρνης ἀναιρεῖν μέλλον, ἀφῆκε, Παρυσάτιδῳ τῆς μητρὸς ὄφρα τισηταμένης αὐτὸν, καὶ πῶς στρατὸν αὐτῇ φυλάσσας, ὁ δὲ, ὡς Τισαφέρνης πλεμῆς, ἤθροισεν δυνάμειν, καὶ ὅτι τὸν ἀδελφὸν ἐγὼν στρατεύειν. τετρακόσιοι δὲ κατέλιπον τὸν Κύρον, καὶ ἔφυγον ἐκ ἑῶν συστράτευσι των ὁπλῖται, καὶ πλῆτασά γφ'. Ξενοφῶν δὲ συναγλῶν. δέκα οὖν Βαρβάρων μυριάδας συναθροίσας, ὡς ἐπὶ Πισίδας ἦν ἐπορεύετο ὡς δὲ πρὸς ἔδρην διήλθεν ἐφ' ἧς στρατεύειν ἐπεσφασίζετο, συνέντες οἱ Ἕλληες ἐπὶ βασιλέα ἦν πῶς στρατεία, ὥκρου πῶς ἀνάβασιν. Κλέαρχου δὲ εἰπόντῳ πῶς ὑποσφωλὴ ἀπορον ἦν, Κύρου μὴ συναρουμεῖν, συνήσαν. Κύρῳ δὲ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ πρὸς Τισαφέρνην μαχόμενῳ, Κλέαρχου δὲ ἀπαγορεύοντῳ αὐτῷ μὴ πολεμεῖν, ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἕλληες ὑπὸ Κλέαρχῳ τεταγμένοι, Αἰαῖον περιβάλλοντο βασιλέα αὐτῶν. ὁ δὲ παρητήσατο. βασιλεὺς δὲ πῶς τῷ Κύρου κεφαλῇ καὶ χεῖρα ὑποκέψας, τοῖς Ἕλλησιν ἐπεμπε, ζητῆναι τὰ ὅπλα ὡς ὅτι νικημένων. οἱ δὲ καὶ ἔδωκαν. δόλω δὲ Τισαφέρνης ὅτι καὶ τοῖς ὅρκες, περιδίδωσι βασιλεῖ τὰς Ἑλλῆας, καὶ Κλέαρχον καὶ Μένωνα καὶ τὰς λοιποὺς στρατηγὸς ἑῶν Ἑλλῶν, ὡς ἀναιρεῖ. καὶ Ξενοφῶν αὐτῶν στρατηγῶν, καὶ πάντας νικᾷ. ἐλθόντες δὲ καὶ εἰς Θράκην, ἐμίσθωσαν ἑαυτοὺς Σάθῃ τῇ βασιλεῖ μύριοι ἀλγιστάδιντες.

μῶλλον συνίσταται ἢ ἐπὶ τύτους ὅς ἐν ἀφ' αὐτῶνται ἀρχῇ αἰ-
 τῶν ἐπιχρήσασθαι. Ὅτι μὲν δὲ ταῦτα ἐνθυμύμεθα, ἕτως ἐνθά-
 σκαρδρ ἀπὸ αὐτῶν, ὡς ἀνθρώπων πιφυκίτι πῶντων τῶν ἀλλων
 ζῶων εἴη ῥᾶν ἢ ἀνθρώπων ἀρχῇ· ἐπεὶ δὲ ἐννοήσασθαι ὅτι Κῦ-
 ρος ἐνθάδε Πέρσης, ὅς παμπόδας μὲν ἀνθρώπους ἐκτίσας πε-
 ρσικὸν αὐτῶν, παμπόδας δὲ πόλεις, πᾶν ποταμὸν δὲ ἰθὺν, ἐκ
 τῶν δὲ λῶα κροζόμεθα μετανοεῖν, μὴ ἔτι τῶν ἀδυνάτων,
 ἔτι τῶν χαλιπῶν ἔργων ἢ τὸ ἀνθρώπων ἀρχῇ, ὡς περ ἐπισταυρῶν
 τῶν περσῶν. Κύρῳ γὰρ ἰσχυρὸν ἐπιλήσασθαι περσῶν τὸν μὲν,
 ἀπὸ τοῦ παμπόδα ἡμερῶν ὁδῶν, τὸν δὲ, καὶ μὴ μὴ, τὸν
 δὲ. ὅς ἐνθαυμάσιον πᾶσι τοῖς αὐτῶν, τὸν δὲ, καὶ εὖ εἰδὼς ὅτι
 οὐδ' αὖ ἐδίδαν· καὶ ὅμως ἤθελεν αὐτῶν ὑπακούειν. καὶ γάρ τοι γ-
 σῶνται διήναι τῶν ἄλλων βασιλείων, καὶ τῶν παλαιοῦς ἀρχαῖς πε-
 ρσῶν φέρονται. Ἐ τῶν δὲ ἰαυτῶν κλησικῶν, ὥς ὅτι μὲν Σκυθίας, καὶ
 παμπόδα ὄντας Σκυθῶν, ἄλλους μὲν ἐδίδαν διώκειν· αὖ ἐ-
 νθαυμάσιον ἐπὶ αὐτῶν, αἰετῶν ἰθὺς ἀρχῇ ἀρχῇ ἀρχῇ ἀρχῇ
 καὶ ὁ Θρακῶν Θρακῶν, καὶ ὁ Ἰαυρῶν Ἰαυρῶν καὶ τῶν
 δὲ ὡς αὐτῶν ἰθὺν ἀκούειν· τὰ γὰρ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἔστι ἐν αὐ-
 τῶν εἶναι λίγαν, καὶ λεῖον αὐτῶν ἀπὸ ἀλλήλων. Κύρῳ δὲ πα-
 ραλαβὼν ὡς αὐτῶν καὶ πᾶσι ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἰθὺν αὐτῶν εἶναι, ὅ-
 μως οὐκ ὀλίγη Περσῶν στρατῶν, ἐκόντων μὲν ἡγήσασθαι Μήδων,
 ἐκόντων δὲ Γερμανίων· κατὰ τὴν δὲ Σύρον, Λαυρῶν, Λαυ-
 ρῶν, Καρπυαίων, Φρύγιαν ἀμφότερας, Λυδίας, Κάρων, Φοί-
 νικας, Βαβυλωνίας· ἔστι δὲ καὶ Βακτριανὴ καὶ Ἰνδὴ καὶ Κιλικίαν·
 ὡς αὐτῶν δὲ Σακῶν καὶ Παφλαγῶν, ἔστι καὶ Μεγαρῶν, καὶ ἄλ-
 λων δὲ παμπόδα ἰθὺν, ὡς ἐπὶ αὐτῶν τὰ ὀνόματα ἔχει περ οἰ-
 πῶν. ἐπὶ ἔστι δὲ καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· καὶ αὐτῶν δὲ ἐπὶ γα-
 λαίαν, ἔστι Κυπρίων, καὶ Αἰγυπτίων. Ἐ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 ἔστι ἔτι ἰαυτῶν ὁ μὲν γὰρ ὄντων, ἔτι ἀλλήλοισ· καὶ ὅμως ἡ-
 δυνήθη ἐφικνέσθαι μὲν ἐπὶ τοιαύτῳ γὰρ τῶν ἀφ' ἰαυτῶν φέρονται, ὥς
 καὶ ἀπὸ τῶν παλαιοῦν, ἔστι καὶ μὴδὲν ἐπιχρήσασθαι αὐτῶν· ἰδυνήθη δὲ ἐ-
 πὶ τῶν ἰαυτῶν ἰαυτῶν τοιαύτῳ τῶν παλαιοῦν καὶ πᾶσι αὐτῶν καὶ τῶν
 αἰετῶν αὐτῶν γὰρ ἀπὸ τοῦ κυδιστοῦ. ἀνηρησάμεν δὲ τοιαύτῳ
 φέρονται ὅσα καὶ διελθόντες ἔργων ἔστιν, ὅτι αὖ ἀρξήσασθαι περ
 ἀπὸ τῶν Βασιλείων, ὡς περ πρὸς ἡμᾶς, ὡς περ πρὸς ἡμᾶς, ὡς περ πρὸς

ἄρχιον, ὥτι πρὸς μισητοῦσαν. ἡμῖς μὲν δὲ ὡς ἄξιοι ὄντα ἡνω-
μαίμεθα τῷ τῷ ἀνδρᾷ, ἐκτεψάμεθα τίς ποτε ὢν ἡμεῖς,
καὶ ποῖαν πινὴ φύσιν ἔχων, ἡ ποῖαν πινὴ παρθενία παρθενίας, τ-
σοῦτον διδάσκουσιν εἰς τὸ ἀρχεῖν ἀνθρώπων. ὅσοι οὖν καὶ ἰπυ-
θιμοῖται καὶ ἡδονῶν δοκῶντων περὶ αὐτῶν, ταῦτα περιεσπόμεθα
διηγούμεθα.

1. Π Ἀτρεὺς μὲν δὲ λέγεται ὁ Κύριος ἡμεῶν Καμῦσων, Περ-
σῶν βασιλείας (ὁ δὲ Καμῦσος ἔτος ἔξ Περσῶν
γένεας ἔν: οἱ δὲ Περσῆδες ἀπὸ Περσῶν καλεῖσθαι) μνηστὺς
δὲ ὁμολοῦνται Μανδάνης ἡμεῶν ἡ δὲ Μανδάνη αὕτη Ἀσ-
σῶν ἦν θυγάτηρ, ἔξ Μήδων ἡμεῶν βασιλείας.

2. Φύσιν δὲ ὁ Κύριος λέγεται καὶ ἄδεται ἐπὶ καὶ νῦν ὑπὸ
τῶν βαρβάρων εἶδος μὲν καὶ καὶ, ψυχῶν δὲ φιλανθρωπῶ-
ν καὶ φιλομαθῶν καὶ φιλοπομπῶν, ὥστε πάντες μὲν
πάντες ἀνταλλάσσειν, πάντες δὲ κινδυνοὶ ὑπομνήσκειν ἔξ ἰπυθιμοῦ
ἐνέχου.

3. Φύσιν μὲν δὲ τῇ ψυχῇ ἡ τῆς μορφῆς τοιαύτην ἔχων δια-
μνημονεύεται ἰπυθιμῶν καὶ μὲν ἐν Περσῶν νόμοις. ἔτι δὲ δι-
κῶσι οἱ νόμοι ἄρχοντες ἔξ καὶ ἀρχῶν ἰπυθιμῶν. ἔχ ὁ-
μοίως ἢ τῶν πλείων πόλεσι ἀρχονται· αἱ μὲν ἢ πλείων
πόλεις ἀφ᾽ ἑαυτῶν παρθενίας ὅπως τις ἐγγίλοι τὴν ἑαυτῶν παρθενίας,
καὶ αὐτὴν τὴν περὶ τῶν ὅπως ἐγγίλοι ἀφ᾽ ἑαυτῶν, ἰπυθιμῶν
αὐτῶν μὴ κλέπτειν, μὴ ἀρπάζειν, μὴ βία εἰς οἰκίαν παρθενίας,
μὴ πᾶσι δὲ μὴ δικαίον, μὴ μαχόμεν, μὴ ἀπ᾽ ἑαυτῶν ἀρχοῖν,
καὶ πᾶσι πᾶσι τοιαύτην ἀσπίδα. ὡς δὲ τις τέτων π παρθενίας,
ζημίας αὐτῶν ἐπίσταν. οἱ δὲ Περσικὸν νόμοι, ἀσπιδόνοτοι
ἰπυθιμῶν ὅπως τῶν ἀρχῶν μὴ τῶν ἑαυτῶν ἔσονται οἱ πολῖται, ὥστε
πυθῶν πᾶσι ἔργον ἢ αἰχρῶν ἐφ᾽ ἑαυτῶν. ἰπυθιμῶν δὲ ὥστε ἔ-
στιν αὐτῶν ἐλπίδα ἀρχῶν καὶ μαχόμεν, ἔστιν αὐτῶν πᾶσι π βασιλεία καὶ
πᾶσι ἀρχῶν πᾶσι πᾶσι. ἐνταῦθα πᾶσι μὲν ὅσα, καὶ οἱ ἀρχ-
οῖσι, ἡ αἱ τέτων φωνῶν καὶ ἀπ᾽ ἑαυτῶν αἰπλήλονται εἰς
ἄλλον τρόπον, ὥς μὴ μιν γινώσκω ἡ τέτων τύρῃ τῇ τῇ πᾶσι
μαχόμεν ἀρχοῖσι. δι᾽ ἑαυτῶν δὲ αὐτῶν ἡ ἀρχῶν ἡ περὶ τὰ ἀρχῶν
εἰς τίτλα μίση· τέτων δὲ ἔστιν ἐν μὲν πᾶσι, ἐν δὲ ἐφ᾽ ἑαυτῶν.

ἂ Γέναν.

ἂ Ἐπαιθῶν.

ἄλλο πλείοις ἀνδράσιν, ἄλλο τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύματα ἱστῆ γε-
ροσσι. νόμος δὲ εἰς τὰς ἑαυτῶν χεῖρας ἕκαστος τέττονι πάροςιν, οἱ
μὲν παῖδες ἄμφοι τῇ ἡμέρᾳ, καὶ οἱ τέλειοι ἄνδρες· οἱ δὲ γεραίτεροι,
ἡλικίᾳ αὖ ἕκαστος ὡς χωρὴν, πολλὴν ἐν ταῖς πλεγμαῖς ἡμέρας,
ἐν αἷς δὲ αὐτὸς παρῆναι. οἱ δὲ ἱφθόοι καὶ κρημνίσαντες τὰ
ἀρχαῖα σὺν τοῖς ἁγυμνητοῖς ὁπλοῖς, πολλὴν τὴν γεραμνησάντων.
ἔτι δὲ ἔτι ἐπιζητῶνται, ὡς μὴ ὡς ῥῆθ' ἡ παρῆναι· ἔτι πολ-
λάκις ἀπύναται καλόν. ἀρχοῖς δ' ἐφ' ἕκαστον τέττονι μέρει
εἰς δώδεκα (δώδεκα γὰρ ἑ Περσῶν φυλαὶ διήρμηνται) καὶ ἐπὶ μὲν
τοῖς πασι ἐκ τῶν γερατίων ἡγήμῃοι εἰσὶν, οἱ δὲ δὲκασι τὰς
παίδας βελτίστους ἂν ἀποδιδόναι· ἐπὶ δὲ τοῖς ἱφθόοις, ἐκ
τῶν πλείων ἀνδρῶν, οἱ δὲ αὐτὸς τὰς ἱφθόους βελτίστους δὲ-
κάσι παρέχον· ἐπὶ δὲ τοῖς πλείοις ἀνδράσιν, οἱ δὲ δὲκάσι
παρέχον αὐτὸς μάλιστα τὰ πλεγμαῖα ποιεῖν, καὶ τὰ πλεγμα-
γαστῆρα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρχῆς· εἰσὶ δὲ καὶ τῶν γερατίων
ὡς τέταται ἡγήμῃοι, οἱ ὡς τεταμένους ὅπως ἑ αὐτοὶ τὰ κατῆ-
κοντα ἀποπλάουσιν. αὐτοὶ δὲ ἕκαστος ἡλικίας ὡς τεταμένους ποιεῖν, δι-
ηρησμένους, ὡς ἑκάστον δῆλον γένῃ· ἢ ἐπιμείλονται ὡς αὖ βίλ-
πτοι εἰσι οἱ πολῖται.

4. Οἱ μὲν δὲ παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες, ἀφ' ἑ-
κατοστάταις μαθηταῖς διχομενῶν, καὶ λίγους ὅτι ἐπὶ τῶν ἐξ-
χέλων, ὡς ὅτι παρ' ἡμῶν οἱ τὰ γεράματα μαθησόμενοι· οἱ
δὲ ἀρχοῖς αὐτῶν ἀφ' ἑκατοστάταις τὸ πλεῖστον μέρους τῆς ἡμέρας
δικάζουσι αὐτοῖς. γίνεσθαι γὰρ καὶ πασι πρὸς ἀλλήλους, ὡς
ὅτι ἀνδράσιν, ἐκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ βίας,
ἑ ἀπάτης, καὶ καυχολογίας, καὶ ἄλλων οἷων εἰκός. ἔς δ' αὖ γυναι-
σιν τέττονι π' ἀδικεῖν, πρὸς αὐτοῖς καλῶς δὲ καὶ ἔς αὖ
ἀδικῶς ἐκκαλεῖν διείκωσι. δικάζουσι δὲ καὶ ἐκλήματα, ἢ
ἐν ἑκατοστάταις μισθοῖς μὲν ἀλλήλους μάλιστα δικάζουσι δὲ ἐκ
ἑκατοστάταις, ἀρχαίαι· καὶ ὅτι αὖ γυναισὶ δυνάμει μὲν καλῶς ἀποδι-
δόναι, μὴ ἀποδιδόναι δὲ, καλῶς καὶ τῶν ἰσχυρῶς οἷον·
γὰρ τὰς ἀρχαίαις, αὐτοὶ γὰρ αὖ μάλιστα ἀμαλῶς ἔχον, καὶ ὡς
γασίας, ἑ παλαιοὶ, ἑ φίλους. ἐπὶ δὲ δὲκα μάλιστα τῇ
ἀρχαίᾳ ἢ ἀναισχυπῇ· καὶ γὰρ αὐτὴ μεγίστη δὲκα ἵσταται ἐπὶ
πάντα τὰ αἰχρὰ ἡγεμῶν. διδάσκουσιν δὲ τὰς παίδας ἑ σὺν.

^a Γυμνητοῖς.

μέσσι γιγνόμενον, φυλάττουσθαι δὲ τὸ ἐπιφειρόμενον. ὥστ' ἡ ῥά-
 διον ὁρῶντι πρὸς τῇ θήρᾳ ἄπεισι τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων. ἐξ-
 ἔρχοι) δὲ ἐπὶ τῷ θήρῳ, ἄρεισι ἔχοντες πλεῖστον μὲν, ὡς τὸ εἰ-
 κές, τῶν παύδων, πλεῖστα δὲ ὄμβριοι. Ἐ θηρῶντις μὲν, σὺν ἂν ἀ-
 ριστήσιν· ἢ δὲ πρὸς τῇ θήρᾳ ἐνικα ἐπικρατούμεναι, ἢ ἄλλως
 ἢ βυληῶσι ἀφελείψαι πρὸς τῷ θήρῳ, τὸ ἄρεισι τῶν θηρῶν
 σταίς, τὸ ὑπεραίαν αὐτῶν θηρῶν μίχρα δίδωμι· καὶ μίαν ἀμφω
 ταύτας τὰς ἡμέρας λογιζέσθαι, ὅτι μίαν ἡμέραν ὅσον διαπαντός.
 τῶν δὲ ποιῶσι τὸ ἐξελθεῖν ἐνικα, ἢ αὐτῶν πρὸς τὴν πολέμῳ
 δέσση, δυνάμει τῶν ποιῶν. καὶ ὅσοι δὲ τῶν ἔχουσιν οἱ τη-
 λικῶται, ὅ, πρὸς τῇ θηρῶντι· εἰ δὲ μὴ, τὸ κέρδιμον· εἰ δὲ πρὸς
 αὐτῶν οἷον ἢ ἰσθίον ἀηδὺς ὅταν κέρδιμον μένον ἔχουσιν ἐπὶ
 τῷ σίτῳ, ἢ πίπει ἀηδὺς ὅταν ὕδωρ πίπῃ, ἀναμνησθέντες πῶς
 μὲν ἰδὼν μάζα καὶ ἄρτο· πεινῶντι φαγῶν, πῶς δὲ ἰδὼν ὕδωρ
 διψῶντι πίῃ. αἱ δὲ αὐτῶν φυλάξαι ἀφελείψαι μελιτώσας
 καὶ τὴν ἄλλα ἀπὸ πᾶν ὅστις ἔμενον, καὶ τρέφειν Ἐ ἀκροτήτων
 καὶ ἀφελείψαι τῶν αὐτῶν ὡς ἀλλήλους ἀφελείψαι. εἰς δὲ
 καὶ δημόσιοι τῶν αἰώνων, καὶ ἄλλα ὡς πρὸς). ἢ ἐν ἢ δὲ ἂν
 τῶν φυλῶν πλεῖστοι ὥστε διαμνησθέντες καὶ ἀνδριώμενοι καὶ ἀπι-
 στήναι, ἐπαυῶσιν οἱ πολῖται, καὶ πλεῖστον ἢ μόνον τὸ νῦν ἄρ-
 χοντα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅστις αὐτῶν πλεῖστον ὄντας ἐπαυῶσιν.
 ἡ δὲ τῶν μέντοι τῶν ἐφ' ὧν αἱ ἀρχαί, ἢν πρὸς φρεσὶν
 δέσση, ἢ κακέρχας ἐρδυνῶσιν, ἢ ληστὰς ὑποδραμεῖν, ἢ καὶ
 ἄλλο πρὸς ἰσχύος ἢ τάχους ἔργα εἰς. ταῦτα μὲν δὲ οἱ ἐφ' ὧν
 σφάττονται. ἐπὶ δὲ τὰ δέκα ἔτη ἢ ἀφελείψαι, ἐξέρχεται)
 εἰς τὰς πλείους ἀνδρας.

6. ΑΦ' ἢ δὲ ἂν ἐξέλθῃσι χρόνου ἐκ τῶν ἐφ' ὧν, ὅτοι
 αὐτῶν καὶ ἀρχῶν ἐπὶ ἀφελείψαι. πρὸς τῶν μὲν, ὡς πρὸς οἱ
 ἐφ' ὧν, παρὲς αὐτῶν τῶν ἀρχαῖς ἡρώτων, ἢ πρὸς τῇ
 ἢ πρὸς τῇ χρόνῳ ὅσα ἢ φρεσὶν τῶν ἡδὲ ἔργα εἰς καὶ ἐπὶ δυνα-
 μῶν, ἢ δὲ πρὸς δέσση σφαιρούμεναι, τῶν μὲν οἱ ὅτι πλεονέκ-
 τῶν σφάττονται ἔχοντες, ἢ δὲ πλεονέκτα σφαιρούμεναι, τὰ δὲ ἀφελείψαι
 ὅσα κακέρχας, ἡρώτων πρὸς τοῖς σφαιροῖς, καὶ γάρβον ἐν
 τῇ ἀρχῇ, οἷον πρὸς ἡρώτων οἱ Πίρτοι ἔχοντες· ἐν δὲ τῇ

^a Εἰλήσονται. ^b Ἐν ἢ δὲ ἂν φυλῇ. ^c Τελίσσονται. ^d Ἰπὶ
 τῇ χρόνῳ. ^e Σωφρογνύντων.

διεῖα μέγαυραν ἢ κρηίδας. καὶ αἱ ἀρχαὶ δὲ πῶσαι ἐκ τῶ-
των κρηίδων, πολλοὶ οἱ τὴν παιδείαν διδασκαλοὶ.

7. Ἐπεὶ δὲ τὰ πῖσις ἔειπεν ἰπὶ ἀφελίσσων, ὡ-
σαν μὲν αὖ ἔτοι πολὺν π ἢ πιστήκοντα ἰπὶ μαρτυρίας καὶ ἡ-
κας· ἐξέρχεται δὲ τῶν κρηίδων εἰς τὰς μαρτυρίας ὅσας π καὶ
καλυμνίας. οἱ δ' αὖ μαρτύριοι ἔτοι σρατιῶν) μὲν οὐκ ἔχον
τῆς ἰαυτῶν, οἳ δὲ μὲν οἳς διεκρίναι τὰ π κρηὶ πῶσαι καὶ
τὰ ἰαφ. καὶ ἡνῶν δὲ ἔτοι κρηίται, καὶ τὰς ἀρχὰς ἔτοι
πῶσαι αἰρῶν). ἔν πς ἢ ἐν ἰφῶσις, ἢ ἐν πῶσαι ἀνδράσι
ἐκρίναι π τὴν νομίμων, φάσκει μὲν οἱ φύλαρχοι ἔκρη, καὶ τὴν
ἄλλων ὁ βυλόμενος. οἱ δὲ μαρτύριοι ἀκρίτως, ἀκρίτως.
ὁ δὲ ἀκρίτως, ἀκρίτως τὴν λοιπὸν βίον διατελεῖ.

8. Ἰνα δὲ σαφέστερον δηλωθῇ πῶσαι ἡ Περὶ πολυτελείας,
μικρὸν ἐκρίναι. καὶ τὴν ἐν βραχυτάτῳ ὡς δηλωθῇ ἀφελίσσων
ἐκρίναι. λίαν) μὲν τὴν Περὶ ἀμφὶ τὰς διδασκαλίας. L. 6. 6. 2.
ἀφελίσσων τῶν δὲ ἐκρίναι ἀπὸ τῆς ἐκρίναι νόμου πῶσαι καὶ
ἀρχῶν, ἀλλ' ἔχον πῶσαι Περὶ πῶσαι τὴν ἰαυτῶν πῶσαι
εἰς τὰ κρηὶ τῆς διδασκαλίας διδασκαλίας. ἀλλ' οἱ μὲν διδασ-
καλοὶ τῶν τῶν πῶσαι ἀρχῶν, πῶσαι. οἱ δὲ μὲν διδασ-
καλοὶ, ὁ πῶσαι. οἱ δὲ αὖ πῶσαι πῶσαι πῶσαι τοῖς διδασ-
καλοῖς διδασκαλοῖς, ἔχον αὐτοῖς ἐν τῶν ἰφῶσις πῶσαι
ἔχον τῶν δὲ μὲν ἀφελίσσων ἔχον οὐκ ἔχον. οἱ δὲ αὖ
ἐν τοῖς ἰφῶσις ἀφελίσσων τὰ νόμιμα ποιῶντες, ἔχον τῶ-
τοις εἰς τὰς τελείας ὡδρας σπουδαζομένους, καὶ ἀρχῶν καὶ π-
μῶν μετρίων. οἱ δὲ αὖ αὖ ἐν τοῖς πῶσαι μὲν ἀφελίσσων,
ἢ ἐν τοῖς ἰφῶσις, οὐκ ἐκρίναι εἰς τὰς τελείας. οἱ δὲ
αὖ αὖ ἐν τοῖς τελείοις ἀφελίσσων ἀνέκρηται, ἔτοι τῶν
μαρτύρων γίνοι. ἔτω μὲν δὲ οἱ μαρτύριοι ἀφελίσσων πῶσαι τῶν
καλῶν ἐκρίναι κρηίδων καὶ ἡ πολιτεία αὐτῇ, ἢ οἷον
κρηίδων βίον αὐτῇ.

9. Καὶ καὶ δὲ ἰπὶ ἐκρίναι κρηίται καὶ τῆς μετρίας ἀφελ-
της αὐτῶν, καὶ τὴν ἐκρίναι τῶν διδασκαλίας. ἀρχῶν μὲν τὴν ἰπὶ καὶ
καὶ τὴν Περὶ καὶ τὴν διδασκαλίας, καὶ τὴν διδασκαλίας. L. 9. 6. 1. 7.
τὴν φύσεως μετρίας φαίνεται. ἀρχῶν δὲ ἰπὶ καὶ τὴν ἰφῶν πῶσαι
καὶ ἡνῶν ἢ τὴν ἰφῶν ἡνῶν, ἢ καὶ ἄλλων πῶσαι τοῖς. πῶσαι
δὲ οὐκ αὖ ἰφῶν ποιῶν, εἰ μὲν καὶ ἀφελίσσων μετρίας ἔχοντες,
καὶ τὴν ἰφῶν ἐκρίναι ἀνέκρηται, ὡς ἄλλων πῶσαι ἀρχῶν.

10. Ταῦτα μὲν δὴ καὶ πάντων Περσῶν ἔχουσιν λέγειν. ἃ δὲ ἐνέγκω ὁ λόγος ὠρμηθῇ, νυνὶ λέξουσιν τὰς Κύρου πράξεις, ἀρχαῖοι δὲ παῖδες.

11. Κύρος μὲν γὰρ μέχρι δώδεκα ἐτῶν, ἢ ὀλίγων πλείων, ταύτῃ τῇ παιδείᾳ ἐπαυδαύθη, καὶ πάντων τῶν ἡλικίων ἀλφειῶν ἐφαίνετο καὶ εἰς τὸ ταχὺ μαθηταίνειν ἃ δέοι, καὶ εἰς τὰ καλῶς καὶ ἀνδρείως ἐκαστα ποιεῖν. ἐν δὲ τέττῃ τῷ χρόνῳ μελετήμασθα Ἀστυάρχης τῷ ἑαυτοῦ θυγατρὶ, καὶ τῇ παύσει αὐτῆς. ἰδίῳ γὰρ ἐπιθῆναι, ὅτι ἦκεν καλὸν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν εἶναι. ἔρχεται δὲ αὐτῇ τι ἡ Μανδάνη πρὸς τὸν πατέρα, καὶ τὸν Κύρον τὸν υἱὸν ἔχουσα. ὥς δὲ ἀφίκεται ταύτης, ἔγνω ὁ Κύρος τὴν Ἀστυάρχην τῆς μητρὸς περὶ τὴν ὄντα, αὐτὴν, οἷα δὲ καὶ πᾶς φιλόστοργος ὢν φύσει, ἡσυχάζει τε αὐτὴν, ἀσπάζει δὲ καὶ πρὸς τὴν πάλαι σιωπήσαντα μῦθος καὶ πάλαι φιλῶν ἀσπάζοιτο. καὶ ὅρῳ δὲ αὐτὴν κειρομητῆροι καὶ ἐφθάλμῳ ὑπογραφεῖ, ἔχουσα δὲ ἐνέτιψεν, ἔχουσα δὲ αὐτὴν εἰς τοὺς (ἃ δὲ νόμιμον ἦν ἐν Μήδῃ. ταῦτα γὰρ πάντα Μήδικοι εἶσι, ἔοι πορφυροῖ χιτῶνες, καὶ οἱ κρινίδες, καὶ οἱ σπειροὶ περὶ τῇ θύρῃ, καὶ τὰ ψεκκία περὶ τῶν χειρῶν. ἐν Πέρσῃ δὲ τῆς οἴκῃ καὶ νυνὶ ἐπὶ πολὺ καὶ ἐδοῖτο Φαυλόπρεσι, καὶ διαιταίᾳ ἐπιλείπειν) ὅρῳ δὲ τὸν χρόνον τὸν πᾶν, ἐμβλέπων αὐτῇ, ἔλεγον, ὦ μήτερ, ὥς καλὸς μοι ὁ πᾶν. ἐρωτῶν δὲ τὸν μητρὸς αὐτῇ, πότρε δὴ καὶ καλῶν αὐτῇ εἶται, ὁ πατήρ ἢ ἔστι, ἀπικρίνατο αὐτῇ ὁ Κύρος, ὦ μήτερ, Περσῶν μὲν πολὺ καλῶς ὁ ἐμὸς πατήρ, Μήδων μάλιστα, ὅσον ἐμὸν καὶ ἐγὼ καὶ ἐν τῇ οἴκῃ καὶ ἐπὶ θύραις, πολὺ ἔστι ὁ ἐμὸς πατήρ καλῶς. ἀνέκασαζόμενος δὲ αὐτὸν ὁ Ἀστυάρχης, ἔσολω καλῶς ἐνίδουσι, καὶ σπειροὺς ἔψεκκίαις ἐτίμα καὶ ἐνέμασεν, καὶ εἰ που ἐξελάντοι, ἐφ' ἵππων χρυσόχαλιναι ἀνέλκον, ἀσπάζει καὶ αὐτὸς εἰσὶν πορεύσας. ὁ δὲ Κύρος, ὅτι καὶ ὢν καὶ φιλόκαλος καὶ φιλόπαικος, ἥδιστα τῇ σολῇ καὶ ἐπιπύρῃ μαθηταίνειν, ὑπερβαίνειν ἐν Πέρσῃ γὰρ, ἀφ' ὅτι τοὺς καλῶς εἶναι καὶ τρέφειν ἵππους καὶ ἐπιπύρῃ ἐν ὅρῳ ἔσθῃ τῇ χώρα, καὶ ἰδίῳ ἵπποι πᾶν σπᾶνιον ἦν. δὲ γὰρ δὲ ὁ Ἀστυάρχης αὐτῇ τῇ θυγατρὶ καὶ τῇ Κύρῳ, βελόμην τὴν παύσει ὥς ἡδιστα δὲ ποιεῖν, ἵνα ἥσσαν τὰ οἴκαδε ποιοῖν, ἀσπάζομαι αὐτῇ καὶ παρὰ φίλους, καὶ παρὰ τὰ ἐμὸν ἀμύματα

ἃ ταῖς χειρῶν. ἃ δὲ ὁ πᾶν αὐτῇ, καὶ.

πει, τῷτοι ἔτι τιμᾶς; καὶ ὁ Ασάγην σκώψαντα εἰπὼν, ὕχ
 ὀρεῖς· φάσαι, ὡς καλῶς οἰοχῇ καὶ εὐχαρμήσις; οἱ δὲ τὸ βα-
 σιλεῖν τέτιν οἰοχῇ χρημῶς τε οἰοχῇσι, καὶ κατὰ τὴν ἐξ-
 χέουσι, καὶ διδάσαι τῆς τρεῖσι δεκτύλοις ὀχῶντις τὴν φιλιάν, καὶ
 περὶ φέρουσι ὡς ἂν ἐοδῶσι τὸ ἔκπωμα εὐληπίζεσθαι τῇ μίλ-
 λοιῇ πίπῃ. κέλδουσι δὲ, φάσαι, ὦ πάππ, τῇ Σάκῃ, καὶ ἱ-
 μοῖ δέουσι τὸ ἔκπωμα, ἵνα καὶ καλῶς σοι πᾶσι ἐξίχας, ἀ-
 νακλήσωμαι σε, ἢ δυνάμει. καὶ ὁ καλεῖται δέουσι. λαβόντες
 δὲ ὁ Κύρῳ, ἔτι μὲν ὅτι κλύουσι τὸ ἔκπωμα, ὡς τῇ Σά-
 κῃ ἰώρῃ· ἔτι δὲ σῆσαι τὸ πρῶτον, ἀνδραίως καὶ εὐχα-
 ρμήσις πᾶσι περὶ τῆς ἐοδῶσι τὴν φιλιάν τῇ πάππῃ,
 ὡς τῇ μίλῃ καὶ τῇ Ασάγῃ πολὺ γάλα πικρῶν. Ἐν-
 τὸν δὲ ὁ Κύρῳ ἐκκαλῶντα ἀναπλήσει πρὸς τὸ πάππῃ,
 καὶ φιλιάν ἀμῶς εἰπὼν, ὦ Σάκ, δούλωλας· ἐκκαλῶ σε τῆς
 τιμῆς. τί τι γὰρ ἄλλῃ, φάσαι, σὺ καὶ οἱ οἰοχῇσι, καὶ σὺ ἐκ-
 πομαὶ αὐτὲς τὸ οἶνον. οἱ γὰρ τῶν βασιλεῖν οἰοχῇσι, ἐπὶ δὲ
 ἐοδῶσι τὴν φιλιάν, ἀρῶντες ἐπὶ αὐτῆς τῇ καλῇ, εἰς
 τὴν ἀριστοῦ χιτῶν ἐξίχας ἐκκαλῶντα κατὰ τὸν φῶν, ὅτι δὲ, εἰ
 φά-
 ρμακα ἐξίχουσι, μὴ λυσταλῶν αὐτοῖς. ἐν τῷ δὲ ὁ Ασάγης
 ἐπισκοπῶν ἔφη, καὶ τί δὲ, ὦ Κύρῳ, τί ἄλλῃ μιν μιν μιν τὸν
 Σάκῃ, σὺ ἀπὸ τῆς φάσαις ὅτι οἶνον; ὅτι νῦν δὲ, ἔφη, ἐδιδάκει
 μὴ ἐν τῇ κρατῇ φάρμακα μιν μιν μιν εἶναι. κατὰ τὸν εἰ-
 πῶν σὺ τῆς φίλῃς ἐν τοῖς γυναικείοις, σφῶν κατὰ τὸν φάρ-
 μακα αὐτὸν ὑμῖν ἐξίχουσι. καὶ πῶς δὲ, ἔφη, σὺ ὦ παῖ. τῷτοι
 κατὰ τῶν; ὅτι νῦν δὲ, ἔφη, ὑμῶς ἰώρῃ καὶ τῶν γυναικῶν ἐ τοῖς
 σῶμασι σφῶν μιν. κατὰ τὸν ὦ γὰρ, ὦ σὺ ἰατρίῃ ὑμῶς τῆς
 πῶν ποιῇ, πῶν αὐτοῖς ἐποιῇ. πᾶσι μὲν γὰρ ἄμῃ ἐκ-
 κέρχῃ, ἐκκαλῶντι δὲ ὅτι ἐν ἀκάλῃ· ἢ δὲ δὲ καὶ μίλῃ
 γαλῶν. σὺ ἀκέρχῃ δὲ ὅτι ἄδῃ, ὡς ἐπὶ ἄδῃ ἄ-
 ριστε. λίγῃ δὲ ἔκαστῃ ὑμῶν τὴν ἰατρίαν ῥῶμῃ, ὅτι ἐκκα-
 λῶντα ὀχῶντα, μὴ ὅπως ὀχῶντα ἐν ῥῶμῃ, ἀλλ' ὅτι ὀ-
 χῶντα ἰδῶντα· ἐπὶ δὲ δὲ πᾶσι, σὺ τε, ὅτι βασι-
 λῶς ἦδῃ, οἱ τε ἄλλοι, ὅτι σὺ ἄρχῃ. τότε γὰρ δὲ ἔρχῃ καὶ
 κατὰ τὸν ὅτι τῶν ἄρχῃ ἢ ἢ ἰσηρῇ ὁ ὑμῶς τότε ἐ-
 ποιῇ· ὅτι πᾶσι γὰρ ἰσιπᾶν. καὶ ὁ Ασάγης εἶπεν, ὁ δὲ

ὁ Τὸν Σάκῃ. ὁ Εἰπὼν εἰ ἂν.

σὺς πατήρ, ὦ παῖ, πίνων ἢ μινύσκει; ἢ μὲ δὲ, ἔφη. ἀλλὰ
 πῶς ποιεῖ; διψῶν πινέτω· ἄλλο δὲ κινῶν ἢ δὴν παρῆν· ἢ ἥδ'
 οἶμαι, ὦ πάππῃ, Σάκκῃς αὐτῇ οἰνοχοῖ. καὶ ἡ μήτηρ εἶπεν, ἀλλὰ
 τί τίει σὺ, ὦ παῖ, ἔγωγε τῇ Σάκκῃ πολέμοις; ἢ δὲ Κύρῳ εἴ-
 πην, ὅτι καὶ διὰ φαίμαι μισῶ αὐτόν. πολλὰ κίς γὰρ με πρὸς τὸ
 πάππον ἐπιθυμῶντα ἐπιδραμεῖν ἔτ'· ὁ μικρῶνται· ἀπο-
 κωλύει. ἀλλὰ ἐκατιύω, φάναι, ὦ πάππῃ, δὲς μοι τρεῖς ἡμέ-
 ρας ἄρξαι αὐτῷ. καὶ τὸν Ἀτυάγῳ εἶπεν, καὶ πῶς δὴ αὖ ἄρ-
 ξας αὐτῷ. καὶ τὸ Κύρῳ φάναι, πῶς αὖ, ὡς περ ἔτ'· ἐπὶ τῇ
 εἰσόδῳ, ἔπειτα ὅπῃ βύλοιο· εἰσιέναι ἐπ' ἄρσιν, λίγριμ
 αὖ, ὅτι ἔγωγε δυνάμει τῇ εἰσέειν ἐντοχῇ· σπυδαίει ἥδ' ὡς τι-
 νας. εἴθ' ὅπῃ ἤκη ἐπὶ τὸ δειπνῶν, λίγριμ· ὡς ὅτι λῦται. εἰ
 δὲ πάλιν σπυδαίει φαγεῖν, εἴποιμ' αὖ ὅτι παρὰ ταῖς γυναι-
 ξιν ἴσιν· ἵως παρελθίναμι τῷτον ὡς περ ἔτ'· ἡμὲ παρελθίειν,
 ἀπὸ σὺ κωλύων.

12. Τοιαύτῃς μὲν αὐτοῖς ὀδυμνίας παρεῖχεν ἐπὶ τῇ δειπνῇ·
 αἷς δὲ ἡμέραις, εἰ ποτ' αἰδοίτο δειδῶν ἢ τὸ πάππον, ἢ τὸ
 τῆς μητρὸς ἀδελφόν, χαλεπὸν ἢ ἄλλοι φθίσειν τῷ ποιή-
 σαι. ὁ, τι ἥδ' δυνάμει ὁ Κύρ' ὑπεξέχειν αὐτοῖς χαλεζό-
 μῳ. ἰκενὶ δὲ ἡ Μανδάνη παρεκδύαζε ὡς ἀπύσσε πα-
 λιν ὡς τὸν ἄνδρα, ἐδίπτο αὐτῆς ὁ Ἀτυάγης καὶ χαλεπὸν τὸν
 Κύρῳ. ἡ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι βούλοιο μ' αὖ ἀπαιτῆ τῇ πα-
 τερὶ χαλεζιάδῃ, ἀκούει μὲντοι τὸ πᾶν χαλεπὸν νομίζει εἶναι
 καὶ χαλεπὸν. εἰδὼς δὲ ὁ Ἀτυάγης λίγρι ὡς τὸν Κύρῳ, ὦ πῶς,
 μὲ μῆτις παρ' ἐμοί, πρῶτον μὲν τῆς παρ' ἐμὲ εἰσόδου σοι ἐ-
 Σάκκῃς ἄρξαι, ἀλλ' ὅπῃ βύλη εἰσίναι ὡς ἐμὲ, ἐπὶ σοι ἔ-
 σται καὶ χαλεπὸν σοι, ἔφη, μάλλον εἴσομαι ἔσθ' αὖ πλεονέκεις
 εἰσὶν ὡς ἐμὲ. ἔπειτα δὲ, ἔπειτα τοῖς ἐμοῖς χεῖρσι, καὶ ἄλλοις
 ὁπτοῖς αὖ βύλη. καὶ ὅταν ἀπίης, ἔχων ἄπει ὡς αὖ αὐτοῖς ἐξέ-
 λης. ἔπειτα δὲ ἐν τῇ δειπνῇ ἐπὶ τὸ μελίσιν σοι δεχῶν ἔχων ὁ-
 πταῖον βύλη ὁδὸν παραίστη. ἔπειτα πᾶσι πινὼ ἐν τῇ παρελθίσει
 ἡμεῖς δίδωμι σοι, ἔ' ἄλλα πινέσθαι συγγίξω, ἃ σὺ ἐπεί-
 δων πίνεις ἔπειτα μύθος, δαίτη, καὶ τοξινῶν καὶ ἀκροχίτων
 καὶ βαλάντων, ὡς περ αἱ μεγάλοι ἄνδρες. καὶ πᾶν δὲ σοι ἔγωγε
 συμπαγκύβητος περιέξω· ἔ' ἄλλα ὅσα αὖ βύλη λίγρι πρὸς ἐμὲ

οὐκ αἰτηχῆσθαι. εἰπὴ δὲ πρῶτα εἶπεν ὁ Ἀστυάρχης, ἡ μήτηρ διη-
 ρῶτα τὸ Κῦρον πότρε βύλοιφ' ἔμεινεν, ἢ ἀπείνεα. ὁ δὲ οὕτω ἐ-
 μίλησεν, ἀλλὰ ταχὺ εἶπεν, ὅτι ἔμεινεν βύλοιφ'. ἐπρωτηθεὶς δὲ
 πάλιν ὑπὸ τῆς μητρὸς ἄλφ' τί· εἰπὴν λέγεται ὅτι οἴκει μὲν
 τῶν ἡλικῶν καὶ εἰμὶ ἐδοκῶ κρεῖσθαι εἶναι, ὡς μήτηρ, καὶ τοξισ-
 ῶν καὶ ἀκροβύζων. οὐταῦτα δὲ εὖ οἶδα ὅτι ἱππύων ἦσαν εἰμὶ
 τῶν ἡλικῶν. καὶ τῆτο εὖ ἴσθι, ἔφη, ὡς μήτηρ, ὅτι εἰμὶ πάντῃ ἀνιστῶ.
 ὡς δὲ καὶ κατελείπεις ἐνθάδε, καὶ μάτρω ἱππύειν, ὅταν μὲν ἐν
 Πέρσῃς ὦ, οἷμά σοι ἐκείνης τῆς ἀρχαῖς τὰ πικρὰ ραδίως
 νικήσῃ· ὅταν δὲ εἰς Μήδῃς ἔλθω, ἐνθάδε περισσέμῃ τῷ
 πάππῳ ἀρχαῖν ἱππῶν κρεῖσθαι ὡς ἱππύς· συμμάχῃν αὐ-
 τῷ. τῶ δὲ μητρὶ εἶπεν, τί μὲν δικαιοσύνην, ὦ παῖ, πῶς
 μαθήσῃ ἐνθάδε, ἐκείῃ ὅτιναι σοι τῶν διδασκάλων; καὶ τὸν
 Κῦρον φάσκει, ἀλλ', ὡς μήτηρ, ἀκρεβῶς πάντῃν γὰρ οἶδα. πῶς
 σὺ οἶδας, εἰπὴν τί μὲν Μανδανῶν; ὅτι, φάσκει, ὁ διδασκαλὸς
 με, ὡς ἤδη ἀκρεβῶντα τί μὲν δικαιοσύνην, καὶ ἄλλοις καλῶς
 δικάζῃν. καὶ τοῖον φάσκει, ἐπὶ μιᾷ ποτὶ δίκη πηλὴ γὰρ ἔ-
 λαβον, ὡς οὐκ ὀρθῶς δικάσας. ἦν δὲ ἡ δίκη τοιαύτη. Πάϊς
 μίνας μικρὸν ἔχων χιτῶνα, ἵππον παῖδα μικρὸν μίαν ἔχον-
 ταν χιτῶνα ἐκδύσας αὐτόν, τὸ μὲν αὐτῷ ἐκείνῳ ἡμφίεσθαι, τὸ δὲ
 ἐκείνῳ αὐτὸς ἐνέδναι. ἐγὼ γὰρ τέτοις δικάζων, ἔγνω βέλτερον
 εἶναι ἀμφοτέρῃς τὴν ἀρεμύζοντα ἐκείνῳ ἔχον χιτῶνα. ἐν δὲ
 τῷτῳ με ἵπαισεν ὁ διδασκαλός, λέγων ὅτι ὁπότε μὲν κατε-
 σταθίην ἐν ἀρεμύζοντι κελτῇ, ἔτω δέοι ποιεῖν ὁπότε δὲ κε-
 ναι δέοι ὁπότερ' ὁ χιτῶν εἴη, τῷτ' ἔφη σκεπλίον εἶναι, τίς
 κλῆσις δικαίᾳ εἴσι, πότρε τὸ βίαιον ἀφιλόμῳ ἔχῃ, ἢ τὸ ποιη-
 σάμῳ, ἢ περὶ μῶν κελῆσθαι. ἔπειτα δὲ ἔφη τὸ μὲν νόμιμον,
 δικαίον εἶναι, τὸ δὲ αἰόμιον, βίαιον. σὺ τῷ νόμῳ ἔν ἐκείνῳ
 δύνῃ τὸ δικαίον τί μὲν ψέφον πηροῦσαι. ἔτις ἐγὼ σοι, ἔφη, ὡς μή-
 τηρ, τί μὲν δικαίον παῖδά πασι ^α οἶδα ἀκρεβῶς. ὡς δὲ παῖς
 ἀποσδάμμαι, ὁ πάππος με, ἔφη, ἔτ' ἐπιδιδάξει. ἀλλ'
 ἐν τῷτῳ, ἔφη, ὡς παῖς, παρὰ τὴν τῷ πάππῳ δικαίον καὶ ἐν Πέρ-
 σῃς ἐμολογίται. ἔτ' μὲν γὰρ τὸ ἐν Μήδῃς πάντων δια-
 τῶν ἰσχυρὸν πηροῖται ἐν Πέρσῃς δὲ τὸ ἴσον ἔχῃ δικαίον νομί-
 ζεται. ἐν ὅς περὶ πατὴρ ^β τί μὲν μὲν μὲν ποιεῖ αὐτοῖς

^α ἤδη ἀκρεβῶς. ^β Τὰ τί μὲν μὲν μὲν ποιεῖ τῇ πόλιν, τί μὲν μὲν.

τῇ πολλῇ, τιζομένηα δὲ λαμβάνει μίττοι δι' αὐτῇ ἐχ' ἡ
 τῇ, ἀλλ' ὁ νόμος ἐστίν. ὅπως ἂν μὴ ἀπλή μωρογύμναστος,
 ἐπιδόαν οἰκίᾳ εἶης, ἀν' παρὰ τῆς μωρίας ἡκῆς ἀπὸ τῆ βασι-
 λικῆς τὸ τυραννικόν, ἐν ᾧ ἐστὶν τὸ πλείον οἰδομαι χελώναι ἀπά-
 των ἔχιν. ἀλλ' ὅγα σὺς πατήρ, εἶπεν ὁ Κύρῳ, δεινότερός ἐστιν,
 ὃ μήτηρ, διδάσκει μῆεν ἢ πλείον ἔχιν. ἡ ἐχ' ὀρέας, εἶφη, ὅτι
 καὶ Μήδους ἀπαύτως διδάσκει αὐτῇ μῆεν ἔχιν; ὥστε γὰρ σὺ,
 ὡς ὁ σὺς γὰρ πατήρ ἔστι ἄλλων ἐδόντα, ἔτ' ἐμὲ πλεονεκτεῖν μω-
 ροῖα ἀπαπέμψεται. γινώσκω μὲν δὴ πολλὰ ἐλάλη ὁ Κύρῳ·
 τίλῳ δὲ, ἡ μὲν μήτηρ ἀπῆλθε, Κύρῳ δὲ κατέμειρε καὶ αὐτῇ
 ἐστὶς φιλῶ.

13. Καὶ περὶ μὲν τοῖς ἡλικιωτάτοις συνεικένευστο, ὥστε οἰκίαις
 ἀφαικίσθαι· περὶ δὲ τὴν πατέρα αὐτῶν ὁ ἀνιέρτης ἀποσπῶν,
 καὶ ἐνδηλός ὡς ὅτι ἡ παρὰ τῆς αὐτῶν τὴν ἡμέραν ὥστε εἰς τὴν
 βασιλείᾳς δέουσι, τὴν πατέρα ἐκείλους Κύρῳ διὰ τῆς ἀφαι-
 κίσθαι σφίσιν. ὁ δὲ Κύρῳ ὅ, π δέουσι αὐτῇ οἱ παῖδες, ἀφ' ἧς
 πλεῖστον φιλοφροσύνην καὶ φιλοφροσύνην, ἀπὸ πατρὸς ἐπιστήντο ἀφ-
 αίσθησιν. ὁ ὁ Αἰσάκης δὲ ὅ, π δέουσι αὐτῇ ὁ Κύρῳ, ἐδὲν ἐ-
 δυνάμει ἀνιέρτης μὴ ἐχαιρῶν.

14. Καὶ γὰρ ἀνιέρτης αὐτῇ, ἐδύνετο ἀπείλει τὴν
 πᾶν πον, ἐδὲ κλαίειν ποτὶ πατέρα· δηλός τε ἦν πᾶσι ὅτι ὁ
 παρὰ τῆς μὴ οἱ ὁ πατέρα ἀπῆλθε. καὶ ἡ ἐκ τῆς πᾶν
 αὐτῇ δέουσι Αἰσάκης, ἀπῆλθε ἡ δυνάμει Κύρῳ, καὶ πᾶσι ἀπο-
 κινῶν ἀνιέρτης ἀπῆλθε ὁ, τι οἰοῖται χαλεπῶς· ὥστε πᾶν
 ἔπαυσεν ἀνιέρτης τῇ Αἰσάκῳ.

15. Καὶ ἦν μὲν ὅς ὁ Κύρῳ πολυλογώπῳ, ἄμω μὲν
 ἀφ' ἧς πλεῖστον παιδείαν, ὅτι ἡ παρὰ τῆς ὑπὸ τῆς διδασκαλίας καὶ διδ-
 ναί λόγῳ ὡς ἐπεί, καὶ λαμβάνειν παρ' ἄλλων ὁ δὲ διὰ τῆς
 ἐπὶ δὲ εἰς ἀφ' ἧς τὸ φιλοφροσύνης εἶναι, πολλὰ μὲν αὐτῇ αἰεὶ τὴν
 παρὰ τῆς ἀνιέρτης πᾶς ἔχοντα τυχεῖται, ὁ ὅσοι αὐτῇ ὑπὸ ἄλλων
 ἐρωτῶντο, ἀφ' ἧς τὸ ἀνιέρτης εἶναι, περὶ ἀπῆλθε. ὥστε ἐκ πᾶν
 των τῶν ἡ πολυλογία συνιέναι αὐτῇ. ἀλλ' ὥστε ἡ ὅτι
 σὺ μωροῖς, ὅσοι νείοι ὅσοις μέγα ἔλαβον, ὅμως ἐμφανίσθητι
 αὐτοῖς ἡ παρὰ, ὁ καὶ ἡ παρὰ πλεῖστον ὀλιγοφροσύνην. ἔττω ὁ Κύρῳ ἐκ τῆ
 πολυλογίας ὁ ἡ παρὰς διὰ τῆς, ἀλλ' ἀπῆλθε καὶ φιλοφροσύνην.

^a Ψυχῇ. ^b Αἰκλίσθη. ^c Οὔτετι δὲ.

ὅτι ἐπιθυμῶν τις εἶναι τοιοῦτον ἀκέραιον αὐτῷ, ἢ σπανιστὴν πα-
 ρεῖναι. ὡς δὲ αὐτῷ ἡ δὲ χρὴ αὐτὸν σὺν τῷ μεγέθει εἰς ὅ-
 ρον ὅ αὐτοῦ ἡδονῆς, ἐν τούτῳ δὲ τοῖς μὲν λόγοις βροχ-
 οῦσις ἐξέρχεται, ἐπὶ τῇ φωνῇ ἡσυχαιότερα αἰδώς δὲ ἐκπύμπηται.
 ὥστε καὶ ἐκρυπναιόμεθα ὅποτε σιωπῶμεν καὶ τῶν περὶ ὅντων καὶ
 ἐν σκυλακῶδες, τῷ πᾶσι ὁμοίως αὐτοῦ ἀπείηται, ὅσοις ὁ-
 μοίως αὐτοῦ ἐκπύμπηται. ἔπειτα δὲ ἡσυχαιότερα μὲν ἦν, ἐν δὲ
 τῶν σιωπῶντων πάλιν ἐκπύμπηται. καὶ ἡ ὅσα ἀφαιρῶνται
 ποικίλεις ἡλικίαι αὐτῶν ἀλλήλων, ἐχὼν αὐτοῦ κρείσσων ἢ δὲ ἄν, ταῦ-
 τε αὐτοῦ κλειότερα τῶν σιωπῶντων, ἀλλ' αὐτῶν εἰς ὅσον αὐτὸν ἡ-
 ἴονα οἶον, ταῦτα ἐξέρχεται, φάσκων καὶ αὐτῶν ποιήσθαι.
 καὶ κρηττοτέρῳ ἢ δὲ ἀναπνεύειν ἐπὶ τῶν ἴσων, ἢ ἀφαιρῶνται
 αὐτῶν, ἢ ἀφαιρῶνται αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἴσων, ἔπειτα πάλιν ἴσων
 ὡν. ἡ γὰρ αὐτῶν δὲ, αὐτῶν ἐφ' ὅσον αὐτῶν μέγιστα ἐξέρχεται. ὡς δὲ ὅσον
 ἀπιδιδράσκον ἐκ τῶν ἡδονῶν εἰς τὸ μὴ ποιεῖν αὐτῶν ἡδονῶν, ἀλλ'
 ἐκκαλιδόντων ὅσον τῷ περὶ αὐτῶν αὐτῶν βίβλιν ποιῶν, ταῦτα μὲν
 οἷς τὸ ἴσον ἀφίκεται τῇ ἴσων τῶν ἡλικιωτέρων, ταῦτα δὲ
 παρῆναι, ἀλλ' ἐπὶ ἴσων ὅσον ἴσων ταῦτα ὅσον τῷ περὶ αὐτῶν ἡ-
 εἰα ἀνηλατῆ, διώκων καὶ βιάων καὶ κρηττοτέρων. ὥστε ὁ Αἰσά-
 ρης οὐκ ἐπὶ αὐτῶν σπασίαν ἡμεῖς. καὶ ὁ Κέρης αἰδόμε-
 ῖται ὅτι βυλομυρῶν ἐδυνάμει οἱ αὐτῶν παρῆναι, ποικίλεις
 ἔλπον αὐτῶν, ὅσον πᾶσι, πῶς δὲ ἡμεῖς ζητῶντες πᾶ-
 ρεῖναι ἔχον; ἀλλ' ἡν ἐμὲ ἐκπύμπηται ἐπὶ ἡμεῖς σὺν τῷ ἡμῶν,
 νομίζω, ὅσον ἂν ἴδω ἡμεῖς, ὅσον μοι ταῦτα τρέφον. ἐπιθυ-
 μῶν δὲ σφόδρα ἐξείναι ἐπὶ τῶν ἡμεῖς, ὅσον ὁμοίως λιπα-
 ρῆναι ἐδυνάμει, ὥστε πᾶσι ἂν, ἀλλ' ὁ κρηττοτέρων αὐτοῦ καὶ
 αὐτοῦ αὐτῶν τῷ Σάκῳ ἐμύμφηται, ὅτι εὖ παρῆναι αὐτῶν αὐτῶν
 τὸν πᾶσι, αὐτῶν ἡδὲ Σάκῳ αὐτῶν ἐξέρχεται. ὅσον ἡ αὐτοῦ
 οἱ μὴ αὐτοῦ εἰ καὶ αὐτῶν εἶναι, καὶ τῶν Σάκῳ ἐδυνάμει πᾶσι
 σημαίνει αὐτῶν ὅποτε ἐν καὶ αὐτῶν εἶναι. καὶ ὅποτε αὐτῶν ἐν κα-
 ρῶν. ὥστε ὁ Σάκῳ ἡδὲ αὐτῶν αὐτῶν, ὥστε καὶ οἱ ἄλλοι
 πάντες.

16. Ἐπει δὲ ἔνι ἔγνω ὁ Αἰσάκης σφόδρα αὐτὸν ἐπιθυ-
 μῶν τῆς ἐξ ἡμεῖς, ἐκπύμπη αὐτὸν σὺν τῷ ἡμῶν, καὶ φέ-

α. Προπύμπη. β. Εαυτῶν. γ. Ἐλπίς. δ. Ζῶντες ποικίλεις παρῆ-
 χον, ἔλπον. ε. Εμοὶ ταῦτα τρέφονται.

λακός

τὶ πάπποι ὄψιδται. ὁ δὲ Ἀσυάγης ἄρ' εἶπεν, ἀλλ', ὦ παῖ, διχρημα μὲρ ἔργου ἡδύως ὅσα μοι δίδως, ἐ μὲρ τοῖς θεομαί γε τῷ τῷ ἐδίδως, ὥστ' σε κινδυνώσῃ. καὶ ὁ Κύρ^α ἔφη, εἰ τίνων μὴ σὺ δὴν, ἱκετιών, ὦ πάππε, ἐμοὶ δὲς αὐτῷ, ὅπως ἐγὼ διαδῶ τοῖς ηλικιώτατος. ἀλλ', ὦ παῖ, ἔφη ὁ Ἀσυάγης, ἐ ταῦτα λαβὼν ἀφελίδου ὅτ' σὺ βέλει, καὶ τ' ἄλλων ὁπόσα ἐθέλῃς. καὶ ὁ Κύρ^α λαβὼν, ἰδίδου τι ἄρ' τοῖς πασι, καὶ ἄμ' ἐλίσθο, ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἐφλυκερῶμεν ὅτι περ ἐν τῷ παρεδίδωμεν θηρία ἐθνηρώμεν. ὅμοιοι γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι οἷον παρ' εἰς τις διδίδμεν ζῶα θηρία. παρῶν μὲρ γὰρ ἐν μικρῷ χωρίῳ ἴδ', ἢ ἐπὶ τῷ καὶ μικρῷ ἐ ψωραλία. καὶ τὸ μὲρ αὐτῶν, χωλὸν ἴδ'. τὸ δὲ, κροβόν. περ εἰ ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ λειμῶσι θηρία, ὡς μὲρ κελάς, ὡς δὲ μυγάλα, ὡς δὲ λιπυρὸ φαινέ. καὶ αἱ μὲρ ἔλαφοι, ὡς παρ' ἡλῶναι, ἡχοίῳ παρ' τ' ἔρανον. οἱ δὲ κάσσι, ὡς παρ' τὸς ἀνδρας φασὶ τὸς ἀνδρείους, ὅμοι' ἐφίρην. ἰσὶ δὲ τ' παλατιότη^α ἐδὲ ἀμφοτέρω οἷοντι καὶ αὐτῶν, καλλίαν δὲ, ἔφη, ἔμοιγε δοκεῖ καὶ πιδνηκῆται ταῦτα εἶναι, ἢ ζῶντα ἐκείνα περ ἀειφικωδμημένα. ἀλλὰ ἄρ' αἶν, ἔφη, ἀφῆεν ἐ ὕμῳ οἱ πατῆρες ἐπὶ τῷ θήραν; καὶ βελίως γ' αἶν, ἔφασαν, εἰ Ἀσυάγης κελεύοι. καὶ ὁ Κύρ^α εἶπε, τίς αἶν ἔν ὕμῳ παρ' Ἀσυάγῳ μνησθεῖν; τίς γὰρ αἶν, ἔφασαν, σὺ γὰρ ἱκανώτερος πέισαι; ἀλλὰ μοι ὦ τῷ Ἡραν, ἔφη, ἐγὼ μὲρ σὺν οἷσ' ὅσας ἀνθρωπος γὰρ θήνημα. ἐδὲ γὰρ λέγειν οἷος τ' εἶμι, ἐδὲ ἀναβλέπειν παρ' τὸ πάπποι ἐν τ' ἴσ' ἐπ' δυνάμει. ἴδ' δὲ τοσῶν ἐπιδιδῶ, δίδωκε, ἔφη, μὴ παντάπασιν βλάξῃς καὶ ἡλίθι^α θήνημα. παρδῶροι δὲ αἶν, θήνοτα^α λαλῶν ἰδύκουμ εἶναι. καὶ οἱ παῖδες εἶπον, ποιηρὸν λέγεις τὸ πρῶτον, εἰ μὲν δὲ ὑπὲρ ἡμῶν, αἶν π δὴν, δυνήσῃ πρῶτον, ἀλλ' ἄλλ' πρὸς ἡμῶς τὸ ἐπὶ σοὶ ἀνάγκη δίδωται. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κύρ^α ἐθέλη καὶ σὺν αἰπλῶν, ἀφελιδουμέν^α αὐτῷ γλυκῶν, εἰσῆλθαι, ἐπιβυλεύσας ὅπως αἶν αἰλυπότα^α εἶποι παρ' τὸν πάπποι, καὶ ἀφελιδουξέτω αὐτῷ τε καὶ τοῖς πασι αἶν ἰδύοντο. ἡρῶν αἶν ὦδε, ἐπὶ μοι, ἔφη, ὦ πάππε, ἴδ' πρὸς ἀποδράσῃ τῶν οἰκιστῶν, καὶ λῶντας αὐτῶν, τί αὐτῷ χρῆσι; τί δὲ ἄλλο, ἔφη, ἢ δήσας ἐργάζεσθαι ἀνακρίσιν; ἴδ' δὲ αὐτόμαθ^α σὺ πάλιν ἐπὶ λῶν, πῶς ποι-

^α Ἐπίτ' αἱ λειπῶν καὶ ψωρ. ^β Τὸν δῖον. ^γ Ἐλθῃ.

λαῖ. ἀφικόμενον δὲ ὅπου ἦν αὐτῶν τὰ φρούρα καὶ ἡ φυλακή, ἐνταῦθα ἰδὲ πρὸς αὐτοὺς, ὡς περὶ τῇ ὑπερβία θηροῦντο. ἤδη δὲ ἰσπίρας χρομένης, ἡ ἀλγεδομένη τῇ ὀδῇ φυλακῇ ἔρχεται ἐκ πόλεως, καὶ πίζοι καὶ ἰσπίται. ἔδδειν ἦν αὐτῶν πολλὰ φραγὰ παροῖται, ἃ δύο μὲν φυλακῇ ὁμῶς ἦσαν, πολλοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔχον ἥκει ἰσπίτας καὶ πίζας. ἐβυλάσθη ἦν κορύμπηται καὶ λεηλατῆσαι ἐκ τῆς Μηδικῆς, καὶ λαμβάνουσι τι αἰ φανύμενα τὸ ἔργον τῆς θήρας, καὶ ἱεροῖαν πολλὰ ἀφθονίαν ἐνάμιζα χροῖσας. ἔπειθ' ὅτε ἀναστὰς ἦν τ' φράξιν, καὶ τὴν ἐκ πίζας καὶ ἀλγίστης ἐκ τῆς μεθυστικῆς, αὐτοὶ δὲ τὰς ἰσπίτας ὡς ἐπὶ λαοῖς, ὡς ἐπὶ τῶν Μηδῶν φρούρα, τὰς μὲν βολύτας καὶ πλείους ἔχον μὲν ἑαυτῶν, ἐνταῦθα κατέμεινεν, ὡς μὴ βοηθεῖν οἱ φρουροὶ τῇ Μηδῶν ἐπὶ τὰς κατέμεινας τὰς δὲ ἰσπιτῶν ἀφῆκε καὶ φυλάς ἄλλας ἄλλοις κατέμεινεν. καὶ ἐκείλοις ὡς βαρκομένης ὅσα τις ἐντυγχάνει, ἐλαύνει ὡς ἐλαύνει. οἱ μὲν δὲ ταῦτα ἰσχυροῖται. σμικρῶν δὲ τῶν Ἀσυνάχων ἐπὶ πολέμιοι εἰσι οἱ τῇ χεῖρα, ἐκδοθήναι αὐτοῖς ὡς ἐπὶ τὰ ὅρα σὺν τῆς ἐκ αὐτοῖς, καὶ ὁ ἦος αὐτῶν ὡς αὐτοῖς σὺν τῆς περὶ τὴν χεῖρα ἰσπίτας, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ἰσχυροῖται πᾶσιν ἐκδοθήναι. ὡς δὲ εἶδον πολλὰς ἀνθρώπους τῶν Ἀσυνάχων σιωπῶντας, καὶ τὴν ἰσπίτας ἡσυχίαν ἀγνοῦν, ἔφησαν αὖ οἱ Μηδοί. ὁ δὲ Κύριος ὅρῳ ἐκδοθήναι καὶ τὴν ἄλλαν πιασυνδὴ, ἐκδοθήναι καὶ αὐτοῖς, ὡς τὸ τόποι ὅπλα ἐκδοῖς, ἔπειθ' οἰόμενον. ἔπειθ' ἰσχυροῖται αὐτοῖς ἐκδοθήναι. αὖ μὲν καὶ καὶ ἡ εὐ ἀρμόττονται αὐτοῖς, αὖ ὁ πύμπησιν ὡς τὸ σῶμα ἐκδοθήναι. ἔπειθ' ἔκδοται πιασυνδὴ τῶν ἰσπίτων. καὶ ὁ Ἀσυνάχων ἰδὼν, ἔφη μὲν μὲν τῶν πύμπησιν καὶ ἡσυχίαν ἡσυχίαν. ὅμως δὲ οἱ οἱ αὐτοῖς μὲν πιασυνδὴ αὐτοῖς. ὁ δὲ Κύριος, ὡς εἶδον πολλὰς ἰσπίτας ἀνθρώπους, ἔφη, ἡ ἡσυχίαν, ὡς πύμπησιν, πολέμιοι εἰσι, οἱ ἰσχυροῖται τοῖς ἰσπίταις ἡμῶν; πολέμιοι μὲν τῇ, ἔφη. ἡ καὶ ἐκείνοι, ἔφη, οἱ ἐλαύνονται; καὶ ἐκείνοι μὲν τῇ. ἡ τ' οἱ ἔφη, ὡς πύμπησιν. ἀλλ' ἦν πονηροὶ καὶ φανόμενοι αὖ ἐπὶ πονηρῶν ἰσχυροῖται, ἀγνοῖν ἡμῶν τὰ χροῖσας. ὡς πύμπησιν ἐλαύνειν τῶν ἡμῶν ἰσχυροῖται αὐτοῖς. ἀλλ' ἔχ' ὅρα, ἔφη, ὡς πύμπησιν τὸ σῶμα τῶν ἰσπίτων ἡ ἔφησιν σιωπῶν.

ἃ Δύο ἡδὲ ὁμῶς ἦσαν φυλακῇ, καὶ πολλὰς αὐτοῖς ἥκει ἔχον.
 ἃ ἔφησιν σὺν τῆς ἰσπίταις; οἱ, ἡδὲ ἰσχυροῖται. Καὶ ἔφησιν σιωπῶντας μὲν
 πιασυνδὴ;

πρωτόν; οἱ, ὡς ἐπ' οὐκείας ἡμέρας ἐλαύνοντο, ὑποσημαίνονται
 σκαλὸν ἡμέρας οὐκείας· ἡμῖν δὲ ἔτι ἰσχυρὸς πείρησι. ἀλλ' ὡς οὐ
 φέρει, ἴφη ὁ Κύρου, καὶ ἀναλαμβάνει τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν,
 φοβήσονται ἔτι, καὶ οὐ κινήσονται· οἱ δὲ ἄλλοις ἀφήσονται
 αὐτῶν οὐκ ἴσως, ἐπιδόω ἰδούσι πῶς ἐπ' αὐτὰς ἐλαύνονται.
 καὶ οὐκ οἶμαι ἰδούσι πῶς ἄρα τῷ Αἰσάκῃ. Ἐπεὶ ἄρα ἰσχυροὺς ὡς
 ἔφραζεν ἔρχονται, καλεῖται τὸν ἄνδρα πάντα τὰς ἐπιστολὰς
 ἐλάσσει ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν λόγων. ἰσὺ δὲ, ἴφη, ἐπὶ τούτῳ,
 ὡς ἐπὶ σὲ κινήσονται, ἰσὺ ὅτι ἀναλαμβάνουσιν ἡμῖν ἐπιστολὰς
 τὸν νοῦν. οὕτω δὲ ὁ Κυροῦ λαβὼν τὰν ἐπιστολὰν ἐπιστολὰν
 καὶ ἀνδρῶν ἐπιστολὰς. καὶ ὁ Κύρου, ὡς εἶδεν ὅτι
 φέρει, συνεξομᾷ αὐτῶν καὶ αὐτὸς πρῶτος ἡγήτο τῶν λόγων, καὶ
 ὁ Κυροῦ ἀνδρῶν ἐφίπτετο, καὶ αἱ ἄλλαι δὲ ἐπὶ ἀπείληποντο.
 ὡς δὲ εἶδεν αὐτὸς πειλίζοντες οἱ ληλατῆρες, ἐβόησαν ἀφίπτεται
 καὶ ἡγήτορα ἴφραζον. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Κύρου ὑποσημαίνονται, καὶ
 οἱ μὲν ἐπιστολὰς αὐτῶν ἐφίπτεται, καὶ τὸν Κύρου δὲ ὁ Κύρου
 οὐκ ἐπὶ παρακαλεῖται αὐτῶν ἐφίπτεται, καὶ τὸν Κύρου δὲ ὁ Κύρου
 καὶ οὐκ ἀνίστανται. ἀλλ' ἦσαν πᾶς αὐτῶν. ὅσοι δὲ κύνες
 ἡγοῦντο ἀπὸ τοῦ ἀποστολῆτος φέρει πρὸς ἡμέρας, ἔτι καὶ ὁ
 Κύρου ἐφίπτεται, μένοι ὅρα τὸ πᾶσι τὸ ἀλλοτρίον, ἀλλο δὲ
 αὐτῶν ἐπιστολῶν. οἱ δὲ πολέμιοι, ὡς ἴδον ποιοῦντας τὰς ἐπι-
 στολὰς, ἐβόησαν τὸν Κύρου, ὡς πᾶσι τὰς ἐπιστολὰς, ἐπὶ
 σφῶν ἰδούσι ἐπιστολὰς αὐτῶν. ὁ δὲ Κύρου ἔδωκεν αὐτοῖς
 ἀλλ' ὡς τὸν ἄνδρα ἀνακαλῶν τὸν ἡγεῖται ἰδούσι. καὶ ἰσχυρὸν
 τῶν ἐφίπτεται τοῖς πολεμίοις ἐποίησαν. καὶ ὁ Κυροῦ
 ἀνδρῶν ἐφίπτεται, ἴσως μὲν καὶ ἀλλοτρίον τὸ πᾶσι. Ἐπεὶ
 οἱ ἄλλοι δὲ ἐπιστολῶν, ἐπιστολὰς οὗτοι ὅτις ἐπὶ τῷ πᾶσι εἰς τὸ
 ἰδούσι, καὶ οἱ μὲν πᾶσι ὡς τὰς ἐπιστολὰς ἀλλοτρίον οὗτοι. ὁ
 δὲ Αἰσάκης, ὡς ἴδωκε τὰς μὲν ἀποστολῆτος δώκεται, τὰς δὲ
 πολέμιοις ἀφίπτεται ἔφραζοντες ἀπῆλθοντες, δίδους αὐτοῖς
 τὸν νοῦν καὶ τὸν Κύρου, μὴ εἰς παρακαλεῖται ἀπείληποντες ἐπι-
 πιστοῖς παρὸν πᾶσι, ἡγήτο αὐτῶν ὡς τὰς πολέμιοις. οἱ δὲ
 αὐτοὶ πολέμιοι, ὡς εἶδον τὰς Μήδων ἐπιστολὰς, ἀφίπτεται
 ἀνδρῶν οἱ μὲν τὰ πᾶσι, οἱ δὲ τὰ τῶν ἐπιστολῶν, ὡς ἀνέπτεται εἰς

νοῦν τῶν ἐπιστολῶν, οἱ, ὡς ἐπ' ὁ Φανίλ. ὁ Φανίλ. ὁ Φανίλ. ὁ Φανίλ.

καὶ ἕλικες, καὶ ἄνδρες, καὶ γέροντες, ἐφ' ἵππων, καὶ Ἀσπάρχης αὐ-
 τῶν καὶ ἑδρία ἴφασκε ὅτι· ἔδραρυοντ' ἀποσφιδάσθαι. καὶ Κύ-
 ρος δὲ αὐτῶν πάλιν πολλοὺς δακρυόεις λίγα) ἀποχρῆσται. πολλὰ
 δὲ δῶκε. ἀφ' ὧν αὐτὸν φασὶ τοῖς ἡλικιωτάτοις ἐν Ἀσπάρχῃ
 αὐτῷ ἰδεδόκει· τίλθ' δὲ, καὶ ὡς εὖ πολλὰ τῷ Μηδικῷ ἐκ-
 δυνάτω δυνάμει, δηλῶν ὅτι τῷτοι μέλιστα ἡσυχάζει. τὸς μὲν
 τοὶ λαβοῦντες καὶ διέξαμινες τῷ δῶκε λίγα) Ἀσπάρχῃ ἀπαιτῶν
 Ἀσπάρχῳ δὲ διέξαμινες Κύρῳ ἀπαιτῶνται· καὶ δὲ πάλιν τὴν ἀπαι-
 τῶν αἰς Μήδους καὶ εἰπὼν, ὅτι πᾶσι, εἰ βύλει με καὶ πάλιν
 ἵππων ὡς σὲ μὴ αἰσχυρόμενοι, ἵα ἔχῃ ἔτι τὴν ἰσὺν διδόναι. " Η ΤΩ
 Ἀσπάρχῳ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες ποιῶσιν ὅσως ὁ Κύρῳ ἐπι-
 στήλιν.

20. Εἰ δὲ δὲ καὶ περικῆ λόγου μνηστῆρας, λίγαται, ὅτι
 Κύρῳ ἀπαιτῶν, καὶ ἀπαιτῶν αὐτῶν ἀπὸ ἀμύλων, τὸς συζῆντες
 φιλοῦντες καὶ Κύρῳ τῷ ἑσπέρῳ, ἀπαιτῶν αὐτὸν νόμῳ Περ-
 σικῷ (καὶ ἥ ἰσὺν ἵππων τῷτο ποιῶσι Πέρσῳ) αὐτῶν δὲ πᾶσι
 Μήδων, μέλας πολλὰ καὶ καὶ καὶ ὅτι ἐκ ἀπαιτῶν χρεῖται. ^α πολλοὶ δὲ
 χρεῖται ἐπὶ τῷ καὶ καὶ Κύρῳ· ἡνίκα δὲ ἰώρε τὸς συζῆντες φι-
 λοῦντες αὐτὸν, ὑπολειφθῆναι· ἵπποι δὲ οἱ αὐτοὶ ἀπαιτῶν αὐτῶν
 εἰδέν τῷ Κύρῳ, ὅτι εἰπὼν, ἵπποι μένοι ἔχουσιν, ὅτι Κύρῳ,
 τῶν συζῆντων; ὅτι δὲ, εἰπὼν καὶ Κύρῳ, ἡ καὶ σὺ συζῆντες εἰ;
 μέλιστα, φαίνα. ταῦτ' αὖτε, εἰπὼν καὶ Κύρῳ, καὶ εὐαρεσάμε-
 νος πᾶσι καὶ ἥ δὲ καὶ σὲ καὶ καὶ τῷτο ποιῶν. ἀποσφιδάσθαι γάρ
 σι αὐτῶν βυλόμενοι, ἵπποι, καὶ τὸς ἵππους, ἡ καὶ καὶ καὶ καὶ
 ἵπποι. φαίνα τὸν Κύρῳ, συζῆν γὰρ ὅτι. αὐτῶν δὲ ἀποσφιδάσθαι
 φιλοῦσιν αὐτῶν. καὶ τὸν Μηδικὸν φιλοῦντες ἱεράσθαι, ἡ καὶ ἐν Πέρ-
 σῳ νόμῳ ἵπποι ἔτι συζῆντες φιλοῦν; μέλιστα, φαίνα, ὅτι
 γὰρ ἰδῶσιν ἀμύλων ἀφ' ὧν, ἡ ἀπαιτῶν πᾶσι ἀπὸ ἀμύλων. ὅτι
 αὐτῶν εἰπὼν σι, ἵπποι ὁ Μήδους, πάλιν φιλοῦν ἵπποι· ἀπαιτῶν
 ἥ, ὡς ὅτι, ἵπποι. ἔτι καὶ τὸν Κύρῳ πάλιν φιλοῦσιν ἀπαιτῶν
 σι, καὶ ἀπαιτῶν καὶ ὅτι τε ἵππων πολλοὶ ^α διελθῶν αὐτῶν,
 καὶ τὸν Μηδικὸν ἡ καὶ πάλιν ἰδῶσιν τῷ ἵππῳ. καὶ τὸν Κύρῳ ἰδῶσιν,
 αὐτῶν ἡ, φαίνα, ἵπποι αὐτῶν πᾶσι ἀπὸ ἀμύλων εἰπὼν; ἡ καὶ δὲ φαί-
 να· αὐτῶν ἡ καὶ ἀφ' ὧν. καὶ τὸν Κύρῳ εἰπὼν, καὶ δὲ, ὅτι συζ-

^α Πολλοὶ πᾶσι. ^β Τῷ δὲ εἰπὼν. ^γ Εἰπὼν ὁ Μήδῳ, πάλιν
 σι φιλοῦν. ^δ Διελθῶν αὐτῶν. ^ε Καὶ ἀφ' ὧν αὐτῶν.

ἄλλοις, δι' ὀλίγου γὰρ ποίω ὀλίγου, εἰπὼν δὲ Μῆδαν; οὐκ εἶδον
 φέσσαι, ὃ Κύρου, ὅτι καὶ ὅσον σκερδαμυθίῳ ἄλλοις, πάλιν πολλὰς
 μὲν δυνάμεις, ὅτι ἔχ' ὅρα σε τίποτε ῥιπῆται ὄντας; ἐνταῦθα δὲ τὴν
 Κύρου γαλέσσει τι ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν βασιλέων, καὶ εἰπὼν αὐτῷ
 ἀπὸ τῆς βασιλείας, ὅτι πέραν αὐτοῖς ὀλίγου χρόνου· ὅτι ὅρα σε
 ἔξω, καὶ βύλην, ἀσκερδαμυθίῳ.

21. Ο μὲν δὲ Κύρος ὕτως ἀπῆλθεν εἰς Πέρσας, οἰκισ-
 τὴν αὖτ' ἀγαγὼν ἐπ' αὐτοῖς ποταμὸν Ἰνδόν. καὶ τὸ μὲν ποταμὸν οἱ
 ποταμοὶ Ἰσχυροὶ αὐτῶν, ὡς ἰδὺντο δὲν μετὰ τὴν αὐτὴν ἐν Μήδους
 ἡσυχίᾳ ἐπὶ δὲ τῇ ἐπιτοίᾳ αὐτῶν ἰώσαν, ὡς αὐτῶν, ἰδὺντο, ὅτι
 ἀπὸ τῆς, καὶ εἰ ποτ' ἐν τῇ αὐτῇ αὐτῶν ἀσκερδαμυθίῳ, ἐπὶ τῇ αὐτῇ
 μὲν αὐτῶν ἔχοντες μέρους ἡσυχίᾳ ἢ ἀσκερδαμυθίῳ καὶ
 ἀσκερδαμυθίῳ, καὶ πάλιν ἀσκερδαμυθίῳ αὐτῶν ἰώσαν, ὡς ἀπὸ
 τῆς αὐτῶν· ἐνταῦθα δὲ πάλιν ἐπὶ τῇ αὐτῇ οἱ ἡσυχίᾳ αὐτῶν. ἔ-
 πα δὲ διελθὼν πάλιν ποταμὸν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ εἰς τὴν ἰσχυ-
 ρότητα, ἐν τῇ αὐτῇ αὐτῶν ἀσκερδαμυθίῳ, καὶ μετὰ τὴν αὐτῇ ἔχοντες
 ἀσκερδαμυθίῳ ἔχοντες, καὶ μετὰ τὴν αὐτῇ ἀσκερδαμυθίῳ, καὶ
 μετὰ τὴν αὐτῇ ἀσκερδαμυθίῳ.

22. Προϊόντι δὲ τῷ χρόνῳ, ὃ τῷ Αἰωνίῳ ἐν τοῖς Μήδοις
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς· ὃ δὲ Κυβερνήτης ὃ τῷ Αἰωνίῳ πάλιν, τὸ δὲ Κύρου
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς, πάλιν ἀρχὴν ἔλαβεν τῷ Μήδῳ, ὃ δὲ τῷ Αἰ-
 ὄντι βασιλείᾳ, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς μὲν πάλιν Σύρος, φῦλον
 αὐτῶν, ὡς αὐτῶν δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῷ Αἰωνίῳ βασιλείᾳ, ὡς
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ ἰσχυρῶν, καὶ ἰσχυρῶν δὲ καὶ βασιλείᾳ,
 αὐτῶν, εἰ τὴν Μήδους ἀπὸ τῆς αὐτῆς πάλιν, πάλιν γὰρ αὐτῶν τῷ
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς. ἰσχυρῶν δὲ τῶν ἰσχυρῶν φῦλον τῶν
 αὐτῶν. ὡς αὐτῶν δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς πάλιν, καὶ
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῷ Αἰωνίῳ βασιλείᾳ, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῷ Αἰωνίῳ
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ Παφλαγονίας,
 καὶ Ἰνδῶν δὲ, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς Κίλικας, πάλιν καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 αὐτῶν Μήδους καὶ Πέρσας, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς πάλιν
 καὶ ἰσχυρῶν, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰς τὸ αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰν, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς, ἐπὶ δὲ ἔχοντες τῶν ἰσχυρῶν
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς. οἱ μὲν δὲ καὶ τῶν λόγων τούτων ἀπὸ τῆς αὐτῆς, ἀπὸ

• Βασιλείαν εἶχε τῶν.

μεγίστην

καὶ συγκατέμιθε· ἱπποπόδοι ἢ μάλλον ἢ τοῖς ἄλλοις ἀπα-
 ραιρεται. τὸς δὲ ἱππῶν ἐργαίᾳ ἀνάγκη ἐπὶ ταῦτα πάντα μὲν
 πάντων, πάντα δὲ κινδύνοι ἰδίως ὑποδύνεσθαι. εἰ δὲ ταῦτα ἰ-
 γὰρ λέγω ὅτι ὑμῶν, ἄλλως γινώσκων, ἐμφυτὸν ἐκ πατρὸς ὅ,
 τί ἢ μὴ τοιαῦτοι ἀποδύσῃ; παρ' ὑμῶν, εἰς ἐμὲ τὸ ἰκεῖνον ἤ-
 ξει. ἀλλὰ πιστὸν τοι τῇ πείρᾳ, καὶ τῇ ὑμῶν εἰς ἐμὲ εὐνοίᾳ,
 ὅτι τῇ τῶν πολέμιων αἰοίᾳ, μὴ ψεύσῃ μοι ταύτως τὴν ἀ-
 γαστῆς ἐλπίδας. ἀλλὰ ὑπερβούτῃς ἐρωώμεσθαι, ἐπεὶ δὴ καὶ ὁκ-
 πῶν ἡμῖν γινώσκται τὸ δέξαι τῶν ἀποτρύχων ἀδίκως ἐφίεσθαι.
 νῦν ἢ ἐρχονται μὲν οἱ πολέμιοι, ἀρχόντες ἀδίκων χερῶν· κα-
 λῶσι δὲ ἡμῶς οἱ φίλοι ἐπικέρως. τί ἐν ἴσιν ἢ ὅ αἰλιέσονται δι-
 καστότερον, ἢ τοῦ τῆς φίλοις ἀρήγειν κακίον; ἀλλὰ μὲν
 ὁ δὲ τὸ ὑμῶς ἔχ' ἤκιστα οἶμαι ὑπερβῆναι, τὸ μὴ παρημιλη-
 ῆσθαι μοι τῇ θῆν' ἑλθόντι ποιεῖσθαι. ποτὶ γὰρ μοι συνόντες
 ἐπίσταντες ἔμνηνοι τὰ μεγάλα, ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ περὶ ἡμῶν
 λῶσι θῆν' ὁρμώσθαι αἰέ. τίλῃ ἴφθι, πῶς δὲ λέγῃ ἴπ; ἀλλὰ ὑ-
 μῶς μὲν τὴν ἀνδρῶν ἐλάρμοι καὶ ἀναλαβόντες, καὶ πάλλα πα-
 ρουσκιδάμοι, ἵπτι εἰς Μήδους· ἰγὰρ δὲ ἱπποκλήν' ὥς τὴν
 πατρίδα, ὥς τ' ἐμὲ δὴ, ὅπως τὰ τῶν πολέμιων ὡς τὰ χεῖρα μετὰ
 οἰᾶ ἵπτι, παρυσκιδάσθαι ὑμῶν ὅ, πᾶν δυνάμεναι, ὅπως ὡς καλ-
 λιστὰ σὺν Θεῷ ἀγωνιζώμεσθαι. οἱ μὲν δὲ πάντες ἱπποκλήν'· Κύρου
 δὲ ἰλθὶν οἴκῃ, καὶ παρυσκιδάμοι· Εἰς ἀπαίρεσιν, καὶ διὰ πα-
 τῆρα καὶ τοῖς ἄλλοις θείοις, ὡρμώτο ἐπὶ τὴν σφαιρίαν. συμπαύ-
 σιμι δὲ αὐτὸν καὶ ὁ πατήρ. ἵπτι δὲ ἔξω τ' οἰκίας ἐλθόντες,
 λέγοντες ἀσφαλῆ καὶ βροχταῖ αὐτῶν αἰσοὶ γινώσκ. τέττων δὲ φα-
 νέντων, ἑλθὼν ἵπτι ἄλλο οἰωνιζόμενοι ἱπορεύοντες, ὡς ἑλθὼν αὐ-
 λήσαντες τὰ τῷ μεγίστῳ Θεῷ σημεῖα.

24. Περιόντι δὲ τῷ Κύρῳ ὁ πατήρ ἤρχετο λόγους τοῖςδε,
 Ὅτι μὲν, ὦ παῖ, θεοὶ ἰλιώ τε καὶ εὐμυρῆς πίμπρυσί σε, καὶ ἐν ἐργῇ
 δήλον, ὅτι ἐν ἐργασίᾳ σημεῖοις. γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς· ἰγὰρ
 γὰρ σε ταῦτα ἐπίτηδες ἰδιδάξαμην ὅπως μὴ δι' ἄλλων ἐρμη-
 νίσαι τις τῇ θῆν' συμφορᾷ στυγῆς, ἀλλὰ αὐτὸς ὅτι ὁρῶν τὰ
 ὀρεῖα, καὶ ἀκύναι τὰ ἀκύναι, γινώσκεις, καὶ μὴ ἐπὶ μνηστῆ-
 ρις, οἱ, εἰ βάλουσιν, σε ἐκπατῶν, ἔτιρε λήρην ἢ τὰ παρὰ τῇ

θῆαν σηματούμεθα· μηδ' αὖ εἰ ποτε ἄρα ἀνδρὶ μνηστὴρ γένοιτο,
 λατρεῖς θύοις σημεῖαις ὅ, π' ἄρα· ἀλλὰ ἀφ' ἧς μνηστῆς γι-
 γνώσκων πρὸ πατρὸς τῶν θῆαν συμβεβηκόμεθα, τέττις πέθου.
 καὶ μὲν δὴ, ὦ πάτερ, ἔφη ὁ ^α Κῦρ, ὅπως γ' ἂν ἴδω οἱ
 θεοὶ οἷς ἡμῖν συμβεβηκὼν ἐβίλωσιν, ὅσιν διώκεται καὶ τὸν
 σοὶ λόγον ἀφ' ἐλπίσιν ἐπιμελόμενος· μέμνημαι γὰρ ἀκύντος πα-
 τέρ' ἐσ, ὅπ' εἰκότως ἂν καὶ παρὰ τῷ θῆαν περὶ κλέπτου· ἦν,
 ὡς ποτ' εἰ παρὰ ἀνθρώπων, ὅς τις μὴ ὁπότε ἐν λατρείῃς εἴη, τότε
 χαλακῆσιν, ἀλλ' ὅτε ἀεὶ πρὸς πόλιν, τότε μάλιστα τῶν θῆαν
 μνηστῆς καὶ τῷ φίλῳ δι' ἐφοδὰς χεῖρας ἀσπώμενος ἐπιμελόμενος.
 σὺ γὰρ οὖν, ἔφη, ὦ παῖ, ἀφ' ἧς ἐκείνας πᾶς ἐπιμελόμενος ἡ-
 θιοὶ μὲν ἔρχη ὡς τὸν θῆαν δευτέρου· ἐλπίσεις δὲ μάλ-
 λον τυχεύουσι ἂν ἂν δὴ, ὅτι στυγερὰ στυγὴ δακτύλιος ἐπι-
 πτ' ἀμελήσας αὐτῶν. πάντ' ἔν, ἔφη, ὦ πάτερ, ὡς ὡς
 φίλος μοι τὸν θῆαν ὅπως ἔτω ἀφ' ἐκείνου. τί γὰρ, ἔφη, ὦ παῖ,
 μέμνηται ἐκείνα ἃ ποτε ἰδούκει ἡμῖν; ὡς ποτ' διδάσκουσιν οἱ
 θεοὶ μνηστῆς ἀνθρώπων βίβλον προῖον ἢ ἀντισημῶν αὐ-
 τῶν ὅπως, καὶ ἐξαζόμενος μνηστῆς ἀντίτειν ἢ ἀργυρίτας, καὶ
 ἐπιμελόμενος ἀσφαλιστῶν ἂν ἀφ' ἧς ἢ ἀφ' ἐκείνου τῶν
 πρὸς παρὲς ἔν ἑαυτὸς οἷος δέ, ὅπως ἡμῖν ἰδούκει δῖον καὶ
 αἰτεῖσθαι τὰ ἀγαθὰ παρὰ τῶν θῆαν. καὶ μὲν δὴ, ἔφη ὁ Κῦ-
 ρ, μέμνηται μὲν τοῖς ταῦτα ἀκύντος ἐσ· καὶ γὰρ ἀνάστη ἡ
 πύθιδα τῷ λόγῳ τέττω. καὶ γὰρ εἰδὼς σε λέγοντα αἰὶ ὡς ἐδὲ
 θῆμις εἴη αἰτεῖσθαι παρὰ τῶν θῆαν ἕτα ἰππύου μὴ μνηστῆ-
 ρας, ἰππομαχῆντας νικᾷ· ἕτα μὴ ἰππύου τοξοῦντας,
 τοξοῦντας κρατεῖν τῶν ἰππύου τοξοῦντας· ἕτα μὴ ἰππύου
 μῆντας κυβερνᾶν, σῶζεν εὐχόμενος ναὶς κυβερνᾶντας· ἐδὲ μὴ σπεί-
 ροντας γὰρ σπιν, εὐχόμενος καλὸν αὐτοῖς ὅποι φουὰς· ἐδὲ μὴ
 φυλαττομένους γὰρ ἐν πολέμῳ, σωτηρίαν αἰτεῖσθαι· παρὰ γὰρ
 τῶν θῆαν θισμὸς πάντ' ἐν τῶν ταῦτα εἶναι. τὸν δὲ ἀπὸ
 σπιν εὐχόμενος ὁμοίως ἐφοδὰς εἰκὸς εἶναι παρὰ τῶν θῆαν ἀπὸ
 ἀσπῶς καὶ παρὰ ἀνθρώπων ἀπὸ κλέπτου τὸν παρὸντος διαμένους.
 ἐκείνων δὲ, ἔφη, ὦ παῖ, ἐπὶ αὐτῶν ἃ ποτε ἐγὼ καὶ σὺ ἐλομίζο-
 μεθα; ὡς ἰκάνον εἴη καὶ καλὸν αἰδέσθαι ἔργον, εἴ τις δύναιτο ἐπι-

^α Κῦρ, ὡς ἂν. ^β ἡμῖν; ὅποτε γὰρ δὴ πῃ.

μελαγχολία ὅπως ἀν' αὐτοῖς τι καλὸς καὶ κατὰ τὸν δόξαν ἡμεῖς ἡρώοις,
καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὅπως αὐτοῖς τι καὶ οἱ οἰκίται ἰκανῶς ἔχουσιν. τὸ
δὲ, τὴν μαλακίαν ἢ ἔργον ὅπως ὀλίγον, ὑφίσταται. ἀνθρώπων
ἄλλαν ἀποπειρῶν, ὅπως ἔξωσιν ἅπαντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἰκανῶς,
καὶ ὅπως ἔσονται παῖδες οἷος δέ, τὴν γυναικὸς δὴ πᾶσι φαίνεται
ἡμῖν εἶναι. καὶ μετὰ δὲ, ἔφη, ὦ πατέρ, μέμνημαι καὶ τῶ σκ
λέγοντος. σπουδαίει ἢ εἰ μοι ὑπερμέγατις εἶναι ἔργον, τὸ κα-
λῶς ἀρχή. καὶ νῦν γ', ἔφη, ὦ πατέρ μοι δοκεῖ ταῦτα, ὅ-
πως αὐτὸ τὸ ἀρχὴ σκοπῶν λογιζόμεναι ὅπως μάλιστα γα-
ρὸς ἄλλας ἀνθρώπους ἰδὼν καλῶς οἶοι τι ὅτις ἀφ' ἡμεῖς
παρὰ ἄρχοντες, καὶ οἱ οἷος ὅτις ἀνθρώποις ἡμῶν ἔσονται, πᾶσι μοι
δοκεῖ ἀρχὴν εἶναι, τὸ τοιούτους αὐτοὺς ὅτις ὑποπλάττω, καὶ με-
τὰ ἡμέτεροι ἰσχυροὶ ἀνθρώποις ἐκείνοις. ἔς, ἔφη, ἐγὼ αἰδοῦμαι,
ἀρετὴν μοι δοκεῖ ἡμετέρων φίλων τῶν, ἡγεμόνας δὲν τὴν
ἀρχὴν τῶν ἀρχομένων ἀφ' ἡμεῖς τῶν καὶ πολυπλάστον διπλῶν,
καὶ πᾶσι ἰδὼν ἔχοντες χρυσοῖς, καὶ ἀποκρίναι χρῶναι καὶ δίδου,
καὶ πᾶσι δὲ πᾶσι τῶν ἀρχομένων ἀφ' ἡμεῖς. ἐγὼ δὲ οἶμαι,
ἔφη, τὴν ἀρχὴν οὐ τὰ ραδιουργεῖν καὶ ἀφ' ἡμεῖς ἀφ' ἡμεῖς
ἀρχομένων, ἀλλὰ τὰ ἀποδοῦναι τι καὶ φιλοπονεῖν ἀποδοῦναι.
ἀλλὰ τοι, ἔφη, ὦ πατέρ, εἶναι ἔστιν ὅτι ὅτις ἀνθρώπους ἀγωνι-
στοῖς, ἀλλὰ αὐτοὺς αὐτὰ τὰ πρῶτα μὲν, ὧν ὅτις ἀποδοῦναι
ἀποδοῦναι. αὐτὸς δὴ πᾶσι οἶδα, ἔφη, ὅτι εἰ μὴ ἐξ ἡ σφαπῶ
τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἀποδοῦναι σκ αὐτοῖς ἢ ἀρχή. ὅπως ταῦτα
μὲν, ἔφη, ὦ πατέρ, Κυαξάρης φησὶ περὶ τῶν ἐν τῇ πᾶσι
σιν ἔστιν, ὅπως αὐτοῖς ἔστι. τούτοις δὲ, ἔφη, ὦ πατέρ σὺ πᾶσι
ἔργον τοῖς περὶ ὅτις Κυαξάρης καὶ ἡμεῖς, ἔφη ὁ Κύρ.
τί δὲ, ἔφη, οἶδα ὅπως αὐτὸς ἔστι; μετὰ δὲ οἶδα, ἔφη ὁ Κύρ,
ὅτι δὲ. ὅπως δὲ τούτοις, ἔφη, πᾶσι τοῖς ἀφ' ἡμεῖς ὅτι
πολλῶν μὲν σιν διήσῃ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα νῦν ἀνέστη δαπανῶν,
ἐκείνῳ ἢ γινώσκεις; γινώσκω, ἔφη ὁ Κύρ. ἔστι ἔν, ἔφη, ἡ-
παλίστη αὐτὸν ἢ δαπάνη, ἢ καὶ ἐκείνῳ ὅτις ὅτις, πᾶσι σιν ἔστι
τὰ ὅτις σφαπῶς; διήσῃ ὅτις ὅτις καλῶς. ἀπέρ, ὦ πατέρ, ἔφη, σὺ
εἰ ἐν τῇ σκ πᾶσι καὶ σὺ ἔστιν ὅτις αὐτοῖς ἀποδοῦναι, ὅπως ἔστιν

• Εργα ὁλ̄ου ἔργου ὁφ. ^b Ταῦτά μιν δοκῇ πρὸς αὐτοὺς.

^c Κυαζάρων. ^d Ψεύσεται, ὡ πτωχὲ, πτωχὸς ἔσθαι ἔξει.

Φιλία ἐστὶν, λέγει. ἐρωτᾷς ἃ ἔφη, τῷ τ, ὃ παῦ, εἰ τις ἀνὴρ
 τῷ πόρῳ ὡσεὶ θύοιτο; ἀπὸ τίνος δὲ μάλλον εἰς ἐπὶ πόρῳ
 ὡσεὶ θύοιτο, ἢ ἀπὸ τῷ δυνάμει ἔχοντι; οὐ δὲ πάλιν μὲν δύ-
 ναμει ἔχοντι ἐστὶν ἐξουσία, ἀντὶς ἢ εἰς οἷον ὅτι πολλαπλάσιον ἀλ-
 λῶν ὅσον ἀνὴρ δύναιτο. ἰσχυρὸν δὲ σοι ὅτι κερδοῦσιν τὸ Μίδων
 σύμμαχον ἔσται. ποῖον ἔστιν ἔστιν ὅτι πάλιν ἢ δοκεῖ σοι ὅτι χαρί-
 ζομαι βυλόμενον ὑμῖν ὑποκρίσθαι, καὶ φοβόμενον μή τι πάθῃ;
 ὅτι χρὴ σε κρινῆναι σὺ Κναξάρῃ σκεπείσθαι, μήποτε ἐπιλίπη π
 ὑμῶς ὡς δὲ ὑπάρχειν. καὶ ὅτι εἴ τις δὲ εἴνεκεν μηχανᾶσθαι ὡσεὶ
 δε πόρῳ, τίς δὲ μάλλον πάσῃ μίμησιν μοι, μηδέποτε
 ἀναμύσει τὸ πείσθαι καὶ ἐπιτήδεια, ἔς ἃν ἡ χρεία σε ἀνα-
 κείνῃ. ἀλλ' ὅτι μὴ μάλλον εὐπορῆς, τότε ὡς τῆς ἀπείρας
 μάλλον μηχανᾶ. καὶ ὅτι τούτῃ μάλλον παρ' ἃν ἀνὴρ δύναιτο, μὴ ἀ-
 πορῆς δοκῇ, καὶ ἐπ' ἀνάγκῃ ἔσται παρὰ τοῖς σωτῆρσι στρατῶ-
 τας. ἐκ τούτου δὲ μάλλον ὅτι ὑπὸ τῷ ἄλλων αἰδῶς τούτῃ. ὅτι
 πινας βέλη τῇ δυνάμει εὐ ποιῶσιν ἢ ἡσυχῶς, μάλλον ἔως ἀν-
 χωσι τὰ δύνανται οἱ στρατῶν, ὑποκρίσθαι σοι. ὅτι ὅτι πειστικός
 παρ' ἰσθι λόγους δυνάσθαι τότε λέγειν, ὅταν ὅτι καὶ ἐνδείκνυσθαι
 μάλλον δύνη καὶ εὐ ποιῇ ἰκανὸς ὡς καὶ ἡσυχῶς. ἀλλ', ἔφη,
 ὃ πάρε, ἄλλως τί μοι καλῶς δοκεῖς ταῦτα λέγειν πάλιν. καὶ
 ὅτι ἂν μὲν αὐτῷ νῦν λέγειν οἱ στρατῶνται, ἐδίδας αὐτῶν ἐμοὶ τέ-
 ται χρεῖν ἔστιν (ἴσται ὅτι ἐφ' οἷς αὐτὸς Κναξάρῃς ἄλλ' συμ-
 μάχος) ὅ, π ὅτι ἂν ὡς τοῖς εἰρημίοις λαμβάνῃ τις, ταῦ-
 τε καὶ πάλιν νομιεῖς, καὶ χρεῖν τέττοις ἐπείσθαι εἰς ἐν-
 ναί τῷ διδόντι. τὸ δὲ ἔχοντα δύναμει, ἢ ἐπὶ μὲν φίλος εὐ ποι-
 ῶντα αὐτῷ φιλίᾳ, ἔστι δὲ ἔχοντα ἔχοντα ὅτι πεισθῶντα πεισ-
 θῶντα ἀπ' αὐτῶν, ἔστιται ἀμελεῖν τῷ πολεμῶντι, οἷον π, ἔφη, ἔσ-
 σον τῷ εἶναι αἰσχροῦ, ἢ εἰ τις ἔχον μὲν ἀρετῆς, ἔχον δὲ ἐργάτας
 οἷς ἂν ἐργάζοιτο, ἔστιται εἰς τὴν γλῶσσαν ἀρετῶν ἀναφίλῃσι
 εἶναι; ὡς ἔνι μὲν, ἔφη, μηδέποτε ἀμελήσονται ὅτι ἐπὶ τῇ διὰ
 τοῖς στρατῶνται συμμηχανᾶσθαι, μήτ' ἐν φιλία, μήτ' ἐν πολέ-
 μῳ, ὅπως ἔχει τὴν γνώμην. π ὅτι, ἔφη, τῶν ἄλλων, ὃ παῦ,

05

^a ἔφη, ὃ παῦ, πῶς ἂν ἀπὸ. ^b ἔστις. ^c Πειστικός,
^d ὅτι ἂν μὲν νῦν λέγειν ἡσυχῶντα οἱ στ. ^e Πεισθῶντα πεισθῶντα,
 ἔπειτα ἀμελεῖν ὅτι πολεμῶντα.

ὃν ἰδούκει ποθ' ἡμῖν ἀναγκῆς εἶναι μὴ παρφυλαῖν, μίμνησται;
 ἔφθ, ἔφθ, μίμνησται, ὅτι ἐγὼ μὲν ὥστε σε ἤλθον ἐπ' αἰ-
 γύριοι, ὅπως ἀποδείξω τῷ φάσκειν μὴ στρατηγῶν πιπτηδύ-
 κείῃ· σὺ δὲ ἄμχα διδύς μοι, ἐπηρώτας ὧδ' ἔως, ἀρῶ γα, εἰ-
 πεις, ὦ παῖ, ἐν τοῖς στρατηγικοῖς ἔργοις ἔοικονομίας τί σοι ἐ-
 πιμνήσθῃ ὁ ἀνὴρ ὃς τ' μισθὸν φέρεται; ἔδιν μύρτοι οἱ στρατῶ-
 νται ἡπιοι τ' ἐπιτηδεύων ^α δέον), ἢ οἱ ἐν οἴκῳ οἰκίῃ). ἐπὶ δὲ
 ἐγὼ σοι λέγων πύλην, εἶπον ὅτι ἐστὶ ὅπῃν ὧδ' ἐστὶ ἐπιμνή-
 σθῃ, ἐπὶ μὲν καὶ πάλιν εἰ π' ὑγείας μοι πῖρα ἔλξει καὶ ῥάμης,
 ὡς δὴ σοι καὶ τέτυται, ὡς ὧδ' ἔοικε τ' στρατηγίας τ' στρατηγῶν
 ἐπιμνήσθῃ. ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἀπέφθου, ἐπὶ μὲν καὶ αὐτὸ πάλιν
 ἔειπας ἐπιμνήσθῃ ἰδούκει μοι, ὡς ἂν ἔκσταται τ' πολυμικῶν
 ἔργων κρῆνται ἂν σύμμετροι γίνονται. ἀποφύσασθαι δὲ μοι καὶ
 τῷτο, ἀνέκριναι αὐτὸν καὶ τὸδε, εἰ π' μὴ ἐπαίδουσι ὡς ἂν
 διωαίμην στρατῶν ἐπὶ μὲν καὶ ἐμὸν ἀλῆν' λέγων ὅτι τὸ πᾶν δι-
 αφέρει ἐν παντὶ ἔργῳ ἐπὶ μὲν καὶ ἐμὸν ἀλῆν'. ἐπὶ δὲ καὶ τῷτο
 ἀνέκριναι, ἡλῆξαι αὐτὸν ἐν τινὲς λόγον ποιήσας διδύσκων ὧδ'
 ἔπειθ' ὧδ' αὐτὸν ἐπὶ μὲν καὶ ἐμὸν ἀλῆν' ὡς ἂν τις μάλισται μηχανῶτο. ἐπὶ
 δὲ καὶ τῷτο πᾶσι πᾶσι ἀρῶν ἐφάσαιτο, τίλῃ δὲ μοι ἐπὶ μὲν
 ὧδ' ὅ, π' ποτὶ διδύσκων, στρατηγῶν φαίη μοι διδύσκων. καὶ ὧδ'
 δὲ ἐν ταῦτα ἀπεκρινάμην ὅτι τὸ τακτικόν. καὶ σὺ γαλῶσαις διήλ-
 θης μοι, περὶ τῶν ἐκσταται, ὅτι ἔδιν ὅφελῃ εἶναι στρατῶν
 τακτικῶν, ἂν δὲ τ' ἐπιτηδεύων. τί δὲ ἂν δὲ τοῦ ὑγείας; τί δὲ
 ἂν δὲ τῷ ἐπίσταται πᾶς ^α εἰρημίας εἰς πέλεμνόν τήνας, τί
 δὲ ἂν δὲ τῷ πείθεται; ὡς δὲ μοι καὶ ὧδ' ἀφανὲς ἐπίσταται ὅτι
 μικρὸν π' μίεῃ εἶναι στρατηγίας τὸ τακτικόν, ἐπὶ μὲν καὶ μὴ
 π' τῶν σὺ μοι διδύσκων ἐκσταται εἶναι, ἀπτόνται μοι ἐκσταται
 τοῖς στρατηγικοῖς ἀνδράσι νομιζομένοις εἶναι ἀφελῶσαι, καὶ
 πᾶσι πᾶσι πᾶσι ἐκσταται τῶν γίνων. ἐν ταῦτα δὲ σιωπῶν τῶν
 ἐγὼ ἔς μάλισται φρονίμους ὧδ' ἐστὶν ἡκεῖν εἶναι. καὶ ὧδ' μὲν
 περὶ τῶν ἐκσταται ἐκσταται εἶναι ὑπέρτατον, ὅτι Κυνεάρχης ἐμὸν
 παρῆναι ἐμὸν. ὧδ' δὲ ὑγείας, ἀκῶν π' καὶ ὧδ' ὅτι καὶ πόλεις
 αἱ γινώσκονται ὑγείας, ἰατρὸς αἰεῖνται, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν στρα-

^α Διήσθαι). ^β Εἰ πᾶσι τήνας ἰδούκειν, αἰς τ' πολυμικῶν.

^γ Τί εἶναι ὅφελῃ στρατηγία ἂν δὲ. ^δ Εἰρημίας.

τινῶν ἔνεκεν ἰατρὸς ἐξάγῃσι, ἔγωγε ἰσὼς, ἰππὶς ἐν τῷ τέλει
 τῷτ' ἐγγράμιον, εὐθὺς τῷτ' ἐπιμαλήθην καὶ οἶμαι, ἔφη, ὦ πατήρ,
 πῶς ἰκανὸς τίν' ἰατρικῷ τέχνῳ ἐγγὺς ἀνδρὸς μετ' ἐ-
 μαυτῷ. ὥστε τῷτ' δὴ ὁ πατήρ εἶπεν, ἀλλ', ὦ παῖ, ἔφη, ἔτι
 μῆρ, ὅς τις λήγῃ, ὥστε ἰμμεῖν φησὶν εἰσὶ πῖς ἄλλοι,
 ἔγωγε ἰατροί, ὅταν τινες νοσήσωσι, τότε ἰώσται τούτους· σὺ
 δὲ τῷτ' μεγαλοπρεπείῃς ἔγωγε ἢ τῆς ὑγίαιας ἐπιμέλεια· τῷ
 γὰρ τίν' ἀρχῇ μὴ κέμῃσι τὸ σφάτωμα, τῷτ' σὺ δὲ μί-
 λει, καὶ πῶς δὴ, ἔφη, ὦ πάτερ, ὅδ' ἰδὼν τῷτ' πρῶτον ἰ-
 κανὸς ἔσται; ἀν' ἢ δὴ πῃ χρόνοι πῶς μάλιστα ἐν τῷ αὐτῷ μί-
 λει, ὑγίαι δὲ παρ' αὐτοῖς μὴ ἀμειλῶται· τῷτ' δὲ οὐκ
 ἀν' ἀμείρεταις, ἰάν' ὥς μίλῃ σὺ. καὶ γὰρ λήγῃσι ἐδὲν παύσαι· οἱ
 ἀνθρώποι ὥς τι τ' νοσήσῃ χειρὶν καὶ τ' ὑγίαν· μάρτυρες
 δὲ σφῆς ἰκαίρεταις αὐτῶν παρίσται· τί τι σώματι καὶ τῷ
 χρόνῳ. ἔπειτα δὲ ἐπὶ τῷ χρόνῳ ἀρχὴν σφῆς παύσαι,
 ἀλλὰ μνησθῆναι πῶς περὶ σὺ ἐπιμαλήσῃσι σταυτῷ ὅπως ὑγί-
 αίης. καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, παρ' αὐτοῖς μὴ πρῶτον ἢ δὴ μνησθῆναι
 ὑπὸ ἐπιμαλήσῃσι, δυσφοροῖ γάρ· ἔπειτα δὲ ἐκπεισὼν τὴν εἰσόν-
 ταν ἔγωγε μὴ δοκεῖ ἢ τι ὑγίαι μάλιστα παρ' αὐτοῖς, καὶ ἰ-
 κανὸς παρ' αὐτοῖς. ἔγωγε τῷτ' δὲ, ἔφη, ὦ παῖ, ἐπὶ ἄλλων
 ἐπιμαλήσῃσι. ἢ ἐπὶ ὅλῃ, ἔφη, ἔγωγε, ὦ πάτερ, σφῆς παρ' αὐτοῖς
 παρ' αὐτοῖς; ἐπὶ δὲ, ἔφη ὁ πατήρ, ἐπὶ μίλῃ γὰρ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
 ἄλλῃ. δὲ γὰρ δὴ πῃ παρ' αὐτοῖς, εἰ μάλιστα παρ' αὐτοῖς τὴν δόξαν,
 μνησθῆναι παρ' αὐτοῖς ἢ τοῖς ὁ πολέμοις καὶ παρ' αὐτοῖς καὶ
 ἢ ἑαυτῇ ἀγαθῇ. ὥς χαλεπὸν μῆρ καὶ ἴνα ἀνθρώποι ἀργὸν τρέ-
 φονται, πολὺ δὲ ἴπ, ὦ παῖ, χαλεπώτερον οἶον ὅλοι· πῶς
 τῷτ' χαλεπώτερον παρ' αὐτοῖς ἀργὸν τρέφει. παρ' αὐτοῖς γὰρ τὴν ἰ-
 σόσιν ἐπὶ παρ' αὐτοῖς, ἐπὶ ἰλαχίαν ὁρμήματα, καὶ οἱς ἀν' αὐτοῖς
 ἀν' αὐτοῖς χρόνῳ· ὥς ἐπὶ οἱς παρ' αὐτοῖς ἀργὸν.
 λήγῃ σὺ, ἔφη, ὦ πάτερ, ὥς ἰμοὶ δοκεῖ, ὥστε ἐπὶ γὰρ γὰρ
 ἀργὸν ἐπὶ ὀφίλῃ, ἔγωγε ἐπὶ παρ' αὐτοῖς ἀργὸν ἐπὶ ὀφί-
 λῃ εἶναι. τὸ δὲ γὰρ ἰσάτω παρ' αὐτοῖς ἰσά, ἔφη, ἀν' αὐτοῖς
 (ὡς μὴ τις Θεὸς βλάβῃ) ὥς καὶ τὴν ἐπὶ οἱς μάλιστα ἰ-
 κανὸς τὴν σφῆς ἀποδείξει, καὶ τὴν σώματι ἀργὸν ἰκανὸς

^a Ἡπῆται. ^b Πολέμοις καὶ παρ' αὐτοῖς ἢ ἰσά.

παρὰ τοὺς αἰῶνες. ἀλλὰ μῦτι τί γε μελετήσῃ, ἔφη, ἔγωγε τῇ
 πολεμικῇ ἔργῳ, ἀγῶνας αὖ τινάς μοι δοκεῖ, ὦ πάτερ, ὅσους
 πῶν ἐκείναις, καὶ ἀδελφὰς ὀφείλεις, μάλιστ' αὖ ποιεῖν εὐακού-
 σθαι ἔγωγε, ὅτε, ὅπῃ δέοιτο, ἔχῃ αὖ παρὰ τοὺς αἰῶνες
 ἔργῳ. καὶ λίσσῃ, ἔφη, ὦ παῖ. τὸ δὲ γὰρ ποιήσεις, σὺ δὲ
 ἔσθι, ὡς σὺ χρεὺς πᾶσι πᾶσι αἰεὶ τὰ ἀποδείκνυται μελετάσεις θύ-
 σῃ. ἀλλὰ μάλ', ἔφη ὁ Κῦρ^α, εἰς τι τὸ ἀποδείκνυται ἐμὲ
 λίσσῃ σφαιλῶντις ἔστι μοι δοκεῖ ἰκανώτερον εἶναι, ἢ τὸ διωκῶν
 ἐλπίδας ἀγῶνας ἐμποιοῦν ἀνθρώποις. ἀλλ', ἔφη, ὦ παῖ, τὸ
 γε ταῦτά ἐστιν εἶναι σὺ εἰ τις κῶνις ἐν θύρᾳ ἀντακλῶνται αἱ τῇ
 κλήσῃ, οἷον ὅταν τὸ θύρεον ὀρεῖ. τὸ μὲν γὰρ ἀποδείκνυται
 θύρας εὐ οἶσθ' ὅτι ἔχει ὑπεκκῆσαι. ἀλλὰ δὲ πολλὰς ψεύδῃ
 αὐτοῖς, τελευτήσῃ ἔσθ' ὅπῃ αὐτῶν ἐργῶν καλῇ, παιδευ-
 ατοῦ. ἔγωγε σὺ δὲ τῇ ἐλπίδι ἔχει. ἀλλὰ πολλὰς ἀποδείκνυται
 ἀγῶνας ἐμὲ καλῶν ψεύδῃ τις, τελευτῶν ἔσθ' ὅπῃ αὐτῶν ἀγῶνας
 ἐλπίδας λέγει ὁ τοῦτο^β, πῶν διωκῶν. ἀλλὰ τῇ μὲν αὐτῇ λέ-
 γει ὅτι μὴ σφαιλῶν εἰδῇ^γ φείδῃ δὲ, ὦ παῖ. ἀλλοὶ δὲ εἰ-
 σὶν λέγειν πᾶσι τὸ ἀποδείκνυται αὖ. τί δὲ αὐτῷ^δ παρὰ
 μῦσι εἰς τὴν μακρὴν κινδυνῶν δὲ ὡς μάλιστ' ἐν πᾶσι ἀγ-
 σῇ. ἀλλὰ, καὶ μάλ' ὅτι, ἔφη ὁ Κῦρ^α, ὦ πάτερ, καὶ κα-
 λῶς μοι δοκεῖς λέγειν, καὶ ἐμοὶ ἔτις ἔστιν. τῇ γε μάλ' πᾶσι
 πᾶσι πᾶσι τὴν σφαιλῶν ὡς ἀπείρας μοι δοκεῖ ἔχῃ, ὦ
 πάτερ. σὺ τι γὰρ μακρὸς τὸ ἐν πᾶσι ἐκείναις, σὺ
 τῇ πᾶσι ἀποδείκνυται, ἔγωγε τοῖς ἀποδείκνυται πᾶσι
 καὶ οἷον αὖ πᾶσι τὸ ἐργῶν. ἐπὶ δὲ ὡς ἐν τοῖς ἐφῇ-
 σῃς ἔργῳ, ὁ ἀγῶν ἔστιν αὐτῷ τέτῳ ἰσχυρῶς ἐκείναις καὶ
 οἷον δὲ οἱ πολλοὶ δοκεῖ μοι εὖ πᾶσι μάλιστ' ἀποδείκνυται,
 ἀγῶν καὶ ἔργῳ. ὁ τοῖον καλῶν ἐστὶ τέτῳ, ἐν αὐ-
 τῇ ὅρῃ μοι δοκεῖ τὸ ἀποδείκνυται πᾶσι ὡς ἐν τῇ
 μὲν πᾶσι ἐκείναις ἐκείναις καὶ τιμῇ, τὸ δὲ ἀποδείκνυται ἀποδείκνυται
 καὶ καλῇ. καὶ ἐπὶ μὲν γε τὸ ἀγῶν^ε πᾶσι, ἔφη,
 αὐτῇ, ὦ παῖ, ἢ ὅδ' ἐστιν. ἐπὶ δὲ τὸ πολὺ κινδυνῶν τέτῳ, τὸ
 ἐκείναις πᾶσι, ἀλλὰ σφαιλῶν ὅδ' ἐστιν. ὅν γὰρ αὖ ἔργῳ

α. Οἷον. β. Εἴργῳ. γ. Παρὰ κινδυνῶν. δ. ἔργῳ.

σπῆ) ὧς α τῇ συμφέροντι^α ἰαυθῖς φρονημώτερον ἰαυτῶν
 εἶναι, τῷ τῷ οἱ ἀνθρώποι ὑπερθεῖας πίθησι. γνοίης δ' ἂν ὅτι
 τῷ ἔτις ἔχει ἐν ἀλλοῖς τι πολλοῖς, καὶ δὴ καὶ ἐν τοῖς κρείμυ-
 σι, ὡς αὐτῶν τὴν ἐπιβίοντα ὅ, τι καὶ ποιῶν καλῶς,
 καὶ ἐν καλῶν δὲ ὡς αὐτῶν τὴν ἐπιβίοντα οἱ συμπαί-
 οῖς πίθησι), ε ἔς γ' ἂν νομίζωσι τινες βέλτοι ἰαυτῶν ὁδὸς
 εἶδέναι, ὡς ἰχυρῶς τῷ τῷ ἐπὶ ἀπολείπονται θύλασι. ὁπότε δὲ
 οἷον) πρὸς ἄλλοις κακῶν τι λήψιας, ἔτι καὶ καὶ πᾶσι τοῖς θύ-
 λασι εἶναι, ἔτι δὲ ἄλλοις ἐπιβίοντα. ἔτι καὶ ὅτι ὁ δὲ ἄλλος ἐπὶ τῷ ἰ-
 αυτῷ κακῶ ἰκάν ἐπὶ λαμβάνει. λίγας σὺ, ἔφη, ὦ πάτερ,
 εἰς τὸ πρὸς ἄλλοις ἔχει ἐπὶ ἄλλοις ἀνυσμώτερον τῷ φρονημώ-
 ρον δοκεῖν εἶναι ἢ ἀρετῶν. λίγας καὶ ἔν, ἔφη. καὶ πᾶς δὴ τις,
 ὦ πάτερ, τοιαύτῳ δίδει αὐτῷ τῷ κακῷ παρεχόμενα ἂν
 διώκῃ; οὐκ ἔστι, ἔφη, ὦ παῖ, σωφροσύνη ὁδὸς. ὧς
 ἂν ἂν βούλη δοκεῖν φρονημῶ εἶναι, ἢ τὸ γινώσκον ὧς τῷ
 τῷ φρονημῶ. καὶ δ' ἔν δὲ ἔκαστος ὧς τῷ σκοπῷ γινώσκει
 ὅτι ἔχει ἀληθῆ λίγας. ἢ καὶ βέλτοι μὴ ἂν ἀγαθὸς γινώσκων δοκεῖν
 εἶναι ἀγαθός, ἢ ἰσχυρὸς, ἢ ἀλγῶν, ἢ ἀλγῶν; ἢ ἀλλ' ὅτι ἂν,
 εἰς ὅτι^β πῶς γὰρ ἂν δέοι σε μηχανᾶσθαι τῷ δοκεῖν εἶναι καὶ καὶ
 οἱ δὲ πίστεως ἰσχυρῶς τί σε πολλὸς ὅπως δίδει λαβῆς, καὶ κα-
 τακτάως καλῶς ἐφ' ἑκάστῳ αὐτῶν κλίσματα, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἐξουσιᾳ
 καὶ εἰς ἂν, καὶ ὀλίγῳ ὑστέρῳ, ὅπως ἂν πῶς δίδει, ἐξελ-
 λειγόμεν^γ τ' ἂν εἴης, καὶ αὐτῶν ἀλλὰ τῶν φαντασίων. φρονημῶ
 δὲ ὧς τῷ συνοίσθαι μισθόν^δ πῶς ἂν τις τῷ ὄντι γινώσκῃ;
 ἀλλοίον, ἔφη, ὦ παῖ, ὅτι μὴ ἔστι μετὰ τῷ εἶδέναι, με-
 τὰ ἂν, ὡς αὐτῷ τῷ κακῷ ἔμφη. ὅτι δὲ ἀνθρώποις ἔτι με-
 τὰ, ἔτι αὐτῶν ἀνθρώπων συνοίον, ἀλλὰ μετὰ καὶ ἂν πα-
 ρεῖ ἦν πτωχὸν μισθόν^ε, φρονημῶν^ε ἀλλὰ ἂν εἴης ὅ, τι
 δὲ γνοίης βέλτοι ὅντι πτωχὸν, ἐπιμειλόμεν^ε ἂν τῷ ὡς
 ἂν πτωχὸν. καὶ καὶ τὸ ἐπιμειλόμενα τῷ ἂν δὲ, φρο-
 νημῶν^ε ὡς ὅτι ἢ τὸ ἀμειλῶν. ἀλλὰ μισθὸς ἐπὶ τὸ φιλοῦν ὑπὸ
 τῷ ἀρετῶν (ὡς ἔμφη ἐν τῷ μισθῷ δοκεῖ εἶναι) δη-
 λοῦν ἢ αὐτῷ ὁδὸς, ἢ αὐτῷ εἰς πᾶσι τῷ φίλῳ πτωχῶν ἐπι-
 μισθῶν. εἰ καὶ οἷμαι δέειν ποιῶντα φανερόν εἶναι. ἀλλὰ τῷ μ,
 ἔφη, ὦ παῖ, χαλεπὸν, τὸ ἀεὶ διώκεσθαι εἰς ποῖον ἔς ἂν πᾶς ἔφ-

^α Τὰ συμφέροντα. ^β Πόσα σοι δέοι ἂν μηχανῇ. ^γ Διότι, ἔφη, ὦ παῖ, ὅτι.

λη· τὸ δὲ συναθροίσμῳ τι φαίνεται, ὡς π' ἀγαθὸν αὐτοῖς συμ-
βάσει, καὶ συναθροίσμῳ, ὡς π' κακόν, Ἐ συναπικυρῶν αὐτοῖς-
μυθῶναι τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν, καὶ αὐτοφρονέμενοι μὴ πτοφα-
λῶσι, καὶ αὐτοῖσι πρῶτον ὡς μὴ σφάλλων, ἐπὶ ταῦτα πῶς
δὲ μῶλλον συμπαρομμερῶν. καὶ ἐπὶ τ' ἐρωτῶν δὲ, ὡς μὴ ἐν
ῥήρει ὧσι, τ' ἀρχοῦν δὲ τ' ἡλικίᾳ πολιτοικτεῖν φαίνεται εἶναι
ὡς δὲ ἐν χροῶνι, τοῦ ψυχρῶς. ὡς δὲ ὅτι μὴ μὲν, πῶς
πῶν. πῶς ἡ ταῦτα εἰς τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ τ' ἀρχοῦν συν-
λαμβάνει. λέγει σὺ, ἔφη, ὅτι πᾶν, ὡς καὶ καταπράσσει δὲ
αὐτὸς πᾶν τὸν ἀρχοῦν τ' ἀρχοῦν εἶναι. λέγει ἡν, ἔφη.
ῥῆρει μὲν, ἔφη, ὅτι πᾶν. εἰ ἡν ἴδιαι τῶν ὅτι τ' οὐκ εἰναι συ-
μμερῶν οἱ αὐτοὶ πόνοι καὶ οὐκ οὐκ ἀπὸ τῶν, ἀρχοῦν π' αἰ-
δρὸς καὶ ἰδιώτης. ἀλλ' ἐπικυφίζῃ π' ἡ πῶς τὰς πόνας τὰ ἀρ-
χῶν, Ἐ τὸ αὐτὸ εἰδέναι ὅτι καὶ λαμβάνει ὅ, π' αἰ ποιοῖ.
ὅποτε δὲ, ὅτι πᾶν, ἡν ἔχει μὲν πᾶν ἐπιτηδία οἱ εὐφραδῶνται,
ὕψαινοῖν τε, ποῖν δὲ δυνάμει, πῶς δὲ πολιτικῶς τῶν
ἡσυχῆς εἶναι, φιλοῦντες οἱ ἔχειν αὐτὸς τὸ ἀγαθὸν φαίνεται,
τὸ δὲ πᾶν αὐτοῖς ἡδονὴν εἶναι τ' ἀπὸ τῶν, ὅτι ἡν ἡδὴ τῶν-
κρῶνται σφραγισθῶν. ἡν τις σὺ δυνάμει ἀφραδῶν βελόμῳ
αὐτὸς τὰς πολιτικῶς ὡς πᾶν; καὶ μὲν δὲ, ἔφη, εἰ μὲν
καὶ αὐτοῖς ἔξιν· εἰ δὲ μὴ, ἔγωγ' ἂν ὅσον οἰοῦμαι καὶ αὐτὸς βελ-
πίων εἶναι, καὶ τὰς ἐπομῶν βελίχας ἔχειν, τσῶν δὲ ἂν μῶλλον
φυλακτοῦμαι ὡς αὐτὸ καὶ πᾶν, ἂν οἰοῦμαι πᾶν καὶ ἡ-
μῶν ἔξιν εἶναι, ταῦτα πρῶτον ὡς ἐν ἡλικίᾳ ποιοῖται.
πᾶν δὲ ἔχειν, ὅτι πᾶν, πολιτικῶν πῶς ἂν πᾶν δυνάμει μὲν-
λῆσαι; ἔμναι δὲ, ἔφη, ὅτι τῶν φαῦλον, ὅτι πᾶν, ὅτι αὐ-
τῶν ἔξιν ἐρωτῶν. ἀλλ' εἰ ἴδιαι ὅτι δὲ τ' μὲν αὐτὸς τῶν ποι-
ῶν καὶ ἐπὶ βελόν εἶναι, καὶ κρυφίαν, Ἐ δυνάμει, Ἐ ἀπὸ τῶν,
καὶ κλειπῶν, Ἐ ἀρπάζει, καὶ ἐν πᾶν πολιτικῶν τ' πολιτικῶν.
καὶ ὁ Κῦρ ἐπιγαλάσσει εἶπιν, ὅτι ἡλικίᾳ, ὅσον σὺ λέγεις, ὅτι
πᾶν, δὲν ἀνδρῶν μετ' ἡλικίᾳ; οἷον ἂν, ἔφη, ὅτι πᾶν, δυνάμει
πᾶν καὶ νομισμῶν ἀνὴρ εἶναι. πῶς μὲν, ἔφη, πᾶν δὲ ὅ-
ναι ἡμῶν καὶ ἐπὶ βελόν τῶν ἐπὶ βελόν; καὶ μὲν δὲ,
ἔφη, καὶ ἡμῶν αὐτὸς τὰς φίλως τε καὶ αὐτὸς τὰς πολιτικῶν ὅπως

^a Καὶ φεβερμασι. ^b Διὰ μέχλων. ^c Καὶ αὐτὸ τὸ εἶ-
δέναι.

διὰ γὰρ τὰς πολέμους διώκοντες κακῶς ποιοῦν ὅτι οἶδ' αὖτε μνηστῆ-
 ροὺς ὑμᾶς πολλὰς κακουργίας; ἢ δ' ἄτ' ἔγωγ', ἔφη, ὦ πᾶτερ,
 τίς μὲν, ἔφη, ἐνίκησε ἡμᾶς; τίς δ' ἔφη, ἐνίκησε ἡμᾶς ἡ
 κακουργία; τίς δ' ἔφη, ἐνίκησε ἡμᾶς ἡ ἀνθρωπότης; τίς δ' ἔφη,
 ἡ ἀνθρωπότης; τίς δ' ἔφη, ἡ ἀνθρωπότης; τίς δ' ἔφη, ἡ ἀνθρωπότης;
 ἀλλὰ μὲν πολέμους πρὸς αὐτοὺς ἐπ' ἔργῳ ἀγωνίζομαι, ὡς αὐ-
 τῶν; ἢ ἢ γινώσκεις ὅτι ταῦτα πάντα κακουργία πρὸς κακὴν
 καὶ δολώσας καὶ πολέμους; καὶ μὴ δὲ, ἔφη, ὁ Κόρυμβος,
 ἡμεῖς γὰρ ἀνθρώπων διὰ καὶ διδάσκει βέλτεράν τι ἐκπατρίστει
 πᾶσι, πολλὰς πηλὰς οἶδ' αὖτε λαμβάνειν. ἔδ' ἡ γὰρ τῶν, οἶ-
 μαί, ἔφη, ἢ δ' ἀνθρωπότης ἀνθρώπων ἐπ' ἔργῳ ὑμῶν, ἀλλ'
 ἐπὶ σφοδρῶν βέλτεράν τι διδάσκει, ἵνα γὰρ καὶ μὴ κακουργί-
 ηται τὰς φίλους, εἰ δὲ ποτε πόλεμος γένηται, διώκοντες αὐ-
 τῶν τὰς φίλους καὶ ἐκπατρίστει καὶ πολέμους ὅτι ἐν ἀν-
 θρώποις ἐκπατρίστει ὑμῶν, ἀλλ' ἐν ἡμετέροις, ἵνα μὴ ἐν τῶ-
 τοις τὰς φίλους βλάβῃ. εἰ δὲ ποτε πόλεμος γένηται, μὴ δὲ
 τῶν ἀνθρώπων εἴη. ὅτι, ἔφη, ὦ πᾶτερ, εἴ ποτε γένηται
 καὶ ἐν ἀνθρώποις ἀμφοτέρω πατρίστει, εἰ πὶ ποιεῖν καὶ κακῶς ἀνθρώ-
 ποις, καὶ διδάσκει ἀμφοτέρω πατρίστει ὅτι ἐν ἀνθρώποις.
 ἀλλὰ λέγει, ἔφη, ὦ πᾶτερ, ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πατρίστει γέ-
 νεται ποτὶς ἀνὴρ διδάσκει τῶν παίδων, ὅς ἐστι διδάσκει ἄλλοι
 τὰς παίδας τίς τι δικαιοσύνην, ὥστε καὶ οὐ καλῶς, μὴ
 ψεύδειν καὶ ψεύδειν, καὶ μὴ ἐκπατρίστει καὶ ἐκπατρίστει, καὶ
 μὴ ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ μὴ πολέμους καὶ πολέμους
 κτλ. διώκει δὲ τῶν αὐτῶν πρὸς τὰς φίλους ποιητοὺς ἢ,
 καὶ αὐτὸς τὰς ἐχθρὰς καὶ ἐπὶ δὲ ὡς αὐτὸς ταῦτα διδάσκει, ὡς
 τὰς φίλους δικαιοσύνην καὶ ἐκπατρίστει ἐπὶ γὰρ ἀγαθῶν, καὶ καλῶν
 τῶν φίλων ἐπὶ γὰρ ἀγαθῶν. καὶ ταῦτα διδάσκει ἀνέγκη καὶ
 γυμνάσει ἢ ὡς ἀλλήλους τὰς παίδας ταῦτα ποιεῖν, ὥστε καὶ
 ἐν πάλλῃ φασι τὰς ἑλλήνας διδάσκει ἐκπατρίστει, καὶ γυμνάσει
 δὲ τὰς παίδας ὡς ἀλλήλους τῶν διώκοντων ποιεῖν. γὰρ
 οἱ ἄνθρωποι ἢ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τὸ εὖ ἐκπατρίστει, καὶ πρὸς
 τὸ εὖ πολέμους, ὥστε καὶ καὶ πρὸς τὸ φιλοκρεδύνειν ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ
 ὅτι, ὅτι ἀπ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπ' ἑαυτοῦ φίλων, τὸ μὴ καὶ πολέμους

* Κακουργία τίς ἐστι. ὁ Εὐ. ἀνθ. ὁ Διωρίζομαι.

ἐπὶ αὐτῶν πρέσβια. ἐλθόντες ἐν τῇ τῆς φρήτος, ἥ ἐ νῦν ἦ
 ἐλθόντες ἐπὶ, ἀπὸ τῶν διδασκῶν τὰς παίδας, ἀπὸ τῶν οἰ-
 κείων πρὸς ἡμῶς αὐτὰς διδασκομένων ἀληθινῶν, καὶ μὴ ἐξαπα-
 τῶν, μηδὲ κλέπτειν, μηδὲ πωλοῦν κλέειν· εἰ δὲ παρὰ ταῦτα ποι-
 οῦν, καταλείψουσιν, ὅπως σὺ τοῦτω ἔθῃ ἐθισθῇς πρῶτον πο-
 λῖτιν γίνεσθαι. ἰπεί δὲ ἔχουσιν τὴν ἡλικίαν, ὡς πρὸς σὺ νῦν ἔχῃς
 ἔθῃ, καὶ πρὸς τὰς πολιμίας νόμους ἐδύκει ἀσφαλὲς εἶναι
 διδασκῶν. ἐπὶ ἥ δὲ ἐπὶ ἐξισχυθῶν δοκῇτε πρὸς τὸ ἀγγελοι-
 πολιτῶν γίνεσθαι, ἐν τῷ αἰδεῖσθαι ἀλλήλους σπουδαίοντες.
 ἀπὸ τῶν γὰρ ἐπὶ ἀφορησίων καὶ διαλεξιμῶν πρὸς τὰς ἀγανείας,
 ἵνα μὴ πρὸς τῇ ἰσχυρᾷ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῖς βλάβος παρὰ τοῦ
 ἀλλήλων, αἰμύτως αὐτῇ χρῶντο οἱ νόμοι. καὶ δὲ, ἔφη, ὡς τοῖσι
 ἐλθόντες καὶ ὄντες τῶν τῶν πωλοῦντων, ὡς πατέρες, μὴ φείδεσθαι
 καὶ τὴν ἔχῃς διδασκῶν ὅπως πωλοῦντες ἔσονται πολίται. μη-
 γὰρ ὡς τοῖσι, ἔφη, ὁπόση ἐπὶ δυνάμεις, τὰς ἀμφοτέρωθεν τοῖς στω-
 τῶν ἀπέναντες λαμβάνειν τὰς πολιμίας, καὶ ὁ πωλοῦντος ἀπὸ
 πωλῶν, καὶ ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυρῶν, καὶ φανερῶς σὺ ὄντας ἀφα-
 νῆς ὡς αὐτὸς ἐκείνοις· καὶ ἐν διαχωρίαις αὐτὰς γιγνομένων ἐν
 ἐνδομῶν αὐτὸς ὡς ἰσχυρῶν. καὶ πῶς ἂν, ἔφη, πῶς τοιαῦτα, ὡς
 πατέρ, ἀμφοτέρωθεν δυνάμεις ἂν τὰς πολιμίας λαμβάνειν; ὅτι,
 ἔφη, ὡς πατέρ, πρὸς τὰς τῶν ἀνάγκη ἐπὶ ἐν ἡμῶς καὶ τὰς πο-
 λιμίας^α πάχον. σὺ ποιεῖσθαι τε ἥ ἀνάγκη ἀμφοτέρωθεν, καὶ
 ποιεῖσθαι τε ἀμφοτέρωθεν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα χεῖρ ἀμφο-
 τέρων^β πάντας ἀποχωρεῖν δίδου καὶ ταῖς ὁδοῖς, ὅποια ἂν ᾖσι, τοῖς
 αὐτοῖς ἀνάγκη χρῆσθαι. ἀλλὰ καὶ σὺ πάντας καὶ ἰσχυροῦ, ἐν ᾧ μὲν
 ὡς ἡμῶς γνώσκεις ἀπέναντες γιγνομένων, ἐν τῶν μάλιστα
 φυλάττεισθαι· ἐν ᾧ δὲ ἐν τὰς πολιμίας αἰδομένη ἐκφραστῶς^γ
 γιγνομένων· ἐν τῶν μάλιστα ἐπιβλέπεισθαι. πότῃ δὲ, ἔφη ὁ
 Κύριος, ἐν τῶν μόνον ἐπὶ πωλοῦντων, ἥ καὶ ἐν ἀλλοῖς τι-
 σὶ; καὶ πολὺ γὰρ μάλλον, ἔφη, ὡς πατέρ. ἐν τῶν μὲν ἥ ὡς ἐπὶ
 τὸ πολὺ πάντες ἰσχυρῶς φυλάττεισθαι ποιεῖνται, εἰδότες ὅτι δέ-
 ον. οἱ δὲ ἐξαπατῶντες τὰς πολιμίας δύνανται καὶ παρεῖναι
 ποιήσονται ἀφύλακτους λαμβάνειν, καὶ διώξαι παρεῖναι ἐ-
 αὐτὰς, ἀπέναντες ποιεῖσθαι, καὶ ἐν διαχωρίαις φυγῇ ὑπαγαγόν-
 τες ἐν τῶν ἐπιβλέπεισθαι. διὲ δὲ, ἔφη, ὡς πατέρ, φιλομαθῆς σε τῶ-

^α Παρεσχίον. ^β Πάντας ἴσθαι καὶ πῶς.

πων πάντων ὄντων, ἐχ' οἷς ἀν' ἡμέτοις τέττοις μέτοις χρῆσθαι,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶναι τ' ὥστε τὰς πολιμίας μηχανη-
 μάτων. ὥσπερ καὶ οἱ μηχανικοὶ ἐχ' οἷς ἀν' ἡμέτωσι, τέτοις μέτον
 χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ^α ἀλλὰ μέλη πύρων ποιῆν. Ἐσφόδρα μὲν
 καὶ ἐν τοῖς μηχανικοῖς τὰ νῆα ἔειπεν δίδουμι, πολὺ δὲ καὶ
 ἐν τοῖς πολιμικοῖς μάλλον τὰ κατὰ μηχανήματα δίδουμι.
 ταῦτα ἥ μάλλον καὶ ἑξαπατῶν διδάσκει τὰς πολιμίας. εἰ δὲ
 σύ γε, ἔφη, ὦ παῖ, μηδὲν ἄλλο μενίσκῃς ἐπ' ἀνθρώπους ἢ τὰς
 μηχανάς. αὖ καὶ πάντις ἐπὶ τοῖς μικροῖς θηρίοις μηχανῶν, ὅτε
 οἷε ἄν, ἔφη, περὶ πάντις ἐλάσσει τὴν ὥστε τὰς πολιμίας
 πλεονεξίας; σὺ μὲν ἥ ἐπὶ τὰς ὀρενθας ἐν τῷ ἰχυροῦσθαι χι-
 μῶνι ἀνιστάμεθα ἰποδύμενοι καὶ περὶ κινήσθαι τὰς ὀ-
 ρενθας ἐπιπιδύμενοι ἐπὶ τέττοις αἰ πάγῃ αὐταῖς, ἔπειτα κει-
 νήμονι χρεῖον ἐξείκατο τὰ ἀκινήτων ὀρενθας δὲ ^β ἐπιπιδύμε-
 νι σοι, ὥστε σοὶ μὲν τὰ συμφέρουσα ὑπερβῆναι, τὰς δὲ ὁμοφύ-
 λους ὀρενθας ἐξαπατᾶν. αὐτὸς δὲ ἐνδρόσυς ὥστε ὀρενθὰς αὐ-
 τὰς, μὴ ὀρενθῶν δὲ ὑπὸ ^γ αὐτῶν. εἶχε δὲ ἐπιμέλειαν τοῦ
^δ φθάσειν ἔλκων τὰ πύρνα ὥστε τῷ φυγεῖν. περὶ δὲ αὐτὸν λα-
 γῶ ὅτι μὲν ἐν σκοτεινίᾳ, τὴν δὲ ἡμέραν διπλοδιδάσκει, κυνῶν
 ἑταίρους, αἱ τῇ ὁσμῇ αὐτοῦ ἀνδύεσκον. ὅτι δὲ παρὰ ἑφούλῳ,
 ἵππαι ὀρενθῆναι, ἀλλὰς κυνῶν εἶχε ἐπιπιδύμενος πρὸς τὸ κρη-
 ταπόδας αἰρεῖν. εἰ δὲ ἔπειτα διπλύνει, τὰς πύρας αὐ-
 τῶν ἐκμαχθῆναι, καὶ πρὸς οἷα κρεῖα φεύγειν αἰρεῖν. οἱ λα-
 γῶ, ἐν τέτοις τὰ δίκτυα διπλοῦσα ἐπιπιδύμενοι, ὥστε ἐν τῷ
 σφόδρα φεύγειν αὐτοὺς ἑαυτοῖς ^ε ἐμπύπλων ἐνδόν. ὅτι δὲ μηδὲν
 ἐντεῦθεν ἀφούλῳ, σκοπὸς δὲ γιγνομένης κατὰ τῆς, οἱ ἐγγύθι
 παρὰ ἡμετέροις ἐπιπιδύμενοι καὶ αὐτοὺς μὲν σὺ ὅπουτις κερυγῇ
 ἔδωκεν ὑπερβῆσθαι τῷ λαγῶ βοῶν, ἐξέπληττες αὐτοῖς, ὥστε ἀφρό-
 νως αἰσινέσθαι. τὰς δὲ ἑμπεδοῖν σιγῇ διδάσκει ἐνδρόσυλους,
 λαοφάνειν ἐπὶ τοῖς. ὥσπερ ἐν αὐτοῖς, εἰ ποιεῖται ἐπελόντες καὶ
 ἐπὶ τὰς ἀνθρώπους μηχανᾶσθαι, ὅτε οἷον ἔγωγε εἴ ποτε λίπεις
 ἐν τῶν πολιμίων. ὡς δὲ πῶτε ἄρα αἰάκη γλῶσση καὶ ἐν τῷ ἱ-
 στίδῳ ἐν τῷ ἐμφανέσι ὡπλισμένους ἔαμφοτέρους μάχῃ συν-

^α Ἀλλὰ νῆα μέλη. ^β Ἐπιπιδύμενοι. ^γ Αὐτῶν. ἰσοκῆς δὲ
 φθάσειν ἔλκων τὰ πύρνα. ^δ Καὶ, φθάσειν ἔλκων. ^ε Ἐμπύπλων
 συνόχῃ.

ἀπὸ τῶν τοιούτων δὴ, ὡς παῖς, αἱ ἐν πολλῇ παρουσίᾳ
 σφύρας τοιοῦται μίαν δυνάμει. ταῦτα δὲ ἐγὼ λίγω εἶναι, ὅτι
 τῶν στρατιωτῶν οὐ μὲν τὰ σώματα ἡσυχάζουσιν ἢ, εἰ δὲ αἱ ψυχαὶ
 πειθαρχοῦνται, εἰ δὲ αἱ πολεμικαὶ τέχναι μεμελετημέναι ὦσιν. εἰ
 δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα εἶδεναι, ὅτι ὁπόσους ἀνὴρας σοὶ πιστεύω,
 καὶ οἱ πάντες ἀξιώσασθαι σε πρὸς αὐτῶν βαλύνεσθαι. μη-
 διπολεῖς οὐκ ἀφρογνίσκεις ἔχει, ἀλλὰ τῆς μετὰ νυκτὸς ἀποσκήπτει
 σοὶ πειθήσασιν οἱ ἀρχήνδροι ἐπιδρῶν ἡμέρας ἄλλας, τὸ δὲ ἡμέρας
 ὅπως τὰ εἰς νύκτα κηλίσσει ἔχει. ὅπως δὲ καὶ τὰς εἰς μά-
 χην στρατιῶν, ἢ ὅπως ἀγὼν ἡμέρας ἢ νυκτὸς, ἢ σπινθῆρας ἢ πηλα-
 γείας ὁδῶν, ἢ ὁρμῶν ἢ πιδίνας, ἢ ὅπως στρατοπεδεύεσθαι, ἢ
 ὅπως φυλακὰς νυκτερινὰς ἢ καὶ ἡμερικὰς κηλίσσειναι, ἢ ὅπως
 πρὸς πολέμους ἀποστέλλειν, ἢ ἀπὸ πολέμων, ἢ ὅπως
 παρὰ πόλιν πολέμιον ἀγῶν, ἢ ὅπως πρὸς πύχθῃ ἀγῶν ἢ ἀπὸ
 γῆρας, ἢ ὅπως ἀναπαύειν ἢ πολεμικὸν ἀναπαύειν, ἢ ὅπως ἐπιπλεῖν
 φυλάττειν, ἢ ὅπως ἀναστρέφειν ἢ τεύχειν. καὶ εἴ γε σοὶ κατὰ κί-
 ρας ἀγῶν, οἱ πολέμιοι ἐπιφανοῦνται, πῶς καὶ ἀντιπαραστήσονται. καὶ
 εἰ σοὶ ἐπὶ φάλαγγι ἀγῶν ἀλλοθεν ποθὲν οἱ πολέμιοι φανῶνται,
 ἢ κατὰ πτόσωνποι, ὅπως καὶ ἀντιπαραστήσονται. ἢ ὅπως τὰ τῶν πολέ-
 μων ἂν περὶ μάχης αἰσθάνοιτο, ἢ ὅπως τὰ πρὸς ἡμᾶς οἱ πο-
 λέμιοι εἰδῶνται. ταῦτα δὲ πάντα τί ἂν ἐγὼ λέγωί σοι; ὅτι τε
 γὰρ ἐγὼ ἤδην, πολλὰ καὶ ἀκήκαστος ἀλλοθεν τι εἰς περὶ τῆς
 τῶν ἐπίστατος, ὡς δὲ αὐτῶν ἡμελῆσθαι, εἰ δὲ αὐτῶν γνησίως.
 εἰ δὲ ἐν πρὸς τὰ συμβαίνειν, οἶμαι, τέττοις χρῆσθαι ὁποίοις
 ἀνὴρ αἰεὶ συμφέρειν τέττων δοκῇ. μάστι δὲ με, ὡς παῖς, καὶ
 τὰς, ἔφη, τὰ μίγναι. παρὰ γὰρ ἱερὰ ἐοικὼς μὴτ' ἐν σπύ-
 ρτι μηδὲ πολεῖ, μηδὲ ἐν τῇ στρατιᾷ κινδυνεύουσιν, καὶ αὐτῶν ὡς
 ἀνθρώποι μὴ αἰρῶν) πρὸς τοὺς ἐκείνοις, εἰδότες δὲ ὡς δὲ ἐν
 ποίᾳ ἔσται αὐτοῖς τὰ γινώσκον. γινώσκον δὲ ἂν ἐξ αὐτῶν τῶν
 γινώσκον. πολλοὶ μὲν γὰρ ἤδη πόλεις ἔπρσαν, καὶ ταῦτα οἱ
 δοκῶντες σφωπῶνται εἶναι, πόλεμον ἀρῶν πρὸς τέττας ὅφ'
 ἂν οἱ πρὸς τὴν ἐπιπλεῖν ἀπώλουντο. πολλοὶ δὲ πολλὰς ἡξή-
 σαν ἤδη ἰδιώτας ἐπὶ πόλεις, ὅφ' ἂν ἀντιπαραστήσωνται τὰ μίγναι καὶ
 ἔπρσαν. πολλοὶ δὲ, οἷς ἐξ ἑμὲ φίλοις χρῆσθαι, καὶ εἰ ποιοῖν καὶ εἰ
 πᾶσι, τέττοις δόλοισι μέλλον βαλῆσθαι ἢ φίλοις χρῆσθαι,

α Νάπη. β Τὰ ἀγαθὰ. γ Γὰρ αὐτὸς πολλὰς.

ὡς αὐτῶν τύποι διέκλυ ἰδδουν. πολλοῖς δ' ὅτε ἤρκεισιν αὐ-
 τοῖς τὸ μίρον ἔχουσι ζῆν ἡδύως, ἐπιθυμῶσιντις δὲ πάντων κύ-
 ριοι εἶναι, ἀλλ' αὐτοὶ καὶ ὧς ἔχον ἀπίτυχον πολλοὶ δὲ τὸ πο-
 λύδουλον ² χροστὴν κλησάμενοι, ἀλλ' τῶτον ἀπώλοισι. ὥτως ἡ
 γε ἀνθρωπίνη σοφία ἔδιν μῶλλον οἶδε τὸ ἀεὶσιν αἰρεῖσθαι, ἢ εἰ
 κληρέμενον ³ ὁ, π. λάχοι τῶτό τις πρῶτος. οἱοὶ δὲ, ὧ παῦ, αἰεὶ
 ὄντις πάντα ἴσασι καὶ γνησιμῶς, καὶ καὶ ὄντα, καὶ ὁ, π. ἐξ ἐν-
 στα αὐτῶν ἀποδῆσθαι. καὶ τὸ συμβουλεύμενον ἀνθρώπων οἷς ἀν-
 ἴλειω ὄσι, ἐπὶσημαίνουσιν ἃ π. χροστὴν ποιεῖν, καὶ ὁ ἔχον. εἰ δὲ
 μὴ πᾶσιν ἐθέλῃσι συμβουλεύειν, ἔδιν θαυμαστὴν. ἔ. γὰρ αἰνέσκει
 αὐτοῖς ἐστὶν ὧς αὐτὸν μὴ θίλῃσιν ἐπιμελεῖσθαι.

² Πλῆρον.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Βιβλίον β'.

ΤΟιαῦτα μὲν δὴ ἀφίκετο Ἀγαμέμνωνοι μίχρῳ ᾧ ὀρίων
 ἢ Περσίδῳ· ἰππεὶ δὲ αὐτοῖς αἰεὶ διέκλεις φανείς ἐπυ-
 ηαῖτο, ὡς σὺν ἀνδράσι τοῖς καὶ ἡρώσι τοῖς Περσίδῳ
 γὰρ κατέχουσιν, ἴλιως καὶ δόμοις πίμπλησθαι, ἔπειθ' ἐβόησαν
 πρὸς ὅρα. ἰππὶ δὲ διέβησαν, ὡς σὺν ἀνδράσι αὐτοῖς τοῖς Μη-
 δῶν γὰρ κατέχουσιν, ἴλιως καὶ δόμοις πίμπλησθαι αὐτούς. ταῦτα
 δὲ ποιήσαντες, ἀποσπασμένοι ἀλλήλους, ὡς σὺν ἑκαστῷ, ὃ μὲν πε-
 τήρ πάλιν εἰς Πέρσης ἀπήλθε, Κῦρῳ δὲ εἰς Μήδους ὡς Κυ-
 αζάρῳ ἐπορεύετο. ἰππεὶ δὲ ἀφίκετο ὁ Κῦρῳ εἰς Μήδους ὡς
 ἢ Κυαζάρῳ, ὡς σὺν μὲν, ὡς σὺν ἑκαστῷ ἀλλήλους·
 ἰππεὶ δὲ ἦσαν ἢ Κῦρῳ ὁ Κυαζάρης πόσι πᾶσι τοῖς ἐπὶ τῷ
 μῦθῳ. ὃ δὲ ἴφη, ^α τρισμυρία μὲν, οἱ δὲ ὡς σὺν ἑκαστῷ
 ὡς ὅμοις μισθοφόροι· ^β ἄλλοι δὲ καὶ τῶν ἐδιδόσαντο ἐξελθόν-
 τιν ὡς σὺν ἀνδράσι τῶν ὁμοίων. πόσι πᾶσι; ἴφη ὁ Κυαζάρης.
 οὐκ ἂν ὁ ἀριθμὸς σὺν, ἴφη ὁ Κῦρῳ, ἀκύνετο ἐκαστῷ· ἀλλ'
 οὐκ ἂν ἐνόνησιν, ὅτι ὀλίγοι ὄντες ἔτι οἱ ὁμοῖοι καὶ ἀνδράσι
 πολλῶν ὄντων τῶν ἄλλων Περσῶν ῥαδίως ἄρχουσιν. ἀπέρ, ἴφη,
 δὴ πᾶσι αὐτῶν, ἢ μάλιστα ἐφοβήθη; οἱ δὲ πολέμοιοι οὐκ ἐξου-
 νη; καὶ μὴ δὲ, ἴφη, καὶ πολλοὶ γὰρ πᾶσι τοῖς σφετέραις; ὅπ,
 ἴφη, πολλοὶ ἦσαν αὐτοῖς, ἀλλ' ὡς σὺν ἀνδράσι, πᾶσι τοῖς
 πᾶσι λέγουσιν. ἀντιστοιχοῦν ἄρα ἡμῶν ὡς τὸν ἀνδρά. ἀνίσκη-
 ρ, ἴφη. τί ἔτι, ἴφη ὁ Κῦρῳ, καὶ καὶ τῶν διωσμένων ἐλπίδας
 μὴ, εἰ οἶδα, πόση τις ἢ ὡς σὺν ἀνδρά, καὶ πάλιν τῶν ἡμιόλων,
 ὅπως εἰδότες ἀμφοτέρω, ὡς τῶν βυλδωμένων ὅπως ἂν ἀ-
 ρεῖται ἀντιστοιχοῦμεθα; ἄρα δὴ, ἴφη ὁ Κυαζάρης. Κρῖσθ' ὡς μὲν

^α Δισμυρία. ^β Καὶ ἄλλοι δὲ τῶν.

ὁ Λυδὸς ἀγὼν λίγα μύεις μὲ ἰππίας, πλεῖστές δὲ ἐ τξό-
 ζας πλείους ἢ πετακισμύεις. Ἀρῶμεν δὲ τὸ τ' ἰσχυρὰς Φρυ-
 γίας ἀρχοῦν λέγουσι ἰππίας μὲ εἰς ἑξακισμύεις ἀγὼν, λο-
 χοφόρος δὲ σὺν πλεῖστας ἑ μύεις πετακισμύειν. Ἀρῶμεν
 δὲ τὸ τ' Καππαδοκῶν βασιλεῖα, ἰππίας μὲ εἰς ἑξακισμύεις,
 τοξότας δὲ καὶ πλεῖστας ἑ μύεις τετακισμύειν. τ' Ἀρῶμεν δὲ
 Μάκεδον, ἰππίας πλείους μύεις, καὶ ἀρῶμεν εἰς ἑκατὼν, καὶ
 σφινδονητῶν πλείονα πλεῖστα χεῖμα. τὸς μὲντοι ἑκατὼν τὸς ἐν
 τῇ Ἀσίᾳ οἰκῶντες ἔδιν πλείους λίγα, εἰ ποῦ. τὸς δὲ ἀπὸ
 Φρυγίας τ' ^α περὶ ἑκατὼν συμπολεῖν φασὶν ^β Γαλατῶν
 ἔχοντες εἰς ^γ Καύκρον πλείον ἑκακισμύεις μὲ ἰππίας, πλε-
 στές δὲ εἰς μύεις. Κάρας μὲντοι ἐ Κίλικας καὶ Παφλαγονίας
 πετακισμύεις ἑ φασὶν ἰππίας. ὁ δὲ Ἀσσύριος ἐ Βαβυλωνί-
 ας πλείον καὶ πλείον Ἀσσυρίων, ἔγω μὲν οἶμαι ἰππίας μὲ
 ἄξειν ^δ ἑ μύειον δισμύειν, ἀρῶμεν δὲ εἰς εἰς ἑκατὼν δι-
 σμύειν, πλείους δὲ οἶμαι παμπόλλους. εἰδὼς γὰρ ὅτι οὐκ
 ἐμωλύει. σὺ, ἔφη ὁ Κύρως, πολέμους λίγας, ἰππίας μὲ εἰς
 ἑκακισμύεις εἶναι, πλεῖστές δὲ καὶ τοξότας πλείον ἢ εἰς πε-
 τακισμύεις. ἀγὼν δὲ, τ' οἷς διωόμενος ἢ πλείον φῆς εἶναι; εἰ-
 σιν, ἔφη, Μήδων ἰππίας μὲ πλείους τ' μύειν, πλεῖστα δὲ
 καὶ τξότας ἔχοντες. ἀνὴρ ὅς ἐστι τ' ἡμιπύρος καὶ ἑκακισμύειος.
 Ἀρῶμεν δὲ, ἔφη, τ' ὁμῶς ἡμῶν παρὶσι. ἰππίας μὲ πε-
 τακισμύεις, πλείους δὲ δισμύειος. λίγας σὺ, ἔφη ὁ Κύρως,
 ἰππίας μὲ ἡμῶν εἶναι μύειον ἢ τείρειν μύειος. τ' τῶν πολέμων
 ἰππίας, πλείους δὲ χεῖρα ἀμφὶ τὸς ἡμίους. ἢ ἔν, ἔφη ὁ Κυ-
 ρωτής, σὺ ολίγους νομίζεις Περσῶν εἶναι ὅς ἐστι φῆς ἀγὼν;
 ἀλλ' εἰ μὲν ἀνδρῶν περὶ δὲ ἡμῶν, ἔφη ὁ Κύρως, εἴτε καὶ μὴ,
 αὐτὸς βυλαστέμεθα. πλεῖστα δὲ μαχίμους, ἔφη, λίγους ἑκατὼν
 ἢ εἰς εἰς. χεῖρα, ἔφη ὁ Κυρωτής, πάντων ἢ αὐτῇ. τξότας γάρ
 εἰς καὶ ἀκισμύειος οἱ τ' ὁμῶς ἐοῖσι ἡμῶν. σὺν, ἔφη ὁ
 Κύρως, ἀκισμύειος ἀνίσταται εἰς, πλείους γὰρ τῶν ὁμῶν ἔν-
 των. ἀνίσταται γὰρ ἔν, ἔφη ὁ Κυρωτής. σὺν ἐν τῷ μὲν, ἔφη
 ὁ Κύρως, τὸν πλείον ἢ νίκη. πολὺ γάρ ἐν τῷ πλείον οἱ ὁλί-
 γοι ἀπὸ τ' πολλῶν πλεονέκτεροι ἀναλωθήσονται, ἢ ἀπὸ τ' ὁλί-

^α Περὶ ἑκατὼν. ^β Γαλατῶν. ^γ Καύκρον. ^δ Οὐκ ἐ-
 λπίους.

γων οἱ πολλοί. εἰ ὅν ἔτις ἔχῃ, ἔφη, ὦ Κύρῃ, πᾶν ἄλλο τις
 κρεττόν ἐν ἐμοὶ ἢ πῖμπῃ εἰς Πέρσας, καὶ ἄμφω μὲν διδάσκουσιν
 αὐτὸς ὅπῃ εἰς πᾶσι πᾶσι Μῆδοι, εἰς Πέρσας τὸ δεινὸν ἔχει,
 ἄμφω δὲ αἰτεῖν πλεῖον φράσονται; ἀλλὰ τὴν μὲν, ἔφη ὁ Κύρῃ,
 εὖ ἴσθι, ὅπῃ ἐστὶν ἐπὶ πάντις ἔλθοιεν Πέρσαι, πλεῖον γὰρ ὅτι ἂν
 ὑποβυβαλοῖμεθα τὰς πολέμους. πᾶν μὲν ἄλλο ἐν ἐμοὶ ἄμεινον
 τέτυκε; ἐγὼ μὲν ἂν, ἔφη ὁ Κύρῃ, ἂν εἰ σὺ εἴλω, ὡς περὶ τὴν ὀ-
 πλὰ ἐκπομπῇ πᾶσι Πέρσαις τῆς ἀποσκευῆς οἷα περὶ ἔργον ἔ-
 χοντες οἱ παρ' ἡμῶν, οἱ τῶν ὁμογόνων καλὸν μὲν. ταῦτα δὲ
 ἐστὶ, γινώσκῃ μὲν περὶ τὰς τέχνας, γάρρῃ δὲ εἰς τὴν ἀριστέαν, κα-
 πὶς δὲ ἢ σαφαις εἰς πλεῖον διέξαι, καὶ ταῦτα περισκοδῶσθαι,
 ἡμῶν μὲν ποιησὶς τὸ ὁμοῖον τοῖς ἐναντίοις ἵεναι ἢ ἀσφαλιστά-
 τιν, τοῖς πολέμοις δὲ τὸ φεύγειν ἢ τὸ μένειν αἰρετώπῃ. ταῦ-
 τ' ἴσθι μὲν, ἔφη, ἡμῶς μὲν αὐτὸς ἐπὶ τὰς μέτρον. οἱ γὰρ μὲν τ'
 ἂν αὐτῶν φεύγωσι, τέτυκε ὑμῶν καὶ τῆς ἱπποῖς νέμεθ' ὡς μὴ
 ἀπολλύσθαι μὴ φεύγειν, μὴτ' ἀναστρέφονται. Κύρῃ μὲν ἔτις
 ἔλεξε. τὰ δὲ Κυμαῖα ἔδιδε τε εὖ λέγειν, καὶ τῇ μὲν πλεῖον
 μεταπείρωσθαι ἐκείνῃ ἡμέμνητο, περισκοδῶσθαι δὲ ὅπλα καὶ
 ἀποσκευὰς καὶ χεῖρας πᾶσι ποιεῖν, καὶ τῶν Περσῶν οἱ ὁμοῖοι
 παρῆσαν, ἔχοντες τὸ ἀπὸ Περσῶν φράσονται.

2. Ἐνθα δὲ εἰπὼν λέγει ὁ Κύρῃ συνερχαμένων αὐτὸς πάν-
 τ'· Ἀνδρες φίλοι, ἐγὼ ὑμῶς ὁρῶν αὐτὸς μὲν καὶ πλεονεξίας
 ἔχω, καὶ ταῖς ψυχαῖς περισκοδῶσθαι, ὡς εἰς χεῖρας συμ-
 μίξουσιν τοῖς πολέμοις, τὰς δὲ ἱπποδρόμους ὑμῶν Πέρσαις γι-
 νώσκων ὅπῃ ἔτις ἀπλοισμένοι εἰσιν ὡς ὅπῃ ἀποσκευάζονται πε-
 ρισκοδῶσθαι. ἔδιδε μὴ ὀλίγοι πάντες, καὶ ἔργον συμμέ-
 ζων συμπίπτοντες πολέμοις πολλοῖς, πᾶσι τοῖς π. νῦν ἔν,
 ἔφη, σάμψα μὲν ἔχοντες ἀνδρῶν ἡκίστε ἢ μεμπτά. ὅπλα δὲ
 ἔσθι αὐτοῖς ὅμοια τοῖς ἡμετέροις. πᾶς γὰρ μὲν ψυχῆς αὐτῶν θή-
 γην, ἡμέτερον τὸ ἔργον. ἀρχόντῃ γάρ ἐστιν ὅτι αὐτὸν μέ-
 γον ἀγαθὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρχόντων ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὡς
 βέλτερον ἔσονται.

3. Ο μὲν ἔτις εἶπεν οἱ δὲ ἠόησαν μὲν πάντες, νομίζον-
 τες μὲν πλεονεξίας ἀγαθόν. εἰς δὲ αὐτῶν ὃ ἔλεξε τοιαῦτα. Ἀλλὰ

Εἰ οἰσύνω ἔχομαι. ὁ ἀσφαλιστὸν, τῆς ἐναντίας δὲ
 τὸ φ. ὁ οὐχ ἑαυτὸν μέγιστον ἀγαθὸν περὶ τὴν, ἀλλὰ καὶ.

ἴαμασθαι μὲν, ἔφη, ἵσως δόξω λέγειν, εἰ Κύρου συμβουλευσὺν π
εἶπεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὅταν τὰ ὅπλα λαμβάνωσιν οἱ ἡμῶν μέγισ-
τος συμμαχέσθαι. ἀλλὰ γινώσκω γὰρ, ἔφη, ὅτι οἱ τῶν ἰκθυω-
ῶτων ἔστι καὶ κακῶς ποιεῖν λόγος ἔστι καὶ μέγιστος ἐνδύοντα
ταῖς ψυχαῖς ἔτι ἀκούοντα, καὶ δῶρα μὴ δίδωσι οἱ τρεῖσι, καὶ
μὴ τὴν τοιαύτην ὄντα ἢ τὰ παρὰ τῶν ὁμοίων, ὅπως μέλζοντο αὐ-
τὰ πρὸς οἱ λαμβάνοντες. καὶ νῦν, ἔφη, οἱ Πέρσαι πυροκλη-
θῆναι ὑπὸ Κύρου πολὺ μᾶλλον ἡδίστον ἢ ὑφ' ἡμῶν πυροκλη-
λῦνται· εἰς πρὸς τοὺς ὁμοίους καὶ τῶν ἡμῶν, βεβαιότερος σφί-
σιν ἡγήσονται ἔχειν τῆτο, ὑπὸ βασιλείας τι παρὰ τοῦ ὑπὸ στρα-
τηγῶν ἢ γίγνομαι, ἢ εἰ ὑφ' ἡμῶν εἰς τὸ αὐτὸ τῆτο ἄγαντες.
ἀπὸ τῶν ἡμῶν εἰς τὸ αὐτὸ τῆτο ἄγαντες. ἀλλὰ πάλιν τρεῖσι δὲ
ἀνδρῶν γίγναι πάντως τὸ φρόνημα. ἡμῶν γὰρ ἔστι τῆτο γρησι-
μον, ὅ, πρὸς αὐτοὺς βελήονες γίγναι.

4. Οὕτω δὲ ὁ Κύρος καθάπερ τὰ ὅπλα εἰς τὸ μέσον, καὶ
συγκρίσας πάντας τοὺς Πέρσας στρατιώτας, ἔλεξε τοιαύτην. Ἀν-
δρες Πέρσαι, ὑμεῖς καὶ ἔφυτε ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῶν χώρα, καὶ ἔσφα-
φητε ἔτι τῶν ἡμῶν ἐδὲν χεῖρσιν ἔχειτε, ψυχὰς πρὸς
δὲν κακίους ὑμῶν ἀποστέλλετε ἡμῶν ἔχειν. τρεῖσι δὲ ὄντες, ἐν μὲν
τῇ παλαιᾷ ἔτι μετέχετε ἔτι ἴσων ἡμῶν, ἐκ ὑφ' ἡμῶν ἀπελαθίν-
τες, ἀλλ' ὑπὸ τῇ τῇ ἐπιτήδεα ἀνάγκῃ ὑμῶν εἶναι πορίσασθαι.
νῦν δὲ ὅπως μὴ ταῦτα ἔχειτε, ἐμὲ μὲν μετὰ σὺν τοῖς θεοῖς.
ἔχειτε οἱ ὑμῶν, εἰ βέλτετε, ἢ λαβόντες ὅπλα οἰκίσθε ὑμεῖς
ἔχομεν, καὶ εἰ πρὸς χεῖρας ὑμῶν ἔστε, εἰς τὴν αὐτὴν ἡμῶν κίνδυνον
ἐμβαδίνετε· καὶ πρὸς τῶν καλῶν καὶ κατὰ τὸν γίγναι, τῶν ὁμοίων
ἡμῶν ἀξιοῦσθαι. τὸ μὲν ἐν ἀποδόντες χρόνοι ὑμεῖς τε πρὸς τῶν καὶ
ἀκρίβειαν ἔστε, καὶ ὑμεῖς ἔτι πρὸς χεῖρας ὑμῶν ταῦτα ποιεῖν ἔστε,
ἐδὲν ἴαμασθαι. ἐν γὰρ ὑμῶν ὅλη ὥσπερ ἡμῶν, τῶν ἐπι-
μελῶσθαι· ἐν δὲ τῇ τῇ ὅπλῃ ἐδὲν ὑμεῖς ὑμῶν ἀποδόντες.
ἴαμασθαι μὴ γὰρ πρὸς τὰ σῆμα ἀεμῶν ἐκείνῃ ἔστι, γάρβον δὲ
ἐν τῇ ἀεμῶν, ὅ παῖδες εἰδισμένῃ φορεῖν, μάχῃ δὲ ἢ σπῆ-
ρα εἰς τῇ διεξίᾳ, ἢ δὲ παῖς τὸς ἐναντίους δέσσει, ἐδὲν φυ-
λαττομένους μὴ πρὸς παῖδας ἐξαμάρτυμα. τί ἐν αὐτῶν ἐν τῶν
ἔστι ἐπὶ ὑμῶν ἀφῆροι; πάλιν ἐν τὸλμῃ, μὴ ἐδὲν ὑμῶν

ἢ Γενόμενον, ἢ εἰ ὑφ' ἡμῶν τὸ αὐτὸ τῆτο γίγνομαι. ἀπὸ τῶν.

ἢ Λαβόντες.

συστήκει ἡπίονα ἡμῶν παρέχουσα. νίκης τε ἣ ἐπιθυμῶν, ἢ πε
 κηλαί πᾶντα καὶ τὰ ἀγαθὰ κέρταται ὁ σώζει, τὸ μᾶλλον ἡμῖν ἢ
 ὑμῖν συστήκει; κερταί τε, ὁ πᾶντα τὰ τῶν ἡπίωνων τοῖς κερτί-
 ζοι δωρεῖται, τί εἰσὶς ἡμᾶς μᾶλλον ἢ καὶ ὑμᾶς τέτα διδοῖται;
 τίλλει, εἰπὶν, ἀκηκόασι πάντες ὁρᾷτε τὰ ὅπλα πάντων ὁ μὲν
 χρῆζων λαμβανέτω ταῦτα, καὶ ἀπογερφείτω ὡς τὸ ταξί-
 αρχον εἰς τὴν ὁμοίαν τάξιν ἡμῖν ὅταν εἰ ἀρεκῇ ἐν μισθο-
 φόρῃ χώρα εἶναι, καὶ ἐμμένειν ἐν τοῖς ὑπερηλικῶσι ὅπλοις. ὁ μὲν
 ἔτι εἰπὶν. ἀκούσαντες δὲ οἱ Πέρσαι ἐνόμισαν εἰ παρεκκαλέσθαι
 ὥστε τὰ ὅμοια ἂ ποιεῖντες τὸ αὐτῶν τυχεῖν, μὴ θιλήσκει
 ταῦτα ποιεῖν, διὰ τὸν αὐτὸν αὖθις πᾶντα καὶ αἰῶνα ἀμνηστῆντες
 βιοτεύειν καὶ ἔτι δὲ ἀπογερφόν) πάντας, ἀνιλάδον τε καὶ ὅ-
 πλα πάντας.

5. Ἐν δὲ οἱ πολέμοιοι ἐλέγοντο μὲν συστήναι, παρεῖσαν δὲ
 ἐδίπλω, ἐν τῇ ἐπὶ τῇ ὁ Κύρος ἀσκήσιν μὲν τὰ σῶμα
 τῶν μετ' αὐτῶν ὡς ἔχων, διδάσκει δὲ τὰ τεχνικά, θῆκεν
 δὲ τὰς ψυχὰς εἰς τὰ πολεμικά. καὶ ὡς τοῖς μὲν λαβὼν παρὰ
 Κυαξάρου ὑπερήλικας, συστήναι ἐκείνοις τὸ στρατιωτῶν ἐκείνους
 αὖθις ἰδόντες πάντα πιπτομένην παρεχόμεν) τὸ δὲ παρεκκαλέ-
 σαι, ἐδὲν αὐτοῖς ἄλλο ἐλελοίπει ἢ ἀσκήσιν τὰ ἀμφὶ τὸ πόλι-
 μον, ὁκείνο δοκῶν κηλαίμεν ἡμεῖς, ὅπ ἔτι κερταί ἔχον-
 ται γίνονται οἱ αὖθις, ἀφ' ἐμμένοντες τῷ πολεμῶσι ὡς ὡς
 ἐπὶ ἐν ἔργῳ τρέπονται. καὶ αὐτῶν δὲ τῶν πολεμικῶν ὡς ἔχον
 καὶ τὸ τῶν μελετῶν καὶ ἀκροῖον, κατέλιπε τῶν μόνον αὐτοῖς τὸ
 σὺν μαχαίρᾳ καὶ γόμφῳ καὶ ἰσχυρῇ μάχεσθαι. ὥστε ἰσχυρῶς αὐτῶν
 παρῆσαν τὰς γνώμας ὡς ὅμοιαι ἵπτοι εἶναι ἐπὶ τοῖς πολεμί-
 οῖς, ἢ ὁμοιογενῶν μηδενὸς ἀξίους εἶναι συμμάχους. τῆτο δὲ
 χαλεπὸν ὁμοιογενῶν, οἱ πῆναι αὖθις ἰδόντες ὅπ ἔδὲ οἱ ἐν ἄλλο τρέ-
 φον), ἢ ὅπως ἂ μάχῃ) ὑπερτὸ τρέφον).

6. Ἐπὶ δὲ ὡς τούτοις ἐνοήσαντες ὅπ ὡς ὅπου αὖθις ἔχον-
 ται ἀνθρώποις φιλονεικίαν, πολὺ μᾶλλον ἐβίβαν ταῦτα ἀ-
 σκήσιν, ἀντιπῶν τε αὐτοῖς ὡς εἰπὶν ἀπείντων ὅπου εἰς ἴσους
 ἀσκήσιν ἀγαθὸν εἶναι ὑπὸ στρατιωτῶν. αὖθις ὡς, τῆτο δὲ ἦν,
 ἰδιώτη μὲν ἀγαθὸν εἶναι παρὲς οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀρχαῖς, καὶ ἐβί-
 βαν

^a Ποιήεις, ὁμοίως βιοτεύειν, τυχεῖν μὴ ἐβίβαντες.

^b Μαχῇ).

λόπποιον, καὶ φιλοκίνδυνον μετ' ὀψατίας, καὶ ἐπισήμωνα τῶν
 στρατιωτικῶν, καὶ φιλόκαλον περὶ ὅπλα, καὶ φιλόπμου ἐπὶ πᾶσι
 τοῖς τοῖσιν· πινυδιάρχων δὲ, αὐτὸν ὄντα οἰόντες ὅτι ἀγαθὸν ἰ-
 διώτῃ, καὶ τῷ πινυδῇ εἰς τὸ δινασθῆναι τριατῶν παρέχον· δι-
 κηδάρχων δὲ, τῷ δικῇδῃ ὡσιώτως δὲ λοχαγῶν, ὅτι λόχον ὡς
 δὲ αὐτὸς ταξιάρχων ὡς δὲ αὐτὸς ἐκάστω τῶν ἄλλων ἀρχόν-
 των, ἀνιπύκλῃσιν αὐτὸν ὄντα ἐπιμελείεσθαι καὶ τῶν ὑφ' αὐτῷ
 ἀρχόντων, ὅπως ἐκείνοι αὐτῷ ἂν ἀρχῶσι παρέξουσιν τὰ δέοντα
 ποιῆναι.

7. Ἀθλα δὲ πρῶτους, τοῖς μὲν ταξιάρχεσιν, οἱ κρητῖστας
 δοῦναι· τοῖς ταξίταις παρασκευάσας, χιλιάρχους ἵστασθαι τῶν δὲ
 λοχαγῶν, οἱ κρητῖστας δοῦναι· τοῖς λόχοις δὲ πινυδῶν, εἰς τοῖς
 ταξιάρχων χύρας ἐπαναθέσθαι. τῶν δὲ αὐτῶν δικηδάρχων τοῖς
 κρητῖστας, εἰς τοῖς τῶν λοχαγῶν χύρας καθεστήσεσθαι· τῶν δὲ
 αὐτῶν πιμπυδάρχων, ὡσιώτως εἰς τοῖς τῶν δικηδάρχων. ὑπερ-
 χε δὲ πᾶσι τέττοις τοῖς ἀρχαῖς, πρῶτον μὲν θρονασθῆναι ὑπὸ
 τῶν ἀρχομένων, ἑπόμενοι δὲ ὡς ἄλλαι πημὴ αἱ πρῆτοι ἐκείνοις
 συμπαρίεσθαι. ἵππῳ δὲ καὶ μιλῶντας ἐλπίδας τοῖς ἀξίοις
 ἵππῳ, εἴ τι ἐν τῇ ἐπιόντι χρόνῳ ἀγαθὸν μίξον φαίνοιτο. ὡς-
 εἴπε δὲ νικητήρια καὶ ὅλαι τῆς τάξεως, ὡς οἰοῖς τοῖς λόχοις
 καὶ τῆς δεκάσιν ὡσιώτως καὶ τῆς πημύσιν, ἵππῳ φαίνοιτο
 ὑπὸ τῶν τοῖς ἀρχαῖς ὄντων, καὶ ὡς θυμῶν ἀσκήσας τὰ
 ἀσκητήρια. ὡς δὲ ταύταις τὰ νικητήρια οἷα δὲ εἰς πλῆ-
 θος πρῶτον. ταῦτα μὲν δὲ ὡς εἴρηκε πρὸς ἡσυχίαν ὑπὸ τῆς
 τροφῆς.

8. Σκλήρας δὲ αὐτοῖς καλίσκηναι, πλεονεχῶς μὲν ὅσοι ταξι-
 αρχοὶ ἦσαν, μέγα δὲ ὡς ἱκανὰς εἶναι τῇ τάξει ἐκείνη· ἡ
 δὲ τάξις ὡς ἱκανὸν ἄνδρες. ἐσκήνουν μὲν δὲ ὅσοι καὶ ταξίταις.
 ἐν δὲ τῇ ὁμοσκήνῃ ἰδόντων μὲν αὐτῶν ὡφελῆσαι ὡς ὅτι μίλ-
 λοντα ἀγῶνα τέτο, ὅτι ἰώρων ἀλλήλους ὁμοῖως τρεφομένους, καὶ
 ὅσοι ἐν τῇ ἀσκήσει μνηστίαις, ὡς ὑφίστασθαι τι πᾶσι, καὶ κί-
 νησι ἐπὶ τῇ εἶναι ὡς τὰς πολέμους. ὡφελῆσαι δὲ ἰδόντων
 αὐτῶν καὶ ὡς τὸ γινώσκειν ἀλλήλους ὁμοσκήνουντας. ἐν γὰρ τῇ
 γινώσκεισθαι καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι πᾶσιν ἰδόντι μᾶλλον ἐγίνεσθαι
 οἱ δὲ ἀγνοήμενοι ῥαδιουργῶν πως μᾶλλον δοκῶσιν, ὡς ὅτι οἱ ἐν
 σκοτεινότητι ὄντες, ἰδόντων δὲ αὐτῶν καὶ εἰς τὰς τάξεις ἀναλίσκοντες

γα ὠφελείοις ἀλλ' ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἔχουσιν ἵνα ἀπολαύσῃ. ἔχουσιν γὰρ οἱ μὲν παῖ-
 ἀρχοι ὑφ' ἑαυτοῖς τὰς παῖδας ὁ κληρονομία, ὡς παῖς ὅπου εἰς
 ἵνα ἀπολαύσῃ ἡ παῖς, οἱ δὲ λοχαγοὶ τὰς λόχους ὡς αὐτὴν οἱ
 δικασταὶ τὰς δικασίας, ὅτι οἱ πρὸς πᾶσι τοῖς πρὸς πᾶσι.

9. Τὸ δὲ ἀκρίβειαν τὰς παῖδας σφόδρα ἰδούκει αὐτὰ ἀγα-
 θὸν εἶναι καὶ εἰς τὸ μὴ παρῆλθαι, καὶ εἰς τὸ, εἰ παρῆλθαι,
 ἡττοῦ καὶ ἡττοῦ. ὡς παῖς γὰρ καὶ λίαν καὶ ἔσχατον αὐτὸν δὲ
 σωμαρμολογία, ἔστι, καὶ ὅπως καὶ ἡττοῦ καὶ ἡττοῦ, συν-
 αρμολογία ταῦτα εὐπειῶς, καὶ ἔχῃ γνωρίσματα, ὡς εὐδελον
 εἶναι ἐξ ὁποίας χώρας ἔκαστος αὐτῶν ἐστίν. ἰδούκει δὲ ὠφελείοις
 αὐτὰ ὅμως τριτόκομοι ὅτι ὡς τὸ ἡττοῦ ἀλλήλους ἀν' ἑαυτοῦ ἀ-
 πολείπειν, ὅτι ἡττοῦ ὅτι ἡττοῦ, καὶ ὅμως τριτόκομοι δὲ ἡττοῦ
 ἔχουσιν πόρον, καὶ πρὸς αὐτὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ἀλλήλους.

10. Επιμέλει δὲ καὶ τὸ Κῦρος, ὅπως μὴ ποτε ἀνιδρω-
 τοὶ ἡττοῖμοι ἐπὶ τὸ ἀεὶ καὶ τὸ δὲ ποτε εἰσίοισιν. ἢ γὰρ ἐπὶ ἡ-
 ραν αὐτὸς ἐξάγων ἰδρῶται αὐτοῖς παρῆλθαι, ἢ παρῆλθαι τοιαύτας
 ἐξέουσι, αὐτὸν δὲ ἡττοῦ παρῆλθαι ἢ ἐπὶ πρῶτος εἰς τὸ διό-
 μομο τῶν, ὡς ἐξ ἡττοῦ τὸ πρῶτος, ὡς μὴ ἱπανίοισιν ἀνι-
 δρῶν. τὸ γὰρ ἡττοῦ καὶ ὡς τὸ ἡττοῦ ἐξάγει ἀγαθὸν εἶναι, καὶ
 ὡς τὸ ἡττοῦ, καὶ ὡς τὸ ἡττοῦ πρὸς τὸ ποιεῖν. καὶ ὡς τὸ
 ἀλλήλους δὲ πρῶτος εἶναι ἀγαθὸν ἡττοῦ τὰς πόνας εἶναι, ὅτι
 καὶ οἱ ἡττοῖμοι συμπονοῦσι ἀλλήλους, ὡς πρῶτος σωμαρμολογία,
 ὡς γὰρ μὴ τὰς πολεμίας μεγαλοφρονήτους γίγνοι' ὅτι ἀν'
 ξυνιδρῶσιν ἑαυτοῖς ὡς ἡττοῖμοι.

11. Κῦρος δὲ αὐτὰ σκῆπτρῳ μὲν κληρονομία ὡς ἡττοῖμοι
 ἔχουσιν ὅτι κληρονομία ἐπὶ τὸ δὲ ποτε ἐκείνη δὲ ὡς ταπεινὰ τὸ παῖ-
 ἀρχῶν, ὅτι κληρονομία αὐτὰ δοκίμη εἶναι. ἔστι δὲ ὅτι καὶ τῶν λοχα-
 γῶν καὶ τῶν δικαστῶν πᾶς καὶ τῶν πρὸς πᾶσι κληρονομία ἔστι
 ὅτι ὅτι καὶ τῶν σωμαρμολογῶν, ἔστι δὲ ὅτι καὶ μὴ πρὸς πᾶσι ὅλων,
 καὶ λόχων ὅλων, καὶ τάξιν ὅλων. ἐκείνη δὲ καὶ ἡττοῦ ὅτι πᾶς
 ἰδοὶ τοιαῦτα πρὸς ποιεῖν ὅτι πᾶς ἐξέουσι ποιεῖν. καὶ δὲ τὰ μὲν
 παρῆλθαι αὐτὸν ὡς ἡττοῖμοι τὸ ἐπὶ τοῖς κληρονομίοις ἐπὶ τὸ δὲ πο-
 νοι. καὶ τὰς ἀμφὶ τὸ σωμαρμολογία δὲ ὡς πρῶτος ὡς πρῶτος αὐτὸν
 πάντων ἡττοῖμοι. ὅτι γὰρ ἡττοῖμοι πρὸς ἀλλήλους ἰδούκει αὐτὰ εἶναι τὰς

^a Συσκῆπτρῳ. ^b Κληρονομία. ^c Τὰ σωμαρμολογία ^d Πρῶ-
 ότιρο.

ἀμφὶ τὰ σπλιωτικὰ ὑπερήκας ἔτι κηρύκων ἔτι πρῆστορων
 καὶ ἥ πρὸς ἡμέτερον δύνειται τέρας καὶ ἐπιστήμονας τῶν στρα-
 τωτικῶν, καὶ σωματούς, ὥστε δὲ σφοδρὺς καὶ ταχέως ἐ-
 όκυνες καὶ ἀπαράχυνες. ὥς δὲ τέτοις, καὶ ὅσα οἱ βέλονται νο-
 μιζόμενοι ἔχουσιν, ἐγίνωσκαι ὁ Κῦρος δὲ τὰς ὑπερήκας ἔχων,
 καὶ τὸτο ἀσκαῖν ὡς μηδὲν αἰαίνοντο ἔργον, ἀλλὰ πάντα νο-
 μιζοῖεν. πρὶς αὐτοῖς πρόσθεν, ὅσα αὖν ὁ ἀρχὸν ὡς-
 τάς ται.

12. Αἰ μὲν ἔν ἐπιμέλειο ὁ Κῦρος, ὅποτε συσπλυνοῖεν, ὅ-
 πως διακρίσονται τὰ ἀμφοτέρω ἐμβληθήσονται ἐπαρρησιάζει
 εἰς τὰς μάχας. ἀφικέσθαι δὲ ἔν καὶ εἰς τὸνδε ποτὶ τὸ λόγον ἀρ-
 γα ἔφη, ὃ ἀνδρες, ἐνδύεσθαι πῦρ ἡμῶν ἀφ' αὐτοῦ φαίνοντο εἶ-
 ναι οἱ ἔτεροι, ὅτι ἐπιπλάθονται τὸ αὐτὸν τρέπον ἡμῶν; ἢ
 ἐδὲν ὡς διοίσκουν ἡμῶν ἔτι ἐν ταῖς συνουσίαις, ἔτι ὅταν ἀ-
 γωνίζονται πρὸς τὰς πολεμίας δυνάμεις; καὶ ὁ Ὑστάτης ὑπολαβὼν
 εἶπεν, ἀλλ' ὅποιοι μὲν πρὸς ἔσονται εἰς τὰς πολεμίας, ἔτι ἔγω-
 γα ἐπίσταμαι, ἐν μὲν τοι τῇ συνουσίᾳ δύσκολοι ναὶ μὲν τὰς θύας
 εἰσοὶ αὐτῶν ἤδη φαίνονται. ὡς δὲ μὲν γὰρ, ἔφη, Κυαζάρας ἐ-
 πιμψεν εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην ἰερεῖα, καὶ ἐγὼ ἐκείνην ἡμῶν
 τρία κρία, ἢ καὶ πλείω τὰ ἀειφροσύνῃ καὶ ἡρεσῇ μὲν δὲ
 ἀπ' ἑμῶν ὁ μέγας τὴν ὡς τὴν ἀειδοῖ ἀειφέρειν. ὅτι δὲ
 τὸ δειότερον εἰσὶν ἀειδοῖεν, ἐκείλους ἐγὼ λὸν ἐπὶ τελευτήν
 ἀρχομαι, καὶ ἀναπαλιν ἀειφέρειν. ἀνακρῶν ἔν τις τὴν κα-
 μίσον τὴν κύκλον καὶ ἀμύνων σπλιωτῶν, μὲν δὲ, ἔφη, τὸ δὲ
 μὲν ἐδὲν ἴσον ἴσιν, εἴγα ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν μείον ἐθίς ἐδὲ ποῖς
 ἀρξεται. καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἡγήσασθαι τε εἰ πῦρ δόξαι ἔχον,
 καὶ ἐκείλους δυνῶν αὐτὸν πρὸς ἑμέ. ὁ δὲ μάλα τὸτο γὰρ εὖ-
 κτως ὑπέκρινεν. ὡς δὲ τὰ ἀειφροσύνῃ καὶ πρὸς ἡμῶν, αὐτε-
 ρῖμα, ὑστάτης λαμβάνοντες, τὰ σμικρότατα λελεμμένα ἦν,
 ἐνταῦθα δὲ ἐκείνῃ πάντῃ ἀνιστάς δὴλῃ ἐγίνετο. καὶ εἶπε
 πρὸς ἑαυτὸν, τὴν τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληθῆναι ἂν διῦρον ταχύν.
 καὶ ἐγὼ εἶπον, ἀλλὰ μὴ φροσύνει. αὐτίκα ἥ ἀφ' ἡμῶν ἀρ-
 ξεται, καὶ οὐ ὡς τὸν λῆψιν τὸ μέγιστον. καὶ ἐν τοσούτῳ ἀει-
 φερὶ τὸ τρίτον, ὅτι δὲ λοιπὸν ἦν τὴν ἀειφροσύνῃ καὶ ἐκείνῃ
 λαβὼν μετ' ἑμὲ διύττει. ὡς δὲ ὁ τρίτος ἔλαβεν, καὶ ἔδωκεν

² Διούτιον ταχύν.

αὐτὸν μετίζον ἑαυτῷ λαβὼν, ἡραβόαλλεν ὁ ἑλαβὼν, ὡς ἔτιρον
 ληψόμενον. ^α καὶ ὁ μάγας οἰόμενον αὐτὸν ἐδὶν π διώσας
 ὅψα ὄχλῳ περιφέρειον πρὶν λαβὼν αὐτὸν ἔτιρον. ἐνταῦθα δὲ
 οὐτω βαρίως ῥύσκει τὸ πᾶν, ὥστ' ἀνάλωτο μὲν αὐτῷ ὁ εἰ-
 λήφει ὅψον· ὁ δὲ ἐπ' αὐτῷ λοιπὸν ῥύσκει ἐμβόπλιον, τὴν
 πως ὑπὸ τοῦ ἐκπιπλῆχθαί τε καὶ ἐργάζεσθαι τῇ τύχῃ ^β δυ-
 φορέμενον ἀνέτρεψιν. ὁ μὲν θ' ἡ λοχαγὸς ὁ ἐργάτης ἡμῶν ἐ-
 δὼν συνεικρότησέ τε τὸν χεῖρε, καὶ τῷ ^γ γάλῳ ἡφραίνετο. ἐγὼ
 μὲντοι, ἔφη, ἀποσποιέμεν βήτην. ἐδὲ ἥν αὐτὸς ἡδυνάμεν
 ἡπύχην τὴν γάλῳ. τοῦτοισι μὲν δὲ σοι, ὦ Κύρε, ἵνα τῶν ἐ-
 τέρων ἐποδύνω, ἔφη. ἐπὶ μὲν δὲ τέττα, ὥσπερ εἶπες, ἐγέ-
 λασαν. ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἐλπίδα τῶν περὶ αὐτῶν, ἔτ' οὐ μὲν δὲ, ἔφη.
 ὦ Κύρε, ὡς οἰκιν, ἔπειθ' ἀποδύω ἐπίτυνα· ἐγὼ δὲ, ὡς σὺ
 διδάσκας ἡμῶς τὰς τέχας ἀπίπτεσθαι, καὶ ἐκείλους διδάσκειν
 τῶν ἑαυτῷ ἔκαστον τέξιν ἃ περὶ σὺ ἐμάθμεν, ἔπειθ' ἡ καὶ
 ἐγὼ, ὥσπερ εἶπες οἱ ἄλλοι ἐποίησαν, ἐλθὼν ἐδιδάσκον ἵνα λόγον.
 καὶ σῆσας τὴν λοχαγὸν ἀρῶν, καὶ τὰς δὴται ἐπ' αὐτῷ ἀνδρα-
 ναίαν, καὶ τὰς ἄλλας ἡ ὅμῳ δύν, ἔπειθ' αὐτὸς ἐκ τοῦ ἐμ-
 ποδίου, βλίπων εἰς τὴν λόγον, ῥύσκει μοι ἰδοὺ καμρὸς ἵνα,
 ἀποσπῶν ἐκείλους. καὶ ὁ ἀνὴρ σοι ὁ ναυίας ἐκείν' ἀποσπ-
 λῶν τοῦ λοχαγῶ ἐμποδίου, ἀπὸ περὶ ἐποδύνετο. καὶ ἡ δὲ ἐπὶ
 ποι, ὦ ἀνδρῶπι, τί ποιεῖς, καὶ ὅς ἔφη, ἀποδύμεν, ὥσπερ
 σὺ κελεύεις. καὶ ἡ εἶπον, ἀλλ' ἐγὼ εἰ σὲ μέντοι ἐκείλους, ἀλλὰ
 πάντως ἀποδύναι. ὁ δὲ ἀκύνει τὴν, μάλιστα πρὸς τὰς
 λοχίας εἶπιν, ὅτι ἀκύνει, ἔφη, ἀποδύνει ἀποδύναι πύ-
 λαι; καὶ οἱ ἀνδρες πάντες περιλόντες τὸν λοχαγόν, ἡ-
 εσαν πρὸς ἐμὴ. ἐπὶ δὲ ὁ λοχαγὸς αὐτὸς ἀνιχνεύει, ἰδοὺ σφό-
 ρον π, καὶ ἔλθον, ποτίει καὶ πίσιαι; καὶ ἡ δὲ ὁ μὲν κε-
 λύνει ἀποδύναι, ὁ δὲ ὅτι εἶ. ἐγὼ μὲντοι ἐνταῦθα ταῦτα πρῶτος,
 ἐκπερὶ ^δ αὐτὸν ἡραβόαλλας, εἶπον, μηδὲνα τῶν ἐπιδύνει κι-
 νῶναι πρὶν ἢ ὁ πρῶτος ἡγῆται, ἀλλὰ τῶν μόνον ὅτι πύ-
 λαι τῷ πρῶτῳ ἐπιδύναι. ὡς δὲ εἰς Πίρσας πρὸς ἀπὸν ἡλθ' πρὸς
 ἐμὴ, εἰ ἐκείλους μοι τῶν ἐποδύνει δύναι, ῥύσκει οἷον.
 καὶ ἡ (ὁ δὲ λοχαγὸς ἡ δὲ ὅτι ἐκείν' ἡ ἐπιδύνει) ἐκείλους αὐ-

^α Καὶ ὁ Ἀρῶν. ^β Δυσχερῶν. ^γ Λίγην ἡφ.
^δ Ἀνὴρ χαλκός.

τὸν δραμόντα ἐπὶ κείνῳ τῷ ἐπιστάλῳ· ὁ μὲν δὲ ἔτρεψεν, ὁ δὲ νεανίας ἐκέλευε εἰπεῖν τῷ λοχαγῷ, σὺν αὐτῷ τῷ ἡγεταίᾳ καὶ τῇ κρηπίδι· καὶ ὁ ἄλλος δὲ πῶς λόχος ἰδὼν ἐκείνους συνείσχετο, καὶ ἦγον οἱ ἄνδρες φέροντες τὸν ἐπιστάλῳ. ἔτις, ἔφη, ὅρα ἐμὸς λόχος ἀκράδῳ σοι πάντα τὰ παρὰ σὺ. οἱ μὲν δὲ ἄλλοι, ὥς εἶχες, ἐγάλων ἐπὶ τῇ δευφορέᾳ τῆς ἐπιστάλης. ὁ δὲ Κύρῳ εἶπεν, ὦ Ζεῦ ἐ πάντες θεοὶ οἷς ἀρετὴ ἡμεῖς ἔχομεν ἄνδρας ἐταίρους, οἱ γὰρ εὐθελόμοι μὲν ἔτις εἰσιν ἅ ὥστε εἶναι αὐτῶν καὶ μικρῷ ὄψῳ παμπούκως φίλους ἀνακλίσσασθαι· πιθανοὶ δὲ ἔτις εἰσὶ πνίς, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ προσεπτόμενον, πρόπερὸν πιστοῖν. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα ποῖας πνίς γὰρ μάλλον εὐξαλῶ ἢ τριτάτους σφαλιώτας ἔχειν. ὁ μὲν δὲ Κύρῳ ἄμει γαλῶν, ἔτις ἐπήνισσε τὰς σφαλιώτας.

13. Ἐν δὲ τῇ σκηνῇ ἐτύχανε τις ἂν τῶν πεζιαρχῶν. Ἀγλαϊτιάδας ὀνομα, ἀνὴρ τὴν τρέπον τῶν ^β συφιοτέρων ἀνθρώπων· ἔτῳ ὥστε πῶς εἶπεν. ἡ γὰρ οἶδ', ἔφη, ὦ Κύρῳ, τῆς ἀληθῆς λέγειν ταῦτα; ἀλλὰ τί μὲν βελομένοι, ἔφη ὁ Κύρῳ, ψεύδου; τί δὲ ἄλλο γὰρ, ἔφη, εἰ μὴ γάλατα ποιεῖν ἐθέλοισι; ὑπὲρ ἔλεγχον πταῦτα καὶ ἀλαζονεύον; καὶ ὁ Κύρῳ, εὐφώνως, ἔφη, μὴ λέγε ἀλαζόνει εἶναι τῆς. ὁ μὲν γὰρ ἀλαζὼν ἔμοι γὰρ δοκεῖ ὀνομα κεῖσθαι ἐπὶ τοῖς περσικοῖς μέτροις ἐπελυσωτέρεσι εἶναι ἢ εἰσὶ, καὶ ἀνδριότεροι, καὶ ποιήσθαι ἂν μὴ ἱκανοὶ εἰσιν ὑπὲρ μέτροις, καὶ ταῦτα φανεροῖς μετρώμενοις ὅτι τῷ λαοῖν πένεκα καὶ κερδάναι ποιεῖσιν. οἱ δὲ μηχανώμενοι γάλατα πνίς σπυῖσι μήτε ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κέρδι, μήτ' ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀκκόντων, μήτε ἐπὶ βλάβῃ μηδεμιά, πῶς ἐχ' ἔτοι ἀσπίοι ἂν ἐπὶ εὐχέλονται διγαμότερον ὀνομαζοῖντ' ἢ μάλλον ἢ ἀλαζόνει; ὁ μὲν δὲ Κύρῳ ἔτις ἀπλορήσας ὡς ἔτ' ἢ γάλατα παραχρόντων. ^γ αὐτὸς δὲ ὁ λοχαγὸς ὁ τῷ ἔ λόχε χαλκίαν διηρησάμενον· ἔφη, ἡ περ ἂν, ὦ Ἀγλαϊτιάδα, εἰ γὰρ κλαίειν ἐπὶ τῷ μνησθῆναι σε ποιεῖν, σφίδρε ἂν ἡμῖν ἐμίμνε· (ὥσπερ ἔνιοι καὶ ἐν ὡδῶν καὶ ἐν λόχοις οἰκτρεῖ ἅπτα λογαποῦντες εἰς δακρυὰ πρῶν) ἄλλ' ὅπου γὰρ νῦν καὶ αὐτὸς εἰδὼς ὅτι εὐφραίνει μὲν τι σε βελομένω, βλάβη δὲ οἱ ἐδὲν, ὅμως ἔτις ἐν πολεμῇ ἀπηνία ἡμῶς ἔχεις.

^α Ὡς πνίς αὐτῶν εἰσι ἐ μικρῷ ὄψῳ πάντο ἀνακλίσσασθαι φίλους. ^β Στεφιοτέρων. ^γ Αὐτὸς δὲ.

καὶ μὲ δὲ, ἔφη ὁ Ἀγλαϊπιδας, ἔ δικήν τις γὰρ ἐπὶ καὶ αὐ-
τῷ ἔ κλαίει καὶ δίζωνται τὸς φίλους, πολλαὶ ἔμοιγε δοκεῖ ἐ-
λάττωσθαι αἴτια ἀφ' ὧν αὐτοὶ ἐ γάλατα αὐτοῖς μηχανώμενοι
εὐρήσας δὲ καὶ σὺ, καὶ ὁρῶς λογίζη, ἡμεῖς αἰσθητὴ λήγουμεν. κλαύ-
μεται μὲν ἔ πατέρες ἡοῖς συμφροσύνῃ μηχανώονται, καὶ δι-
δάσκαλοι παρσὶν ἀρατῶν μηχανώμεθα· καὶ ἰομεν γὰρ πολλοὺς ἀφ'
ταῦ κλαίοντες καὶ δίζων, εἰς δικημοσύνην ἀφ' ἑλπίσονται· τὸς δὲ
γάλατα μηχανώμενοι ἔχουσιν αἰσθητὴν ἢ σῶμα ὡφελύνει, ἢ
ψυχῆς οἰκτιρομνηκωτικῆς ποιεῖν, ἢ πολιτικωτικῆς; ἐν τούτοις
ὁ Ἰγνώσων ὡδὲ πως εἶπε. σὺ, ἔφη, ὦ Ἀγλαϊπιδας, καὶ ἰομεν
παύθῃ, εἰς μὲν τὸς πολιμῆας θάρρῳ διαπαντός τούτοις τοῖς πολ-
λῷ αἴτιον, καὶ κλαίοντες ἐκείνους πείραση καὶ δίζων· ἡμῖν δὲ
πάντως, ἔφη, καὶ τοῖς δὲ τοῖς φίλοις τούτοις ἔ ὀλίγα αἴτια γά-
λατα ἐπιδαψιλεύσῃ. καὶ ἢ οἷός ἐστι πολλὸς σοὶ ἐστὶν ἀπὸ κα-
μῆρας· ἔπ' ἢ αὐτοὶς χρωσόμεθα ἀνέλωκας αὐτοῖς, ἐδὲ μὲν φί-
λοις γὰρ, ἐδὲ ξείοις ἐκὼν εἶναι γάλατα παρέχας. ὥς ἐδὲ μάλιστα
σοὶ ἀφ' ὧν ἐστὶν ὡς ἐ παρεκκτοῖ σοὶ ἡμῖν γάλατα, καὶ ὁ Ἀ-
γλαϊπιδας εἶπε, καὶ σὺ δὲ αὐτῷ, ὦ Ἰγνώσων, γάλατα πείρα
ποιεῖν ἐξ ἑμοῦ; καὶ ὁ λοχαγὸς εἶπε, καὶ μὲν δὲ αἰσθητῶν ἀρετῶν
ἐπὶ ἐπὶ ἐκ γὰρ σὺ πῦρ οἶμαι ῥᾶον αὐτῷ περὶ ἐκείνῃ ἢ γάλατα
ἐξαπατᾷς. ἐπὶ τούτοις μὲν δὲ οὔτε ἄλλοι ἐγέλασαν, ἢ τῶν περὶ ἐ-
δότες αὐτῷ, καὶ αὐτοὶς ὁ Ἀγλαϊπιδας ἐπιμεθόσας. καὶ ὁ Κῦ-
ρῷ ἰδὼν αὐτοὺς φαιδρωθῆναι, ἀδικεῖς, ἔφη, ὦ λοχαγέ, ἐπ' ἀν-
δρα ἡμῖν ἢ ἀπεδαίεσθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν, γάλατα ἀνέκπεσθαι, καὶ
ταῦτ', ἔφη, ἔγωγε πολλοὶμοι ὅλως τῷ γάλατι.

14. Ταῦτα μὲν δὲ ἐνταῦθα ἔληξεν. ἐν δὲ τούτοις χρυσταίνους
ὡδὲ ἔλεξεν, ἀλλ' ἔγωγ', ἔφη, ὦ Κῦρε, καὶ πάντες οἱ παρόντες,
ἐννοῶ ὅτι ἐξαληλύθῃσι μὲν πῶς ἡμῖν οἱ μὲν καὶ βελήσομεν, οἱ
δὲ καὶ μάλιστα αἴτιον. καὶ δὲ π' ἡμῖν ἀρατῶν, αἰσθητῶν πάν-
τες ἔστιν ἰσομερῶν. καὶ τοὶ ἔγωγε ἐδὲν αἰσθητῶν νομίζω ἢ ἐν
ἀνθρώποις εἶναι ἢ ἔπ' ἢ τῶν ἰσῶν τῶν περὶ καμῆρας καὶ τῶν ἀρατῶν αἰ-
σθητῶν. καὶ ὁ Κῦρς εἶπε πρὸς τῆνδε, ἀρ' ἔστιν, ὡς ἔστιν ἡμῖν, χρυσ-
ταίνους ἡμῖν, ἀνδρες, ἐμβαλεῖν ὡς τούτοις βελήναι εἰς τὸν στρατὸν,
πότῃς δοκοῖ, καὶ π' ἐκ τῶν πόνων δὲ ὁ ὁ τοῖς ἀρατῶν, ἰσο-

* Καὶ οἷός ἐστι, ὦ Ἰγνώσων, γάλατα ποιεῖν. ἢ ἢ τῶν ἰσῶν
τόν περ.

μύρους πάντας ποιῆν, ἢ σκοπῶντας πᾶ ἔργα ἐκείνου, καθὼς παύ-
ται καὶ πᾶς πρὸς ἐκείνου θεωρεῖσθαι; καὶ τί δὲ, ἔφη ὁ Χρυσάν-
θος, ἐμβαλεῖν λόγον περὶ τούτου, ἀλλ' ἐγὼ θεωρεῖσθαι ὅτι ἔτι
ποιήσας; ἢ ἔσθ' οὐ καὶ τὴν ἀγωνίαν, ἔφη, θεωρεῖσθαι καὶ πᾶ
θλα; ἀλλὰ μὴ δὲ, ἔφη ὁ Κῦρ^α, ἐγὼ ὁμῖα παύσαι ἐκείνους.
ἀλλ' ἢ ἂν στρατεύμενοι κινήσων, κρινά, οἶμαι, ταυτοῖς ἡ-
γήσονται εἶναι· τῶν δὲ ἀρχῶν τ' ἐστρατείας ἐμὴν ἴσως ἔτι οἴου-
σιν νομίζεσθαι εἶναι. ὥστε ἀφαιρῶνται ἐμὴ τὴν ἐπιστάτην ἐδὲν
οἶμαι, ἀδικεῖν νομίζουσιν. ἢ καὶ οἶει, ἔφη ὁ Χρυσάνθος, ψηφί-
σασθαι ἂν τὸ πλεῖστον συναλθόν, ὥστε μὴ ἴσως ἔχουσιν τυχεῖν,
ἀλλὰ τὴν κρατίστην καὶ πρᾶν καὶ δούρειαν παλαιολίαν; ἔγωγ',
ἔφη ὁ Κῦρ^α, οἶμαι, ἄμεινον ἢ μὲν συναμνηρόντων, ἄμει-
νον δὲ καὶ αἰσχροῦ ὃν ἀνελίξην μὴ ἐγὼ τ' ἐπείσσει καὶ ποιῶνται καὶ
ὠφελῆναι τὸ κρινόν, τῆτον καὶ μάλιστα ἀξιῶσθαι. οἶμαι δὲ ἔφη,
ἐ τοῖς κακίστοις σύμφορον φανεῖσθαι τὴν ἀγαθὴν παλαιολίαν.
ὁ δὲ Κῦρ^α ἐβύλετο καὶ αὐτῶν ἐπικρατεῖ ὁμῖμιν ἡρώδαι τῶν
τὸ ψήφισμα. βελτίους ἢ ἂν καὶ αὐτὸς ἡγάτο εἶναι, εἰ εἰδὲν
ὅτι ἐν τῶν ἔργων καὶ αὐτοῖς κρινόμενοι, τ' ἀξίαν τούτοις. κα-
ρὸς οὖν αὐτῶν ἐδδκῆ εἶναι καὶ ἐμβαλεῖν περὶ τούτου ψῆφον, ἐν
ᾧ καὶ οἱ ὁμῖμοι ὤκισον πᾶ τῷ ὅχλῳ ἰσχυρίαν. ἔτι δὲ
συνεδόκει τοῖς ἐν τῇ σκηνῇ ἐμβαλεῖσθαι περὶ τούτου λόγον,
καὶ συναμνηρόντων παύσαι ἔφασαν χροῖναι ὅπως περὶ αἰνῆ οἰοίτο
εἶναι.

15. Επιγλαῶτες δὲ τῶν πεζιαρχῶν τις εἶπεν, ἀλλ' ἔγωγ',
ἔφη, ἄνδρα καὶ τῷ δήμῳ οἶδα, ὃς συνιστᾷ ὥστε μὴ εἰκὴ ἔτι
ἰσχυρίαν εἶναι. ἀλλ' οὐδ' αἰνῆς τῆτον, τίνα λέγει. ὁ δὲ ἀ-
πικρίνατο, ἔστι γὰρ δὲ ἀνὴρ σύσκελτος ἐμὸς, ὃς ἐν παλαιῇ με-
τ' ἐπὶ πλεονέχων. ἀλλ' οὐδ' αὖ ἐπὶ αὐτῶν αὐτῶν, ἢ καὶ τ' πόνων;
μετ' δὲ, ἔφη, ἔσθ' ἢ μὴ δὴ. ἀλλὰ τῶν γὰρ ψυδόμενοι ἐάλωκα.
καὶ ἢ πόνων καὶ τῶν ἄλλων τ' τοιούτων πᾶν πρᾶν αἰεὶ ἐὰν τὸν
βελόμενον πλεονέχων. ἀλλ' ἔγωγ' ἢ, ἔφη ὁ Κῦρ^α, ὦ ἄνδρες,
γινώσκω τὴν τριτὴν ἀνθρώπων οἶον καὶ καὶ ὅτι λέγει, ἢ περὶ
δὲ ἐνεργῆ καὶ περὶ αὐτῶν ἔστιν τὸ ἐπὶ αὐτῶν, ἢ ἐξαιρέτως εἶναι
ἐν τῇ ἐπὶ αὐτῶν. δεκά τ' μοι τὸ μὴ πᾶν τ' ἐπὶ αὐτῶν εἶ-
ναι οἶον ἐπὶ αὐτῶν ἢ ἂν τις ἡγήται· ἔστι δὲ, οἶμαι, ἐπὶ αὐτῶν.

^a ἔφη, ἔτις θεωρεῖσθαι. ^b βελτίους.

οἱ μὲν θεοὶ ἀνθρώποι ἐπὶ τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ· οἱ δὲ ποιητοὶ
ἐπὶ τὰ ποιηθέντα. καὶ πολλὰκις τίνων παλαιότητας ὁμογενήματα
λαμβάνουσιν οἱ φάλοιοι, ἢ οἱ σωθεῖσθαι. ἢ ἡ ποιητρία ἀπὸ τῆς
παρθενίας ἡδονῶν πορεύομένη, πάλιν ἔχει συμπλοκάς πολλαῖς
αὐτῇ ὁμογενήματι· ἢ δὲ ἀρετὴ πρὸς ὁραιοὺς ἀγασσά, ἢ πάλιν
δὴν ἐπὶ τῷ παρθενίῳ εἰκὴ συνειπασσάμεναι, ἀλλὰς πὶ καὶ
τὸ ἀλλοιῶσι ἐπὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ μετὰ καὶ ἀντιπαρθευομένη-
τας. καὶ τίνων μὲν μὴ πρὶς βλακείας καὶ ἀπονοίας μέντοι καὶ ὥσπερ
τάχως ἐξελθόντες, ὥσπερ κηφύνας, διαπύνη μέντοι ζημιῶν
τὴν κρινόμεναι· οἱ δὲ αὖ τῶν μὲν πρὶν καὶ ὥσπερ κρινόμενοι, πρὸς
δὲ τὸ παλαιότατον σφοδρὸν καὶ ἀναισχύντοι, ἔτι καὶ ἡγεμονίαι
εἰσι πρὸς τὰ ποιηθέντα. πολλὰκις ἡ δυνάμις τὴν ποιητρίαν πα-
ροικεῖται ἀποδύκνυσθαι· ὥστε παροικεῖται ἐξαιρητικοί οἱ ποιη-
ταὶ ἡμῖν εἰσι. Ἐμὴ δὲ μὴδὲ σκηπτοῦ ὅπως ἐκ τῶν πολιτῶν
ἀντιπαρθεύσεται τὰς ταῖς, ἀλλ' ὥσπερ ἔπαυσε, οἱ αὖ ἀρετῇ ὡ-
σιν, ἔχ' οἱ αὖ παλαιώταται, τὰς ζητῶσι, ἔτι Ἐνθρῶπες ἐκ
πάντων οἱ αὖ ἡμῖν μέλειται δοκῶσι συνεισφέρειν πὶ ὅπως
καὶ συσχεσμένην, τὰς λαμβάνειν. μετὰ δὲ μὴ Ἐ τὸ δὲ
πρὸς τὸ ἀγαθόν· ἔτι ἡ ἀρετὴ δὴ καὶ τὸν ἥλιον ὡς βρε-
θάναν ἔπαυσε ἐνόντων, ἔτι δὴ καὶ, ἀδίκων συνεισφέρειν. ἔ-
τι γὰρ οἱ δὲ δυνάμις εὐ οἰκείαται ποιητρίαις οἰκίταις καὶ ἀντι-
παρθεύσεται καὶ ἐνδύκνυσθαι οἰκίταις, ἢ τοῖς σφάλλει ἢ ὑπὸ ἀδίκων
παρθεύσεται. εὐ δὲ ἔστι, ὡς ἀνδρες, ἔφη, φίλοι, ὅτι ἐπὶ τῷ
μέντοι ὡφελήσασιν οἱ καὶ ἀφαιρητῆταις, ὅτι καὶ ἀπέναντι,
ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ μέντοι ὅσοι μὲν ἀντιπύκνυσθαι ἢ καὶ κακίας
ἢ ἀντιπαρθεύσεται πάλιν αὐτῶν· οἱ δὲ ἀγαθοὶ τὴν κακίαν ἰδόν-
τες ἀπαραδέχονται, πολὺ δὲ ὁμογενήματα τὴν ἀρετῇ ἀντιπύκνυσθαι. ὁ
μὲν ἔτι εἰπὶ τῇ δὲ φίλοις ἀπέναντι συνεισφέρειν ταῦτα, καὶ ἔτι
ἐποιοῦν.

16. Ἐκ δὲ τὰς πάλιν αὖ καὶ σκώμμεται ἡρεν ὁ Κό-
ρῳ. κατὰ τοῖσας γὰρ πάλιν ὁ λοχαγὸν συνεισφέρειν ἀντι-
παρθεύσεται, ἢ παρθεύσεται ἀντιπύκνυσθαι πὶ καὶ ὑπὸ
αἰσχροῖς, ἀντιπαρθεύσεται τὴν ὁ λοχαγὸν ὁμογενήματα, εἰπὶ ὡς, ὡς
Σαμωεύλα, ἔφη, ἀλλ' ἢ Ἐ σὺ, κατὰ τὴν Ἐλλήνων τρέπον,
ὅτι καλὸν ἐπὶ ἀντιπύκνυσθαι τὸ μὴ κακίαν τὸ παρθεύσεται ἀντι-
παρθεύσεται.

^a Ὑμῶν. ^b Αποκαθ. ^c Ταξίεργον. ^d Ταξίεργον.

νόν σοι; ἢ τ' δ', ἔφη ὁ Σαμβούλας, ἡ δὲ μου καὶ σουὼν
τάτη, καὶ θεώμεθα αὐτόν. ἀκούσαντες δὲ πάντες οἱ συσπλωοί,
παρασέβλησαν ὡς δὲ εἶδον τὸ πρῶτον· ὃ ἀνδρῶν ὑπερβαλλόντων
αἰσῇ, ἐλάττωσαν πάντες· καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη, ὁ Σαμ-
βούλα, ποῖον ποτὶ σε ἔργον αἰνέει ἄνθρωπος; καὶ ὅς ἐστιν,
ἐγὼ ὑμῖν, ἢ τ' δια, ὡς αἰνέεις ἐγώ. ὁποσάκις γὰρ αὐτὸν ἐκέ-
λευσε εἶπε νυκτὸς, εἶπε ἡμέρας, ἢ πώποτε μοι ἔτ' ἀγαθὸν
πρὸς φασίσατο, ἔτι βιάσθην ὑπὸ κινεῖν, ἀλλ' αἰεὶ τρέχων ὁποσά-
κις τι πρῶτα πρὸς αὐτὸν παρασέταξα, ἐδὲν ἀνδρῶν πώποτε εἶ-
δον αὐτὸν ποιεῖν. ἀπιοίηκε δὲ καὶ τὸς ὁ δίδικα ἀπαύτως
ποιήσας, ἢ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ ἀποδείκνυς οἷός ἐστιν ἐμῇ. καὶ πρὸς
αὐτὸν ἔφη, καὶ πρὸς τοῖσιν ὅτις ἐφιλοῦσιν αὐτὸν ὡς πρὸς τὸς συσπλωοί;
ὃ δὲ ἀγαθὸς ἐκείνῳ πρὸς τῶν εἶπε, καὶ δια, ἔφη ὁ γὰρ φι-
λόπονος ἐστὶν ἐπεὶ ἤρκα ἀνὴρ αὐτῷ εἰ ἐμὲ ἤθελε φιλεῖν, τῶν
ἀνδρῶν πάντων τῶν γυμνασίων. τοιαῦτα μὲν δὴ καὶ μετὰ αὐτὸν καὶ παρ-
αύτῳ καὶ ἐλάττω καὶ ἐπρότερον ἐν τῇ σκηνῇ. τέλος δὲ, πρὸς τῶν
ἀποδείκνυς ποιήσαντες, ὃ ἐξέμελλον τοῖς θεοῖς καὶ ἀγαθῇ,
τὴν σκηνὴν εἰς χεῖρας διέδωκεν.

17. Τῇ δὲ ὑστέρᾳ ὁ Κύρῳ συνέβη τὸς στρατιώτας πεί-
θεσθαι, ὃ ἐλάττω τοιαῦτα. Ἄνδρες φίλοι, ὁ μὲν ἄνθρωπος ἡμῶν ἐστὶν ὡς
ἐργῶν γὰρ οἱ πολέμιοι καὶ οἱ ἀλλοτρίοι νίκης. καὶ μὲν ἡμῶν
νικῶμεθα, δηλοῦν ὅτι οἱ πολέμιοι ἀνὴρ ἡμέτεροι, καὶ τῶν πολε-
μίων ἀγαθὰ πάντα. καὶ δὲ ἡμῶν αὐτὸν νικῶμεθα (τῶν γὰρ αἰεὶ
καὶ λίγῳ καὶ ποιεῖν δεῖ) καὶ ἔτι καὶ τῶν ἡττωμένων ἀγαθὰ πάντα
τῶν νικῶσιν αἰεὶ ἀλλοτρίοι πρὸς αὐτοὺς. ἔτι δὲ, ἔφη, δεῖ ὑμᾶς
γινώσκειν, ὡς ὅταν μὲν ἄνθρωποι κραιπνοὶ πολέμῳ ἡνδρόμενοι, ἐν
ἐαυτοῖς ἔχουσιν ἔκστασι, ὡς εἰ μὴ αὐτοὶ πρὸς αὐτοὺς ἡνδρόμενοι,
ἐδὲν ἐστὶν ἡνδρόμενοι τῶν δεινῶν, καὶ πολλὰ τι ὃ καὶ ἀγαθὰ πρὸς αὐ-
τοὺς. ἐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀγαθὰ τῶν πρὸς αὐτοὺς δεινῶν. ὁποσάκις
δὲ ἐκαστὸς ἀγαθὸν ὡς ἀλλοτρίοις ἔσται ὁ πρὸς αὐτοὺς καὶ ὁ μακρό-
μενος, καὶ αὐτοὶς μαλακίῃ, ὃ τῶν τριῶν, ἔφη, εἰ ἔστι,
ὅτι πάντες ἀμφοτέρωθεν ἔχει καὶ καλὰ καὶ φερόμενα. καὶ ὁ
θεὸς ἔτι πρὸς ἐποίησε, πρὸς μὴ θύλασιν ἐαυτοῖς πρὸς αὐτοὺς ἐπι-
πονεῖν πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ αὐτοῖς ἐπιβλέποντας διδωσι. καὶ ἔτι, ἔφη,

^a Ἡδμεν γὰρ ἔτι ἐγὼ σὺν τῇ τάτῃ. ^b Δίκα. ^c Ἐκα-
στὸς ἀγαθὸν. ^d Τέτοις, ^e Ἡκ.

λιγίτω τις εὐχόμενος ἀναγὰς ἀπὸ αὐτῆ τῆς, ποτίρας ἀν τῆς
ἀρετῆς οἷται ἀσκηθεῖν μετὰ παρ' ἡμῶν, εἰ μάλιστα ὁ πλεῖστον
καὶ ποιῆν καὶ κινδυνεύειν ἐθέλων πλεῖστος καὶ πλεῖς τυγχέτω,
ἢ ἀν εἰδόμενος ὅτι ἐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ κερδοῦν εἴται· ὁμοίως γὰρ πάντες
τῷ ἴσῳ τολοῦμεθα.

18. Ἐνταῦθα δὲ ἀναγὰς ὁ Χρυσάνθος, εἰς τῶν ὁμιλῶν,
ἀνὴρ ἔπ' ἡλικίας, ἔπ' ἰσχυρὸς ἰδίῳ, φρονήσας δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἔ-
λεγει ὡςδεῖ· Ἀλλ' οἶμαι μὲν, ἔφη, ὦ Κύριε, ἐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ
ὡς δὲ ἴσῳ τὸς κερδοῦς τοῖς ἀγαθοῖς ἔχῃ, ἐμβαλεῖν τῷ τὸν
λόγον, ἀλλ' ὁλοπρῶτον εἴπῃς ἄρα ἔσται ἀνὴρ ὅστις ἐθέλῃς ἐ-
πιδιδῆναι ἑαυτὸν ὡς ἀνασπῶνται μὴδὲν κερδοῦν ἀγαθὸν ποιῶν, ἀ-
νὰ ἄλλοι τῇ ἀρετῇ καταπράξωσι, τῶν ἰσομοιρεῖν. ἐγὼ δὲ,
ἔφη, εἰμὶ μὲν ἔτι ποσὶ ταχὺς, ἔπ' ἰσχυρὸς· μηχανώσκα δὲ
ὑπὲρ ἐξ ὧν ἀν ἐγὼ τῷ ἐμῷ σώματι ποιήσω, ὅτε ἀν κερδοῦν
ἔπ' αὐτῷ, ἔπ' ἑαυτῷ, οἶμαι δὲ ἐδὲν χλίστος, ἴσως δὲ
ἐδὲ μυριστός. ἀλλὰ καὶ ἐκείνο σαφὲς ἐπίσταμαι, ὅτι εἰ μὲν
οἱ διωκταὶ ἱερῶν ἀνελήψον· τῷ πρῶτον, ἀγαθὸν τι-
νὸς καὶ μετῴναι μέρους ὅσον ἀν δίκαιον ἢ· εἰ δὲ οἱ μὲν κερδοῦν μη-
δὲ ποιήσασιν, οἱ δὲ ἀγαθοὶ καὶ διωκταὶ ἀνέμωτος ἔξωσι, δὲ δίκαια,
ἔφη, μὴ ἄλλω τινὲς μετὰ ἢ ὅς ἀγαθὸν μετῴναι πλείον μέρους
ἢ ἐγὼ βέλομαι.

19. Χρυσάνθος γὰρ δὲ ἔτι εἴπῃ· ἀνίστη δὲ ἰπὸ αὐτοῦ Φι-
εκύλας Πέρσης τῷ δημοτῶν, Κύριε πως ἐπὶ οἴκῳ σου σιγήσῃ καὶ
ἀρετὴς ἀνὴρ, καὶ τὸ σῶμα σὺν ἀφύκῃ, καὶ τῷ ψυχῇ σὺν ἀ-
γῶνι ἀνδρὶ ἰοικῆς, καὶ ἔλεγε τριάδιν· Ἐγὼ, ἔφη, ὦ Κύριε,
καὶ πάντες οἱ παρόντες Πέρσαι, ἡγῶμαι μὲν ἡμῶς ἐκ τῶν ἴσῳ
νυν ὁρμώμεθα πάσης εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι ἀπὸ ἀρετῆς. ἐγὼ γὰρ
ὁμοίᾳ μὲν τερφῇ πάσης ἡμῶς τὸ σῶμα ἀσκήσας, ὁμοίᾳ δὲ
συνεσῆας πάσης ἀξιωματῶν, τὰ δὲ αὐτὰ καλὰ πᾶσι ἡμῖν
συνεκέμεθα. τό, τι γὰρ τοῖς ἀρχαῖς παιδεύεται ἐν κερδοῦν καίται,
καὶ ὅς ἀν φανῇ τῷτο ἀσφαλείως ποιῶν, τῷτο ὅρῳ παρὰ
Κύριε τιμῆς τυγχάνοι· τό, τ' αὖ, ὡς τὰς πολιμίας ἀλλοι-
μοι εἴται, ἐπὶ τῷ μὲν σποῶν, τῷ δὲ οὐ, ἀλλὰ πᾶσι ἐ τῷ
συνεκέμεθα καὶ καίται εἴται. νυν δὲ, ἔφη, ἡμῖν καὶ ὁ δὲ δίκαια
μέγα, ὡς ἐγὼ ὅρῳ πάσης ἀνθρώπων φύσιν ἐπίσταμενος, ὡς ἀπὸ

γα, ἔφη, ἐν μυαίοις φορέοις κὺ βαδίζῃν κὺ τρέχειν λυσιτε-
 ζόμεθα. ὥστ' ἰαυὶ ἱμοὶ δοκεῖν πᾶσι ὅτι πολλοὶ φορέμεθα πτεροῖς
 μῦλλον ἰοικόμεθα ἢ φορέοις. ὥς ἔν' ἡμῶν γα κὺ ἀγωνισμῶν, κὺ
 οὐπὶός τις αὖν ὦ κρεῖται τίω ἀξίαν τιμαῖσθαι ἀξιώσονται, ἔτιω,
 ἔφη, ὦ Κῦρε γίγνεται. κὺ ὑμῖν δὲ, ὦ ἄνδρες δημόται, πα-
 ρεινῶν ὀρεμᾶσθαι εἰς ἔρεν πάντης τ' μάχης πρὸς τὴν πεποδού-
 μῃν τῶσδε. ἰαυὶ ἦ, ἔφη, ἄνδρες εἰλημῆμοι εἰσὶν ἐν δημό-
 κῃ ἀγωνία. Φερεύλας μὲ δὴ ἔτιω ἔπει.

20. Ἀνίστατο δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἱκκατέρως στυαχερόου-
 πτε. ἔδωξε δ' ἔν' κρεῖται τίω ἀξίαν ἱκκασι τιμαῖσθαι, Κῦρε δὲ
 τ' κρεῖνόντα εἶναι. πούτω μὲ δὴ ἔτιω στυαχερόμενοι. ἐκάλισσε
 δ' ἐπὶ δῖπνον ὁ Κῦρ^α κὺ ὅλλω πούτ' πᾶσι σὺν τῷ ταξίαρχῳ,
 ἰδὼν αὖτε τὴν μὲ ἡμίσην τ' ἀνδρῶν τ' πείρας ἀνιπύξασθαι
 ἱκκατέρωθεν εἰς ἐμβολῶν, ἡνέκα μὲ δὴ ἀμφοτέρωθεν ἱκκαί^α ἐ
 γάρρα ἐν τῇς ἀρεστροφῇ εἰς δὲ τῶς δεξιᾶς ἡνέθηκα παλαιῖς
 τοῖς ἡμίστεσι ἔδωκε, τοῖς δ' ἐπτεροῖς ἔπει ὅτι βάλαν διήσει
 ἀναιμυμῶν τῇς βάλαις. ἐπτεὶ δὲ παρεσκόλασθαι ἔτιω ἔση-
 σον, ἐσημαίνειν αὐτοῖς μάχεσθαι. ἐπτεύθη δὲ οἱ μὲν ἔδαλλον
 τῇς βάλαις, κὺ ἔπει οἱ ἐπύχανον κὺ ἡνέκων κὺ γάραν, οἱ
 δὲ ἐ μὴρ κὺ κνημίδος ἐπτεὶ δὲ ὁμῶς ἡνέοντο, οἱ τὴν ἡνέθηκα
 ἱκκαί^α ἔπειον τ' μὴ μὴρ, τῶν δὲ χεῖρας, τῶν δὲ κνήμας,
 τῶν δὲ ἐπικυπτόντων ἐπτεὶ βάλαις ἔπειον τὴν τραχήλιν κὺ τῶ
 νῶτα. τίλ^α δὲ τρεῖς μὲροὶ ἔδωκεν οἱ ἡνέθηκα, παῖον-
 τες σὺν πολλῇ γάλῳ κὺ παυδιᾷ. ἐν μέρει γα μὲν οἱ ἐπτεροῖς πᾶ-
 λιν λαβοῖν τὴν ἡνέθηκα, ταῦτα ἱππότες τὴν τῇς βάλαις
 βάλαις. ταῦτα δ' ἀγαθαίς ὁ Κῦρ^α, ἔπει τῷ ταξίαρχῳ τίω
 ἐπτεοῖαν, τῶν δὲ τίω πᾶσι, ὅτι ἄμω μὲν ἱγυμναζοῖτο, ἄ-
 μω δὲ ὀθρυμωῖτο, ἄμω δὲ εἰκάν οἱ εἰκαδῶν τῇ τῶν
 Περωῶν ἐπτεοῖαν. τέτρεσι δ' ἡνέτοις ἐκάλισσε τε ἐπτεὶ δῖπνον αὐ-
 τῶν, κὺ ἐν τῇ σκλήρῃ ἰδὼν τινὰς αὐτῶν ἐπτεοῖαν, τ' μὴ
 τινὰ ἀνικημίον, τ' δὲ χεῖρας, ἡνέτα πᾶσι. οἱ δ' ἔ-
 λεγον ὅτι πλεοναῖν τῇς βάλαις. ὁ δὲ πάλιν ἐπτεοῖαν πᾶσι
 ἐπτεὶ ὁμῶς ἡνέοντο, ἢ ὅτι πρὸς ἡνέον. οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι πρὸ-
 σῶ ἡνέον. ἐπτεὶ δὲ ὁμῶς ἡνέοντο, παυδιᾷ ἔφασκεν εἶναι κηλῶν
 οἱ ἡνέθηκα. οἱ δ' αὖ σφικεσθαι μὲροὶ τοῖς ἡνέθηκα, ἀνί-

^α Ἐπικνημίον.

κρηται ὅτι ἔσφισι γε δοκίμῃ παροῖαν εἶναι τὸ ὁμῶς καὶ ἐκείνῃ
 αἶμα δὲ ἐπιδίδκυσσε τῶν ἡμετέρων τὰς παλαιὰς ἔσφισι
 καὶ ἐν τῇ αἰσθητικῇ, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ ἐν τῇ αἰσθητικῇ. καὶ τότε μὲν,
 ὡς αὐτὸς εἶπεν, ἐξελών ἐκ ἀλλήλοις τῇ δὲ ὑστέρῳ μισθὸν ὡς τὸ
 παῖδιον ἡ πᾶσι τὰς μεμενημένους. καὶ αὖτε, ὅπου μὴ ἀλλο
 πᾶσι παροῖαν πρῶτον, ταύτῃ τῇ παροῖᾳ ἐξελών. ἀλλὰ
 δὲ ποτὶ ἰδὼν ταξίμας ἀγνοῦν τὴν ταξίαν ἀπὸ τῆς παροῖας ἐπὶ
 τὸ ἀεὶσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ, ἔπειτα δὲ δοκίμῃ αὐτῷ κρηται εἶναι, πα-
 ροῖαν δὲ ὑστέρῳ λόγῳ παροῖαν καὶ τὴν ταξίαν καὶ τὴν ταξίαν
 πρὸς μετῴν. ἐπὶ δὲ ἐν μετῴν οἱ λογαροὶ ἐγνοῦν, πα-
 ροῖαν πρὸς εἰς δύο καὶ τὸν λόγον. ἐν ταύτῃ δὲ παροῖαν οἱ δι-
 κητοὶ εἰς μετῴν. ὅπου δὲ αὐτὸς ἰδὼν αὐτῷ κρηται εἶναι,
 ἡ παροῖαν εἰς τῆς ταξίαν. ὡς δὲ οἱ παροῖαν εἰς τῆς
 αὐτῷ παροῖαν, ὡς εἰς τῆς ταξίαν οἱ οἱ λόγῳ. ἐπὶ δὲ ἐπὶ τῇ
 ταξίᾳ τὸ σκῆμα ἐξελών, παροῖαν δὲ εἰς ἐν αὐτῷ τῇ
 ταξίᾳ, εἰσῆγε τὸ παροῖαν λόγῳ, καὶ τὸ διῶν τῇ ταξίᾳ καὶ ὡς
 ἐπὶ ἐπὶ ἐκείνῃ καὶ τὸν ταξίαν καὶ τὸν ταξίαν ὡς αὐ-
 τῷ παροῖαν, καὶ αὐτὸς εἶπεν. ὡς δὲ εἰσπαρῶν κατεκλίνει ἐπὶ
 τὸ διῶν ὡς αὐτῷ εἰσπαρῶν. τῶν οἱ Κύριον ἀγαθῶν
 τὸ πᾶσι καὶ τὸ διδασκαλίας καὶ τῆς ἐπιμαλίας, ἀλλὰ
 λίσσι αὐτῷ καὶ ταύτῃ τῇ ταξίᾳ ἐπὶ τὸ διῶν ὡς αὐτῷ ταξί-
 ἀρχῳ. παροῖαν δὲ πρὸς ἐπὶ τὸ διῶν κακῶν ἀλλὰ ταξί-
 ἀρχῳ, τῇ δὲ ἐμῶν, ἔφη, ὡς Κύριον, ταξίαν ἡ καλῶς εἰς
 τῇ σκῆμα; καὶ μὲν ὅταν γε παρῇ ἐπὶ τὸ διῶν, ταύτῃ πᾶσι
 ποιῇ καὶ ὅταν τῇ σκῆμα ἔχῃ, ἐξελών μὲν ὡς αὐτῷ
 πᾶσι λόγῳ τὸν λόγον, ὡς αὐτῷ τῇ ταξίᾳ εἰς με-
 χῶν πᾶσι. ἐπὶ δὲ ὡς αὐτῷ ὡς αὐτῷ λόγῳ ἐπὶ ταύτῃ,
 καὶ ὡς αὐτῷ καὶ ὡς αὐτῷ ὡς αὐτῷ. ὡς αὐτῷ καὶ ὡς αὐτῷ
 πᾶσι ἀπὸ πολυμῶν, ἐπὶ αὐτῷ ὡς αὐτῷ. ἐπὶ δὲ κα-
 ταῖαν εἰς τὸ δῶν ἐν αὐτῷ ὡς αὐτῷ, ὡς αὐτῷ ὡς αὐτῷ
 ὡς αὐτῷ, ἐν αὐτῷ καὶ ὡς αὐτῷ λόγῳ, ὡς αὐτῷ, καὶ ὡς
 δῶν ὡς αὐτῷ, καὶ ὡς αὐτῷ καὶ ὡς αὐτῷ, καὶ αὐτῷ τοῖς λο-
 γαροῖς διακρίνῃ καὶ πᾶσι, ὡς αὐτῷ παροῖαν ἐν αὐτῷ ὅταν
 εἰ, ἔφη, ὡς αὐτῷ ὡς αὐτῷ, ὡς αὐτῷ πᾶσι καὶ οἱ πᾶσι

ἡ Ναρρήκων. ἡ Πῶν τῶν. ἡ Παρῆκων. ἡ Εἰσπαρῶν.
 ἡ Καλῶς.

ρας, παρέλθῃσι τῷ πρώτῳ ταξιαρχῷ τὴν πῆλιν εἰς δι-
δικα πύπιν βαλόντες, τὸς δὲ διδικαρχαίς ἐν μεταπρῶ κρητῇ
καὶ εἰς τὸ βασιλείου καὶ τῷ δεύτερῳ ταῦτα ἐκείλῳσι παρὰ
γῆλα, καὶ ἀφ' ὧν ἔτι. οἱ μὲν δὲ ταῦτ' ἵπποι.

22. Ο δὲ εἰσὴν πρὸς τὸ Κυαζάρῳ ἐν τῇ Περσικῇ πύ-
λῳ πύπιν βαλόντες. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Κυαζάρης, τῷ μὲν πύ-
λῳ, τῇ δὲ φανώτῃ τὴν πύπιν ἐχέοντι, εἶπεν, πύπιν, ὦ
Κῦρ; οἷον ποιεῖς ἔτι φανίς τοῖς Ἰνδοῖς; ἐγὼ δὲ, ἔφη,
ἐκείλῳσι σε ὡς λαμπρότατον φανίαν. καὶ ἴδ' ἐμοὶ χροῖμα
αὐτὸν τῷ τῷ, ἐμῆς ὄντα ἀδελφῆς υἱὸν ὅπ' ἡμιμαλοπρεπείας φαν-
νιστάς. καὶ ὁ Κῦρ πρὸς ταῦτα εἶπεν, εἰ ποτίσας αὐτὸν, ὦ Κυ-
αζάρη, μὴ μοι σε ἐχέσμεν, εἴ ποτε πορφυρεῖα εὐδὴς, καὶ ψά-
λαι λαδῶν, καὶ σπρίθιν ἀδελφίμων, ἀλλὰ καλὸν καὶ ὑψηλόν
σοι, ἢ ἢν ὅτι σὺ τοσούτῃ καὶ τοιαύτῃ δυνάμει ἔτις οὕτως
σοι ὑπακύν, ἀλλὰ τὸ σε τιμῶν, ἰδὼν καὶ σπρίθιν εἰς αὐτὸν κα-
χρησμένον, καὶ σε χρησμένων, εἰ τις ἄλλος ἐπιδοκίμους σοι ἔτι
πύπιν; Κῦρ μὲν ἔτι ταῦτα εἶπεν ὁ δὲ Κυαζάρης νομί-
σας αὐτὸν ὁρῶν λέγειν, ἐκείλῳσι αὐτὸν τὸς Ἰνδοῖς. οἱ δὲ
Ἰνδοὶ εἰσελθόντες ἐλθόντες, ὅπ' ἐμῇ σφῶς ὁ Ἰνδὸν βασιλεὺς, καὶ
καλὸν ἐρωτῶν ἐξ ὅτου ὁ πόλεμος εἴη Μήδους καὶ τῷ Λαγυ-
ρίῳ. ἰππὶ δὲ σὺ ἀκρότατον, ἐκείλῳσι αὐτὸν ἐλθόντες πρὸς τὸν
Λαγύριον καὶ οὐκ ἐν αὐτῇ ταῦτα πύπιν. πύπιν δὲ αὐ-
τὸν ἀμφοτέρους ὑμῖν εἶπεν ὅτι ὁ Ἰνδὸν βασιλεὺς, τὸ δίκαιον σπ-
ρίθιν, φαίη μὲν εἶναι ἀδελφῶν ἵσταται. πρὸς ταῦτα
ὁ Κυαζάρης εἶπεν, ἐμὲ τοίνυν ἀκρίβη ὅπ' ἐν ἀδελφῶν τὸ Λα-
γύριον εἶναι. οὐκ ἐν δὲ ἐλθόντες πύπιν οὐκ ἐν, τι λέγει. πύπιν
δὲ ὁ Κῦρ ἤρετο τὸ Κυαζάρῳ, ἢ καὶ ἐγὼ, ἔφη, εἶπεν ὅ, πύ-
πιν; καὶ ὁ Κυαζάρης ἐκείλῳσι. ὑμῖν μὲν τοίνυν. ἔφη ἀπὸ
γῆλας τῷ Ἰνδὸν βασιλεὶ πύπιν (εἰ μὴ πύπιν ἀλλὰ Κυαζάρῳ)
ὅπ' ἐμῇ ἡμῖν, εἴ πύπιν ὑφ' ἡμῶν ἀδικίαν ὁ Λαγύριον,
εἰ αὐτὸν αὐτὸν τὸ Ἰνδὸν βασιλεὺς δικαστὴν. οἱ μὲν δὲ ταῦ-
τα ἀκούσαντες ὤκνησαν.

23. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἰνδοὶ ἐξῆλθον, ὁ Κῦρ πρὸς τὸ Κυαζάρ-
ῳ ἤρετο λόγῳ ποιῆσαι. ὁ Κυαζάρης, ἐγὼ μὲν οὐκ ἐλθὼν ὑμῖν
τοὶ ποταμοὶ ἔχον ἀλλὰ χροῖμα εἰσέρχονται. ὅπ' οὐκ ἐν, τῷ τῷ

• Ἐκείλῳσι τὸς. • Ἡδελφῶν. • Αἰρεῖται.

πάντ ἄλγος λοιπὸν ἔγω. ἀνέλωκα δὲ, ἔφη, εἰς τὸς ἐρημίους,
 καὶ τῷ θεῷ ὥπως θημιμαίω· οὐ πῶς ἀνέλωκα ἔγω, σὺ αὐτὸς τρέ-
 φοῖσθε. εὖ ἴδω, ἔφη, ὅπ' ἔστιν ἄλλο ποιεῖν ἢ πρῶτον καὶ χαλεπὸν
 εἶναι, ὅταν πρὸς ἀγαθὰ τῶν ἐρημικῶν. δοκεῖ γάρ μοι, ἔφη,
 πῶς μὲν ἔς ἐς πρὸς βέλῃ ἀγαθὸς συνιργᾷ ποιεῖν ὅποι-
 οῦσ' ἐστὶν πορφύρεον, ἥδιον εἶναι τῷ π' ἀνέλωκα καὶ εὖ ποιεῖν
 πικρῶτα μᾶλλον ἢ λυπηρὰ καὶ ἀνεκμάζοντα. ἔς δὲ δὴ τ' εἰς
 τὸν πύλαμον ἔργον ποιήσασθαι τις βέλοισι συνιργᾷ ὥσθ-
 μος, τῆς πικρῶτασι, ἔμοιγε δοκεῖ ἀγαθὸς θημιμαίω εἶναι
 ἢ λόγος καὶ ἔργος. φίλος γάρ, ὅτε ἰχθύες, δι' εἶναι τὰς μάλ-
 λους ἀποφασίς· συμμάχους ἔσθ' ἔ, ἢ μήτι ἐπὶ τοῖς ἀγα-
 θοῖς ἔ' ἀρετῇ φημιμαίω, μήτι ἐν τοῖς κακοῖς. ἀποδύ-
 σθαι. ταῦτ' ἔν ἔγω ἔγω ἀποκρίσθαι, χρημάτων δὲ καὶ ἀπο-
 δίδω. πρὸς μὲ οὐκ ἐστὶ πάλιν ἔργον, ὃν ἀποδίδωμαι διαπαντὶ
 πολεῖ, ὥστε μοι δοκεῖ εἶναι σκοπιῶν δι' αἰεὶ καὶ καὶ ἐν τῷ
 ἐμῷ, ἔπος ἐστὶ μὴ ἐπιλείψῃ χρημάτων. ἔν γάρ σ' ἀφθονία ἔχης,
 οἷός τ' ἐπὶ καὶ ἐμοὶ εἴη λαμβάνειν ὅποτε δίδωμι, ἄλλως τι καὶ
 εἰ εἰς τοῦτον π' λαμβάνοιμι ὃ μάλιστα καὶ σοὶ διαπαντὶ βί-
 βου εἶναι.

24. Ἐπεί γ' οὐκ ποτὶ σου μέμνημαι ἀκούσας ὡς ὁ
 Αἰρεθῆς καὶ φροσίν σου νῦν, ὅπ' ἀκούει τὸς πολέμιους
 ἀποσπᾷ ἐφ' ἡμέρας, καὶ ἔτι ἐπὶ ἐπὶ πύλας πέμπει, ἔτι τ' ἀ-
 σμέν δὲ ἴδ' ἀπείροι. ποιεῖ γάρ ταῦτα, ἔφη, ὡς Κύρις, ὅτι
 ὅτι ἔγω π' ἀπείροι πόπρον μοι καὶ πύλας ἐπὶ πύλας καὶ πύλας
 ἀνέκλινον ὡς τὸ ἀποδίδωμαι, ἢ λυπηρὰ εἶσθαι ἐν τῷ πύλῃ,
 μὴ καὶ τῷ πολέμιοι ὥς τοῖς ἄλλοις ἀποδίδωμαι. καὶ ὁ
 Κύρις ἐπὶ πύλας, αἱ δὲ οἰκήσας αὐτῶν πόπρον ἐν ἰχθύος χα-
 λείας ἐστὶν ἢ ἐν εὐφρόνῃ; ἔ, ὁ Κυβάρης εἶπεν, αἱ μὲν οἰκή-
 σας ἐν πύλῃ ἐν ἰχθύος ἔγω γάρ ὡς ἐν ἐμῷ ὡς ὡς
 μὲν ἐστὶν, ἔφη, διώκει ὡς ἀπείρων, ἐν τῷ πύλῃ καὶ ἐν
 ἀποφασίς εἶναι, ἔ, μήτ' αὐτὸς γ' ἀποκρίσθαι γημιμαίω, μὴδ' ὅτε
 ἐν πύλῃ διώκει ἀποκρίσθαι, εἰ μὴ πρὸς πολιορκίᾳ ἀπο-
 κρήνη, ὡς τὸ ὅτι ἐμὸς πύλῃ πρὸς ἐπὶ πύλῃ. ἐν τῷ δὲ
 ὁ Κύρις λίγ' ἔγω, αἱ δὲ εἰ γημιμαίω ἐμὸς πύλῃ, ἰππίας μοι
 ἀποδίδει ὅποτε δοκεῖ ἰχθυοὶ εἶναι, οἷμα ὡς σὺ γ' ἵππος

α Οὐρανός. β Τῷ οἷμα ὡς.

ποιήσας αὐτῷ εἶπε τοῦτο ἔμελλε πέμψαι, καὶ ἀπεδύναμι τὸν
 σμῆνι στεί. ἔπειτα δὲ ἐλπίξω καὶ φίλοι αὐτῶν μάλλον ἡμῶν ἵστασθαι
 νῦν εἶσι. καὶ ὁ Κυμαῖος εἶπε, καὶ ἐγὼ ἐλπίξω οὐκ οὐκ ἐλπίξω
 ὥστε σε μάλλον ἢ ὥστε ἡμᾶς. ἀκούω γὰρ καὶ σπουδαίους πρὸς
 τῶν παίδων αὐτῷ σε γινώσκω, ὥστε ἵσως αὖ καὶ πάλιν ἔλθοις
 ὥστε σε. ὑπερχεῖναι δὲ ἡγοῦμαι πρὸς αὐτῶν, πάντες αὖ ὡς ἀ-
 χρεῖν. ὃ ἡμεῖς βυλομένθα. σέκου δὲ καὶ σε. ἔφη ὁ Κῦρ^α,
 σύμφερον εἶναι τι λησθῆναι ἡμᾶς πούτι βυλομένοις; μάλλον
 γὰρ αὖ μὴ, ἔφη, ὁ Κυμαῖος, καὶ ἔλθοι πρὸς αὐτῶν εἰς χεῖρας, καὶ
 ἢ πρὸς ὁμῶς ἐπ' αὐτούς. ^β ἀπαρασκευάστοι δὲ λαμβάνει
 νοῦθ. ἀκούειν τούτων, ἔφη ὁ Κῦρ^α, καὶ πρὸς δὲ αὐτῶν λέγει, ἐγὼ
 πολλοὺς δὲ αὐτῶν πάντας μετ' ἐμοῦ Πέρσης πηδῶναι ἀμφὶ
 τὰ ὄρια τ' οὗς χεῖρας καὶ τ' ἑὶ Ἀργεῖναι, καὶ ἵππους δὲ ἔδω-
 κας ὡς σλαβῶν τῶν σιδήδε ἰσχυρῶν ἀφικόμενοι. καὶ ῥη τοῦ-
 νῦν ὁμοῖα ποιεῖν, ἔφη ὁ Κυμαῖος, σὺ αὖ ὑπερίστωις· σὶ
 δὲ πολὺ πλείονα δύναμις φαίνεται. ὃς ἐπεί τις ἔχον θηρῶν,
 τῶν ἡδὴ ὑποσθῆναι αὐτῶν χηνοῖθ. ἀλλ' εἶπεν, ἔφη ὁ Κῦρ^α, καὶ
 σέφασαν καὶ ἀσθενέστατον εἶναι αὐτῶν. ^α ἀπαιτῶν καὶ καὶ
 πρὸς αὐτοὺς ἐξαγγεῖλαι ὡς ἐγὼ βυλομένοις μεγάλῳ θήρατι ποιεῖν
 σὺν, καὶ ἵππους, ἔφη. αἰτίαν αὖ σε οὐκ εἶδον. καὶ αὖτις,
 ἔφη, λέγει, ὁ Κυμαῖος, ἐγὼ δὲ σε οὐκ ἐθέλω διδόναι πολλὰ
 μισθούς τινας, ὡς βυλομένοις ὥστε πρὸς φάλακρον ἔλθῃν πρὸς
 ὥστε τῇ Λαοαίᾳ. καὶ γὰρ τοῦτο, ἔφη, βυλομεν ἔλθῃν καὶ
 σκευάζειν αὐτῶν ὡς ἐχθροῦς. ὅποτε δὲ σὺ ὡς βυλομένοις σὺν
 ἢ ἔχῃς δύναμιν καὶ θηρῶν καὶ δὲ δύο ἡμέρας, σύμφερον αὖ σὺν
 ἡμῶν ἵππους καὶ πρὸς τῶν παρ' ἐμοῖ ὀφεισμένων, ὥς σὺ λα-
 βῶν σὺν αὐτοῖς καὶ αὐτοὺς δὲ ἔχον πρὸς αὐτῶν δύναμιν πρὸς
 ῥημῶν μὴ πρὸς ἡμῶν εἶναι, ἵνα ὅπου κεν εἴη, ἵππων
 τοῖν.

29. Οὕτω δὲ ὁ μὲν Κυμαῖος αὐτίκως πρὸς τοῦ φάλακρον ἡ-
 γαγεῖν ἵππους τι καὶ πρὸς, εἰ αὐτίκως δὲ σίτη ὡς ἐπιμνη-
 σθῆναι ἐπὶ τοῦ φάλακρον εἶναι. ὁ δὲ Κῦρ^α αὐτίκως ἰδὼν ἐπὶ τῇ πα-
 ρείᾳ, εἰ αὖτις πέμψαι ἤτις τὸν Κυμαῖον ἐπὶ τῇ κεντρῴῃ ἵπ-
 κῶν, ὁ δὲ πάλιν πολλοὺς βυλομένους ἵππων, καὶ πολλοὺς ἔδωκεν.

^α Ἡ ἡμεῖς βυλομένθα. ^β Ἀπαρασκευάστοι. ^γ Ἡς ἔχον εἶ-
 ναι θηρῶν. ^δ Απαιτῶν.

27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547

^a Αὐ. ^b Τὸν. ^c Δεῖ τὸς ἐπὶ τοῖς σίμασιν, εἰ μὴ. ^d Ἀχρη-
στοι. ^e Ὑπὸς τοῦ. ^f Ταύτη μὴ ἀποκρίσας μὴδὲν, μὴτοι.

27. Κῦρ^{ος}, ὃ Αρμύριε, καλοῦν ἔτι πωλεῖν σε, ὅπως ὡς
 πάλαι ἔχον· ἡ δὲ ἀπίης καὶ τὸ δαύμα καὶ τὸ ἐρετὸν μὲν. ἡ δὲ
 πάλαι ὅπως οἱμοί, λέγα πάλαι, ὅτι ἐπὶ τοῖς ἐρίοις. ἡ δὲ
 πάλαι οἱ καὶ αὐτὸς ἔρχομαι, λέγα καὶ πάλαι, ὅτι οὐκ οἶ-
 δα. ἡ δὲ ὁπότε οἱ σμῆν πωλεῖται, συμπίπτει πάλαι καὶ
 καὶ μὲν. τὸν μὲν δὲ ἀγαλὸν ἐπιστάλας πάλαι ἐπιμψι, το-
 μίζων φιλικότερον εἶναι ἔτις ἢ μὴ πάλαι πωλεῖται. αὐ-
 τὸς δὲ πάλαι ἔχον ἢ ἔχον ὅτις τὸ αὐτὸν τὸν ὅτι, καὶ
 πάλαι τὸ μὲν, ὅτι πάλαι, ἐπορεύσθαι. πάλαι δὲ τὸν πάλαι
 πάλαι μὲν πάλαι, καὶ ὅτι πάλαι Αρμύριον τὸν ὅτι, πάλαι
 πάλαι πάλαι, καὶ πάλαι τὸν βυλόμενον πάλαι ὅτι ὅτι,
 ὅτι πάλαι ἢ πάλαι πάλαι πάλαι βυλόμενον.

ἡ Οἶστος.

ZENOS

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΓΑΙΔΕΙΑΣ

Βιβλίον γ'.

Ο Μιν δὴ Κύρου ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ὅτε Ἀρμένιοι ὡς ἔκαστος
 ἔβλεπε τὰ παρὰ τῷ Κυρῷ, ἐξίπληται, ἐνοήσας
 ὅτι ἀδίκησιν καὶ τὸ δασμὸν λείπων, καὶ τὰ ἐργάματα
 ἔπιμπνυι. Ἐπὶ τὸ μέγιστον φόβος ὅτι ὀφθήσεαι ἡμῖν τὰ βα-
 σίλεια οἰκονομεῖν ἀρχομένῳ, ὡς ἂν ἴσμεν ἀπομάχας εἶναι. Ἀφ' ὧν
 πάντες δὴ ταῦτα ὁκνῶν, ἄμφορ δὲ δέπνυται ἀντιθέσει τῶν αὐ-
 τῷ δυνάμεων, ἄμφορ δὲ ἵπνυται εἰς τὰ ὅρα τὸν νωτίοντον υἱὸν
 Σάβαρον καὶ τὰς γυναῖκας, τῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν τῷ υἱῷ, καὶ
 τὰς θυγατέρας καὶ κόσμον δὲ καὶ καὶ τοὺς αὐτοὺς τῶν πατέρων ἀξί-
 αν συναπείσκει, ὡς πομπὴς δὲ αὐτοῖς αὐτοὺς δὲ ἄμφορ μὲν
 καὶ τοὺς ἀπομάχους ἵπνυται πὶ προῖποι Κύρου, ἄμφορ δὲ συνί-
 πνυται τὴν παροικονομίαν τῶν Ἀρμενίων. καὶ τὰ παρὰ πᾶσι ἀλ-
 λὰ λέγουσι ὅτι καὶ δὴ αὐτοὺς ἔτῳ ὁμοῦ. ἐνταῦθα δὲ ἐκείνη
 ἔτλη εἰς χεῖρας ἰλθύει, αἰὶν ὑπεχέρι, ὡς δὲ τῶν ἰδὼν αὐτὸν
 ποιήσαντες οἱ Ἀρμένιοι, διεδίδουσαν ἡδὴ ἔκαστος ἐπὶ τὰ αὐτῶν,
 βυλόμηναι τὰ ἔλλα ἐκποδὸν ποιῶνται. ὁ δὲ Κύρος ὡς ἰδὼν
 ἀφ' ὧν ἴσμεν καὶ ἰλασθέντων τὸ πιδίον μετὶν, ὑποπύμπνυι ἰλθύει ὅτι
 ἐπὶ πολέμῳ εἶναι τὸ μόνον εἰ δὲ πᾶσι φεύγουσι λήψοιτο,
 ὡς ἡρόδοτος ὅτι ὡς πολέμῳ χεῖρας. ἔπειτα δὲ οἱ μὲν ποδοὶ κα-
 τὰ τὸν, ἄμφορ δὲ οἱ ὑπεχέρι σὺν τῷ βασιλεῖ. ἐπὶ δὲ οἱ σὺν
 τῇς γυναῖκι. ὡς οἷοντες ἐπίσταντες εἰς τὰς ἐν τῷ ὅρῳ, κρα-
 γνῶν τε εὐθὺς ἵπνυται, καὶ φεύγουσι ἡλίσκουτο ποδοὶ αὐτῶν.
 τίλῃ. ὁ δὲ καὶ ὁ πῆξ καὶ αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες ἀέλω-
 σον, καὶ τὰ χεῖρα ὅσα σὺν αὐτοῖς ἀρμένια ἐτύχαιεν. ὁ δὲ

* Προῖποις ἐπίσταντες τοῖς ἐν. * Καὶ οἱ πᾶσις ἐπὶ αἱ γ.

Βασί.

βασιλεύς αὐτῶν ὡς ἡδὺν καὶ γιγνώσκοντα, ἀπορῶν ποτὶ τρομακτικῶς,
ἐπὶ λόφοι παλαιοὶ καὶ φάσμα. ὁ δ' αὖ Κῦρος τὰς αὐτῶν ἰδὼν ἐπεί-
ταται τῷ λόφοι τῷ παρῶνι τρομακτικῶς, καὶ ὡς Χρυσόπτερον
πίμπλεις ἐκίλινε φυλακῶν τῶν ὅρων καὶ ἀποπτόνται ἕκαστον. τὸ μὲν
δὲ τρομακτικῶς ἡθροίζον τῷ Κύρῳ, ὁ δὲ πίμπλεις ὡς τὸ Ἀρ-
μύριον κέρκεα, ἡρῶν ὡς, εἰπὶ μοι, ἴφην, ὡς Ἀρμύριον, πόπτερον
βύλι αὐτῶν μύριον τῷ λιμῶν καὶ τῇ δόλῃ μάχεται, ἢ εἰς τὸ
ἐπὶ πᾶσι καὶ αὐτῶν ἡμῖν ἀφ' ἑαυτοῦ μάχεται; ἀπικρίνατο ὁ Ἀρμύριον
ὅτι ἂν ἐπὶ πᾶσι βύλοι μάχεται. πάλιν ὁ Κῦρος πίμπλεις
ἐρώται, τί ἐν καὶ ἡσυχία αὐτόν, καὶ ὡς καὶ αὐτῶν; ἀπορῶν, ἴφην,
ὅ, π. π. καὶ πᾶσι. ἀλλ' ἐπὶ, ἴφην ὁ Κῦρος, ἀπορῶν σε δὲ. ἴφ-
ην γὰρ σοὶ ἐπὶ ὁ δίκην καὶ αὐτῶν. τίς δ', ἴφην, ὁ δίκην; καὶ
ἀπορῶν ὅτι ὁ Θεὸς ἰδὼν καὶ αὐτῶν δίκης σοὶ καὶ ἡσυχία ὅ, π. π.
βύλοι. ἐν τῷ δὲ ὁ Ἀρμύριον γιγνώσκοντα πᾶσι αὐτῶν, κα-
τακτάται. ὁ δὲ Κῦρος λατῶν εἰς τὸ μύριον καὶ αὐτῶν καὶ πᾶσι
πάντες ὡς ἐπὶ πᾶσι, ὁ μὲν δὲ πᾶσι ἔχοντα πᾶσι δὲ

2. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ ὁ περὶ σὺν τῷ Κύρῳ πᾶσι ὁ Ἀρμύριον
Τιγρῶν ἐξ ἀποδημίας πρὸς αὐτῶν, ὅς καὶ αὐτῶν ποτα-
μῶν αὐτῶν τῷ Κύρῳ καὶ ὡς ἡκαστος καὶ γιγνώσκοντα, αὐτῶν ποτα-
μῶν αὐτῶν τῷ Κύρῳ ἡσυχία. ὡς δὲ εἰδὲ πᾶσι καὶ μὴ πᾶσι
καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐπὶ αὐτῶν γυναικῶν αἰχμαλώτους γιγνώ-
σκοντα, ἰδὼν αὐτῶν, ὡς αὐτῶν. ὁ δὲ Κῦρος ἰδὼν αὐτῶν, ὡς
μὲν ἐπὶ ἐφίλοφρονήσας αὐτῶν, εἰπὶ δ' ὅτι εἰς καὶ ἡσυχία ἡκαστος, ὅ-
πως οὐ τὴν δίκην ἀκέρως παρὰ τὴν ἀμφὶ τῶν πατρῶν. ὁ αὐτῶν
συνεχῶς τὴν ἡμέραν τὴν πρὸς τὴν Περσῶν καὶ τὴν τῶν Μήδων.
ἡ περὶ τῶν δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀρμύριον τῶν αὐτῶν παρὰ, καὶ
τὴν γυναικῶν ἐν τῶν ἀρμαμῶν παρὰ οὐκ ἀπὸ αὐτῶν,
ἀλλ' εἰς αὐτῶν. ἐπὶ δὲ καὶ ὡς ἔχον, ἡρῶν τῶν λόγων καὶ ὡς
Ἀρμύριον, ἴφην, αὐτῶν μὲν σοὶ συμβαλεῖν ἐν τῇ δίκῃ τῶν
τῶν λίγην, ἡ καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τὸ ἐμμεσησῶν. τὸ γὰρ ψαλ-
μοι φαίνεται, εἰ ἴδῃ, ὅτι καὶ τῶν συγγνώμης πρὸς τῶν αὐτῶν ἐμ-
ποδῶν μάλιστα αἰσθάνοις ὁ γίγνεται. ἴφην δὲ, ἴφην, αὐτῶν
αὐτῶν μὲν σοὶ καὶ οἱ αὐτῶν καὶ αἱ γυναικῶν αὐτῶν πάντες ὅσοι

ἂν ὁδῶν. ὁ δίκην. ὁ ἀδελφῶν. ὁ περὶ τῶν. ὁ κα-
τάκταται.

ἴππας, καὶ Ἀρμύριον, οἱ παρόντες· ὧν δὲ αἰσθάνονται σε ἄλλοι
 ἢ τὰ γινώσκοντα λέγειν, νομιῶσί σε καὶ αὐτὸν κηδεμονίζοντα
 σπυῖται πάντα τὰ ἔχοντα παθεῖν, ὧν μὴ ἐγὼ τέλην πύθμενα
 ἀλλ' ἐρώτω, ἔφη, ὦ Κύρε, ὅ, τι βύλη, ὡς τέλην ἐρεῖται. τὸ
 τὴν ἱερά καὶ γνῶσθαι ὅ, τι βύλη. λέγει δὲ μοι, ἔφη, ἐπολέμη-
 σάς ποτε Ἀσνάγῃ τῷ τῆς ἑμῆς μητρὸς πατρὶ. καὶ τοῖς ἄλλοις
 Μήδοις; ἐγὼ γ', ἔφη. κρατηθεὶς δ' ἐπ' αὐτῷ, σωμαμελὸν
 σὺν δασμῶν οἷσιν, ἐσφραγεύομαι· ὅπως ἐπαγέλλοι, καὶ ἐ-
 ρύμματα μὴ ἔξω; ὧν ταῦτα. νῦν ἔνθα πῶς ἐπὶ τῷ δασμῶν ἀ-
 πήρατος, ἐπὶ σφάτουμα ἔπιμψας, ἐπὶ χιζῖς πῶς ἐρύμ-
 τα; καὶ ὅς ἔφη, ἐλδυσίαις ἐπιθῶμεν. καλὸν γάρ μοι ἐδοκί-
 μῆται καὶ αὐτὸν ἐλδυσίαις εἶναι, καὶ πασι ἐλδυσίαις κηδε-
 μῶν. καὶ γάρ ἐστιν, ἔφη ὁ Κύρε, καλὸν μάχεσθαι ὅπως μὴ πο-
 τί τις δέηται μέλλοι γνῶσθαι. ὧν δὲ δὴ ἡ πολέμου κρατη-
 θεὶς, ἢ ἄλλοι τινὰ τρέπον· δολωθῆς, ἐπὶ χιζῶν τις φά-
 νηται τὴν διασώτας ἀπιστεῖν ἑαυτῷ, τῷ σὺ· ὡς τῷ
 εἰπὶ πόπρην ὡς ἀγαθὸν ἀνδρα καὶ καλὰ προέπονται τιμῆς,
 ἢ ὡς ἀδικῆσαι ὧν λάτεις καλῶς; καλῶς, ἔφη· ἢ ἡ εἰς
 σὺν ψεύδομαι. λέγει δὲ σαφῶς, ἔφη ὁ Κύρε, ὡς καὶ ἐν ἑ-
 κῆστον, ὧν ἀρχὴν τις τύχη καὶ ἀμάτη, πόπρην εἰς ἀρχὴν,
 ἢ ἄλλοι κηδεσθῆς αὐτ' αὐτῷ; ἄλλοι κηδεσθῆμι, ἔφη. τί δὲ, ὧν
 ζήματα πολλὰ ἔχει, εἰς πλεῖστον, ἢ πίνηται ποιεῖς; ἀφαιρέ-
 μα, ἔφη, ἢ αἰ ἔχειν τυχεῖν. ὧν δὲ καὶ ὡς πολέμους αὐ-
 τὸν γινώσκεις ἀφιστάμενοι, τί ποιεῖς; κηδεσθῆναι, ἔφη. τί ἡ
 δεῖ ἐλδυσίαις ὅτι ψεύδομαι, ἀπαιτῶν μέλλοι ἢ τέλην λί-
 γοντα; σπυῖται δὲ ὅ μὲ πῶς αὐτῷ ὡς ἔκαστε ταῦτα, ὡς
 ἀσάσας τῶν τιμῶν, καὶ τὴν πύλιν κηδεσθῆναι. αἱ δὲ γυ-
 ναῖκες ἀναδοήσασθαι ἰδρύοντες, ὡς οἰκόμενοι τῷ πατρὶ, καὶ
 ἀπαιτῶν πύλιν σφῶν ἡδὴ. καὶ ὁ Κύρε σπυῖται κηδεσθῆς,
 πύλιν εἰπιν, εἰν, τὰ μὲν δὲ σπῶν δὴ κηδεσθῆναι, ὡς Ἀρμύριον· ἢ
 μῶν δὲ τί συμβαλύνεις ἐκ τῶν ποιῶν; ὅ μὲν δὲ Ἀρμύριον ἰ-
 σιῶπα, ἀπαιτῶν πόπρην συμβαλύνει τῷ Κύρῳ κηδεσθῆναι ἑαυ-
 τὸν, ἢ τὰν αὐτῶν διδάσκει ὡν αὐτὸς ἔφη ποιῶν. ὁ δὲ πῶς αὐ-

α Ὅπως καὶ παραγγέλλει. β Ερύματα; ἐλδυσίαις ἐπιθῶμεν, ἔφη. καλ. γ Εδοκίμ. δ Χερσῆς. ε Πρώτων. ς Καλιδρύ-
 ποντο.

τῷ Τιζράωνος ἐπὶ ἡγεσίᾳ τῷ Κυρῷ, ἐπὶ μοι, ὦ Κύριε, ἔφη, ἔπει-
 πατὴρ ἀπαρῆντι ἵοικαι, ἢ συμβαλεῖσθαι πρὸς αὐτῶν ἀσφάλειαν
 βίβληται εἶναι; καὶ ὁ Κύριος, ἡδυνάμενος ὅτι σωσθήσθαι αὐτῶν ὁ
 Τιζράωνος, σφιδάτω τινὰ αὐτῶν σωσίῃ καὶ θάνατον ἔσθαι
 τῷ Τιζράωνος, πάντων ἐπιθύμῳ αὐτῶν ἀκούσθαι ὅ, τι ποτὶ ἐροῖν, καὶ
 ἀποθνήσκουσιν ἐκείνου λέγειν ὅ, τι κινώσκει. ἐγὼ τοίνυν, ἔφη ὁ
 Τιζράωνος, εἰ μὴ ἀγασθῶ τῷ πατρὶ ἢ ὅσα βεβήλωται, ἢ ὅσα
 ἐπίπρασκα, τῶν πάντων σοι συμβαλεῖν τῷ τῷ μισοῦντάς· εἰ δὲ
 σοι δοκεῖ πάντως ἡμωρετηκίαν, συμβαλεῖσθαι σοι αὐτὸν μὴ
 μισοῦντάς. ὁκῶν, ἔφη ὁ Κύριος, τὰ δίκαια ποιῶν ἡκίς· ἂν τῷ
 ἡμωρετάνοιαν μισοῦμι. ἔστι, ἔφη, ταῦτα. καλεῖται ἄρ' ἂν
 εἴη, καὶ γὰρ τῷ ἐν λόγῳ, τῷ πατρί, ἔπειτα τῷ ἀδικεῖντα δίκαιον
 καλεῖται. πότρε ὁ γὰρ, ὦ Κύριε, ἀμείνων εἶναι σὺ τῷ σὺ ἀ-
 γασθῶ τὰς τιμωρίας ποιῶντάς, ἢ σὺ τῇ σὺ ζήναι; ἡμωρετάν
 ἄρα, ἔφη, ἔπειτα γ' ἂν τιμωροῦμι. ἀλλ' ἐσὺ μὲν, ἔφη ὁ
 Τιζράωνος, μιγάλα γ' ἂν ζήμιος, εἰ τὸς σιωπῶν καὶ ἀν-
 οίους τότε ὅποτε σοι πλείους ἀξιοὶ εἶναι κελεύεται. πῶς ὁ γὰρ ἂν,
 ἔφη ὁ Κύριος, τότε πλείους ἀξιοὶ γίγνουντο ἀνθρώποι ὅποτε ἀ-
 δικεῖντες ἀλίσκοιτο; εἰ τότε, οἶμαι, σφόδρως γίγνουντο. δοκεῖ
 γὰρ μοι, ὦ Κύριε, ἔπειτα ἔχον ἀνδρῶν μὴ σωφροσύνης ἐπὶ ἀλ-
 λης ἀρετῆς ἐδὲν ὅφειλον εἶναι (τί γὰρ ἂν, ἔφη, γένοιται ἂν τις
 ἰσχυρὸς ἢ ἀνδρὶς μὴ σῶφρον, ἢ ἰσχυρὸς; τί δὲ πλεονεξία; τί δὲ
 δυνάστη ἐν πόλει;) σὺ σωφροσύνη καὶ φίλον πᾶς χρησόμενος,
 καὶ ἡρώπων πᾶς ἀγαθός. τῷ γὰρ ἂν, ἔφη, λέγεις ὡς καὶ ὁ σὺς
 πατὴρ ἐν τῇδε τῇ μιᾷ ἡμέρᾳ ἐξ ἄφρονος σῶφρον γένηται.
 πάντων μὲν ἂν, ἔφη. πάντως ἄρα σὺ λέγεις τῆς ψυχῆς εἶναι
 πῶς σωφροσύνην, ὅσπερ λυπῶν, ἐμείνηται. ἐ γὰρ ἂν δῆπν,
 εἴη φρόνιμος διὰ γινώσκων τῷ μίσθῳ σῶφροντα εἶσθαι, πα-
 ραχρῆμα ἐξ ἄφρονος σῶφρον ἂν τις γένοιτο. τί δὲ, ἔφη, ὦ
 Κύριε ἔπειτα ἡδὲ εἶνα ἄνδρα διὰ ἀφροσύνης μὴ ἐπιχρῆνται
 κριτῆσι ἑαυτῶν μάχεσθαι, ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῇ, εὐθὺς πειπαυμέ-
 νον τῷ ὅπως τῷ ἀφροσύνης; πάλιν δὲ, ἔφη, ἔπειτα ἰσχυρὸς
 πόλιν ἀνικτωτορῶν πρὸς πόλιν ἑπείραν, ἥτις ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῇ,
 παραχρῆμα ταύτη. ἀλλ' ἐξ μάχεσθαι, πειθισθαι θίλιν; ποι-

ὁ Πίπρασκα, τῷ δοκεῖν πάλιν ἡμωρετηκίαν, πάντων σοι συμβα-
 λεῖν τῷ τῷ μισοῦντάς. ὁκῶν. ὁ Ἀφροσύνην.

αν δ', ἔφη ὁ Κῦρ^Θ, καὶ σὺ δὲ πατρὸς ἦπ' αὖ λίσσων, ἔτις ἰχυ-
 ρεῖς στυφορροῖας αὐτῶν; ἐν ἣ ἢ δ' ἰαυτῶν στυφοῖσιν ἰλασθῆ-
 ρίας μὲ ἐπισημύσας, δὲ λ^Θ δ' ὡς ἐδιδάσκοντο γυμνασίου. αὐτὸ δὲ
 αἴηται χεῖρας λαβεῖν, ἢ αὖ φασγάνῳ, ἢ ἐπιβιάσκειν, ἐδιδά-
 σκοντο ἰσχυροὺς γυμνασίου ἀποφύγεσθαι. σὲ δὲ οἶδιν, ὅτι μὲν ἔχου-
 λήης ἐξαπατήσας αὐτὸν, ἔτις ἐξαπατήσας, ὡς περὶ αὐτοῦ
 τυφλὸς ἢ κωφὸς καὶ μὴ δ' ὅτι περὶ φρονητικὸς ἐξαπατήσας. αὐτὸ δὲ
 αἴηται λαβεῖν χεῖρας, ἔτις σὲ οἶδε λαβεῖν, ὡς αὐτὸν ἐνόμιζεν ἰ-
 αυτῶν ἰσχυρὰ χεῖρα ἀποκτείνουσαν, ταῦτα εἰρῆναι αὐτῶν ἰλασθῆ-
 ρίας ἀποφύγεσθαι. ταῦτα δὲ τοῦτο περὶ αὐτοῦ, ὡς περὶ αὐ-
 τῶν ἰσχυρὰς ἐλθὼν σὺ πολλὰ γὰρ πρὶν τῷ πατρὶ ἰ-
 αυτῶν διώκων ἀποφύγεσθαι. ἔφηται δὲ σοὶ, ἔφη ὁ Κῦρ^Θ, καὶ
 ἢ τοιαύτη ἦτα στυφορροῖα ἰσχυρὰ εἶναι ἀνθρώπων δὲ γυναικῶν ἀλ-
 λος αὐτῶν βελτίονας οὐκ; πολὺ γὰρ μάλλον, ἔφη ὁ Τυγρέ-
 νης, ἢ ὅταν μάχη περὶ ἡττηθῇ. ὁ μὲν γὰρ ἰσχυρὸν κρατηθεὶς ἔστι
 ὅτι αἴηται τὸ σῶμα ἀσκήσας ἀναμαχεῖσθαι, καὶ πόλεος γὰρ αἰλῆ-
 σαι, συμμάχους ἀποφύγεσθαι, οἷοντα ἀναμαχεῖσθαι αὐτὸν ὡς
 δ' ἂν βελτίους πρὸς αὐτῶν ἡγήσων, τῷ τῷ πολλοῦ αὐτοῦ
 αἰσχύνης ἐγγίσει πείσασθαι. σὺ, ἔφη, οἶσθας ὅτι οἶσθαι τὸν ὕ-
 βριστὸς γινώσκον τὸν αὐτῶν στυφορροῖας, ἐδὲ τὸν κλέπτης
 τὸν μὴ κλέπτης, ἐδὲ τὸν ψευδομύθος τὸν ἀληθῆ λόγον-
 τας, ἐδὲ τὸν ἀδικεῖν τὸν πρὸς δικαίᾳ ποιουῖν. ὅτι οἶσθαι,
 ἔφη, ὅτι καὶ νῦν ὁ σὸς πατὴρ ἐψεύσας, καὶ ὅτι ἐξημερὶς πρὸς
 αὐτὸν ἡμῶν σωθήσας, εἰδὼς ὅτι ἡμεῖς ἐσθ' ὅπου αὐτὸν Ἀσπύνης
 στυφίῃ παρὰ βαίνοντο; ἀλλ' ἐσθ' ἔγωγε τῷ λόγῳ ὡς τὸ γινώσκον
 μόνοι τὸν βελτίονας στυφορροῖας, αἰσθ' τῷ δικῶν διδόναι αὐτῶν πρὸν
 βελτίονων, ὡς περὶ ὁ ἐμὸς νῦν πατὴρ διδόναι. ἀλλ', ἔφη ὁ Κῦ-
 ρ^Θ, ὅ γὰρ σὸς πατὴρ πίπτει μὲν ἐσθ' ὅπου αὐτὸν ἔγωγε κρατῶν, φο-
 βεῖται μὲν τοῦ, εὖ οἶσθ', ὅτι μὴ πᾶσι τοῖς ἔχουσιν πᾶσι. οἶσθ'
 αὖ π, ἔφη ὁ Τυγρένης, μάλλον καὶ ἀποφύγεσθαι ἀνθρώπων τῷ
 ἰσχυρῷ φόβῳ; ὅτι οἶσθ' ὅτι οἱ μὲν τῷ ἰσχυρῷ κρατῶν καλῶς μα-
 νομιζομένων σιδήρεων παύοντο, ὅμως ἐγγίσει καὶ πᾶσι μαχί-
 τας αὐτοῖς; ὡς δ' ἂν σφόδρα φοβηθῶσι ἀνθρώποι, τῷ τῷ αὐ-
 τῶν παρὰ μὲν τοῖς ἀνθρώποις διώκωνται; λέγεις σὺ, ἔφη, ὡς
 ὁ φόβος δὲ ἔργον κακῶν μαχίται καλῶς τὸν ἀνθρώπων; ὅ

σύ γα, ἔφη, οἶδα ὅτι ἀληθῆ λέγω. ἐπίσταται γὰρ ὅτι οἱ μὲν φο-
 βύμβροι μὴ φύγῃσι παλαιοί, καὶ οἱ μέντοι μάλιστα, διδόν-
 τες μὴ ἡτήνησιν, ἡ γὰρ αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ οἱ πλείοντες, μὴ
 ναυαγήσῃσι, καὶ οἱ θαλάσσιοι καὶ δεσμοὶ φοβύμβροι, ἔτι μὲν
 ἔτι οὕτως, ἔτι ὅταν θνήσκῃσι τυχάνειν ἀφ' τοῦ φόβου· οἱ δὲ
 ἤδη μὲν θυγάδες, ἤδη δὲ ἡτήνμβροι, ἤδη δὲ θαλάσσιοι, ἔτι
 ὅτι θνήσκῃσι μέντοι τ' ἀδαιμόνων ἰδίῃσι καὶ κατ' ἑαυτῶν. ἔτι
 δὲ φανερῶς ἐν ἐν τοῖσι τοῖσι φόρηται ὁ φόβος· ἔτι οἱ
 φοβύμβροι μὴ λαφύγις ἀπογίνωσι, ἀποπονήσκουσιν ὑπὸ τοῦ
 φόβου, οἱ μὲν, ῥιπλῶντες ἑαυτοὺς, οἱ δὲ, ἀπαχρήμβροι, οἱ δὲ,
 ἀποσφαττόμβροι. ἔτι πάντων τῶν θνήσκῃσι φόβος μέγιστος κα-
 τὰ πᾶσι τοῖς ψυχῶν. τὸ δὲ ἔτι παρὰ τοῦτο, ἔφη, νῦν πῶς δε-
 κῆς ἀφ' ἑαυτῶν τῶν ψυχῶν, ὅς ἐστι μέγιστος ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ
 καὶ ἐν ἑαυτοῖς ἐν ἑαυτοῖς γυναικὸς καὶ ἐν ἑαυτοῖς πάντων τῶν τέκνων θα-
 λείας φοβέται; ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, ἀλλὰ νῦν μὲν ἔμελλε εἶναι
 ἔτι τοῦτο ἀφ' ἑαυτῶν. δεκῆς μὲν τοι μοι ἐν αὐτοῖς ἀν-
 δρός εἶναι καὶ ἀτυχῆσαι ἐξουσίᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς πατρὶ κατὰ
 καὶ ἀνέστη παλιν αὐτὸς μίτρα φορῆσαι, καὶ παλιν αὐτὸς παρὰ τοῦ
 πατρὸς εἶναι. ἀλλὰ καὶ μοι δὲ, ἔφη, ὁ Κύριος, ἔτι μὲν ἀπο-
 φάσας πᾶσι ἡμίτρα ἀμαρτήματα, ὥστε ἀπιστῆναι ἡμῖν· ἔτι δὲ
 οἱ ἐν φρέσιν ἐλπίδι, καὶ πᾶσι ἡμῖν κατὰ τὴν, καὶ ἀλλο ὅ, π
 αὐτὸν βύλη πᾶσι λαμβάνειν. καὶ μὲν τοι, ἔφη, ἡμῖν μὲν ἔτι εἰ-
 δὲν τι τέτοις μίτρα λυπεύμενος· μεμνησόμεθα γὰρ ὅτι ἡμῖν
 αὐτῶν αἰτίοι ἐσμὲν. εἰ δὲ τινι τῶν ἀναμαρτήτων παραδίδες
 τῶν ἀρχῶν, ἀπιστῶν αὐτὸς φανείης, ὅρα μὴ ἄμα πᾶσι ποιή-
 σης, καὶ ἄμα ἐφίλον νομίσωσι σε. εἰ δὲ αὐτὸς φυλαττόμβρος τὸ
 ἀπὸ τῶν πατέρων, μὴ ἐπιθῇς αὐτοῖς ζυγὰ τὸ μὴ ὑβρίσαι, ὅρα μὴ
 ἐκείνους αὐτὸς διήσῃ σε σωφρονίζῃ ἔτι μέντοι ἢ ἡμῖν νῦν ἰ-
 δῆσεν. ἀλλὰ καὶ μοι τὰς θῆρας, ἔφη, τοιούτοις μὲν ἔργων ὑπερ-
 βύει, ὅς ἐστιν ἀνάγκη ὑπερβύειν, ἀλλὰ εἰ μοι δεκῶ
 ζῆλον· ὅς δὲ γινώσκῃς δεκῶν ὅτι ἀνείκα καὶ φιλία τῇ ἡμῖν
 τὸ δῖον συλλαμβάνουσιν, τέτῃς ἂν μοι δεκῶ καὶ ἀμαρτάνουσιν
 ῥᾶσι φέρῃ ἢ τὰς μισῶν μὲν, ἐκ τῶν δὲ πᾶσι ἀνάγκη ἀφ-
 πονεμῆναι. καὶ ὁ Τυχάνης ὡς τῶν τῶν, φιλία δὲ, ἔφη, πα-
 ρὰ τῶν ἂν ποτὶ λάβοις ῥαυτῶν ὅσῃ σοι παρ' ἡμῶν ἔστι

κλίσσεται ὦν; παρ' ἐκείνων οἶομαι, ἔφη, παρὰ τῶν μηδὲ πώποτε
 ποτὶ ἔτι πολέμιων γελομένων, εἰ ἐθέλωμι διεραπτῆν αὐτὸς
 ὥσπερ σὺ κελεύεις μοι ὦν ἐνερθεῖν ὑμᾶς. ἢ ἐδύνατο αὖν, ἔφη,
 ὦ Κύριε, ἐν τῷ παρόντι εὐρεῖν ὦν ὅτε αὖν γελοιοῦμαι ὅσα πο-
 τὶ ἡμῶν παλαιά; αὐτίκα, ἔφη, ὡς τινα ἰᾶς ζῆν τῶν σε μη-
 δὲν ἠδίκηκόντων, τίνα σοι τέτυχεν χάριν οἷε αὐτὸν εἰσπράττειν
 τί δέ; αὖν αὐτῷ τέκεα καὶ γυναικαὶ μὴ ἀφαιρῇ, τίς σε τέτυ-
 χεν φιλήσας μάλλον ἢ ὁ νομίζων παρρησίᾳ ἑαυτῷ ἀφαιρηθῆ-
 ναι; τίς δ' Ἀρμένιον βασιλείαν εἰ μὴ ἔξῃ, οἶδά τινα λυπέ-
 ρον μάλλον ἢ ἡμᾶς; οὐκ ἔστι καὶ τῆς, ἔφη, δηλοῖται ὁ
 μάλιστα λυπέμενος εἰ μὴ ὁ Βασιλεὺς ἦν, ἔτι καὶ λαῶν
 τῶν ἀρχόντων, μισθὸν αὖν σοι χάριν εἰδὶν. εἰ δέ τι σοι, ἔφη,
 μέλει ἐξ ὧς ἡκιστα τι βλαβερὸν ταῦτα καὶ ἀλλοτρίᾳ ὅπως ἀπῆκε,
 σκόπη, ἔφη, πόπορον αὖν οἷε ἡρεμιστέρως ἔχειν τὰ ἐνθάδε κα-
 οὗς γινόμενης ἀρχῆς, ἢ τῶν ἐκείθεν καὶ ἀλλοτρίων. εἰ δέ τι σοι
 μέλει καὶ τῶν ὡς πλείων στρατῶν ἔξῃ, τίνα αὖν οἷε μάλλον
 ἐξέχεται ταῦτῃ ὁρῶνς ἐξ ὁποῦς αὐτῇ κινησόμενος; εἰ δέ καὶ
 χρημάτων δέσση, τίνας αὖν πῦμα νομίζεις ἀπορροῦν χρηστῶν
 καὶ εἰδότες καὶ ἔχοντες πάντα τὰ ὄντα; ὦ γὰρ, ἔφη, Κύριε,
 φύλαξαι μὴ ἡμᾶς ἀπὸ βαλόντων, σωτῆρὸν ζημιώσεως πλείων ἢ ὁ πα-
 τὴρ ἡδυνήθη σε βλάψαι. ὁ μὲν τοιαῦτα ἔλεγε.

3. Ο δὲ Κύριος ἀκούων ὑπεβόησεν, ὅτι ἐνόμιζε παρρησίᾳ
 πῦμα αὐτῷ ὅσα καὶ ὑπεβόησεν Κυαξάρει πρᾶξιν. ἐμμένοντι δὲ
 εἰπὼν ὅτι ἐ φίλον οἷοιτο μάλλον αὐτῶν ἢ πρᾶξιν ποιῆσθαι. κα-
 τέτυχε δὲ τῶν Ἀρμενίων ἔρωτα, ὡς δὲ δὴ πῦμα πείθωμαι ὑμῖν,
 λέγε μοι σὺ. ἔφη, ὦ Ἀρμένιε, πόσῳ μοι στρατῶν συμπί-
 ψας, πόσα δὲ χρήματα συμβαλῇ εἰς τὴν πόλιν. καὶ πῦμα
 δὲ λέγει ὁ Ἀρμένιος, ἔδιν, ἔφη, ὦ Κύριε, ἔχω ἀπὸ πόπορον εἰ-
 πῶν, ἔδιν δὲ δικαιοσύνην ἢ δίδωμι μὲν ἑμὲ πῦμα τῶν δυνάμειν τῶν
 οὐκ ἔστιν, σὲ δὲ ἰδόντι, ὅσῳ μὲν αὖν σοι δοκῇ στρατῶν ἔξῃ, τῶν
 δὲ καὶ ἀλλοτρίων, τῶν χωρὶς φυλακῶν. ἐξ ὧν ὡς δὲ καὶ χρη-
 μάτων δηλοῦμαι μὲν ἑμὲ δικαίᾳ σοι πάντα τὰ ὄντα. σὲ δὲ τῶν
 αὐτῶν γνώῃα ὅποσα τι αὖν βύλη φέροι, καὶ ὅποσα αὖν βύ-
 λη καὶ ἀλλοτρίων. καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, ἴθι, δίδόν μοι ὅποσα

^a Εξ τῆς δέσσης, ὅτι. ^b Βασιλεύς. ^c Ὡς δὲ αὐτῶν.

^d ἴθι δὲ, λείπον.

ὅτι ἀπειθήσῃς ἡμεῖς, ὡς σκαλίεσσι μι εἶπῃ, μή τι σὺ, ὦ Τι-
 γράνη, εἶπῃ, ὅτι ἀπειθήσειμι χαλιπρήνης τῷ πατρὶ. ἔ-
 κ' ἢ κα-
 κηνοῖα πρὶ τῷ ποιεῖν, ἀλλ' ἀγνοῖα. ἐπόσω δὲ ἀγνοῖα ἀνθρώ-
 πῳ ἐξαμαρτάνῃσι, πᾶσι ἀκέραια παύτ' ἔγωγε νομίζω. ὁ μὲν δὲ
 Κύρ^α ἐπὶ ταῦτοις εἶπῃ, Φεῦ ἔ-
 ἀνδρός. ὁ δὲ Αρμύρι^α ἔλεξεν
 ὅπως, ὦ Κύρῃ, ἐσ' οἱ ταῖς ἑαυτῶν γυναιξὶ λαμβάνουσιν στυγ-
 ραῖς ἀλλοδαύους ἀνδρας, ἔ-
 τῷ αἰπώμενοι αὐτὰς καὶ ἀκρίβησιν
 αἰς σφραγιστέρας ἢ ποιῶνται ταῖς γυναιξὶς ἀλλὰ νομίζον-
 τες ἀφαιρέσθαι αὐταῖς τὴν ὡς ἑαυτὰς φιλίαν, ἀλλ' αὖ-
 τ' ὡς πολέμοις αὐτοῖς χράνται. καὶ ἐγὼ ἐκείνο, εἶπῃ, ἐ-
 φθόνησαι, ὅτι μοι ἰδόκει ἅ ἑμὲν ἦν ποιεῖν αὐτὸν μάλλον θου-
 μάζειν ἢ ἡμεῖς. καὶ ὁ Κύρ^α εἶπῃ, ἀλλὰ καὶ μὰ τὴν θύεαν, εἶπῃ,
 ὦ Αρμύρι, ἀνθρώπων μοι δοκεῖς ἀμαρτεῖν, καὶ σὺ, ὦ Τιγράνη,
 συζήνωσαι τῷ πατρὶ. τίτι μὲν δὲ τριαυτὰς ἀφελαιχρήτης καὶ
 φιλοφρονητήτης, ὡς περ εἶπες, ἐκ στυγερῆς ἀναδόντες ἐπὶ
 ταῖς ἀρεμαμαῖξας σὺν ταῖς γυναιξίν, ἀπὸ λαῶν ὀφρανό-
 μενοι.

4. Ἐπεὶ δὲ ἤλθον οἰκῶντι, ἔλεγον ἔ-
 Κύρῃ ὁ μὲν πρὶς τὴν
 σοφίαν, ὁ δὲ τὴν χρητερίαν, ὁ δὲ τὴν πρᾶσθη, ὁ δὲ πρὶς καὶ
 τὸ καλὸν καὶ τὸ μέγα. ἔγωγε δὲ ὁ Τιγράνης ἐπὶ τὴν τὴν
 καί σοι, εἶπῃ, ὦ Αρμύρι, καλὸς ἰδόκει ὁ Κύρ^α εἶπῃ
 ἀλλὰ μὰ δὲ, εἶπῃ, σὺν ἐκείνῳ ἐγὼ μὲν. ἀλλὰ τίνα μὲν;
 εἶπῃ ὁ Τιγράνης. τὸν εἰπόντα ἐν δὲ αὐτῇ ψυχῇ αὐτὸν πρὶ-
 αῖς ὅτι μή με θαυμάσιον. τότε μὲν δὲ, ὡς περ εἶπες, ἐκ τριῶν
 αἰεταῶν σὺν ἀλλήλοις. τῇ δὲ ὑστερία ὁ Αρμύρι^α Κύρῳ μὲν
 καὶ τῇ γράμῃ πᾶσι ξένια ἔπιμπε. ὡς αὖτε δὲ τοῖς αὐτῷ
 δῖοι σφραγιστέρας, εἰς τὴν ἡμέραν παρῶναι τὴν δὲ χη-
 ραῖς αὐτὸν εἶπῃ ὁ Κύρ^α διωκόμενα ἀπὸ τῆς θύρας. ὁ δὲ Κύ-
 ρ^α ὅσα εἶπε λαβὼν, τὰ ἄλλα ἔπιμψεν. ἔπειτα δὲ πότερος ἔσται ὁ
 τὸ σφραγιστέρας ἄγων, ὁ πᾶς, ἢ αὐτός. εἰπὶ τὴν δὲ αἶμα, ὁ μὲν
 πατήρ ὅπως, ἐπὶ πρὶν αὐτὸν καλεῖται. ὁ δὲ πᾶς ὅπως, ἐγὼ μὲν σὺν
 ἀπὸ τῆς θύρας, ὦ Κύρῃ, ἐσ' αὐτὸν σφραγιστέρας μοι δὲ ἡ σὺ σφρα-
 γιστέρας. καὶ ὁ Κύρ^α ἐπὶ τὴν αἶμα εἶπῃ, καὶ ἐπὶ πρὶν αὐτὸν ἐπὶ
 τοῖς, εἶπῃ, τὴν γυναιξὶ σὺν αἶμα ὅτι σφραγιστέρας; ἀλλ' ἔ-

^α Αμαρτεῖν. ^β Τας. ^γ Αὐτὴς. ^δ Εκείνη. ^ε Εγὼ μὲν.
^ς Απὸ τῆς θύρας.

δι. ἴφῃ, ἀκάνθῃ δέησεν αὐτόν· ἄλλω γάρ· ὥστ' ὁρᾷ ἐξίστην αὐτῇ
 ὅ· τι αἰ ἐγὼ πρόφθα. ὡρᾷ αὖν, ἴφῃ, συσπλάγγισται ὑμῖν ἐν.
 ἰομίζω, ἴφῃ, συνωπιδάσμενους περιστάσει· ὅ, π αἰ ὁ πατήρ
 ὁθῶ. τότε μὲν δὲ ξηνοδείλῃς οἱ στρατῶν ἐκοιμήθησαν.

5. Τῇ δὲ ὑστέρῃα λαβὼν ὁ Κύρῳ τῇ Τιγρηνίῳ, καὶ τῇ
 Μήδῳν ἱππῶν τὺς κερκίτους, καὶ τὰν ἑαυτῷ φίλων ὀπτόνους καμ-
 ρῶς ἐδίδκεν· εἰς αὐτῶν, ἀπειλαύων τῶν χώρων καὶ ἰσχυρῶ, σκοπῶν ὃ
 τῇ γοδείῃ φέρειον. καὶ ἐπ' ἄκρον π ἰλῶν, ἱππῶν τε τῇ Τι-
 γρηνίῳ ποῖα αἰ ἐν τῇ ὁρίων ἀπὸ τῶν οἱ Καλδαίῳι καταθήοντες
 λατίζονται. καὶ ὁ Τιγρηνὴς ἐδείκνυν. ὁ δὲ πάλιν ἦρετο, νῦν δὲ
 πῶν τε πῶ ὅρη ἔρημαί εἰσι; καὶ μὲν δὲ, ἴφῃ, ἀλλ' αἰεὶ σκοπῶν
 εἰσι καί τῶν, οἱ σημαίνουσι τῶν ἀλλοῖς ὅ, π αἰ ὁρῶσι. τί οὖν,
 ἴφῃ, πῶν σιν ἱππῶν αἰσθάν; βοηθῶν, ἴφῃ, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ὡς
 αἰ ἱκνῶν διώκται. πῶν τε μὲν δὲ ὁ Κύρῳ ἡκηνόφ. σκοπῶν δὲ
 καὶ ἐν τῷ ποταμῷ τῇ χώρας τῶν Αρμενίοις ἔρημον καὶ ἀγρὸν ὕψος
 ἀφ' ὅν τοὺς πόλιν. καὶ τότε μὲν ἀπῆλθον ἐπὶ τῷ στρατῶν, καὶ δὲ
 πῶν σιν ἐκοιμήθησαν.

6. Τῇ δὲ ὑστέρῃα αὐτῶν π ὁ Τιγρηνὴς παρὼν συνωπιδά-
 σμενους καὶ εἰς πτερυγίαις ἱππῶν συνωπιδάσμενους αὐτῶν, καὶ
 τῶν αἰς τὺς μυρίαις, καὶ πλῆθος ἄλλοι ποσῶν. ὁ δὲ Κύρῳ,
 ἐν τῇ συνωπιδάσμενους, ἐν τῇ ἐπὶ δὲ καλὰ ἡν τῷ ἱσθῷ αὐτῶν,
 συνωπιδάσμενους τῶν π τῇ Περσῶν ἡγμένους, καὶ τῶν τῇ Μήδῳν. ἱ-
 ππῶν δὲ ὁ μὲν ἦσαν, ἔλκεν τοιάδε· Λιθρῖς φίλοι, ἴσιν μὲν τῷ ὅρη
 τῶν τε, αἰ ὁρῶν, Καλδαίων· εἰ δὲ πῶν τε καὶ ἀλλοῖς, καὶ
 ἐπ' ἄκρον ἡσθῶν τὸ ἡμέτερον φέρειον, σφραγίσαν ἀνάγκη αἰ
 εἴη ὡς ἡμῶν καὶ ἀμφοτέρων, τῶν τε Αρμενίοις καὶ τῶν Καλ-
 δαίοις. τῶν μὲν αἰ ἱσθῷ καλὰ ὅ, ἡν τῷ ἀνθρωπίνῃ δὲ σφραγίσαν
 αἰς τὸ πτερυγίαις τῶν τε αἰ δὲ ὕψος μίαν σύμμετρον αἰ ἡσθῶν
 ὡς τῶν. ἡν τῇ φησὶν περὶ τὺς πολεμίας συλλογισμῶν αἰ-
 σθῶν, ὅ, πῶν τε αἰ αἰσθῶν λαβὼν αἰ τὸ ἄκρον, ἡ
 ὁλίγη π καὶ αἰσθῶν χρησιμῶν αἰ πολεμίοις. τῶν οὖν
 πῶν αἰ δὲ ὁρῶν, αἰ δὲ ἀκινδυνῶν, ἴφῃ, ἐπὶ τοῦ νῦν
 κατεργασμῶν ἀπὸ τῶν. ἡν αἰ ἐπὶ τῷ ὅρῳ. καὶ ὕμῃς μὲν, ὅ
 Μήδῳ, ἐν ἀεστῶν ἡμῶν πορεύεσθαι ὕμῃς δὲ, ὅ Αρμενίοι, οἱ
 μὲν ἡμῶν ἐν δὲ αἰ, οἱ δὲ ἡμῶν ἡμῶν αἰ αἰ ἡμῶν ἡμῶν αἰ αἰ.

α. Νόμισι. β. Ημῶν.

μῆς δὲ, ὧ ἰππῖς, ὅποτιν ἴποδι, ^α ἀγκαλοδύμφοι ἐ ὠ-
 θύντες ὦν ἡμῶς. ^β ὡ δὲ πες ^γ μαλακύνεται, μὴ ἱππεῖσι.
 ταῦτ' εἰπὼν ὁ Κύρῳ ἡγήτο, ὁρτίς ποιησάμεν τὰς λόχους.
 οἱ δὲ Χαλδαῖοι, ὡς ἴγνωται τὴν ἐρμῶν ἄνω ἔσαν, οὕτως ἐση-
 μασιόν τι τῶν ἰαυτῶν, καὶ σιωπῶσι ἀλλήλοις, καὶ σιωπῶντες.
 το. ὁ δὲ Κύρῳ παρηγύα, ἄνδρες Πέρσας, ἡμῶν σημαίνουσιν
 αὐτοῦδιν. ὡς ἦ φησὶν ἡμῶν ἡμῶν, ἐδὲν πᾶσι τῶν πολέμων
 διωθήσεται.

7. Εἶχον δὲ οἱ Χαλδαῖοι γέγραπτα τε καὶ παλαιὰ δόξα. ἐ πο-
 λιμικῶτα δὲ λίγεται ἔτοι τῶν ἀπὸ ἐκείνων τῶν χρόνων εἶναι,
 καὶ μισοῦσιν κρατεῦνται ὅποτιν πες αὐτῶν δίνεται, ἀλλὰ τὸ ^ε πο-
 λιμικῶτα καὶ πίνης εἶναι. καὶ ἦ ἡ χροῶ αὐτοῖς ὁρτίς τί ἐστι
 ὁλίγη ἢ πᾶσι χρήματα ἔχουσι. ὡς δὲ μάλλον ἐπλησιάζον οἱ
 ἀμφὶ τῷ Κύρῳ τῶν ἄκρων, ὁ Τίγρης σὺν τῷ Κύρῳ πορεύμε-
 νῶν εἶπεν, ὦ Κύρε, ἀρ' οἶδ', ἴφην, ὅτι αὐτὸς ἡμῶς αὐτίκα μά-
 λα δέησι μάχεσθαι; ὡς οἱ γὰρ Ἀρμένιοι ἐ μὴ δέξωνται τὰς πο-
 λιμίας. καὶ ὁ Κύρῳ ^δ εἶπεν ὅτι ἡδὴ τῷτο παρηγύησεν τοῖς
 Πέρσας παρεκδοῦναι. ὡς αὐτίκα δέησιν ἐπιθώκην, ἐπιδὼν
 ὑπὸ ἄνω τὰς πολέμους ὑποφύγῃς οἱ Ἀρμένιοι ὡς ἐγγὺς ἡ-
 μῶν γινώσκουσι. ἔπειτα δὲ ἡγῶντο μὲν οἱ Ἀρμένιοι, τῶ δὲ Χαλδαίων
 οἱ παρόντες, ὡς ἐπλησιάζον οἱ Ἀρμένιοι, πάλιν ἀλαλάζοντες
 ἴθιον ὡς ἀπὸ εἰώθησαν, ἐπ' αὐτῶν οἱ δὲ Ἀρμένιοι, ὡς ἀπὸ εἰώθη-
 σαν, ὅσοι ἐδίδοντο. ὡς δὲ διώκοντες οἱ Χαλδαῖοι εἶδον ἐναντίας
 μαχαροφόρους ἰσχυροὺς ὦν, οἱ μὲν πρὸς αὐτοῖς πελάσσοντες πε-
 χύ ἀπὸ θησκον, οἱ δὲ ἴφην, οἱ δὲ πρὸς καὶ ἰσχυροὺς αὐτῶν.
 πάλιν δὲ ^ε εἶχον τὰ ἄκρα. ἔπειτα δὲ τὰ ἄκρα εἶχον οἱ ἀμφὶ τῷ
 Κύρῳ, κατὰ ἄκρων τι τῶ Χαλδαίων τὰς οἰκήσεις, καὶ ἡδὲ ἀπὸ
 φεύγοντες αὐτοὺς ἐκ τῶ ἐγγὺς οἰκήσαν. ὁ δὲ Κύρῳ, ὡς πάν-
 τες οἱ στρατῶντες ὁμῶς ἐγγὺς, ἀραιοποιήσας παρήγαγεν. ἔπειτα
 δὲ ἡλεσθήσαν, καὶ ἡμῶν ἔνθα σκοπεῖ ἦσαν αἱ τῶ Χαλδαίων
 ἐρμῶν τε δὲ ἐν ἑνὶ ὕδατι, ἐγγὺς ἐτείχεζε φέροντο. ἐ τῷ Τίγρην
 ἐκίλυνε πᾶσι πρὸς τῷ πᾶσι, καὶ κατεῖεν παρεκδοῦναι ἔχον-
 τα ὅποσι εἰναι τῶν τε ἐκ λίθοδ' ἔχον. ἐπὶ μὲν δὲ τὸν Ἀρμένιον
 ἔχον ἀγῶν. ὁ δὲ Κύρῳ τῶν παρεῖναι ἐτείχεζεν.

^α Παρεκδοῦναι. ^β Μαλακίαν. ^γ Πολιμικῶς τε.
^δ Εἰπὼν ὅτι εἰδὴ τῷ, ἐγγὺς παρῆναι. ^ε ἔχον.

8. Εν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τῶν αἰχμαλώτων δι-
 δίδωμι, τὰς δὲ πιας καὶ τὰς τρωμάδας· ὡς δὲ εἶδεν, εὖνους λόγῳ
 μὲν ἐκέλευσε τὰς διδιδόμενας, τὰς δὲ τρωμάδας, ἰατρὸς κα-
 λίστους, ἡγεμῶν ἐκέλευσεν. ἔφητε ἔτι τῶν Χαλδαίων ὅτι αὐ-
 τοὶ ἔτι ἂν ἀπολίσσιν ἐπιθυμῶν αἰεὶ, ἔτι πολιορκίᾳ δι-
 δίδωμι, ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ βυλόμενοι Ἀρμενίοις καὶ Χαλ-
 δαίοις. πρὶν μὲν ἔτι ἔχοντες τὰ ἄκρα, οἳ δὲ ὅτι ἔδιν ἐδίδου εἰρή-
 νης. τὰ μὲν ἡδὲ ὑμῶν αὐτῶν εἶχε, τὰ δὲ τῶν Ἀρμενίων ἡ-
 γία καὶ ἐφίρειτο. νῦν δὲ ὁρᾷτε δὴ ὅτι οἳ εἰς. ἐγὼ ἔτι ἀφίημι
 ὑμῶν οἵκαδ' ἐκ τῶν εἰλημμένων, καὶ διδίδωμι ὑμῖν σὺν τοῖς ἀλλοῖς
 Χαλδαίοις βυλόμενοι ἔτι βυλόμενοι πολιορκίᾳ ἡμῶν, ἔτι φίλοι
 εἶναι. καὶ μὲν πόλεμον αἰρήσεται, μηκέτι ἡκίσει διῶν ἀνδρῶν ὁ-
 πλων, εἰ σωφρονίῃ. καὶ δὲ εἰρήνης δοκῇ διδίδωμι, αὐτοὶ ὁ-
 πλων ἡκίσει. ὡς δὲ καλῶς ἔχει τὰ ὑμῶν ἢ φίλοι γνῶσθε,
 ἡμῶν μάλιστα. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ Χαλδαῖοι, πολλὰ μὲν
 ἐπαυνίσαντο, πολλὰ δὲ διξιστάμενοι τὸν Κύρου ἀχρεῖ οἰ-
 κηδύ.

9. Ο δὲ Ἀρμενίῳ ὡς ἤκουσε τῶν τι κλήσιν τῷ Κύρῳ καὶ
 τῶν προφῶν, λαβὼν τὰς τέκνας ἐτάχα ὅσων αἰετῶν δύν, ἡκί-
 σεν τὸν Κύρον ὡς ἐδιδόχευ τάχα. ἐπεὶ δὲ εἶδε τὸν Κύρον,
 ἔλεξεν, ὅτι Κύρε, ὡς ὀλίγα διωκόμενοι αὐτοὶ ἀνθρωποι πρὸς
 τῷ μέλλοσι, πολλὰ ἐπιχρήσμεν προφῶν. νῦν ἡδὲ καὶ ἐγὼ
 ἐλδοῦμαι μὲν μὴ μηχανᾶσθαι ἐπιχρήσας, δὲ ἅλῃ ὡς ἐδιδόχευ
 ἐχθρόμεν. ἐπεὶ δὲ ἐλάμην, σαφῶς ἀπολαύειν νομίσαντες,
 νῦν ἀναφανόμεθα στωσόμενοι ὡς ἐδιδόχευ. οἳ ἡδὲ ἐδιδόχευ
 ἐπαυνοῦν πολλὰ καὶ ἡμᾶς ποιῶντες, νῦν ὁρᾷτε τῶν ἐχθρῶν
 ὡς ὅτι ἐγὼ ὑπομένω. καὶ τῷτο ἐπίσω, ἔφη, ὅτι Κύρε, ὅτι ἐγὼ
 ὡς ἀπὸ τῶν Χαλδαίων ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἄκρων, πολλὰ πλάσσει
 ἀν' ἰδὼν χρῆματι αὐτῶν σὺ νῦν ἔχεις παρ' ἐμῶν. καὶ ἂν ὑποχρῶ-
 ποιήσῃ ἀγαθὴ ἡμᾶς ὅτι ἐλάμην τὰ χρῆματα, ἀπὸ τῶν αὐ-
 τῶν σὺ ἤδη. ὡς καὶ αὐτοφειλοῖς σὺ ἀλλὰς χρεῖας ἀναπα-
 φύλαμην, ὡς ἡμεῖς γε, εἰ μὴ κακὸν ἐσθλόν, αἰχμαλωτῆρ' αὐτῶν
 μὴ ἂν ἀποδιδόναι. ὅτι ἀποδιδόναι, ἔδιν αἰετῶν ἐπὶ ἔτι αὐτῶν
 ἀνδράτεσιν καὶ λαμβανόμεθα τοῦτον ποιῶντες.

^a Ἀπὸ τῶν. ^b Ἀποδιδόναι. ὁ μὲν Ἀρμ.

10. Ο μὲν Ἀρμύρῳ ταῦτ' ἔλεγε· οἱ δὲ Χαλδαῖοι ἤκουον
 διόμοι· ἔκ Κῦρος εἰρηνίῳ σφίσι ποιῆσαι. καὶ ὁ Κῦρ ἑπὶ τῷ
 αὐτῷ, ἔκαστε, ἔφη, ὦ Χαλδαῖοι, ἢ τέτυχε γὰρ ἐν τῷ εἰρηνίῳ
 νῦν ἐπιθυμῆτε, ὅτι νομίζετε ἀσφαλίστην διὰ καὶ ζῆν ἑρ-
 νης γινώσκοντες ἢ παλεμῶντες; ἔπει καὶ ἡμῖς ταῦτ' ἐλάττω. πάλ-
 λα ἔχοντες, ἔφασαν οἱ Χαλδαῖοι. καὶ ὁ, τί οὖν, ἔφη, εἰ καὶ
 ἄλλα ὑμῖν ἀγαθὰ προσήκοντα διὰ τῶν εἰρηνίῳ; ἔπ' αὖν, ἔφα-
 σαν, μέλλοις δι' ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν. ἄλλο τι ἔν, ἔφη, ἢ ἂν τὸ γῆς
 σπένδῃ ἀγαθῆς, νῦν πίνεις νομίζετ' εἶναι; σιωπῶντες καὶ
 τῷ. τί ἔν, ἔφη ὁ Κῦρ, βέλονται αὖν ἀποπειρῆτες ὅτε καὶ
 οἱ ἄλλοι Ἀρμύριοι, ἔχοντες ὑμῖν τὸ Ἀρμύριον γῆς ἐργάζονται
 ὁπόσων ἂν βυλῶντες; ἔφασαν οἱ Χαλδαῖοι, εἰ πιστεύομεν μὴ
 ἀδικήσεται. τί δὲ σὺ, ἔφη, ὦ Ἀρμύριε, βυλοῖο αὖν τῶν νῦν
 ἀγρῶν ἔσαν γῆν ἐνερῶν γῆν, εἰ μὴ οὖν καὶ νομίζομεν πα-
 ρεῖ σοι ἀπὸ τῶν οἱ ἐργάζονται; ἔφη ὁ Ἀρμύριος πολλὰ αὖν
 τῷ περιέειπε πολὺ ἢ αὖν αὐξάνεται τῶν προσόδων. τί δὲ
 ὑμεῖς, ἔφη, ὦ Χαλδαῖοι, ἔπει ὅρη ἀγαθὰ ἔχῃ, ἰθιλοῖτ' αὖν
 ἐν νύμφῃ ταῦτα τὰς Ἀρμύριους, εἰ ὑμῖν μέλλοιεν οἱ ἐμῶντες
 καὶ δίκην ἀποτελεῖν; ἔφασαν οἱ Χαλδαῖοι. πολλὰ ἢ αὖν ὠφι-
 λῆται ὑδὲν ποιουῦν. σὺ δὲ, ἔφη, ὦ Ἀρμύριε, ἰθιλοῖς αὖν
 τῆς τέτῳ νομαῖς χρῆσθαι, εἰ μέλλοις μικρὰ ὠφελῶν Χαλ-
 δαῖας πολλὰ πλείον ὠφελήσεται; ἔσφον αὖν, ἔφη, εἰ οἱ-
 οῦμεν ἀσφαλῆς ἔμμεν. σκυοῦν, ἔφη, ἀσφαλῆς αὖν ἔμμεν
 εἰ καὶ ἄλλοι ἔχῃ σὺμμετα; ἔφη ὁ Ἀρμύριος. ἄλλα μὲν δὲ,
 ἔφασαν οἱ Χαλδαῖοι, ὅτε αὖν ἡμῖς ἀσφαλῆς ἐργάζομεθα
 μὴ ὅτι τῶν τέτῳ, ἀλλ' ὅτι αὖν τῶν ἡμετέρων, εἰ ἔτοι τὰ ἄ-
 κρη ἔχῃ. εἰ δὲ ὑμῖν αὖν, ἔφη, τὰ ἄκρα σὺμμετα εἴη, ἔτι
 αὖν, ἔφασαν, ἡμῖν καλῶς ἔχῃ. ἀλλὰ μὲν δὲ, ἔφη, ὁ Ἀρμύριος,
 ὅτε αὖν ἡμῖν νῦν καλῶς ἔχῃ εἰ ἔτι παραλήψῃ, πάλιν τὰ
 ἄκρα, ἄλλως τι καὶ πειρήσεται. καὶ ὁ Κῦρ εἶπεν, ἔπει
 τῷ ἐν ἡμῶν ποιῶν, ἔφη, ἐδωκεν ὑμῖν τὰ ἄκρα παραδόντων,
 ἀλλὰ ἡμῖς φυλάξομεν αὐτὰ καὶ ἀδικῶσι ὑμῖν ὁποῖον
 οὖν, σὺν τῷ ἀδικῶντος ἰσχυρῶς ἡμεῖς. ὡς δὲ ἡκούον ταῦ-
 τα ἀμφοτέρω, ἐπύκνωσαν, καὶ ἔλαρον, ὅπως αὖν εἴη μέγας ἐρῶν
 βεβαία. καὶ ἐπὶ τέτῳ ἔδωκεν καὶ ἔλαρον πάντες καὶ πιστῶ, ἔ-
 λαθίρως μὲν ἀμφοτέρω ἀπ' ἀλλήλων εἶναι σιωπῶντες, ἐπὶ γὰρ

1099
 1100
 1101
 1102
 1103
 1104
 1105
 1106
 1107
 1108
 1109
 1110
 1111
 1112
 1113
 1114
 1115
 1116
 1117
 1118
 1119
 1120
 1121
 1122
 1123
 1124
 1125
 1126
 1127
 1128
 1129
 1130
 1131
 1132
 1133
 1134
 1135
 1136
 1137
 1138
 1139
 1140
 1141
 1142
 1143
 1144
 1145
 1146
 1147
 1148
 1149
 1150
 1151
 1152
 1153
 1154
 1155
 1156
 1157
 1158
 1159
 1160
 1161
 1162
 1163
 1164
 1165
 1166
 1167
 1168
 1169
 1170
 1171
 1172
 1173
 1174
 1175
 1176
 1177
 1178
 1179
 1180
 1181
 1182
 1183
 1184
 1185
 1186
 1187
 1188
 1189
 1190
 1191
 1192
 1193
 1194
 1195
 1196
 1197
 1198
 1199
 1200
 1201
 1202
 1203
 1204
 1205
 1206
 1207
 1208
 1209
 1210
 1211
 1212
 1213
 1214
 1215
 1216
 1217
 1218
 1219
 1220
 1221
 1222
 1223
 1224
 1225
 1226
 1227
 1228
 1229
 1230
 1231
 1232
 1233
 1234
 1235
 1236
 1237
 1238
 1239
 1240
 1241
 1242
 1243
 1244
 1245
 1246
 1247
 1248
 1249
 1250
 1251
 1252
 1253
 1254
 1255
 1256
 1257
 1258
 1259
 1260
 1261
 1262
 1263
 1264
 1265
 1266
 1267
 1268
 1269
 1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300
 1301
 1302
 1303
 1304
 1305
 1306
 1307
 1308
 1309
 1310
 1311
 1312
 1313
 1314
 1315
 1316
 1317
 1318
 1319
 1320
 1321
 1322
 1323
 1324
 1325
 1326
 1327
 1328
 1329
 1330
 1331
 1332
 1333
 1334
 1335
 1336
 1337
 1338
 1339
 1340
 1341
 1342
 1343
 1344
 1345
 1346
 1347
 1348
 1349
 1350
 1351
 1352
 1353
 1354
 1355
 1356
 1357
 1358
 1359
 1360
 1361
 1362
 1363
 1364
 1365
 1366
 1367
 1368
 1369
 1370
 1371
 1372
 1373
 1374
 1375
 1376
 1377
 1378
 1379
 1380
 1381
 1382
 1383
 1384
 1385
 1386
 1387
 1388
 1389
 1390
 1391
 1392
 1393
 1394
 1395
 1396
 1397
 1398
 1399
 1400
 1401
 1402
 1403
 1404
 1405
 1406
 1407
 1408
 1409
 1410
 1411
 1412
 1413
 1414
 1415
 1416
 1417
 1418
 1419
 1420
 1421
 1422
 1423
 1424
 1425
 1426
 1427
 1428
 1429
 1430
 1431
 1432
 1433
 1434
 1435
 1436
 1437
 1438
 1439
 1440
 1441
 1442
 1443
 1444
 1445
 1446
 1447
 1448
 1449
 1450
 1451
 1452
 1453
 1454
 1455
 1456
 1457
 1458
 1459
 1460
 1461
 1462
 1463
 1464
 1465
 1466
 1467
 1468
 1469
 1470
 1471
 1472
 1473
 1474
 1475
 1476
 1477
 1478
 1479
 1480
 1481
 1482
 1483
 1484
 1485
 1486
 1487
 1488
 1489
 1490
 1491
 1492
 1493
 1494
 1495
 1496
 1497
 1498
 1499
 1500
 1501
 1502
 1503
 1504
 1505
 1506
 1507
 1508
 1509
 1510
 1511
 1512
 1513
 1514
 1515
 1516
 1517
 1518
 1519
 1520
 1521
 1522
 1523
 1524
 1525
 1526
 1527
 1528
 1529
 1530
 1531
 1532
 1533
 1534
 1535
 1536
 1537
 1538
 1539
 1540
 1541
 1542
 1543
 1544
 1545
 1546
 1547
 1548
 1549
 1550
 1551
 1552
 1553

11. Οὕτω μὲν τότε διαπεράχθη· καὶ νῦν δὲ ἐπ' ἔτιον ἀφ' ἑμῶν
 σιν καὶ τότε γινώσκουσιν σαφηνέσθαι καὶ τῶν Ἀρεσκόντων
 ἵσταν. ἐπεὶ δὲ καὶ σαφηνέσθαι ἐγίνοντο, αὐτοὶ σιωπῶντες ἐπὶ τῷ
 φόντῳ ἀποφύγεως ὡς κρινόντες φερόμενοι, καὶ τὰ ἐπιτηδία σαφηνέ-
 ραν. ἐπεὶ δὲ ἰσχυρὸς ἀποφύγεως, σιωπῶντες ἔλαβον ἀποφύγεως
 ἀποφύγεως, ὡς φίλους ἦδη. ὁ σιωπῶντων δὲ ἐπὶ πρὸς τῶν
 καλῶν οὐκ οἶον τοῖς μὲν ἀλλοῖς σφῶν παρὰ τὴν ἀντιθεσιν αἶψα
 δὲ πρὸς τὴν καλῶν οὐκ οἶον τοῖς μὲν ἀλλοῖς σφῶν παρὰ τὴν ἀντιθεσιν
 ἐργάζεσθαι, ἐπὶ δὲ διώκοντες, ἐπὶ δὲ διώκοντες, ἐπὶ δὲ διώκοντες
 καὶ οὐκ ἐπὶ διώκοντες καὶ ἐπὶ διώκοντες, καὶ παρὰ τὴν ἀντιθεσιν
 ἰσχυρὸν βασιλεῖ (καὶ οὐκ, ἔφασκον, πολλὰ χροῖστας ὁ ἀντιθεσιν) πολ-
 λὰ καὶ δὲ καὶ παρὰ τὴν ἀντιθεσιν. καὶ ὁ Κρίστος ἔφη, τί ἐστὶν ὁ καὶ οὐκ
 παρὰ τὴν ἀντιθεσιν μισοῦσιν ἀποφύγεως; ἐπὶ οὐκ οἶον οὐκ οἶον πρὸς τὴν ἀντιθεσιν
 τὴν ἀντιθεσιν ἔδωκεν. σιωπῶντες οἱ, καὶ παρὰ τὴν ἀντιθεσιν ἔλα-
 βον τὴν ἀντιθεσιν. ὁ καὶ οὕτω μὲν δὲ οὕτω σιωπῶντες ἀποφύγεως.

12. Ο δὲ Κύριος ὧς ἤκουσεν ὅτι αὐτοὺς τὸ Ἰσραὴλ πολλὰ κεί-
οι Καλοδαῖοι ἰσχυροῦντο ἀναμνησκέσθαι ὅτι ἤλθον παρ' αὐτῶν κα-
τασκευάσθαι εἰς Μήδους τὰ αὐτῶν πρῶτα, καὶ ἔπειτα αὐτοὺς
τὺς πολλοὺς ὅπως αὐτῶν καὶ ἀμείνων κατέδωκεν, ἰσχυροῦν
μαθῆναι τὸ Ἰσραὴλ τὰ αὐτῶν πειρασμοὺς. ἤρξατο ὅτι λόγους ταῖς δι-
ω. Αρροῖα, ἔφη, καὶ ὑμεῖς οἱ Καλοδαῖοι, ἐπαπεί μιν, ὅτι πῶς
ἔγωγε ἱμῶν ἀποσταθμοῖς αὐτοὺς τὸ Ἰσραὴλ, συμπίμπλαται ὡς
μιν ὅτι ὑμετέρων, οἵπως αὐτῶν τῶν πρὸς ἡρώδης ἀν, ὅτι συμ-
πρὸς τοῖς ἀντιπρὸς ἡμῶν παρὰ τῶν Ἰσραὴλ ἀ ἔγωγε βέλομαι·
ἔγωγε ἡ γρηγοροῦσα μὴ αὐτοῦ ἡρώδης ἔπ ἀν βολοῦμαι ἡμῶν, ὅ-
πως ἔγωγε καὶ μάλιστα ἀφ' ὧν ἐπιδόξα ὡς ἀν δὴ, ὅτι πῶς καὶ
ἐπιδόξα τῶν ἰσχυροῦντων τὺς ἀλλοτρίους. ταῦτα μὲν δὴ ἔειπε
βέλομαι ὡς ἀφ' ὧν ταῖς γρηγοροῦσαι ἔγωγε διδοῖται δὲ ταῦτα νο-
μίζων, τῶν μὲν ὑμετέρων ἡδὺ μοι α φειδύα (φίλος ἡ ὑμῶν
ἡδὺ νομίζων) παρὰ δὲ τῶν Ἰσραὴλ ἡδὺς ἀν λάβομαι, εἰ διδοῖται.
ὅτι ἐν ἀβυλῶν ὅτι καλοῦμαι ὑμῶν ἡμῶν δόξα καὶ συμπερὶ τοῦ

^a Επισυνμμεχίαν. ^b Συσπλωσίτων. ^c Συσπρωτομεχίαν.
^d Απίχοθ.

L. 6. 6. 11.

ρας ἡοιδῶν, ἰλθὼν ἐαυτὸς λίξαι ὧδε, Επιμύει μὲν Κύρῳ, ὃ
 ἰδὼν, ὥς σε, φησὶ δὲ αὐτοδιδῶν χρημάτων, αὐτοδιδῶ-
 ρῳ ἔπειθ' ὁπλῶν φράσαι ἐνθ' ὅτε ἐκ Περσῶν (καὶ ᾧ αὐτοδιδῶ-
 μαί, ἔφη) ἡὸ οὐδ' αὐτὰ πένψης ὅπου σοι αὐτοχρεῖ, φησιν,
 ἡὸ θῶς ἀγασθὲν πλῶ διδῶ αὐτῷ, πρὸς τοῦ ποιῶν ὥς σε νο-
 μίζω καλῶς βέουλεῖσθαι χαρίσασθαι αὐτῷ πάντῃ μὲν ὁ παρ'
 ἑμοῦ λείψι· τοῖς δὲ παρ' ὁμοῦ ὅμοις αὐτὸ ἐπιστάσει ὃ, π' ὁμοῖν δὲ
 καὶ συμφέρον ἔσται. ἔπειθ' ὁ μὲν λάβων ἔφη, παρ' αὐτῷ, ἀ-
 φηνοτέροις χρῆσθαι μὲν· ἡὸ δὲ μὴ λάβων, εἰσέμνησθαι ὅτι ἔ-
 διμύσας αὐτῷ χάριν ὀφείλειτο, ἀλλ' ἐξίστημι ἡμῶν σκάνου ἐντολῶν
 ὥς τὸ ἡμέτερον συμφέρον πάντα πρὸς ἡμᾶς.

13. Ταῦτ' εἰπὼν ὁ Κύρῳ, νομίζων τὸς ἰόντας Ἀργυρίων καὶ
 Χαλδαίων τιμᾶναι λείψαι αὐτῶν οἷα αὐτὸς ἐπιθύμῃ πάντας
 ἀνθρώπους καὶ λείψαι καὶ ἀκέραιον αὐτῷ. ἔπειθ' ὁ μὲν δὴ, ὅπου
 καλῶς ἔχει, ἀφελόμενος τὸν σκάνον, ἀντιπαύσας τῇ δὲ ὁ-
 τυρίᾳ ὃ, τι Κύρῳ ἐπιμύει τὸν ἄγγελον, ἐπιστάσας ὅσα ἔφη,
 καὶ ὁ Ἀργυρίῳ καὶ οἱ Χαλδαῖοι συνώπιοντες ὡς ἐκινώσαντες
 ἐοικυῖον ἔσται καὶ συμφέροντα καὶ ἐπὶ πλεονεξία Κύρῳ καὶ αὐτοχρε-
 ῖ. ἐκ δὲ τούτων ὁ Κύρῳ ἐπιστάσας τὸ φρονεῖν καὶ
 φύλαξιν ἰκανοῖς καὶ τοῖς ἐπιτηδείαις πᾶσι, καὶ ἀρχὴν αὐτῶν κα-
 ταλίσας Μῆδον, ὃν οὐδὲ Κναχάρει ἀν' ἡμέρας χαρίσασθαι, ἀ-
 πύει σκαδῶν τὸ ἔτερον τριτάτω ὅσον τὸ ἦλθ' ἔχων καὶ ὃ
 παρ' Ἀργυρίῳ αὐτοχρεῖ, ἔπειθ' αὐτὸν Χαλδαῖον, εἰς τε-
 τρακχιλίους, ὃ ἦν καὶ συμφέρων τῶν ἄλλων κρείττονος
 εἶναι.

14. Ὡς δὲ κατέβη εἰς τὸν οἰκεθρῶν, ἐδίδε ἑμῶν ἔνδον
 Ἀργυρίῳ, ὅτε αὐτὸς, ὅτε γυνή, ἀλλὰ πάντες ὑπόδοται, ἡδὲ
 ῥοι τῇ ἐνέῳ, καὶ φέροντες καὶ ἀγασθῆναι ὃ π' ἔχον αὐτῶν
 εἶχε. καὶ ὁ Ἀργυρίῳ τούτοις σὺν ἔχον, ὅπως αὐτὸ νομίζων ἔ-
 τ' ἔχον μάλλον ἡδὲ τῇ ὑπὸ πάντων πρῶ. τίλῳ δὲ ἔν
 ὑπόδοται καὶ ἡ γυνή τῷ Ἀργυρίῳ, πῶς ἰσχυρῶς ἔχον, ἔπειθ'
 πῶς αὐτὸν ἔχον αὐτοῖς δούροις καὶ τὸ χρυσίον ἐοικυῖον ὃ
 αὐτῶν σὺν ἦν λαβὼν ὁ Κύρῳ. καὶ ὁ Κύρῳ ἰδὼν εἶπεν,
 ὁμοῖς ἑμῶν ὃ ποιήσει μετὰ αὐτοῖς ἐντολῶν, ἀλλὰ σὺ, ὃ

^a Παρουσίας. ^b Ο, π.

γυναικα, ἔχουσιν ταῦτα καὶ χρήματα ἃ φέρεται, ἀπὸ τῆς καὶ τῆς
 Αρμενίας μηκέτι δις αὐτὰ κερδοῦν. ἔκτιμψον δὲ τὸ σὺν ἡμῶν
 καὶ τῶν ἄλλων αὐτῶν κερδοσκοποῦντων ἐπὶ τῇ σφατείᾳ. διὰ
 δὲ τῶν λοιπῶν κίβητος καὶ σιτοῦ καὶ τῶν ἀνδρῶν ὅτι τῆς θυσιαστικῆς
 τῆς ἡμετέρας, π. κερταῖοι καὶ κερταῖοι καὶ ἡμετέροι καὶ ἡμετέροι
 τὸν αἰῶνα ἀφ' ἑαυτῶν. εἰς δὲ τῶν γυναικῶν, ἡμετέρας καὶ σφατεῖας.
 ὅταν ἔκτατος ταλάντης, καὶ ἀκρόασις. ὁ μὲν πᾶσι εἰπὼν πε-
 ρύλασται. ὁ δὲ Αρμενίος συμποσώμεται, καὶ οἱ ἄλλοι πᾶσι
 ἀνθρώποι, ἀνακαλεῖντες τὸν ἐκταῖον, τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθόν. καὶ
 ταῦτα ἰσχυρῶς εἰς τὴν χώραν ἐκτιμῶνται. συνεκτιμῶνται δὲ
 αὐτὰ ὁ Αρμενίος καὶ σφατεῖας πᾶσι, ὡς ἐκταῖος οἶκος ὅ-
 σης.

15. Οὕτω δὲ ὁ Κύριος εἰπὼν κερταῖοι καὶ ἀκρόασις, ἔχ' ὅ
 ἑλκεῖ μόνον χρήματα, ἀλλὰ πολὺ πλείονα τῶν ἐκτιμῶν-
 τῶν ἀφ' ἑαυτῶν, ὅτι λαμβάνει ἐκτὸς διότι. καὶ τότε μὲν
 ἱερὰ ἐκτιμῶνται ἐν τῇς μεθυσταῖς. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τὸ μὲν σφατεῖ-
 ον ὅτι τῇς χρήματι ἐκτιμῶνται ὡς Κρατῆρας (ὁ δὲ πλείονος
 καὶ, ὡς ἀφ' ἑαυτῶν) αὐτὸς δὲ σὺν Τισαῖν καὶ Περσῶν τῆς α-
 εἰστικῆς ἡμετέρας ὅπως ἐκτιμῶνται μεθυσταῖς, καὶ ἐκτιμῶνται.
 ἐπὶ δὲ ἀφ' ἑαυτῶν εἰς Μήδους, τὰ χρήματα ἔδωκε τοῖς ἐκτὸς μεθυσταῖς,
 ὅσοι ἔδωκε ἑαυτῶν ἑαυτῶν εἰστικῆς, ὅπως καὶ ἐκτιμῶνται πᾶσι
 πᾶσι ὡς ἀγαθῶν τῶν ὑφ' ἑαυτῶν. ἐκτιμῶνται ὅτι, εἰ ἑκταῖος τὸ
 μὲν ἀξίωμα πᾶσι ποιήσῃ, τὸ ὅλον αὐτὰ καλῶς ἔχῃ. καὶ αὐ-
 τὸς δὲ, εἰ π. καλὸν ἔδωκε εἰς τῶν σφατεῖων, τῶν κίβητος
 ἔδωκε τοῖς ἀξιώματι, νομίζων ὅτι, π. καλὸν ἀγαθόν ἔχει
 τὸ σφατεῖον, τῶν πᾶσι αὐτὸς κερταῖος.

16. Ἡμεῖς δὲ αὐτοῖς διδίδωμεν ὡς ἑλκεῖ, ἑλκεῖ ὡς πᾶσι
 εἰς τὸ μόνον τῶν μεθυστῶν καὶ λοχαγῶν καὶ πάντων ὡς ἐκτὸς. Αρ-
 μενίος φίλοι, δεκά ἡμῶν ἐκτιμῶνται τις τῶν μεθυστῶν, καὶ ὅπως
 ποιεῖ τις σφατεῖον, ὅπως ἑκταῖος ἀφ' ἑαυτῶν πᾶσι ἑκταῖος
 ὡς βυλῶμεται. καὶ πᾶσι ὡς ὡς ἑκταῖος ἀξίος ἡ. πάντως
 δὲ ἀναμνησκόμεθα τὸν ποῖα ἅπαντα ἔργα τῶν τῶν ἀγαθῶν
 ἐπὶ αἵματι. σφατεῖοι ὅτι ἐκταῖος τὸ, τὸ ἀγαθόν ὅπως ἔδωκε,
 καὶ τὸ ποιῶν, καὶ τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸ μὴ ἔχῃ τοῖς πολεμίοις.
 ὡς ὡς καὶ καὶ τῶν πᾶσι ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἰστικῆς, μεθυσταῖς ὅπως

^a Ἀπῶντων. ^b Ἀγαθῶν. ^c Διδιδόμεν. ^d Εἰ π.

θύρας. τὴν τέτοις ἔν' ὁ Κύρ^{ος} εἰσέλθων παρὰ τὴν Κυαξάρην, ἤρ-
 ξατο λόγῳ τοῦδε· Οἶδά μ', ἔφη, ὦ Κυαξάρη, ὅτι ἂν μάλα
 λίγην, σοὶ πάλα δοκῇ ἐδὲν ἦπτον ἢ ἡμῖν· ἀλλ' ἵσως αἰχμῇ
 λίγην ταῦτα, μὴ δοκῇς ἀχθόμεν^{ος}, ὅτι τρέφεις ἡμᾶς, ἐξοδὸν
 μεμνησθαι. ἔπειθ' ἔν' σὺ σιωπᾷς, ἐγὼ λέξω ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ ἡ-
 μῶν. ἡμῖν γὰρ δοκῇ πάνσι, ἐπὶ τοῖς παριστάμεσθαι, μὴ ἐ-
 πειδὼν ἐμβάλλωσιν οἱ πολέμιοι εἰς τὴν σὴν χεῖρα, τίτι μά-
 χουσαι, μνησθ' ἐν τῇ φιλίᾳ κρηττόμενους ἡμᾶς ὑπομῆναι, ἀλλ'
 ἵνα ὡς τάχιστα εἰς τὴν πολέμιαν. νῦν μὲν γὰρ ἐν τῇ σῇ χεῖρ^ι
 ὄντες, πολλὰ τ' σὺν σινομένη ἀχρηστῇ· ὡς δ' εἰς τὴν πολέμι-
 αὴν ἵσμεν, καὶ ἐκείνων κρηττόντων ποιήσομεν ἡδονήμοι. ἔφητα νῦν μὲν
 σὺ ἡμᾶς τρέφεις, πολλὰ δαπανῶν. ὡς δ' ἐκτραπόμεσθαι,
 θρηψόμεσθα ἐν τῇ πολέμιας. ἔτι δ' εἰ μὲν μείζων τις ἡμῖν
 κίνδυνος ἔμελλεν εἶναι ἐκείνῃ ἢ ἐσθλάδῃ, ἵσως τὸ ἀσφαλίστατον ἦν
 εἶναι ἀγριότατον· νῦν δ' ἵσται μὲν ἐκείνοι ἵσται, ἵνα π^{ρὸς} ἐσθλάδῃ ἐ-
 πίοντες αὐτοῖς μάχουμην, ἵνα π^{ρὸς} εἰς ἐκείνους ἵοντες ὑπα-
 τώμεν αὐτοῖς· ἵσται δ' ἡμῖς ὄντες μάχουμην, ὡς τε ἐσθλάδῃ
 ἐρχόμενος αὐτὸς διχόμεσθαι, ὡς τε ἐπ' ἐκείνους ἵοντες τὴν μάχην
 σιωπῶμεν. πολὺ μᾶλλον ἡμῖς βελτίονα καὶ ἡρώτερά ταις ταῖς
 ψυχαῖς τῶν τραυλῶν χρησόμεσθα, ὡς ἵσμεν ἐπὶ τὴν ἐ-
 χθρὸν, καὶ μὴ ἀχρηστῇ δοκῶμεν ὅραν τὴν πολέμιας· πολὺ δὲ κα-
 κένοι μᾶλλον ἡμᾶς φοβηθήσονται, ὅταν ἀκούσωσιν ὅτι ἐχ^{θρὸς} ὡς φο-
 βήμενοι πηλοσόμεν αὐτὸς οἴκει κρηττόμενοι, ἀλλ' ἔπειθ' αἰδοῦ-
 μεθα παρσιόμεν, ἀπαντῶμεν π^{ρὸς} αὐτοῖς, ἵν' ὡς τάχιστα συμ-
 μίξωμεν, καὶ οὕτω ἀναμείνωμεν ἕως ἂν ἡ ἡμετέρα χεῖρ κρηττώ^η,
 ἀλλὰ φησὶ τοῖς ἡδὴ δηῶμεν τὴν ἐκείνων γλῶσσαν. ἔφη, ὅ-
 τι ἐκείνους μὲν φοβερωτέρως ποιήσομεν, ἡμᾶς δ' αὐτοὺς παρ-
 βολωτέρως, πολὺ τῦτο ἡμῖν ἐγὼ παρσιόκηναι νομίζω, ὅτι
 κίνδυνος ἔστω ἡμῖν μὲν ἐλάττω λογίζομαι, τῶν δ' πολέμοις
 μείζων, πολὺ ἂν μᾶλλον. καὶ ὁ πατὴρ αἰεὶ λέγει, καὶ σὺ φης,
 καὶ οἱ ἄλλοι δὲ πάντες ὁμολογῶσιν, ὡς αἱ μάχαι κρηττοῦ^{νται}
 μᾶλλον ταῖς ψυχαῖς ἢ ταῖς τ' σωματικαῖς ῥάμμασι. ὁ μὲν ἔστω
 ἔπειθ'· Κυαξάρης δ' ἀπικρίνατο, ἀλλ' ὅπως μὲν, ὦ Κύρε, καὶ οἱ
 ἄλλοι Πέροισι, ἐγὼ ἀχθόμενα τρέφων ὑμᾶς, μνησθ' ὑποσέπει το

^a Ἐσθλάδῃ ὑπομείνωμεν, ἵνα π^{ρὸς} εἰς τὴν ἐκείνων ἐπίοντες ὑπαί.

^b ἵσταις. ^c ῥάνιαι.

γα μάλιστα εἶναι εἰς τὴν πολιμίαν ἤδη καὶ ἐμὲ βίβλιν εἶναι δο-
κῆ ὡς πάντες. ἔπει τρίτῳ, ἔφη ὁ Κῦρος, ὁμογενεσύνῃ,
συσπασαζόμεθα, καὶ ἡμεῖς τῶν θῶν ἡμῖν θάπτεον συσπαστην
ἐξῆμεν ὡς πέριξται. ἐκ τούτου τῆς μὲν στρατιᾶς εἶπεν συσπασά-
ζεσθαι ὁ Κῦρος, ἔθνη, ὡσπερ μὲν Διὶ βασιλεῖ, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς
ἄλλοις ἡ τοῖς καὶ ἡπίτω ἱλαῶς καὶ ἁμυνεῖς ὄντες, ἡγεμόνας
ζήνοσθαι τῇ στρατιᾷ καὶ παραστῆσαι ἀγαθούς, καὶ συμμάχους καὶ
συμβούλους τῶν ἀγαθῶν. συμπαρακάλει δὲ ὁ ἥρωας γῆς Μηδίας
οἰκήτορας καὶ κηδεμόνας.

19. Ἐπεὶ δὲ ἐκακώρησέ τι καὶ αἰδοῦν ἦν αὐτῷ τὸ στρα-
τοῦμα ὡς τοῖς ὀρείοις, τότε δὴ οἰωνοῖς χρησαίμεν αἰετοῖς,
ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολιμίαν. ἔπει δὲ πέριξται διέβη πᾶς ὄρεα,
ἐκεῖ αὖ καὶ γὰρ ἱλάσκετο χραῖς, καὶ θύας θυσιάς καὶ ἥρωας Λα-
συρίας οἰκήτορας εὐμυρίζετο. ταῦτα δὲ ποιήσας, αὐτὸς Διὶ πα-
τρὶν ἔθνη, καὶ εἴ τις ἄλλος θῶν ἐφαίνετο, ὑδιδὸς ἡμίλει. ἔπει
δὲ ταῦτα καλῶς εἶχεν, εὐθὺς τὰς μὲν πέριξ ὡσεραχρηγίς ἢ
πολλῶν ὁδὸν ἐστρατοπεδύσμεν. τῆς δὲ ἵπποις καὶ ἀδρομέων ποι-
ήσαις, ὡσεὶ βάλλοντες πολλὰ καὶ πανθῶν λείαν. καὶ γλοιπὸν
δὲ μιστρατοπεδούμενοι, καὶ ἐχθροὺς ἀφθοναὺς ἐπιπύθοντες, καὶ
ἐχθροὺς τὴν χεῖρα, ἀνέμεινον τὰς πολιμίας. ἡμεῖς δὲ ὡσε-
όντες ἐλάνθη ὁκέτι δὲ καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς ὁδὸν, τότε δὴ ὁ
Κῦρος λέγει, ὦ Κυμαζέρης, ὡς δὴ ἀπαυλῶν, καὶ μὴτε τῆς πο-
λεμίας δοκῶν, μὴτε τῆς ἡμιπύργος φοβερόντας μὴ αἰνῶσθαι
εἶναι. ἀλλὰ δῆλοι ὧμεν ὅτι σὺ ἀκροῖς μαχόμεθα. ἔπει δὲ
ταῦτα σπινέδοξε τῷ Κυμαζέρει, ἔπει δὲ αἰεὶ σπινέδοξε τοῖς ὡσε-
ήσαντες ὡσεὶ ἡμεῖς ὅσοι ἐδόκει αὐτοῖς καλῶς εἶχεν. καὶ
δείκνυν μὲν αἰεὶ καὶ φῶς ἐποιοῦντες, πυρὸς δὲ νύκτωρ σὺν ἔχοντες
τῷ στρατοῦ πύρ, ἔμπεδοσιν μέγιστον τῷ στρατοῦ πύρ ἔχοντες, ὅπως
ὄρεων μὲν εἴ τις νύκτες ὡσεῖοιαν ἀλγὸς πύρ, μὴ ὄρεων δὲ
ὡσὲν τῶν ὡσεῖοιαν. πολλὰ καὶ δὲ ὡσεῖοιαν τῷ στρατοῦ πύρ ἐ-
πυρπόλοιν ἀπάτης ἔνεκα τῶν πολιμίων. ὡς ἔστιν ὅτι καὶ κα-
σκοποὶ ἐνέπιπτον εἰς τὰς ὡσεφυλακὰς αὐτῶν, ἀλγὸς πύρ ὡ-
σεῖοιαν τὰ πυρὰ εἶναι, ἔτι πύρ τοῦ στρατοῦ πύρ αἰετοὶ
εἶναι.

^a ὡσεῖς, ὡς ἡγεῖτο. ^b Ὁ Κυμαζέρης λέγει, ὦ Κύρε, ὡς.

20. Οἱ μὲν Ἀσύριοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς, ἐπὶ δὲ ἱσχυρὸς ἀλλήλων καὶ κρατυμέλεια ἐρίοντο, καὶ φρονι καὶ ἀνδρείου. ὅπως καὶ νῦν ἔτι ποιεῖσιν οἱ βαρβάρων βασιλεῖς ἡ ἐπὶ τῷ κρατυμέλειοντι, καὶ φρονι καὶ ἀνδρείου ἐπὶ τῷ πολυχρείῳ. ἵστανται γὰρ ὅτι ἡ πικρὸν κρατυμέλεια ἐν νυκτὶ παραχρῆδες ἐστὶ καὶ ὁ δὲ ἀνδρεία, ἀλλὰ καὶ ἐν βαρβάρων. πικροδυσμένους γὰρ ἔχουσιν τὴν ἵππων ἐπὶ τῇς φάτταις καὶ οἱ τῶν αὐτῶν ἵοι, ἔρπον μὲν νυκτὸς λῦσαι ἵππους, ἔρπον δὲ χαλινῶσαι, ἔρπον δὲ ἰπποτάξαι, ἔρπον δὲ ἰπποτομαίοντα ἀναβαλεῖν δὲ ἰπποτῶν ἰλασθαι καὶ ὁ κρατυμέλειον πικρὸν πικρὸν ἀδυνατεῖν. τῶν δὲ ἱσχυρῶν πάντων καὶ οἱ ἀλλοὶ ἐκείνοι καὶ ἐν ἱσχυρῶν καὶ ἀνδρείου καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸ ἐν ἱσχυρῶν ἵσταν καὶ ἐκείνων παρὲρ ὅταν βέλων μὴ μάχονται.

21. Τοιαῦτα μὲν δὲ ποιεῖσιν ἱσχυρὸς ἀλλήλων ἐρίοντο. ἐπὶ δὲ ποιεῖσιν οἱ πικρὸν ὅσοι παραμαίονται, οἱ μὲν Ἀσύριοι ἔντας ἰσραηλιτῶν ὅσοις ἔσται, ἐν ἀνδρείῳ φρονίῳ μὲν, καὶ φρονίῳ δὲ. ὁ δὲ Κύρῳ ὡς ἰδύνατο ἐν ἀφανεστάτῳ, κώμας τε καὶ γαλατοφῶν ἐπὶ ποιεῖσιν ποιεῖσιν, νομίζων πάντες τὰ πολέμια ἐκείνης ὁράματα φρονίῳ τοῖς ἱσχυροῖς ἵσταν. καὶ ἐκείνους μὲν τῶν νυκτῶν, ὅσοις ἔσται, ἵσταν, ποιεῖσιν ποιεῖσιν ἱσχυροῖς ἐκείνης ἐκείνησαν. τῇ δὲ ὑστέρᾳ ὁ μὲν Ἀσύριος καὶ ὁ Κροῖστος καὶ οἱ ἀλλοὶ ἱσχυροὶ ἀνέπαυον τὰ πικρὸν καὶ ἐν τῇ ἱσχυρῇ. Κύρῳ δὲ καὶ Κυαξάρης συνῆλθον ποιεῖσιν, ὡς, οἱ ποιεῖσιν οἱ πολέμιοι, μάχονται. ὡς δὲ δήλοι ἱσχυροὶ ὅτι οὐκ ἔξοισιν οἱ πολέμιοι ἐκ ἱσχυρῶν, ἐπὶ μάχῃ ποιεῖσιν τῇ ἡμέρᾳ, ὁ μὲν Κυαξάρης καλίστας τὴν Κύρῳ καὶ τῇ πάντας τῶν ἱσχυρῶν, ἔλκει τοιαῦτα. Δοκεῖ μοι, ἔφη, ὡς ἀνδρείου, ὅσοις τῇ ἱσχυρῇ συνῆλθον, ἔντας ἵσταν ὅσοις τὸ ἱσχυρῶν ἱσχυρῶν, καὶ δήλοι ὅτι ἱσχυροὶ μάχονται. ἔπειτα γὰρ, ἔφη, ἱσχυρῶν μὴ ἀνέπαυσιν ἐκείνοι, οἱ μὲν ἱσχυροὶ μάχονται ἡμέρας ὡς ἱσχυρῶν οἱ πολέμιοι δὲ τῶν τολμῶν ἰδύνας ἡμέρας, μάχονται φρονίῳ. τῶν μὲν δὲ ἔντας ἱ-

^α Οὐκ ἔστι. ^β Δυσλῶσιον καὶ βαρβάρων. ^γ Πολέμια. ^δ Εὐπορεῖται. ^ε Καὶ τῶν ἀλλῶν τῶν ἱσχυρῶν. Καὶ τῶν ἀλλῶν τῶν ἱσχυρῶν. ^ς Θάρρησαντες ἐπὶ πικρῶν. καὶ, Θάρρησαντες ἐν ἀπικρῶν.

κὺ τῦτου ἀγαπῶν, εὐχόμενος ὅτι ἡμεῖς αὐτὸν νομίζοι. τῦτου δ' εἶπεν σὺκ ἰσὼ, ἔφη, αὐτοῖς λίγω, ἀλλὰ ὑμῶς κελεύω λέγειν, ἵνα κὺ ἀείκησιν ὑμῖν πρῶτα. ὑμεῖς γὰρ κὺ πλησιάζετε αὐτοῖς, ἔφη, τῷ ἰσῶτι μέρει. εὐ δ' ἐπίσπευθε, ἔφη, ἵνα εὐθαρσύνῃς τέτοις ὑμῶς αὐτὸς ἐπιδικνύσης, κὺ τέτυς κὺ ἄλλους πολλὰς ἐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ θάρρην διδάξῃς. τίλθ' οἶπιν ἀπὸ νῆος ἀρῶν ἐσφαινωμένους, κὺ ἀπορῶς ποιήσας μὲν ἡκὼν εἰς πῶς πᾶσις αὐτοῖς στεφάνοις.

23. Ἐπεὶ δ' ἔτοι ἀπῆλθον αὐτοῖς τὴν ἐργάναν ἐπιστηφί-
λιστα, κὺ ἂ τέτοις αὐ τοιάδε ἔλιξεν. Ἄνδρες Πέρσαι, ὑμεῖς
κὺ ᾧ ὁμοῖον γινώσκετε, κὺ ἐπιλελεῖσθε οἱ δὲ δοκέτε πᾶσι μὲν
ἀλλὰ τοῖς κερήσιν ὁμοιοὶ εἶναι, τῇ δ' ἡλικίᾳ κὺ φρονιμότη-
τι. κὺ τοίνυν χεῖρα ἔχῃς ἔδιν ὅτιον ἔνι μὲν ᾧ ἐπιστηφί-
ὑμεῖς γὰρ ὅπισθεν ὄντες τὴν ἀγαθὴν αὐτοῖς ἐφορώμεντες ἐ ἰππο-
λαύους αὐτοῖς, ἐπ κρείττους ποιεῖτε. οἷς τις μεγακί-
ζοιτο, κὺ τῦτοι ὁρώμεντες σὺκ αὐτοῖς ἐπιστηφίλιστα αὐτῶν. συμφέρει δ'
ὑμῖν, ὅπως τῇ κὺ ἄλλῳ, τὸ νικᾶν, ἐ ἀλφ' πῶς ἡλικίᾳ ἐ ἀλφ'
τὸ βίαιος ᾧ σφίσι. αὐ δ' ἄρα ὑμῶς κὺ οἱ ἑταῖοι αὐτοῖς ἀντα-
λῶντες ἐπιδάμ περὶ ὑμῶν, ἵνα κελεύῃ αὐτοῖς κὺ ὅπως μὴ δ'
ἐν τῷ αὐτῶν ἡττηθῇσιν ἀντικερήσιν αὐτοῖς, γὰρ
ἐν ἡγεῖσιν ἐπὶ τὴν πολέμειαν. ἐ ἀπὸ νῆος, ἔφη, ἀρῶν ἐσφαι-
νωμένους, ἡκίτε σὺν τοῖς ἄλλοις ἐσφαινωμένοι εἰς πῶς πᾶσις. οἱ
μὲν δὲ ἀμφὶ Κόρην ἐν τέτοις ἦσαν.

24. Οἱ δ' Ἀσσύριοι κὺ δὲ ἡλεσημέτες ἐξήσαντες τὴν ἡρασίαν,
κὺ παρετίθειτο ἑβρῶν μὲν. παρέταπτε δὲ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς,
ἐφ' ἀρῶν περὶ αὐτῶν, ἐ τοιάδε παρεκινείτο. Ἄνδρες Ἀσ-
σύριοι, οὐκ εἰς ἀνδρας ἀγαθὸς εἶναι. οὐκ γὰρ ἐπὶ ψυχῇ ᾧ ὁ-
μιλήσῃ ὁ ἀνὴρ, ἐ ἐπὶ γῆς ἐν ᾧ ἔφυτε, κὺ ἐπὶ οἴκῳ ἐν οἷς ἐ-
τερέφητε, κὺ ἐπὶ γυναικῶν δὲ ἐ τέκνον, κὺ ἐπὶ πάντων ὅν
ἐκείθεν ἀγαθόν. νικήσαντες μὲν γὰρ ἀπάντων τῶν ὑμῶν, ἀπὸ
ἐπὶ αὐτῶν, κύριοι ἐστέ. εἰ δ' ἡττηθῇσιν, αὐτοῖς ὅτι περὶ
δύσσετε ταῦτα πάντα τοῖς πολέμοις. οἱ τι ἔν νίκῃς ἑρῶντες,
μὲν μὲν μὲν. μωρὸν γὰρ, τὸ κερῶν βυλομὲν, πᾶσι
φλαί τῷ σῶματι κὺ ὅσῳ κὺ ἄλλῳ ταῦτα αὐτῶν ταῖσι

ἂ Τέτοις τοιάδε ἐντίκειτο. Ἀσρ. ὅτι ἡμῶν τῶν σφ.

ἂ Καὶ οἷς μὲν. ἂ Πίπτε.

ταῖς πολεμίοις φεύγοντας. μωροὶ δὲ καὶ εἰς τὴν βαλόμενον φεύγοντες ἐπιχειροῦν, εἰδὼς ὅτι οἱ μὲν νικῶντες σώζονται, οἱ δὲ φεύγοντες ἀποθνήσκουσιν μάλα καὶ ῥᾶ μόνον. μωροὶ δὲ καὶ εἰς χρημάτων ἐπιθυμῶν, ἥτιαν θεωροῦσιν. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι οἱ μὲν νικῶντες τὰ πλεονεκτήματα σώζονται, καὶ τὰ τῶν ἡττωμένων καταλαμβάνουσιν, οἱ δὲ ἡττωμένοι ἅμωρ ἐαυτοὺς καὶ τὰ ἐαυτῶν πάντα ἀποβάλλουσιν;

25. Ο μὲν δὲ Αστυόλεος ἐν τέτοις λόγοις ὁ δὲ Κυαξάρεος πείμπων ὥστε ὁ Κύρεος εἰλεῖν ὅτι ἡδὴ κακοὶ εἰς ἄγαν ἐπὶ τὰς πολέμους. εἰ γὰρ νῦν, ἔφη, ἐπὶ ολίγοις εἰσὶν οἱ ἐξ ὑμῶν ἐκείνοι, ἐν ᾧ δὲ θεωροῦμαι, πολλοὶ ἔσονται. μὴ ἔναι αἰσιν ἡμῶν ἕως ἂν πλεονέκῃς ἡμῶν γινώσκων, ἀλλὰ ἡμῶν ἕως ἐπὶ οἰομένη ἀπίστως αὐτῶν κερδήσασθαι. ὁ δὲ αὖ Κύρεος ἀπεκρίνατο, ὦ Κυαξάρε, οἱ μὲν ὑπερ ἡμῶν αὐτῶν ἔσονται οἱ ἡττημένοι. εὖ οἶδεν ὅτι ἡμεῖς μὲν ἐρῶντες φοβούμεθα τὸ πλεονέκτην ολίγοις ἐπιχειροῦν. αὐτοὶ δὲ ἔνομοισιν ἡττησάμενοι ἀλλὰ ἄλλης σοι μάχης δεικνύειν, ἢ ἂν ἄμφω ἴσως βελάμεθα ἢ νῦν βεβηλόμεθα, παρεθόντες ἐαυτοὺς ἢ καὶ ταμειύμεθα, ὥστε ὅποσος ἂν βελάμεθα αὐτῶν μάχεσθαι. οἱ μὲν δὲ ἄγαθοι ταῦτα ἀκούσαντες ἤκουον.

26. Ἐν τούτῳ δὲ ἦλθε Χρυσάνθεος πρὸς Πέρσης καὶ ἄλλοι πλείους τῶν ὁμοίων αὐτομάτως ἄγωνες. καὶ ὁ Κύρεος, ὡς εἰκότως, ἠρώτα τὰς αὐτομάτας πλείους ἐκ τῶν πολέμων. οἱ δὲ εἰλεῖν ὅτι ἐξοίεν τι ἢ ὅτι σω τοῖς ὅπλοις, καὶ παρακρίνοιντο αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἐξ ὧν καὶ παρακρίνοιντο μὲν δὲ τῶν αἰεὶ ἐξ ὧν ἔστι πολλὰ καὶ ἰσχυρὰ, ὡς ἔφασκεν λίγαν τὰς ἀκύνους, ἐν ταῦτα εἶπεν ὁ Χρυσάνθεος, τί δὲ, ἔφη, ὦ Κύρε, εἰ καὶ σὺ συνηλίστας, ἕως ἐπὶ ἐξέπαινον παρακρίνομεν, εἰ ἄρα σὺ καὶ ἀμείνους ποιήσας τὰς ἐργασίας; καὶ ὁ Κύρεος εἶπεν, ὦ Χρυσάνθε, μηδὲν σε λυπώσιν αἱ τοῦ Αστυόλεος παρακρίσεις. εἰ δὲ καὶ γὰρ ἔτι καλὴ παραινέσις, ἢ καὶ τὰς μὴ ὄντας ἀγαθὰς αὐθιγμορὴν ἀκύνους ἀγαθὰς ποιήσῃ. οὐκ ἂν ἔν τοξότας γὰρ, εἰ μὴ ἡμῶν ἐπὶ τοῦ μεμελετηκότος εἶναι. εἰ δὲ ἀκύνους, εἰ δὲ μὴ ἡμῶν ἐπὶ τῆς γὰρ ἐν μὲν τὰ γὰρ σύμματα ἰκανὸς ποιεῖν, μὴ μὲν ὥστε ὥσπερ. ὁ δὲ Χρυσάνθεος εἶπεν, ἀλλὰ ἀρεκί τοι, ὦ Κύρε, εἰάν

^a Ἄλλης ἢ συμμαχίας δεικνύειν.

ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν παρακαλοῦσά μῃ^α αἰνεῖν ποιήσης. ἢ καὶ
 θωάσῃ^α αὖν, ἔφη ὁ Κύρ^α, εἰς λόγ^α ῥηθεις αὐθημερὸν αἰδῶς
 μῇ^α ἐμπλήσῃ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουσάντων, ἢ ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν
 κωλύσῃ, ὡς εἰσέφαι δὲ ὡς χρῆ, ἱκανὴ μὲν εἴηκε πάντα μὲ ποιεῖν,
 πάντ^α δὲ κίνδυνον ὑποδύσασθαι, λαβὼν δὲ ἐν ταῖς γνώμας
 βεβαιῶς τῷτο, ὡς αἰρετώτερόν ἐστι μαχηθῆναι ἀποθνήσκον μὲν
 λον ἢ φεύγοντας σωθῆναι; ἀρ' οὐκ, ἔφη, εἰ μάλιστα τοιαῦτα
 ἀφύνοισα^α ἰγξαφῆσθαι ἀνθρώποις καὶ ἔμμενοι ἔσθαι, ὡς
 τιν μὲ νόμους ὑπάρχειν δι' αἰτέας, δι' αὖν τῆς μὲ ἀγαθῆς ἐν-
 τμ^α καὶ ἐλευθέρ^α ὁ βί^α παρασκευασθήσῃ, τῆς δὲ κα-
 κῆς τυπῆς π^α ἐ ἀλγῆς ἐ ἀβίωτ^α ὁ αἰὼν ἱπανακείσῃ; ἢ
 ἔπειτα διδασκάλους, οἷμα, δὲ καὶ ἀρχόντας ἐπὶ ταῖς ῥοῖσιν,
 οἷμας διέξυσί τι ὀρθῶς καὶ διδίδευσσι καὶ διδίδευσσι ταῦτα ὅρ^α,
 ὥς αὖν ἐβλή^η αὐτοῖς τῆς μὲ ἀγαθῆς καὶ εὐκλείης εὐδαιμο-
 νιστίας τῆς οὐκ ἐλπίσιν, τῆς δὲ κακῆς ἐ δυσκλείης, ἀβλιω-
 πίας πάντων ἡγείσθαι. ἔπειτα ἡ ἀφελῆσθαι καὶ τῆς μάλιστα
 ἔπειτα ἀπὸ τῶν πολιμῶν φόβ^α τῆς κακῆς κρείττονα παρ-
 ἔχεισθαι. εἰ δὲ τοὶ ἰόντων εἰς μάχην σὺ ὅπλοις, ἐν ᾧ πολλοὶ
 ἐ τ^α παλαιῶν μαθημάτων ἐξίστανται, ἐν τῷτο διωθήσεται^α τῆς
 ἀπὸ ῥαψωδίας παραχρῆμα ἀνδρῶν πολιμικῶς ποιήσῃ, πᾶσι
 τῶν ἀν ῥῶσιν εἶν καὶ μαθῆναι καὶ διδάσθαι τῶν μεγίστων τῶν ἐν ἀν-
 ῥώποις αἰρετῶν. ἐπὶ δὲ ἔγωγ', ἔφη, εἰ αὖν ταῖς ἐπιστάσιν
 ἐμμένοις ἔσθαι, ὡς νῦν ἔχουσιν παρ' ἡμῶν αὐτῶν ἡσυχίαν,
 εἰ μὴ καὶ ὡς αἰῶν^α παρόντας, οἱ καὶ παρὰ δέ γμα αὐτοῖς ἔ-
 σθαι οἷμα καὶ εἶναι, ἐ ὑποβάλλειν διωθήσεται^α ἡ π^α ἐπικαυῶν-
 νωνται. τῆς δὲ ἀπαυδύτης παντὶ πασιν αἰρετῆς ἡμμεζοίμ^α
 αὖν, ἔφη, ὁ Χρυσαῖος, εἰ π^α πλείον αὖν ὠφελήσῃ λόγ^α καλῶς
 ῥηθῆς εἰς ἀνδραγαθίαν, ἢ τῆς ἀπαιδύτης^α μουσικῆς ἀ-
 σμα καλῶς ἀδῶν εἰς μουσικῶν.

27. Οἱ μὲν τοιαῦτα διελέγοντο· ὁ δὲ Κρυζάκης πάλιν πί-
 πων ἔλεγε ὅτι ἐξαμμεζοίμοι ἀφελῶν, καὶ οὐκ ἄρ^α ὡς πᾶ-
 ρχεται ἐπὶ τῆς πολιμίας. καὶ ὁ Κύρ^α ἀπικρίνατο δὲ τότε τοῖς
 ἀγέλοις, ἀλλ' εὖ μὲ ἴστω, ἔφη, ὅτι ἔπειτα εἰσὶν ἔξω ὅσους ἔδ^α.

^α Ἐπξαφῆσθαι. ^β Πάντας. ^γ Μουσικῆς. ^δ ἄσμα. ^ε μέλας
 καλῶς. Καὶ μουσικὸν ἄσμα καλῶς.

κὴ πῶτε ἀπαρξάμεν αὐτὰ ἐν ἅπασιν ὅμως δι' ἐπὶ οὐσίᾳ δοκεῖ, ἄλλω ἢ δι'. πῶτε ἰππῶν, ὃ ἀποδοτέμεν τοῖς θείοις, ἐξῆτα τὸ πρῶτον. ὡς δ' ἤρετό μιν ἐπὶ τῷ πῶτε, ὃ μὲν ἡμεῖς, οἱ δ' οἱ ἰπποὶ, οὐκ ἔμελλε μὲν, ἀλλ' τὸ ἐπιστάδαι τι κὴ μακροτηκίᾳ ἐν πύξῃ πορεύεσθαι· ἱπποδρόμους δὲ, ἀλλ' τὸ φιλονεικῶντες ἔχειν ὥς ἀκλήτους, κὴ ἀλλ' τὸ πᾶσι σῆμα ἐκπιοῦνται, κὴ ἀλλ' τὸ πᾶσι ἀρξάντες τὰς ἀποδοτέμεν εἶναι ἡδίως δι'. ἀλλ' τὸ φρονίμως ἔχειν. ἡπίστειλον γὰρ, ὃ ἐκ πολλῶν ὥς ἐμμετρήσιον ἀσφαλέστατον εἶναι ὃ ῥᾶσι τὸ ὁμῶς εἶναι τῆς πολυμνῶν, ἄλλως κὴ τῆς ὁμῶς ὁμοθυμαδὸν κὴ ἰπποδρόμους.

28. Ἐως δ' ἐπὶ βιλῶν ἔξω ἦσαν, παρεγγύα ὁ Κῦρ^α σὺν θημῶ, Ζεὺς σύμμεχ^α ὁ ἡγεμὼν. ἐπὶ δὲ πάλιν ἦκε τὸ σὺν θημῶ, ἀνταποδιδόμενοι, ἐξ ἔχον· αὐτὸν δὲ διουκέρους παῖτα ἔνομιζόμενοι. οἱ δὲ θροιστῶς πᾶσις σιωπῆχιστος μεγαλή τη φοιῇ. ἐν τῷ τοῦτον γὰρ δι' οἱ διδοίμενοις ἦσαν τὰς ἀνθρώπους φοβεῖν. ἐπὶ δ' ὁ παλαιὸν ἡγεμὼν, αὐτὸς πορεύμενοι οἱ ὁμῶς φαιδροί, κὴ πεπαδόμενοι, ἀειροῦντες ἀκλήτους, ὁ νομίζοντες πορεύεσθαι, ἰπποδρόμους· λίγη τις πολὺ τὸ, ἀγοστῶντες φίλοι, ἀγστῶντες ἀγατοί, παρεγγύα ἀκλήτους ἰπποδρόμους. οἱ δ' ὅππῃ αὐτῶν ἀκασίης ἀνταποδοτέμενοις τοῖς ἀποδοτέμενοις ἡμεῖς ἱπποδρόμους. ἐν δὲ μετὰ τὸ σφριδόμεναι τῷ Κῦρ^α ἀποδοτέμεν, φιλονεικίας, ῥώμης, ἡρώδους, πορεύεσθαι, σφριδόμεναι, πᾶσις. ὅσῃ οἱ μὲν δεινότεροι τῆς ἰπποδρόμους. τῶν δ' Ἀστυλῶν οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἐρυμνῶν ἀποδοτέμεν, ὡς ἐξῆς ἢ ἀποδοτέμεν τὸ Περσικὸν πᾶσις, ἀνταποδοτέμεν ἐπὶ πᾶσι ἀρξάντες, κὴ ἀνταποδοτέμεν τὸ ἰπποδρόμους· οἱ δὲ τῆς ὁμῶς κὴ ἀνταποδοτέμεν κὴ σφριδόμεναι αὐτῶν ἀφίστανται τὰ βίβλην, πορεύεσθαι ἐξικινῶνται. ὡς δ' ἐπὶ οὐσίᾳ οἱ Πέρσων ἰπποδρόμους ἔμελλε ἀφίστανται βιλῶν, ἐφθίγγετο· δι' ὁ Κῦρ^α. Ἀνδρῶν ἀνταποδοτέμεν, ἢ δι' ἡμεῖς πᾶσις ἰπποδρόμους ἰπποδρόμους κὴ παρεγγύα. οἱ μὲν δὲ ἀνταποδοτέμεν τῷ Κῦρ^α δι' ἀποδοτέμεν ὁ μὲν κὴ τὸ ἀνταποδοτέμεν, ἀρξάντες ἡμεῖς ἀνταποδοτέμεν δι' ὁ πᾶσις ἢ φάλαγγες ἀρξάντες. κὴ αὐτὸς δὲ ὁ Κῦρ^α ἰπποδρόμους τῷ

αὐτὸς δὲ Κῦρ^α. β Πολὺν περὶ. γ ἢ δι'.

βαδύνω, δρόμον ἡγάγην· ἔγωγε ἐφθίγγε, τίς ἂν ἐφίπῃ; τίς ἀγασθός; τίς ὡρεῖται ἀνδρα καλεῖσθαι; οἱ δὲ ἀκρόπολιν, τὸ αὐτὸ τῷ ἐφθίγγοντι. καὶ ἀλφὴ πάντων δὴ ὡς ὅτι παρηγύα, ὅπως ἐχέει. τίς ἵππεται; τίς ἀγασθός; οἱ μὲν δὲ Πέρσων ἕως ἔχοντες ὁμός τε ἐφθίγγε· οἱ γὰρ μέν πολέμιοι ἐκείνῃ ἐδυνάοντο μάχεσθαι, ἀλλὰ σπάρφοντες ἐφθόγγον εἰς ἃ τὸ ἔρομαι. οἱ δὲ αὖ Πέρσων καὶ τὰς εἰσόδους ἱπποῖμοι, ὡς ἐκείνων αὐτῶν, πολλὰς ἀπικλίναν. τὸς δὲ εἰς τὰς τάφρους ἐμπύπτοντες ἐπὶ τῶν ἡδυναι-
 τες ἐφθόγγον, ἀνδρας ὁμοῦ καὶ ἵππους. ἵνα γὰρ τῶν ἀρμα-
 των εἰς τὰς τάφρους ὑπάρκοντι φεύγοντες συνίστασθαι. καὶ οἱ τῶν Μηδῶν δὲ ἵπποις ὁρεῖσιν πεῦπαι ἔλαυνον εἰς τὸς ἵππους τῶν πολέμιων· οἱ δὲ ἐνέκλιναν καὶ τούτους. ἔγχε δὲ καὶ ἵππων διωγμὸς ἐν καὶ ἀνδρῶν, καὶ φόνος ἐξ ἀμφοτέρων. οἱ δὲ ἐν τῷ ἐρύματι τῆς Ἀσσυρίων ἐσηκῆτις ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς τάφρου, ἤενον μὲν καὶ ἀκροῖζον εἰς τὸς ἀπικλίνοντας ἕτε-
 ροῦν, ἕτ' ἐδυνάοντο, ἀλφὴ τὴν δὴν ὁρεῖσθαι καὶ ἀλφὴ τὴν φόνον. τάχα δὲ καὶ καλεῖσθαι τῆς Περσῶν πικρὰς ἀλφειοφόν-
 τας ὡς τὰς εἰσόδους τῷ ἐρύματι, ἐπὶ ἀποκτείνε καὶ ἀπὸ τῆς κε-
 φαλῶν ἐφθόγγον. ἰδύσμεν δὲ αἱ γυναῖκες τῆς Ἀσσυρίων καὶ τῶν
 συμμάχων φυγῆναι ἤδη καὶ ἐν τῇ σπάρκῃ, ἀνέκχεον, καὶ ἵ-
 πποι ἐκπύπτοντες, αἱ μὲν καὶ τὰ τέκνα ἔχουσαι, αἱ δὲ ἐν ὥσπερ
 καὶ ἀρρήγνυον τὸς πύλους, ἐδρῶντες, ἐκκλίνουσιν
 πάντας ὅταν ἐν τῇ σπάρκῃ, μὴ φεύγοντες καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν, ἀλλ'
 ἀμύνειν καὶ τέκνοις καὶ ἑαυταῖς καὶ σφίσι αὐταῖς. ἔγχε δὲ καὶ αὐ-
 τοὶ οἱ βασιλεῖς σὺν τοῖς πρῶτοις πάντες ἐπὶ τὰς εἰσόδους, καὶ
 ἀνὰ ὅσους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς, καὶ αὐτοὶ ἐμάχοντο, καὶ τοῖς
 ἀλλοῖς παρεκκλίνοντο. ὡς δὲ ἔγνω ὁ Κύρος ὅτι τὸ μισθόμοις
 δίδους μὴ εἰ καὶ βιάσασθαι εἴσιν, ὀλίγοι ὄντες ὑπὸ πολλῶν σφα-
 λαῖν π, παρηγύασι ἐπὶ πόδα ἀνάγειν ἔξω βαλὼν, καὶ πιγνίσαι.
 ἔγχε δὲ ἔγνω τίς ἂν τὸς ὁμοίμους καὶ πτωχεύοντες ὡς δι-
 τυχὸν μὲν γὰρ αὐτοὶ ἐπείθοντο, τυχὸν δὲ καὶ τοῖς ἀλλοῖς παρηγί-
 λαι. ὡς δὲ ἔξω βαλὼν ἐγόντο, ἔστησαν καὶ ἡρώων ἱ πολλῶν
 μᾶλλον ἡρώων, ἀπελθὼς εἰδότες ὅτι ἔθι
 ἔκχεον γνῶναι.

^a Ἐφίππει· ^b Τὰ ἐρύματα. ^c Κατεσπώνουσιν. ^d Ἰπποῖς.

^e Τὸ μισθόμοις. ^f Πολὺν. ^g Ἐκχεον αὐτῶν γὰρ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Βιβλίον Δ'.

ΜΕῖνας δὲ ὁ Κῶρος^α μίττειον χρόνοι αὐτῷ σὺν τῷ
 στρατιώτῃ, καὶ δηλώσας ὅτι ἱπποῖμοι εἰσι μέγαλα
 εἰς τις ἐξέρχεται, ^α ὡς ὑδῖς ἐξήλθῃ, ἀπὸ τῆς γῆς ὅσον ἐ-
 δική καλῶς ἔχῃ, καὶ καταπραΰνει δύνανται. φυλακὴς τι καὶ σπ-
 σάμενος, ἔσπερος ἀπὸ πύλων, ταῖς εἰς τὸ μέιστον συνεισφέρει-
 σε τὰς ἑαυτῷ στρατιώταις, καὶ ἐλθὲν τοιαύτῃ. Ἀνδρᾶς Πέρσαι, ἀπὸ τῆς
 μὲν τὰς θῆρας ἐγὼ τι ἐπαυῶ ὅσον διώκοντα, ἔσπερος πάντες, οἱ-
 μαί νίκης τι ἥδ' ἐπιτυχίας καὶ σωτηρίας. τῷ μὲν ὅν ἔστι καὶ
 χαίρειν, ^β ὡς ἂν ἐχέω, τοῖς θεοῖς δὲ πᾶσι. ἐγὼ δὲ
 σύμπαντας μὲν ὅμως ἤδη ἐπαυῶ (τὸ ἥδη μὲν μὲν ἔργον, σύμ-
 πασι δὲ ὅμως καλὸν δὲ πᾶσι) ὡς οἱ ἐκείνοι ἀξίον, ἐπὶ-
 δὲν παρ' ὧν ἀπὸ τῆς πύλων, τότε τὴν ἀξίαν ἐκείνην καὶ
 λόγον καὶ ἔργον πρὸς σῶμα δὲ πᾶσι. τὸ δὲ ἐμὲ ἐργάζεσθαι πα-
 ζίαντον Χρυσίαν ὑδῖν παρ' ἄλλων δόμον πωληταίαν, ἀλλ'
 αὐτὸς οἶδεν οἶον. ἡ δὲ πᾶσι ἥδ' ἄλλα, ὅσα οἱ οἶμα καὶ ὅμως
 πάντες, ἐποίει. ἐπεὶ δὲ ἐγὼ παρηγύνησα ἱππάρχη, καλῶς
 ὁνομασίαν αὐτῷ, ἀνατίθεται μὲν ἔσπερος τὴν μάχην ὡς πᾶσι
 πολέμοιοι, ὑπὸ καὶ ^γ τε μὲν ὑδῖς, καὶ ἀφ' οὗ ὁ ἐμὲ ποιῶν,
 τὸ καλὸν μὲν ἔσπερος. αὐτὸς τε ἥδ' ἱππάρχη, καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις μάλα ἐπαποτρύνει παρηγύνη. ὡς ἔφθασεν, ἐξω βελῶν τὴν
 πύλιν ποιήσας περὶ τὰς πολέμους καὶ ἀνανοήσας τε ὅτι ἀναχω-
 ρῶν, καὶ τὰ ἐν τῇ καλῇ, καὶ τὴν παλῶν ἐπαφῶν. ὡς αὐ-
 τὸς τε ^δ ἀβλαβὴς, καὶ τὰς ἑαυτῷ ἀνδρᾶς ἀβλαβῶς ἄλλ' τὸ
 πᾶσι παρὶς. ἄλλος δὲ, ἔφη, ὅρῳ τῆς πύλων, ἀπὸ τῆς

^α ὡς δὲ ὑδῖς. ^β Ἐξ ὧν ἂν. ^γ Τὸ ἐμὲ. ^δ Ἀπὸ βλά-
 βης.

ἔργῳ συνέλκεται· ἐν ἰσότητι χρόνῳ ἐπείσθησαν, τότε τῶν γνώ-
μων ἐπὶ αὐτῶν ἀποφανῶμαι. Χρυσόπτεροι δὲ ἢ ἐργάται τῶν
πολεμικῶν, ἔφρονιμον, καὶ ἀρχαῖα ἔκαστον καὶ ἀρχὴν, καλι-
πέρχεται μὲν ἥδη πρῶτον· ὅταν δὲ καὶ ἄλλα πᾶσι ἀγαθὸν ὁ Θεὸς δῶ,
ὅτι τότε ἐπιλήσονται αὐτῶν. καὶ πάντας δὲ ὑμᾶς βύλομαι,
ἔφη, ὑπομνήσας. ἂν γὰρ νῦν εἰδότες ἐν τῇ μάχῃ τῇδε, πάντες
ἐσθιμύμφοι μήποτε πύσσοι, ἵνα παρ' ὑμῶν αὐτοῖς αἰεὶ κελ-
ησὶ πότῃρον ἢ ἄριστον μᾶλλον ἢ ἡ φύσιν σώζει πῆς ψυχῆς,
καὶ πότῃρον οἱ μάχονται ἡλιούτις ῥᾶον ἀπαλαστήσιν ἢ οἱ
ἐπὶ ἡλίοντες, ἃ ποῖαν πῆν ἡδονὴν τὸ νικᾶν παρέχει. ταύ-
τα γὰρ νῦν ἄριστα κελαιντ' αἶν, πότῃρον τὶ αὐτῶν ἔστιν,
καὶ ἄρτι μαθητῶν τοῦ πειράματος. καὶ πῶτα μὲν, ἔ-
φη, αἰεὶ ἀγαθὸν βίβλιν ἀνέστη· νῦν δὲ, ὡς καὶ ἡ φιλο-
λίῃς καὶ ἀγαθὴ καὶ σώφρων ἀνὴρ, διανοοῖται, καὶ ποιοῖται
τῆς ἡτοῦ ποιοῦντος, ἃ πάντα ἐξέρχεται. καὶ ἄμφοι τὸ παρρησι-
λῶντες ὡς οὖν. ἐπὶ ταῦτα, ἀνέβας ἐπὶ τῷ ἵππῳ ἑλα-
σεν, καὶ ὡς Κυαξάρην ἔλθων, ἃ σιωπῇ οὐκ ἔφη, ὡς
εἰσὺς, καὶ ἰδὼν τῆς ἐπὶ ἐρῶντος ἢ τι δέοιτο, ἀπὸ λαμπρῆς
τὸ ἰαυτῷ πρᾶτ' αὐτοῦ. καὶ οἱ μὲν δὲ ἀμφὶ Κύρῳ διανοοῖται
μῆνοι, ἃ φυλακῆς καὶ ἐσθιμύμφοι ὡς ἰδὼν, οὐκ ἐμνήσαντο.

2. Οἱ δὲ Λατύριοι, ὅτε καὶ ταδινῆσθαι ἔμελλον, καὶ
χρὶδὸν αὐτῶν αὐτῶν βελόνων, ἡνύμηνον μὲν πάντες, πολλοὶ δὲ ἔ-
σπετοδραστοὶ αὐτῶν τὸ νυκτὸς ὡς ἔσπετοδον. ὁρῶντες δὲ ταύ-
τα ὡς τὸ Κροῖον καὶ οἱ ἄλλοι σύμμοχοι αὐτῶν πάντες ἡνύ-
μηνον. πάντες μὲν γὰρ ἦν χαλεπὴ ἀνθυμῖαν δὲ πᾶσι πλοίσιν
παριῆται ὅτι τὸ ἡνύμηνον φύλον τὸ πρᾶντος ἢ διεφθαρτὸν ἐδ-
κοι τῆς γνώμης. ἔπειτα δὲ ἐκλείπεται τὸ πρᾶντος, καὶ ἀπέρ-
χεται νυκτὸς. ὡς δὲ ἡμέρα ἐφύετο, καὶ ἔρχεται ἀνδρῶν ἰσότης
τὸ πᾶν πολέμῳ πρᾶντος, ὡς δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ Κυρῷ τῆς
Πέρας πρᾶντος. καὶ ἐλθὼν δὲ ὑπὸ τῷ πολέμῳ πολλὰ μὲν
ἐπείσθη, πολλὰ δὲ βόες, πολλὰ δὲ ἄμφοι πολλῶν ἀγαθῶν
μεταί. ὡς δὲ ταῦτα δίδαντο ἥδη καὶ οἱ ἀμφὶ Κυαξάρην Μῆ-
νοι πάντες, καὶ ἡλεποιοῦντο ἐν τῇδε. ἐπὶ δὲ ἡλίσθησαν, σιω-
πῶντες ὁ Κύρῳ τῆς ἰαυτῷ παρρησίας, καὶ ἔλεξε τοιαύτα.

L. 7. 6. 13.

* Καὶ ὡς ἐργάται τῶν ἐν πολέμῳ. ὁ Διέφθαρτος τῆς γνώ-
μης.

Οἳ μὲν δοκῶμεν καὶ ὅσα ἀγαθὰ, ὧ ἀνδρες, ἀφαιῖναι, θιῶν ἡμῖν ταῦτα διδόντων; νῦν γὰρ ὅτι μὲν οἱ πολέμιοι φοβούμενοι ἡμᾶς ἀποδεδράκουσιν, αὐτοὶ ὁρῶσι· οἷσιν δὲ ἐν ἐρῷ μάλιν ὄντες ἐκλιπόμενοι τῆτο φεύγουσι, πῶς τέ τις οἷον ἂν τις μάλιστα ἰδόντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἴσθμῳ; οἷσιν δὲ ἀπὸ τοῦ ἡμῶν ὄλης ἔχῃ ὑπομένειν, πῶς νῦν γὰρ ἂν ὑπομείνοιν, ἐπεὶ ἠπλώταται, καὶ πολλὰ κρητὰ ὑφ' ἡμῶν πιπτόντασιν; ὧν δὲ οἱ βίβλιν ἀπολώλασιν, πῶς οἱ^α Φαυλότεροι ἐκείνων μάχονται ἂν ἡμῖν ἐθίλοιεν; καὶ τις εἴπει, τί οὖν, καὶ διώκωμεν ὡς παρῆτα, καὶ ἀδύνατον γὰρ ἔστι τῷ ἀγαθῷ ὄντων; Ἐπεὶ εἴπει, ὅτι ἴσθμῳ περὶ τοῦτο. οἱ μὲν γὰρ κρητῶσι τῷ πολέμῳ, ὡς μάλιστα κρητῶς ἢ ἡ λαβὴν ἢ ἀποκτείναν, ἔστι ἐφ' ἴσθμῳ ἴσθμῳ. ὡς ἡμῖν τρέπεται μὲν οὖν θεοῖς ἱεροῖς, διώκοντες δὲ αἰετῶν ἔχῃ ἱεροῖς. τί οὖν, ἴσθμῳ, ὅσα ἰσθμῶν Κραζέει ταῦτα λίγας; καὶ ὅς εἴπει, συνίπτεται τίνων μὲν πάντες, ὡς εἶδ' ὅτι πάντες ὑμῖν ταῦτα δοκεῖ. ἐκ τούτου εἴπομεν πᾶσι καὶ ἔλεγον οἳ ἐπιτήδεον ἰδόντες ἔτι καὶ ὑπερὶ ὧν ἰδόντες.

L. 5. 633

3. Καὶ ὁ Κραζέας ἄμα μὲν, ὅτι ἐκείνῳ ἤρχοντο ἔτι λέγοντες, ὡς περὶ ὑποφθόνῃ. ἄμα δὲ ἴσως κελῶς ἰδόντες ἔχῃ αὐτῶν μὴ πάλιν κινδυνεύειν (Ἐπεὶ αὐτοὶ πᾶσι ἀνθρώπων ἐπιτρέψαντες ὧν, καὶ τῶν ἄλλων Μήδων ἰώρῃ πολλὰς τὸ αὐτὸ τῆτο ποιοῦντας) εἴπει δὲ ὧν ὡς, ἀλλ' ὧ Κῦρι, ὅτι μὲν μάλιστα ἀνθρώπων μάλιστα ὑμῖν οἱ Πέρσαι περὶ μνηστῆρας ἰδόντες ἀποκτείναντες ἀφαιῖναι; καὶ ὅς εἴπει, ὡς ἀκούων οἶδ'· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τῆς μερίτης ἡδονῆς πολὺ μάλλον συμφέρειν ἐκρητῇ εἶναι. μετὰ δὲ ἰδόντες πᾶσι παρέχῃ ἀνθρώποις εὐτυχίας, ἢ νῦν ἡμῖν παρεργαζόμεναι; ἢ μὲν τίνων, ἐπεὶ εὐτυχῶμεν, σωφροσύνῃς ἀφαιῖναι αὐτῶν, ἴσως διωκόμενοι ἂν ἀκινδύνως ἀδαιμονέντες γηραῖ· εἰ δὲ ἀποκτείναντες κρητῶμεν ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ παρεργαζόμεναι διώκοντες, ὁρῶσι μὴ περὶ πολλὰς ἀφαιῖναι μὲν λίγας ἐν ἡλικίᾳ πιπτόντας, ἀλλὰ τὸ εὐτυχῶν ὅσα ἐθίλοιεν παύσασθαι^α πλεονέκτας ἂν ἀπλῶν. πολλὰς δὲ νίκης τυχόντας, ἵπτας ἐφαιῖναι, καὶ τῶν περὶ ἀποκτείναν. Ἐπεὶ εἰ μὲν οἱ πολέμιοι ἡμῖν ὅπως ἡμῶν ἴσθμῳ, ἴσως ἂν καὶ διώκοντες ἡμῖν ἀσφα-

^α Πονηρότατοι. ^β Πλεονέκτας, ἀπλεονέκτας.

παρών. εὐχόμενος ὁ Κύρῳ εἶπεν, ἀρεκί, ἔφη, ἔμοιγε ἀπο-
εί κ' ἔτῳ τινί, ἔφη, σοὶ ἐπίδω, κ' λίγα σοί, ἔφη, τ' ἡί-
λαιον ἰέναι μὴ Κύρῳ. ἔτι δὲ λατῶν τοὺς αἰῶνες ἐξήλθ'. ἐπεὶ δὲ
ἐξῆλθιν, εὐχόμενος ὁ Κύρῳ εἶπεν, νυνὶ δὲ σὺ δηλώσεις εἰ ἀληθὴ ἔ-
λεγας, ὅτι ἔφας ἠδισταί μοι θωρόμεν. τότε ἔν ἀπλοψομένη
αὐτῷ, ἔφη ὁ Μῆδοι, εἰ τῷτο ^β λήγας. κ' ὁ Κύρῳ εἶπεν, ἀ-
κρω, κ' ἀλλοις αὐθιγῶν λήγας. κακοῖν ^γ ἰπομόσας. καὶ τ'
Δί, ἔφη. ἔως αὖ γε ποιήσω ἔσθ' ἡδίστος ἐμὲ θιᾶσαι. τότε δὲ
ἐκπημφθὲς ὑπὸ τῷ Κυαξάει, τίς π' ἄλλα αὐθιγῶν ἀπὸ
γὰρ τῆς Μήδης, κ' αὐθιγῶν ὅτι αὐτὴς γὰρ οὐκ ἀπλοψοί-
τε αἰδρὸς ἀρεκί, κ' κωλίσαι, κ' τὸ μίγναι, ἀπὸ θιᾶν γε-
γνῆτο.

L. 7. C. 20.

4. Περίπολι ^δ δὲ ταῦτα ἦ Κύρῳ, θίως τις ἀφικνοῦν-
ται ἀπὸ Γερμανίων ἀγγελοί. οἱ δὲ Γερμανοὶ ὁμοῦ μὲν τῷ Ασ-
συρίῳ εἶπεν, ἔδιν ^ε δὲ ἔκ πολυ. διὸ κ' ὑπὸ κηροῖ τῷ Ασσυρίῳ
ἦσαν. ἔφικται δὲ ἔ τῷ ἰδὲ κηρῷ εἶπεν, κ' νυνὶ ἔπ' ἀκῶσι. διὸ
κ' ἐκρῶν αὐτοῖς οἱ Ασσύριοι ὥσπερ κ' οἱ Λακεδαιμόνιοι οἷς
Σακεραις, ἔδιν φιδόμενοι αὐτῶν ἔτ' ἐν πόνοις, ἔτ' ἐν κιν-
δύοις. κ' δὴ κ' τότε ὀπιδοφυλακῆν αὐτοὺς ἐκάλειον ὡς γι-
λίας ὄλλας ἰαπίας, ἵνα εἴ π' ὀπίσθιν δύνοντο, ὡς αὖτε αὐτῶν
τῶν ἔχον. οἱ δὲ Γερμανοί, ὅτι μίλλοντες ὑπὸ τοῖς πο-
ρευόμενοι, καὶ πῶς ἀμύχας πῶς αὐτῶν κ' τὴν οἰκίαν ὑπὸ τῶν
ἐχόν. στρατεύοντες δὲ οἱ καὶ τὴν Ἀσίαν ἐχόντες οἱ πολλοὶ μὲν
ὡς πρὶν κ' οἰκῶσι. κ' τότε δὲ ἐπ' ἀπὸ τοῦ οἱ Γερμανοὶ ἔπ' αὐτοῖς. ἐν-
νοήσαντες δὲ οἱ αὖ π' παύσαντο ὑπὸ τῷ Ασσυρίῳ, ἔπ' αὖ π' π-
δομένη μὲν ὁ ἀρεκί αὐτῶν, ὑπὸ κηροῖ δὲ εἶναι, ^ε φέβ ^δ δὲ
πολύς ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ, οἱ π' σύμμενοι αὐτῶν ὡς αὐθι-
γῶν ἐχόν κ' ἀπλοψομένη. ταῦτα ἐνθυμημένοις ἰδοὺ αὐτοῖς
νυνὶ κηρὸν εἶπεν ἀπὸ τῆς, οἱ θίλοι οἱ ἀμφοὶ Κύρῳ σπουδασί-
ται. κ' πῶς αὐτοὺς ἀγῶνας αὐτοῖς Κύρῳ. ἀπὸ τῷ τ' μίγναι τὸ
τῶν ὀνομα μίγναι πῶς αὐτοῖς. οἱ δὲ πῶς αὐτοῖς λήγας Κύρῳ ὅτι
μῖστον τὴν Ασσυρίαν διηγάς, νυνὶ π' ^δ εἰ βύλοιον ἰέναι

^α Παρ' αὐτῶν. ^β Λήγας. ὅσον κ' ἄλλος, ἔφη, αὐθιγῶν
ἐξάξει. ἰπομόσας ἔν ἐκείνῳ, καὶ τ' δὲ, ἔφη, ἔσθ'. ^γ αὖ πῶς
ἔσθ'. ^δ Εἰ βύλοιον ἰέναι τῷ αὐτοῖς.
κ' σφῆς σύμ. ὑπὸ κηροῖ ἔν ἐκείνῳ.

ἔπ'

ἐπ' αὐτὸς, καὶ σφίσι σύμμετροι ὑπάρξαντες καὶ ἡγήσαντες. ὥστε
 δὲ ὥστε τῆς διηγήσεως καὶ τῆς πολυμῶνι ὡς ἔστι, οἷα δὲ ἐπα-
 ρεῖν βυλάμενοι ὡς μέλιντα φρασεύμενοι αὐτοὶ. καὶ ὁ Κύριος ἐπα-
 ρεῖ αὐτούς, καὶ δοκεῖ αὐτοῖς, ἔφη, ἡμεῖς ἐπὶ καὶ λαβεῖν αὐτούς
 πρὶν εἰς τὴν ἐξουσίαν εἶναι; ἡμεῖς μὲν γὰρ, ἔφη, μάλιστ' ἀποφω-
 ρεῖν τὸ ὑγυμνῶν ὅσον, ὅτι ἔλαθον ἡμεῖς ἀποδράντες. πάλιν δὲ
 ἔλαβον βυλάμενοι αὐτούς ὡς μέλιντα φρασεῖν ἐπὶ σφίσι. οἱ δὲ
 ἀπεκρίναντο ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔμενον εἰς ἐξουσίαν πορευόμενοι, καὶ
 λήψοντες ὑπὸ γὰρ τῷ ὄχλῳ καὶ τῷ ἀμαρτανῶν ὄχλῳ περιεσφαι-
 αίνοντο. καὶ ὥστε, ἔφασκεν, ἀπὸ τῆς ἀποφρασεως ὑμῶν ἀν-
 τιστοιχίας, καὶ μικρὴν πορεύσεις ἐσθλὰς πεδύνας. καὶ ὁ Κύ-
 ριος ἔφη, ἔλαβον ὡς ἀνὴρ λίαν πιστὸν πρὸς πρὸς, ἡμεῖς διδόντες ὡς ἀλη-
 θινῶς; ὁμοῦ γὰρ, ἔφασκεν, ἐλαβον ἐλπίδας αὐτῶν τῆς
 νουθεσίας ἀγαθῆς. μένοντες ἐπὶ ἡμῶν ἵσταντες τι πιστὸν ποιήσιν, καὶ δι-
 δόντες, ἵνα φέρωμεν καὶ τοῖς ἄλλοις πάλιν ὥστε ὡς αὐτοὶ λά-
 βωμεν πρὸς σὺν. καὶ τὸν καὶ πιστὸν δίδωσι αὐτοῖς, ἡ μὲν, ἵνα
 ἐμπιπῶσιν ἀλίστησι, ὡς φίλοις καὶ πιστοῖς χρηστέσθαι αὐτοῖς, ὡς
 μήτε Περσῶν μήτε Μήδων μένοντες ἔχοντες πρὸς αὐτοῖς. καὶ καὶ οἱ
 ἰδοὺ ἵπνι Υψηλῶν καὶ πιστοῦς καὶ ἀγαθῶν ἔχοντες, ὥστε καὶ
 Περσῶν καὶ Μήδων οἱ αὐτοὶ δοκῶσιν ἀξιοὶ εἶναι.

5. Ἐπὶ δὲ οἱ ἰδὲ ἵπνισται, ἔχοντες τὸ σπῆμα ἐπὶ φάσιν ἄ-
 νθρωποι, καὶ τὸς Υψηλῶν ἀνέλθοντες, ἵνα ἄρῃ ἵπνισται.
 οἱ μὲν δὲ Πέρσαι πάντες, ὥστε εἰς, ὡς ἔχοντες ἵπνισται, καὶ Τι-
 γράτης ἔχοντες τὸ ἵπνισται σπῆμα. καὶ δὲ Μήδων ἔχοντες οἱ μὲν.
 καὶ τὸ πᾶσι Κύριος ὡς πᾶσι ὅτι φίλοι ἡγήσαντο, οἱ δὲ.
 καὶ τὸ ἐν ἡμέραις συλλυγόμενοι ἀγαθῶν αὐτοῖς καὶ τρέψαντες, οἱ
 δὲ, καὶ τὸ καὶ εἰδέναι ὅτι μὲν αὐτοῖς φάσιν ἀπὸ πηλ-
 κῆς ἰδοὺ, οἱ δὲ, καὶ ἐλπίδας ἔχοντες, καὶ τὸ ἄνδρα φάσιν
 ἀγαθόν, καὶ ὑπὸ καὶ μὲν ἐπὶ ἰσχυρῶς ἐστέον αὐτοῖς. οἱ
 δὲ, ὅτι ἡγήσαντο ἐν Μήδοις, καὶ εἰ πρὸς ἀγαθόν συνίσταται,
 ἀντιλαμβάνονται ἐξουσίαν (πολλοὶ δὲ πολλὰ καὶ φιλανθρωπί-
 αν πρὸς τὸ πᾶσι ἀγαθῶν διπλοῦν) πολλοὶ δὲ ἐπὶ τὸς
 Υψηλῶν εἶδον, καὶ λόγῳ καὶ διδόντες ὡς ἡγήσαντο ἐπὶ πολλὰ
 ἀγαθῶν, ἔχοντες καὶ τὸ λαβεῖν πρὸς πρὸς. καὶ δὲ Μήδων
 ἰδοὺ ἀπὸ πάντων ἔχοντες, πολλὰ ὅσοι σὺν Κυαξάρει ἔχοντες σκῆμα.

Οἱ δὲ, ὅτι ὅτι. ἔφασκεν ἀγαθῶν τῶν συνίστανται. Διὸ ἔχοντες.

τις· ἔτι δὲ κατ' ἐμνήσαν, καὶ οἱ τότεν ὑπὸ κηροῖ. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες φαεινὰς καὶ σωθόμενας ἐξωρμῶντο, ὅτι οὐκ ἀνάγκη, ἀλλ' ἐπιθυνοῖσι εἰς χεῖρας εἰσελθόντας. ἐπεὶ δὲ ἔξω ἦσαν, ὥρῳσι μὲν ὥς τὰς Μήδους ἐξελθόντων ἐπὶ αὐτὰς, καὶ ἐπιπύξας, μέγιστον μὲν θύας αὐταῖς ἔλκας ὄντας ἡγεῖσθαι καὶ σφίσι, ἐπὶ δὲ καὶ αὐτὰς διωθόμεναι χεῖρας αὐταῖς ταύτης τῆς σωθόμενης ἀποδύνασθαι. τίλκε δὲ οὐκ ἔστιν ὅτι ἡγήσονται μὲν αὐτοῖς οἱ πιζοί, ἐκείνους δὲ ἐπιδάσθαι πάλιν ὅτις ἔπποις ἐκείλους. εἰς ὅσον δὲ ἡ ἀνακταμένη ἢ ἐπὶ χεῖρας τῆς πορείας, ἐκείλους αὐταῖς ὥς ἐαυτοῖς περιλαύνη πινὰς, ἵνα εἰδῶσι τὸ ἀεὶ καὶ ἔτι.

6. Ἐκ τότε ἡγεῖσθαι ἐκείλους τὰς Ἰερμάνους. καὶ οἱ ἄρα τινες, ἢ δὲ οὐκ ἀναμνήσας, ἔφασκεν, τὰς ὁμήρους ὥς ἀνὰ χεῖρας, ἵνα καὶ σὺ ἔχῃς τὰ πιστὰ παρ' ἡμῶν περὶ αὐτῆς καὶ τῆς ἀποκρίσεως λέγειν, ἐννοεῖ γὰρ, φάναι, ὅτι ἔχοντες πάντες ἐπὶ πρὸς αὐτὰς ἡμετέρας ψυχὰς εἰς τῆς ἡμετέρας χεῖρας. ἔτι γὰρ δοκῶν περιπορεύεσθαι, ὥς ἐάν μιν ἀληθῶς ἴδωσι, ἔτι οὐκ ὄντως ὡς αὐτοὶ εἶναι ὡς αὐτοὶ ποιεῖν· ἐάν δὲ ἐξαπατῶνται, ἔτι νομίζοντες ἔχοντες ὡς μὴ ἡμῶς ἐφ' ὑμῖν ἡγεῖσθαι, ἀλλὰ μὲν οἱ, ἐάν οἱ θοοὶ βέλονται, ὡς ἐφ' ἡμῖν ἡγεῖσθαι. καὶ μὲν οἱ, ἔφα, ὡς Ἰερμάνοι, ἐπεὶ δὲ πρὸς φατὴν ὑπὸ τῆς πορεύεσθαι τὰς ὑμετέρας, ἐπεὶ δὲ ἴδωσι αὐτὰς, σημαίνει ἡμῖν ὅτι ὑμετέροις εἰσιν, ἵνα φειδόμενα αὐτῶν. ἀκούσαντες ταῦτα οἱ Ἰερμάνοι, τίς μιν ὁδὸν ἠγῶντο, ὡς πρὸς ἐκείλους, τίς δὲ ῥώμην τῆς ψυχῆς ἐκτύμαζον, καὶ ἔτι τὰς Λαυρῶν, ἔτι τὰς Λυδῶν, ἔτι τὰς συμμάχους αὐτῶν ἐπὶ ἐφοδῶντο, ἀλλὰ μὴ παύσασθαι ὁ Κῦρος μὲν πρὸς αὐτῶν οἰοῖτο ῥοπήν εἶναι καὶ οὐ περιήντων εἰς ἀπὸ τινος.

7. Πορεύοντων δὲ, ἐπεὶ νῦν ἐλθόντες, λέγειται φῶς τῆς Κῦρος καὶ τῆς στρατιᾶς ἐκ τῆς ἡραυῆς ὡς φαίνεται ἡγεῖσθαι, ὅτι πᾶσι φερέτω μὲν ὥς τὸ ἴδιον ἐλθόντες, ὡς πρὸς τὰς πωλεσίους. ὡς δὲ ὑξῶν οἱ τὸ ἐπὶ ἡγεῖσθαι, εἰς τὴν πωλ-

^a Ἐπὶ ἐλκας. ^b Τί δὲ; ^c γὰρ ἀναμνήσας, ἔφασκεν τὰς ὁμήρους. καὶ, οὐκ ἀναμνήσας ὡς ἐπὶ χεῖρας τὰς ὁμήρους. ^d Ἐπὶ αὐτῶν. ^e Καὶ οὐκ αὐτῶν. ^f Περιήντων.

λέω τε ἐδὼν διώκοντες, ὃ ἄμφοι κινήσῃ πολλοὶ γίγνοι' ἔξ ἧ
 Υερωνίαν κρατεύμεθα. ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀγῆστοι, λένυσσι τῷ
 Κόρῳ ὅτι ἔστιν αἱ οἱ σφίπτεροι. τῷ τε ἡδυστάτης ἔπειτα γιγνώ-
 σκειν ἔφασκεν, καὶ τῷ πολλῷ ἦ παρῶν. καὶ τότε πίμπηξεν ἔπ-
 ρον αὐτῶν πρὸς αὐτὸς, πρὸς τῶν λείων, ἐφίλοι εἰσιν, ὡς
 τῶν σὺν αὐτῶν τοῖς διζήκας ἀναιδίσταται. συμπίμπηξεν δὲ πᾶς
 καὶ τῶν σὺν αὐτῶν, ὃ λείων ἐκείλευσε τοῖς Υερωνίοις ὅτι ὡς αὐ-
 ρῶσιν αὐτὸς πρὸς σφίπτεροις, ἔτω ὃ αὐτῶν ποιήσωσιν. ἔτω δὲ
 ὃ ἦ μὲν τῶν ἀγῆστον πρὸς Κόρῳ, ὃ δὲ πρὸς λαοῖς ἃ πρὸς
 τοῖς Υερωνίοις.

8. Εἰς ἣν οἱ ἰσχυροὶ τὰς Ὑπερανίας ὁ Κύριος, ὅ, π ποιήσθ-
σιν, ἐπίστησεν τὸ πρῶτόν μου, καὶ περιλαβόμενοι αὐτὸς αὐτὸν οἱ τῶν
Μήδων ἀποστρέφονται καὶ ὁ Τυρῶν, καὶ ἐρωτῶσι τί θεί ποιῶν. ὁ
δὲ λέγει αὐτοῖς, τῦτ ἐστὶν τὸ πλεονεχὲς Ὑπερανίων πρῶτόν μου, καὶ
οἱ καὶ ὁ ἑπὶ τὸν ἀνίσταται αὐτὸς, καὶ τῶν ἡμετέρων π-
νις σὺν αὐτοῖς, ἐρῶντες, εἰ φίλοι εἰσιν, ἵστασθαι πᾶς διεξιὼς
ἀναιδέως αὐτοῖς. ἐὰν μὲν ἔν ἡ ἔκτος ἴσως, διεξιὼς αὐ-
τὸς καὶ ὁ δὲ ἡ ἑκτος, καὶ ἄλλα παρρησιᾷ ἐὰν δὲ ὅπως
ἀφρονται, ἡ φουρὰ ἐπαχρῶσι, τῶν ἐφ, αὐτῶν ἐν
πρῶτον μὴδὲν λαίπρην. ὁ μὲν τοιαῦτα παρήγαλιν· οἱ δὲ Ὑ-
περῶνιοι ἀκούσαντες τῶν ἀνίσταται, ἡδοναί π, καὶ ἀνακηθήσαντες
ἐπὶ τὰς ἑκτος παρῶν, πᾶς διεξιὼς, ὅπως ἐρηθ, αὐτῶν
νοῦν· οἱ δὲ Μῆδοι καὶ οἱ Πέρσες ἀντιδιεξιὼν π αὐτὸς καὶ ἐ-
παρρησιᾷ. ἐκ τῶν δὲ λέγει ὁ Κύριος, ἡμῖς μὲν δὲ, ὅ Ὑπερ-
νιοι, ἡδὲ ὑμῖν πιστοῦμεν, καὶ ὑμᾶς δὲ καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ἔκτος
ἐχθρῶν. τῦτ οἱ, ἐφ, ἡμῖν αὐτῶν ἐπᾶν, ὁποῖοι ἀπὸ τῶν
ἡδὲ ἴσως ἐφ ἀρχαί εἰσι τῶν πολιμίων, καὶ τὸ ἀδρόν αὐτῶν.
οἱ δὲ ἀπικρέμεται ὅπ ὁλίγω πᾶσι ἡ παρῶν γῶν. ἐνταῦθα
δὲ λέγει ὁ Κύριος, ἀγαπ, ἐφ, ὅ ἀνδρες Πέρσες ἐ Μῆ-
δοι, καὶ ὑμᾶς, ὅ Ὑπερῶνιοι (ἡδὲ καὶ καὶ αὐτὸς ὑμᾶς ὡς συμ-
μαχῶν καὶ κοινοῦς ἀγαθῶν) εἰ καὶ εἰδὲν νῦν ὅπ ἐν τῶν
τῶν ἡδὲ ἴσως μακαριστοῦμοι μὲν πάντων ἐν τῶν καλῶν

τύχημιν (ἴσασι γὰρ οἱ πολέμιοι ἐφ' αὐτὴν ἡγεῖσθαι) ὡς δὲ καὶ τὸ
 κερπεῖν ἐμμελόμενοι ἰσχυρὴν βίωσιν καὶ θυμὸν ἐπὶ ταῖς παλαιμέ-
 ους, αὐτὴν μάλιστα ὅψινδαι ὡς αὐτὸς δέλων ἀποδιδρασκέμεν καὶ
 εὐρησθαι, τὰς μὲν καταδύοντες αὐτῶν, τὰς δὲ φάλαγγας, τὰς
 δὲ ἐδὲ ταύτης φρονεῖν δινωμένους. ἡγήμενοι πρὶν ὅψινδαι ἡ-
 μάς, καὶ ἔπειτα οἰόμενοι ἤξεον, ἔτι σωζόμενοι, ἔτι μάχεσθαι
 περισσάουσι, καὶ ἀντιλημμένοι ἴσασιν). οἱ οὖν ἡδύως βου-
 λοίμεθα καὶ ἀντιπύσαι καὶ νυκτερεύσαι καὶ βιοτάσειν ταπεινῶς,
 μὴ δυνάμενοι αὐτοῖς ἀολύμῃ τε βυλάσσεσθαι, μῆτι παρρησια-
 σάσσεσθαι μηδὲν ἀγὰρ ἰσχυροῖς, μηδὲ γνώων παμπύκῃ ἐπ' ἀν-
 θρωποῖς ἰσχυρῶν. ἀλλὰ γάρτοι καὶ κερπεῖν καὶ σαρκεῖς ἀπαιεῖν καὶ
 πωλητὰς ἔχειν νομιζομένους. καὶ ὑμεῖς μὲν, Ἰφί, ὦ Υερκείσιοι, ὑ-
 μάς αὐτὰς ^α ὡς πειλάσμεν ἡμῶν ὡς πορεύεσθαι ἔμελλοιτε,
 ὅπως τῶν ὑμετέρων ὅσων ἐρωμένων λαυγάνων ἐπιπλήρεις
 χερεῖν. ἐπιδὲν δὲ ἰσχυρὰς τὰ στρατεύμεναι ἡρώμεναι τῶν πο-
 λεμίων, περὶ ἡμῶν μὲν καὶ αἰετῶν ἔκαστοι τῶν
^β ἰσχυρῶν, ὡς, ἰάν π' εἴη, ἡρώμεναι μὲν περὶ τὸ ἐκτρέφειν. ὑμῶν δὲ οἱ
 μὲν ἀρχαῖοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐν τῇ ἐλαυνίᾳ ἀγροῖ, οἱ σαρ-
 κερπεῖς, ἵνα μήποτε ἀδρόν τινι ἐπυρρίλῃ ἀποδιδόσθαι τὰς
 δι νωπύρας ἀφίξις δύναι. ὑποὶ δὲ κερπεῖται. τῷτο γὰρ ἀ-
 σφαλίστατον νῦν ὡς ἐλαχίστους ἔχει παλαιοὺς λαίπην. ὡς δὲ (τὸ
 πωλοῖς δὲ συμβόλῃς κερπεῖς) πλεονάζειν ἀναρρίψαι γίγνη-
 ται, φυλάττεσθαι δὲ τὸ ἐφ' ἀρπαγῇ τραπεῖσθαι ὡς ὁ τῷτο
 ποιῶν οὐκ ἐπὶ ἀνθ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ σκευόφρον, καὶ ἔχει τὸ βου-
 λομένον ἡδὴ χερεῖται τῷτο ὡς ἀνδραπόδον. οἷον δὲ χερὶ γνῶ-
 ναι ὅτι ἔστιν ἐν κερδαλεώτερον τῷ νικᾷ. ὁ γὰρ κερπεὶν ἄμφο-
 τέρω στερησάμεν, καὶ τὰς ἀνδρας, καὶ τὰς γυναῖκας, ὅτι
 χερεῖται, καὶ πᾶσαν ἄμφορ πλεονάζειν. ὡς τῷτο τῷτο μέ-
 ρον ὁρᾷς ὅπως πλεονάζειν ἀρπαγῇ. ἐν γὰρ τῷτο καὶ ἀν-
 τὸς ὁ ἀρπαζὴν ἔχει. καὶ τῷτο ἄμφορ διώκειν μίμνησθαι, ἡκεῖν
 πάλιν ὡς ἐμὶ ἐπὶ φάλαγγας ὅλῃ. ὡς σκοτὴς ἡρώμεναι ὑδὲν ἔτι
 ὡς οὐδὲ μοι. τῷτο εἰπὼν ἀπίμπησιν εἰς τὰς τῶν ἐκείνων,
 καὶ ἐκείνου ἄμφορ πορεύμεναι τοῖς αὐτοῖς ἔκαστοι δικηδάρχεις

^α Καὶ εἰλημμένοι. ^β Πρωταγασμεν. ^γ ἰσχυρῶν ἰάν π' εἴη
 δύναι, ὡς ἡρώμεναι.

ταῦτα σημαίνουσι. ἐν μάλιστα ἦν οἱ δεκάδραχμοι ἥσαν, ὥς ἀ-
κρί, τὰς δὲ δεκάδραχμους τῇ δεκάδι ἔχοντι καλεῖται πεντα-
δάχμ. ἐκ τούτου ἀποφαντικῶς ὅτι οἱ Ὑρκάριοι, αὐτοὶ δὲ τὸ μί-
στον ἔχον σὺν τοῖς Πίρταις ἰποριούτο. τὰς δὲ ἱππίας ἐκτιμή-
σαν, ὡς ὅτι οἷος, παρίντα.

9. Τῶν δὲ πολέμων, ^α ἱππὶ σφῆς ἐγγύς, οἱ μὲν ἱππώμε-
νοι ^β πρὸ ἱερώνια, οἱ δὲ ἐργασκοὶ ἦδη, οἱ δὲ ἡσυχασταί. οἱ
δὲ ἰσχυροί, οἱ δὲ ἔλπον ἱππας, οἱ δὲ στυγερὰ ἀνέχοντο, οἱ δὲ ἰρ-
ρίπτοι πρὸ ὧν ἀποτρεχόντων, οἱ δὲ ἀποτρεχόντες, οἱ δὲ ἀ-
καταστάτοι ἐπὶ τῆς ἱππας, οἱ δὲ ἐκκαταστάτοι, οἱ δὲ πρὸς γυναι-
κας ἀκαταστάτοι ἐπὶ τῇ ὁμήμενῃ, οἱ δὲ πρὸς πόλιν ἀξία ἐ-
λάμβανον, ὡς ἀφιστομένους, οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν τὰς τριάσιν
ἡλίκων, οἱ δὲ πόλιν εἰς φυγὴν ὄρων. οἷον δὲ χρὴ καὶ
ἀλλὰ ποτὶς πρὸς πάλιν ἀποτρεχόντων ποιεῖν αὐτὰς. πόλιν ἰμάχου
ἐπὶ τῇ, ἀλλὰ ἀμαχίᾳ ἀπώλιν. Καθίσταται δὲ ὁ Λυδῶν βασι-
λεὺς, ὡς ἦρθε ἡ, πρὸς πρὸς γυναικας ἐν τῇς ἀρμαμαχίας
ἀκαταστάτοις τῇς νύκτας, ὡς ἀνέχοντο ἰποριούτο κατὰ τὴν ψύ-
χον, καὶ αὐτοὶ ἔχον τὰς ἱππίας ἰπποκράτες. καὶ τῇ ^γ Φρύγῃ
πρὸς φασί ποιῶν, τῇ τῇ παρ' Ἑλλήνων ἐργάζοντο Φρυγίας.
ὡς δὲ παρ' ὅσων τῶν πόλεων καὶ κατὰ λαμβανόντων ἰαυτὰς,
πυλόμενοι τὸ μηχανόμενοι, ἰφύρουν δὲ καὶ αὐτοὶ ^δ κατὰ κατὰ L. 6. 6. 15.
τῇ ^ε τῇ τῇ Καταστάτων βασιλείᾳ καὶ τῇ Ἀρμενίᾳ ἔτι ἰσ-
χυρὸς ὄντας καὶ ἀποτρεχόντας ἀφιστομένους ^ε ἀποτρεχόντων οἱ Ὑρκά-
ριοι. τὸ δὲ πόλιν ἡ τῇ ἀποτρεχόντων Ἀστυρίαν ^ζ Ἀρμενίαν.
ἐν ᾗ τῇ ἰαυτῶν ὅστις χώρα, ^ς συνιστάται ὡς τῇ πορείᾳ
ἔχον.

10. Οἱ μὲν δὲ Μῆδοι καὶ Ὑρκάριοι, οἱ μὲν δὲ αἰὶς κρατύν-
τας, τριάσιν ἰποριούτο διόχρησις. ὁ δὲ Κέρ ^α τῆς παρ' ἰαυτῶν L. 7. 6. 20
ἱππίας κατὰ λήφοντες ἀποτρεχόντων ἐκάλουσι τὸ τραχὺ πρὸν, καὶ
εἰ τινας σὺν ὅσων ἐξιστομένους ἴδωσι, ^β ἀποκλείνουν πρὸς δὲ ὁ
πορὸν σὺν ἐκέρχον, ὁποῦ τῇ πολέμων τραχὺ πρὸν ἥσαν ἱπ-
πας, ἢ πάλιν, ἢ τρέχον, ἀποτρεχόντων πρὸ ὧν ἀποτρεχόντων,
τὰς δὲ ἱππας ἐπὶ τῇς σκληρῆς κατὰ λήφοντες ὅστις δὲ μὴ πρὸ-

^α Ἐπὶ φῶς ἔργο. καὶ φάσ. ^β Τὰ δρῶμενα. ^γ Φρύγῃ
πρὸς αὐτὰ ταῦτα. ^δ Ἀνὰ κατὰ. ^ε Κατὰ λήφοντες. ^ς Σχο-
λαστικῶς. ^ζ Κατὰ λήφοντες.

τα ποιήσῃ, αὐτίκα τ' κεφαλῆς στρεψήσομαι. τίς δὲ κηπίδας
 εὐχαίρους ἔχοντες. ἐν ταῖς παύσαις. οἱ μὲν δὲ πᾶσι ὅσῃς ἔχον-
 τες, ἐρρίπτωσαν ἀποφάργοντες εἰς τὴν χειρὶς ὅσοι ἐκέλευσε· καὶ
 ταῦτα μὲν οἷς ἐπίταξεν ἔχοντες.

11. Ο δὲ Κύρῳ ἐνείησεν ὅτι ἦλθεν μὲν ἔτι σῖτα ἔτι ποτὶ
 ἔχοντες, ἀλλὰ δὲ τῶν ἔτι στρατιῶν δυνάμει, ἔτι ἄλλο ἔδωκεν
 ποιεῖν. σκοπῶν δὲ ὡς αὖ ταῦτα πείσεται καὶ κάκιστα γένοιτο, ἐ-
 θυμώθη ὅτι ἀνάσκη πᾶσι τοῖς στρατοῦσιν ἐστὶν ἀνά τινα
 ὅτῳ καὶ σκλήρως μελήσει, καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια παρεσκευα-
 σμένα τοῖς στρατιώταις εἰσιῶσιν ἴσται. καὶ τοῖσι τὴν ἔξω ὅτι τῶν
 εἰνὸς μάλιστα πάντων ἐν τῇ στρατιᾷ κατὰ λῆφθαι αὖ
 ἡμῶν, ἀλλὰ τὸ ἀμφὶ συσκευασίαν ἔχει. ἐκέρυττε δὲ παρὲναι
 πάντας τὰς ἐπιτήδεις· εἰ δὲ πᾶσι μὴ εἴη ἐπιτήδεια, τὸ στρα-
 τὸν ταῖς ἀπὸ σκλήρας. τῇ δὲ ἀπὸ τῆς πάντας τὰ χαλεπὰ ἀνεί-
 πυν· οἱ δὲ ὁρῶντες ὅτι τὴν διαποταμὴν περὶ τοὺς ποταμούς, καὶ ἐπὶ τῇ
 ἐπὶ δὲ παρὲναι, ὡς τῇ μὲν ἐκέλευσε κατὰ λῆφθαι αὐτῶν
 οἷς ἐπὶ τῇ ἡμῶν ἢ τοῖς μὲν ἐν τῇ σκλήρως τὰ ἐπιτήδεια. ἐπὶ δὲ
 τῶν εἰδέν, αὐτοὶς ἐκέλευσε οἷς μὲν ἡμῶν. ἐν δὲ τῶν ἡ-
 δὲ σύμπτῃς ἐκέλευσε. ἐπὶ δὲ ταῖς ἡμέραις, ἔπειτα ὡς
 αὐτοῖς, ἀλλὰ τοῖσι, ἔφη, ὦ ἄνδρες, οἷσιν ἡμῶν πᾶσι μὲν καὶ
 μισοῖτε. ἀλλὰ δὲ τινὲς παρὲν ἡμῶν βύλει· αὖ τυχάνει, ἐ-
 πιμελήθητε ἀποθύμῃς ὅπως διωλάσῃα ἐν τῇ σκλήρως ἐκάσῃ σι-
 τία καὶ ποτὶ παρεσκευασμένα ἢ τοῖς διαποταμῇ καὶ τοῖς εἰκέ-
 ταις, ἢ ἂν καὶ ἡμέραν ἡμῶν ποιεῖτε. ὅτι πᾶσι δὲ πάντας ὁποῦ κα-
 λῶ δαῖτα παρὲναι, ἔτι μὲν ποιεῖτε, ὡς αὐτίκα μάλιστα παρὲ-
 σον· ὁποῦτοι αὖ κρητῶσι, καὶ ἀξιώσωνται ἔκπῃα ἔχειν
 πάντας τὰ ἐπιτήδεια. ἵπτι ὅτι συμφάργον αὖ ὑμῖν ἀμέμπτως
 δέχεται τὰς ἀνδρας. οἱ μὲν δὲ ταῦτα ἀκούσαντες, πολλὴν ἀσπιδί
 τὰ παρηγέλμεθα ἔπρασπον.

12. Ο δὲ αὖ συγκαλέσας τὰς πεζίους ἔλεξε τοιαῦτα·
 ἄνδρες φίλοι, γινώσκοντες ὅτι νῦν ἔστιν ὑμῖν ἐπὶ τοῖς τῶν
 ἀνόντων συμμάχων ἀείρεται τυχεῖν, καὶ τοῖς μάλιστα ἰσχυροῦς
 τοῖς σιτίοις καὶ ποτίαις χρῆσθαι. ἀλλὰ ἔγωγε δοκῶ τῶν αὖ τὸ ἀ-
 ελεῖν τῶν ὠφελῆσαι ἡμᾶς ἢ τὸ τῶν συμμάχων ἐπιμελεῖς φα-

νῦν, ^α ἐδὲ ἂν αὕτη ἡ δυνάμις ἰσχυροτέρως τοῦτον ποιῇ-
 σαι ὅσον εἰ διωκόμεθα τὰς συμμάχους ἀποθνήσκουσιν πολεμίαις. εἰ
 δὲ ἤ νυνὶ διωκόμεθα καὶ κατακαυόμεθα τὰς ἡμετέρας πολεμίας,
 καὶ μετρηθῶμεν εἰς τὴν ἐναντίαν, τότε δόξομεν ἕως ἀμελείῃ,
 ὥστ' καὶ πρὶν εἰδέναι ὅ, τι πράττουν, ἡλεσηκότις φαινομένη,
 ἔτι μὴ αἰσχροὶ μὲν φανόμεθα, ἀδυνάεις δὲ ἰσχυροί, συμ-
 μάχων ἀπερμένεις. τὸ δὲ τῶν ποινόντων καὶ κινδυνεύοντων ἐπι-
 μεληθῶμεν τινος, ὅπως εἰσόντες καὶ ἐπιτήδεια ἔχουσιν, αὕτη ἂν
 ἡμῶς ἡ γαῖα πλείονα διφραγέειν, ὥς ἐγὼ φημι, ἢ τὸ περὶ-
 ρηῖμα τῇ γαστρὶ χαλίσσεται. ἐννοήσατε δὲ, ἴφθι, ὡς εἰ μὴ δὲ
 ἐκείνους αἰσχυροὶ ἦν, ἐδὲ ὡς ἡμῖν ἀποσκήσει ἔτι πλεονεξίας
 ποιεῖ, ἔτι μείζους. ἔ γάρ πῃ ἀλκιπύαται ἡμῖν ἂν βυλόμεθα,
 ἀλλ' αὐτὰ παύει νῦν ἀκμαῖζ' ἐπιμελείας διόμεναι. ἔχομεν γὰρ
 ἐν τῇ τραχέει πολεμίας πολεμπλάστους ἡμῶν αὐτῶν, καὶ
 σάτας λαλόμενους, ὧς καὶ φυλάττειν ἴσως ἔπ' ἀποσκήσει, καὶ φυ-
 λατίην, ὅπως ὥς εἰ οἱ ποιήσαντες ἡμῖν καὶ ἐπιτήδεια. ἔπ' δὲ οἱ
 ἰππεῖς ἡμῖν ἀπείη, φρογίδια παρὲς ἰσχυροὺς ὅπως εἴσι, καὶ ἔλ-
 θουσιν, εἰ παρεμύθουσιν. ὥστ', ὦ ἄνδρες, νῦν μοι δοκεῖ ποιῆσαι
 ὅτιν ἀποσφίρειν δύνῃ ἡμᾶς καὶ τοῖσιν πολεμοῖν, ^β ὅπως πρὸς
 οὐδὲ μάλιστ' ἀποσφίρειν ἵνα ὥς τὸ μέγιστον ὕμνοι, μέγιστον
 φροσύνης ἐμπέπλωται. ἔπ' δὲ καὶ ἡμέτερον ἐγὼ οἶδα ὅτι πολ-
 λαὶ ἐν τῇ τραχέει ἵσται, ^γ ὡς οὐκ ἀγνοῶ ὅτι διωκόμεθα ἡ-
 μῖν, κρινόμενοι αὐτῶν ὄντων τοῖς συγκατηληρόσι, ἰσχυροὺς ὅ-
 πως ὡς βυλόμεθα. ἀλλ' ἔ μοι δοκεῖ τὸ λαβεῖν κερδαλέω-
 τερὸν ἵνα ἡ δικαίως φανομένης ἐκείνοις, τότε πλεονεξίας ἔπ'
 μᾶλλον αὐτῶν ἢ νῦν ἀπαλείψω ἡμᾶς. δοκεῖ δὲ μοι, ἴφθι, καὶ
 τὸ νῦν καὶ ἡμέτερον, ἐπὶ δὲ ἔλθωσι, Μήδεις καὶ Ἰερκανοὶς
 καὶ Τυγρῆνη ἐπιτρέψαι, καὶ πρὸς ἡμῖν δύνανται, κέρδι-
 ὡς ἡγήσεται. ἀλλ' ἔπ' καὶ κέρδι ἡδὲν ἡμῖν παρεμύθουσι. τὸ μὲν
 γὰρ νῦν πλεονεξίῃ οὐκ ἐλπίσται ὡς ἡμῖν ἔπ' πλεονεξίας παρὰ τοῖς
 τὸ δὲ πᾶσι ἀποσφίρειν ἐκείνους κλήσεται ὅτιν ὁ πλεονεξίας φέ-
 ρεται, τῷ δ', ὡς ἐγὼ δοκῶ, αἰναιότερον ἡμῖν δύναται ἂν τὸν
 πλεονεξίας καὶ πᾶσι τοῖς ἡμετέροις παρὲς. οἶμαι δὲ, ἴφθι, καὶ

^α Οὐδὲ ἂν νῦν τὴν δυνάμιν ἰσχυροτέρως τοῦτον ποιῇσ.

^β Ὅπως πρὸς τὴν συμφορὰν τῶν ἐν ὥς. ^γ Ὡς ἀγνοῶ ὅτι.

αἰεὶ ἡμᾶς τῷτ' ἐπὶ ἀσπίδι καὶ ῥατὸς κρείττους εἶναι καὶ ἀκραιφνέως κερδοῦν, ἢ, ὅποτε δέοι, διωκόμεθα αὐτοῖς συμφέροντος ἕνεκα. πᾶσι δ' ὧν ἐν μίξοσι ἔστι παρόντων ἐπιδοχάμεθα πῶς περδεῖαν, ἐγὼ μὲν ἔχω ὅρῳ.

13. Ο μὲν οὕτως εἶπεν. σιωπῇ δ' αὐτῷ Ἰγιάσας, ἀνὴρ Πέρσης τῶν ὀμολύμων, ᾤδεν· Διόν γάρ τ' ἀνείη, ὃ Κύρῳ, εἰ ἐν θήρῃ μὲν πολλαίς ἀσπίσι κρείττερός, ὅπως θηρίοι τι ὑποκρίσασιν ποιησάμεθα καὶ μάλα μικρῶς ἴσως ἄξιον· ὁλοὺν δὲ ὅλον πέρφρωμνοι θηροῖν, εἰ ἐμποδὼν τι ποιησάμεθα θηρία καὶ ἡμῶν ὡς ἔμελλον ἀνθρώπων ἀρχῇ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς πείνη, οὐκ ἂν σφίσιν ἡμῶν δουρίων ποιῶν. ὃ μὲν Ἰγιάσας δὴ ἔτι σιωπῇ· οἱ δ' ἄλλοι πάντες ταῦτα σιγήσιν. ὃ δὲ Κύρῳ εἶπεν, ἀγῶνι δὴ, ἔφη, ἐπεὶ ὁμοιοῦμαι πύττει, πύμψαται δὲ ἀπὸ λόχου πύνη ἀνδρῶν ἐκαστοῦ τῶν ἀσπιδιοχόντων. ἔτι δὲ σφίσιν ὧς μὲν ἂν ὀρώσι πορευόμενοι πρὸς ἐπιτηδία, ἐπιτηδύμενοι ὧς δ' ἀμειλίχως, καταζέοντιν ἀφ' ὧν δὲ ὡς διασπῶν.

14. Οὗτοι μὲν δὴ πύττει ἐποίουν. ἔ δὲ Μήδων τινὲς ἦδη οἱ μὲν ἀμείλως ὠσσωρημένους καὶ λαμβάνοντας καὶ ἀπὸ σφίτωντες ὠσσηλαῶν, μιστὰς δ' ἰδίῳ ἢ ἐρατῇ, οἱ δὲ καὶ ἀρμαμάχας γυναικῶν τῶν βαλόντων, τῶν μὲν γαστήρων, ἔ δὲ καὶ πικρὰ καὶ δὴ τὸ κράτος συμπερικρατῶν. καὶ πύττει εὐληφότες ὠσσην. πάντες γὰρ ἔτι καὶ νῦν οἱ καὶ τῶν Ἀσίων ἐρατῶν ὄμοιοι ἔχουσιν πρὸς πλείους ἄλλους στρατόν, λίγους ὅτι μὲν ἄλλοι μάχονται ἂν εἰ πρὸς φίλους παρῆν. τῷτοισι γὰρ φασὶν ἀνέπικλον εἶναι ὠσσημένους αἰετῶν. ἴσως μὲν ἔν ἔτι ἔχουσιν ὡς δὲ ποῦσιν αὐτὰ τῇ ἡδονῇ καταζόμενοι.

15. Ο δὲ Κύρῳ, ὅρῳ πρὸς Μήδων ἔργα καὶ Ἰερκηνίαν, ὡς περὶ κατεμέμφετο αὐτοῖς καὶ τὴν οὐκ αὐτῷ, ὅτι οἱ ἄλλοι ἂν τῷτον τὸν χρόνον ἀκινεζοῦν τε μάλλον ἑαυτῶν ἰδούκων καὶ ὠσσημένους, αὐτοὶ δ' ἐν ἀργατέρα χώρα ὑποκρίσασιν. καὶ γὰρ οἱ ἀπάργους, ἀπὸ δὲ κύνες Κύρῳ ἀῖον, πάλιν ἀπὸ λαῶν μισθωμένους τὴν ἀγῶν. πύττει γὰρ ἔφασαν σφίσι ὠσσημένους ποῦσιν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων. δακνόμενοι δὲ ὁ Κύρῳ ἐπὶ τῷτοισι, ταῦτα μὲν ὁμῶς κατεχόμενοι.

^a Οἱ δ' ἂν ἐπὶ μίξοσι. ^b Διίπην.

16. Συναφελὲ δὲ πάλιν τὸς πεζιάρχους, καὶ τοὺς ὅπου
 ἔμελλον εἰς ἐκπαίδεξαι περὶ λεγόμενα, ἐπὶ παρὸν. Ὅτι μὲν, ὡς ἀν-
 δρες φίλοι, οἱ κατὰ σχολὴν περὶ τοῦ ἀποφαινομένου, μεταίτια μὲν
 εἰναι ἄποσι Πέρσους ἀναστὰς ἡγεῖσθαι, μέγιστα δὲ εἰς εἰρήνην ἡμῶν
 δι' ἃν προέσται, πάντες, οἰόμεναι, γινώσκοντες ὅπως δι' αὐ-
 τῶν ἡμεῖς κύριοι ἡγεύμεθα, μὴ αὐτίκα ὅντις κλίσσονται αὐ-
 τῶν, οἱ μὴ ἴσμεν οἰκῆσαι ἱππικὴν Πέρσους, τῷτο οὐκ ἐπὶ ἐξῆς ὁρῶν.
 εὐνοοῦσι γὰρ δὴ, ἔφη. ἔχοντες ἡμεῖς οἱ Πέρσαι ὅπλα, οἱ δὲ
 κῆρυ τὸς πολέμους τρέπονται ὁμῶς ἰούσας καὶ δὴ τριπύρρι-
 νοι, πύρις ἢ ἱππίας, ἢ τεξέως, ἢ πηλυστός, ἢ ἀκροβύτις, ἀ-
 νδρὶ ἱππῶν ὅτις διωαίμεθα εἰς φάλαγγας ἢ λαοὺς, ἢ ἀλπο-
 κτήνας; πῶς δὲ εἰς φοβούσθαι ἡμῶς ἀποσιόντις ἢ κακῶς ἢ
 τεξέσθαι, ἢ ἀκροβύτις, ἢ ἱππῆς, εὐ εἰδότες ὅτι ὅτις αὐτοὺς κί-
 θων ὅφ' ἡμῶν κακῶς πὶ παρὸν μῶλλον ἢ ὑπὸ τῶν πεφυκό-
 των διδόνται; εἰ δὲ ταῦτα ἔτις ἔχῃ, οὐκ εὐδελος, ἔφη, ὅτι
 οἱ τοῦ περὶ ἡμῶν ἱππῆς νομίζουσι πάντες πᾶσι ὑπε-
 χείρια γινώμεθα ἔχῃ ἥτοι αὐτῶν εἶναι ἢ ἡμέτερος; ἴσως δὲ καὶ
 Δία καὶ μῶλλον. τοῦ μὲν ὅτι ἔτις ταῦτα ἔχῃ κατ' ἀνάγκην. εἰ
 δὲ ἡμεῖς ἱππικὴν κληρονομήμεθα μὴ χεῖρον τέτων, ἢ ἀπαι-
 τῶν ἡμῶν κατὰ σχολὴν ὅτι τὰς τ' αὐτοὺς πολέμους διωαίμεθα ἀ-
 νδρὶ τέτων ποιεῖν ἄσπερ καὶ τοῦ σὺν τέτραις, τέτραις πὶ ἡμεῖς
 εἰς τόπῳ μελεώμεθα, ὥστε ἡμῶς φρονεῖν; ὁποῦ γὰρ ἢ
 παρὸν καὶ ἀπείκῃ βύλου, ἥτοι αὐτῶν ἡμεῖς ἢ μέλοι, εἰ αὐ-
 τοὶ ἀνδρὶ τέτων ἀρετῶν ἡμῶν αὐτοῖς. εἶναι. ταῦτα μὲν δὴ, οἴ-
 μεν, ὅτις εἰς ἀνδραγαθίαν μὴ, ἔχῃ τὸ πᾶν ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν
 Περσῶν γινώσκαι οἰκῆσαι ἱππικὴν. ἀλλὰ οὐκ ἴσως οὐνοῖσι,
 πῶς εἰς τῷτο ἡγεῖσθαι. ἀλλ' ὅτι σκεψόμεθα, εἰ βληόμεθα κα-
 θεστέναι ἱππικὴν, τί ἡμῶν ὑπάρξει, καὶ πᾶσι ἐσθλῶν. εὐνοῦν ἱπ-
 ποι μὲν ὅτις πᾶσι ἐσθλῶν κατὰ σχολὴν κατὰ σχολὴν, ἐσθλῶν
 οἱς πειθόνται, ἐσθλῶν ὅσοι δι' ἱππῶν ἔχουσι χεῖρονται.
 ἀλλὰ μὲν καὶ οἱς γὰρ δι' αὐτοὺς ἱππῆς χεῖρονται ἔχοντες,
 διωαίμεθα μὲν, ἐξῆς τῶν συμμάχων, πᾶσι δὲ, οἱς καὶ με-
 θύοντες καὶ ἔχοντες χεῖρονται εἶναι. τί δὲ τὸ λοιπόν; ἀποδοῖ

α Κακῶς ἢ κακῶν. β Νομίζουσι πάντες πᾶσι ὑπεχέειν.
 γ Ὅσ' ἡμῶν ἡμῶν. δ Ἡ ἴσμεν ἢ ἀπείκῃ. ε Μέλοι. καὶ γὰρ ἀνδρὶ.
 ζ ἱπποῖς.

ἀνδρῶν δι'. σὺ γὰρ τὸν μέγιστον ἔχομεν. ἐδὲν γάρ ἕως ἡ-
μῖν πρὸς ἐς ὧς ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς. ἀλλ' ἐρεῖ τις ἵσως ὅτι σὺ ἐ-
πιστάμεθα. μὴ δὲ· ἐδὲν γάρ τ' ἐπιστάμεθα νῦν πρὶν μετῴν ἡ-
δὴς ἡπίστατο. ἀλλ' ἵπποι αὖν τις ὅπ' παῖδες ὄντες ἐμετῴναιον. καὶ
πόττερον οἱ παῖδες εἰσι φεγειμώτεροι, ὥστε μετῴναι τοὺς φεγε-
μῶν καὶ δεικνύμεναι, ἢ οἱ ἄνδρες; πόττερον δὲ, εἰάν μετῴναι, ἡ-
κιστῶτεροι τοῖς σώμασιν ἐκπονεῖν, οἱ παῖδες ἢ οἱ ἄνδρες; ἀλλὰ
μὴν ὁλοή γὰρ ἡμῖν μετῴναιεν ἔση ἔτε παῖσιν, ἔτε ἄλλοις ἀν-
δράσιν. ἔτε γάρ τρεῖς ἡμῖν μετῴναιον ὥσπερ τοῖς παῖσι. ὥσ-
περ ἐπιστάμεθα γὰρ τὸν ἀλλ' ἐδὲν μὴν ὥσπερ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀν-
δράσι τοῖς μὲν γινώσκον ἀχολίαν παρέχουσι, τοῖς δὲ τίχοναι,
τοῖς δὲ ἄλλα οἰκίᾳ· ἡμῖν δὲ στρατεύοντες ἐ μέντοι ὁλοή, ἀλλὰ
καὶ αἰάσει. ἀλλὰ μὴν ἔκ ὥσπερ ἄλλα πολλὰ τῶν πολιμικῶν
χαλεπαῖ μ', χρήσιμα δὲ· ἐπικὴν δὲ σὺ ἐν ὁδῷ μ' ἡδῶν ἢ
αὐτὸς τοῖν ποταμῶν πορεύοντα; ἐν δὲ σπυδῇ, ἔκ ἡδὲ παρὰ μ'
φίλῳ παρελθόντα ἐς δέοι, παρὰ δὲ, εἴπ' ἄνδρα, εἴπ' ἡγε-
τῶν, δῶκεναι καὶ λαβεῖν; οὐκ οὐδὲ σὺ ἐν πτότι τὸ, ὅ, π' αὖν
δὴ ὅπλον φέρειν, τ' ἵπποι τὸν συμφέρειν; σὺ κοῦν ταῦτό γ'
εἰσὶν ἔχον τι καὶ α' συμφέρειν. ὅ γὰρ μὴν μέγιστος· ὅν τις φέρε-
ται, μὴ εἰ δὴ σὺ ἐφ' ἵππῳ κινδυνεύειν ὥσπερ ἐν ἡμέρᾳ πρὶν
ἀκρεβέειν τὸ ἔργον τὸν, καὶ πῶς μῆτε πεζοὶ ἵπ' ὄμω, μὴ δ'
ἵπποις ἰκνοῖ· ἀλλ' ἐδὲ τὸν ἀμύχανον ὅπως γὰρ ὅν βελέμεθα,
ἐξίστα ἡμῖν πεζοῖς εὐχὴς μέγα δα. ἐδὲν γὰρ τ' ἵπ' ἵπ' ἀν-
πομετῴναιεν ἵπποις μετῴναι.

17. Κύριος μ' ἕως εἴπ' Χρυσάνθου δὲ σωματρεῖναι αὐτῷ
ὥδ' ἐλεξεν. ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἵππῳ, ἕως ἐπὶ θυμῷ ἵπποις με-
τῴναι, ὡς νομίζω, εἰάν ἵπποις γινώσκον, ἀνθρωπῶν πλῆθος ἴσ-
ταται. νῦν μὲν γὰρ ἔργον ἀγαπῶν ἐξίστα τῶν ἡμῶν ἐρμητικῶν ἀν-
θρώπων, μέντοι τῇ κεφαλῇ ὥσπερ, αὖν τι θηλείον παρελθόν
ἰδῶν διωκτῶν ἀφ' ἡμῶν ὅπως, ὥστε ἀκροῦσθαι ἢ τρεῖς ἴσται
πρὶν πᾶσι ἑσέσω αὐτῷ γινώσκον. μὴ δὲ ἵπποις γινώσκον,
διωκτῶν μὴ ἄνδρα ἐξ ὅπως μῆκος καθεστῶν, διωκτῶν δὲ,
θηλεία διώκων, τὴν μὲν ἐκ χείρας παρὰ καὶ λαμβάνον, τὴν δὲ
ἀκροῦν ὥσπερ ἐσηκίῳ. ὅ γὰρ εἰάν ἀμφοτέρω παρὰ ἢ, ὅ-
μως δὲ πλεονέκον γίνῃ ἀκρόν, ὥσπερ τὴν ἐσηκίῳ ἴσται. ἐγὼ

^a Φέρειν. ^b Πολιμικῶν. ^c Πόρῳ.

δὴ μέλειτε δοκῶ, ἔφη, ζῶν ἐξηλεκτίαν ἱπποκινταύρους, εἰ ἰ-
 γήσοιτο ὥστ' αὐτοελαδίσσασθαι μὲν ἀνθρώπου φροσίνῃ, ταῦς δὲ
 χρεστὶ τὸ δέον παλαμᾶσθαι, ἵππῃ δὲ πύχ^ω ἔχειν καὶ ἰχυρῶ.
 ὥστ' τὸ μὲν φειγθῆναι αἰρεῖν, τὸ δὲ ὑπομῖναι ἀναβρίπτειν· ὁπλῆν
 πάντα καὶ γὰρ ταῦτα ἱππῶς γυμνῶν^ω συζημιζομαι ὥς εἰ-
 μαυλῆν. αὐτοῖσιν μὲν γὰρ ἔξω πάντα τῇ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ, ταῦς
 δὲ χρεστὶ ὁπλοφορήσω, διώξομαι δὲ τὰ ἱππῶν, τὸ δὲ ἐναυλῶν
 ἀνατρέψομαι τῇ τῷ ἱππῇ ῥώμῃ. ἀλλ' ὅσον συμπεφυκώς διδύ-
 σμας, ὥσπερ οἱ ἱπποκίνταυροι. ὁπλῆν τὐτὸ γὰρ κρεττίον ἢ συμ-
 πεφυκίαν. τὴς μὲν γὰρ ἱπποκινταύρους οἶμαι ἔργῳ πολλοῖς μὲν
 λῦπεσθαι τῶν ἀνθρώποις ἀρετῶν ἀρετῶν ὅπως δὲ χρεῖσται,
 πολλῶν δὲ τῶν ἱπποῖς ἡδῶν πεφυκῶν, πῶς αὐτῶν γὰρ λῦ-
 λαύειν. ἐγὼ δὲ, ὡς ἱππύην μέγιστον, ὅταν μὲν ἐπὶ τῷ ἱππῇ γί-
 νωμαι, πᾶσι τῷ ἱπποκινταύρῳ δὴ πᾶσι ἀπερξομαι ὅταν δὲ κα-
 τακῶ, δεινότης. καὶ ἀμφοίσσιν, καὶ καθευδῶν, ὥσπερ οἱ
 ἄλλοι ἀνθρώποι· ὥστ' ἢ ἄλλο ἢ ἀφαιρεῖς ἱπποκίνταυρον καὶ
 πάλιν συνήψ^ω γίγνομαι; ἐπὶ δὲ, ἔφη, ἐπεὶ τὸ πλεονεκτήσω
 τῷ ἱπποκινταύρῳ ὁ μὲν γὰρ δυοῖν ὀφθαλμοῖν αὐτοελαδίσσασθαι, καὶ
 δυοῖν ἄντοι ἔκκειν· ἐγὼ δὲ τίτταρσι μὲν ὀφθαλμοῖς περμερῶμαι,
 τίτταρσι δὲ ὥσπερ αὐτοελαδίσσασθαι. πολλὰ γάρ φασιν ἀνθρώποις
 ἐῖναι ἱπποῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοελαδίσσασθαι, πολλὰ δὲ τοῖς ὥσπερ
 αὐτοελαδίσσασθαι σημαίνει. ἐμὲ μὲν οὖν, ἔφη, γράψαι τῶν ἱππύων
 ἢ ἐπιγυμνῶν. ἐπὶ δὲ, ἔφη, οἱ ἄλλοι πάντες, καὶ ἡμεῖς γὰρ.
 ὅτι τέτταρσι δὲ ἔφη, ὁ Κύρ^ω, τί ἔν, ἔφη, ἐπεὶ σφόδρα ἡμῶν
 ταῦτα δοκῶ, εἰ ἐν νόμῳ ἡμῶν αὐτοῖς ποιησάμεθα, αἰσχροῖν ἐ-
 ναι οἷς ἂν ἱππὺς ἐγὼ πορεύω, ἂν τις φωνῇ περὶ ἡμῶν πο-
 ρεύομεν, ἵαν τι πολλῶν, ἵαν τι ὀλίγων ὁδὸν δὲ διελ-
 θῆναι, ἵνα καὶ παντάπασιν ἱπποκινταύρους οἰώμεται ἡμεῖς οἱ ἀν-
 θρώποι εἶναι;

18. Ο μὲν ἔτι πᾶσι ἐπὶ πᾶσι οἱ δὲ πάντες ὁ σιωπήσας.
 ὥστ' ἐπὶ καὶ νῦν ἐξ ἐκείνων ἔτι γὰρ Πέρσας, καὶ ἑτέροις ἂν τῶν
 πολλῶν καὶ γὰρ ἐκείνων ὀφθαλμοῖς Πέρσας ὑδαμὺν περὶ ἰόν. οἱ μὲν
 δὲ ἐν τέτταρσι τοῖς λόγοις ἦσαν. ὡς καὶ δὲ ὡς ἐξ ἡμῶν μίσην ἢ

^a Ὑπερπυμνῶν. ^b Σιωπήσας. ^c Δ' ἐξ ἡμῶν μίσην ἢ ἰγρήσας αὐτοῖς.

μείρας, ὡς ἐσθλαίων οἱ Μῆδαι ἱπποῖς καὶ οἱ Ὑρράνιοι, ἵππους
 τι ἀγρίαις αἰχμαλώτους καὶ ἄβρας. ὅσοι γὰρ τὰ ὅπλα παρ-
 ὀδόντων, οὕτω ἀπείλθον. ἔπει δὲ ὡς ἐσθλαίοντες, ὡς οὗτοι μὲν αὖ-
 τῶν ἱπποδυνάτεω ὁ Κῆρ^α οἱ οὖτοι πάλιν εἰν αὐτοῖς ἐπεὶ δὲ
 τῶν ἱπποδυνάτων, ἐκ τούτων ἡρώτα ὅ, τι ἔπραξαν. οἱ δὲ διηγούν-
 τες ἱπποδυνάτων, καὶ ὡς ἀνδρείως ἔκαστοι ἐμεγαλητόντων. ὁ δὲ δι-
 ἦκεν πάλιν ἡδύνας, ὅσα ἐβύλωντο λέγειν. ἔπειτα δὲ ἐπὶ ἡρώτων
 αὐτῶν ἕως, ἀλλὰ καὶ δῆλοι, ἔφη, ἐστὶ ὡς ἀνδρείως ἀγαθοὶ ἐ-
 γρόσθη. καὶ γὰρ μείζους φαίνεσθαι καὶ κακίους καὶ χρηστότεροι ἢ
 ὡς οὗτοι ἰδίῳ. ἐκ δὲ τούτων ἱπποδυνάτων ἡδὲ αὐτῶν καὶ πόσιον
 ὅδον δὴλασαν, ἐκ οἰκίστου ἢ χώρου. οἱ δὲ ἔλεγον ὅτι καὶ πολ-
 λὰ δὴ λείποντο, καὶ πόσιον οἰκίστου ἢ χώρου, καὶ μισθὸς ἐστὶν οἰῶν
 καὶ αἰῶν καὶ βίῳ καὶ ἱππῳ, καὶ σίτῃ, ἐκ πάντων ἀγαθῶν. δι-
 οῦν αὖ, ἔφη, ἱπποδυνάτων ἡμῶν εἴη, ὅπως τι κρείττους ἐσόμεθα
 τῶν ἔχοντων αὐτοῖς, καὶ ὅπως αὐτοὶ μέρησι. οἰκιστὴρ μὲν γὰρ χεί-
 ρος ποταμῷ ἄξιος κτήμας, ἐρήμῃ δὲ ἀνθρώπων ὕστα, ἐρήμῃ καὶ ἔ-
 ἀγαθῶν γίγνεται. τὸ μὲν οὖν ἀμυνόμενους οἶδα, ἔφη, ὅτι
 ἀπικλιώσασθαι, ὅς τις ποιεῖταις (τούτω γὰρ μάλιστα σίξῃ τῷ νί-
 κῳ) τὸ δὲ αὖ παρὸδὸν αἰχμαλώτους ἢ ἐλάβεῖν ἢ
 οἱ ἀφίστηναι, τῶν αὖ συμφέρειν αὐτῶν, ὡς ἐγὼ φημι, ποιεῖσθαι μὲν.
 ὡς οὗτοι μὲν γὰρ νῦν οὕτω ἀν φυλάττεισθαι ἐδὲ φυλάττειν τῶ-
 ντες ἡμῶς Νόοι, ἐπὶ αἰσθῆποιον ὅ, τούτους (ὅ, γὰρ λιμὸς καὶ
 δῆψος ἀπικλιώσασθαι αὐτούς) ἔπειτα δὲ καὶ τούτους ἀφίστηναι, παλ-
 ῶσι αἰχμαλώτους χρησόμεθα. ἐκ γὰρ κεραιώμεν τῆς χώρης,
 ἀπικλιώσασθαι ἡμῶν οἱ οὖτοι πάλιν οἰκίσταις αἰχμαλώτους ἔσονται.
 μᾶλλον δὲ τούτους ζῶντας ἰδόντες καὶ ἀφίστηναι μέρησι καὶ
 οἱ ἀλλοι, καὶ πείθονται ἀνθρώπων καὶ μέρησι ἢ μέρησι. ἐ-
 γὼ μὲν ἔτι μηχανώμεθα. ὅ, οἱ δὲ ἀλλοι πῶς ὅρα ἀμύνειν, λα-
 γῶν. οἱ δὲ ἀκούοντες σιωπῶντες πάλιν ποιεῖν. ἔπειτα δὲ ὁ Κῆρ^α
 κηλίστας τὸν αἰχμαλώτους, λίγῃ πάλιν Ἀνδρείως, ἔφη.
 νῦν τι ὅτι ἐκείνη, πῶς ψυχρῶς ἀνθρώπων ποιεῖται, τῶν τοιούτων,
 ὡς οὕτω ποιεῖται, ἐπὶ ὅ, ὅτι κακὸν ἔστιν ὑμῶν, ἀλλὰ ἢ ἐκ ὁ αὐ-
 τῶν ἀρξὴ ὑμῶν ὅς τις καὶ ὡς οὗτοι, οἰκίσται δὲ τῶν αὐτῶν οἰ-
 κίας, καὶ χώρου τῶν αὐτῶν ἐργάσασθαι, ἐκ γυναικὶ τῆς αὐτῆς

^α Τὰς ἱκαντάς. ^β Ἡράγην. ^γ Τῶν. ^δ Εἰ δὲ ἀλλοι πῶς
 ὅρα ἀμύνειν.

δὲ Κύρου πάντα ἔλεγε, ὅσοι μὲν τὸν λιμὸν, πῶς δὲ ἀπὸ τῆς παρεργείας πολεμῶ.

20. Ο μὲν ἔν Κῦρος ἀπένειπε τὰς Πέρσας, ἡ ἐπὶ δὲ συνε-
σκόπευε, καὶ πεμπάδας καὶ καὶ δικάδας πολλὰς αὐ-
τῶν διέπιμπεν καὶ ἐκίλευσε κύκλῳ τῆς στρατιάς κρυπτήν, νο-
μίζοντες ἅμα μὴ φυλακῶν ἵσταναι ἵαν τις ἔξωθεν αὐτοῖς, ἅμα
δὲ, ἵαν τις ἔξω χρημάτων φέρων ἀποδιδράσκῃ, ἀλώσεσθαι αὐτόν.
καὶ ἰσχυροὺς ἔτι. πολλοὶ μὲν γὰρ ἀποδιδράσκον, πολλοὶ δὲ ἐά-
λυνται. οἱ δὲ Κύρος τὰ μὲν χρημάτων τὰς λαβούσας εἶα ἔχειν,
τὰς δὲ ἀνθρώπους ἐκίλευσε ἀποσφάζειν. ὥστε τῶν λοιπῶν ἐν βε-
λόμενος εἰς ὄρεα ῥαδίως τὸ νύκτωρ πορεύομενος.

21. Οἱ μὲν δὲ Πέρσαι ἔτι διήγον· οἱ δὲ Μήδαι καὶ ἑπι-
νον καὶ δυνάμεις καὶ ὑπομῶτες καὶ πάσης εὐθυμίας ἐπιπύκνωσαν-
το. πολλὰ γάρ καὶ τριακῶντα ἰάλλω, ὥστε μὴ ἀπέρειν ἔργα τὰς ἐ-
ξηγησάμεν. οἱ δὲ Κυαξάρης ὁ τῶν Μήδων βασιλεὺς τῶν μὲν νύκτα
ἐν ἡ ἐξῆλθεν ὁ Κύρος, αὐτὸς πρὸς ἐμεθύσας μὲν ὅν παρε-
σκήνυσεν, ὡς ἐπὶ εὐτυχία, καὶ τὰς ἄλλας δὲ Μήδους αἰετὸς παρῆ-
ναι ἐν τῇ στρατιᾷ πολλῶν ὀλίγων, ἀκύνων ἰσχυροὺς πολλῶν. οἱ
γάρ οἰκίσται τῶν Μήδων, ἅπτε τῶν διασποτῶν ἀπληροῦσται, ἀντι-
μετρῶς ἑπίνον καὶ ἰσχυροὺς, ἄλλως καὶ ἐκ τῆς Ασσυρίας στρα-
τεύμενοι καὶ οἶνον καὶ ἄλλα πολλὰ τριακῶντα εἰληφότες. ἰππεὶ δὲ
ἡμίσεα ἰσχυροὺς, καὶ ἐπὶ ἰσχυροὺς ἐδίδε ἡ καὶ πολλῶν οἰσάων καὶ συνεδρι-
πνοῶν, καὶ τὸ στρατιᾷ κινεῖν ἡκύνει εἶναι τῶν Μήδων καὶ τῶν
ἰσχυρῶν, ἰσχυρὰ δὲ, ἰππεὶ ἐξῆλθεν, ἔτις ἔχοντα ἐνταῦθα δὲ ἰσχυ-
μεν πρὸς τὴν Κύρον καὶ τοῖς Μήδοις, τῶν καὶ ἀλλοτρίων αὐτῶν ἐ-
ρημον οἰσάων καὶ δυνάμεν, ὥστε λίαν ὥμους εἶναι καὶ ἀγνώμων,
κελεύει τῶν παρόντων πνεύματι λαβούσας τὰς πρὸς αὐτῶν ἰσχυρίας πο-
ρεύσας ὡς πάρεστι αὐτοῖς τὸ ἀμφὶ Κύρον στρατεύμεν, ἑλπίαν
παῖδε, ὧς μὲν μὴ ἔργα ἐπὶ αὐτοῖς, ὡς Κύρος, ἔτις ἀσυνή-
τως αὐτοῖς ἐμὲν βελάσονται. εἰ δὲ Κύρος ἔτις χιρῶσται, ὥς
ἐν ὥμους γὰρ, ὡς Μήδοι, ἐξηλθόντες ἔτις ἐρημον ἐμὲν καὶ ἀλλοτρίων.
καὶ νῦν ἵαν μὲν Κύρος βέληται· εἰ δὲ μὴ, ὥς γὰρ τῶν πε-
ρσῶν παρῆναι. ταῦτα ἐπίστανται. οἱ δὲ περσῶν πορεύονται,

^a Ἐπὶ δὲ συνεσκόπευε εἰδὲ καὶ. ^b Ἐπίνον, καὶ ἡδονὴ, καὶ
πάσης.

ἔφη, καὶ πῶς, ὦ Διῶτα, ἐγὼ δέξομαι σκέψεις; πῶς δὲ Κό-
 ρο, ἔφη, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἔφ' ἕς ἰππορύοιο; ὅπ' ἢ δὲ, ἔφη,
 αἰκίω. ἀφιστησέμεν τῶν πολεμίων Υψηλούς πῆγας, καὶ ἐλθόντες
 διῶρα, οἷον αὐτῶν ἡγεμόνας αὐτῶν. ἀκούεις ταῦτα ὁ Κουαξάρης,
 πολὺ μᾶλλον ἢ τῷ Κύρῳ ἀρχίζετο μολὶ εἰπεῖν αὐτῷ ταῦτα·
 καὶ πολλῇ σφιδῇ μᾶλλον ἐπιμνην ἐπὶ τὰς Μήδους, ὡς ψι-
 λώσων αὐτὸν· καὶ ἰσχυρότερον ἢ ἡ σφιδῇ τῆς Μήδους ἀπὸ τῶν
 ἐπιχρήσας. καὶ τῷ πημπομένῳ δὲ ἡτέλλησεν, εἰ μὴ ἰσχυρῶς ταῖ-
 τα ἀπαρτίλοι. ὁ μὲν δὲ πημπομένην ἰππορύοιο, ἔχων τὰς ἰ-
 αὐτῆς ἰππίας ὡς ἔχον, ἀνιῶμεν^α ὅπ' ἔ αὐτὸς σὺν ἰπο-
 ρύῳ μὲν ἔ Κύρῳ. σὺ δὲ τῇ ὁδῷ πορεύομενοι^β Διακριτομένον
 ὁδῶν τρεῖς πνὶ ἰππορύοιο, καὶ ἔ σφιδῇ ἀφίστατο εἰς τὸ ἔ
 Κύρῳ σφιδῇ περὶ σφιδῇ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων
 ἠρώμενοι αὐτὸς ἡγεῖσθαι. ὁ ἔ σφιδῇ δὲ ἀφίστατο^γ πρὸ πυ-
 ρῶ καὶ δύναις, πρὸ μίσεως νύκτας. ἔπει δὲ ἰππορύοιο σφιδῇ
 σφιδῇ πρὸς αὐτὸς, ὡς σφιδῇ εἰρημνῶν ἠὲ σφιδῇ Κύρῳ, σφιδῇ
 εἰσαφίκεται αὐτὸς σφιδῇ ἡμέρας· ἔπει δὲ ἡμέρα ὑπερφάνητο,
 σφιδῇ μὲν τὰς μέγας καλίστας, πρὸ τοῖς τοῖς νομισσομένοις
 ἐπὶ τοῖς τοῖς αἰσθητοῖς ἔκαστος ἐκαστος ἐκαστος. καὶ οἱ μὲν ἀμφὶ
 ταῦτα εἶχον· ὁ δὲ, συγκαλίστας τὰς ὁμοίμους, εἶπεν, Ἀδελφοί,
 ὁ μὲν Θεὸς σφιδῇ πολλὰ ἀγαθὰ, ἡμεῖς δὲ, ὦ Πέρσαι,
 σὺν τῷ παρὲν ὁλίγῳ ἰσχυρῶς ἔκαστος εἶναι αὐτῶν. ὁ εἶπεν
 ἡ δὲ σφιδῇ καὶ σφιδῇ μὴ φυλάξομεν ταῦτα, πάλιν ἀλ-
 λότρηται ἔσται· εἶπεν καὶ σφιδῇ πῆγας ἡμῶν αὐτῶν φύλακας ἐπὶ
 τοῖς ἔφ' ἡμῖν γιγνομένοις, αὐτὸς ἐδιδίμεν ἔχοντες ἰσχυρῶς ἀνα-
 φανέμεθα. δοκεῖ ἔν μοι ὡς πρὸς εἶναι πῆγας ὑμῶν εἰς Πέρ-
 σαις, ὁ διδάσκειν ἄσφιδῇ ἐγὼ λέγω, ὁ καλεῖν ὡς πρὸς εἶναι^δ πρὸς
 πρὸς σφιδῇ, εἰσφιδῇ ἐπιθυμῶσι Πέρσαι τὴν ἀρχὴν^ε ἔ Ἀσί-
 ας, καὶ τὴν κατέπαιον ἡγεῖσθαι ἔ σφιδῇ. ἔπει μὲν ἔν, ἔφη, σὺ
 ὁ πρὸς σφιδῇ, καὶ ἐλθὼν ταῦτα λέγει, καὶ ὅπ' ἔν πρὸς σφιδῇ
 σφιδῇ, ἐπιδῇ ἔλθωσι παρ' ἡμῖν, ἔ μοι μελήσῃ σφιδῇ τῆς σφιδῇ
 αὐτῶν. ὁ δὲ ἔσφιδῇ ἡμεῖς, ὁρᾷς μὲν αὐτὰ, κερύπτι δὲ τὰ-

^α Ὅπ' ἔ αὐτὸς πρὸς ἰπορ. ^β Διακριτομένον, τρεῖς. ^γ Καὶ
 ἔσφιδῇ ἀφίστατο. ^δ Εἶπε ἡ δὲ ὁποῖα ἔν σφιδῇ σφιδῇ. ^ε Ἐπι-
 πρὸς σφιδῇ. ^ς Ἀσίας αὐτοῖς ὁ τὴν κατέπαιον ἡγεῖσθαι.

Τα ποιήσας ὁ Υπερίωνος ἀποσπῆλθε, λίγῃ ὁ Κύρος, ἰγὼ δ',
 ἴφθ, ὦ Υπερίων, ἡδοναυ αἰδομένον ὅτι ἐ μέτοι φίλιον ἐ-
 πιδικτόνδον πῆρ, ἀλλὰ καὶ ξανόν φαίτη μοι ἴχνη. καὶ γὰρ
 ὅτι συμφορῇ ἡμῶν τὰ αὐτὰ δ' ἴλοι· ἐμοὶ τε γὰρ πολέμιος Ἀσ-
 σύριοι, σοὶ περὶ αὐτὸν ἐχθροὶς ὡς ἡ ἐμοί. ἔτας ὅτι ἡμῶν ἀμ-
 φοτέρους βυλόντιος ὅπως ἔ μ' νῦν παρῶνται μεθ' ἡμῶν
 τῶν ἡμῶν συμμέχων, ἀλλὰς δι, ἐμὲ δυνάμει, ἀποσπῆλθε
 μεθ' αὐτοῦ. τὸ δὲ Μήδων ἡκούσε ἀποκαλέσθαι τὸς ἐπὶ τῶν
 αἰτίαι, πῶς ἡμεῖς μέτοι πῆρ, ἔτας οὐδ' δι
 ποιεῖν ἐμὲ καὶ σὺ ὅπως ὁ ἀποκαλέσθαι ἔτ' καὶ αὐτὸς μεθ' αὐ-
 τῶν πῆρ ἡμῶν. σὺ μὲν ὅτι σκευὴν ἐρῶν, δις αὐτῶν ὅπου
 ὁ Κλέωντος ἀφ' ἑξῆς πῆρ τὰ δ' ὅπως ἴχνη. ἰγὼ δ' αὐτὸς πῆρ
 ἔτας ἴχνη π' αὐτῶν ἀποκαλέσθαι ὅπως ἡδοι προῖκε ἡ ἀπὸ καὶ δι-
 αλίγῃς δι αὐτῶν ὅπως ἐλπίς ἡντιόθεν ἀγαθὴ πῆρ τῶν φί-
 λους καὶ τὰ δ' ὅπως ἐπ' ἡντιόθεν. ποιήσας μεθ' αὐτοῦ ἡντι-
 ὅπως πῆρ ἐμοί. ὁ μὲν δὲ Υπερίωνος ὅπως τὸν Μήδων ἐπὶ
 σκευὴν ἀγῶν, ὁ δὲ αἰς Πέρσης ἰών, πῆρ σκευὴν ἀποκαλέσθαι.
 ὁ δὲ Κύρος αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὅπως μ' Πέρσης λίγῃ καὶ καὶ ἀπο-
 δῶν ἐπὶ τὸ λόγον διδῶν, Κλεῶντος δὲ ἀποκαλέσθαι τὰ χεῖρα-
 μεθ' αὐτοῦ. ἀποκαλέσθαι δὲ σὺ, ἴφθ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῶν βύλων.
 ἰα εἰδὼς αὐτὸ ὁ μολογῆς ἰών περὶ σὺ ὅπως πῆρ ἰερωτῶ. ἐπὶ
 δὲ τῇ ἐπὶ τῶν πῆρ, Κύρος Κλεῶντος χαίρει. ἡμῶν σὺ ὅτι ἔ-
 ρημον ἀποκαλέσθαι (ἐπὶ τῶν γὰρ ὅπως ἔτ' ἐχθρῶν ἀπὸ τῆ, τίς
 ἔτ' φίλον ἔρμ' ἡντιόθεν) ἐπὶ μὲν ἀποκαλέσθαι γὰρ ἀπὸ
 σὺ οἰόμεθα ἐπὶ κινδύνῳ σὺ ἀποκαλέσθαι. ἀλλ' ὅπως πῆρ σὺ ἀ-
 πίχνη, τὸ ὅπως πῆρ σὺ τῶν ἀσφάλειαν ποιῶν νομίζοντες.
 καὶ γὰρ οἱ ἐπὶ τῶν ἔτ' φίλον ἀποκαλέσθαι μέλιστα τῶν φίλοις τῶν
 ἀσφάλειαν ἀπὸ τῶν, ἀλλ' οἱ τῶν ἐχθρῶν μέλιστα ἀπὸ τῶν
 ἰερωτῶ, μεθ' αὐτοῦ τῶν φίλων ἐπὶ κινδύνῳ ἀποκαλέσθαι. σκευὴν δὲ
 καὶ οἷον ὅπως μοι ἀπὸ σὺ οἷον ὅτι ἀπὸ ἐμὲ ἐπὶ μοι ἰερωτῶ.
 ἰγὼ μὲν γὰρ σὺ ἡντιόθεν συμμέχων ἐχθρῶν σὺ ἰερωτῶ, ἀλλ' ὅ-
 πως ἰγὼ πῆρ σὺ εἰδὼς μεθ' αὐτοῦ. σὺ δὲ μοι εἰδὼς μ' ὅτι τῇ φι-
 λίας ὅπως ὅπως πῆρ ἀποκαλέσθαι νῦν δ' ἐπὶ τῇ πολέμῳ ὅπως

ὁ Κλέωντος ἐπὶ τὰ δ' ὅπως πῆρ. ἰγὼ δ' ἀπ. ὁ Κλεῶντος
 ἐπὶ τῶν ἀπὸ. ὁ ἀποκαλέσθαι γὰρ σὺ οἷον. ὅτι σὺ. ἀπὸ
 τῶν.

τῷ, ἔ τ' ἡλίοντα, ἀλλὰ πάντας ἀποκαλεῖς. τοιγαρὺν τίτι μὲ
 αἰώμιον ἀμφοτέρους ὑμῖν χάριν ὀφείλειν, νυνὶ δὲ ἀναγκάζεις σὴ
 μὲ ἐπιλαθῆναι, τοῖς δὲ ἀκαλεῖσθαισι πρῶτον πάντων τὴν χά-
 ριν ἀποδιδόναι. ἔ μὲντοι ἔγωγε σοὶ διδάσκω ὅμοιον ἡνδίαται·
 ἀλλὰ καὶ νυνὶ πέμπω ἐπὶ φράτωμα εἰς Πέρσας, ἐπιστάλῃ ὁ-
 πόσοι αἱ ἰσὺς ὡς ἐμὲ, ὡς πρὸς αὐτῶν δέησιν ἂ ἡμῶς ἐλ-
 θῇ, σοὶ ὑπάρχειν, ἔχ' ὅπως αὐτὸν ἐθέλωσιν, ἀλλ' ὅπως αὐτὸν βύλη
 χρῆσθαι αὐτοῖς. συμπολεῖν δὲ σοὶ, καὶ ὡς νῦν πρὸς ὧν, μὴ ἀ-
 φαιρέσθαι ἂν αὐτῶν, ἵνα μὴ σοὶ ἔχθρῳ ἀνὴρ χαλεπὸν ὀφείλων-
 ται μὴδ' ὅταν πρὸς βύλην αὐτῶν σὲ ταχῇ ἐλθῇ, ἀπὸ τῶν
 μετὰ πέμπω μὴδὲ φάσκειν ἔρημον εἶναι ἄμφοτεροῖς ἀ-
 πηλόν, ἵνα μὴ διδάσκειν αὐτὸς σὴ μὴ φρογῇ. ἡμεῖς δὲ πρῶ-
 τος μὲν παρὲν ὅταν πέμπω ἀπαρξάμεθα ἂν σοὶ τ' αὐ-
 νομίζωμεν καὶ ἡμῖν περὶ αὐτῶν καὶ ἡνδίαται ἀγαθὰ. ἔρωσθαι.
 ταῦτά τε αὐτῶν ἀπὸ τῶν, καὶ ὅ, πρὸς αὐτῶν ἐρωτᾷ, ἡμῶς γέ-
 γραπ', σύμφασι. καὶ γὰρ ἐγὼ ἐπιστάλῃ σοὶ αὐτῶν τ' Περσῶν ἡ-
 μῶς γέγραπ'. τῶν μὲν ἐν ἑκτῶς εἰπὼν, ἔ δὲ τὴν ἐπιστάλῃν, ἀ-
 πίμπλησι, ὥστε τὴν ἀμφοτέρων ἑκτῶς αὐτῶν ὡς αὐτῶν οἶδεν ὅτι συμ-
 φέροι ταχὺ παρὲν.

22. Εἰς τὴν δὲ ἰώρην μὲν ἐξωπολιάρχους ἡδὴ πάντας καὶ τὴν
 Ἰερικίαν καὶ τὴν ἀμφὶ Τυροῦ. ἔ δὲ Πέρσας δὲ ἐξωπολι-
 στῶν ἦσαν. ἡδὴ δὲ πρὸς τῶν ἀρχόντων καὶ ἰσχυρῶν ἀπὸ τῶν
 καὶ ὅλα ἔφειρον. ὅ δὲ τὴν μὲν πελῶν, ὅπως καὶ τὴν ἀπὸ τῶν
 καὶ ὅλα ἔφειρον ἐκείλους, καὶ καὶ αὐτῶν, οἷς τὴν ἔργον ὡς, ὅπως
 μὴ αὐτῶν δέοιτο τὴν δὲ ἰσχυρῶν ἐκείλους φυλάττειν, ὅπως
 τὴν ἀρχόντων, ὡς αὐτῶν ἂν πρὸς σημεῖον αὐτῶν τὴν δὲ ἀρχόν-
 τας τῶν ἰσχυρῶν καὶ Ἰερικίαν καὶ αὐτῶν, ὡς αὐτῶν ἔλθῃ. Ἀνδρὲς φί-
 λοι ἔ συμφορῶν, μὴ γινώσκῃ, ἔφη, ὅτι περὶ αὐτῶν ὡς
 συγκαλῶ. καὶ γὰρ ὅτι αὐτῶν τὴν περὶ αὐτῶν πολεῖ αὐτῶν ἀπὸ
 ταῦτα εἰσιν ἂν αὐτῶν ἡ καὶ αὐτῶν ταῦτα αὐτῶν περὶ
 γινώσκῃ περὶ αὐτῶν, ὡς αὐτῶν ἔλθῃ. καὶ νυνὶ ἐπὶ μὲν ἡμῖν πολ-
 λα τὴν ἀρχόντων καὶ αὐτῶν, καὶ ἀνδρὲς ἐπὶ αὐτῶν. ἀλλὰ δὲ τὸ
 μὴδ' ἡμῶς εἰδέναι ποῖα τῶν ἐκείνων εἰσιν ἡμῶν, μὴ τὴν

^a Ἰσ. ὡς ἡμῶς. ^b Οἱ περὶ βύλην. ^c Τινες πολιστάρχους.
^d Σημεῖον.

τας εἰδέναι ὅτις ἐκείνη αὐτῶν διαπότης, ἀφαινοῦνται μὲν δὲ τὰ δι-
 οισία ἐκ παύσειν, ὅρα αὐτῶν ποταμοὶ, ἀπὸ τῶν δὲ ὅ, πρὸς ποιήν,
 χυδοὶ πᾶσι· ἵνα ἐν μὴ ἔτις ἐχθρὸς, διορίσται αὐτὰ· καὶ οὗτοι μὲν ἱ-
 λατοὶ σκελῶν ἐχυσαν ἐκείνη ἐπὶ τὰ ποταμῶν, καὶ τὰς ἀπορήσας
 τας, καὶ τραυμῶν καὶ ἐδῆται, καὶ τὰς οἰκίαις σκελῶν καλῶς
 τραυμῶν, ἐν τῶν μὲν ἔδιν ἄλλο δὲ ἀποσπῶνται ἢ τὰ λα-
 βῶντα εἰδέναι ὅτι τῶν, ὡς οἰκίαν, ἐπιμελεῖσθαι θεοί· ὅτις δὲ
 εἰς ἐνδεδόκοντα περὶ σκελῶν, τῶν ἐμὲς σκελῶν, τὸ
 ἐκείνων· ἐκ τῶν ποταμῶν. ποταμὸς δὲ καὶ ἀποτῶντα εἶδαι ὅτις
 πᾶσι καὶ ἀπὸ τῶν ἢ καὶ τὸ ἐμὲς πᾶσι πᾶσι· εἰς οἱ πολί-
 μοι. ἡλθον δὲ ἀπὸς μὲν ἐκ τῶν ποταμῶν ταμίαι οἱ τὸ Λαυ-
 ρίαν βασιλείας καὶ ἄλλων διωκῶν, οἱ ἡλθον ὅτι χυδοὶ εἰς
 πᾶσι σφίσι ἐπιστημῶν, διωκῶντας πᾶσι λήγοντες. καὶ ταῦτα ἐν
 κηρύττει πᾶσι ἀπὸ τῶν ἀπὸς ἐμὲς, ὅτις ἐν καὶ ἐκείνῳ· καὶ
 φόβον ἐπιφέρει τὸ μὴ ποιῆν τὸ παρὰ τῶν ποταμῶν. ἐμὲς δὲ
 λαβόντες ἀπὸ τῶν, ἐπὶ μὲν τὸ διωκῶν, πᾶσι δὲ τὸ ἀ-
 ποτῶν, ἵνα ἐχθρὸς, ἐν τῶν ἀποσπῶνται, καὶ ὅτις ἀνέ-
 σται. τῶν δὲ ἀπὸ τῶν τῶν ἐμὲς ἐν τῶν ἀπὸ τῶν κηρύττει μὲν
 ἡδὲ, ἐφθ, μὴ ἀδικῶν μηδὲν, πᾶσι δὲ τὰς κατὰ τὰς καὶ ἐμ-
 πόρως οἱ, πᾶσι ἐκείνῳ ἀπὸ τῶν καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν, ὅπως οἰκῶνται ἐμὲς τὸ ἀπὸ τῶν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῶν
 ἐκείνων. οἱ δὲ Μῆδοι ἐκ τῶν οἰκίαις εἰποὶ ὡς, καὶ πᾶσι ἀν, ἐ-
 φασαν, ἐμὲς ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ταῦτα; ἐκ τῶν
 ἐν Κῦρῳ ἀπὸ τῶν τῶν τὸ λόγῳ ὡς ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν
 ἐφθ, ὡς ἀπὸ τῶν, μὴ ἀδικῶν, ὡς ὅ, πᾶσι διωκῶν ἀπὸ τῶν, ἐπὶ
 πᾶσι πᾶσι ἐμὲς διωκῶν πᾶσι, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἐμὲς
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἐμὲς ὅ, πᾶσι διωκῶν, ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν καὶ πᾶσι
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν μὲν ἀπὸ τῶν ἐμὲς ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 ἐμὲς, ἢ ἔτις; ἀπὸ τῶν ἐφθ, ἐφθ, ἐμὲς μὲν καὶ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 ἐμὲς τὰς δὲ. καὶ ἐμὲς ἐμὲς ἐπιστημῶν καλῶς ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 ἐμὲς δὲ αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἐμὲς, καὶ ἐμὲς ἐπιστημῶν ἐμὲς καλῶς ἀπὸ
 ἐμὲς ἐμὲς. ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἐμὲς ἀπὸ τῶν

^a Εκτῶν ποταμῶν. ^b Ἡ ἐν τῶν ἀπὸ τῶν, καὶ. ^c Ὁ δὲ αὐτ.

^d Καὶ ἀπὸ τῶν δὲ πᾶσι ἐμὲς.

τῷ πατρὶ Κυαζάρῃς ἤκριν ἀνάλω. αὐτῷ τε καὶ τοῖς μετ' αὐ-
τῷ. Ἐσυνάξαμεν δὲ παρεκκλησίῃ, ὡς καὶ ἔμπρ³ τῷτο
συνδοκῆν, ἵνα καὶ Κυαζάρῃ μᾶλλον εἰδὼς ὅτι ἐκείνῃ ἀπαρῶ-
λη καὶ οἷον. Πίρσας δ', ἔφη, τοῖς μετ' ἑμῶ, ὅσοι ἀν' ὅτι πρὸ
γῆρας, ὑμῶν καλῶς καλίστα ἀσμεῖν, ταῦτα ἀρκίως. καὶ γὰρ,
ἔφη, μάλα πῶς ἡμεῖς ἐσμ' ἐν χλιδῇ τετραμέμεθα, ἀλλὰ χω-
ρὶς καλῶς. ὥς ἵσως ἀν' ἡμῶν ἡ καὶ καλῶς, εἴ π' σμενὸν ἡμεῖς
ὡρεταιγίη. ὡς τοῦ, ἔφη, οἶδα ὅτι πολλὴν γάλαξιν ὑμῶν πα-
ρεῖομεν καὶ ἐπὶ τῶν ἰσπων καλῶς, οἷμα δ', ἔφη, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς καλῶς πῶς.

23. Ἐκ τούτων οἱ μὲν ἡμῶν ἐπὶ τῷ λαίρῃσι, μάλα ἐπὶ
τῷ ἰππικῷ γάλαξιν. ὁ δὲ τὰς τεταγμένους καλίστας, οὐκ εἰδὼς
τὰς ἰσπας λαμβάνει καὶ καὶ τῶν ἰσπων οὐκ ἐν καὶ τὰς ἰπποκῆ-
μους, καὶ ἀεὶ μεμνημένους λαβεῖν κληρονομίαν εἰς ταῖς ἰσ-
κάς. αὐτοὶ δὲ ὁ Κέρ⁴ ἀνέπειν οὐκ εἰδὼς, εἴ π' ἐν ἐν
τῷ Λαυρεῖν καὶ Σύραν καὶ Ἀργεῖον τετραμέμεθα ἀνὴρ δὲ λα⁵, καὶ
Μήδων, καὶ Περσῶν, καὶ Βακτριανῶν, καὶ Καρῶν, καὶ Κιλίκων, καὶ Ἐλ-
λάνων, καὶ ἄλλοις ποτὶν βίβλιασιν, οἱ δὲ ἀ-
κρίτως ἔ⁶ καὶ γὰρ καλῶς, ὡς μεμνημένοι πολλοὶ ἀσμεῖν.
ὁ δὲ, οὐκ εἰδὼς αὐτῶν τὰς καὶ οἶδα καὶ καλίστας, ἔλαβον
ἐπὶ ἰσπῶν αὐτῶν οἷμα, δέκοντα ὅπλα ὑποφέρειν ἀν' αὐτοῖς
δίδωσι. καὶ δὲ ἐπιτήδεια ὅπως ἀν' ἔχουσιν ἔφη αὐτῷ μελίσθιν. καὶ
εὖτος ἔχον ὡς τὰς τεταγμένους, συνίστησι αὐτὰς, καὶ ἐκ-
λάσει καὶ γάρρα καὶ πᾶς ψιλὰς μαχαίρας τούτοις δίδωσι, ὅπως
ἔχοντες σὺν τοῖς ἰσποῖς ἰσπῶν, καὶ καὶ ἐπιτήδεια τούτοις ὡς τοῦ
καὶ τοῖς μετ' ἑαυτῷ Πίρσας λαμβάνειν αὐτὰς δὲ τὰς ἰσπο-
κῆς καὶ καὶ ἐν τῷ ἔχοντες οἱ ἐπὶ τῶν ἰσπων οὐκ εἰδὼς. καὶ αὐτοὶ
ἔτι ποιῶν καλῶς ἐπὶ δὲ τὰς πρὸς τῷ ὁμολύμῳ ἀνδ' ἑαυ-
τῷ, καλῶς ἐπὶ ἀλλοῖς ἀνέχοντες τῷ ὁμολύμῳ. οἱ μὲν δὲ ἀμφὶ πᾶσι **ΚΑΤΟΧ**
εἶχον.

24. Γαῖον δὲ ἐν τούτῳ παρῆν ὁ Λαυρεῖς, ἀνέστη-
της ἀνὴρ ἐφ' ἰσπῶν σὺν ἰππικῇ θέρμῃ. εἶχον δὲ πάντες καὶ
ἐφ' ἰσπων ὅπλα. καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τῷ καὶ ὅπλα παρεκκλησίαν

² Τέτου συνδοκῆν. ³ Καλῶς καλίστας. ⁴ Κέρυκος, ἀσ. π. ἀσμεῖν. ⁵ Βαλλίους.

τιθεσθῆναι ἐκέλευον παρεδιδόται τὰ ξυτὰ, ὅπως καὶ ἀναμείβοντο
 ὡς παλαιά. ὁ δὲ Γαβρύας εἶπεν ὅτι Κύρῳ πατρὸς βα-
 λού τοις ἰδίοις. Ἐοίετο ὡς ἔμελλεν ἰσχυρὰ αὐτῷ κατελ-
 ποι, τὸν δὲ Γαβρύαν ἀγασσάμενος τὸν Κύρῳ. ὁ δὲ, ὡς εἶδε τὸν
 Κύρῳ, ἔλεξεν ὧδε. Ὁ Δάστωρ, ἐγὼ εἰμι τὸ μὲν γένος Ἰο-
 σόων. ἔχον δὲ καὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ χώρας ὑπερβαλύν, καὶ
 ἔπαινον εἰς ἡλικίαν τὴν τῶν Λαυρῶν βασιλεῖ παρὰ γένος, καὶ φί-
 λος τοῖς ἐκείνῳ ὡς μάστις ἐπὶ δὲ ἐκείνῳ μὲν τίθηται ὑπὸ ὑμῶν,
 αὐτὸς ἐξουσίας ὢν, ὁ δὲ πᾶσι ἐκείνῳ τὴν ἀρχὴν ἔχει, ἔχοντος ὢν
 ἐμοί, ἥκιστα σέ, καὶ ἐκείνῳ παρὰ πᾶσι. καὶ διδωμί σοι ἐ-
 μαυτὸν δούλον ἔσμενος, σὲ δὲ τιμωρὸν αὐτῶν μοι γένου-
 σαι. καὶ πᾶσι ἔστω ὡς δυνάστης σε ποιεῖμαι. Ἄπασι δὲ εἰμι
 ἀντιπρόσωπος. ὅς γὰρ ἐγὼ μοι μόνος καλός, ὃ δὲ Δάστωρ, ἔ-
 ξουσίας, καὶ ἐμὲ φίλων καὶ τιμῶν ὡς πατὴρ ὢν ἐνδοξοῦμαι πατρί-
 πᾶσι τιμῶν ἡγεῖται, τῶν δὲ ὡς βασιλεὺς ἔστω, καὶ ἐκείνῳ
 ἔστω τότε βασιλεύς, πᾶσι δὲ τῶν ἐμῶν, ὡς δούλων τὴν ἡγε-
 νίαν τὴν ἐμὴν παρὰ, ἐγὼ μὲν ἀπειμυμένω, μίτρα φερόντι ὅπ-
 ῳ δὴ τῆς βασιλείας ἡγεμονίαν ὁμοίωμαι τὸ ἐμὸν ὡς χαλκόν. ὁ
 δὲ ἐμὸν βασιλεὺς ἐπὶ ἡμέραν αὐτὸν παρεκάλει, καὶ ἀνέ-
 βη αὐτῷ ἡγεῖται ἀνὰ κράτος, ὡς πολλὴν κρείσσαν αὐτῷ ἰσχυρὰς
 ἡγεμονίαν εἶναι. ὁ μὲν ὡς φίλος σπυγνέσθαι. φανίσας δὲ ἀρχὴν,
 δυνάστης ἀμφοτέρω, ὁ μὲν ἐν ἀρχῇ ἔστω ἀντιπρόσωπος ἡμῶν
 (ὡς μήποτε ὠφείλει) ὁ δὲ ἐμὸς πᾶσι βαλὼν, ἐδὲν δέον, κα-
 τὰ δάστωρ τὴν ἀρχὴν. καὶ τότε μὲν ἀνιστάμενος ἀρχὴν καὶ ἡγε-
 νίαν ὡς πατὴρ τὸν φθόνον. ὡς δὲ πάλιν λείπει παρεκλήσθη. ὁ
 μὲν αὖ ἡμέτερον (ἐδὲν, οἶμαι, ἡμετέρον παῖδον) ὁ δὲ αὖ ἐ-
 μὸς πᾶσι αὐτῶν τυχὼν κατέρχασθαι τὸν λείποντα, καὶ εἶπεν, ἀρχὴν
 βεβλήκασι δὲ ἐφῆκε, καὶ κατεβέβληκα. ἡγεμονίαν ἐκδομένην ἐν
 τῷ τῷ δὲ σπυγνέσθαι ὁ ἀνέστη τὸν φθόνον, ἀλλὰ ἀίχμη πα-
 ρὰ τὸν τὸν ἰσομύων ἀρπάζει, πᾶσι εἰς τὰ τέρενα, τὸ μὲν
 ἰσχυρὸν καὶ φίλον πᾶσι ἀντιπρόσωπος τὴν ψυχὴν. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ πᾶ-
 λας νεκρὸν ἀντὶ τυμῆς ἐκομισάμενος. Ἐξῆς τῆς τῆς καλῆς
 ὢν ἀρχὴν ἡγεμονίαν τὸν ἀρχὸν πᾶσι τὸν ἀρχὸν. ὁ δὲ κατὰ

ἡ Λαυρῶν, ἔχον δὲ κ. τ. ἔχ. κ. χ. ὑπερβαλύν π. κ. ἔχ. ἔχον
 εἰς χ. τελευτήσαν, ὡς τῷ. ἂν τὸν. ὁ ὅρος.

κλειανών, ὥσπερ ἐχθρὸν ἀπολίπας, ἔτι μετὰ μολομένῳ πώ-
ποτε φανερός ἐγένετο, ἔτι ἀντὶ τοῦ κακῆς ἔργου πικρῆς πο-
νήξιασε τὴν καρδίαν αὐτοῦ. ὅρα μὲν πατὴρ αὐτοῦ καὶ σωσέμεν με, καὶ
ἐθέλω ὡς σωσέμεν με τῇ συμφορᾷ. ἐγὼ μὲν οὐκ, εἰ μὲν
ἐξ ἑκείνου, ὅσα ἂν ποτε ἤλθοι πρὸς σὲ ἐπὶ τῶν ἐκείνου κακῶν.
πολλὰ γὰρ φιλικὰ ἔπαυον ὑπὸ ἐκείνου, καὶ ὑπερήματα ἐκείνου. L16:5. 614
ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ἐμὴν παῖδες φοβία ἢ ἀρετὴ αὐτῇ ἐκείνη,
ὅσα ἂν ποτε ἐγὼ τέττοις διωκόμενοι εὖναις ἔλθοι, ἐδὲ ἕτος με
εὖ οἶδ' ὅτι φίλοι ἂν ποτε ἤρῃσιν. οἶδ' γὰρ ὡς ἐγὼ πρὸς αὐ-
τὸν ἔχω, καὶ ὡς ἀποδοῖν φαιδρῶς βιοτάδιον, νυνὶ ἀφ' ἡμεῶν
ἐρημῶν, καὶ ἀφ' ἐκείνου τὸ γῆρας ἀφ' ἡμεῶν. εἰ μὲν οὐκ ἐμὲ σὺ
διέχῃ, ἐλπίδα πάλαι λάβοιμι τῶν φίλων παρὸς τιμωρίας ἂν π-
νῶ μ' ὅτι τυχεῖν, καὶ ἀντιθέσθαι πάλιν δεκῶ μοι, καὶ ἔτι an
ἂν ζῶν ἐπὶ αἰσχυροίμην, ἔτ' ἀποθνήσκων, ἀναιμῶν, καὶ π-
λούτῃ δακῶ. ὁ μὲν ἔτις ἐπι. Κέρῳ δὲ ἀπικροτάτῳ, ἀλλ'
ὡσπερ, ὡς Γαβριὴλ, καὶ Φροῦν φαίνῃ ὅσα πρὸς λίγης πρὸς ἡμῶν
διέχουμαι πικρῶς σε, καὶ ἐπ' ἡμεῶν τὴν φοβία σου τοῖς ὑ-
πάρχουσιν. λίξον δὲ μοι, ἔφη, ἵνα σοι ταῦτα ποιῶμαι, καὶ
τὴν πύλιν ἐξέλθῃ σε, καὶ τὴν χώραν καὶ τὰ ὅπλα καὶ
τὴν δυνάμειν ὡσπερ ἀποδοῖν εἶχες, σὺ ἡμῖν τὴν αὐτὴν τού-
των ὑπερήματα; ὁ δὲ ἐπι, καὶ μὲν τείχη, ὅταν ἴλῃς,
οἷόν σοι παρῆξαι. δαυμὸν πὶ τὴν χώραν, ὅσπερ ἐφ' ἡμεῶν ἐκείνου,
σοι ἀποδοῖν καὶ ὅσα ἂν δύνῃσι στρατεύειν, συστρατεύσομαι σοι,
τὴν ἐκ τῆς χώρας δυνάμειν ἔχων. ἐπὶ δὲ μοι, ἔφη, καὶ θυγά-
τηρ παρῆν' ἀγαπητῇ, γάμος ἡδὴ ἀράϊα, ὡς ἐγὼ ἀποδοῖν μὲν
ἐμὲ τῶν νυνὶ βασιλεύοντι γυναῖκα τρέφειν, νυνὶ δὲ μοι αὐτῇ
πὶ ἡ θυγάτηρ πολλὰ γυναικὴ ἐκτόσε μὴ δύναι αὐτὴν τῶν
ἀδελφῶν φοβεῖ, ἐγὼ πὶ αὐτῆς γυνώσκω. νυνὶ δὲ σοι δίδωμι
βυλάσσειν καὶ πρὸς ταύτης ἕως ὥσπερ ἂν καὶ ἐγὼ βυλάσσω
πρὸς σὲ φαίνωμαι. ἔτι δὲ ὁ Κέρῳ ἐπι, ἐπὶ ταῦτα, ἔφη,
ἐγὼ ἀληθευόμεν' οἰδοῦμαι τί σοι τὴν ἐμὴν καὶ λαμβάνω τὴν L. 6. 6. 2
ἐμὴν διέξαι. τοῖς δὲ ἡμῖν μέγιστοις ἔσονται. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐ-

^a Ἰναυδρὸς. ^b Οὐπὶ ζῶν ἂν ἐπαχθυοίμην. ^c Τιμωρήσει
σοι τὴν παῖδες σου τοῖς. ^d Ὅταν ἴλῃς. ^e Ὅποι ἂν στρα-
τεύῃ.

πρόχῃ, ἀπίναι π' ἐκέλευσε τὸν Γωδῆραν ἔχοντα τὰ ὅπλα, καὶ ἐπηρεῖσθαι πύσῃ πρὸς ὁδὸς ὡς αὐτὸν εἴη, ὡς ἤεν· ὁ δ' ἔλεγχον, ὡς αὐτοὶ ἦν παρ' αὐτοῖς, τῇ ἰτέρᾳ ἀν' αὐλίζοιο παρ' ἡμῶν. ὁ μὲν δὲ Γωδῆρας ἄρχετο, ἡγεμόνα καὶ βασιλῆα.

25. Οἱ δὲ Μήδαι παρεῖσαν, αὐτὸν οἱ μάλιστα ἔφασκεν τοῖς θεοῖς ἐξελεῖν, ἀποδόντες τῷ μάλιστα· Κύρου δ' ἐξηρηκότες τὴν κρηδισίῳ σκηνῶν, καὶ τὴν συσπῶν γυναικῶν, ἡ κρηδιστὴ δὲ λέγετο· ἦ δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ μετρηθῆναι, καὶ μετρηγὺς δὲ δύο τοῖς κρηδιστάς· δι' ὅσον δὲ, Κυαξάρη τὴν δι' ὅσον. τοιαῦτα δ' ἄλλα ὡς ἰδοῖτο ἐκπληρώσαντες ἑαυτοῖς, ὡς μεθ' ἑαυτὸν δίομβροι στρατεύοιτο. πάντες ἦν ὡς πολλοί. περὶ λαοὶ δὲ καὶ οἱ Ἑλληνικοὶ ὡς ἰδοῖτο. ἰσόμενοι δ' ἰποκρίσαντο καὶ τοὺς Κυαξάρη ἀφ' ἑαυτοῦ. τοῖς δὲ περὶ αὐτὸν σκηνῶν, ὅσων ἦσαν. Κύρου παρὶδόντων ὡς τοῖς Πέρσας ἡγούοιτο. τὸ δὲ νόμισμα ἔφασκεν, ἐπὶ δὲ αὐτῶν συναχθῆναι, ἀσπασθῆναι, καὶ διδύκων. ὁ οἱ μὲν δὲ ταῦτα ἔπραξαν τε καὶ ἔλεξαν. ὁ δὲ Κύρου ἐκέλευσε τὴν μὲν Κυαξάρην ἀφ' ἑαυτοῦ φυλάττειν, καὶ οἰκιστάς αὐτῶν οἶκον. ὅσα δ' ἔμοιγε διδοῖν, ἡδύνας, ἔφην, δέχουσαν χρήσθαι· οἱ αὐτοῖς ὑμῶν, ὁ μάλιστα δίομβρος. φιλόμυστος δὲ τις τῶν Μήδων εἶπεν, καὶ μὲν ἐγὼ, ὦ Κύρου, τῶν μετρηγῶν αἰκίας ἰσπίδας ὡς σὺ τῶν ἑαυτοῦ, ἡκούσας τε ἡδύνας, καὶ ὡς μοι δῶς αὐτῶν μίαν, στρατεύουσαν μοι δύναι ἡδύνας ἢ οἶκος μόνον. ὁ δὲ Κύρου εἶπεν, ἀλλ' ἔγωγε, ἔφην, καὶ διδύμι, καὶ χάριν οἰομαι σὺν πλείονι ἔχειν ὅτι με ἡγήσας, ἢ σὺ ἔμοιγε λαμβάνεις. οὕτως ἐγὼ ὑμῶν διψῶ χαρίζεσθαι. ταῦτα μὲν ὡς ἔλαβον ὁ αἰτήσας.

^a Οὕτω δὲ ὁ μὲν ἄρχετο. καὶ, ἔτ' μὲν. ^b Ἐποίησαν τὴν περὶ Κυα. ^c Ἐνέωθον ἄρχετο τὴν εἰς. βίβλιον ἐν πολλοῖς τῶν παλαιῶν ἀντιγραφῶν.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΤΡΟΤ ΓΑΙΔΕΙΑΣ

Βιβλίον ε'.

Κ Αλίσκες δὲ ὁ Κῦρ^ο Αρξάων Μῆδον (ὃς ἦν αὐτοῦ *Lib. 1. Cary*
 ἐκ παιδὸς ἱταῖ^ο, ὃς καὶ τῷ πατρὶ ἐκδὺς ἰδὼκε τῷ
 Μηδικῷ, ὅτι παρὰ Ατυάγους εἰς Πίρως ἀπήλ-
 τῆται ἐκείλῳσι Διφφυλάξαν αὐτοῦ τῷ τε γυναικί καὶ τῷ
 σκηνῷ. ἦν δὲ αὐτὴ ἡ γυνὴ Αβραδάτης ἡ Σάσις βασιλίσκος
 ὅτι δὲ ἡλίσκετο τὸ ἔργον Αβραδῶνι γράβιπιδν, ὁ αἰὲρ αὐτῆς εὖτα
 ἔπλετο ἐν τῷ γράβιπιδν ὡν, ἀλλὰ πρὸς τὴν Βακτριανὴν βασι-
 λίσκος πρὸς αὐτῶν, ὡς γὰρ. ἔπειτα δὲ αὐτὸν ὁ Αβραδῶν πρὸς συμ-
 μαχίας ἐξῆλθε, ὃς ὡν ἐπύχαιε τὰ τῶν Βακτριανῶν βασιλεῖ.
 ταύτῃ ὡν ἐκείλῳσι ὁ Κῦρ^ο Διφφυλάπειε τὴν Αρξάων, ὡς
 αὐτῆς λάβῃ. κελεύμενος δὲ ὁ Αρξάων ἐπὶ πρὸς, ἰού-
 κως δὲ, ἔφη, ὃ Κῦρ, τῷ γυναικί, ὡς με κελεύεις φυλάτ-
 τειν; με δὲ, ἔφη ὁ Κῦρ^ο, εὖτα ἔγωγε. ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, ὡς
 ἐξηρῶμεν σὺ αὐτῷ. ἔδῃτα ὅτι μὴ εἰσέλθομεν εἰς τὴν σκηνὴν
 αὐτῆς τὸ πρῶτον, ἀλλὰ διέγνωμεν αὐτήν. γαμὰς τι ὃς ἐκείλῳσι,
 καὶ αἱ ἡγεμονίαι πάντας πρὸς αὐτήν. ἔτι μὲν ὁμοίαν ταῦς δι-
 λαις εἶχε τὴν ἐδῃτα. ἔπειτα δὲ, γυνὴν βαλόμενος ποῖα εἴη ἡ δι-
 σποια, πάντας πρὸς ἐλπίσμεν, ταχὺ πάντῃ ἔπειτα ἐφεί-
 νιστο Διφφύρως τὴν ἄλκην, καὶ πρὸς ἡγεμονίαν, κεκαλυμμένης τε ἔ-
 εις γῆν ὁρῶσα. ὡς δὲ αἰσῆται αὐτὴν ἐκείλῳσι, συναντή-
 σαν μὲν αὐτῇ πάντας αἱ ἀμφὶ αὐτήν, διήριξε δὲ ἐπὶ πρὸς,
 πρῶτον μὲν τῷ μεγάλῳ, ἔπειτα δὲ τῇ βόμῃ καὶ τῇ ἀριτῇ καὶ τῇ
 ἐν χηροσύνῃ, καὶ πρὸς ἐν ταύτῃ χηροσύνῃ. ἔπειτα δὲ ὡς
 αὐτῇ ἔπειτα δὲ αὐτῇ καὶ πρὸς ἐν ταύτῃ πρὸς πρὸς, πρὸς

¹ Γυνὴ τῶν Αβραδῶν τῇ Σάσις. ὅτι.

δε καὶ ἐπὶ τὰς πόδας. ὡς δὲ ἡμῶν ὁ γραίπερ^α εἶπε, γάρρηι ὦ
 γυναι, καλὸν μὲρ ἦν καὶ ἀγαθὸν ἀκούειν καὶ τὸ σοὶ ἀνδρα εἶναι, καὶ
 μὲρτοι ἐξαίρετον ἀνδρὶ σε εὖ ἰδοί, ὅπ^β ἐπὶ τὸ εἶδός^γ ἐκείνου χαί-
 ρον. ἔπ^δ τὴν^ε γυνάμην, ἔπ^δ τὴν δύναμιν^β ἄλλ^α, ὡς ἡμεῖς
 γινώσκοντες, εἰ περ καὶ ἄλλοι αἴνῃ, ἔ^δ ὁ Κύρε^α ἀξίως ἐστ^δ γυν-
 αμίζεσθ^α, ἔ^δ σὺ ἔσθ^δ τὸ ἀπὸ τῆς δέ. ὡς ἔν^δ τῷ^δ ἡκιστον ἡ γυνή,
 ἀρετὰ πρὸς ἡμέτερον τε τὸ ἀνδρὶν πτόλον, καὶ ἀνωδύρου^δ σπουδαί-
 ῳσαν δὲ αὐτῇ καὶ αἱ θυγαῖ. ἐν ταύτῃ δὲ ἐφάνη μὲ αὐτῆς το
 πλείστον μέρος^δ τῆς ἀρετῆς, ἐφάνη δὲ ἡ δέξη καὶ αἱ χεῖρες^δ
 καὶ εὖ ἰδοί, ἔφ^δ, ὦ Κύρε, ὡς ἐμοὶ τε ἔδοξε καὶ τοῖς ἄλλοις πάνσι
 τοῖς ἰδοῖσι μήπω φῦναι μηδὲ γινώσκειν^β γυναικῶν ἀπὸ θνητῶν
 τριώττω ἐν τῇ Ἀσίᾳ. ἀλλὰ πάντως, ἔφ^δ, καὶ σὺ^δ ἐστ^δ αὐ-
 τῶν. καὶ ὁ Κύρε^α ἔφ^δ, καὶ μά δια πολὺ γὰρ ἦτοί^δ ἐι τοιαύτη ἐ-
 στί^δ οἷαν σὺ λέγεις. τί δαί^δ; ἔφ^δ ὁ νεανίσκος^δ. ὅπ^δ,^δ ἔφ^δ, καὶ
 οὐ σὲ ἀκούσας ὅπ^δ καλή^δ ἐστι, εἰ περὶ ἡσόμεναι ἐλθῇν θεασάμεν^δ,
 ἔ^δ πάντῃ μοι χολῶς ἔσσης, δέδωκε μὴ πολὺ γάρ^δ τοῖσι ἐκείνῃ με
 αὐτῆς ἀνακρίσει^δ ἔ^δ πάλιν ἐλθῇν θεασάμεν^δ. ἐκ δὲ ταύτης ἴσως
 ἂν ἀμειλίχως ἂν με δει^δ πρὸς αὐτήν, καὶ τοῖσι ἐκείνῃ θεασάμεν^δ.
 καὶ ὁ νεανίσκος^δ ἀναγνώσας εἶπεν· οἷός^δ ἦν, ἔφ^δ, ὦ Κύρε, ἰκα-
 νοὶ εἶναι καὶ ἄλλοι ἀνδράπ^δ ἀνακρίσειν^δ τὴν μὴ βυλόμεν^δ πρὸς αὐτήν
 παρὰ τὸ βέλτερον; εἰ μὲν^δ ταῦτα, ἔφ^δ, ἔπως ἐπιφύκει, πάν-
 τως ἂν ἡνάγκαζεν ὁμοίως.^ε ὅρα, ἔφ^δ, τὸ πῦρ, ὡς πάντως
 ὁμοίως καὶ^δ πύφκει ἦν τριῶν. τὸ δὲ καλὸν τὸ μὲν ἐρῶς, τὸ
 δὲ ἔ^δ καὶ ἄλλος γε ἄλλος. ἐτελεύσειον ἦν ἔφ^δ, ἐπὶ, καὶ ἐρῶ^δ ἔκατος
 ἂν ἂν βέλῃται. αὐτίκα δὲ σὺν ἐρῶ^δ ἀδελφὸς ἀδελφῆς, ἄλλοι^δ
 δὲ παύτης· ἐδὲ πατὴρ θυγατρὸς, ἄλλοι^δ δὲ παύτης. καὶ ἦν
 φοβέ^δ καὶ νόμος^δ ἱκανὸς ἐρῶ^δ καλύειν. εἰ δὲ γ', ἔφ^δ, νόμος^δ
 τοιοῦτον μὴ ἐστ^δ οἷον μὴ πῦρ, καὶ μὴ πίνοντες μὴ διψῶν, μη-
 δε μῖστος^δ ἔ^δ χιμῶν^δ, μηδὲ γαίπετα^δ ἔ^δ θέρους, ἐδὲ^δ ἂν νό-
 μος^δ διωκτικὴν ἀφ' ἀφ' ἑαυτῶν ἀνθρώπους ταῦτα πείσῃ^δ. πύφ-
 κησι ἦν ὑπὸ ταύτων κρατεῖσθ^δ. τὸ δὲ ἐρῶ^δ ἐτελεύσειον ἐστι^δ. ἔκα-
 τος^δ γὰρ τῶν καθ' αὐτὸν ἐρῶ^δ, ὡς περ ἡμεῖς καὶ ὑποδημα-

^α Γινώσκω ἔτι δύναμιν ἢ τὴν ἔχοντα ἄλλ'. ^β Γυνή ἀπὸ θν.
 τοιαύτη. ^γ Οἰασκ. ^δ Εφ^δ, εἰ νυνὶ σὺ ἂν. ὅτι κ. ἐστ^δ, π^δ.
^ε Ορᾶς.

των. πῶς ἔν, ἔφη ὁ Κῦρ, εἰ ἐθελήσῃς ἐπὶ τὸ ἐρωδιῶμαι, καὶ
 καὶ παύσεσθαι ἐπὶ ὅταν περ βέλῃται; ἀλλ' ἰγώ, ἔφη, ἰώμεθα καὶ
 κλαίομεν ὑπὸ λύπης δι' ἱρώτα, καὶ θυλοῦνται γὰρ τοὶ ἱρωμί-
 νους, ὧς μέλα κηκὸν νομίζοντες περὶ γὰρ ἱρῶν τὸ θυλοῦν, ὧς
 διδόντες γὰρ πολλὰ, ὧν καὶ βίβλιον αὐτοῖς τέριαλ. καὶ οὐχ ἄλλως
 ὡς περὶ καὶ τοῦ ἄλλου νότον ἀπαλαγῶμαι, καὶ καὶ οὐχ ἄλλως
 ἄλλοι ἀπαλαγῶμαι, ἀλλὰ διδόντες ἰσχυρότερα πρὸς αἰσῶν
 εἰ σιδήρῳ ἐδίδου. παρέχουσι γὰρ αὐτοὺς τοὺς ἱρωμίνοις
 πολλὰ καὶ εἰκὴ ὑπερεῖναι καὶ μᾶλλον ἐπὶ ἀποδιδράσκῃ ἐπι-
 χρεῖται, τῶν τε καὶ ἱρῶν, ἀλλὰ καὶ φυλάττει τὸς ἱρωμί-
 νους, μή ποτε ἀποδράσῃ. καὶ ὁ νεανίσκος εἶπε ὡς ταῦτα ποι-
 ῆσι καὶ, ἔφη, ταῦτα εἰσὶ μὲν τοὶ οἱ τοῖντι, ἔφη, μοχθηροὶ
 διότι, οἶμαι, ὧς εὐχόμεται γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐνός, ἀποδιδράσκῃ,
 μυρίων δὲ ἐσὼν μηχανῶν ἀπαλαγῆς ὧς βίβ, ὅσα ἀπαλαγ-
 ῶται. οἱ αὐτοὶ δὲ γὰρ ἔτι καὶ κλέπτει ἐπιχρεῖται, καὶ ὅσα ἀπὸ
 χρεῖται ὧς ἀποδιδράσκῃ. ἀλλ' ἐπὶ δὲ πᾶσι πᾶσι πᾶσι καὶ κλέπτει
 ὅσα, ἔφη, ὅτι σὺ περὶ τῶν, ὡς ὅσα ἀναγκῶν τὸ κλέπτειν, αἰ-
 πᾶ τὸ κλέπτειν ὧς ἀπαλαγῶν, καὶ ὁ συγγραφεὺς, ἀλλὰ καὶ
 λαζῆς; ἔτι μᾶλλον, ἔφη, καὶ οἱ καλοὶ ὅσα ἀναγκῶν ἐπὶ
 αὐτῶν, ἐπὶ ἰφιδῶν ἀνθρώπων ὧν μὴ δίδῃ, ἀλλὰ περὶ μοχθη-
 ρῶν ἀνθρώπων πᾶσιν, οἶμαι, ἐπιθυμῶν ἀρετῇ ἐπὶ, καὶ πᾶσι
 ἱρώτα αἰπῶνται. οἱ δὲ καλοὶ καὶ καλοὶ, ἐπιθυμῶν καὶ χρυσῶν
 καὶ ἱππῶν καὶ γυναικῶν καλῶν, ὅπως ἀπᾶντων τῶν
 βελόνων δυνάμεται ἀπὸ τοῦ, ὡς μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτῶν παρὰ τὸ
 δύνανται. ἰγώ, ἔφη, ταῦτα ἰωμεθῶς, καὶ πάνυ μοι κα-
 λῆς δοξάζεις εἶναι, ὅπως παρὰ σὲ εἶμι, ὧς ἱππῶν, καὶ πᾶσι
 λα καὶ ἐμοὶ ὡς οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ. καὶ μὲν δὲ, ἔφη ὁ Κῦρ,
 ἵππος γὰρ ἵππῶν ἀπὸ τοῦ καὶ ἐν ὅσῳ χρόνῳ ὁ ἵππος πίπτει συ-
 σκευάζει ἀνθρώπων. καὶ περὶ γὰρ τοὶ ἐπὶ δύνανται μὴ οὐκ
 καὶ τοῦ, καὶ περὶ οὐκ ἐστὶν ἀναγκῶν. ὅπως δὲ ἰγώ, ἔφη, ἔτι
 περὶ ἐκὼν εἶναι ἀπὸ τοῦ, ἔτι τὸς καλῶς ἐστὶν. ἐπὶ γὰρ σὺ
 συμεκλῶν, ἔφη, ὧς Ἀρετῶν, ἐν τοῖς καλοῖς ἐπὶ τῶν ὅσῳ
 ἐν δύνανται. ὡς τὸ μὲν πᾶσι τὸς ἀπὸ τοῦ καὶ, οἱ δὲ καλοὶ
 καὶ τὸς ἀπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ καὶ ἱππῶν. γὰρ
 ἔτι, ἔφη, ὧς Κῦρ, ἐπὶ ὧς μὴ δύνανται πᾶσι καὶ, καὶ
 μὴ καὶ, ὡς πᾶσι πᾶσι μὴ καὶ πᾶσι. καὶ πᾶσι, ἔφη,
 λαζῆς. φυλάττει πᾶσι, ἔφη, ὡς περὶ σὲ καλῶν, καὶ ἐπιμελεῖ
 αὐτῶν.

αὐτῆς. ἴσως ᾧ αὖ καὶ πάντα ἡμῖν ἐν καρδίᾳ π' ἡγοίτο αὐτὴ ἡ γυνή·
τίπ' ἄρ' οὐδὲ ταῦτα εἰπόντις διαλύθησαν.

2. Ο δὲ παρὶσσεύῃ, ἅμα μὲν ὄραν^α ὑπερχαλῶ τὸ γυναικῆ, ἅμα δὲ αἰδομένη^β τὴν καλοκράζαντιν αὐτῆς, ἅμα δὲ θροαπάζων αὐτὴν, ἔοιομένη^γ χειρίζεσθαι αὐτὴν, ἅμα δὲ αἰδομένη^δ σὺν ἀφελπῇ ἑσθῇ, ἀλλ' ἀντιπημαλὲς μὲν ὧν τῶν αὐτῆς οἰκιστῶν ὥς καὶ εἰσοῦσι ἦν αὐτῷ περὶ δόξας, καὶ ἔποτι ἀδυναστεῖν, ὥς μηδένος αὖ δόξας ἐν πάντων τέτων ἡλίσκειτο ἔργῳ, καὶ ἴσως ἔδει θάνατον ἔπαχε, καὶ ταῦτα μὲν διὰ τῆς ἐπερχομένης.

3. Βυλόμην^ε δὲ ὁ Κύρ^ς ἐφίλοντας μὲν μὲν^β ἑαυτῆς τῆς π' Μίδης καὶ τῆς συμμοχλῆς, συνκαλίσας παύσας τῆς ἐπι-
κλειῆς· ἔπειθ' ἐπὶ σπυγλῶν, ἔλκει τοιαύτην Ἀνδρῆς Μίδην καὶ πάν-
τες οἱ παρόντες, ἔγω ὑμῶς οἶδα σαφῶς ὅτι ὑπερχεινέται δι-
όμην^γ σὺν ἡμοῖς ἐξέλθῃτε, ἔτι Κυαζάρ^δ νομίζοις τὸ τοῦ ὑ-
περστῆν^ε ἀλλ' ἡμοῖς βυλόμην^β τῶν χειρίζεσθαι, καὶ ἡμῖν π-
μῶνις, ἔτι καὶ ποτε καὶ κινδυνεύει σὺν ἡμοῖς ἐξελθῆναι. καὶ
ζάειν τέτων ἔγω ὑμῖν ἔγω μὲν, εἰ μὴ κδικῶ, ἀποδίδωμαι δὲ
ὑπὸ ἀξίαν θύωμαι ἔτι μοι δοκῶ. ἔτι μὲν σὺν αἰσχυρο-
μαί λῆγῃ, τὸ δὲ, ὡς μὲν πᾶς ἡμοῖς, ἀποδίδωμαι, ἡ ἴσ' ὅτι
ὅτι πούτ' αἰσχυροίμην αὖ εἰπὼν (νομίζοιμι ᾧ ἡμῶν ἐοικί-
ον λῆγῃ τῶν πᾶσι ἡμῶς ἐξελθῇ μάλα πᾶς ἡμοῖς κα-
ταμῆναι) αὖθις δὲ τέτων πᾶσι λῆγῃ ἔγω ᾧ ὑμῖν, καὶ ἡμῖν ἀ-
πῆναι Κυαζάρ^δ πῶσθαι, ὅμως ὡς π' αἰσχυροίμην πᾶσι, πᾶσι
σῶμαι ὑπὸ πᾶσι ὥς καὶ ὑμῶς ἡμῖν ἐπαίρειν. ἡ ᾧ δὲ αὐτῆς γὰ
ἀπῆναι ἀλλὰ καὶ Γερμανίς, οἷς τῆς ὅρκας καὶ πᾶσι διζῶς ἔδω-
κα, ἐμπιδῶμαι, καὶ ὑποπὶ τέτων ἀποδίδωμαι αἰσχυροίμην, καὶ τῶ
μὲν σὺν ταῦτα διδοῖν ἡμῖν Γωδῶρα καὶ τέτλη καὶ χῆραν ἔτι θύω-
μαι, πᾶσι σῶμαι πᾶσι μὴ πᾶσι μὴ αἰσχυροίμην τ' ὡς ἡμῖν ὄν.
ἔτι μὴ πᾶσι δὲ, ὑπὸ ἀξίαν ὡς τῶν διδοῖναι ἀξίαν, ἔτι
Φοβοίμην αὖ αὐτῆς καὶ αἰσχυροίμην ἀποδίδωμαι ταῦτα ἔτι ὡς
πᾶσι, ἔγω μὲν ὡς, ἔτι, ὑπὸ πᾶσι ὡς ὑμῶς δὲ ὡς γυναι-
κῆς, ὑπὸ ἔτι ἔτι ἡμοῖς εἰπῶν ὅτι, π' αὖ ὑμῖν δοκῶ. ὁ
μὲν αὖτῃς ἡμῖν ἀπῆναι^ε δὲ ὁ φῶς ποτὶ συζῆναι τοῦ Κύρ^ς

^α Καλῶ. ^β Ἐπικλείης.

ἦσαν, ὡς δὴ πᾶσι καλῶς ἄκουον τὴν σὺν Κύρῳ γραμάν. οἱ μὲν δὲ ἐπὶ ταύτῃ περὶ τῆς αἰδομένης ἡλικίας ἐδιδάσκοντο· ὁ δὲ Γωβρύας, ὅτε πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῷ ἐξῶ ἦσαν, εἰσάγων ἐκίλευσε τὸν Κύρῳ ὅπως νομίζει ἀσφαλίστατον. ὡς οὖν πέμψας ἔν ὃ Κύρῳ ὡς σκοπὸς καὶ δυνάμειν, ἔαυτος ἕτως εἰσῆλθε. ἐπὶ δὲ εἰσῆλθιν ἀναπαραμύχας ἔχον τὰς πύλας, παρεκάλει πῶντας τὰς φίλους καὶ ἀρχοντας τῶν μετ' αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἴδον ἦσαν, ἐκφύρων ὁ Γωβρύας φιάλας χρυσᾶς, καὶ ὡς ὅρους, ἔκλειπιδας, καὶ κρόμμον παρθένον, καὶ θαλασσίαν ἀμύγδαλον, καὶ πάντα καλά, καὶ τίλῳ τὴν θυγατέρα (ὅ δὲ ἴδον ἄρα κλάλῳ καὶ μίγνῳ, πινδικῶς δὲ ἔχουσιν τῷ ἀδελφῷ τιθινηκῶ) ὁ ἐξάγων, ταῖς εἰπὺν ὃ Κύρε, ἐγὼ σοι παῖ μὲν χεῖματά περὶ δίδωμι· τὴν δὲ θυγατέρα ταυτὴν ἐπιτίπτω ἀφ' ἧς ὅπως ἂν σὺ βύλῃ. ἰκατεύομαι δὲ, ἐγὼ μὲν καὶ ὡς ὅτι ἔστιν ἡ, αὐτὴ δὲ νῦν ἔστι ἀδελφῷ πτωχῷ γυναικαὶ σὺ. ὁ δὲ Κύρῳ ὡς περὶ εἰπὺν, ἀλλ' ἐγὼ σοι μὲν καὶ τίτε ὑποχρέωμαι, ἀψόδωδωτὶς σὺ πτωχῷ σοὶ εἰς δυνάμειν· νῦν δὲ ὅτε σὺ ἀληθύνῃς ὅρα ἡδὴ, ὅφειλόν τινος ὑποχρεῖσιν καὶ ταύτῃ ὑποχρέωμαι τὰ αὐτὰ ταῦτα σὺν τοῖς πτωχοῖς. καὶ τὰ μὲν χεῖματά, ἔφη, ἐγὼ ταῦτα διχομακά, δίδωμι δὲ αὐτὰ τῇ παιδὶ ταύτῃ καὶ ἐκείνῃ ὅς ἂν γήμη αὐτῇ. ἐν δὲ δώρῳ ἄπ' αὐτοῦ ἔχον παρὰ σὺν, ἀλλ' ἔγωγε εἰς αὐτὴν ἐν Βαβυλωνί. ἐν ἡ πλεῖστα εἰσιν, ἐν δὲ τῇ παιτι καὶ, ἀλλ' ὅτι καὶ σὺ μοι δίδωρησιν, ἡδὴ ἂν ἔχον ἀπὸ λησίου. καὶ ὁ Γωβρύας, θαυμάσας τί ποτε ταῦτα εἴη, καὶ ὑποπτεύσας μὴ τὴν θυγατέρα λήσιν, ἕτως ἦρετο, καὶ τί ταῦτα εἴη, ἔφη, ὦ Κύρε; ἔοικε δὲ Κύρῳ ἀπεκρίνατο, ὅτι, ἔφη, ὦ Γωβρύας, πολλὰς μὲν οἶμαι εἶναι ἀνθρώπων, οἱ ἔτι ἀστέον ἂν γίνοιον, ἔτι ἀδικεῖν, ἔτι αἰ ψευδοῦν ἐκείνους εἶναι. ἀλλ' ὅτι τὸ μετὰ αὐτοῖς ἡμετέροις ὡς εἶδον μὴ καὶ χεῖματά πολλὰ, μὴ τι τυραννίδα, μὴ τι τείχη ἱερῶν, μὴ τι πύργους ἀξίον, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς εἶδον περὶ δὴλοι γυναικας οἱ ἦσαν· ἐμοὶ δὲ σὺ νῦν καὶ τείχη ἱερῶν, ἔοικε δὲ πανδοκίῃ, καὶ δυνάμει τὴν σὺν καὶ θυγατέρα ἀξίον ἐκείνους, πτωχῶς με δὴλοι γυναι-

ἡ Διηγησῶν. ὁ Διόν τινος καλῶν. ὁ Εξάγων, ὡς εἰπὺν. Καὶ ταῦτα. Βαβυλωνί, εἰ ὅτι πλ.

L. 7. 6. 3.

ὅταν πάντων ἀνθρώποις ὅτι ἔτ' ἂν ἀσεβοῖν ὦσι ξένους ἐμίλομαι,
 ἔτ' ἂν ἀδικεῖν χρημάτων ἐνεκεν. ἔτι σωθήσῃς ψυχοδούμῳ ἂν
 ἐκὼν εἶναι. τὸν τ' ἐν ἐγὼ σοι, εὖ ἴδῃ, ἕως αἴης δίκασθαι ὦ, καὶ
 δοκῶν εἶναι τριῖτος ἱππῶνμαζ ἕω' ἀνθρώπων, ἔποτ' ἐπιλήσσο-
 μαζ. ἀλλὰ πηροσσομαζ σε ἀντιπηῆσαι πᾶσι τοῖς καλοῖς. καὶ
 ἀνδρὸς δέ, ἔφη, τῇ θυγατρὶ μὴ φοβῆσθαι ἀπορήσας ἀξίαν παύ-
 της. πολλοὶ γάρ καὶ ἀγαθὸς φίλοι εἰσιν ἡμοῖν, ὅσοις χαμεῖ αὐ-
 τῶν, εἰ μάλιστα χρεῖματι ἐξ ἡ τοῦτο ὅσα διδῶσι, ἢ καὶ ἀλλὰ
 πολλὰ πλάσια τέτων, ὅσα ἂν ἐχοίμι εἰπῶν. σὺ μάλιστα εὖ ἴδῃ
 ὅτι εἰσι πῆς αὐτῶν, οἳ ἂν μὴ σὺ διδῶσι χρημάτων, ἐδὲ μι-
 κροὶν τέτων ἐνεκαὶ σὲ μάλλον ἡμεῖς σεσιν. ἡμεῖς δὲ ζηλοῦσι νῦν,
 καὶ εὐχόμεθα πᾶσι τοῖς ἡμοῖν ποτὶ καὶ αὐτὸς ἐπιδείξαι ὥς
 πιστοὶ μὲ εἶναι ἐδὲν ἡτοῖ ἐμῷ τοῖς φίλοις, τοῖς δὲ πολυμίοις
 ἔδν ποτ' ἂν ὑφ' ἑσὶ ζῶντες, εἰ μὴ Θεὸς βλάπτῃ. ἀλλ' οἳ
 ἀρετῆς καὶ δόξης ἀγαθῆς ὅτι ἐσὶ ἂν πᾶ Σύρων ὥς τοῖς σὺς
 Ἐ Ασσυρίων πάντες ἀσείλου. τριῖτες ἀνδρας εὖ ἴδῃ ἐπ' αὐτῶν
 καὶ ἡρώδης. καὶ ὁ Γωδρύας ἐπιπλάσας, ὥς ἡμῶν, ἔφη, ὦ
 Κύρι, δεῖξόν μοι πᾶς ἔτοι εἰσιν, ἵνα σε τέτων πινῶ αἰτήσωμαζ
 παῖδά μοι ἡμοῖν. αἰεὶ γάρ, ἔφη, ἐδὲν ἐμῷ σε διήσῃ πινωτά-
 νισ, ἀλλ' ὡς σὺ ἡμῶν ἐπῇ, αὐτὸς σὺ ἔξεις καὶ ἀλλὰ δεικνύσας
 αὐτῶν ἐκαστῇ.

5. Τοῦτο δὲ εἰπὼν δεῖξιάν τ' ἔλαβε τῷ Γωδρύα, καὶ ἡ-
 ναστὲς ἐξήψ, καὶ ^b τὸς σὺ αὐτῷ πᾶσι ἐξήγαγε καὶ πολ-
 λαὶ δομοὶς τῷ Γωδρύα ἐνδον δῆπαι, ὅτι ἡμίλησεν, ἀλλ' ἐν τῇ
 τραπέζῃ ἐδῆπαι, καὶ τῷ Γωδρύαν σὺ δῆπαι περὶ λαβεῖν. ἐπὶ
 εἰσάειθαι δὲ καὶ κλητὸς ἦεν αὐτῶν ὦδε, εἰπὶ μοι, ἔφη, ὦ
 Γωδρύα, πόπορον οἶε εἶναι σὺ πλείων ἢ ἡμῶν ἐκαστῷ σῶματι;
 καὶ ὅς εἰπεν, ὑμῶν νῦν τ' δὲ εὖ οἶδ' ὅτι σῶματι πλείων εἰ καὶ
 κλίνας, Ἐ οἰκία γε πολλὰ μείζων ἢ ὑμῶν πῆς ἐκαστῶν οἳ γε
 οἰκία μὲν χρεῖσθαι γῆν καὶ ἐρεσθῶ, κλίνας δὲ ὑμῶν εἰσιν ὅποσα
 ἡμοῖν ἂν εἶναι ἐπὶ γῆς. σῶματι δὲ νομίζῃ ἐκ ὅποσα ἀσ-
 βῶτα φύσεται, ἀλλ' ὅποσα φεύγοντα ὅσην τε καὶ πιδία ἀνίσσι.
 τίτε μὴ δὲ πᾶσι τῷ Γωδρύα σὺ δῆπαι αὐτοῖς, ὅσην πᾶν
 φανλοῦται τῶν παρεκλήμεθον βρωμάτων, πολὺ σφῶς ἐνόμε-

^a Ὡς ἔποτ' ἂν. ^b Τὸς μοι εἰ αὐτὸς ἐξήγαγε ἅπαντας.

ζην οὐρανὸν ἰσχυροτέρους αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ κατενόησθε τὴν ματα-
 ῖαν τῶν σῶτων, **εἰπὶ** ἡ βρώμενη καὶ δὲ πόμωλη Πίρατος
 αἰνῆς τῶν παπυρῶν, καὶ ἄμμοσαν ἂν ἐκπαυλῶν, κα-
 ταφανὴς ἡρώδης, καὶ ἀρπαγῆ, καὶ ῥόμ, μὴ καὶ παροῦσιν αὐτοῖς
 ἂν εἰ μὴ ἐν σῶται ὦν. ἀλλ' ὡς περὶ οἱ ἱπποὶ, ἀλλ' τὸ μὴ τα-
 ραχιστοῦται ἐπὶ τῶν ἱππῶν, διωκόμεναι ἄμμο ἱππυνοῖς καὶ ῥόμ
 εἰς ἀκέραιον ἐλθόν τὸ δῖον, ἔτω καὶ ἐκείνοι ἐν τῇ σῶται οἷον,
 διὸν φερόμενοι καὶ μάτεροι φάνεσθαι. τὸ δὲ κακῶς εἶναι ὑπὸ τῇ
 βρώμεται καὶ τῇ πύσσας, πάντα αὐτοῖς ^a κωμικῶν καὶ θηρῶν
 δεχέσθαι εἶναι. κατενόησθε δὲ αὐτῶν καὶ ὡς ἐπηρώτων ἀλλήλους τοι-
 αῦται εἶα ἐκπαυλῶν ἡδίων ἢ ἡ μὴ, καὶ ὡς ἔσκαπτον
 εἶα σκαυθῶν ἡδίων ἢ ἡ μὴ, καὶ ἱππῶν ὡς πολὺ μᾶλ-
 ὤρειος ἐπὶ, πολὺ δὲ εἰς αἰσχρὸν τι ποιεῖν, πολὺ δὲ εἰς χαλ-
 αριεῖσθαι ὡς ἀλλήλους. μέγιστον δὲ αὐτῶν ἰδοῦν εἶναι, τὸ ἐν
 τραχέει οὐρανῷ τῷ εἰς τὸ αὐτὸ κίνδυνον ἐμθανόντων μηδὲν οἰ-
 εῖσθαι διὸν πλεον ^b περὶ τῆς, ἀλλὰ τῷ τοιμίζει ^c με-
 γίστην ἐνδοξάν εἶναι, τῆς συμμειχρῶς μέλλουσας εἰς βελίστευ-
 σιν περὶ σκόλου εἶναι.

6. Ηνίκα δὲ ὁ Γαβριὺς εἰς οἶκον ἀπὸν ἀνίστατο, εἶπεν λέ-
γων, ἀνάειθ θυμαρίζω, ὦ Κύριε, εἰ ἐκπαύμεθα ἡμεῖς καὶ ἡμε-
ται καὶ χυδαῖον ἡμεῖς ὑμῶν πάλαινα κακίημεθα, αὐτοὶ δὲ ἐ-
λάττοιον ὑμῶν πάλαι ἱσχυρ. ἡμεῖς γὰρ ἐκπαυόμεθα ὅπως ἡ-
μῖν ταῦτα ὡς πάλαι ἔσται, ὑμεῖς δὲ μὲν λαοῖτα ἐκπαυόμεθα
ὅπως αὐτοὶ ὡς ἐκπαύονται ἔσονται. ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· ὁ δὲ
Κύριος, αὖ, ἔφη, ὦ Γαβριὺς, ὅπως ἀπὸν περὶ ἡμῶν
τὸς ἱππίας ἐκπαύομεθα, ἵνα ἔ τὴν δύναμιν σου ἰδῶμεν,
ἔ μὲν αὖτε τὸς ἡμεῖς ἀγῆς ἡμῶν, ὡς αἱ ἰδῶμεν αὐτὸς δὲ
φίλικα καὶ πολέμικα ἡμῶν νομίζον. τότε μὲν δὲ ταῦτα εἶπον-
τες ἀπῆλθον ἑκάτερος· ἑπὶ τῷ ἀποσπῆσθαι. ἑπὶ δὲ ἡμεῖς ἐ-
χρῆστο, περὶ ὁ Γαβριὺς ἔχον τὸς ἱππίας, καὶ ἡμῶν. ὁ δὲ Κύ-
ριος, ἀποσπῆσθαι ἀνδρὶ ἀρετῆ, ὃ μόνον τὸ πορεύεσθαι
τὴν ἰδῶν ἀποσπῆσθαι τὸ νοῦν, ἀλλ' ὡς ἀπὸν ἐπισκοπεῖται
εἰ τι δυνατὸν εἴη τὸς μὲν πολέμικας ἀποσπῆσθαι ποιεῖν, αὐτὸς
δὲ ἰσχυροτέρως. καλίστως αὖτε Ἰερωνίου καὶ τὸ Γαβριὺν (τὸ

• Συιήγν. • Παρεγκάλεζοντα. • Ηδίστων. • Βίλνιτς.
• Προσίων.

της ἥ ἐνόμιζε μάλιστ' εἰδέναι ὧν αὐτὸς ἦεν διδοῦν μαθήτην) ἐγὼ τι, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, οἷομαι σὺν ὑμῶν ὡς πάντες βυλδομεν^α· ἀλλ' ἐγὼ πολέμῳ τῷδε σὺν ἂν ἐξαμφότεροι. ὅρῳ ἥ ὑμῖν ἔτι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ σκεπτόμεν ὅν ὅπως ὁ Αστυρίων ἡμῶν μὴ ἐπικρατήσῃ. ἐμοὶ μὲν ἥ, ἔφη, πῶδε ἀποσφαλέντε ἐσὶν ἴσως καὶ ἄλλη ἀποστροφή· ὑμῖν δὲ, εἰ ἔτ^α ἐπικρατήσῃ, ὅρῳ ἂν παύσῃ τὰ ὄντα ἀχόστερα γιγνόμενα. καὶ ἥ ἐμοὶ μὲν πολέμιός ἐστιν σὺν ἐμὲ μιστῶν, ἀλλ' οἷομαι^α ἀσύμφορον εἶναι αὐτῷ ἡμᾶς μεγάλας εἶναι. καὶ^β στρατὸν ἄλλ' οὐκ ἔτι ἡμᾶς. ὑμᾶς δὲ καὶ μιστῇ καὶ ἀδικίᾳ νομίζω ὑφ' ὑμῶν. πρὸς ταῦτα ἀπικρατέως ἀμφοτέρω, ^γ καὶ πᾶσι αὐτῶν παρὰ τὸν ὅτι μέλοι ὡς ταῦτα εἰδέναι σφίσι, ἔ μέλοι αὐτοῖς ἰχυρῶς ὅπῃ τὰ νῦν παρήντα ἀποβήσιν.

7. Εἰπαῦντα δὲ ἤρχετο ᾧδε, λίξαπ' ἐμοὶ, ἔφη, ὑμᾶς μέγας ἐνόμιζε πολεμικῶς ἔχειν ὁ Αστυρίων πρὸς ἰαυτῶν, ἡ ἐπίστασις ἔσθ' ἂν ἔστιν αὐτῷ πολέμιος; καὶ μὰ δὴ, ἔφη ὁ Υρκαίνων, πολεμιάτατος μὲν εἶναι αὐτῷ Καδύσιοι, ἔστιν^α μάλα πολὺ καὶ ἄλλοι μὲν. Σάκκω γὰρ μὲν, ὁ μὲν ἡμῖν, οἱ πολλαὶ καὶ πεπονηταὶ ὑπὲρ τοῦ Αστυρίου ἐπὶ τῷ ἥ, ἔφη, καί τις, ὡς πρὸς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὴν ἰσχυρίαν. σὺν οἷσιν, ἔφη, νῦν αὐτὸς ἀμφοτέρω ἡδύως ἂν ἐπιβῶντα σὺν ἡμῖν τῷ Αστυρίῳ; ἔφασκεν, ἔσθ' ἂν ἔστιν, εἴπαυεν, ἐπὶ δὴ δυνάμει συμμιξάμεν. τί δ' ἔσθ' ἔστιν, ἔφη, ἐπὶ τῷ συμμιξάμεν; Αστυρίων, ἔφασκεν, τὸ αὐτὸ ἔστιν^α δὴ ἔσθ' ἔστιν πορεύη. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἤκουσεν ὁ Κύρως, τί ἥ, ἔφη, ὦ Γωδρύας, ἔσθ' οὐκ ἐννοεῖται τὰτα, ὅς νῦν εἰς πᾶσι βασιλείαν κατήσκηκεν ὑπερθεφάνειαν πολλὰν τινὰ καὶ τῶν κατηγερεῖς; τοιαῦτα ἥ οἷμαι, ἔφη ὁ Γωδρύας, ἔπαυον ἔσθ' αὐτῶν. ποτὶς δὴ ταῦτα, ἔφη ὁ Κύρως, εἰς σέ μόνον ἔστιν οὐκ εἰς ἄλλους πᾶς; καὶ δὴ, ἔφη ὁ Γωδρύας, καὶ εἰς ἄλλους πολλούς. ἀλλὰ τὸν μὲν ἀδινεῖντος οἷα ὑβρίσῃ τί δὲ λέγει; εἰς δὲ ἀνδρὸς πολὺ διωατωτέρω ἢ ἐγὼ μόνον, ἔσθ' ἔστιν ἐπὶ τῷ ὄντι, ὡς πρὸς ἔστιν, συμποίνοντα παρ' ἰαυτῶν συλλαβῶν ἐξίπλητον, ὡς μὲν πᾶσι ἔφασκεν, ὅτι ἡ παλαιὰ αὐτῷ ἐπὶ ἡμῖν αὐτῶν ὡς καλὸς εἴη, καὶ ἐμκαίριον πᾶσι μέλλουσιν αὐτῶν πᾶσι γυναικῶν ἔσθ' ἔστιν ὡς δὴ ἔσθ' ἔστιν λέγει, ὅτι ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῷ

^α Ἀσύμφορον ἰαυτῶν ἡμῶν. ^β Εἰσάγει δὲ διὰ. ^γ Κατὰ ταῦτα. ^δ Ἄλλοι πᾶς.

παλαιά, καὶ νῦν ἔτι οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς, τὸ δὲ ἀρχαῖον
ἔχει, ἐπεὶ ὁ πατήρ αὐτῆς ἐπελύθη. ὁπότε, ἔφη οἱ αὐτοὶ καὶ τῆ-
ται ἡμῶς ἰδίῳ ἰδίῳς εἰ οἰοῖτο αὐτῇ βοηθὸς εἶναι γινώσκων; εὐ μὲν
οὐκ οἶδα, ἔφη ὁ Γωβρύας· ἀλλ' ἰδίῳ τῇ αὐτῇ χαλεπὸν ἐστίν,
ὡς Κύριε. πῶς; ἔφη ὁ Κύριος. ὅτι εἰ μίλλοι τις ἐκείνῃ συμμί-
ξῃ, παρ' αὐτῇ τὸ Βαβυλῶνα διὰ περιμένει. τί ἐν, ἔφη,
τῷτο χαλεπὸν; ὅτι νῦν δὲ, ἔφη ὁ Γωβρύας, οἶδα ἐξελθῆναι δύ-
ναμιν· αὐτῇ πολλαπλασίαν ἢς σὺ νῦν ἔχεις. εὐ οὐκ ἴσθι ὅτι
ἀλλ' ταῦτα ἡτοῖσιν σὺ νῦν ἢ τὸ παλαιόν οἱ Ασσύριοι καὶ τοὶ ὅλως
λαοφύροισι καὶ τὰς ἱπποὺς ἀπάγουσιν, ὅτι τοῖς ἰδοῦσι, αὐτῇ
ὁλίγη ἰδοῦσι ἢ σὴ θυμῶν, καὶ ἔτι ὁ λόγος πολλὸς ἦδη ἐνέ-
σπασται. δοκεῖ δὲ μοι, ἔφη, βίβλοι εἶναι· φυλαττομένους
πορεύσασθαι.

8. Καὶ ὁ Κύριος ἀκρόατος ὧς Γωβρύας τοιαῦτα, ῥαδίως αὐτῷ
αὐτὸν ἔλεξε· χαλῶς μοι δοκεῖς, ὡς Γωβρύας, λέγειν, καλεῖσθαι
ὡς ἀσφαλιστῆρα τὰς πορείας ποιεῖσθαι. ἔγωγ' ἐν σκοπῶν ἐ δύ-
ναμιν ἐνοῶσθαι ἀσφαλιστῆρα ἐδιδῆσαν πορείαν ἡμῖν τῇ αὐτῇ
αὐτῇ Βαβυλῶνα πορείας εἶναι, εἰ ἐκεῖ τῇ πολιτείᾳ ἐστὶν τὸ
κράτος. πολλοὶ μὲν γὰρ εἰσιν, ὡς σὺ φῃς. εἰ δὲ καὶ παρρη-
σας, καὶ ὅσοι ἡμῖν, ὡς ἐγὼ φημι, ἴσονται. μὴ ὁρῶντες μὲν
ἐν ἡμῶς, ἀλλ' οἰόμενοι ἀφανεῖς εἶναι ἀλλ' τὸ φοβεῖσθαι ἐκεί-
νους, σὺ οὐκ ἴσθι, ἔφη, ὅτι ὧς μὲν φόβος ἀπαχάζονται ὅς αὐτοῖς
ἐγγύς, παρ' αὐτῶν δὲ ἐμφύσεται αὐτῇ τῷτο τῷτο μείζον ὅσον
αὐτοῖς πλείονα χροῖον ἡμῶς μὴ ὁρῶσιν. ὡς δὲ καὶ ἦδη ἰωμὸν ἐπὶ
αὐτοῖς, πολλὰς μὲν αὐτῶν ἐρήσομεν ἐπὶ καλεῖσθαι τὰς λαο-
φρονίας ὅφ' ἡμῶν, πολλὰς δὲ ἐπὶ πρᾶγμα ἐπιδημιῶντες ἐπὶ
ἐπὶ τῇ ἡμετέρῃ ἱλαρόν, πάντας δὲ ἐπὶ μεμνημένους τῇ τῷδε
μὲν ὧς ἐπὶ αὐτῶν τῷτο, τῇ δὲ αὐτῶν φρονεῖς τῇ συμ-
φορῇ. εὐ οὐκ ἴσθι, ὡς Γωβρύας, εἶναι καὶ τῷτο ἦδη, ὡς οἱ
πολλοὶ ἀνθρώποι ὅταν μὲν παρρησας, ἀνυπόστατοι τὸ φοβήσθαι
παρρησας, ὅταν δὲ δίσωσιν, ὅσον αὐτοῖς πλείονα ὅσον, τῷτο μεί-
ζον καὶ ἐκπληγόμενοι μᾶλλον τῇ φόβος κίετλιν. ἐν πολλῶν
μὲν καὶ πρᾶγμα λόγων ἡμετέρῃ αὐτοῖς πείρεται, ἐν πολλῶν

^a Εξ αὐτῆς. ^b Αὐτῶν. ^c Φυλαττομένων. Δῆλοι. ^d ἴσθι,
ἔφη, ὡς Γωβρύας, ἵνα καὶ τῷτο εἰδῆς, ὡς.

νισαν ἡμᾶς ἀπαιθεῖς πολλοῖς ἀγαθοῖς ὁ Γαβρύας. εἰ ἔν, ἔφη, τοῖς θείοις ἐξελόντις πρὸ νομιζόμενα, καὶ τῇ ἄλλῃ γραφῇ πρὸ ἱκανῶ, δοιήμερ πρὸ ἄλλων τέττα λειαν, ἀρ' ἂν, ἔφη, καλὸν ποιήσασθαι μὲρ ^α τῷ εὐθὺς φανεροῖ ἵνα ὅπ καὶ τὰς εὐ ποιήσασθαι πρῶ-
 μιαν νικᾶν εὐ ποιήσας. ὡς δὲ τῷ ἡκιστα, πάντες μὲ ἰπῆσαν, βαρ: 3
 πάντες δὲ ἐνικωμιάζον· εἰς δὲ καὶ ἔλαξεν ὧδε, πᾶν, ἔφη, ὦ Κῦρε, τῷ ποιήσασθαι. Ἐ γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη, ὁ Γαβρύας πλῶχας πιας ἐνέμιζεν ἡμᾶς, ὅπ ἔδραφκων μετὰ ἡκιστῶ, ἐπὶ
 ἐκ χρυσῶν φικλῶν ἰπῆσαν. εἰ δὲ τῷ ποιήσασθαι, γνοίη
 ἂν, ἔφη, ὅπ ἰλδύθεις εἶναι καὶ αὐτοῦ χρυσῶν εἶναι. ἴπ δὲ, ἔφη, πρὸ τῶν θιῶν ληπδόντις τοῖς μετρητοῖς, καὶ ὅσα τῇ γραφῇ ἱκανῶ
 ἐξελόντις, πρὸ ἄλλων καλίσταντις τῷ Γαβρύαν δοπὶ αὐτῷ. ἔτω δὲ
 λαβόντις ἐκείνοι ὅσα ἔδρα, πρὸ ἄλλων ἔδρασαν τῷ Γαβρύαν.

10. Εκ τῆς δὲ ἡεὶ πρὸς αὐτῷ Βαβυλωνία, παρε-
 παύμερ ^α ὡς περὶ ὅπ ἡ μάχη λῶ. ὡς δὲ ἐκ ἀντιπρὸς οἱ
 Ασυριοί, ἐκίλδοντι ὁ Κῦρε ^β τῷ Γαβρύαν πρὸς ἐλάσασθαι εἰ-
 πᾶν ὅπ εἰ βύληται ἐξίαν ὁ βασιλεὺς ὑπὲρ τῆς χώρας μάχε-
 στα, καὶ αὐτὸς σὺν ἐκείνῳ μάχοιτο· εἰ δὲ μὴ ἀμυνεῖ τῇ χώρῃ,
 ὅπ ἀνάγκη τοῖς κρατῶσι πρὸς ἡσθαι. ὁ μὲν δὲ Γαβρύας πρὸς ἐλά-
 στας ἔγωγε ἀσφαλὲς λῶ, πᾶσι εἰπὶν ὁ δὲ αὐτῷ ἐξέπμψιν
 ληπκρόνιμον τοῖα δὲ διαπότης ὁ σὸς λίγη, ὦ Γαβρύας, ἐχ
 ὅπ ἀπὶ κίληά σε τῷ ὑὸν μετὰ μετὰ μοι, ἀλλ' ὅπ ἔ σε πρὸς ἐλα-
 σίσεια. μάχεσθαι δὲ ἂν βύληται, ἡκίς εἰς τῷ τελευτήσῃ
 ἡμῶν· νῦν δὲ ἡμῖν ἔγωγε χολή· ἴπ γὰρ παρεσκεύαζομεθα,
 ὁ δὲ Γαβρύας εἰπὶν, ἀλλὰ μή ποτὶ σοὶ ληξέιν αὕτη ἡ μετὰ με-
 λῆα. δῆλον γὰρ ὅπ ἀνὴρ σε ἐγὼ ἐξ ἔ αὕτη σε ἡ μετὰ με-
 λῆα ἔχω. ὁ μὲν δὲ Γαβρύας ἀπῆλθεν πρὸ τῷ Ασυρίῃ· ὁ δὲ Κῦ-
 ρε ^γ ἀκούσας πᾶσι, ἀπῆλθεν τῷ σπᾶτόμα, Ἐ καλίστας τὸν
 Γαβρύαν, εἰπὶ μοι, ἔφη, σὺ ἐλγας μὲρτι σὺ ὅπ τῷ ἐλμυ-
 θήναι ὑπὸ τῷ Ασυρίῃ· εἰδ' ἂν σὺ ἡμῖν γνοίσας; εὐ μὲρτι,
βαρ: 7
 ἔφη, δοκῶ εἰδέναι. πολλὰ γὰρ ἡδὲ ἐγὼ καὶ ἐκείνῳ ἐπαρηρησα-
 σίμεθα πρὸς ἀκλήλως. ὁποῦ ἔν καλῶς σοὶ δοκεῖ ἔχειν, πρὸς
 εἰ πρὸς αὐτὸν, Ἐ πρὸς μὲρ ἔτω ποίει ὅπως ἂν ἔ αὐτῷ
 ὁ, πρὸ ἀν λήγη εἰδῆται· ἰπῆσαν δὲ συγχοῖ αὐτῷ, ἐπὶ μὲ γνῶς αὐ-
 τὸν φίλον ἡμῶν βυλόμηνον εἶναι, τῷ ἡδὲ γρὴ μνηχανόχ' ὅπως

^α Τῷ. ^β Αὐτὸς λίγη· ἰπῆσαν.

Ἀφ' οὗτος, ὅπως ἄρτιον τὴν στρατιώμεθα, καὶ πᾶς κλίμακας καὶ
 μίχοισιν, ὅς ἐστι ἱλαστός, ἡ βαπτιστὴν ἐναυτοὶ ποικῶν, ὡς ἐπὶ
 ἡκούσιν ἐφ' ἃ ἱφασμα πορεύονται, ἐφ' ὧς ἡ συνιστάμεται
 ὡς ἐξαχθῶν, τῆς νυκτὸς ἐπορεύεται. τίλθ' δὲ πεισθῆναι ὡς βο-
 ηθὸς εἰσέρχεται εἰς τὸ φρεσίν, καὶ τίως μὲν ὁ συμπαρισκιά-
 ζειν ὁ, π' ἰδυνάτω τῇ φρεσίν, ἱπὶ δὲ ὁ Κύριος εἰσέλθῃ,
 καὶ λαμβάνῃ τὸ χεῖρον, συνειργὺς ποιησάμεν καὶ τὴν πι-
 ρὴν Κύριον αἰχμαλώτους. ἱπὶ δὲ τῷτο ἰχθὺς, ὅστις Γαδάτα
 ὁ δύνῃς τὰ ἔνδοι καὶ αἰσθῆται ἐξῆλθι ὡς τὸ Κῆρον, καὶ τῇ
 νόμῳ ὡς σκηνώσας, ἱπὶ, καὶ ὡς ὁ Κύριος. ἀλλὰ ποῖον τῷτο,
 ἱφ. σὺ γὰρ μετὰ πῶς ἦτοίς ὁ κελύξῃς μῦθον, ἀλλὰ καὶ ὁ
 καὶ κελύξῃς καὶ ἱφ. εὐ ἡ ἰδοί, ἱφ. ὅπ' ἰδὼ μίτρα ποιῆσαι φί-
 λον τῷτο τῷ χεῖρον τῶς ἐν τῇδε συμμάχους ὁ καὶ κελύξῃς
 ἐπὶ, ἱφ. ὁ Γαδάτα, ὁ Αὐσούριος πᾶδας μὲν ὡς ἴοικαι, τὸ
 ὁ ποιῆν ἀφ' οὗτος, ὁ μῦθον τὸ γὰρ φίλος καὶ ὁ δυνάτω ἀπὶ-
 τέρησιν. ἀλλ' εὐ ἰδοί ὅπ' ἡμῶς τῷ ἔργῳ τῷτο φίλος πιπεί-
 ηται, οἱ σοί, ὡς δυνάμεθα, πρὸς σὺ μὴ καὶ ὡς βο-
 ηθοὶ παρὰ τῶν ἡ ἐπὶ πᾶδας ἡ ἐκ τῶν ἐκείνου. ὁ μὲν τῶν
 ἱλίζιν.

12. Εἰ δὲ τῷτο ὁ Υἱὸς τοῦ Κυρίου, ὅστις ἡδὴ μῦθον ὁ ὁ γλῶσ-
 σον, ὡς ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ λαβὼν τὴν διέξιν αὐτοῦ, ἱπὶ, ὁ
 μίτρα ἀγαθὸν σὺ τοῖς φίλοις Κυρίου, ὡς ποικῶν μετὰ πῶς ἦτοίς
 ποιῆς καὶ ὁ φεῖλθ' ὅτι σοί με συνήγαγον. ἱπὶ τῷ τῶν, ἱφ.
 ὁ Κύριος, καὶ λαβὼν τὸ χεῖρον ὡς ἡμῶς μετὰ τῷτο. ὁ
 τῷτο αὐτὸ ὡς ὡς ὡς τῷ ἡμῶς τῷτο. ὁ τῷτο αὐτὸ ὡς ὡς
 τοῖς ὡς τῷτο συμμάχους, μάλιστα ἐπὶ, ἱφ. Γαδάτα τῷτο,
 ὅς ἡμῶς λαβὼν αὐτὸ παρὰ τῶν. ἱπὶ, ἱφ. ὁ Υἱὸς τοῦ Κυρίου, ἱπ-
 ὅτιν καὶ ὡς τῷτο καὶ Σάκκῳ. ὁ οἱ μῦθον πολῖται, καὶ ὡς
 μῦθον καὶ τῷτον, ὡς καὶ βελούτω μετὰ πῶς ὡς τῷτο.
 πῶς ὡς συμφορῶν τῷτο καὶ τῷτο τῷτο. ὡς τῷτο μῦθον
 ὡς τῷτο καὶ ὁ Κύριος. ἱπὶ δὲ συνήγαγον ὡς ὡς τῷτο
 φρεσίν, ὡς τῷτο καὶ τῷτο καὶ τῷτο ὡς τῷτο ὡς τῷτο
 ὡς, ὡς τῷτο μῦθον παρὰ τῶν ὡς τῷτο, τοῖς ἐπὶ Αὐσού-
 ρις.

^a Ἐκαστὸν. ^b Συνιστάμεται. ^c Συμπαρισκιάζει
 ὁ, τὸ δυνάτω τῇ φρεσίν. ^d Καὶ κελύξῃς σὺ δὲ, ἱφ.
 ὁ ποιῆσθαι. ^e Τὸ γλῶσσον.

L7.6.20

εἰς ἑπιπλῆχσμον. ἰπεί δὲ τῦτο ἰχθυεῖ, πολὺ δὲ ἔσθ-
 θυμέπρη καὶ Καδύσοι σωματράδοι καὶ Σάχη καὶ Υρκαῖοι
 καὶ σωματράδοι οὗτοι ἐν τράδομα Καδυσίων μὲν παλῶσαι εἰς
 διαμυρεῖς, καὶ ἰππίς εἰς περακιγλίς, Σακῶν δὲ πετόται
 εἰς μυρεῖς, καὶ ἰπποβόται εἰς διαγλίς. Ἐ Υρκαῖοι δὲ πι-
 ζῦς πὶ οὐκ ἰδωσαν ὡσεὶ ἐπιμψαν, καὶ ἰππίς ὡσεὶ
 πωλῶσαι εἰς διαγλίς. τὸ γὰρ ὡσεὶ καὶ ἐπιμψαν ἦσαν
 πωλῶσαι οἱ αὐτῶν ἰππίς, οἱ οἱ Καδύσοι καὶ οἱ Σάχη τῶν
 Λαυρῶν πολίμοι ἦσαν.

L14.6.4

13. Οσοὶ δὲ χρόνοι ἐκείνη ὁ Κόρε ἀμφὶ τῶν περὶ τὸ
 Φρέειον οἰκονομίαν, τὸ Λαυρῶν τῶν καὶ ταῦτα πὶ χειρὰ
 ποταμοὶ μὲν ἀπὸ ἰππῶν, ποταμοὶ δὲ ἀπὸ Φρέειον ὅπλα, φοβῶ-
 μαι ἡδὴ πάντες τὰς ἀσπύρας. ἐκ δὲ τῶν ἀσπύρων τὴν
 Κόρεν ὁ Γαδάς, καὶ λίγα ὅπλησιν αὐτῷ ἀγλαίως ὁ Λα-
 υρῶν, ἰπεί ὁ πύριος πὶ περὶ τὸ Φρέειον, χαλκῶς πὶ ἐν-
 ἴσθι, καὶ συσκόλει ὡς ἰμβάλλει εἰς τὴν αὐτὴν χεῖρα. ἡ
 ἐν ἀφῆς μὲν, ὡς Κόρε, πὶ πύριον, ἀνὰ πύριον ἀγλαίως, τὸ δὲ
 ἀλλαν μὲν λόγῳ. καὶ ὁ Κόρε ἰππῶν, ἡ ἐν ἴσθι, πύριον
 ἴσθι οἰκῶν; καὶ ὁ Γαδάς ἰππῶν, εἰς τὴν περὶ τὴν ἐν ἴσθι
 πύριον. ἡ καὶ τὸν Λαυρῶν, ἴσθι, οἱ ἐν ἴσθι ἡ καὶ ἀγλαίως
 ὡσεὶ; εἰ μὲν οὖν, ἴσθι, οἶδαν αὐτοὺς ὡς ὅσον σὺ πύρι-
 ον δοκίμῃ ἰππῶν. ἰππῶν δὲ, ἴσθι ὁ Κόρε, ποταμῶν ἀνὰ σὺν τῷ
 περὶ τὸν ποταμὸν ἐκείνῃ ἀφικνίμην; πύριον τῦτο δὲ ὁ Γαδάς λίγα,
 πολὺ ἡδὴ, ὡς ἀπὸ τῶν, ἴσθι τὸ περὶ τὸν ποταμὸν, καὶ οὐκ ἀνὰ διωμο-
 μίον ἢ ἐν ἴσθι ἡμέραις ἐλπίῃ πύριον τῶν ἰμῶν οἰκῶν. σὺ
 μὲν τῶν, ἴσθι ὁ Κόρε, ἀπὸ τῶν ὡς πύριον. ἰππῶν δὲ ὡς ἀπὸ τῶν
 τῶν ἢ περὶ τὸν ποταμὸν. ὁ μὲν δὲ Γαδάς ὡσεὶ.

L4.624

14. Ο δὲ Κόρε σωματράδοι πάντες τὰς ἀσπύρας τὸ συμ-
 μάχων. καὶ ἡδὴ ποταμοὶ πὶ ἐδὲ καὶ καλοὶ καὶ ἀγλαίως περὶ
 ναὶ ἐν οἷς δὲ ὁ Κόρε λίγα ποταμοὶ. Ἄνδρες σωματράδοι, Γα-
 δάτας διέπρηξιν ἀπὸ τῶν πύριον ἡμῶν ποταμῶν ἀγλαίως, καὶ
 ταῦτα περὶ καὶ ὅπλη ἀγλαίως ὡς ἡμῶν περὶ τῶν. ἡ δὲ ὁ Λαυ-
 ρῶν εἰς τὴν χεῖρα αὐτὴν ἰμβάλλει ἀγλαίως, δηλονότι ἀμφο-

^a Ἐπιπλῆχσμον εἶναι τῶν χροσμάτων πολὺ. ^b Προθυμέ-
 πρη καὶ πωλῶσαι Καδυσίων. ^c Ἐξὶ πωλῶσαι. ^d Ἐπύριον. ^e Γὰρ
 ὡς ἐπὶ πύριον δοκίμῃ ἀπὸ τῶν.

μὲ πμωρεῖσθαι αὐτὸν βελοῦμεν, ὅτι δοκεῖ μίαν βιβλίαν
 ἔχειν αὐτῷ. ἄμφω δὲ ἴσως καὶ ἐκείνο ἐνοοῖται, ὡς εἰ οἱ μὲ πρὸς
 ἡμᾶς ἀφιστάμενοι μηδὲν ἔχουσιν κακῶν πιστοποιῆται, οἱ δὲ σὺν
 ἐκείνῳ ὅπως ὑφ' ἡμῶν ἀπολύονται, ὅτι ὡς πύργος ἐδύναται εἰς
 σὺν αὐτῷ βέλεισθαι ἵσταται. νῦν ἔν, ὃ ἄνδρες, καλὸν τι ἂν
 μοι δοκῶ ποιεῖν, εἰ ἐσθλῶς Γαδάτη βοηθήσασιν, ἀνδρὶ
 εὐεργέτῃ καὶ ἄμφω δικαίᾳ ποιοῦμεν ἂν, χάριν ἀποδιδόντες. ἀλλὰ
 μὴ καὶ ὁ σύμφορος γ' ἂν, ὡς ἐγὼ δοκῶ, περὶ αὐτοῦ ἡμῶν
 αὐτοῖς. εἰ γὰρ πᾶσι φανοίμεθα τὴν μὲ κακῶς ποιοῦσαν νικᾶν
 πρῶτον κακῶς ποιοῦσαν, τὴν δὲ εὐεργετήσαντα ἀγαθῶς ἐν-
 πορῶμεν, εἰς ὃν ἐκείνῳ φίλος μὲν ἡμῖν πολλὰς βέ-
 λεισθαι γίνεσθαι, ἐχθρὸν δὲ μηδὲν ἐπιθυμῶν ἵσταται. εἰ δὲ ἀ-
 μαλῶς δόξασιν Γαδάται, πρὸς τῷ θεῷ ποίοις λόγοις ἀλ-
 λας πιστοῦμεν ἂν χαρίζεσθαι τι ἡμῖν; πῶς δὲ ἂν τολμῶμεν ἡ-
 μῶς αὐτοὺς ἐπαυτῶν; πᾶς δὲ ἂν ἀντιδίδωμι τις ἡμῶν δύναμις
 Γαδάται, εἰ ἡττώμεθα αὐτῷ εὐ ποιεῖν, τοσούτῳ ὅντις ἐνὸς ἀν-
 δρός, καὶ τέταρτον ἀφαιρῶμεν.

15. Ο μὲν ἔν τῳ εἰπὶν· οἱ δὲ πάντες συνειπρήσαν ἰχυ-
 ρῶς πάντες ποιοῖν. πάντες τίνων, ἔφη, ἐπὶ αὐτῷ καὶ ὑμῖν συνδο-
 κῇ πάντες, ἐπὶ μὲ τῷ ὑποζυγίῳ καὶ ὀχήμασι καβαλεῖται-
 μεν ἔχοντες τὴν μὲ τῶν ἐπιτηδαιοτάτων πορεύσας. Γαδῶν
 δὲ ἡμῶν ἀρχαῖοι αὐτῶν, καὶ ἡλιαῶν αὐτοῖς καὶ γὰρ ὁδὸν ἐμπε-
 ρῶν, καὶ πάλιν ἔχοντες ἡμῶν δὲ, ἔφη, σὺν ἵπποις τοῖς δυνα-
 τῶσι καὶ ἀνδράσι πορεύομεθα, πᾶσι ἐπιτηδῆα τῶν ἡμι-
 ρῶν λαβόντες. ὅσα δὲ ἂν κυφοτέρῳ συσκόλαζόμεθα καὶ εὐ-
 τελίστερον, τοσούτῳ πᾶσι ἐπὶ ἡμέρας ἡδὺν ἂν ἀρῶμεθα
 τε καὶ δὴ πᾶσι μεν καὶ καθόλου μεν. νῦν δὲ, ἔφη, πορεύο-
 μεθα ὁδῷ. πρῶτον μὲν ἂν σὺ Χερσάντι τὴν ἡμετέραν
 (ἐπὶ ὁμαλῇ τε καὶ πλατείᾳ ἡ ὁδὸς ἐστὶ) τὴν περικρατῆσαι ἔχον
 ἐν μετώπῳ πάντας· ἡ δὲ πᾶσι ἐκείνη ἐφ' ἐνὸς ἵππου. ἀπὸ τοῦ γὰρ
 ὄντος, καὶ πᾶσι ἐκαστῶν ἀσφαλίσταται ἂν πορεύοίμεθα. τὴν δὲ ἱ-
 νῶς, ἔφη, τὴν ἡμετέραν καλεῖται ἡμεῖς, ὅτι τέτο βα-
 ρύνεται ἐπὶ τοῦ τραυμάτου. τοῦ δὲ βαρύνοντος ἡγου-
 μένου, ἀνέχεται ῥαδίως ἵππος αὐτῷ πᾶσι τῶν ἡμετέρων.

^a Βυλίσσεται. ^b Σύμφορος. ^c Χρήμασι. ^d Πάντες τῶν
 ἡμετέρων. ὅπως.

οἷα· ὅταν δὲ τὸ πᾶν ἡγήται ἐν νυκτί, ἔδιν ἐπὶ φανμοσίῃ
 ἔλθωντάς τε πρὸς δόμους. ἂ τὸ γὰρ ὡς παχύνει ἀποδιδράσκῃ.
 ἐπὶ δὲ τούτοις, ἔφη, Ἀρτέαζος τὸν Περσῶν πλιταῖς καὶ τ-
 ξόου ἀγῶνι, ἐπὶ δὲ τούτοις Ἀνδραμίας ὁ Μῆδο^α τὸ Μῆδον
 πίζον, ἐπὶ δὲ τούτοις Εὐβοας τὸν Ἀρδρῶν πίζον, ἐπὶ δὲ
 τούτοις Ἀρτέαζος Ἰερκαίνης, ἐπὶ δὲ τούτοις Θαμδράδας τὸν Σα-
 κῶν πίζον, ἐπὶ δὲ τούτοις^β Δαμάτω^β Καδύσιος. ἀρῶνται
 δὲ καὶ ἔτι πάντες, ἐν μὲν πᾶσι τὸν τῶν τελευτάρχων ἔχοντες,
 διέκτες δὲ τὸν πλιταῖς, ἀριστῶν δὲ τὸν τῶν τελευτάρχων ἑαυτῶν
 πλαισίον. ἔτι γὰρ πορδύοι, καὶ ἀρχηγεῖσσι γίνονται. ἐπὶ
 δὲ τούτοις, ἔφη, οἱ σκιδρόφοροι πάντων ἐπιδέονται· οἱ δὲ ἀρ-
 χοντες αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι πάντων, ὅπως αἱ συνιστάσασμι-
 νοι τι ὥσπερ πάντες πρὸν καθύδην, καὶ ὡς οὖν τῶν σκιδρίσι
 παρῶσιν εἰς τὴν τελευτάρῃν χώραν, ἔστωι χρησμίως ἵκνυνται.
 ἐπὶ δὲ τοῖς σκιδρόφοροις, ἔφη, τὸν Πέρσας ἱππίας^γ Μα-
 δάω^γ ὁ Πέρσης ἀγῶνι ἔχει καὶ ἔτι^δ τὸν ἐκαστὸν τῶν ἱπ-
 πίων ἐν μὲν πᾶσι· ὁ δὲ ἐκαστὸν τῶν πᾶσι ἀγῶνι εἰς ἑαυ-
 τόν· οἱ πίζοντες. ἂ ἐπὶ δὲ τούτοις Ραμδάκας ὁ Μῆδο^δ ὡς
 αὐτὸς τὸν ἑαυτοῦ ἱππίας. ἐπὶ δὲ τούτοις σὺ, ὦ Τίχρανη, τὸ
 σπύτῃ ἱππικῇ. καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ἱππάρχαι, μὴ αἱ^ε ἱππίας
 ἀφίκεσθαι ὡς ἡμέρας, ἐπὶ τούτοις Σάκῃ ἀγῶνι. ἔχοντες δὲ ὡς
 ἡλθον Καδύσιοι ἀρῶνται πρὸς δόμους. σὺ δὲ ὁ ἀγῶν αὐτὸς ἐπι-
 μελῶν τὸν νῦν εἶναι πάντων τῶν ὀπίσθιν, καὶ μηδὲν ἑαυτοῦ τῶν
 ὄντων ἱππίων γίνεσθαι. ἐπιμελῶν δὲ τῶν σπύτῃ πορδύοι οἱ
 τι ἀρχοντες καὶ πάντες οἱ σκιδρόφοροι. ἀφ' ὧν γὰρ ὡς οὖν ἐν τῇ
 νυκτί ἀναίκη μῆλλον ἢ ἀφ' ὧν ὁ φηλαμῶν ἔκστα καὶ αἰδῶ-
 νοσθαι καὶ πρὸς τῆς. ἔστωι τὸν πρὸς τῶν δὲ ἐν νυκτί πολὺ μᾶλ-
 λον ἐπὶ πρὸς τῆς ἢ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἔστωι τὸν πρὸς τῶν δὲ ἐν νυκτί
 ἢ πὶ σπύτῃ ἀσκητία, καὶ ἡ τῶν ἀφ' ὧν ἀσκητία. τὸν δὲ νυκτε-
 ρινῶν, ἔφη, φυλακῶν, ὅταν μέλλῃ νυκτὸς ἐξαναστήσασθαι, αἰεὶ
 καὶ ὡς βραχυταῖς καὶ ὡς πολυταῖς ποιῶσθαι, ὡς μηδὲν ἢ ἐν
 τῇ φυλακῇ ἀρχοντία πρὸς τῆς ὡς λυμάνηται ἐν τῇ πορδύᾳ· ἢ
 νυκτὸς δὲ αἱ ὡς ἢ πορδύοι, σημαίνει τὴν κέρει. ὑμεῖς δὲ ἱ-

^α Τὰ γὰρ ὡς παχύνει. ^β Δαμάτω. ^γ Δαμάτω. ^δ Ἐπὶ
 τῇ τῇ ἱππομῶν ὁ Μ. ^ε Ἐκαστὸς ἀφίκεσθαι.

χρησις αὐτῶν δὲ ἔκαστος, πᾶσις εἰς τὴν ἐπὶ Βαβυλῶν^α ὁδόν.
ὁ δὲ ὀρμώμενος^α, αὐτὸς τῷ κατ' ἑρῶν περιγυάτῳ ἱππῶϊ.

16. Εκ τούτου δὲ ἄριστος ἐπὶ ταῖς σκλήρας, καὶ ἄμφοι ἀπίοιτες
διελθόντες^α ὡς ἀλλήλους ὡς μνημονεύοντες ὁ Κύριος^α ὁπόσους συνί-
πτε, πῶς ὀνομάζων ἐντίκαστος. ὁ δὲ Κύριος^α ἐπιμειλίαια τῷ
ἱππῶϊ. πάντῳ γὰρ αὐτῷ ἡνωμένον ἰδούκει εἶναι, εἰ οἱ μὲν βαίνουσιν
ἴσους τῆς ἑαυτῶν τέχνης ἔκαστος τῶν ἐργαλείων τὰ ὀνόματα, καὶ
ἑαυτοὺς δὲ οἶδε καὶ τῶν ὀργάνων καὶ τῶν φαρμάκων οἷς χρῆται
πάντων τὰ ὀνόματα. ὁ δὲ στρατηγὸς ἕτως ἡλίδιος^α ἴσους^α ὡς
ὅσα ἔσεται τῶν ὑφ' αὐτὸν ἡγεμόνων τὰ ὀνόματα, οἷς ἀνάγκη^α,
ἐπὶ αὐτῷ ὀργάνοις χρῆσθαι, καὶ ὅταν^α ἐσθραβελαδῶν^α π βύ-
ληται, καὶ ὅταν φυλάξαι, καὶ ὅταν ἡγῶμαι, εἰ ὅταν φοβῶμαι.
καὶ ὅταν πμῶσαι δὲ ποτι πᾶς βύλοις, πρὶν αὐτῷ ἰδούκει εἶ-
ναι ὀνόματι ἐσθραβελαδῶν. ἰδούκει δὲ αὐτῷ οἱ ἡγεμόνες^α
δούκωντες ὑπὸ τῷ ἄρχοντι^α καὶ τῷ κελόν^α π ποιῶν^α ὀρεῖται
μᾶλλον ὀρέμεται, καὶ τῷ αἰσχροῖ^α π ποιῶν^α μᾶλλον ἐσθραβε-
λαδῶν ἀπὶχεται. ἡλίδιος δὲ καὶ τούτο αὐτῷ ἰδούκει εἶναι, τὸ ὅποτε
βύλοις π πρᾶχθῶμαι, ἕτω ἐσθραβελαδῶν ὡς ὅσα εἰς οἷον^α
ἐσθραβελαδῶν διωσόμεναι, ἵτω π^α ἐφ' ὕδωρ, ζύλα π^α χρισάτω. ἕτω
γὰρ ἐσθραβελαδῶν, εἰς ἀλλήλους π ὀρεῖν ἄπαντες ἰδούκει αὐ-
τῷ, καὶ ἑδὲς ἐφάκει τὸ ἐσθραβελαδῶν καὶ πάντες εἰς αἰτία εἶ-
ναι, καὶ ἑδὲς τῇ αἰτία ἕτοι αἰχμείδης, ἕτοι φοβέμεται ὀμῶς,
ἀλλ' τὸ σὺ πολλοῖς αἰτίαι ἔχει. ἀλλ' ταῦτα δὲ αὐτῷ πάντως
ἀνόμενοι, ὅποτε ἐσθραβελαδῶν.

17. Καὶ ὁ Κύριος^α μὲν δὲ ἕτω ἐπὶ τῶν ἐγγύων^α οἱ
δὲ σκλήρα^α τότε μὲν δὲ πησάτες, καὶ φυλάκτες καὶ ἐσθραβελαδῶν,
καὶ συσκόλαστέμενοι πάντες αὐτοὶ ἰδούκει, ἐκκοιμηθήσαν. ἡνίκα δὲ ἡ
εἰς μίσση νυκτῶν, ἰσημαίνει τῷ κίοντι. Κύριος^α δὲ εἰπὼν τῷ
Χρυσάντῳ ὅτι ἐπὶ τῇ εἰς ὁδὸν ἱππῶν δὲ ἐσθραβελαδῶν τῷ σκλή-
ρα^α, ἐξήλθα ὡς τῶν αἰμῶν αὐτῶν ὑπερβύς. βραχὺ δὲ
χρόνον ὑπερβύς παρὰ Χρυσάντῳ ἄγων τῶν ἡγεμόνων^α, τῶν
μὲν ἔν^α ὁ Κύριος^α δὲς ἡγεμόνας τῆς ὁδῆς, πρὸς τοὺς ἐκείλους^α
ἡσύχως εἰς ἀγῶν^α ἔλθοι εἰς τὸν πᾶν^α εἰς ὁδὸν πάντας ἦσαν^α.
αὐτὸς δὲ ἰσηκὼς αὐτῷ αὐτῷ τῷ μὲν ἐσθραβελαδῶν πρὸς ἱππῶν^α

^α Εἰρησῶ. ^β Καὶ ἐλαδῶν. ^γ Εἰ. ^δ Εἰ τῇ ὁδῷ.

οὐ παύσει, ἐπεὶ δὲ τὸ ὑπερβύζιον ἐπὶ μακρὰ κηλάν. ἐπεὶ δὲ παύ-
σῃ οὐδὲν ἦσαν, αὐτὸς μὲν Χρυσοστόμου ἐπιπλάσας ἱερὰ μυστα, ἐρῶντος
ἐπ' αὐτῷ οὐδὲν ἦν παύσις. αὐτὰ δὲ ἔτι διέκρινον. αὐτὸς δὲ περὶ λαύ-
ρου τὸ ἱερὸν εἰς τὸ ἀντίοχον, ἔσυχον κηλίσαντο πρὸς ταύτας. καὶ
ἐς μὲν ἰδοὺ ἐντοπίων καὶ σαμπῇ ἰότατος, αὐτοσελεύων ἂν αὐτῶν
αἰπυτὸς οὐκ ἐξήκει. καὶ ἐπεὶ πύθινος, ἐπ' ἐντὶ οἱ δὲ πικρὸς θορυβ-
μῆτος ἀντιοχίῳ, τὸ αὐτὸς ταύτη σινοπῶν κηλίσαντο πρὸς τὴν
ἐκκλησίαν ἐπ' αὐτῶν.

[illegible]

19. Εξ ἧ τῇ Γαλιλαίᾳ πᾶσι τῶν, ἡ θύμῳ τῆς αὐ-
θιγῆς, ἐκὰς ἰσχυρῶς αὐτῶν, ἀφ᾽ ἡμετέρας λῶν τῷ Αἰσχυρῶν, ἐν ὁμοίᾳ,
ὅτι τῇ τῷ πᾶσι, αὐτῶν ἐκ λῶν τῶν πᾶσι τῷ Αἰσχυρῶν πᾶσι-

^a Αὐτοῖς πρὸς τὴν εἰς ἡμεῖς. ^b Παρελθόντι. ^c Στρατηγὸν
 μισθόν. ^d Ἐπὶ τέτοις ἡμέραις. ^e Ἐπὶ τέτοις. ^f Ἐπὶ τῇ περὶ
 αὐτῶν αὐτῶν, ἀπαιτῶν ἔχει τὴν ἰσχυρὰν ἐν ταῖς καὶ μισθόν.
^g Χυλῶν. ^h Δουλοῦν.

11

55 Τ1

κῆν δὲ χρὴ ἀσμεῖως καὶ ἡδύως, ὥσπερ εἰς λιμὴν ἐκ χρημῶ-
 νων, ὡς οἱ ἔγνω τὸ ἄπερμα, ἔπει μὲρ πάντες ἀντίοι
 ἤλαυνον, ἀνέκον καὶ αὐτὸς ἦρχον ἐν ταῖς πύρραις. ὡς δὲ
 γνώμης οἱ πολέμιοι τὸ ἐν, ἐτρώπησαν εἰς φυγὴν, ἐνταῦθα δὲ
 ὁ Κύρῳ ἐκείλουσε διώκων τὰς πύρρας, αὐτὸς
 δὲ εἰπὼς σὺν τοῖς ἄλλοις ὡς αἶψα συμφέρον. ἔνθα δὲ καὶ ἄρ-
 ματα ἡλίσκειτο, ἔνια μὲρ καὶ ἐκπαπτόντων τῶν ἡνίοχων, τῶν μὲν
 τῇ ἀναστροφῇ, τῶν δὲ καὶ ἄλλως. ἔνια δὲ ἐπεπαινόμηναι ὑπὸ
 τῶν ἰππῶν ἡλίσκειτο, καὶ ἀποκλείουσιν ἄλλως πολλὰς καὶ τὴν πύρ-
 ραν τὸν Γαδάταν. τῶν μὲρτοι περὶ τῶν Λαυρέων, οἱ ἔπυον τὸ
 Γαδάτι χειρὶν πολιορκεῖς, οἱ μὲρ εἰς τὸ πῖχον κατίφυγον
 τὸ ἀπὸ Γαδάτι λίσσων, οἱ δὲ, ὅφρα σῶσις εἰς πόλιν πᾶσι
 τῶν Λαυρέων μεγάλῃ, ἔνθα καὶ αὐτὸς σὺν τοῖς ἄλλοις ἐστὶς
 ἰπποῖς κατίφουλον ὁ Λαυρέων.

20. Κύρῳ μὲρ δὲ λαμπρὰ ἀνέμεινον ταῦτα ἰπαναχωρεῖ εἰς
 τὴν Γαδάτι χειρὶν καὶ ὡς αἶψα οἷς ἔδωκεν περὶ αὐτῶν
 λαοὶ ἔχον, ἐν τῷ ἐπορευομένῳ ὡς ἐπισκεψάμενος τὴν Γαδάτι ὅπως
 ἔχῃ ἐκ τῆς τεύξεως. πορευομένων δὲ αὐτῶν ἡδὴ ὁ Γαδάτας ἐ-
 πιειδόμενος τὸ τεύχος ἀπώπει. ἰδὼν δὲ ὁ Κύρῳ αὐτὸν ἡδὴ
 πρὶν καὶ εἰπὼς, ἔγωγε σὲ ἤϊα ἐπισκεψόμενος πῶς ἔχῃ. ἔγωγε δὲ,
 εἰπὼν ὁ Γαδάτας, καὶ μὲν τὰς θύρας σὲ ἰπαναχωροῦμενος ἤϊα
 ἐποῖός τις ποτὶ φαίην ἰδεῖν, ὁ τοιαύτην ψυχρὴν ἔχων, ὅστις
 ἔτι οἶδ' ἔγωγε, πρὶν μὲν διόμενος, ἔτι μὲν ὑποχωρόμενος γὰρ
 μοι ταῦτα πρὸς, ἔτι μὲν ἐν περὶ τῆς ἐμῆς (εἰς γὰρ
 τὸ ἴδιον) ἐστὶν οἰκουμένη, ἀλλ' ὅτι τὰς φίλας σοὶ ἰδοῦναι πρὶν ὅ-
 τι ἔτι εἰς ἐμὴν ἐξουσίαν ἐδοήθησας, ὡς νῦν τὸ μὲρ ἐπὶ ἐμῇ
 οἰκίᾳ, τὸ δὲ ἐπὶ σοὶ σέσωσμαι. ἔτι μὲν τὰς θύρας, ὡς Κύρῳ, εἰ
 μὲν οἶδ' ἔγωγε ἐξαρχῆς, καὶ ἐπαυδοποιήσας, ὅτι οἶδ' εἰ ἐ-
 κησάμενος πᾶσι ποτ' ἂν τοῖσιν ἐστὶ ἐμῇ. ἐπεὶ ἄλλως τι οἶδα
 πᾶσι, ἐπὶ τῶν νῦν Λαυρέων βασιλεία, πολὺ πλεονέχῃ ἡδὴ
 τῶν αὐτῶν πατέρων ἀνιάσας ἢ σὲ νῦν διώσας ἀνιᾶν. καὶ ὁ Κύρῳ
 ὡς ταῦτα εἰπὼν ὥδε, ὁ Γαδάτας, ἢ πολὺ μείζον παρὲς

^a Περὶ τῆς, ὡς πάντες ἐναντίοι ἤλαυνον, ἐναντίον καὶ
^b ἐφθασαν.

γαμῶν, ἰμέ νυν γαυροΐζεις. Ε πὶ δὲ τῦτ' ἐστίν· ἔφη ὁ Γαδών, τάς. ὅπ ποσῶν μ Περσῶν, ἔφη, ἐπαύδασαν αὖτις σέ, τοῦτοι δὲ Μήδων, τοῦτοι δὲ Υψηλίων· πάντες δὲ οἱ παρόντες Αρμερίων καὶ Σακῶν καὶ Καδυσίων. Ε ὁ Γαδώντας ἐπιστάτω, ἀλλ' ὧ ζῷ, ἔφη, καὶ ταῖς πολλὰ ἀγαθὰ δίδει οἱ θεοί, καὶ πολῆσαι τὰ αἵμα Τῷ καὶ ταῖς τοῖς τέως εἶμαι. Ε ὅπως μόνον ἐς ἐπισημαί, τέως, ὧ Κύριε, Ε ἡ ξηλωμένη χαλῶς, διχρη τὰ ξηλα οἶκα ἐγὼ δινώμαμα. αμψ δὲ ἐρωτήθη τίμπωπολλα, ὥστ καὶ ἴνεν τ βελόμβροι, καὶ ἐνιζίσαν πᾶν τὸ κράτος μου αἰξίως τ χαλῶς πισοτημένων καὶ χαλῶς συμοῦστων.

21. Ο δὲ Καδύσας ὁ παῖς τοῦ Φυλάκη, καὶ ὁ ματῖνος τῶν
ὠχέων βελομήρης δὲ καὶ αὐτὸς λαμψὺς π. ποιήσας, ἔτι ἀνα-
κρινουσάμενος, ἔτι εἰπὼν ἔθιν τῷ Κύρῳ, κατέβη τὴν σπη-
ραὶν Βαυλῶνα χύσαν. διασπαρμένους δὲ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ ἀπὸ
οὗ Αὐσούρας οὐκ ἔῳ αὐτῶν πόλιν, καὶ δὴ κατέφυγε, σπυτυχάνει
μέγαν δὴ σπυτιχάμενον ἔχον τὸ ἰαυτῶν εὐφρόδωμον. ὡς δὲ ἔγνω
ὁ μόνος εἶναι τὴν Καδύσας, ἐπαγγίσταται, καὶ τοῖς τῶν ἄλλων
Καδύσας ἀπακρίνει, καὶ ἄλλους πολλούς. ὁ ἵππος δὲ πολ-
λὸς λαμψὸς καὶ Καδύσας, καὶ ὡς ἄγχιος λείων ἐπὶ τῇσι
ἀφαιρῶν καὶ οὗ Αὐσούρας δὴ ὠχέων ἀχρὸς καὶ ἀσφαλὲς ὡς
εἶναι, ἀπὸ τῶν πᾶσι οἱ δὲ Καδύσας ἐπαγγίσταται τὸ φερέει-
ναι αὐτοὺς ἐν τῇσι οἱ τῶν. Κῦρος δὲ ὡς ἔδεικε τὸ γαυρόν,
ἔπειτα τῶν Καδύσας, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἵππων, ἀναλαμ-
βάνων, τῶν πᾶσι ὡς Γαδύσας ἀπὸ τῶν πᾶσι ὅπως ἴσως
πῶν οἱ, τὴν δὲ ἄλλαν συγκαταλέγει, ὁ ὅπως καὶ ἐπαγγίσταται
ἵππων σπυτιχάμενον, περὶ λαμψὸν καὶ οὐ μόνον Περσὶν συ-
σπυτιχάμενον (ὁ γὰρ τοῖς τοῖς οἱ αὐτῶν σπυτιχάμενον ἵπ-
ποις) καὶ ἀναλαμβάνων αὐτοὺς ἴσως δὴ καὶ ἡν ὡς ὁ
ἄλλαν ἐπὶ τῶν, ὡς ἴσως ἡδὴ ὡς ὡς, Κῦρος ἔτι σπῶν τοῖς
σπυτιχάμενον καὶ τοῖς αὐτοῖς, ὡς ἴσως ἔχον ἀναλαμβάνων
ἀλλ' ἢ αὐτῶν τῶν ἴσως ἢ εἰ μὴ αὐτοὺς ἔχον τῶν, πᾶσι
σπυτιχάμενον καὶ τοῖς αὐτοῖς, καὶ τότε πᾶσι ἔτι ἴσως ἡν

^a Ξενισμὸν καὶ ἀλλοτρίαν, διχὺν καὶ διὰ ξένων. καὶ, Ξενισμὸν, ὁ
ἀλλοτρίαν καὶ, Ξενισμὸν. ^b Μόνους ὄντας τὰς. ^c Δὲ πᾶς λ.
^d Ἐπεμπεῖν ὡς ἡγεμῶνσι. ^e Ὁμοειδέσιν. καὶ, Ὁμοει-
δέσιν.

ἔτις ὅσες τι τ' πολέμῳ ἀφίη, καὶ τήντες ἐκείλῳ λίγῃ τῇ
 Λοσυρίᾳ, καὶ αὐτὸς κέρυκε ἱππῶσι πρὸς αὐτὸν λίγῃ τῇ ταύ-
 τῃ, ὅτι ἔτι μὲν οὐκ ἔστιν ἐργαζομένης τῷ γυνῶ, ἔτι μὲν ἀ-
 δικεῖν, εἰ καὶ ἐκείνῳ βύλοις ἔστιν ἐργάζομαι τὴν τῶν σφῶς
 αὐτὸν ἀφισπῶν ἐργάζεσθαι. καίτοι, ἔφη, σὺ μὲν, ὡς καὶ
 δυνῇ καλῶς, ὀλίγους τινὰς κωλύεις (ὀλίγη γὰρ ἐστὶ γῆ
 ἢ τῶν σφῶς ἐμὲ ἀφισπῶν) ἐγὼ δὲ πολλὰ αἰ σοι γυνῶ ἐ-
 αἶναι ἐκείνῳ ἐστὶν. εἰς δὲ τὴν ἔκρηπῃ κομιδῇ, ἢ μὲν πολέ-
 μῳ ἢ, α ὁ κερπῶν μὲν, οἶμαι, κημίστην ἢ δὲ ἐκείνῳ γί-
 νῃ, δηλοῖται σὺ, ἔφη. ὡς μάλιστα πᾶς ἢ τ' ἐμὲν ὅσῃ αἰ-
 παρῆται σοι, ἢ τ' σὺν ἐμῷ, τήντες, ἔφη, ὡς αὖν δυνώμεθα, ἐ-
 κείνῳ αἰμωμένῳ. ταῦτα ἱππῶσις τῷ κέρυκε ἀπὸ πᾶσι.
 οἱ δὲ Λοσυρίοι, ἐπεὶ ἔκυσαν ὁ ταῦτα, πᾶσι ἐποίησαν πεί-
 θαις τ' βασιλείᾳ συγχωρήσαντα ταῦτα, ὅτι οἱ σφῶν ἐργάζεσθαι
 λαμβάνει. καὶ ὁ Λοσυρίῳ μὲν, ἔτι καὶ τ' ὁμοφύλων πᾶ-
 θῶν, ἔτι καὶ αὐτὸς ἔτι βυληθῆς σφῶνισε ταῦτα. καὶ ἐκείνῳ
 σφῶνισαν, τοῖς μὲν ἐργαζομένοις ἐκείνῳ ἐστὶν, τοῖς δὲ ὁμοφύ-
 λῳ πάλῃ. ταῦτα μὲν δὲ πρὸ τ' ἐργῶν διαπίπτει ὁ Κύ-
 ρῳ. πᾶς μάλιστα τοῖς τ' κλήνῳ τὴν μὲν αὐτῷ φίλῳ ἐκείλῳ
 κημίστην. εἰ βύλοις, ἐν τῇ αὐτῶν ἐπικρατία, τῷ δὲ τ' πο-
 λεμῶν λαίῳ α ἢ ὅτι ἐπὶ δυνάμει, ὅπως εἴη ἡ στρατεία ἡ-
 δῶν τοῖς συμμάχοις. οἱ μὲν γὰρ κίνδυνοι, οἱ αὐτοί, καὶ αὐτοὶ
 τῷ λαμβάνειν τὰ ἐπὶ τῇ δυνάμει ἢ δὲ ἐν τ' πολέμῳ τῷ κέρυκε
 φορέειν τῷ στρατείας ἐδοκίμησεν.

24. Ἐπεὶ δὲ περισκοπέει ὁ Κύρῳ ἢ δὲ αἰσίων, πᾶσι
 ὁ Γαδῶνται ἄλλῃ τι δῶρον πολλὰ ὁ πᾶσι φέρειν ὁ ἄγων, ὡς
 αὖν ἐξ οἴκου μεγάλα, καὶ ὁ ἱππῶν γὰρ πολλὰς ἀφαιλέμεν τῶν
 αὐτῷ ἱππῶν, ὡς ἡπὶ τῇ γῇ τῷ ἐπὶ τῇ γῇ. ὡς δὲ ἐπὶ τῇ
 σφῶν, ἔτι καὶ αὐτοὶ, ὡς Κύρῳ, καὶ μάλιστα ἐγὼ ὁ ἄγων ταῦτα, ἵνα
 αὖν τῷ παρῇ γῇ αὐτοῖς αὖν τῇ δυνάμει. ὡς μάλιστα, ἔφη, ὁ πᾶ-
 λα πᾶσι καὶ ἐμὲν σὺ ἐστὶν. ἔτι γὰρ ἐστὶν, ἔτι ἔστιν ποτὶ ὅτι
 ἐγὼ αὖν ἐμὲν φωνῇ κημίστην τ' ἐμὲν οἶμαι, ὡς αὖν ἐστὶν, ἔφη.
 σὺν ἐμῷ τειλοῦντι πᾶσι λαμβάνειν τὸ ἡμέτερον γίνῃ καὶ

^a Ὁ ἐπικρατῶν μὲν, οἶμαι, κερπῶν. ^b Ὁ οὐκ ἐστὶν. ^c Ταῦ-
 τα πᾶσι, ἐπὶ τῇ γῇ τῇ βασιλείᾳ. ^d Ἀγῶν. ^e ἱππῶν δὲ ἢ γὰρ πολ.
^f Διδυμὶ ταῦτα αὖν τῷ παρῇ. καὶ γῇ.

οιομεν. καὶ ταῦτα, ἔφη, ὦ Κύριε (ὁμιημί σοι τὰς θύας, οἱ καὶ ὀρεῶσι πάντες καὶ ἀκύνειν) ἔτι ἀδικεῖς, ἔτι αἰσχρὸν ἔστιν εἰπὼν ἔτι ποιήσεις ἔπαυτον. Ἐγώ μιν ταῦτα λέγων κατεδάκρυσε πλὴν αὐτῶν τὸν χυλόν, καὶ συνέπιπεν ἡδυομένη πλεῖον εἰπὼν.

25. Καὶ ὁ Κύριος ἀκύνει, ἔπειτα παύσας ὡς κλεῖον αὐτὸν, ἔλκει δὲ ὠδὴν, ἀλλὰ τὰς μὲν ἰσχυρὰς δειγματίζων, ἔφη, σὲ τι καὶ ὠφελήσω, δυνεστείγεις δὲς αὐτὰς ἢ νῦν σοι εἶπον, ὥς ἔοικεν ἔργῳ τι (ἔδῃ δὴ πάλας ἐπιθύμουν) τὸ Περσῶν ἰσχυρὸν γὰρ τὸν καταληρώσω εἰς τὰς μυελίνας ἰσπίας· καὶ δὲ ἄλλα χρημέσας οὐ ἀπαρχαίων φύλατις, ἔφη, ἔς' ἂν μιν ἰδὼς ἔχοντα ὥς σὺ μὴ ἡττάσῃς ἀνιδυνάμειον. εἰ δὲ πλεῖον μοι δὲς ἀπίοις ἢ λαμβάνων παρ' ἐμοῦ, μὴ τὰς θύας σὺ οἶσθ' ὅπως ἂν διναίμην μὴ αἰσχύνοισθαι. ὥς ταῦτα ὁ Γαδύτας εἶπεν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν πιστεύων σοι· (ὀρεῶ γάρ σου τὴν τρέπον) φυλάττειν μὲντι ὅρα εἰ ἐπιτηδύος εἰμι. ἕως μὲν καὶ φίλοι ἦσαν τῷ Αστυλείῳ, κακίᾳ δὲ ἐδόκει εἶναι ἢ τῶν ἐμῶν πατρὸς κλήσις (τῆς καὶ μερίτης πόλεως Βαβυλῶν) ἰσῶς ἔστα, ὅσα μὲν ὠφελείσθαι ἔστιν ἀπὸ μεγάλης πόλεως, ταῦτα ἀπλάουμιν· ὅσα δὲ ἐνοχλείσθαι, οἴκαδ' ἐδύρεθ' ἀπίοις ἔχων ἐκπεδῶν ἡμῶν) νῦν δὲ ἐπεὶ ἐχθροὶ ἐσμὲν, δὴλον ὅτι ἐπειδὴν οὐ ἀπλάτης καὶ αὐτοὶ ἐπιβλαβεστέμεθα καὶ ὁ οἶκος ὅλος, καὶ οἶμας, λυπηρῶς βιωσόμεθα, ὅπως τὰς ἐχθρὰς καὶ πλεονέκτους, καὶ κρείττους ἡμῶν αὐτῶν ὀρώμετες. τίχ' ἔν ἐμοὶ εἶποις ἂν, καὶ τί δὴ ταῦτα σὺ ἐνόησας πρὸς ἀποσπῶν; ὅτι, ὦ Κύριε, ἡ ψυχὴ μου, ἀλλὰ τὸ ὑβρίζομαι καὶ ὀργίζομαι, καὶ τὸ ἀφθαλίσωσιν σκοπέωσα διήγην, ἀλλὰ αἰετὶ τὴν κύματα, ἀεὶ ποτε ἔσται δόποισι καὶ καὶ θεοῖς ἐχθρὸν καὶ ἀνθρώποις, ὅς ἀφαιλέω μισθὸν σὺν καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν ἀδικῇ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι καὶ ἀποπλάσσει βελήονα ἑαυτῷ εἶναι. τοιγαρὲν, οἶμας, αὐτὸς ποιηρὸς ἂν, πᾶσι ποιηροτέροις ἑαυτῷ συμμάχοις χρηστέται. καὶ δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ βελήον αὐτῷ φανῇ, γάρρην, ἔφη, ὦ Κύριε, ἔστιν σὲ δυνάσθαι ἀγαθῶ ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀλλὰ ἐκείνῳ ἀρκέσει τῆς μηχανῶν μὲν, ὥς ἀνίλην τὴν αὐτῷ βελήονα. ἔπειτα ἔμεινεν ἐμὲ ἀνιῶν σὺν τοῖς ποιηροῖς ῥαδίως, οἶμας, κρείττων ἔσται.

26. Ἀκύνειν τὸν Κύριον ταῦτα ἰδὼν ἄξιον ἐπιμελείας λί-

α Ἐπιθυμῶ. β Ὀρεσθ, εἰ. γ Εἰποι πρὸς ἂν.

γῆν, καὶ οὖν εἶπεν, τί ἔστι, ἔφη, ὦ Γαδάλ, ἔρχεαι πρὸς τὴν φυλακὴν ἡμετέραν; ὅπως αἱ σοὶ εἴη ἀσφαλῶς χρησταὶ ὁποῦναι· εἰς αὐτὰ ἔχες· αὐτοὶ δὲ σὺν ἡμῖν στρατοῦν, ἵνα ἢ οἱ θεοὶ ὡς ἂν ἡμεῖς σὺν ἡμῖν ὦμεν, ἔσται σε φρουρήσει, ἀλλὰ μὴ σὺ τῷ πρὸς ὁ, πρὸς δὲ σὺν ὁρᾷς τῷ πρὸς ἡ ὅτι σὺν χαίρεις ἔχων, (ὡς ἡμεῖς πορεύμεθα, καὶ σὺ τῷ ἡμεῖς, ὡς γὰρ ἡμεῖς δοκῶν, πᾶν χρηστέον) εἴης, ἔγωγε σοὶ ὡς εἰς διώκοντα πρὸς σὺν. ἀκούσας ταῦτα ὁ Γαδάλ ἀνέκλυσε τὴν καὶ εἶπεν, ἄρ' ἔστι, ἔφη, διωκόμενος αἱ συσκότουμαι φράσαι, πρὸς σε εἰσελθὼν; βύλομαι γὰρ σοὶ, ἔφη, καὶ τὴν μητέρα ἄρ' ἡμεῖς ἡμεῖς. καὶ μετ' ἐκείνῃ, ἔφη, φράσαις μὲν. ἔγωγε ἡ ἐπιχρῆσαι ἔσται ἡ καλῶς σὺ φησὶ ἔχων. ἔπειτα δὲ ὁ Γαδάλ ἀπὸ τῆς ἐφύλαξε μὲν πρὸς τὴν (ὡς Κύριος ὁ ἀνθρώπων, συσκότουμαι δὲ πρὸς ὁποῦναι αἱ οἱ καὶ μίαν καλῶς οἰκίῃ. ἡμεῖς δὲ καὶ τὴν ἡμεῖς τῶν τὴν πρὸς οἱ ἡμεῖς καὶ αἱ ἡμεῖς ποικίλεις, ἀναγκάσας τὴν ἡμεῖς ὡς γινώσκεις ἄρ' ἡμεῖς, τὴν δὲ καὶ ἀδελφάς, ὡς διδόμεναι τούτοις κατὰ αὐτοὺς. καὶ τῷ μὲν Γαδάλει ὁ Κύριος ἐν τοῖς ὡς αὐτοὶ ἔχων ἡμεῖς, καὶ ὁδῶν φρουρήσει ὡς ὡς καὶ καὶ σίτη, ὡς αὐτοὶ ἐν τοῖς ἀφ' ὧν οἱ στρατιώται.

27. Ἐπὶ δὲ πορεύμεθα κατὰ τὴν τῷ Βαβυλωνίων πόλιν, καὶ εἰδὼς αὐτὸς ὁ ὁδὸς, ἡμεῖς ἡμεῖς αὐτὸς τὴν τείχος φέρειν, καλίστας τοὺς Γαδάλων καὶ τὸν Γαδάλων, ἡρώτας εἰ ἄλλῃ ὁδὸς εἴη, ὡς μὴ πᾶν πρὸς αὐτοὺς ἄρ' ἡμεῖς τῶν τείχους. καὶ ὁ Γαδάλ εἶπεν, εἰς μὲν, ὦ δακτύλῳ, καὶ ποικίλῳ ὁδῶν, ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, ὡς ἡμεῖς καὶ βύλομαι αἱ σε ἡμεῖς ὅτι ἐγὼ τῶν ἡμεῖς τῶν πόλιν, ἵνα καὶ ἡ ἐπιδίδῃς αὐτοῖς τὸ στρατόμαχον, ὅτι σοὶ ἡμεῖς πολὺ τὴν ἐπὶ ὁ καλόν. ἐπεὶ καὶ ὅτι ἐλαττοὶ εἴχες, ὡς ὡς τὴν τῶν ὡς αὐτὸ τὸ τείχος, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ὡς ὡς ποικίλῳ ὡς ἡμεῖς δὲ καὶ εἰ παριστάμεθα τὴν ἐπὶ, ὡς ὡς ὡς σὺ εἶπεν ὅτι παριστάμεθα ὡς καὶ καὶ, οἶδα ὅτι ὡς αὐτὸς τῶν (ὡς διώκων, πάλιν ὡς ἀπὸ τῶν ὡς αὐτὸς φανῇ).

28. Καὶ ὁ Κύριος ὡς ταῦτα εἶπεν, δοκῶν ἡμεῖς, ὦ Γαδάλ, γινώσκεις ὅτι ἐν ὡς ὡς καὶ καὶ πολὺ μείονα ἔχων στρατὸν

^a Ἐπιδίδῃς ὅτι τὸ στρατόμαχον σου ἡμεῖς π. καὶ, Ἐπιδίδῃς αὐτὸς ὅτι τὸ στρατὸν. ^b Ἐγὼ. ^c Παριστάνω. ^d Ἀπὸ τῶν ὡς αὐτὸς φανῇ.

πίμπη^α πῶς Κυαξάρην, ἔπειτα καὶ ἕκην αὐτὴν ἐπὶ τῷ στρατό-
μα, ὅπως αὐτὴ πὶ τῷ Φρυγίῳ ὠνείληφεναι βαλόντων^β ὁ, π
χρησμένη^γ, καὶ ὅπως θρασυτέρῳ^δ τῷ στρατόμα, καὶ αὐτῷ τῷ
ἀλλοῖν συμβαλόν^ε γίγνοιτο^ς ὁ, πᾶν δακρυῖον οὐκ ἐν τῷ στρατῷ. καὶ
δὲ κελύειν, εἰπὶ, ἴφη, ὅτι ἐγὼ αἶν ὡς οὐκ οἶμαι εὖ
ὑποδιδάσκω^ς. ὁ μὲν δὲ ἀνέειλε^ς ὅχλῳ^ς τῶν^ς ἀπηνυγί-
λων.

30. Ο δὲ Κύρῳ^ς οὐκ ἐδόκει^ς ἐν τῷ τῷ Γαδάρῃ^ς τῷ^ς Ἰ
Ασσυρίῳ^ς οὐκ ἐδόκει^ς, καὶ Κυαξάρη^ς οἱ Μήδων^ς ἐξήλθον, πάντων^ς κα-
τασπασάμεν^ς ὡς ἐκείνῃ^ς τῇ π^ς ἀλλὰ καὶ κατασπασάμεν^ς ἢ ἄλλῃ, καὶ τῷ
γυναικὶ εἰσπαράγειν^ς οἷς τῷ γυναικὶ^ς τῆς σπηλῆς, καὶ σὺ αὐτῆς
πῶς μυσταγῶν^ς αὐτῶν^ς ἐξηγητῶν^ς ἦσαν Κυαξάρη^ς. οἱ μὲν δὲ πῶς
ἴπτασθαι^ς. ὁ δὲ πρὸς τοὺς πῶς τῷ Κυαξάρην^ς, ἵπτα^ς ἵλαξε^ς πῶς ἐν-
τιβαλόμεν^ς, ἀκούσας ὁ Κυαξάρης αὐτῶν^ς, ἔγνω βίβλιν^ς εἶναι τὴν
στρατόμα^ς μὲν ἐν τοῖς μετρητοῖς. καὶ ἡ^ς οἱ Πέρσων^ς ὡς μισπ-
πιμύων^ς ὁ Κύρῳ^ς ἦκον^ς. ἦσαν δὲ μυριάδες^ς τίτταρες^ς τοξοτῶν^ς ἔ
πλησιον^ς. ὅρῳ^ς ἢ καὶ τῶν^ς πολλὰ σπορῶν^ς τῷ Μήδων^ς, τέ-
ταν^ς αὐ^ς ἰδόντες ἦσαν ἀπακταγμένον^ς μέλλον^ς ἢ ἀλλοὶ ὄχλοι εἰσ-
δέξασθαι^ς. ὁ μὲν δὲ ἐκ Περσῶν^ς ἄγων^ς τ^ς στρατῶν^ς, ἰσχυρόν^ς τ^ς Κυ-
αξάρην^ς, καὶ τῷ Κύρῳ^ς ἵπτασθαι^ς, ἢ π^ς διοίξας^ς τοῦ στρατό-
μα^ς, ἵπτα^ς οὐκ ἴφη^ς διδόναι^ς, αὐτῇ^ς μισπ^ς, ἵπτα^ς ἦκουσεν^ς παρὰ^ς τῷ^ς L. 4. 6.25
Κύρῳ^ς, ὅχλῳ^ς πῶς αὐτὴν^ς ἄγων^ς τὴν^ς στρατόμα^ς.

31. Ο δὲ Κυαξάρης^ς τῇ ὑστέρῃ^ς ἐπερρώσας^ς σὺν^ς τοῖς παρῶ-
μένοις^ς Μήδων^ς ἵπτασθαι^ς ὡς εἰ^ς ἡ^ς οὐκ ἔστι^ς ὁ Κύρῳ^ς πῶς οὐκ ἔστι^ς αὐ-
τῶν^ς, λαβὼν^ς τῶν^ς Περσῶν^ς ἵπτασθαι^ς, πολλὰς^ς ἢ δὲ οὐκ ἔστι^ς, καὶ τῶν^ς
Μήδων^ς πάντων^ς καὶ τῶν^ς Αρμενίων^ς καὶ τῶν^ς Υρκαίων^ς, καὶ τῷ^ς ἀλλοῖν^ς
συμμάχων^ς τῶν^ς εὐσιπποῦ^ς π^ς καὶ εὐσιπποῦ^ς π^ς καὶ εὐσιπποῦ^ς π^ς καὶ εὐσιπποῦ^ς π^ς
καὶ ἐπιδιδόναι^ς τῷ Κυαξάρῃ^ς τῷ^ς δυνάμειν^ς. ὁ δὲ Κυαξάρης^ς, ἵπτα^ς
εἰδὶ^ς σὺν^ς μὲν τῷ Κύρῳ^ς πολλὰς^ς π^ς καὶ καλὰς^ς καὶ καλὰς^ς σιωποῦν^ς,
σὺν^ς ἑαυτῷ^ς δὲ ὀλίγην^ς π^ς καὶ ὀλίγην^ς ἀξίαν^ς θρονοῦ^ς,
ἀπὸ^ς π^ς ἰδόντες αὐτῶν^ς εἶναι^ς, καὶ ἄλλῃ^ς αὐτὴν^ς ἵλασθαι^ς. ἵπτα^ς δὲ
καὶ τῶν^ς ὁ Κύρῳ^ς δὲ^ς ἵπτα^ς πῶς οὐκ ἔστι^ς αὐτῶν^ς φίλων^ς αὐτῶν^ς
καὶ νόμον^ς, ὁ Κυαξάρης^ς κατὰ^ς μὲν δὲ^ς ἵπτα^ς ἵπτα^ς, ἀπὸ^ς ἀφῇ^ς δὲ^ς
καὶ ἵφιστος^ς μὲν^ς, δακρυῶν^ς δὲ^ς φανερὸς^ς ἦν.

^α Εὐελών. ^β Τῶν π^ς Περσῶν^ς ἵπτασθαι^ς. ^γ Εὐσιπποῦ^ς π^ς
ἀπὸ^ς πῶν^ς, ἵπτασθαι^ς.

32. Εκ τούτων δὲ ὁ Κύρου^α τὸς μὲν ἄλλους ἀπαύει^β ἀπαύει^γ ἐκείλδου ἀναπαύσασθαι· αὐτὸς δὲ λαβόμενος^δ τὸ δέξιαις^ε τὴν Κυαζάρην, καὶ ἀπαρχαίων αὐτὸν τὸ ὄρεϊ^ς ἔξω ὑπὸ Φοίνικος^ς πιας, τῶν τε Μηδικῶν πάλιν ὑπερβάλλει ἐκείλδου αὐτοῦ, καὶ κηδίστας αὐτὸν καὶ περὶ κηδιστάμενος^ς ἤρει^ς ὧδε, εἰπέ μοι, ἔφη, ποῦ εἶσι, ὦ ἦν, πῃ μοι ὁργίζη; καὶ τί χαλιπὸν ὁρῶν ἔτι χαλιπὸς φέρεται; ἐνταῦθα δὲ ὁ Κυαζάρης^ς ἀπικράνατο^ς τοιαῦτα, ὅτι, ἔφη, ὦ Κύρι, δοκῶν γὰρ δὴ, ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων μίμη^ς ἐφικνέται, καὶ τὴν πύλαν^ς ἐσθλῶν καὶ πατρὸς βασιλείας^ς πεφυκέναι, καὶ αὐτὸς βασιλεὺς νομιζόμενος^ς εἶναι, ἐμμενέ^ς μὲν ὅρῳ ἔτι πενήτω^ς καὶ ἀναξίως ἐλαύνοντο, σὲ δὲ τῇ ἐμῇ^ς ἡγεμονίᾳ καὶ τῇ ἀλλῇ δυνάμει^ς μέγαν τε^ς ἐμεγαλόπρεπον^ς παρέναι. καὶ ταῦτα χαλιπὸν μὲν οἶμαι καὶ ὑπὸ πολιμίων παρῆναι, πολὺ δὲ, ὦ Ζεῦ, χαλιπώτερον ὅφ' ὃν ἤκειται^ς ἡμεῶν, ταῦτα πισπορῆναι. ἰσὺ μὲν γὰρ δοκῶ δικαίως^ς ὡς καὶ τὸ γῆς ἡδιον^ς διῶναι ἢ ὀφθαλμοῦ ἔτι πενήτης, ἐἶδον^ς τὸς ἐμὲς^ς ἐμὲ ἀμειλίχους^ς καὶ ἐπιμελύντας^ς ἐμοί. ἔτι γὰρ ἀγνοῶ^ς τούτ', ἔφη, ὅτι ἔσθ' ὃ μὴ μόνον^ς νομίζω εἶ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμοί^ς δῶλοι^ς ἡγερότερον^ς ἐμῶν^ς ἐπαυλίζουσιν^ς μοι, καὶ κηποκλῆσασθαι^ς εἶσι ὥστε διώσασθαι^ς ποιῆσαι^ς μάχαι^ς ἐμὲ^ς κακῶς ἢ παρῆναι^ς ὑπὸ ἐμῶν.

33. Καὶ αὖτε ταῦτα λέγων, πολὺ ἔτι μάχαι^ς ἐκροπῆτο ὑπὸ τῶν δακρυῶν^ς ὥστε καὶ τὸν Κύρου^ς ἐπισπασάμενος^ς ἐμωλησθῆναι^ς δακρυῶν^ς τὰ ὄμματα^ς. ἐπαῶν δὲ μικρὸν^ς ἔλκε^ς τοιαῦτα ὁ Κύρος^ς, ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἔφη, ὦ Κυαζάρη, ὑπὸ λήγης^ς ἀληθῶς, ὑπὸ ὁρῶν^ς γινώσκεις, εἰ οἷα^ς τῇ ἐμῇ^ς παρεστῇ^ς Μηδὺς κηποκλῆσασθαι^ς ὥστε^ς ἰκανὸς^ς εἶναι^ς σὲ κακῶς^ς ποιεῖν. τὸ μὲντοι^ς σὲ θυμῶδες^ς καὶ φοβηδῶδες^ς ἐθιμολογῶ^ς εἰ μὲντοι^ς γὰρ δικαίως ἢ ἀδίκως αὐτοῖς χαλιπαίνεις^ς, παρήσω^ς τούτο^ς (οἶδαι^ς γὰρ ὅτι βαρίως^ς ἂν φέροις^ς ἀκύν^ς ἐμῶν^ς ἀπολογυμένων^ς ὑπὲρ αὐτῶν) τὸ μὲντοι^ς ἀνδρα^ς ἀρχόντες^ς πάντων^ς ἄμφο^ς χαλιπαίνε^ς τίς ἀρχαίοις^ς, τούτο^ς ἐμοί^ς δοκῶ^ς μέγα^ς ἀμώστημα^ς εἶναι. ἀνάγκη^ς γὰρ, ἔφη, τὸ πολλὸς^ς μὲν^ς φοβέσθαι^ς, πολλὸς^ς ἡγήρε^ς ποιῆσθαι^ς, ἀλλὰ δὲ τὸ ἄμφο^ς πάντων^ς χαλιπαί-

^α Αναπαύει. ^β Εἶπεν ὧδε. ^γ Απικράνατο, ὅτι, ὦ Κύρι.

^δ Γῆς κηποκλῆσασθαι ἡδιον ἢ ὀφ. ^ε Απαυτῶσέ μοι. ^ς Αληθῶς.

^ς Διὰ μὲν τούτο πολλὸς ἡγήρε.

νη, πᾶσιν αὐτοῖς ὁμνῶσαν ἐμὲ δάκν. ὦν ἴσκα, εὐ ἴδι, ἐγὼ L. 6
 ἐχ^α ἀπίσιμπον αἰὼν ἐμωυτὲ τέτας, φοβέμε^β μὴ τι χυνοῖ^γ 4. 21
 Δι^δ τὴν σὴν ὀργὴν ὅ, τι πάλως ἡμᾶς λυπήσθ. ταῦτα μὲν ὅσον
 τοῖς θοῖς ἐμῷ παρῶ^θ ἀσφαλῶς αἰξί^ε σοι τὸ μὲν τι σὲ
 νομίζῃ ἔσ^α ἐμῷ ἀδικεῖσθαι, τὴν ἐγὼ χαλιπῶς πᾶν φέρω, εἰ
 ἀσκῶν ὅσον δυνάμει τὴν φίλως ὡς πλείους ἀζαθ^α ποιοῖν, ἔ-
 πητα τῶν αὐτῶν τέτα δακῶν ἐργάζεσθ. ἀλλὰ ἦρ, ἔφη, μὴ ἔτι
 εἰκῇ ἡμᾶς αὐτὰς αἰτιώμεθα, ἀλλ', εἰ δυναθῶν, σφαιρίζω κα-
 τὰ δὲ μὲν ὅποιον ἐστὶ τὸ παρ' ἐμῷ ἀδικημα. καὶ τὴν ἐφίλοις δι-
 καζομένῳ ὑποθίσιν ^β ἐγὼ ὑποθήσμαι. ἦν γάρ τι ἐγὼ φανῶ
 κακὸν παποικῶς, ὁμοιωθῶ ἀδικεῖν ἢ μὲν μὲν μὲν φαίνωμαι
 κακὸν παποικῶς, μὲν βεληθῆς, ἔ καὶ σὺ αὐτὸ ὁμοιωθῆς
 μὲν ἔσ^α ἐμῷ ἀδικεῖσθαι; ἀλλ' ἀνάγκη, ἔφη. ἦν δὲ δὴ καὶ
^γ ἀζαθὸν παποικῶς σοι δὴ λ^δ ὦ, καὶ παποικῶς μὲν ^δ παρ-
 ξα^ε ὅποσον πλείους ἡδυνάμην, σὺν αἰνῶν σοι ἀξί^ε εἰλω
 μάλλον ἢ μὲν πῶς; δίκαιοι γὰρ, ἔφη, ἀζα τῶν, ἔφη ὁ Κυ-
 ρ^ο, σκοπῶ μὲν πᾶσι παποικῶς πάλως κα^θ ἐν ἑκάστῳ. ἔτι
 ἦρ δὴ μάλιστα δὴ λ^ο ἔσθ^α ὅ, τι τὴν αὐτῶν ἀζαθὸν ἐστὶ ὁ ὅ, τι
 κακὸν. ἀρξώμεθα δὲ, ἔφη, ἐκ τῆς δὲ τῆς ἀρξῆς, εἰ ἔσθ^α δὲ
 καὶ ἀρξώμεθα ἔσθ^α. σὺ ἦρ δὴ πᾶσι πᾶσι ἡδὲ πολλὰς πολιμίνας
 ἡθροισμίνας, ἔ τέτας ἐπὶ σὲ καὶ τὴν σὴν χώραν ἀρξώμεθα, δι-
 θῶς ἔπιμπεις πρὸς τὴν Περσῶν καὶ σὺν, συμμάχως αἰτέμε^β, L. 1. 622
 καὶ πρὸς ἐμὴ ἰδίαν, διόμην^β παρῶ^θ αὐτὸν με ἐλθῶν ἐγὼ
 μόνον, εἰ τινες Περσῶν ἴοιν. σὺν ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ταῦτα
 ὑπὸ σῆ, καὶ παρῶ^θ μὲν, ἀνδρας ἀζαθ^α σοι ^ε ὡς ἡδυνάμην
 πλείους τὴν ἀρξῆς. ἡλθες ἦρ ἔν, ἔφη. ἐν τῇ τῇ ἡδὲ μοι
 παρῶ^θ ἐπὶ, ἔφη, πότιρον ^ε ἀδικίαν ἐμῷ πρὸς σὲ κατῆλθες,
 ἢ μάλλον εὐεργασίαν; δὴ λ^ο, ἔφη ὁ Κυρξάρεκς, ὅτι ἐκ γὰρ τέ-
 ταν εὐεργασίαν. τί ἦρ, ἔφη, ἐπὶ δὴ οἱ πολίμιοι ἡλθον, καὶ Δι-
 γωνίζεσθαι ἔσθ^α πρὸς αὐτὰς, ἐν τῇ τῇ ^ε κατῆλθες με ἢ πῶς
 τινὸς ἀπὸ τῶν, ἢ κινδύνου φέρσμε^β; ἔ καὶ τ^ε δὲ, ἔφη, ἔ

^α Εχ^α. ^β Εχω ὑποθήσμαι. ἦν γάρ τι σὲ φανῶ ^γ Αζαθ^α
 σοι παποικῶς δὲ. ^δ Παρῶ^θ ὡς ἐγὼ πλείους ἡδυν. σὺν αἰνῶν καὶ
 ἡδὲ ἀξί^ε. ^ε Ὡς ἡν δυναθῶν. ^ε Αδικίαν τινὰ μὲν. ^ε Κα-
 τῆλθες πᾶσι με ἢ πῶς ἀπὸς. ἢ τινὸς κινδ.

τὴν δὲ τῶν πολιμίων μεταμίνω· καὶ περὶ μὲν τῶν πολιμίων φρέ-
σια ἐχόμενα, περὶ δὲ σοῦ, περὶ ὧν περιεῖς εἰς τὴν Σύρην ἐπικρα-
τήσαν συσχεσθαι αὐτὸν, νῦν πείσασθαι σοι ἀποσιζωρηθῆναι τῆ-
ν δὲ ἐπὶ κερὸν σοι ἢ ἂν ὅτι ἀγαθὸν, μετρίως μὲν ἰσχυρὰ βύ-
λας, ὅσον οἶδ' ὅπως ἂν εἴποιμεν ἀκύνει μετρίως, ἔφη, ὅθεν κα-
λέει. ἀλλὰ λίγα ὅ, π γινώσκεις ὅτι αὐτῶν.

34. Ο μὲν δὲ Κύρ^α ἄνθρωπος εἰπὼν ἐπαύσατο· ὁ δὲ Κυαξάρης
ἔλεξε πρὸς ταῦτα πᾶν, ἀλλ' ὦ Κύρ^α, ὡς μὲν ταῦτα ἂν σὺ πι-
ποίησας κακῶς ἐστὶν, ὅσον οἶδας ὅπως χρὴ λέγειν· εὖ γὰρ μὲντοι, ἔφη,
ἴδω, ὅτι ταῦτα περὶ ἀγαθῶν τοιαῦτά ἐστιν οἷα ^β ὅσα πλήρη φαί-
νεται, τρεῖς μὲντοι ἐμὲ βαρύνει. τὴν περὶ χεῖρας, ἔφη, ἰσχυ-
ρὰ τὴν σὴν ἐκυλόμεν τῇ ἐμῇ διωκόμεν μινίσω ποιεῖν, μετρίως ἢ
τῇ ἐμῇ ὑπὸ σὺ ὅραν ἄνθρωπος ἀντανομήσειν. σοὶ μὲν περὶ ταῦτα
ποιεῖν καλὰ, ἐμοὶ δὲ γὰρ ἐπὶ ^γ περὶ ταῦτα ἀτιμίαν φέρειν.
καὶ χρὴ μετρίως γὰρ, ^δ ἔφη, ἰσχυρὰ ἂν σοι δοκῇ ἥδωι ἄνθρωπος διεκρίσθαι
ἢ παρὰ σὺ λαμβάνειν, ὧν σὺ νῦν ἐμοὶ δίδως. τέττις περὶ πλε-
νίστην ὑπὸ σὺ καὶ ^ε μάλα αἰσθάνομαι οἷς πινύσθω γί-
γνωμαι. καὶ τὴν γὰρ ἐμὴν ὑπερήκουσιν ἰδὼν μικρὰ γὰρ ἀδικημάτων
ὑπὸ σὺ, ἥτοι ἂν δοκῇ λυπηθῆναι, ἢ νῦν ὅραν ὅτι μεγάλα ἀ-
γαθὰ πιπύσθω ὑπὸ σὺ. εἰ δὲ σοὶ ταῦτα, ἔφη, δοκῇ ἀγνα-
μόρας ἐκθυμῆσθαι, μὴ εἰ ἐμοὶ ταῦτα, ἀλλ' εἰ σοὶ τρέψας πίν-
ω, καλῶς ἵσταται οἷα σοὶ φαίνεται. ἢ περὶ ἂν, ἔφη, εἰ τις κύνας,
ὡς σὺ τρέφεις φυλακῆς εἰσὶν σπύγῃ τε καὶ τῶν σῶν, ταῦτα γί-
γνωσκῶν ἑαυτῷ γνωριμώτερος ἢ σοὶ ποιήσθαι, ἀρ' ἂν ἀφρα-
νοὶ σε τῶν περὶ γνωριμώτερος; εἰ δὲ τῶν σοὶ δοκῇ μικρὰν εἶ-
ναι, κακῶς καλῶν ὁρῶν, εἰ τις τὴν σε γνωριμώτερος, εἰς σὺ καὶ
φρυγῶν καὶ ^ε γνωριμῶν ἐπὶ κακῶν κίληται, τέττις ἔτι ἀφρα-
νοὶ ἐπὶ κακῶν μετρίως ἢ σὺ βέλτερος εἶναι, ἀρ' ἂν ταύτης τῆς
ἐνέργειας χαλεπὸν αὐτῷ εἶδης; ἢ δὲ (ὁ μάλιστα ἀφρανοὶ ἀ-
σπάζονται) π καὶ γνωριμῶν οἰκίσταται) εἰ τις γνωριμῶν τὴν
σὴν ἄνθρωπος γνωριμῶν ὡς αὐτῷ φιλεῖν μετρίως ποιήσθαι ἐαυτῷ
ἢ σὺ, ἀρ' ἂν σε τῇ ἐνέργειᾳ ταύτῃ ὑφρανοὶ; ποιοῦ γ' ἂν,

6.14.6.20

L.3.6.3.

^α Εἰπερ μὴ ἀφ. ^β Ὅσον ἂν μετρίως παλαιοὶ φαίνονται. ^γ Πν.
^δ Εφ. ἄνθρωπος ἂν μετρίως δοκῇ ἥδωι σοὶ δ. ἢ π. σὺ ἄνθρωπος λαμ. ὡς
σὺ. ^ε Μετρίως. ^ε Στρεφίως.

ἔφη, οἶμαι, καὶ δῖοι· ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι πάντων ἀνθρώπων ἀδικίῃ σε τῷτο ποιήσας. ἵνα δὲ εἴπω καὶ τὸ μάλιστα τὸ ἐμὸν παῖδες ἐμφερές, εἰ τις ἔς σὺ ἤραγας Πέρσας, ἔτιτο θρασυδύσειν ὥς· αὐτῷ ἡδὸν ἐποῶν ἢ σοί, ἀρ' αὖ φίλον αὐτὸν νομίζεις; οἶμαι μὲν, ἀλλὰ πολυμίσπτρον ἂν ἢ εἰ πολλὰς αὐτῶν χαλκῆται. τί δέ, εἰ τις τῶν σῶν φίλων, φιλοφρόνης σε^α εἰποίῃ, λαμβάνει τὸ ἐμὸν ὅποσα ἐθίλεις, εἰ τῷτο ἀκύντας οἰχοῖτο λαβὼν πῦρ οὐ πόσα δυνάσθω, ἔστω δὲ μὴ τοῖς σοῖς γὰ πλεονέχῃ, σὺ δὲ μὴδὲ μισθίοις ἔχοις χρῆσθαι. ἀρ' αὖ δυνάσθω τὸ τοῦτο ἀμειψέσθαι φίλοι νομίζεις; νῦν μὲντοι ἐγὼ, Κύριε, εἰ μὴ ταῦτα, ἀλλὰ ἴσιν αὐτῶν ὑπὸ σὺ δακῶ πισποθίηναι. σὺ γὰρ ἀληθῆ λέγεις, εἰποῖτο· ἐμὲ τὸς ἐθίλοντας ἄρτι, λαβὼν ἔχει παῖσιν μου πῦρ δυνάμειν, ἐμὲ δὲ ἐρημον κατελίπας· καὶ νῦν ἂν ἔλαβες τῇ ἐμῇ δυνάμει, ἄρα δὴ μοι, καὶ πῦρ ἐμὸν χεῖρας αὐξήεις σὺ τῇ ἐμῇ.^β δυνάμει· ἐγὼ δὲ δακῶ, ἔδδην σπουδαίην ὡς τὸ ἀγαθόν, παρίχην ἐμναυτὴν ὡς ποτὶ γυνὴν εὖ ποιῆν ἢ τοῖς τι ἄλλοις ἀνθρώποις, καὶ τοῖς δὲ τοῖς ἐμοῖς ὑποκείοις. σὺ μὲν γὰρ ἀνὴρ φαίνη, ἐγὼ δὲ σὺν ἄλλοις ἀρεῇ. ταῦτα ἔν σοι δακῶ δύνειται μετὰ εἶναι, ὦ Κύριε; εὖ οἶδ' ὅτι, εἴπω ἐμὲ ἐκείνῳ, ἔδδινος ἂν ἔτιτο με δασπτεῖν ἐφυλάττειν ὡς ἀξιωματικῶς καὶ πμῶς. τί γὰρ ἐμοὶ πολλοὶ τὸ πῦρ γὰρ πωλατύνωσθαι, αὐτὸν δὲ ἀποφύλασθαι; ἔραρ τοι ἐγὼ Μήδων ἤραρ· ἀλλὰ τὸ κρείττω πῦρ αὐτῶν εἶναι, ἀλλὰ μετὰ τοῖς^γ ἀλλὰ τὸ καὶ αὐτὸς τέτυς ἀξιωματὸν ἡμῶς αὐτῶν πάντες βελτίους εἶναι.

35. Καὶ ὁ Κύρις^δ ἐπὶ λέγει· αὐτῷ ὑπολαβὼν εἶπαι, ὥς τῶν ἡνῶν, ἔφη, ὦ ἡνῶν, εἴπω καὶ σοὶ ποτὶ περὶ ἡρασιμῶν, καὶ σὺ νῦν ἐμοὶ χαρίσθαι ὡς αἰ σὺ δὴν. πρῶτον, ἔφη, τὸ νῦν εἶναι μοι φόβος μοι· ἐπὶ δὲ πρῶτον ἡμῶν λάβεις ὅπως ἔραρ· ὡς σὺ, ἐγὼ μὲν σοὶ φαίνεται πῦρ ὑπὸ ἐμὲ πωλατύνωσθαι ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ τῷ σῷ πισποθίηναι, ἀπαλοφύλαξαι τὸ ἐμὸν σὺ ἀνταποδίδωμι μοι· δύνειται τε νόμιζε εἶναι· ἐγὼ δὲ ἐπὶ ἡραρ, τότε μοι μίμω. ἀλλ' ἴσως τοι, ἔφη ὁ Κυαξάρης, καλῶς λέ-

^α Εἰποίῃ λαμβάνει ὅποσα ἐθίλεις, εἴτ' αὐτὸς τῷτο. ^β Ρῶμη. ^γ Διὰ τὸ αὐτὸς τέτυς ἀξιωματὸν ὑμῶς ἑαυτῶν. ^δ Ἐπὶ τῷ σῷ ἀγαθῷ, ἀπαλοφύλαξαι.

γῆς· ^α καὶ γὰρ ποιήσω ταῦτα. τί ἔτι, ἴφη ὁ Κύρῳ. ἢ καὶ φί-
λησω σε; οἱ σὺ βέβηλ, ἴφη. καὶ σὺν ἀπερίψυξί μου ὥσπερ ἄρνη;
σὺν ἀπερίψομαι, ἴφη. καὶ ὅς ἐφίλησιν αὐτόν. ὡς δὲ εἶδεν οἱ
Μῆδαι καὶ οἱ Πέρσαι καὶ ἄλλοι πολλοί, (πάντα ἡδὲ μαλιν ὅ, π ὅτι
τάτων ἴσους) εὐθὺς ἠδοθησὶν τι καὶ ἐφαιδρυνήσαντο.

36. Καὶ ὁ Κυαξάρης δὲ καὶ ὁ Κύρῳ ἀναβάντες ἐπὶ
τὰς ἵππους ἠγῶντο, καὶ ἐπὶ μὲν τῷ Κυαξάρει οἱ Μῆδαι ἐ-
ποντο (Κύρῳ γὰρ αὐτοῖς ἔτις ἐπίνουσιν) ἐπὶ δὲ τῷ Κό-
ρῳ οἱ Πέρσαι, ἐπὶ δὲ τέττις οἱ ἄλλοι. ἐπεὶ δὲ ἀφίκητο ἐπὶ
τὸ τραπέδιον, καὶ κατίσθησαν τῷ Κυαξάρει εἰς τὴν κατισκαμα-
σθῆναι σκηνὴν, οἷς μὲν ἐπιτίνατο, παρισκαμάζον τὰ ἐπιτιθέμε-
τῷ Κυαξάρει, οἱ δὲ Μῆδαι ὅσων χεῖρον χολῶν παρὰ δίκην ἤ-
γχο ὁ Κυαξάρης, ἤσαν παρὰ αὐτῶν, οἱ μὲν καὶ ὁ αὐτὸς ἀφ'
ἐαυτῶν, οἱ δὲ πλεῖστοι ὡς κικέλευτο ὑπὸ Κόρῳ, δῶρον ἄριστος,
ὁ μὲν τις οἰοχόον καλὸν, ὁ δὲ ὀψοποιὸν ἀγαθόν, ὁ δὲ ἀρτοποιόν,
ὁ δὲ μυσηργῶν, ὁ δὲ ὀκνητάμαχος, ὁ δὲ ἐδῶντα καλὸν. πᾶς δὲ τις
ὡς ἐπιβόλον ἔτι π ὅτι εἰληφὲ ἰδωρὲν αὐτῶν ὅτι τῷ Κυαξα-
ρὲν μετὰ γυνώσκῃ ὡς ἔτι Κύρῳ ἀφίστη αὐτὸς ἀπ' αὐτοῦ, ἔτι
οἱ Μῆδαι ἡτίον π αὐτῶν ὡσεὶ ἔτι π ἔτι καὶ ὡσεὶ ἔτι.

37. Ἐπεὶ δὲ δίκην ὥρετο μὲν, καλίστους ὁ Κυαξάρης
ἤτις τῷ Κόρῳ, ἀφ' ἑαυτοῦ ἰδίᾳ αὐτὸν σιωδῆναι. ὁ δὲ Κύ-
ρῳ ἔπει, μὴ δὴ σὺ κίλσαι, ὦ Κυαξάρη. ἢ ἔχ' ὅρας ὅτι ἔτι
οἱ παρῶντες ὑφ' ἡμῶν πάντες. ἐπερμῆροι παύσαν; ἔκτισ
καλῶς ἂν προτίτοιμι εἰ τάτων ἀμειλῶν τῶν ἰμῶν ἡδονῶν ἡρε-
πῶν δοκίμῳ. ἀμειλῶν δὲ δοκίμους οἱ τραπῶνται, οἱ μὲν
ἀγαθοὶ πολὺ ἂν ἀνυμέπερι γίνοιτο, οἱ δὲ ποιητοὶ πολὺ ὀ-
βελόπερι. ἀλλὰ σὺ μὲν, ἴφη, ἄλλως τι καὶ ὅδον μετὰ ἡ-
κων δίκην ἤδη. καὶ εἰ πνίς σε τιμῶσι, ἀνταπαύξῃ καὶ δούλῳ
αὐτῶν, ἵνα σε καὶ θαρσύνωσιν. ἐγὼ δὲ ἄπαν ἴφ' αὐτοῦ ὁ ἴλα-
ρον τρεψομαι. αὐτοῖς δὲ, ἴφη, παρὰ δίκην ἐπὶ πνίς σῆς θύ-
ρας παύσαι. πᾶντι οἱ ἐπικαίριοι, ὅπως βυλδοσύμωτα σὺ
σὺ τί γὰρ ποιεῖς τὸ ἐκ τῶν. σὺ δὲ ἡμῶν ἑμὲ καὶ παρὼν παρὰ
τάτων, πόπερι ἐπὶ δοκῇ στρατεύεσθαι, ἢ καμρὸς ἤδη ἀφελῆναι τῶν
τραπῶν.

^α Καὶ γὰρ ἔτι ποιήσω. τί. ^β Αὐτοὶ καὶ ἑαυτοὺς, οἱ δὲ πλεῖ-
στοι ὑπὸ Κόρῳ ἐκείλονται, δῶρον. ^γ Ἐπερμῆροι. ^δ Λέγω.

38. Εκ τούτων ὁ μὲν Κυαξάρης ἀμφὶ δειπνοῖς εἶχεν· ὁ δὲ Κῦ-
 ρ^α συλλέξας τὸς ^α ἰκτανώτας τῶν φίλων καὶ φοβητῶν ἔσυμ-
 πρῶπτεν εἰς δύοι, ἔλιξε τριάδι, Ἀνδρῆς φίλοι, αἱ μὲν δὲ παρῶνται
 αὐτῷ αἰμίματα, σὺν τοῖς παρίσιν ἡμῖν, ὅποι ἥδ' αὖν παροδύμεθα, κρα-
 τῦμν τ' χύρας καὶ μὲν δὲ καὶ τὸς πολεμικοὺς ὀρώμην μὴ μόνους, ἡμῶς
 δὲ αὐτοὺς πλείονας τι καὶ ἰκτανώτας μηχανώμεν. εἰ δὲ ἡμῖν ἐπι-
 θελήσαν οἱ νῦν παροδύμενοι συμμικταὶ παραμύθια, ἔπειθ' αὖ
 αὖ μᾶλλον αἰνύσται διωαίμεθα καὶ εἰ τι βιάσασθαι κηρύξω, καὶ εἴτι
 πέισται δύοι. ὅπως ἔν τὸ μῦθον ὡς πλείονας σπουδὴν τ' συμμύ-
 χων, ἐδὲν μᾶλλον τῷτο ἐμὸν ἔργον ἢ καὶ ὑμῖν προῖν μηχανᾶσθαι.
 αἱ δ' αὖτε καὶ ὅταν μάλιστα δῆν, ὁ πλείους χρωστέμεν^α ἀλ-
 κιμώπει^α δὲξάμε^α εἶναι, ἔπειθ' ἔ^β ὅταν περὶ βέλῃς, ὁ-
 πλείους ὁμογνώμονας ἡμῖν ποιήσας, ἔπειθ' ἀδικῶς αὖν λεκλι-
 κώτατος τι καὶ πρακτικώτα^α κρείνοιτ' αὖν εἶναι. μὴ μάλιστα ὡς
 λόγον ἡμῖν ἐπιδηξόμενοι οἷον αὖν εἴποιται πρὸς ἑκάστου αὐτῶν, τῷθ'
 μελετᾷτε, αἱ δ' ὡς τὸς πεπρωμένους ὑφ' ἑκάστου, δηλὸς ἰσομῆδους
 οἷς αὖν προτίθωνται ἔπειθ' παρασκευάζειν. καὶ ὑμεῖς μὲν, ἔφη, τέ-
 των ἐπιμελεσθε· ἐγὼ δὲ ὅπως αὖν ἔχοντες τὰ ἐπιτηδῆα ὅσα αὖν
 ἐγὼ δύναμαι οἱ σπυλῶνται περὶ τῷ στραπύδα^α βελιύωνται, τῷτ'
 προσομαι ἐπιμελεσθαι.

^α Ἰκτανώτας. ^β Ὅταν πῖσται δῆν.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΤΡΟΤ ΓΑΙΔΕΙΑΣ

Βιβλίον 5'.

ΤΑΥΤΩ ΜΕ ΔΗ ΤΩ ΗΜΕΡΩ ΕΤΩ ΔΙΣΧΑΛΩΝΤΙΣ, ΚΑΙ
 ΔΗΠΝΗΣΑΙΣ, ΑΝΕΠΑΥΟΝΤΟ ΤΗ ΔΕ ΎΠΤΑΙΣ ΑΠΟΪΗΚΟΝ
 ΕΠΙ ΤΙΣ ΚΥΑΞΑΡΕ ΘΥΡΑΣ ΠΑΝΤΙΣ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ. L. 5. 637
 Α ΕΝ Δ' ΉΝ Ο ΚΥΑΞΑΡΗΣ ΕΚΟΣΜΕΤΟ, ΑΚΑΝΩΝ ΟΠΟ-
 ΛΥΣ ΟΧΛΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΥΡΑΣ ΕΙΗ, ΕΝ ΤΑΥΤΩ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΩ ΚΥΡΩ
 ΑΠΟΪΗΚΟΝ ΟΙ ΜΗ ΚΑΘΥΣΤΕΣ ΔΙΟΜΟΝΕΣ ΑΥΤΩ ΜΕΙΝΕΙΝ, ΟΙ ΔΕ ΥΡΕΚ-
 ΝΙΣ, ^β Ο ΔΕ ΠΙΣ ΓΑΒΡΥΑΝ, Ο ΔΕ ΠΙΣ ΣΑΧΕΑΝ ΨΥΠΙΩΝΤΙΣ ΔΙ ΓΑ-
 ΔΑΤΩΝ Τ' ΑΝΙΩΧΟΝ ΑΠΟΪΗΚΑ, ΔΙΟΜΟΝΕΣ ΤΩ ΚΥΡΩ ΜΕΙΝΕΙΝ. ΕΝΤΑ ΔΕ Ο
 ΚΥΡΩ ΖΗΓΝΩΣΚΩΝ ΟΠ Ο ΓΑΔΑΪΑΣ ΠΑΛΑΙΟ ΔΙΠΛΩΛΕΙ ΤΩ ΦΟΒΩ
 ΜΗ ΛΥΤΙΣ Η ΣΡΑΪΑ, ΕΠΗΓΑΛΩΣΤΕΣ ΕΙΠΙΝ, Ω ΓΑΔΑΪΑ, ΔΗΛΟΣ, ΕΦΗ,
 ΕΙ ΞΑΝΟ ΨΥΠΙΩΝΤΙΣ ΤΩΔΕ ΠΙΠΤΟΜΕΝΟ ΤΑΥΤΑ ΖΗΓΝΩΣΚΩΝ Α ΛΙ-
 ΖΗΣ. ΚΥ Ο ΓΑΔΑΪΑΣ ΑΝΑΛΕΙΝΑΣ ΤΙΣ ΧΑΙΡΑΣ ΑΠΟ Τ' ΕΥΑΝΟΝ, Α-
 ΠΩΜΟΝΕΝ Η ΜΕΛΗ ΜΗ ΞΑΝΟ ΤΩ ^γ ΨΥΠΙΩΝΤΙΣ ΤΑΥΤΑ ΠΙΠΤΟΜΕΝΟ Α
 ΖΗΓΝΩΣΚΟΙ. ΑΚΑ ΟΙΔΑ, ΕΦΗ, ΟΠ ΜΩ ΟΜΕΙΣ ΑΠΙΛΗΝΤΙ, ΕΡΡΗ ΤΩ
 ΕΜΕ ΠΑΝΤΙΛΩΣ. ΔΙΣ ΤΑΥΤ', ΕΦΗ, ΚΥ ^δ ΤΑΥΤΩ ΙΩ ΑΥΤΙΣ ΑΠΟΪ-
 ΗΛΘΟΝ, ΕΡΩΤΩΝ ΕΙ ΕΙΔΕΙΗ ^ε ΤΙΝΑ ΖΗΓΝΩΜΕΝ ΕΧΕΙ ΤΩ ΔΙΣ-
 ΛΥΣΤΩΣ ΤΩ ΣΡΑΤΩΜΕΝΟ. ΚΥ Ο ΚΥΡΩ ΕΙΠΙΝ, ΑΔΙΚΩΣ ΤΩ ΙΩ,
 ΩΣ ΕΟΙΚΕΝ, ΨΥΠΙΩΝΤΙΣ ΑΠΟΪΗΚΑ. ΚΥ Ο ΨΥΠΙΩΝΤΙΣ ΕΙΠΙΝ, ΜΕΙ ΜΕΙ ΔΙΑ,

^α Εως ΉΝ. ^β Ο ΔΕ ΠΙΣ ΣΑΧΕΑΣ, Ο ΔΕ ΠΙΣ ΚΥ ΓΑΒΡΥΑΝ. ^γ ΨΥΠΙ-
 ΩΝΤΙΣ ΠΑΝΤΑ ΖΗΓΝΩΣΚΩΝ. ^δ ΤΑΥΤΩ ΑΥΤΙΣ ΔΙΠΛΩΜΕΝΩ,
 ΕΡΩΤ'. ^ε ΤΙ ΕΝ ΤΩ ΕΧΕΙ ΞΑΝΟ ΤΩ ΔΙ. ΤΩ ΣΡΑΪΩΜΕΝΟ ΠΟΙΩΝ. ΚΥ
 Ο Κ. ΑΔΙΚΩΣ ΑΡΕΑ ΙΩ ΨΥΠΙΩΝΤΙΣ ΤΩΔΕ ΚΑΤΑΠΤΩΜΕΝΟ. Η ΔΙΣ,
 ΕΦΗ ΨΥΠΙΩΝΤΙΣ, Ω ΚΥΡΩ. ΙΩ ΤΩ ΕΛΙΩΝ ΤΩ ΓΑΔΑΪΑ ΤΩ ΔΕ ΠΙ-
 ΣΑΥΤΟ ΜΕΙΝΟΝ ΩΣ ΕΧ' ΟΙΟΙ ΠΙ.

ἔφη, ὦ Κύρῃ, ἀδίκως μὲν δὴ ἐπιδὴ ἔργα καὶ ἀντίλυσιν Γα-
δάτα ὡς ἔχουσιν οἷον τί σοι μὲν, λίγων ὅτι ὁ πατήρ σε μιῶπι-
μοίῃ. Ἐὖ Κύρῃ, τί λέγεις; ἔφη, καὶ τὴν σὺ ἐπὶ λήμνην ἐξ-
νέγκῃς, εἴτ' ἐγὼ ἐκβλόμην, εἴπερ μή; μὰ δὴ, ἔφη. ὁρᾷ γάρ σε
ὑποεπιθυμῶντα ἐν Πέρσῃς ἀνέλεπτον ἀνελθῆναι, Ἐπὶ πα-
τρὶ ἐπιδιέξαομαι ἢ ἔκστα διενεργῶ. ὁ δὲ Κύρῃ ἔφη, σὺ δὲ
ὅσα ἐπιθυμῶς οἰκᾷς ἀπὸ λήμνης; μὰ δὴ, ἔφη ὁ Ὑστάσης, ἐδὲ
ἀπὸ μίση, ἀλλὰ μὲν γὰρ στρατηγήσω εἰς ἀντιποίησιν Γαδάταιν τελευ-
τῶντιν Φ Λαοσυρίαν.

2. Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα ἔπαυον παρὰ τὴν ἀρχὴν ἀκρόατος. ἐν δὲ
τῷ τῷ ὁ Κρυάτης σπινθὴς κρησμομημῶν ἐξήλθε, καὶ ἐπὶ θρόνῳ
Μηδικῷ ἐκαθήζετο. ὡς δὲ πάντες συνῆλθον εἰς τὸν, καὶ σιωπῇ
ἐχέοντο, Κρυάτης εἶπεν ὧς, Ἄνδρες σύμμαχοι, ἴσως ἐπιδὴ πα-
ρῶν τυχεύων, καὶ ἀσίστουρος εἰμι Κύρῃ, εἰς με ἀρχὴν λόγου.
νῦν ἔν μοι δοκεῖ καμῶς, ἔφη, εἶναι περὶ τῶν α Διελύμας
ἀφῶν, πότρου γὰρ εὐεδοῦ καμῶς δοκεῖ εἶναι ἔπ, ἢ Διελύμας
ἤδη πῶς τρεῖς. λίγαν ἔν τις, ἔφη, περὶ αὐτῶν τῶν ἢ γι-
νώσκῃ. ἐκ τῶν ἀφῶν μὲν εἶπεν ὁ Ὑστάτης, Ἄνδρες σύμ-
μαχοι, ὅσα οἶδα μὲν ἔργα εἶπε δὲ λόγων, ὅπου αὐτὰ πᾶσι ἔργα
δίκην τί κερταί. πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα ὅτι ὁμῶς μὲν οἱ
πολλοὶ κακῶς ποιεῖν τὰς πολιμίας ἢ πείχοντο. ὅτι δὲ χειρὸς
ἡμῶν ἀκρόατος, ἐκείνοι ἡμῶν ἐχέοντο ὡς ἐκείνοις ἢ ἡδίστον, ἢ
μὴ γὰρ μὲν ὡς χαλκίοντα. ἐπὶ τῶν ὁ Καδῶς εἶπεν, ἡμεῖς
δὲ πᾶσι λίγαν μὲν, ἔφη, περὶ Φ οἰκᾷ ἀπὸ λήμνης ἔκστα γυ-
ρεῖς εἶναι, β ὅπου γὰρ ἐδὲ τρεῖς μὲν οἶμαι, ὡς οἶμαι, χειρὸς
συμφέρει; ἡμεῖς γὰρ ἐ πολὺ χρόνον δίχα Φ ἡμεῖς πολλοὺς
στρατούσι μὲν, δίκην ἔδομεν, ὡς ἔδομεν ἐπιστάμεθα. ἐπὶ τῶν
Διελύμας, ὁ συγχεύς εἶναι ποτὶ φήσας Κύρῃ, εἶπε πᾶσι,
Εὖ δὲ, ἔφη, ὦ Κρυάτης, τοσούτοις Διελύμας τοῖς ἀφῶν
λίγαν. εἶπεν μὲν γὰρ φασιν ϵ ὅτι δὲ μὲν οἱ στρατεύοντες, ἐγὼ
δὲ λίγαν ὅτι ὅτι οἶμαι ἡμῶν, ἐκ τρεῖς μὲν. καὶ δ ἐκείνους
πολλοὺς, ζ ἡμῶν ἀφῶν, η περὶ ζ σφίτερι φρενῶν,
ὡς ἐκ τρεῖς μὲν, πολλοὺς πᾶσι μὲν εἶπεν, φρενῶν πᾶσι
καὶ φρενῶν, καὶ ταῦτα ἔπαυον πᾶσι οἰκία δαπανῶν. νῦν δὲ ἔρχομαι

α Διελύμας. β Ὅπου ἐδὲ ϵ Ἐπὶ δὲ.

μὲ τὰ ἐκείνων ἂ φέρεια, καὶ ἔ φοβῶμαι ἐκείνους, εὐαχῶμαι
 δὲ τὰ ἐκείνων, πίνω δὲ τὰ τῆ πολυμίας. ὡς ὅτι τὰ μὲρ οἴκτου
 τραίειαν ἔσται, τὰ δὲ ἰερτῶν, ἡμοὶ μὲ ἔ δοκά, ἔφην, ἀγλύνη τῶν
 δὲ τῶν πανήγυρι. ἐπὶ τῶν ὁ Γαβρύας εἶπεν, ἰγὼ δὲ, Ω ἄνδρ- L. 4. 624}
 ρες σύμμαχοι, μέχρη μὲ ἔ δι ἰππικῶν τῶν Κύρου διέξω. ἐδὲν L. 4. 64.}
 ἡ ψυδύται ὡς ὑπάρχει. εἰ δὲ ἄπῃσιν ἐκ τῆς χείρας, δηλοῖσι
 ὁ μὲρ Λογύριος ἀναπαύσεται, ἔ πίνω πινάς ὡς τὴ ὑμῶς ἰ- L. 1. 622.
 πταίρησι ἀδίκῃ καὶ ὡς ἡμὲ ἰππῶντες, ἰγὼ δὲ ἐν τῇ μέρει πάλ-
 λιν ἐκείνῳ δώσω δίκην ὅτι ὑμῖν φίλῳ ἰγλῶν. ἐπὶ τῶν
 πᾶσι Κύρῳ εἶπεν, Ω ἄνδρες, ἐσὶ ἡμὲ λαοθάλη ὅτι ἐκὼν ἀγ-
 λύνωμεν τὸ τραύμα, τὰ μὲρ ἡμέτερον ἀδινίστερον γίνομαι ἂν.
 τὰ δὲ τῆ πολυμίας πάλιν αὐξήσεται. ὅσοι μὲ ἡ αὐτῶν ὁ-
 πλὰ ἀφῆλυν, ταχὺ ἄλλα ποιήσιν. ὅσοι τὴ ἰππικῶν ἀπείρην-
 ται, ταχὺ πάλιν ἄλλως κλήσονται. αὐτὸ δὲ τῶν ἀπῃσιν ἰ-
 ππῶν καὶ ἰφῆσονται καὶ ἰππῶνται. ὡς ἐδὲ γαυροῖσι εἰ ἐν
 τῇ πάλιν ἡμῖν σφάματι παρέχῃ διωκόνται. πὶ δὲ τῇ ἰγ- L. 5. 637
 Κυαζάρη λόγῳ ἐκείλῳσι ἐμβάλεῖν ἐπὶ καλῶντας τὴ τραί-
 ῆς; εὐ ἰστ, ἔφην, ὅτι φοβῶμεν τὸ μέλλον. ὁρῶ ἡ ἡμῖν ἀνι-
 στήλως ὡς οἰσίντας, οἷς ἡμῖς, εἰ ὡδὲ τραύσονται, ἔ διωκ-
 σόμεθα μέχρη. ὡς ἐρεχται μὲρ ἡ δὲ πῶν χημῶν, σῶγα δὲ
 εἰ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς εἰσιν, ἀλλὰ μὲ δὲ καὶ ἰππῶντες, ἐδὲ πρῶ-
 πται, ἐδὲ τῇ δὲ μὲ τῆ τραύσονται ὡς ἀνὸς ἡμῖς ὅσα ἀν-
 διωκόμεθα τραύσονται. τὰ δὲ ἰππῶντας ὅπως μὲ ἡμῖς ἐλθῶν-
 ται, ὅφ' ἡμῶν ἀνίσταται, ὅπου δὲ ὅσα ἀφίςται, ἀφ' ἡ-
 ὑμῶς φοβῶνται. ἀνακηρομισμένοι εἰσιν εἰς ἐρύματα ὡς αὐ-
 τὸς μὲ ἔχῃ, ἡμῶς δὲ ταῦτα μὴ διώκῃ λαμβάνῃ. τίς ὅτι
 ἔπως ἀγρῶς, ἢ τίς ἔπως ἰγυροῖς, ὅς λιμῶ καὶ ῥίγῃ διώκῃ
 μαχόμεν τραύσονται; εἰ μὲν ὅτι ἔπως τραύσονται, ἰγὼ
 μὲν φημι χημῶν ἐκείνους ἡμῶς καλῶνται τῶν τραίειαν, μὲν-
 λον ἢ ἀγρῶς ὑπὸ ἀμνηστίας ἐξελθῶν. εἰ δὲ βυλόμεθα ἔτι
 τραύσονται, τὸ δὲ ἰγὼ φημι ἔτι χημῶν ποιεῖν, πρῶτα ὡς
 τῇ τῇ τῶν μὲν ἐκείνων ὀχυρῶν ἡμῶς ὡς πλείους παραρῶν, ἢ
 μὲν δὲ αὐτοῖς ὡς πλείους ὀχυρῶν ποιεῖται. ἐκὼν ἡ ταῦτα γῆ-

ἂ φέρεια, ἔ φοβῶμαι δὲ ἐκείνους εὐαχ. δὲ τὰ ἐκείνων καὶ
 πίνω τὰ τῆ π. ἂ ἀνακηρομισμένα.

ται, τὰ μὲρ ἐπιτήδεα πλείονα ἔχουσιν ὅποπρρι ἂν πλείω δύ-
 νωνται λαμβάνοντες ἀπὸ τῆς πόλεως, πολιορκήσουσι δὲ ὅποπρρι ἂν
 ἡσυχίαν ᾖσι. ἰωὺ δ' ἐδὲν ἀφ' ἑαυτῶν τ' ἐν πύλαις πλείονων
 καὶ ἢ ἐκείνοι πλείονα μὲν αἰεὶ, τὸ δὲ πτωχότεροι ἐδὲν οἱ κρεί-
 σται ὅτι ἀποφύγετε καὶ ἀλείψουσιν. ἡ δὲ φρεσὶς ἡμῶν ῥηται,
 ταῦτα δὴ τοῖς μὲρ πολυμύτοις ἀλλοτριώσθαι τὴν χώραν, ἡμῶν δὲ
 ὑπὸ ἀδίας μέλλον ἔσθαι πάντα. ὁ δὲ ἴσως ἂν πρὸς ὑμῶν φοβη-
 θῇεν, εἰ δὲ ἡσυχίαν πύργῳ τ' ἑαυτῶν φερέειν, μηδὲ τῷτο ὀκνήσῃ.
 ἡμεῖς μὲρ γὰρ, ἐπεὶ ὡς οἴκοι ἀποδημιῶν, φερέειν ὑμῶν
 ἀναδελφίμεθα τὰ ἔργα ταῦτα χωρὶς τ' πολυμύτων ὑμῶν δὲ τὰ
 ἀσθενέστερα ὑμῶν αὐτοῖς τῆς Αστυρίας ἐκείνη κῶδι καὶ ἐργα-
 ζέσθαι. ἡ δὲ γὰρ ἡμεῖς τὰ β' πλεονέκτοι αὐτῶν διωόμεθα φερέειν
 πρὸς σφῶν, ἐν πολλῇ ὑμῶν εὐχῇ, οἱ τὰ πρῶτα αὐτῶν ἔχον-
 τες, ^γ βιοτεύουσι. ἢ γὰρ, οἵμαί, διωήσουσι τῶν ἔργων ἑαυτῶν
 ὄντων κακῶν ἀμελεῖν τῆς ἀσθενείας ὑμῶν ἐπιδοκλεῖν.

3. Ως δὲ ταῦτα ἐρήθη, οἱ τ' ἄλλοι πύργῳ ἀνιστάμενοι συμ-
 μετρώμεθα ταῦτ' ἔφασκεν, καὶ Κυαξάκης. Γαδάτας δὲ καὶ
 Γωβρύας ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐκάτερον, ἡ δὲ ἐπιτείνωσιν οἱ σύμ-
 μαχοι, τῇ καὶ ἑαυτῶν ἔφασκεν, ὡς τε καὶ ταῦτα φίλια τοῖς συμ-
 μαχοῖς ὑπάρχειν. ὁ ἔν Κῦρον, ἐπεὶ ἑαυτὸν πάντας μετρώμενος ὄν-
 τας προέσθεν ὅσα ἔλπει, τίλῃ ἔφη, εἰ τοῖσιν ἀφαιρῇ βελό-
 μετα ὅσα φερέειν, καὶ ποιῇ ὡς τάχιστα ἂν ἐν δόξῃ ῥηταῖς,
 μηχαναῖς μὲρ εἰς τὸ κερταῖν τὰ τ' πολυμύτων τείχη, τίλῃας
 δὲ εἰς τὴν ἡμῶν ὄχρῳ πυργῶνται. ἐν τούτῳ ὑπάρχοντι μὲν Κυαξά-
 κης μηχανῶν αὐτὸς ποιησάμενος παρέξει, ἄλλῳ δὲ Γαδάτας
 τὴν καὶ Γωβρύας, ἄλλῳ Τιγράτης. ^δ ἄλλῳ δὲ αὐτὸς ὁ Κῦ-
 ρος ἔφατο πρῶτον ποιήσασθαι. ἰππεῖ δὲ ταῦτ' ἔδωκεν, ἐπορί-
 ζοντι μὲν μηχανοποιίας, παρεσκευάζοντι δὲ ἔκαστος εἰς τὰς μη-
 χανὰς ὡς ἔδωκεν. ἀνδρας δὲ ἐπίστησαν οἱ ἑδύκην ἐπιτηδόνταί τε εἶναι
 ἀμφὶ ταῦτ' ἔχον.

4. Κῦρος δὲ, ἰππεῖ ἔγνω ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ἔσθαι ἀμφὶ ταῦτα,
 ἐκείνῳ μὲν τὸ σφαιρόμενον ἔνθα ὡς ἐκ τῆς πόλεως εἶναι ἐν ποσὶ
 δύνανται ὅσα ἐδὲ ἀποσκομίζεσθαι, ὅσα τὴν ἐρυμνότητι ἀποσ-

^α Κρεῖττες. ^β Πλείω. ^γ Επειδή. ^δ Αὐτὸς δὲ Κῦρος ἔφη
 δύο πρῶτον.

δίδωτο, ἵποιόν^α ὥς ἐν ἀσφαλαί^β οἱ αἰεὶ μύροντες εἶναι, εἴποτε
 καὶ ὥσπερ τῇ ἰαυτῇ ἀποστραφῇ πεδιούσων. ὥς δὲ τῆς, ἱρω-
 τῶν ὡς οἷον μεγαλίστην εἰδέναι τὴν χάριν, ὁποῖον αὖν ὡς πολλῆς
 ὠφελούτω τὸ ἐρῶτόμω, ἐξήλθον αἰεὶ εἰς ὥσπερ, ἄμω μὲν ὅ-
 πως ὁππλίστη λαμβάνοι τῇ τραυτῇ πᾶσι ἐπιτηδείοις, ἄμω δὲ ὅ-
 πως μὲν ὅπως ἐν ταῖς ἀγωναῖς πᾶσι ταῖς ὑπομιμνήσκουσιν. ὁ δὲ 2. 6. 9.
 μὲν δὲ Κύρου ἐν ταῖς ἡν.

5. Ἐκ δὲ Βαβυλῶν^α οἱ αὐτόμοργοι καὶ οἱ ἀλισκόμενοι
 ταῦτ' ἔλθον, ὅτι ὁ Λαγύριος^β οἰκοῖτο ἐπὶ Λυδίας, πολλὰ πᾶ-
 λανθ' ἀεζυρεῖ καὶ χρυσὸν ἄγων, καὶ ἄλλα κτήματα ἔ-
 σμεν πανθ' ὁποῖον. ὁ μὲν ὅχληται^γ ἐρακῶντων^δ ὑπελαμβάνου-
 ναι ὡς ὑπεκλίνουσι ἢ δὴ πᾶσι χερμάτεσσι φοβέμενοι. ὁ δὲ Κύρος,
 γινώσκων ὅτι οἰκοῖτο συστῶν ἐπὶ δυνάμει ἀνὴρ πᾶσι, ἑαυτὸν
 ἀνὴρ παρὶσσοῦσιν ἑρῶτόμω, ὡς μάχης ἔπ' ἀνέστη. καὶ ἐξελθὼν
 πᾶσι τὸ ἔργον ἔπεισεν, τὴν μὲν ἐκ τῶν αἰχμητῶν,
 τὴν δὲ πᾶσι καὶ παρὰ τῶν φίλων λαμβάνων ἔπεισεν. ταῦτα γὰρ
 παρὰ πάντων εἰδέναι, καὶ ἀπαγγέλλειν^ε ἐδὲν, ὅτι εἴπας ὅπλου
 εἰδὲν καλὸν, ὅτι ἔπεισεν. καὶ παρὶσσοῦσιν δὲ καὶ ἄμω ἔκ τε
 τῶν αἰχμητῶν ἀρμάτων ἔκ τε ἄλλοις ὁποῖον δυνάμει. καὶ τὴν
 μὲν Τρωϊκὴν διφρεῖαν ὥσπερ ἔσαν, καὶ τὴν Κυρηνάειαν ἔπεισεν
 ὥσπερ ἀρματῆλασιαν κατέλυσε. ἔπεισεν καὶ χερσὶν καὶ οἱ
 ἐν τῇ Μηδίᾳ ἔσεν καὶ Ἀραβίᾳ ἔσεν πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς
 ἀρμάτων ὥσπερ ἐχρῶντο ὥσπερ νῦν οἱ Κυρηνάιοι. εἰδὲν δὲ αὐτῶν,
 ὅτι κατέστην εἰς τὴν εἰρήνην ἔπεισεν, ὥσπερ ἔπεισεν, ὥσπερ
 τῆς ἀρμάτων, τὴν ἐν ἀρματῆλασιαν μίρεν εἶναι, καὶ εἰς τὸ κα-
 τῆν ἐδὲ μίρεν μίρεν^β συμβαδίσαι. ἀρμάτεσσι γὰρ τελακῆσαι τῆς
 μὲν κατὰ μίρεν παρὶσσοῦσιν τελακῆσαι, ἔπεισεν δὲ ἑλθὼν^γ
 ἀρματῆσαι καὶ χερσὶν. ὥσπερ οἱ αὐτοῖς εἰσι μὲν, ὡς εἰς, οἱ
 μάλιστα πιστεύουσιν οἱ βελήτοι, εἰς τελακῆσαι. ὥσπερ δὲ εἰσι
 οἱ ἐπὶ ὅτι τὴν πολέμους βλάπτουσιν. ταῦτα μὲν ἔν τῇ
 διφρεῖαν κατέλυσε. ἀνὴρ δὲ τῶν πολέμους κατέλυσε κατὰ μίρεν
 ἀρμάτεσσι τῶν χερσὶν, ὡς μὴ ῥαδίως σπῆται, ἔπεισεν

^α Ἐλθὼν ὡς. ^β Οὐδὲν, ἐδὲ ὡς ὅπλου εἰδέναι καλὸν, ἐπὶ εἰ-
 τις ἔπεισεν.

τε μακροῖς ἤτοι γδ αἰατρίῃ) πίνε. τὰ πλατῆα. τὸ δὲ δι-
φορὸν τοῖς ἡιόχοις ἐποίησεν, ὥσπερ πύργον ἰχυρῶν ἐξυλῶν. ὅψ-
θι τῷ τῷ μίχρῳ τῷ ἀκύνῳ, ὡς δυνάμει) ὡσοιχίδια οἱ
ἰσποῖ. ὑπὸ τῶν διφρον. τὸς δὲ ἡιόχους ἰσχυρότατος πάντα πλην τῷ
ὀφθαλμῶν. ὡς ἐστὶν δὲ καὶ δρίπανα σιδήρεα ὡς διπήχεα ὡς
τὸς ἀξίους ἔργῳ ἐῖργῳ τῷ τροχῶν, καὶ ἄλλα κῆτω ὑπὸ τῶν ἀξίους
εἰς γλῶ βλάποιε, ὡς ἐμβαλύντων εἰς τὸς ἐναυίους τοῖς ἀρμα-
σιν. ὡς δὲ τότε Κύρῳ ταῦτα καλίσκουσεν, ἔτω ἐπὶ τῷ τῷ
ἀρμασιν ἔργῳ) καὶ οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ χεῖρα. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ
κῆμηλοι πολλαὶ παρά τῷ φίλῳ στωφλεῖναι καὶ αἰχμη-
λαῖς πᾶσαι στωφλεῖσιν. καὶ ταῦτα μὲν ἔπῳ ἐπι-
ραίνε.

6. Βυλόμεν δὲ τινὰ καὶ σκοποὶν πέμψαι ἐπὶ Λυδίας, καὶ
μετῇ, ὅ, τι πρόσθι ὁ Ασσύριος, ἔδωκεν αὐτῷ ἐπιπύδῃ) εἶνα
Λυδίας ἐλθῆν ἐπὶ τῷ, ὁ φυλάττει τὴν καλὴν γυναικα.
στωφλεῖται γὰρ τῷ Ἀράσῳ τοιαῦτα. λεηστὴς ἔργῳ τῷ γυναι-
κῆς, ὡς ἔργῳ ὡς στωφλεῖται) ὡς στωφλεῖται. ἢ
δὲ ἀπύθησεν μὲν, ἐπὶ πῆ τῷ ἀνδρὶ, καὶ ὡς ἀπύθη (ἐφίλει
γδ αὐτὸν ἰχυρῶς) ἢ μὲν καὶ κατηγένησεν τῷ Ἀράσῳ ὡς τὸν
Κύρῳ, ὅκνῳ συμβαλεῖν φίλος ἀνδρας. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἀράσας
δοκῶν ὡς ὑπηρετήσῃ τῷ τυχεῖν ἢ ἔργῳ, ἡπίλησεν τῇ γυ-
ναϊκί, ὅτι εἰ μὴ βύλοις ἐκῶσεν, ἄκῶσεν ποιήσῃ ταῦτα. ἐκ
τῶν ἢ γυνή, ὡς ἔργῳ τῷ βίαν, σὺνίτι κρύπτε, ἄλλὰ πέμ-
πῃ τῷ εὐνέχῳ ὡς τῷ Κύρῳ, καὶ κελύφῃ λείψαι ἄπαντα. ὁ δὲ ὡς
ἔκῳσεν, ἀναγλασας ἐπὶ τῷ κρείττονι τῷ ἔργῳ φάσκοι) εἶνα,
πέμψῃ Ἀράσας οὐκ τῷ εὐνέχῳ, ἐκελύφῃ αὐτῷ εἰπὶν βί-
αῖς εἶδαι μὲν μὴ τοιαύτην γυναικα, πύδῃ δὲ, εἰ δυνάμει,
σὺν ἔργῳ κελύφῃ. ἐλθὼν δὲ ὁ Ἀράσας ὡς τὸν Ἀράσαν
ἐλοιδόρησεν αὐτὸν, παρεκκατέθηκεν τὴν ὀνομάζον τὴν γυναικα.
ἀστέρας τε αὐτῇ λέγων, ἀδικίαν τὴν καὶ ἄκρῆσαν. ὡς τῷ
Ἀράσαν πολλαὶ μὲν δακρύει ὑπὸ λύπῃς, κατέδιδε) δὲ ὑπὸ
τῆς αἰχμῆς, ἀπελάνει δὲ τῷ φόβῳ μὴ τι ἐπὶ πῆ ὑπὸ Κύ-
ρῳ. ὁ ἔν Κύρῳ κατέμαθῃ ταῦτα, ἐκάλει) τε αὐτὸν, καὶ

ἂ Οὕτω στωφλεῖται. ὃ Στωφλεῖται. ὃ Ὑπηρετῶν ἀπὸ τῆς
ζαντινῆς ἔργῳ. ὃ Ἀκρῆσαν.

μὲν μὲν ἔλεξεν, ἰδὼν σε, ἔφη. ὦ Αράσας, φοβόμενοι τι
 ἐμὲ, ἐν αἰχμῇ θνήσκεις ἔχοντα. πάντων ἢ τούτων ἰσὺν γὰρ
 θύεις τι ἀκύνειρα^α ἔρωτα, ἀνθρώπους τι οἶδα καὶ μέ-
 λα φρονήτους δοκῶντας εἶναι οἷα πτόησιν ὑπὸ ἔρωτα^β καὶ αὐ-
 τὸς δὲ ἰμωτὺ κητίζων μὴ ὡς κητρίσῃ ὥστε πτωχὸν καλοῖς
 ἡμελλίσῃ αὐτῶν. καὶ σὺ δὲ τέτυξέ^γ πρόσμικτα^δ ἰσὺν αἰ-
 πὸς ἡμῖν. ἰσὺν γὰρ σε συκκοθίρεξά τέτυξεν ἀμφοτέρω^ε πρόσμικτα.
 ὁ Αράσας ὑπολαβὼν εἶπεν, ἀλλὰ σὺ μὲν ὦ Κύρι, ἐπαύ-
 τε ἔμμεν^ς εἰ οἷσθα^ς καὶ πάλλα, πρῶτος τι καὶ συνηνέμων^ς ἔ-
 κρηπτόν^ς ἀμφοτερόθεν. ἰμὲν δὲ, ἔφη. καὶ οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι
 κητάνυσαν τῇ ἄχρῃ. ὡς γὰρ ὁ θρῦς διήλθῃ^ς ἐμὲς συμφορᾶς,
 οἱ μὲν ἰχθυοὶ ἐφθίνονται μοι, οἱ δὲ φίλοι ἀποσπέντες συνέ-
 λαύουσιν ἐκποδὸν ἔχειν ἡμετέρον, μὴ τι καὶ παῖδα ὑπὸ σὺ, ὡς
 ἡδικηκότες^ς ἡμῶν μεγάλα. καὶ ὁ Κύριος^ς εἶπεν, εὖ τρίτω ἰδοι,
 ὦ Αράσας, ὅτι ταύτῃ τῇ δόξῃ οἶ^ς τ' εἰ ἐμὲ τι ἰσχυρῶς χα-
 λείσῃ, καὶ τὺς συμμάχους μεγάλα ἀφιλήσῃ. εἰ γὰρ θρῦς^ς,
 ἔφη ὁ Αράσας, ὅς, τι ἰσὺν σε ἐν κρητῷ αἰ^ς θρῦσιν αὐ^ς χρή-
 σιμ^ς. εἰ τρίτω, ἔφη, ἀποσπένεται^ς ἡμὲν φάρι^ς ἐφίλοις
 εἰς τὺς πολέμους ἐλθόντων, οἷμαί^ς σε πιστεύω^ς ὑπὸ^ς ἔ^ς πολε-
 μίων. ἔγωγε καὶ μὴ δέ^ς, ἔφη, ὁ Αράσας, καὶ ὑπὸ^ς ἔ^ς φίλων
 οἶδα ὅτι ὡς σε πιστεύω^ς λόγῳ ὡς περιχέριμι. ἔλθεις ἂν τρί-
 τω, ἔφη, ἡμῶν, πείσῃς οἷδός^ς τῶν πολέμων. οἷμαί^ς δὲ καὶ λό-
 γον καὶ βυλόμεν^ςτων κρινόντων αἰ^ς σε πείσῃς^ς ἄλ^ς τι πιστεύ^ς, ὥστε
 μηδὲ εἶναι σε λελθόντα ὡς βυλόμενα εἰδέναι. ὡς πρόσσεται^ς ἢ,
 ἔφη, ἡδὴ νυνί^ς καὶ γὰρ τῷ^ς, ἰδοι, εἰ^ς ἔ^ς πείσῃ^ς ἔγωγε, τὸ δὲ-
 κῆν^ς μα^ς ὑπὸ σὺ^ς ἡμετέροις^ς τι παρὶν^ς ἐκπιστεύω^ς. ἢ καὶ
 διωκῇ, ἔφη, ἀπολιπὼν τέλει καλῶν Πάσθας; δύο γὰρ, ἔφη
 ὦ Κύρι, σαφῶς ἔχω ψυχάς. νῦν τῷτο φιλοσοφῶ^ς μὲν^ς ἔ^ς
 αἰδῶ^ς σφίσι^ς ἔ^ς ἔρωτα^ς. ὡς γὰρ δὴ μία γε ὑπὸ ἄμφο^ς ἀγαθή
 τί^ς ἐστὶ καὶ κακὴ, ἐστὶ ἄμφο^ς καλῶν τι καὶ αἰχρῶν^ς ἔργων ἰσῶν, καὶ
 τινὸς^ς βυλῆται^ς πρῶτῃ^ς. ἀλλὰ^ς δηλονότι δύο ἐστὶν ψυχαί, καὶ
 ὅταν μὴ ἡ ἀγαθὴ κρατῇ, τὴ καλὰ πρῶτῃ^ς. ὅταν δὲ ἡ πα-
 νηρα^ς, τὴ αἰχρὰ^ς ἐπιχρεῖ^ς. νῦν δὲ, ὡς σε σύμμαχον ἔλαβες,
 κρατεῖ^ς ἡ ἀγαθὴ καὶ πάντε^ς πολὺ, εἰ τρίτω καὶ σὺ δὲ καὶ πο-

L. 1. 6. 17

^α Ἠπείσθαι. ^β Αρμολῆν. ^γ Ἰσως. ^δ Μαλλήματα.

ρῶντος, ἔφη ὁ Κύρῳ, ὡς χρὴ ποιεῖν, ἵνα κακίοις πιστότε-
 ρος ἐξέβηται τὴν αὐτοῖς τὰ παρ' ἡμῶν, ἔστιν τι ἐξέβηται ὡς αὐ-
 τῶν τὰ παρ' οὗ λαγνόμενα ἐμποδῶν μεγάλῃ· αἱ εἰς αὐτὰ βύ-
 λονται πρᾶξις. (εἴη δ' αὖ ἐμποδὸν εἰ ἡμῶς φαίης παρε-
 σκευάζοντα ἐμβάλλειν πρὶν ὅκειναι χρόνῳ. ταῦτα γὰρ ἀκού-
 οντες ἦτοι αὖ πάλιν διήναι ἀγροῖζουσιν, ἐκπύς τις φοβερόν· ἔ-
 σθαι τῶν οἰκτρῶν) καὶ ῥῆσι, ἔφη, παρ' οἰκείοις ἐπιτελέσαι χρὴ-
 τον. αἱ γὰρ αὖ ποιεῖσθαι οὐκ ἐξυμνεῖται ἡμῶν ὥς, ταῦτα μέγιστον
 ἡμῶν κατὰ ἐκδύναμις. συμβεβῆκε δ' αὐτοῖς καὶ ἀντιπείθεσθαι
 ὅσην αὖ δόκη κρίνεται εἶναι. ὅταν γὰρ σὺ ἀπείλῃς εἰδέναι δακνῶν
 τὴν ταῖς αὐτῶν, ἀνασχεθῶν ἔπειτα τὰ χεῖρα αὐτοῖς. μαθεύουσ-
 στον γὰρ οὐκ ἔχουσιν καὶ ἐν πᾶσι ἀλλήλοις μαθητέον, ἐξ ὁποῦρου
 ὑπακούονται. Ἀράστας μὲν δὴ ἔπαις ἐξελθὼν, συλλαβὴν τὴν πισ-
 ταύτας θρασυνοῦν, καὶ εἰπὼν ὥς τις πῶς οἶα φῶς συμφέρειν τὰ
 πρᾶγμα, ὡς γὰρ.

7. Ἡ δὲ Πάνθη, ὡς ἤδη οἰχόμενοι τὸν Ἀράσταν, πύμ-
 ψαστα ὥς τὸ Κύρῳ εἶπε, μὴ λυπῶν, ὁ Κύρῳ, ὅτι Ἀράστας
 οἴεται εἰς τὴν πολέμειαν. εἰν γὰρ ἐμὲ πύμψαι ὥς τὸ
 ἐμὲ αἰδέσθαι, ἔγωγε οὐκ ἀνέδεχομαι ἥξειν πολὺν Ἀράσταν πιστέ-
 ρον σοι φίλον, καὶ διοικῶν δὲ οἷός ἐστι ὅπως αὐτὸν αὐτῶν ἔχον
 παρίστα σοι. καὶ ἥ δ' ἂν πατὴρ τὸν γυνὴ βασιλεύσει· φίλος δὲ
 αὐτῇ· ὁ δὲ τῶν βασιλεύων ἐπιχειροῦντες πρὸς ἐμὲ καὶ τὸν ἀν-
 δρᾶ ἀγαθῶς ὡς ἀλλήλων. ὑβριστεῖν ἔννομον αὐτῶν, οἷός ἐστι
 ὅπως αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν οἷός ἐστι ἀπικαταίειν. ἀ-
 κούσας ταῦτα ὁ Κύρῳ καλεῖται πύμψαι ὥς τὸν ἀνδρᾶ. ἡ δὲ
 ἐπιμύνη ὡς δὲ ἔγνω ὁ Ἀβερδῶν τῶν παρὰ τῆς γυναικὸς
 σύμβουλα, καὶ πᾶσι δὲ ἡδύτατος ὡς εἶχεν, ἀσπρόν πορεύεται
 ὥς τὸν Κύρῳ, ἵππας ἔχον ἀμφὶ τῆς διακίβης. ὡς δὲ ἔω
 ὥς τῆς τῶν Πιστῶν σκοποῖς, πύμψαι πρὸς τὸν Κύρῳ, αἰ-
 σῶν δὲ ἐμὲ. ὁ δὲ Κύρῳ ἰσθὺς ἄγχι καλεῖται αὐτὸν πρὸς τὴν γυ-
 ναῖκα. ὡς δὲ ἰδὲ τὸν ἀλλήλους ἡ γυνὴ καὶ ὁ Ἀβερδῶν, ἡσπᾶ-
 νοντο ἀλλήλους ὡς εἶχες ἐκ δυνάμειν. ἐκ τούτου δὲ λίγη ἡ
 Πάνθη τὸν Κύρῳ τὴν ἐσιότητά καὶ τὴν σφραγισμένην, καὶ τὴν
 πρὸς αὐτὴν ἐκτελεῖται. ὁ δὲ Ἀβερδῶν ἀκούσας εἶπεν, τί αὖ ἐν

κὴν βάρε^α ἔκαστον τὸ ζεύγος. σκόδι μὲν ἢ βάρε^α ἀμφὶ τὰ εἰ-
κροὶ καὶ πρὶς πάλαντα^β καὶ ζεύγ^γ. ὅτι πύργου, ὡς ὅτε τρα-
χηλὴς σκλήρης, τῶν ξύλων^δ πύχ^ε ἔχοντων καὶ εἰς τοὺς ἀνδρά-
ς ὅπως, τέτοιον ἔχοντες ἑλπίοι ἢ πιστικῆς πάλαντα ἑ-
καστὸν ζεύγος τὸ ἀγῶνον. ὡς δὲ ἴστω ὑποορεῖ ὅταν τῶν ἀγῶ-
νων, περισκοπῶντες ὡς ἄρα ἄξων τὰς πυργαίας σὺν τῇ τρα-
τομέλει, νομίζων τῶν ἐν πολέμῳ πλοισιῶν, ἄρα σπηλῶν
τε εἶναι καὶ διακοσμήσειν καὶ δίδαιμονίαν.

L. 3. 6. 12.

11. Ἡδὸν δὲ ἐν τέτῳ τῷ χρόνῳ καὶ παρὰ τῷ Ἰνδῷ χρήμα-
τα ἀγῶνις, καὶ ἀπὸ γέλαστος αὐτῶν ὅτι ὁ Ἰνδὸς ἐπιστάτης τοῦ αἵ-
μα, ὁ Κύρις, ἡδοναί^α ὅτι μοι ἀπὸ γέλαστος ὡς ἰδὼν, καὶ βέλτομαί
σε ξεί^β εἶναι, καὶ πῶς σὺ χρήματα^γ καὶ ἄλλων δὲ καὶ μὲν-
τιμῶν. ἐπιστάτης δὲ τοῖς πυρὶ ἡμῶν ποιεῖν ὅ, π ἂν σὺ κι-
λῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Κύρις^δ εἶπεν, κίλῶν τῶν ἡμῶν τὰς μὲν
ἄλλας μὲν ἔστιν ἔστιν καὶ σκλήρως, φυλάττειν τὰ χρήματα^ε,
ζῆν ὅπως ἡμῶν ἡδοναί^α τῶν δὲ μοι ἰδὼν, ὡς ἡμῶν εἰς τὰς
πολιτείας, ὡς παρὰ τῷ Ἰνδῷ εἶπεν, συμμέτρως, καὶ τὰ ἐκεί^β με-
τρίως, ὅ, π ἂν λέγωσι τὴν καὶ ποιεῖν, ὡς πᾶσι ἀπαγῶνις
ἐμοὶ τὴν καὶ τῷ Ἰνδῷ. καὶ τῶν μὲν μοι καλῶς ὑποστηρίχθαι, ἔπ
μετρίως ἡμῶν γὰρ ἐστὶν αὐτῶν τέτῳ ἢ ὅτι χρήματα^γ πᾶσι ἀ-
γῶνις, καὶ ἢ οἱ μὲν δὲ οἱ οἰκίαις καὶ σκοποὶ ἔστιν ἄλλο δὲ
ναὶ^δ εἰδότες ἀπαγῶνις ἢ ὅτι πᾶσι ἔστιν οἱ δὲ τῶν
οἰκίαις ἡμῶν ἀνδρῶν ποικίλως καὶ τὰ^ε βελόμενα καὶ μετρίως
γίνονται. οἱ μὲν δὲ Ἰνδοὶ, ἀκούσας ἡδοναί^α καὶ ξενιστοί^β τότε
παρὰ Κύριον, συσπασσάμενοι τῇ ὑστέρῳ ἐπορεύοντο, ὑποχό-
μενοι ἢ μὲν καὶ μετρίως ὅτι ἂν δυνάμει^γ πλοῖσιν ἐν τῇ πολε-
μῶν, ἡδοναί^α ὡς δυνάμει^β πᾶσι.

12. Ο δὲ Κύρις^α τὰ τι ἄλλα ὡς τὴν πόλιν παρὰ σκό-
διζεν μεγαλοπρεπῶς, ὡς δὲ ἡμῶν ἐν τῇ μικρῇ ὑπονοῶν πρὸς
τὴν ἐπιμαρτυρίαν δὲ ἢ μόνον ὡς ἰδὼν τοῖς συμμέτρως, ἀλλὰ^β
ἔστιν ἐν τῇ πόλιν πρὸς ἀλλήλους τοῖς φίλοις ὅπως αὐτοὶ ἔκαστος
φανῶν^γ καὶ εὐπορεύεται καὶ ἐπιπικνύεται καὶ ἀκροατικῶς καὶ
πρὸς κῶν καὶ φιλοπονώται. ταῦτα δὲ ἐξ ἑρμῆ^δ ἐπὶ τὰς

^α Ἡν ζεύγος δὲ πύργου. ^β Πάχως ὄντων. ^γ Κέρει, ὅτι
ἀπὸ γέλαστος. ^δ Βελόμενα. ^ε Ὡς ἂν δυνάμει.

ἡράς ἡξάγων, καὶ πμῶν τὰς κρητῆρας ἐκταχῆ· καὶ τὰς ἀρχαίας
 δι' ἧς ἰώρην ἐπιμυλόμενος τὰτα ὅπως οἱ αὐτῶν κρητῆρας
 ἴσται) τρανῶται, καὶ τὰτας ἐπαυῶν τε παρώξυνε· ἔχαριζομενος
 αὐτῆς ὅ, π δυνάτω. οἱ δὲ ποτε ἡσῖαν ποιούτω καὶ ἰορτῶν ἀγῶνι,
 καὶ ἐν ταύτῃ ὅσα πολέμους ἐνέχευε μελιτῶσιν οἱ ἀνθρώποι, πάν-
 τινι τῶντιν ἀγῶνας ἐπέει, καὶ ἄλλα τοῖς νικῶσι μεγαλοπρεπῶς
 εἰδὼν, καὶ ἡ ποικίλ δόξυμια ἐν τῷ στρατόμαχῳ.

L 1. 6. 24
 L 2. 6. 6.

13. Τῷ δὲ Κύρῳ χιδοὶ π ἡδὴ λυσιπλοισμῶν ἦν ὁπόσα ἐ-
 βάλω ἔχων τρανῶσαι, πολλὰ τ' μηχανῶν. καὶ ἦ οἱ Πέρσαι
 ἰσπῆς ἐκπλεῖν ἡδὴ ἦσαν εἰς τὰς μυριάδας· καὶ τὰ ἄρματα τὰ
 ὀριπληθόρην ἅπ' αὐτῶν κρητοκύναν, ἐκπλεῖν ἡδὴ ἡν εἰς τὰ
 ἑκατὼν, ἅπ' Ἀβραδάτης ὁ Σύσιος· ἐπιχείρησε κρητοκύναν ὅ-
 μοια τοῖς Κύρῳ, καὶ ταῦτα ἐκπλεῖν ἡν εἰς ἄλλα ἑκατὼν. καὶ τὰ
 Μηδικὰ δὲ ἄρματα ἐπιπίκει Κύρῳ· Κυαξάρην εἰς τ' αὐτῶν
 τρέπονι μετὰκύναν ἐκ τῆς Τρωϊκῆς καὶ Λιβυκῆς διφρεῖας· ἔ-
 κπλεῖν καὶ ταῦτα ἡν εἰς ἄλλα ἑκατὼν. καὶ ἐπὶ τοῖς κρημῶν δὲ
 ὀκτωβέρην ἦσαν ἄνδρες δύο ἐφ' ἑκάστῳ τρέπονι. καὶ ὁ μὲν πλε-
 ῖος τρεῖς ἔπλετο ἔχων τὴν γνώμην ὡς ἡδὴ πατιπλῶς κρητοκύν-
 ας, καὶ ὁ δὲν ὅτι τὰ τ' πολυμῶν.

14. Ἐπεὶ δὲ ἔπλετο λυσιπλοῖν ἦλθον οἱ Ἰνδοὶ ἐκ τ' πολυ-
 μῶν, ἧς ἐπιπομπῇ Κύρῳ ἐπὶ ἡ κρητοκοπή. καὶ ἔλθον ὅππ
 Κρητοκοπή, ἡμῶν καὶ τρεπτηρῶ πάντων ἡρημῶν· εἴη τῶν
 πολυμῶν, διδομῶν δὲ εἴη πῶσι τοῖς συμμάχοις βασιλεῦσι
 πῶσι δυνάμει ἐκπλεῖν παρῆται, χρέματ' δὲ εἰσφέρειν παρῆ-
 ποικα, ταῦτα δὲ πλεῖν καὶ μετὰμῶν ἧς δυνάμει, καὶ δυνά-
 μῶν οἷς δέοι· ἡδὴ δὲ καὶ μετὰμῶν εἴη ποικα μὲν
 Θρακῶν μαχαροφόρων, Λιγυπῶν δὲ ὠσπλῶν καὶ ἀεθμῶν
 ἔλθον εἰς διδομῶν μυριάδας σὺν ἀσπίσι ταῖς ποδῆραισι, ἔδ-
 εῖσι μυριάδοις (οἷα τ' καὶ ἡν ἔχουσι) καὶ κρητοκοπή· ὠσπ-
 πλῶν δὲ καὶ Κυπρίων τρεπτόματ' ἐπὶ, παρῆται δὲ ἡδὴ καὶ Κίλι-
 κῶν πῶν καὶ Φρυγῶν ἀμφοτέρων, καὶ Λυκαόνων καὶ Παφλα-
 γῶν καὶ Καππαδόκων καὶ Αρμενίων· ἔδ-
 εῖσι τῶν Βα-
 βυλῶν· ἀρχὴν τὰς Ἀσσυρίων, καὶ Ἰωνας δὲ καὶ Αἰολίας, καὶ

L 7. 6. 9
 16. 20.

α. Αὐτῶ. β. Καρτοκοπή. γ. Περσῆ δὲ ἔκ. γ. τρεπτόμα, πρ.

χιδοὶ

χρὸν πάντα τὰς Ἑλλῆνας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἰποικῶντας περὶ
Κροίσῳ λυσιγένοισι ἐπιδότω· ππομφόνην δὲ Κροίσῳ καὶ εἰς
Λακεδαιμόναια ἀπὸ συμφορῆς, συγγένοισι δὲ τὸ γράψωμεν
ἀμφὶ τὸν Πακιδωλὸν ποταμὸν, ὡς οἰόμεθα δὲ μίλλην αὐτὰς εἰς
Θυβάρια, (ἴδτω καὶ νῦν ὁ σύλλογος τῶν ὑπὲρ βασιλείας Βαρ-
βάρων ἔχεται Συβρίας) καὶ ἀγροῖν πᾶσι παρηγέσθαι εὐαδ-
ῶν καὶ κρίνειν· χρὸν δὲ τούτοις ταῦτα ἔλθω καὶ οἱ αἰχμαλώτοι
(ἰμμελῆτο γὰρ ὁ Κύρος ὅπως αἰλίσκοιτο παρ' αὐτῶν ἱμμελῆ πύ-
σσοις π' ἱμμελῆ καὶ δέλοις ἰοικῶντας καὶ ἀσκόπους, ὡς αὐ-
τομύλλης) ὡς ἔν ἡκαστῇ ταῦτα ὁ στρατός τε Κύρου, ἐν Φρογυλῇ
π' ἱμμελῆ ἰγνίτω, ὡς οἱ ἐκτός, ἡσυχάειν π' ἢ ὡς εὐαδῶν
διεισώτων, φανδροὶ π' οἱ ποταμοὶ ἢ πᾶν ἰφαινότω· ἐλυπῶν
ἔπ' καὶ μετὰ τὸ πάντα ἀλλήλους ἐρωτῶντων ἀπὸ τούτων καὶ
ἀφελισθῶντων.

ἰμμελῶντο

15. Ὡς δὲ ἦσαν οἱ Κύρος φέροντες ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν τῇ στρατιᾷ,
συγκρατῆς τὰς τι ἀγροῖν τῶν γράψωμεν, καὶ πάντα ἐπὶ
συν ἄφροντων βλάβῃ ἰδοὺ π' ἰγνίτω, καὶ ὡς οἱ μίλλης
ἐν ὠφελείᾳ, ὡς οἱ δὲ τοῖς ὑπερῷοις, ἔαλλ' ἔπειτα βύλοι-
το γὰρ ὁ πολέμοις ἢ ὡς οἱ ἐπιδότω ἀκκαμῶν τῶν λόγων, μὴ
καλῶν, ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἔλιξε τριάδεις, Λιθρὶς συμφορῆς,
ἴδτω καὶ ὑμῶς συνῆλθον, ἰδὼν πᾶσι ὑμῶν, ἐπεὶ αὖ ἀφ' ἑαυτοῦ
ἔλθω ἐν τῇ πολέμοις, πᾶν ἰοικῶντας π' ἰοικῶντας ἀφ' ἑαυτοῦ
ἐκείνους καὶ μοι γινώσκοντες εἶναι εἶπες ὑμῶν ὅτι μὴ οἱ ἔπολε-
μοι λέγονται συγγένοισι διδοίκεν, ὅτι δὲ ἡμῶς πολὺ μὴ
πολλὰς συνῆλθον νῦν ἢ ὅτι ἐν ἑαυτοῖς ἰκίνας, πολὺ δὲ ἄ-
μεινον συνῶν ὅτι παρ' ἑαυτοῖς ἰκίνας νῦν ἢ ὡς οἱ ταῦτα δὲ
ἐρῶντες ἢ γὰρ οἱ π' ὡς οἱ ἴδτω, π' δὲ τ' αὐτῶν ἰποικῶντας
εἰ νῦν διδοίκεν, εἰ ἡμῶς πᾶσι τὰ παρ' ἡμῶν νῦν ὅτι ταῦτα
ἀνῆλθον ἡμῶν ὡς οἱ ἰοικῶντας; καὶ ὡς οἱ μὴ ἡμῶν, ἴδτω, ὅτι
εἰ ὡς οἱ νικησάμεν ἡμῶς ἔτοι πάλιν ἔρχονται, ἴδτω ἐν ταῖς
ψυχαῖς τὸ πᾶν νικῶν ἐκπῶντας, ἴδτω δὲ, οἱ τοῖς ἐκπῶντας
τῶν ποταμῶν καὶ ἀφελισθῶντας π' ἢ ἀφελισθῶντας, νῦν οὗτοι

α Θυβάρια. καὶ, Θυμβάρια. καὶ, Θυμβάρια. καὶ, Θυμ-
βάρια. β Προσέταται. γ Πολέμοις συγγένοισι διδ. δ Θείοις.
ε Αφελισθῶντας.

ζάσασθαι, σωισκυθραιπάσασθαι, ἔφοβόμην, ἀλλὰ πειποι-
 ῆσθαι αἱ ἡδὲ καὶ τὸ τοῦ βελόμην. ἀλλὰ ἦ ἰπὶς ἔσθαι Συρίαις
 μόνοις ἀγωνίεσθαι, ὅπερ σίτη πολὺς καὶ πρὸς αὐτὴν ἴση, ἔφο-
 νικας οἱ καρποφόροι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ Λυδίας, ἵστα πολὺς μὲν
 οἶνόν, πολλὰ δὲ σύκκα, πολὺ δὲ ἔλαιον, γαλακτὶα δὲ ποσο-
 κλύει, καὶ ὡς πλεία ἐχέται ἢ ὅσα τις ἐσθλὴν ἀγασθαι ταύ-
 τα, ἔφη, ἐνομόμην, ὅσπερ ἐχέμεθα, ἀλλὰ παρρησίαν ὡς
 μάλιστα, ἵνα ἡῖτον καὶ τῶν τῆς Λυδίας ἀγασθαι, ἀπολαύσασθαι.
 ὁ μὲν ἔτιωσ ἔπειν· οἱ δὲ σύμμεχοι πύσις ἡδονῶν τε τῆς λόγῳ
 καὶ ἐπὶ νήσαν.

17. Καὶ μὲν δὴ, ἔφη ὁ Κύριος, ὦ ἄνδρες, δοκίμῳ καὶ
 ἵνα καὶ ἐπὶ αὐτὸς ὡς τάχιστα ἵνα ποσῶν μὲν αὐτὸς φησὶν μὲν
 ἀφικόμενοι, ὡς διωόμεθα, ὅπερ τα ἐπιλήθονα αὐτοῖς συζήτη-
 ῖντα δὲ ὅσα αἱ ἡῖτον ἰσχυρὰ, τῶν τῶν μὲν τὰ πρὸς ἡμῶν
 αὐτοῖς ἐνρήσασθαι, πλείω δὲ τὰ ἀπὸ ἡμῶν. ἰσχυρὸν δὴ οὕτω λίγῳ εἰ
 δὲ τις ἂν ἄλλως πως γινώσκῃ ἢ ἀσφαλέστερον ἵνα ἡ ῥῆσιν ἡ-
 μῶν, διδασκίτω.

18. Ἐπεὶ δὲ σινηγέρουσι μὲν πολλοὶ ὡς ῥῆσιν ἡ ὅτι τάχ-
 ῖσθαι πορεύεσθαι ἐπὶ τὰς πολιμίας, ἀντίλογον δὲ ἐδίδε, ἐκ τῶ-
 ν δὴ ὁ Κύριος ἤρχετο λόγῳ τῶνδε· ἄνδρες σύμμεχοι, καὶ μὲν
 ψυχῇ καὶ τὰ σώματι ἔσθαι ὅσα οἱς διὰ τῆς ῥῆσιν, ἐκ πολ-
 λῶν ἡμῶν σὺν ἡμῶν παρεσκευάσθαι· νῦν δὲ τὰ ἐπιλήθονα διὰ εἰς
 πῶς ὁδὸν συσχευάσθαι αὐτοῖς τε ἡμῶν ἔσθαι ὅσους τῶν τῶν
 ῥῆσιν, μὴ μῦθον εἰρησιν ἡμῶν. ἰσχυρὸν δὲ λογιζόμενοι ἐνρί-
 σκω πλείων ἢ πέντεκαίδεκα ἡμερῶν ἵστανται ὁδόν, ἐν ἡ ἔσθαι
 ἐνρήσασθαι τῆς ἐπιτηδίων. ἀνισκύνασθαι ἦ, τὰ μὲν ὑφ' ἡμῶν,
 τὰ δὲ ὑπὸ τῶν πολιμίων ὅσα ἰδιώματα. συσχευάσθαι ἔν τῇ
 σίτῳ μὲν ἱκανόν· (αἶσθαι ἦ τῶν τῶν ἔτι μάλιστα ἔτι ζῆν διωόμε-
 νη αἱ) οἶνον δὲ τοσούτον ῥῆσιν ἔχον ἔσθαι ὅσους ἱκανὸς ἵσται
 ἰδίῳ ἡμῶν αὐτὸς ὑδρεποταίν. πολλὰ γὰρ ἴση τῶν ὁδῶν αἰσθῶν,
 εἰς ὡς ἐδὲ ἂν πῶν πολλὴν οἶνον συσχευάσθαι, ἀφαιρέσθαι.
 ὡς ἔν μὴ ἐξαπίνης αἰνοὶ γινόμενοι νοσήματα ἀπὸ πῶν μὲν,
 ὡς ῥῆσιν ποιεῖν· ἐπὶ μὲν τῶν σίτῳ νῦν ἔσθαι ἀρχόμεθα πῶν ἡ-
 δον. τῶν τῶν ἦδη ποιεῖντες ἔσθαι πολλὴν μελαβόλῳ μὲν. ἔσθαι ὅτι

ἀλφειοῖσι, ὕδατι μεμιγμένῳ καὶ τῷ μέζαν ἰδίῃ· καὶ ὅτις
 ἀρβυλοῖται, ὕδατι διδυμένῳ τ' ἀρβυλ. καὶ πάλιν ἐφ' ἃ δὲ πάλιν
 μετ' ὕδατος ἔσται πλείονα ἰσχυρά. καὶ δὲ τ' οἷον ἐπι-
 πνοίαν, ἐδὲν μεῖον ἔχουσιν ἢ ψυχὴ ἀναπαύσεται. ἔπειτα δὲ καὶ
 ἔσται καὶ τὸ δίδυπον ἀφαιρῆναι καὶ, ὡς ἂν μετὰ μὲν ὑδροπότηται
 γλυκύμοροι. ἢ καὶ κατὰ μικρὸν ἢ μετὰ πολλὰς πᾶσαν ποιῇ φύ-
 σιν ὑποφύειν πᾶσι μετεβολαῖς. διδάσκει δὲ καὶ ὁ Θεὸς, ἀπάρων
 ἡμᾶς κατὰ μικρὸν ἐκ τοῦ ἡμῶν εἰς τὸ ἀνέχεσθαι ἰσχυρὰ
 θάλατταν, καὶ ἐκ τοῦ θαλάσσης εἰς τὴν ἰσχυρὴν ἡμῶν. ὅτι καὶ κατὰ
 μικρὰς, εἰς δὲ δι' ἰσχυρὰς ἐκτείνονται ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι. καὶ
 τὸ τῶν σωματικῶν δὲ βάρους εἰς τὴν ἐπιτήδεαν κατὰ δυνάμειν
 καὶ μὲν καὶ ἐπιτήδεαν ἀφαιρῆναι ὅσα ἄχρηστα ἔσται. σωματικῶν
 δὲ ἐνδεχόμενα μὴ διδῶναι ὡς ἐκ τῆς κατὰ φύσιν, εἰ δὲ
 μὴ, ἐμὲ αἰσθάνει. ἰδίῃς μὲν οὖν ὅταν ἐπὶ ἀφρονεῖται παρῆ-
 σαι, πολλὰ καὶ ὑμῶν οὖν καὶ ἡμῶν ἐπιπλεῖν. ὅσα δὲ καὶ συν-
 ἰσχυράσθαι ὅσα ἐπὶ ὅξεια ἐπιπλεῖν καὶ ὀρμητικὰ καὶ ἀλμυρὰ
 ταῦτα καὶ ἐπὶ οἷον πάλιν καὶ ἐπιπλεῖν ἀρκεῖ. ὅταν δὲ ἐκ-
 βαίνωμεν εἰς ἀκέραια, ὅπου ἡμᾶς εἰσὶν ἡδὴ οἷον λαμβάνειν,
 καὶ ὀρμητικὰ καὶ αὐτῶν παρὰ φύσιν αἰσθάνονται ὡς σιλοποιήσονται.
 ταῦτα καὶ κατὰ φύσιν τῶν σιλοποιήσων ὀρμητικῶν, σιλοποιήσονται
 δὲ καὶ καὶ ὡς αἰσθάνονται δίδονται ἄνθρωποι. τῶν καὶ ὁ μὲν
 ὄγκος καὶ μικρότερος, καὶ δὲ τὴν καὶ τῶν καὶ, καὶ αἰσθάνονται
 ἔχον δὲ καὶ ἐκ τῶν καὶ. καὶ καὶ πλείονα καὶ ἀνθρώποις καὶ ἰσ-
 χύει ἡμῶν ἡρῶν. ὡς καὶ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ φύσιν ἡμῶν
 αἰσθάνονται ἀρκεῖν, καὶ μὴ πᾶσι ἔχον ἀρκεῖν. ὅτις δὲ πλείονα
 καὶ πλείονα ἐκτείνονται, ἀρκεῖν καὶ ἐκτείνονται μὴ ἐκτείνονται. ἀρκε-
 ῖν δὲ καὶ πλείονα φέρειν. ὁ καὶ λόγῳ ἀρκεῖν, ἐκτείνονται καὶ τῷ
 ψυχῇ πλείονα. ἐπὶ καὶ πᾶσι αἰσθάνονται, λόγῳ ἀρκεῖν
 καὶ πλείονα. ἔχον δὲ καὶ ἐκτείνονται πλείονα καὶ ἀρκεῖν καὶ ἀρκε-
 ῖν. ἐκτείνονται δὲ καὶ τὰ ἀρκεῖν πλείονα καὶ τὰ ἀρκεῖν πλείονα
 εἶναι. ἔχον δὲ καὶ τὰ ἀρκεῖν πλείονα ὅρανα ἐπὶ ταῦτα πλεί-
 ον. καὶ καὶ ἀρκεῖν καὶ κατὰ φύσιν πλείονα πλείονα. τὸ δὲ ἐφ'
 ἡμέραν ἀρκεῖν ὅλας τινὲς ἐκ τῶν καὶ ποιῶν. ἔχον δὲ καὶ

^a Παράλλαξις.

Ἐ ἀμύνω καὶ σμινύλω κατὰ ἀμφοτέρων ἐκείνων, καὶ κατὰ τὸ ναυ-
 φόρον δι' αἰνίαν καὶ δρεπάνιοι. ταῦτα γὰρ καὶ ἰδίᾳ χρησιμὰ ἐ-
 κείνῳ, καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς πολεμικῆς ἀφελίμῃ γίνεσθαι. τὰ μὲν οὖν
 εἰς τροφὴν δίδονται οἱ ἡμέτεροι τῶν ὀπλοφόρων ἐξαιρέτως τὴν
 ἐφ' ἑμῖν αὐτοῖς. καὶ γὰρ διὰ παρεόντων ὅτε ἂν τις διήται τῶντων
 ἡμεῖς γὰρ τῶντων ἐνδείκνυται ἐσόμεθα. ὅσα δὲ καὶ τὰ ὑποζύγια κα-
 λούμεν ἔχουσιν ἡμεῖς οἱ τῶν ὀπλοφόρων ἀρχόντες ἐξαιρέτως, Ἐ τὸν
 μὴ ἔχοντα κατὰ σκευὴν ἀναγκάζει. ἡμεῖς δὲ αὖ οἱ τῶν ὀ-
 δοποιῶν ἀρχόντες, ἔχοντες μὲν ἀπογεγραμμένους παρ' ἑμῶν τὴν ἀ-
 ποδιδόκειμασθαι καὶ τὴν ἐκ τῶν ἀκρογυῶν, καὶ τὴν ἐκ τῶν
 τοξοτῶν, Ἐ τὴν ἐκ τῶν σφινδονητῶν. ^α τῆς οὖν καὶ τὴν
 μὲν ἀπὸ τῶν ἀκρογυῶν πλείων ἔχοντες ^β ἔυλοκότες ἀναγκά-
 ζειν σκευάζεσθαι, τὴν δὲ ἀπὸ τῶν τοξοτῶν, σμινύλων, τὴν δὲ ἀπὸ τῶν
 σφινδονητῶν, ἀμύνω, τῆς δὲ ἔχοντες ταῦτα ὡς τῶν ἀμφοτέρων
 κατ' ἴσας πορεύεσθαι, ὅπως, ὡς τι δὴ ὀδοποιίας, εὐθὺς ἐν-
 περὶ ἦται, Ἐ ἐγὼ, ὡς π δῶμα, ὅπως εἰδὼ ὅποθεν δι' λαοὶ-
 να τῆς τοῦ χρεώσθαι. αἶψα δὲ καὶ τὴν ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ἡλικίας
 ξυν τοῖς ὀρεγμένοις χαλκίαις τὴν καὶ τίκθαι Ἐ σκευεύουσιν, ^γ ὅ-
 πως ὅποσα ἂν διήται Ἐ τοιούτων πεινῶν ἐν τῇ στρατιᾷ, μηδὲν
 ἐκλείπει. ἔτι δὲ ὀπλοφόροι μὲν ταῖς τοῖς ἀπολείπονται, αὐτοὶ δὲ ἐ-
 πίττειν τῶν βελονῶν μισθὸν ὑποκρίνεται ἐν τῷ πλεονέκτησιν ἔ-
 σοι. ὡς δὲ τις Ἐ ἔμπορος βέλονται ἐπιδοῦναι πωλεῖν π βελό-
 νων, τῶν μὲν ὡς φρονιμῶν ἡμερῶν καὶ ἐπιτήδεα ἔχοντες. ὡς δὲ
 π πωλῶν ἀλίσκη, πάντων στήσιν. ἐπεὶ δὲ αὐτῶν οἱ
 παρέλθουσιν αἱ ἡμέραι, πωλησὶ ὅπως ἂν βέλονται. ὅστις δὲ αὐτῶν
 ἔμπορος πλείων ἀγορῶν παρέχων φαίνεται, ἔτι Ἐ παρὰ
 τῶν συμμάχων καὶ παρ' ἑμῶν δύναν καὶ πλεονέκτηται. εἰ δὲ
 τις χρημάτων ὡς σκευάζεσθαι νομίζει εἰς ἔμπλην, γνηστῆρας
 ἐμὸν ὡς σαζαῖν καὶ ἐργασίας ἢ μὲν πορεύεσθαι πω τῇ στρα-
 τῇ, λαμβάνεται αὐτῶν ἡμεῖς ἔχοντες. ἐγὼ μὲν δὲ ταῦτα ὡς ἀγο-
 ρῶν εἰ δὲ τις π καὶ ἄλλο δίδον ἐνορῶ, ὡς ἐμὸν σημαίνω.
 Ἐ ἡμεῖς μὲν ἀποκρίνεται συσκαλεῖσθαι, ἐγὼ δὲ γνῶμα ἐπὶ τῇ ὀρ-

^α Τῶντων δὲ τὴν μ. α. τῶν ἀκρογυῶν καὶ π. ^β ἔυλοκομοι.
^γ Ὅπως ἂν π δὴ.

μῆ. ὅταν δὲ πᾶσι τῶν θανάτου κηλὶς ἔχη, σημανθῇ. παρῆναι δὲ
 285 ἄπαντας πᾶσι σωσεννημέρας ἔχοντας εἰς τὴν πᾶσι θανάτου χύρας
 290 ὡς τὸν κηλὶς αὐτῶν. ὑμεῖς δὲ ὡς κηλὶς, τὴν αὐτῶν
 295 ἔχοντας πᾶσι, εὐτερεσιπῶν. ὡς ἐμὲ πᾶσι 3 συμπελαῖπ,
 300 ἵνα πᾶσι αὐτῶν ἔχοντας χύρας 4 κηλὶς αὐτῶν.

19. Ακουσάντις δὲ ταῦτα οἱ μὲν σκυσοκυλάζοντο, ὁ δὲ ἰ-
¹θύετο. ἰπεί δὲ κηλὰ πὰ ἰερά ἦν ἀρεμῶτο στω τῷ στρατιῦματι
κὺ τῇ μὲρ πρώτῃ ἡμεῖρα ἐξήρατο πιδύσατο ὡς ὁ δυνάτις ἐ-
²γῶτατο, ὅπως εἴ τις πὶ ἐπαλεῖστο μὲρτο εἴη, μιτῆλθοι, κὺ εἴ τις πὶ-
³κτο ἐνδὸ μὲρτο γνοίῃ, τκοτο ἐπιπαρεσκαυάσαστο. Κυαζῆρεης
μὲρ ὅν τῶν Μεδων ἔχων τὲ τράν μιστο, κρετιμῶν, ὡς μη-
⁴δὲ πὰ οἴκοι ἔρημο εἴη. ὁ δὲ Κύροτο ἐπορευετο ὡς ἐδυνατο τῶ-
⁵χστα, τες ἰσπας μὲρ παρῶτες ἔχων κὺ παρῶ τῶν διερῶν η-
⁶τας εἰ σκοπες αἰ ἀναδιδῶζων ἐπὶ τὰ παρῶν ἐνσκοπῶταται
μὲρ δὲ τῶντος ἦγα πὰ σκόλοφορο, ὅπου μὲρ εἰ πιδύον εἴη,
⁷πολλὰς ὁρμαθες ποικύμῶτο τῶν ἀμαζῶν κὺ τῶν σκόλοφόρων
ὅπαιον δὲ ἡ φάλαγγ ἐφίσπαμῆν εἴ πὶ τῶν σκυσοφόρων ὑπο-
⁸λαίπειτο, οἱ παρῶν γῶνις τῶν ἀρχόντων ἐπιμύλοντο ὡς μὴ κω-
⁹λύοντο περιῶντο. ὅπου δὲ σποῖσρα εἴη ἡ ὁδὸς, ἀφῆμῶν πο-
¹⁰ικύμῶν πὰ σκυσοφόρο ἐνθῆν κὺ ἐνθῆν ἐπορεύοντο οἱ ὁπλοφοροῖ
κὺ εἴπ ἐμποδίζοι, οἱ κηλὰ ταῦτα γηρό θροοὶ αὐτῶν στρατιῶν
ἐπιμύλοντο. ἐπορεύοντο δὲ ὡς πὰ πολλὰ αἰ ταξῆς παρῶ ἰαυταῖς
ἔχαστα πὰ σκόλοφορο. ἐπιτέτακτο ἦν πᾶσι τοῖς σκόλοφοροῖς
κηλὰ πᾶσι ἰαυτῶν ταξῆς ἔκαστο ἵνα, εἰ μὴ πὶ ἀνασῶντο ἀπο-
¹¹κωλύοι. εἰ σημεῖον δὲ ἔχων ἔκαστος ταξῆς ὁ σκόλοροτο
ἡγῆτο γηωτὸν τοῖς τῶν ἰαυτῶν ταξῆσιν ὥστε ἀθροοὶ ἐπορεύοντο, ἐ-
¹²πιμύλοντο πὶ ἰχθυοὺς ἔκαστος τῶν ἰαυτῶν ὡς μὴ ὑπολαίποιντο. κὺ
ἔπαι ποιοῦντων ἔπαι ζήτην ἐδῶ ἀνῆλθον, ἀμα τὲ παρῶν αἰ-
¹³παντο κὺ παύσασθαι ἦν, κὺ γῶντο πὰ διοῖται ἔχων οἱ ερεμῶ-
¹⁴νται.

20. Ως δὲ οἱ ἀποστόλοι σκηπτοὶ ἱδοῦναι εἰς τὴν παρίαν ἐρχοῦν

^a Συμβάλλει. ^b Καταμάχηται. ^c Εδυνάτ. ^d Πεδίον.
^e Αμαρτάν' καὶ τῶν σκελ. εἴη ὑπολαίπειτο, οἱ ὄντες, καὶ, Εἴτη
ὑπολ. ^f Οὗ τοῦ ταξιδάρχου σκελ.

γὰς εἶναι παρ' ὑμῶν. καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, ἀλλ' ὦ Ζιὺ μάλιστα λαβοῦν μοι αὐτὸν ῥόον^α ὡς ἐγὼ βέλομαι.

21. Ἐκ τούτων τὰς μὲν αἰχμαλώτους ἀπάγειν ἐκέλευσεν, εἰς δὲ τὰς παρόντας ὡς λέγων τὴν αἰτίαν. ἐν τούτῳ δὲ παρὼν ἄλλος αὐτῶν παρὰ τὴν σκηπάρχην, λέγων ὅτι ἰσχυρὸν ταῖς μισθολογίαις ἐν τῇ παιδίᾳ ἐσθφαίνοντο. καὶ ἡμεῖς μὲν εἶφη, ἐκείθεν ἰσχυροὶ αὐτοὺς βυλομύρας ἰδεῖν περὶ τὸ σφατεῖν. καὶ ἡ σφατὴ ταῖς αὐτῶν αἰσθησὶν ὡς τριάντηα ἰσχυροὶ^β συχνῶς ἐσθφαίνοντο, καὶ μὲντοι κατ' αὐτοὺς ἡμεῖς, ὅπως βυλομύροι λαβοῦν, ὡς δὴ δυνάμεται, τὴν σκοπῆν. ἡμεῖς δὲ ἐσθφμὶ μίαν δικασίαν ἐπὶ ταύτῃ τῇ σκαπῇ. καὶ ὁ Κύριος ἐκέλευσε τὴν σφατὴν αὐτοῖς αἰεὶ ὄντων ἰσχυρῶν ἐλάσσειν ὑπὸ τῇ σκαπῇ ἀδελφῶς τοῖς πολέμοις ἀντιμεινῶν ἔχον. ὅταν δὲ, εἶφη, ἡ δικασίαν ἡ ἡμετέρα λαίπη τὴν σκαπῇ, ἐξαναστάντες ἐπὶ τῇ δικασίᾳ τοῖς ἀντιμεινῶν ἐπὶ τῇ σκαπῇ. ὡς δὲ ὑμεῖς μὴ λυπῶσιν οἱ ἀπὸ τῆς μεγάλης ταῖς αὐτῶν, ἀντιεῖλθε συεῖφη ὡς Ἰσάαα, τὴν χυλοσύναν τῇ ἰσχυρίᾳ λαβόν, καὶ ἐπιφάνηται^γ ἀντὶ τῆς πολέμοις ταῖς. διότις δὲ μηδὲν μὴ εἰς ἀφανῆς, ἀλλ' ὅπως αἱ σκοπαὶ σε ἀφαιρῶσιν ἐπιμεληθῆς πύριον. ὡς δὲ ἀφαιρῶσιν ἀντιμεινῶν τις δικασίαν ἐσθφαίνοντων ὑμῖν πνεύς, δέχοντες φιλικῶς τὰς ἀνδρας.

22. Ὁ μὲν δὲ Ἰσάαας ἀπὸν ὠπλιζέσθαι. οἱ δὲ ἰσχυροὶ ἡλαστον δυνάμει ὡς ἐκέλευσεν. ἀπαντὰς δὲ αὐτοῖς καὶ δὴ ἐσθφς τῇ σκαπῇ Ἀράαας σὺν τοῖς ἰσχυροῖς, ὁ πύριος πύριον καὶ σκοπῇ ὁ φύλαξ τῆς Συσιδ^δ γυναικός. ὁ μὲν ὅτι Κύριος, ὡς εἶδεν, ἀντιμεινῶν ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ ὑπὸ τῇ πύριᾳ πύριον ἐκείθεν. οἱ δὲ ἄλλοι, ὡς ὡς εἶδεν, μηδὲν εἶδοντες, ἐκπύρινοι ἦσαν τῇ πύριᾳ, ὡς ὁ Κύριος εἶπεν, ἀνδρες φίλοι, καὶ ἡμῶν ἀνδρες ἀνδρες. καὶ γὰρ ἡ δὲ πύριος ἀνδρῶν δὲ εἶδον τὰ τὰ ἐξῆς. ἔτ^ε ὅτι αἰχρῇ ἡττηθῆς ὑμῖν ὡς ἔχον, ὅτι ἡμῖν φοβηθῆς, ἀλλ' ὑπὸ ἡμῶν πύριος, ὅπως ἡμῖν ὑμῶν τὰ τῶν πολέμοις σφατῶς τὰ ὄντα ἐξαγαλῆται. καὶ μὲν ὅτι ἐγὼ σὺ ὑμῶν, ὡς Ἀράαας, μίμνηται πύριον καὶ ἀντιμεινῶν

^α Συχνόν. ^β Μίμνηται, εἶφη, καὶ αὐτοὺς. ^γ Ταύτης τῆς σκοπῆς. ^δ Ἐναντίον. ^ε Ἠκεῖν.

ἤσκη καὶ αἰδρας καὶ ^α ἴππους, ὅπως ὁ, π ἂν πρᾶπτεν καμρὸς αἰε
 ἢ, μὴ τάττε ἡμῖν ἐνδὴν ἴππεα δι' σὺ, ἴφη ὦ Λαφῶνα, τὸ
 δῖξιν κίρας ἐκ ὠσπερ καὶ ἐχέας, καὶ οἱ ἄλλοι μυραιοχοὶ κατ'
 νῦν ἴπποι. ὁ μὲν γὰρ ἔα γῶν ὀρίσθαι, ἐδὲν ἀρμενὶ ἵπ καμρὸς
 τὸς ἴππους μισζινυνῶν. παρὰ βίβλιν δὲ τοῖς παλαιαῖς
 ἐ λοκαρῶν ἐπὶ φαλαγγὶ καθίστασθαι, εἰς δὲ ἵπποις ἐκαστὸν
 τὸ λόχον. ὁ δὲ λόχος ὡς ἐκαστὸν εἰκοσιπένταρις. καὶ πρὸς εἴπε
 τὸ μυριάρχον, ἐ δοκῶ μιν σοι, ἴφη, ὦ Κύρι, ἵκανῶς ἐξῆς εἰς
 τοσούτους τίθῃ μιν οὕτως ἔτι βαθυτέρων φάλαγγας; καὶ ὁ Κύ-
 ρος εἶπεν, αἱ δὲ βαθυτέρων φάλαγγας ἢ ὡς ἐκικνέσθαι τοῖς ὀ-
 πλοῖς τῶν ἐναντίων, ^β τί σοι δοκῶσιν, ἴφη, τὸς πολέμιους
 βλώπην ἢ τὸς συμμάχους ὠφελῆν; ἐγὼ μὲν γὰρ, ἴφη, τὸς εἰς
 ἐκαστὸν τούτους ὀπλίταις εἰς μυριάδας ἂν βυλομῶν μᾶλλον π-
 τάχθαι ἔτι γὰρ ἂν ἐλαχίστοις μαχησόμεθα. ἐξ ὅσων μὲντοι ἐγὼ
 τῶν φάλαγγας βεβηκῶν, οἷομαι ἄλλω ἐνερῶν καὶ σύμμετρον
 ποιῆσθαι αὐτῶν ἑαυτῇ. ἀκροβυστὸς μὲν ἐπὶ τοῖς ἡρωικοῖς φέρουσιν
 τάχθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀκροβυστῶν τρέχουσιν. τούτους γὰρ ἀποφασίζοντας
 μὲν ἂν πρὸς τάχθαι, οἱ καὶ αὐτοὶ ὀφθαλμοῖς μηδὲ μῖαν μάχην
 ἂν ὑπομῆναι οὐκ ἐχούσιν; ἀποφασίζοντες δὲ τὸς ἡρωικοῖς φέρουσιν
 μὲν ἂν γὰρ, καὶ οἱ μὲν ἀκροβυστῶν, οἱ δὲ τοξόδοτοις ὑπερτέρων
 ἀποφασίζοντας πάντων λυμάνονται τὸς πολέμιους. ὁ, π ὅλ' ἂν κα-
 κερῶν πρὸς τὸς ἐναντίους, δηλονότι πᾶν τῶν τὸς συμμά-
 χους κατὰ τὴν πλὴν τῶν τοῖς ἐκαστὸν τῶν πᾶσι κατὰ
 μῖαν. ὠσπερ γὰρ οἰκίας ἔπ' αἰὲν λιτολογημέθαι ὀχρῶν, ἔπ'
 αἰὲν τὸ σίγῃ ποιῶνται ἐδὲν ὀφελῶν, ἔτις ἐδὲ φαλαγγὶ
 ἔπ' αἰὲν τῶν ἀποφασίζοντας ἔπ' αἰὲν τῶν πλὴν τῶν, ^γ ὡς μὴ
 ἀγνοοῖ ὅσων, ὀφελῶν ἐδὲν. ἀλλ' ὑμῖν π, ἴφη, ὡς παρὰ βί-
 βλιν τάττειται, καὶ ὑμῖν οἱ τῶν πλὴν τῶν ἀρμενῶν ἐπὶ τῶν
 τὸς λοχῶν ὠσπερ καθίσταται, καὶ ὑμῖν οἱ τὸ τοξότῶν, ἐπὶ τοῖς
 πλὴν τῶν ὠσπερ. σὺ δὲ ὅς τῶν ἐπὶ πᾶσι ἀρχῆς, πλὴν
 τῶν ἔχον τὸς αἰδρας, παρὰ βίβλιν τοῖς ἑαυτῶν ἵπποις τὸ ἐκ-
 εἶναι τὸς κατὰ αἰδρας, καὶ τοῖς μὲν τὸ διὸν ποιῶσιν ἐπικνέσθαι.

^α ἴππους ὁ, π ὅλ' ἂν πρᾶπτεν αἰε καμρὸς ἢ. ^β Τί σοι, ἴφη,
 δοκῶσιν εἶναι τὸς πολ. ^γ Εἰ μὴ ἀγνοοῖ ἔστιν.

24. Κύριος μὲν ἔτι δίδωσιν. Αἰρεθείτης δὲ ὁ Σόφου βασιλεύς ἐπιπρὶν, ἐπὶ σοί, ὦ Κύριε, ἐγαυώθη ὑφίσταται τὸ κατὰ ἀποστολὴν τὸ αἰνῶδες φάλαγγος ταῖς ἐχθρῖν, οἱ μὲν οὖν ἄλλοι δοκέει. καὶ ὁ Κύριος ἀγαθότης αὐτῶν καὶ διδωσάμενος, ἐπὶ-
ρετο τὸς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἀρεστοὶ Πέρσας, εἰ καὶ ὑμεῖς, ἔφη, ταῦτά συγχωρεῖται; ἐπεὶ δὲ οὐκ οἶνοι ἀπακρίβαντο ὅτι ὁ καλὸν εἶη ταῦτα ὑφίσταται, διεκλήρωσεν αὐτούς, καὶ ἔλαχεν Αἰρεθείτης ἡ ἀπὸ ὑφίσταται, ὁ ἐγαυώθη κατὰ τὸς Αἰρεθείτας. τίτι μὲν δὲ ἀποστό-
της, καὶ ἐπαμαληθείτης ὦν ἀποστολῶν, ἰδὲ ἀποποιεῖται, καὶ φυλα-
κὴς κατὰ ἀποστολῶν οὐκ ἐμνησθησιν. τῇ δὲ ὑστέρᾳ ἀποστολῶν ὁ
Κύριος ἐγαυώθη, ὁ δὲ ἄλλος ὁ κατὰ ἀποστολῶν καὶ ἀποδοῖς ποι-
σάμενος ἐξ ἀποστολῶν πολεῖς μὲν καὶ καλοῖς κατὰ, πολεῖς δὲ
ὁ καλοῖς τῶν κατὰ καὶ κατὰσιν. ἀποδοῖς δὲ καὶ ἔπαυς ἀποστο-
ταποδοῖς καὶ ἀποστολῶν, καὶ τὸς μὲν κατὰ ἀποστολῶν ἀποστο-
ταποδοῖς, τὸς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀποστολῶν, ἀποστολῶν ἀποστολῶν. ἀποστο-
ταποδοῖς μὲν κατὰ, ἀποστολῶν δὲ ἀποστολῶν ἀποστολῶν.

25. Καὶ τὰ Ἀθροιστῆν δι τὸ πηγάριον ἄρμα καὶ ἰπποὺν
ὀκτὼ παγκράτους ἐκινύσμεθα. ἐπεὶ δὲ ἱμελλαι τὸ λινοῦν ἡμετε-
ρον, ὃς ἐπιχρύσει καὶ αὐτοῖς, ἐσθλὸν αὐτῶν, καθοφείει αὐτῶν ἢ
Πάνθηα χρυσῶν κράν, καὶ ἀντιορκήσια, ἢ ψίλλια πλα-
τῆα ἀπὸ τῶν κερπύων τῶν χιτῶν, καὶ χιτῶνα πορφυρεῖν ποδῆρη
σολιδωτῶν τὰ κράν, ἢ λόφον ὑακινθινὸν ἐκφῆ. ταῦτα δὲ ἐποιή-
σαντες ἄλλα ἔξ ἀνδρὸς ἐκμετρησάμεθα καὶ ἐκείναι ὅπλα. ὁ δὲ ἰ-
δὼν ἱππομάχοι π, καὶ ἐπήρετο τῶν Πάνθηων, σὺ δὲ πρ, ὦ γυναικα,
συνέψαυσε τὸ σκεῦος χρυσῶν τὰ ὅπλα καὶ ἐποίησεν; καὶ δὲ
ἔφη ἢ ὁ Πάνθηα, τὴν γὰρ πλῆσιν ἄξιον. σὺ γὰρ ἔμελλας, ἢ καὶ
τοῖς ἄλλοις φανῆς οἷα ἔμελλας δοκῆσαι εἶναι, μέγιστον χρῆμα
ἴσῃ. ταῦτα δὲ λέγουσιν ἐσθλὸν π καὶ ὅπλα, καὶ λαοφιλῆς μὲν
ἐπαινεῖται, ἐλπίσας δὲ αὐτῆς καὶ δακρυα καὶ τῶν πα-
ρεόντων.

[illegible]

ὑφ' αὐτοῦ πᾶς λύσις παριστάσθαι ὡς ἀναδυσάμενος ἤδη ἐπὶ
 τῷ ἄρμα. ἐν δὲ τούτῳ ἡ Πάνθηα, ὑποχωρήσας κλισιάσας
 τὴν παρεῖτα πᾶντα, ἔλεξεν, ἀλλ' ὅτι μὲν, ὦ Ἀβραδάτα,
 εἴ τις καὶ ἄλλη πρόποσι γυνή τ' αὐτῆς ἀνδρα μεῖζον τ' ἰαυτῆς
 ψυχῆς ἐπιμνησιν, οἶμαί σε γινώσκειν ὅτι καὶ ἐγὼ μία τέτυκον
 εἰμί. τί ἔν μοι δι' ἧς ἐν ἱερῶν λίγῃ; τί γὰρ ἔργα οἶμαί σοι
 πηκνῶπιον παρεχόμεναι τῶν νῦν λιχθίντων λόγων. ὅμως δ'
 ἔτις ἔχουσι πῶς σε, ὡς ποῦ σὺ οἶδα, ἰπομύνω σοι τὴν ἐ-
 μὴν καὶ σὺν φίλιαν, ἢ μὴν ἐγὼ βεβλήσας ἀν' ἑαυτὴν σὺ ἀν-
 δρὸς ἀγαθοῦ γλυομένου κρητὴ γλῶττι ἐπίστασθαι μῦθοι ἢ
 ζῆν μίτ' αἰχμωομένου αἰχμωομένη. ἔτις ἐγὼ καὶ σὺ τῶν
 παλαιῶν καὶ ἐμαυτῶν ἔξισα. καὶ Κύρῳ δὲ δοκῶ μισαλλῶν πᾶν
 ἡμᾶς ἔχειν ὀφείλειν, ὅτι με αἰχμωαίωτον γλῶττι καὶ ἐξ-
 αμνησιν ἑαυτῶν, ἔτι μοι ὡς δέλλω ἔξισα κακῶν, οὐτὶ
 ὡς ἰλὺθ' ἔσαν ἐν αἰτίῳ ὀνόματι διφυλάξει δὲ σοι ὡς ποῦ
 ἀδελφοῦ γυναικα λαβάν. πῶς δὲ, καὶ ὅτι ὁ Ἀρῶνας
 ἀπίθη αὐτῶν ὁ ἐμὲ φυλάττειν, ὑποχόμενῳ αὐτῶν, εἰ μοι ἑσθ' ὡς
 πῶς σὺ πίμπω, ἔξισα αὐτῶν σὺ πολὺ ἢ Ἀρῶνα πιστί-
 ρον καὶ ἀμνησιν. ἢ μὲν ταῦτα εἰπὼν ὁ δὲ Ἀβραδάτης ἀγα-
 θεὸς τῆς λόγους, καὶ θῆκεν αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἀναβλέ-
 ψας εἰς τὸν ἄνδρα ἐπ' ἑαυτὸν ἀλλ', ὦ Ζεὺς μίγιστε, δὲ μοι
 φανῶναι ἀξίῳ μὲν Πανθηίας ἀνδρὶ, ἀξίῳ δὲ Κύρῳ φίλῳ
 ὃ ἡμᾶς πηκνῶπιον. ταῦτα εἰπὼν, καὶ πᾶς θύρας ὃ ἀρ-
 ματίου διφρεῖ ἀνέβανεν ἐπὶ τὸ ἄρμα. ἐπὶ δὲ ἀναβάντες
 αὐτοῦ κατίκλεισε τὸν διφρεῖ ὁ ὑφ' αὐτοῦ, οὐκ ἔχουσι ἢ
 Πανθηία πῶς ἀν' ἔτι ἄλλως ἀσπασαίτο αὐτὸν, καπφίλησε
 τὸν διφρεῖ καὶ τῷ μὲν πῶς ἤδη τὸ ἄρμα, ἢ δὲ λαβού-
 σαι αὐτὸν σωμαφίπῳ, ἔως ἐπισφραγίσει καὶ ἰδὼν αὐτῶν ὁ
 Ἀβραδάτης εἶπεν, θάρσεν Πανθηία, καὶ χαῖρε, καὶ ἀπῆλθεν ἤδη.
 ἐκ τούτου δὲ οἱ εὐνοῦναι καὶ αἱ θρησκείαι λαβόντες αὐτῶν
 ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀρματίαν, καὶ κατέκλιναν καὶ κατέκλινον
 τῇ σκηνῇ. οἱ δὲ ἄνθρωποι, καὶ οἱ τῷ θάματι ὃ Ἀ-
 βραδάτης ὃ ὃ ἀρματίῳ, ὃ πῶς ἐν ἰδῶναι τῷ θάματι αὐτὸν
 περὶ ἢ Πανθηία ἀπῆλθον.

* Επιστάσθαι. ὃ Ἀρῶνα ἀνδρα πιστίρῳ.

180 ΞΕΝΟΦ. ΚΤΡΟΤ ΠΑΙΔ. βιβλ. 5'.

καὶ ἔκαστος ἐμὼν ἀπομεινέσκειται τοὺς μὲν ἑαυτοῦ ἀ-
ποῖ ἐγὼ ὑμᾶς, καὶ ἐπιδεικνύτω τις τις ἀρετῆμοις ἑαυ-
τοῦ ἀξιὸν ἀρετῆς, ἀφοῦν θίκεται καὶ χῆμα καὶ πρῶτον καὶ
λοιπῶν.

ΞΕΝΟΦ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Βιβλίον ζ'.

ΟΙ μὲν δὲ οὐζάριοι τοῖς ἡοῖς ἀπήισαν ὥς τις πύ-
 ξις τῷ Ἰ Κύρῳ καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν παύσιν γυναι-
 οῖς ἡρώπυις ἐμφανῶν καὶ ἐμπῶν, ἔπ' εἰς ἀμφὶ τῷ
 ἱερῷ. ὁ δὲ Κύρῳ, ὥσπερ ἔχον ἰσηκῶς, ἀπαρξάμενος ἤρην,
 καὶ μετιδίδω ἀπὸ τῶν μεγίστων δόμων καὶ ἀσέας καὶ οὐζάριον,
 ἔπει, καὶ οἱ ἄλλοι Ἰ οἱ ἀπὸ αὐτὸν ἔτως ἐποίησαν. μὲν δὲ τῷ
 αὐτοπαίμενος Δία πατρῶον ἡμέραν ἔσται καὶ σύμμετρον, ἀνί-
 σταν ἐπὶ τ' ἵππον, καὶ τὰς ἀμφ' αὐτὸν ἐκείλονται. ἐπισμύ-
 νοι δὲ πάντες ἦσαν οἱ ἀπὸ τ' Κύρου τοῖς αὐτοῖς Κύρῳ ὅπλοις,
 χρυσῷ Φοινικῆς, ἡμέραι, χαλκῆς, κρότοι χαλκῆς, λίθοις
 λούκῆς, μαχαίραις, παλτῶν κρονοῖν ἐν ἱερῷ. οἱ δὲ ἵπποι
 παύσιν πιδίοις καὶ παύσιν πιδίοις καὶ παύσιν πιδίοις χαλ-
 κῆς. τὰ δὲ αὐτῶν τῷ καὶ παύσιν πιδίοις καὶ τῷ ἀνδρὶ. τοῦτο
 δὲ μέγαν διέφερον τῷ Κύρῳ ὅπλα, ὅτι τῷ μὲν ἄλλα ἐκείλονται τῷ
 χρυσῷ καὶ χρυσῷ, τὰ δὲ Κύρῳ ὅπλα ὥσπερ κρονοῖν ἐκείλονται
 πιν. ἐπὶ δὲ ἀνίστη καὶ ἰση ἀπολείπων ἡπὶ ἡμέραι παύσιν πιδίοις,
 καὶ διέξω ἐφ' ἡμέραι. ὁ δὲ ἔπει, ἐψόμεθα σοι, ὦ Ζεῦ μέγιστε.
 καὶ ὥσπερ μὲν ἐν διέξω ἔχον χρυσῶν τ' ἵππων καὶ τὰς
 ἵππων, ἐν ὥσπερ δὲ Ἰ Ἀρσινόῃ καὶ τὰς πύξας. παύσιν πιδίοις
 δὲ παύσιν πιδίοις τὸ σημεῖον, καὶ ἐν ὥσπερ ἵππων. καὶ τὸ
 σημεῖον, αὐτὸς χρυσῶς ἐπὶ δόμων μακρῶν ἀντιπιδίοις. καὶ τὸ
 δὲ ἐπὶ τῷ τὸ σημεῖον τῷ Περσῶν βασιλεῖ διαμῆναι. πρὸν δὲ ὅρῳ
 τὰς ὁ πολέμους, ἀς τὰς ἀνέπαιον τὸ ἐκείλονται.

2. Ἐπὶ δὲ παύσιν πιδίοις ὥς ἔκαστος πιδίοις, ἡρῶντο ἡδὲ τὸ
 Ἰ πολέμους ἐκείλονται ἀντιπιδίοις παύσιν πιδίοις. ὥς δὲ ἐν τῷ κα-

Ἀρσινόῃ καὶ Ἀρσίνῳ. ὁ Πολέμους, καὶ τὰς.

A a

τιφῶν

ταφαιῖ πάντες ἀλλήλοις ἐχόντο, καὶ ἔγνωσαν οἱ πολέμιοι
 πολὺ ἐκτερώσειν ὑπερφαιλαργουότες, ἐσηκνότες τὴν ἑαυτῶν
 φάλαγγα (ὅτι γὰρ ἐπὶ ἀλλήως κυκλῶσθαι) ἀπικυμπῶσι ἕως κύ-
 κλωσιν, ὥπως ὥσπερ γάμμου ἐκτερώσει τὴν ἑαυτῶν ταχύν ποιή-
 σαντες, πάντοθεν ἄμφο μείζοντο. Κύρῳ δὲ ὅρῳσι τῶντα ἔδιδε π
 μέγαν ἀφίστατο, ἀλλ' ὡσαύτως ἠγάτο. κρατοῦν δὲ ὡς ἐθέτω
 τὴν κυμπῶσαν ἐκτερώσειν ἐποίησαντο, ὥστε δὲ κυμπῶντες ἀ-
 νείτθον τὰ κίρρα, ἐνιοῦς, ἔφη, ὁ Χρυσάνης, ἔνθα τὴν ἐπι-
 κυμπῶν ποιουμένη; πάννυ, ἔφη ὁ Χρυσάνης, ἔθ' θ' αὐμῶζω
 γὰρ. πολὺ γὰρ μοι δοκῶσι λησῶν τὰ κίρρα λατὶ τὴν ἑαυτῶν
 φάλαγγα. καὶ μοι δέ, ἔφη ὁ Κύρῳ, καὶ λατὶ γὰρ τὴν ἡμετέραν
 τὴν δὴ τῆτο; δηλονότι, ἔφη, φοβέμενοι μὴ ἡμεῖς ἐγγὺς ἡμῶν γί-
 νη) τὰ κίρρα, τὴν φάλαγγα ἐπιστάσω ὥσπερ, ἐπιγνῶμιθα αὐ-
 τοῖς. ἔφη, ἔφη ὁ Χρυσάνης, πῶς διωθήσονται ὠφελῆν οἱ ἐ-
 πειροὶ τὰς ἐπείρας, ἔτω πολὺ ἀπέρχοντες ἀλλήλων; ἀλλὰ δηλονότι,
 ἔφη ὁ Κύρῳ, ὅτι ἡμῶν αὐτῶν γίνηται τὰ κίρρα ὡς ἀνασείνοντα
 κατ' αὐτοπείρας τὴν πλαγίαν ἔθ' ἡμετέρῃ στρατόμελι, ὡς τρα-
 φίντες ὡς ἐς φάλαγγα ἄμφο πάντοθεν ἡμῶν ἐπὶ ὁρῶσι, ὡς
 ἄμφο πάντοθεν μεχεμενοί. συκοῦ, ἔφη ὁ Χρυσάνης, εὖ σοι
 δοκῶσι βυλῶσθαι; ὥστε γὰρ ἂν ὁρῶσι. ὥστε δὲ γὰρ ἂν ἐχθροῖ-
 σιν, ἐπὶ κρατοῖ, ἢ ἐπὶ τῇ κίρρα ἐπὶ ὁρῶσι. ἀλλὰ σὺ μὲν, ἔφη,
 ὦ Λεστιά, ἠγὼ τὴν περὶ ἡμῶν ἡμεῖς, ὥσπερ ἐμὲ ὁρῶς. καὶ σὺ, ὦ
 Χρυσάνης, ἐν ἴσῳ τῶντα τὸ ἐπικυρῶν ἔχων συμπερίπυ. ἐγὼ
 δὲ ἀπὸ μοι ἐκείνῳ ὅτι μοι δοκῶ καί τοις ἐνταῦθα ἀρχαῖς τὴν μέγαν
 ἄμφο δὲ παρὲν ἐπισκίψομαι ἐκτα πῶς ἡμῶν ἐχθ. ἐπὶ δὲ ἐν
 ἐκείνῳ γνῶμαι, ὅταν ἡδὴ ὁμοῦ ἐπὶ ὁρῶντες ἀλλήλοις γινώμιθα.
 παῖναι ἐξάρξω, ὁμοῦ δὲ ἔφίπτοι. ἡμῶν δὲ αὐτῶν ἡμῶν ἐγ-
 χερῶν τοῖς πολέμοις, αἰδῶσι δὲ μὲν, (ὅτι γὰρ οἶμαι ὀλίγον
 ἴσῳ) ὁρῶσι) δὲ τὴν καὶ τὴν Αἰσίδατος ἡδὴ σὺ τοῖς
 ἀρεταῖς ἕως τὰς ἐκείνους. ἔτω γὰρ αὐτῶν ἐρήσεται. ὁμοῦ δὲ
 γὰρ ἐπὶ τῇ ἡμετέρῃ ὁπλίσματα τὴν ἀρεταῖς. ἔτω γὰρ μέγιστον
 τοῖς πολέμοις περὶ γινώμιθα ἐπὶ ὁρῶσι. περὶ σῶμαι δὲ καὶ
 ἐγὼ, ἢ αὐτῶν ταχύν, διότι τὰς ἀνδράς, ἡμεῖς οἱ γὰρ οἱ ἡμεῖς.

α. Κύκλωσιν, ὥσπερ γάμμου ἐκ. τὸ ἐ. ταχύν. ποιήσαντες, ὡς
 πάντοθεν. β. Ἀνασείνοντα κατ' αὐτοπείρας. γ. Στραφῶν ὡς ἐς φά-
 λαγγα, ἄμφο πάντοθεν ἡμῶν μεχεμενοί. δ. Ἐπείπτοι.

[illegible]

4. Ως ὅ ἐκ ἀπάν κ' Αἰρεθιάτων ἰχθύων, ἔσ' κ' ὁ Αἰρεθιάτης παρεθ' ἐς τὸ ὑψώσιον κ' ὡς ἡνίας ἀποστ' ἄνω αὐτῷ, ἀποστ' ἰδραμεν ὅ κ' οἱ ἄλλοι τ' πλοῖον πτωγυθῶν κ' πζῶν κ' ἀρμεθληκῶν. ὁ δ' αὖ Κῦρ ἐν τοῖς παρεθ' ἰχθυοῖς ἔλιξε τ' αὐτῷ. ὁ μὲρ ἰδρῶς, ὃ Αἰρεθιάτης, ὡσπερ σὺ ἡνίας, σιωπῇ ἔκαστος κ' τὸς σὺν σοὶ ἀποστ' ἰδρῶς ἔσ' κ' συμμάχων. σὺ ὅ τῷτο μίμνησθαι, ὅταν δ' ἴη σὶ ἡδὴ ἀγωνίζεσθαι, ὅπ' Πέροσθαι οἷτε ἰκασθ' ἰδρῶς ὑμᾶς ἔσ' κ' οἱ ἰψοῖς ὑμῖν, κ' σὺκ' ἔσ' σὺν-τις ἰρήμης ὑμᾶς ἀγωνίζεσθαι. κ' ὁ Αἰρεθιάτης ἔπει, ἄλλ' αὖ τῷ μὲρ κ' ἡμᾶς ἔμεινε δ' ἐκ, ὃ Κῦρ, κ' ἄλλ' ἔχ' ἄλλ' αὖ π' πλάγῃ λυκῇ μί, ὅπ' τῷ μὲρ τ' πολυμῶν κίεσθαι ἰχυρῶς ὁρῶ ἀνωτ' ἰδρῶς κ' ἀρμεθ(κ' πτωγυθῶν) σραπᾶ. ἡμῖτερον δ' ὑδρῶν ἄλλ' αὐτοῖς ἀντίπτεκ' ἢ ἀρμεθ. ὡς ἔργον, ἔφη,

^a Διότι καὶ κατακρίνουν. ^b Παρά. ^c Εμὲ καὶ τοὺς ἀνθρώποις ὡς ἄνθρωποις, μαρτύρομαι.

ζῶν χλίοσιν κὺ τῶ τ' ἱππίων μῖτον αὐτῷ· ἐπιδὼν δ', ἔφη· αἰδανόει ἐμὲ ἐπιλεγεμένων τοῖς κῦ τὸ διεῖδον κίρας, τότε κὺ ὁ μῆς τοῖς κῦδ' ὅμως ἐπιχρήσει· μεχέοι δ', ἔφη, σὺς κίρας, ^α ὥσπερ ἀδιείσπερον σράτδμω γίγνεται, φάλαγγα δ' ἔχοντες, ^β ὥσπερ ἰχυροστροι αὐ εἴησι. κὺ ἐπὶ μ', ὡς ὁρᾷ, τ' πολέμιων ἱππῆς οἱ ἔχοντες πάντως δ' ὥσπερ σὺς αὐτὸς ^γ ἡπέρ τῶ τ' χαμῆλων πᾶσιν, κὺ εὖ ἴσθι ὅτι κὺ πρὶν μάχῃς γαλοῖς τὰς πολέμιους θάσσει.

6. Ο μὲρ δὲ Κύρῳ ταῦτα ἀπεροξάμην, ἐπὶ τὸ διεῖδον παρῆν. ὁ δ' Κροῖσος, νομίσας ἤδη ἰσχυτέρων εἶναι τ' πολέμιων τῶν φάλαγγα σὺν ἢ αὐτὸς ἰποδύει, ^α καὶ ἐπανατήνόμενα τα κί- Η ΤΑ ρατα, ἦρι τοῖς κίρασι σημεῖον μεκέει ἀνω ποροῖαδ, ^β ἀλλ' ἐν τῇ χώρᾳ σραφύλων. ὡς δ' ^γ ἔστησαν πάντες σὺς, τὸ δ' Κύρῳ σράτδμω ὁρῶντες, ἰσήμεανιν αὐτοῖς ποροῖαδ ὥσπερ τὰς πολέμιους. κὺ ἔτω σὺς στήσαντες τῆς φάλαγγας ἐπὶ τὸ Κύρῳ σράτδμω, ἢ μ' μία κῦ σὺς στωποι, τα δ' δύο, ἢ μὲρ κῦ τὸ διεῖδον, ἢ δ' κῦ τὸ δύνωμεν· ^δ ὡς πολλὴν φόβον παρῆναι πᾶσι τῇ Κύρῳ σραπῶ. ὥσπερ γὰρ μικρὸν πλινθίον ἐν μεγάλῳ πέτρῃ, ἔ-τω κὺ τὸ Κύρῳ σράτδμω πάντοθεν σφείχεται ὑπὸ τ' πολέμιων κὺ ἱππῶσι κὺ ὀκλίταις κὺ πλτοφόροις κὺ τοξόταις κὺ ἀρμασι, πλὴν ἐξοπίθεν. ὅμως δ' κὺ ὁ Κύρῳ ἐπὶ παρῆν γλιν, ἐσάφηνται πάντες ἀνισώστωποι τοῖς πολέμοις· κὺ ὡ μὲρ πανταχοθεν περὶ στή ὑπὸ δ' τὸ μέλλον ὀκνῶν.

7. Ηνίκα δ' ἰδὼς τὴν Κύρῳ καιρὸς ἤδη εἶναι, ἐξήρχε παῖ- L. 3. 6. 20 ναι, στωπῆχσεν δ' πᾶς ὁ σρατός. μὲν δ' τῶ τ' σὺν στωπῇ πᾶ-μα ἐπηλάλαξαν, κὺ ἐξανίσταται ὁ Κύρῳ, κὺ σὺς μ' μὲν τ' ἱππίων ^α λαῶν πλαγίως τὰς πολέμιους, ὁμοῖο αὐτοῖς τῶν παχίστων στωμίνων, οἱ δ' περὶ αὐτῶν στωπῇ γλιν παχὺ ἐφάπτον, κὺ σφείχοντο ἐνθῇ κὺ ἐνθῇ, ὡς πολλὴ ἐπλεονέκλειν. φάλαγγα γὰρ κῦ κίρας σὺς στωπῇ λαῶν, ὡς παχὺ ἰχυροσφυγὴ ἔχοντες τοῖς πολέμοις. ὡς δ' ἔσθιεν ὁ Αρταγέρσης ^β ἐν ἔργῳ οὔτω τ' Κύρον, ἐπιτήτεται κὺ αὐτὸς κῦ τὴν δύνωμεν, σὺς πᾶς χαμῆλας, ὥσπερ Κύρῳ ἐκείλδουσι. οἱ δ' ἱπποὶ αὐ-

^α Ὡς. ^β Ὡς. ^γ Ἀλλ' αὐτῷ ἐν τῇ χ. ^δ Ἐστησαν αὐ-
τὸς σὺς τὸ Κ. ^ε Ὡς τοιοῦτον φόβον. ^ζ Λαῶν. ^η Ἐπλεονέ-
κλει. φ. γ. κ. κ. στωπῇ λαῶν. ^θ Ἐν ἰσῇ ὀκνῶν.

L. 6. 64

ταὶς ἐκ πάντων πολλὰς ἐκείνων, ἀλλ' οἱ μὲν ἑκφρονεῖς γιγνέμενοι ἐφύρην, οἱ δ' ἐξήκοντο, οἱ δ' ἐνέπιπτον ἀλλήλοις. τοιαῦτα γὰρ πάρεσιν οἱ ἵπποι ὑπὸ κινήλων. ὁ δ' Ἀρταμέσης πεπηγυμένους ἔχων τὰς μετ' αὐτοῦ, παρεπιπρόμενος ἐπικέτε πεπηγυμένους^α καὶ τὰ ἄρματα καὶ τὰ τι καὶ τὸ διεξίει καὶ τὸ δύονυμοι ἄμφω ἐνέσκαλλε. καὶ πολλοὶ μὲν τὰ ἄρματα φάροντες ὑπὸ τοῦ καὶ κίρας ἐπομένῳ ἀπίδνησκον· πολλοὶ δ' ἐν ταύταις φάροντες, ὑπὸ τοῦ ἄρματων ἠλίσκουτο.

8. Καὶ Ἀρεσδάτης δ' ἐσκέπτετο ἱμελλεν, ἀλλὰ ἰχυρῶς ἀναβοήσας, ἀνδρὲς φίλοι, ἰπποδὲ μοι, εὐεῖα, ἐδὲν φιδέμεν, καὶ ἵπποι, ἀλλὰ ἔξαιμαίνων καὶ πολὺ τὴν κίνησιν. σιωπῶντες ἦσαν καὶ οἱ ἄλλοι ἀρματηλάται· καὶ τὰ μὲν ἄρματα ἐφύρην αὐτὰς ὁρῶν, τὰ μὲν καὶ ἀνελκοῦνται τὰς παρεσθῆαι, τὰ δ' καὶ ἀπὸ λυπνότητος. ὁ δ' Ἀρεσδάτης ἀντικρὺ δι' αὐτῶν εἰς τὴν τοῦ Αἰζυπλίων φάλαγγα ἐμῶσκαλλε^β σιωπῶντα καὶ αὐτὸν καὶ οἱ ἰσθότατε πεπηγυμένοι· πολλὰ γὰρ οὐκ οὐ καὶ ἄλλοι δὴλον ὡς ἐκείνους ἰχυροτέρως φάλαγγε^γ ἢ ὅταν ἐκ φίλων συμμάχων ἡρσισμένη ᾖ, καὶ ἐν ταύτῃ δ' ἐδήλωσεν. οἱ μὲν γὰρ ἰταῖροι τε αὐτῶν καὶ οὐγετράπιοι σιωπῶντες· οἱ δ' ἄλλοι ἠνίοχοι, ὡς εἶδον ὑπομένοντα πολλὰ εἴφει τὰς Αἰζυπλίους, ἐξέκλιναν καὶ τὰ φάροντες ἄρματα, καὶ ταῦτοι ἐφάπτοντο. οἱ δ' ἄμφω Ἀρεσδάτην, ἡ μὲν ἐνέσκαλλον, ἅτε ἔδωκε μὲν Ἀλκωνήσῃ τοῦ Αἰζυπλίου (Ἀλκὸν τὸ μὲν τὰς ἐνθῆν καὶ ἐνθῆν αὐτῶν) τὰς μὲν ὁρῶν τῇ ἐμῇ τῇ καὶ ἵππων παύοντες ἀνίστηντο, τὰς δ' ἐπικλόνει κατέλκων, καὶ αὐτὰς καὶ ὅπλα καὶ ἵππους καὶ τροχούς. ὅταν δ' ἐπικλόνειτο ὁ δρέπανα, πάντα βίᾳ διεκρίβειτο, καὶ ὅπλα καὶ σώματα. ἐν δ' τῷ ἀδηνήτῳ ταῦτα παρέχον ὑπὸ τοῦ παντοδαπῶν σωρομύτων ἐξαλλομένων τοῦ τροχῶν ἐκπίπτει ὁ Ἀρεσδάτης, καὶ ἄλλοι δ' ἐπὶ σιωπῶντες ἠνίοχων καὶ ἔτοι μὲν ἐνταῦθα ἄνδρες ἀγαθοὶ χροῖματοι, κατεκρήνησαν καὶ ἀπίσαντο. οἱ δ' Πίρσται σιωπῶντες ἠνίοχοι, ἡ μὲν ὁ Ἀρεσδάτης ἐνέσκαλλε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ταύτη δ' ἐπὶ σιωπῶντες πεπεγυμένους ἐφόνδον.

9. Ἡ δ' ἀπαυτῆς ἰγάνοντο οἱ Αἰζυπλίοι (πολλοὶ δ' ἔτοι ἦσαν) ἰχυρῶς ἐναντίοι τοῖς Πίρσταις. ἐνθα δὲ δὴν μάχη ἔω

^α Αλλ' ἰχυρῶς ἐξαιμαίνων. Καὶ, ἐξαιμαίνων. ^β Ἰππίων, ^γ Σιωπῶντες, ^δ Σιωπῶντες.

καὶ δροσίων καὶ ξυτῶν καὶ μετ' αὐτῶν ἐπλειονέειεν μέντοι οἱ Αἰ-
 γυπῖοι καὶ πλήθει καὶ τοῖς ὅπλοις. τί τι γὰρ δροσὶα ἔχουσιν πρὸς
 καὶ μετὰ (ἂ ἐπὶ καὶ ἰσὺ ἔχουσιν) αὐτοὶ τὴν ἀσπίδα πολὺν μετὰ
 τῷ θυρεῶν καὶ τῷ γόμφῳ καὶ ἂ γίγνεται τὴν σάμψαν, καὶ ὥστε τὸ ὠ-
 θῆναι σπινθέρων, ὥστε τοῖς ὤμοις ὕστα. συγκλείουσιν οὖν
 τὰς ἀσπίδας ἑαυτῶν καὶ ὠθύν. οἱ δὲ Πέρσαι δὲ ἰδὺντες ἀν-
 τίχθιν, ὅτι ἐν ἀκραις ταῖς χερσὶ τῶν γόμφων ἔχουσιν, ἀλλ' ἐπὶ
 ποδὶ ἀνιχάζοντο παύοντες ἐ παρομοίῳ, ἵως ὑπὸ ταῖς μη-
 χραῖς ἰσχύοντο. ἰσὺν μέντοι ἐνταῦθα ἦλθον, ἐπαύοντο αὐθις
 οἱ Αἰγυπῖοι δὲ τῷ πύργῳ καὶ οἱ ἐπὶ πύσιν δὲ ὅσα ἔων φού-
 ρην ὅτι τὰς τῶν ὀφθαλμῶν, ὅτι τὰς ἀκροπολεῖς, ἀλλ' ἀναισθητοί
 μετὰ τῶν ἑαυτῶν ἡνέγκαν καὶ τὸ ἐξόν καὶ ἀκροπολεῖν. ὡς δὲ πολὺς μὲν
 ἀνδρῶν φόνος, πολὺς καὶ κλύπος ὅπλων καὶ βελῶν παντοδαπῶν,
 πολλὴ δὲ βοή, τῷ μὲν ἀνικηλύντων ἀκρόατος, τῷ δὲ περὶ κα-
 λούμενον, τῷ δὲ θύει ἐπικαλυμμένον. ἐπὶ τῷ Κῦρῳ δὲ ὡ-
 κων τὰς χεῖρας ἑαυτῶν περικύβηται. ὡς δὲ ἔειπεν τὰς Πέρσαις ἐν
 τῷ χώρῳ ἑωσμένους, ἡλκοῖσι τε, καὶ γινέσθαι ἐπὶ ἐδαμῶς ἀνὰ γὰρ
 τοῖς πολέμοις τῷ ἐπὶ τὸ πρῶτον πρῶτον, ἀλλ' ἔπειτα ἐπὶ τὸ
 ὀπίσθιν πρῶτον αὐτῶν, περικύβητας ἐπὶ τοῖς μὲν ἑαυ-
 τῶν, περικύβητας ἐπὶ τὸ ὀπίσθιν καὶ ἑαυτοῖς παύοντες ἀφορῶν-
 τας, καὶ πολλὰς κραυγαῖς. οἱ δὲ Αἰγυπῖοι ὡς ἤδοντο, ἑσθύν
 τὸ ἐπὶ ὀπίσθιν οἱ πολέμοι, ἐπὶ τῷ πρῶτον ἐν ταῖς πληγαῖς. καὶ
 ἐνταῦθα δὲ φύρδην ἐμάχοντο καὶ πύρροι καὶ ἰππεῖς. πύρρως
 δὲ περὶ τῷ Κῦρῳ ἰππεῖ καὶ περικύβητος, παύει ἐπὶ τῷ γασ-
 τρῇ τῇ μετὰ τῷ ἰππῶν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰππος πληγῆς, σφα-
 δαζὼν δαπνίσσεται τῷ Κῦρον. ἵστα δὲ ἔγνω αὐτὸς ὅτι ἔστι
 ἡ τὸ φιλοῦν ἀρχὴν ὑπὸ τῷ ἀρχαίῳ ὄντι γὰρ ἀντιόη-
 σαι τε πᾶσι, καὶ πρῶτον ἑαυτοῖς ἐμάχοντο ἰσθύν, ἰσθύνοντες
 ἰπποῖν, ἐπαύοντες κραυγαῖς δὲ περὶ τῷ ἰππῷ τῷ Κῦρῳ
 ὑπερῶν, ἀνὰ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τῷ ἰππῷ ἰπποῖν. ὡς δὲ ἀν-
 θρῶπιος ὁ Κῦρῳ, κραυγὰς πάντοτε ἡδὲ παρομοίως τὰς Αἰγυπῖας.
 καὶ γὰρ Ἰσθύνοντες ἡδὲ περὶ τῶν Πέρσων ἰπποῖν, καὶ Χρυ-
 σαιῶν, ἀλλὰ τῶν ἐμάχων μὲν ἐπὶ αὐτῶν ἐπὶ τῷ φάλαγγα
 τῷ Αἰγυπτίῳ, ἐξῶθεν δὲ τὸ ἐξόν καὶ ἀκροπολεῖν ἐκείλῳ. ὡς δὲ

α Σπινθέρων. β Τῶν πρὸ αὐτῶν ὄντων. γ Αὐτοῖς.

ἐγένετο ἡ παρὰ τοὺς μηχανὰς, ἔδδεν αὐτῷ ἀνα-
 λῶν ἡ ἐπὶ πύργῳ πινὰ κλισκοίψαοξ εἰς πη καὶ ἄλλοι π μῦροι
 ἔ πολεμίων καὶ μάχοιτο. ἐπὶ δ' ἀνέστη, κατὰ δὲ μετὰ τὸ π-
 ὄλον ἵππων, ἀνθρώπων, ἀρμάτων^β φούρβων, δινυθίων^γ κρα-
 τύντων, κρατεμένων^δ ἔ μὲρ πολεμίων, φούρβων, ἔ δ' αὐτῶν,
 κρατύνων^ε κρατεμένων^ς οἱ ὑδαμὺ ὑδὲν ἐπὶ ἡλιώκατο κρατῶν
 πλῶ^ς ἔ Αἰγυπτίων. ὅτοι δ' ἐπὶ δὴ ἡπαρῶντο, κύκλῳ πάντοθεν
 ποιησάμενοι ὥς ὅραξ τὰ ὅπλα, ὑπὸ ταῖς ἀσπίσι ἐκείδοντο
 καὶ ἐποίων μὲν ὑδὲν ἐπὶ, ἔπαχον δ' ὅ πλά καὶ δὲν^α. ἀραξῶς δ'
 ὁ Κύρ^ς αὐτῶς, καὶ οἰκίαν^ς ὅ π ἀραξοὶ ἀνδρες ὅντες ἀπὸλιντο,
 ἀνιχάρεται τε πῶν^ς τῶς παρὰ μαχόμενος, ἔ μάχαξ ὑδὲν^ς ἐπὶ
 ἔκ. πίμπη δ' ὥς αὐτῶς κήρυκα, ἐρωτῶν ποτιρε βύλονται
 ἀπὸλιν^ς πάντες ὑπὸ ἔ παρὰ δὲ δὲ δὲ αὐτοὺς, ἡ σὺ δὲ αὐτῶν αὐ-
 δρες ἀραξοὶ δὲ δὲ δὲ αὐτῶν. οἱ οἱ ἀπὸ κλιν^ς, πῶς δ' αὐ ἡ-
 μῶς σὺ δὲ δὲ δὲ, ἀνδρες ἀραξοὶ δὲ δὲ αὐτῶν; ὁ δ' Κύρ^ς πῶ-
 λιν ἔλεγον, ὅ π ἡμῶς ὑμῶς ὅρα μὲν μόνος ἔ μῦροι καὶ μάχα-
 ξαξ ἔλεγον. ἀλλὰ τὸν πῶν, ἔφασκον οἱ Αἰγυπτίοι, ἔ π καὶ
 κλιν^ς αὐ ποτιρε σὺ δὲ δὲ δὲ; καὶ ὁ Κύρ^ς αὐ ὥς τῶν ἔ-
 πιν, εἰ ἔ τε^δ συμμάχων μεθὲν παρὰ δὲ δὲ δὲ, πῶς τε
 ὅπλα ἡμῶν παρὰ δὲ δὲ, φίλοι τε ἡμῶν τοῖς ἀρμάσιν ὑ-
 μῶς σῶσαι, ἔξον ἀπὸλιν^ς. ἀκῶσαι τις ταῦτα ἐπὶ ἡμῶν, ἔ δ' ἡ-
 νάμεθα σοι φίλοι, τί ἡμῶν ἀξίως ἔξον; ἀπὸ κλιν^ς ὁ Κύρος,
 ὅ ποτιρε καὶ ὑμῶν πῶν. ἐπὶ ἡμῶν πῶν οἱ Αἰγυπτίοι, πῶς
 σὺ δὲ δὲ δὲ; ὥς τῶν ἔπιν ὁ Κύρ^ς, μεθὲν ὑμῶν δὲ δὲ δὲ
 καὶ ἡμῶν ἔλεγον, ὅσον αὐ ἔξον πόλεμ^ς ἡ. ἀρῶς δ'
 ἡμῶν, πῶς βύλονται ὑμῶν μένειν παρ^ς ἡμῶν χῶρον τε δὲ
 σὺ καὶ πόλεις καὶ γυναικας ἔ οἰκίαν. ἀκῶσαι τις ταῦτα οἱ Αἰ-
 γυπτίοι, τὸ μὲν ἐπὶ Κροῖσεν συγκαταθεῖν ἀφίλῳ σφίσι ἐδὲ δ-
 θηται (τῶν γὰρ μόνος συγγενώσκαξ ἔφασκον) πῶς δ' ἄλλος
 σὺ δὲ δὲ δὲ, ἔδδον πῶν καὶ ἔλεγον. καὶ οἱ Αἰγυπτίοι τε
 οἱ καὶ μένειν τῶν, ἐπὶ καὶ ἡμῶν βασιλῆ πῶν ἀρῶν^ς. Κύ-
 ρος τε πόλεις αὐτοῖς ἔδδον, ὥς μὲν ἄνω, αὐ ἐπὶ καὶ ἡμῶν πόλεις
 Αἰγυπτίων καλῶνται, Λάρισαν τε καὶ Κυκλάδων παρὰ Κύμῳ
 πλησίον θαλάσσης, ὥς ἐπὶ καὶ ἡμῶν οἱ ἀπ' ἐκείνων ἔχουσι. ταῦ-

^α Παρὰ δὲ δὲ, ^β Ἐπὶ ἔ πύργῳ πινὰ. ^γ Ο, π. ^δ Συμμάχων.

αὐτῶν τὰς ἀρχάς, καὶ ἔπει αὐτοῖς ἀπείκω ἐκ τῆς στρατομέ-
της πίχιστα. ἔτι δ' αὖ, ἔφη, ἀναχοίμεν πλεονεκτήσειν ὥρῃν τὰς
ἐπικλήσεις. καὶ εὖ μὲν, ἔφη, ἐπὶ κινεῖται ὅτι παρὶς οὐκ ἀξιοῦμεν ἰσχύ
ὁμῶς τοὺς ἐμοὶ συστράτους, πάντες Χαλδαίοις μηχανεργαῖς
ποιήσας. καὶ δ', ἔφη, μὴ θαυμάζειται, ὡς τις καὶ ἀπύσσοι ὁμῶς
κράτῃων ἐντύχη. ἀκκυσίτες ταῦτα οἱ Χαλδαῖοι ἰδόντες τε καὶ
ἐκίτσαντες πεισιστὰς ὀργισμένους, καὶ τὴν χρημάτων πάντα ἀποδίδοντες
ἔφασκεν. ὁ δ' ἔπειτα ὅτι ἐδὲν αὐτῶν δοίτο. ἀλλ' ἔμε, ἔφη, βύ-
λας πεισιστὰς ἀχθόμενοι, ἀποδοῖτε πάντα ὅσα ἐλάβετε τοῖς ἀγ-
φυλάκας τὴν ἀκράν. ὡς δ' αἰσθάνεται οἱ ἄλλοι στρατῶν ὅτι
πλεονεκτήσει οἱ ὅσπερ οἱ γυνήδεις, πάντα μοι κελεύει ἔξω. οἱ μὲν
δὲ Χαλδαῖοι ἔως ἐποίησαν ὡς ἐκέλευεν ὁ Κύριος, καὶ ἔλ-
θον οἱ πηδῆρες πομπὰ καὶ παντοῖα χρήματα. ὁ δ' Κύριος κα-
ταστράτευσε τοὺς αὐτῶν ὅπως ἰδοὺ τὸ ἐπιτηδύοις αὐ-
τῶν τὴν πόλιν, μὲν ἐπὶ τοῖς ὅπλοις παρήγειν, ἀεὶ σπου-
δάζειν.

12. Ταῦτα ἀγνοοῦντες ἀγαθὴν ἐκέλευον αὐτῶν τὸν
Κροῖον. ὁ δ' Κροῖος ὡς εἶδε τὴν Κύριον, χαίρει, ὡς δὲ πρὸς, ἔ-
φη. τῷ τῷ δ' ἡ τύχη καὶ ἔχῃ τὸ δῶν τῷ δὲ δίδωσι σοι, καὶ ἐμοὶ
ἐπιστρέφειν. καὶ σύ γε, ἔφη, ὦ Κροῖε, ἐπὶ ἀνθρώποις ἴσμεν
ἀμφοτέροι. ἀντὶς, ἔφη, ὦ Κροῖε, ἀρ' αὖ τι μοι ἰσχυρῶς συμ-
βελύσσει; βυλοίμεν γ' αὖ, ἔφη, ὦ Κύριε, ἀγαθὸν τι σοι ὄρεται.
τῷ τῷ δ' αὖ οἶμαι ἀγαθὸν καὶ μοι γυνήδεις. ἀκκυσί τινων, ἔφη,
ὦ Κροῖε, ἰσχύ δ' ὥρῃν τὰς στρατῶν πομπὰς πεποιηκῶς καὶ πομπὰς
κικινδυνεύσας, καὶ καὶ νομίζοντες πόλιν ἔχῃ τὴν πλεονεκτή-
σειν ἐν τῇ Ἀσίᾳ μὲν Βαβυλῶνι, ἀξιώσας ἀφελῆθαι τοὺς στρα-
τῶν. γινώσκω γὰρ, ἔφη, ὅτι ἐν μὲν πικρὰ καρπὸν λήψοντες τῶν
πόνων, ἐδυνήσονται αὐτοὺς πολὺν χρόνον πηδῆρας ἔχῃ. ἀγ-
πίστω μὲν ἐν αὐτοῖς ἰφθαίμει τὴν πόλιν ἐβύλομαι. τὴν τι γὰρ
πολὺν νομίζω ἄμειον διαφθαλῶσαι. ἐν τι τῇ ἀρπαγῇ εὖ οἶδ',
ὅτι οἱ ἄποιοι πλεονεκτήσαντες αὐτῶν. ἀκκυσί ταῦτα ὁ Κροῖος
ἔλεγει, ἀλλ' ἔμε, ἔφη, ἔκαστος λίξαι ὥστε ὡς αὐτῶν ἰσχύ ἰ-
σχύ, ὅτι διαπίπτειν πικρὰ οὐ μὴ ποιήσας ἀρπαγῇ,
μὲν ἰσχύ ἀφανισθῶν παιδῶν καὶ γυναικῶν. ὑποχρῶμεν δὲ
σοι αὐτῶν τῶν ἡ μὲν παρ' ἰσχύων Ἀσίων ἰσχύ πᾶν ὅ, π

* Ποιήσας.

κρλὸν κἀγαθόν· ἐστὶν δὲ Σάραδισιν. ἡ δὲ πάντες ἀκούσων, οἷον
 ὅτι ἤκουσεν πᾶς ὁ, πῶς ἐστὶν αὐτῶν κρλὸν κλῆμα ἀνδρῶν καὶ γυναι-
 κῶν, καὶ ὁμοίως ἐς νῦν ποσσὶν καὶ κρλὸν πάλιν σοὶ πλήρης ὁ
 πόλις ἔσται. ἡ δὲ διαρπύσῃς, καὶ αὐτὴ τέχνη σοι, ὡς πηγάς φασί
 ὅτι κρλὸν εἶναι, διαρπυμῶν ἐσονται. ^β ἔξισι δὲ σοὶ ἰδὼν τῶν-
 τῶν, ἰλθόντων ἐπὶ καὶ αὐτῶν ἀρετῆς βελούσασθαι. ὡς οὗτοι γ', ἔφη,
 ἐπὶ τὰς ἐμὰς θησαυρὸς πίμπῃ, καὶ παρὰ λαμψάνευσαν οἱ σοὶ
 φυλάκεις παρὰ τῶν ἐμῶν φυλάκων. ταῦτα μὲν γ' ἔπαυσα ἔγωγε
 σὺν ἡνίοσι ποιεῖν ὁ Κύριος ὡς ἰσχυρὸς ὁ Κροῖστος.

13. Ταῦτα δὲ μοι, ἔφη, πάλιν, ὦ Κροῖστος, λίξον, πῶς λῃ-
 σίῃσιν τὰ ἐν τῷ ἐν Διλοφῶντος χρησθέν. σοὶ γὰρ δὴ λίγεται
 πάντων πηροπίνων ὁ Ἀπόλλων. καὶ σὶ πάντες οὐκ ἔστιν πηροπίνων
 περὶ τῶν. ἐκείνῳ δὲ αὐτῷ, ἔφη, ὦ Κύριε, ἔως ἔχῃ νῦν γ'
 πάντες πᾶν τῶν οὐκ ἐξ ἀρχῆς περὶ τῶν ὡς σὺν τῶν τῶν Ἀ-
 πόλλων. πῶς δὲ; ἔφη ὁ Κύριος, διδασκῶ. πάντων περὶ
 δόξα λίγης. ὅτι ὡς οὗτοι μὲν, ἔφη, ἀμειλίχως ἐρωτῶν τὸ θῆον
 ἢ πῶς ἰδὼν, ἀπὸ πηροπίνων αὐτῶν ἐς δύναμιτο ἀλῆθ' εἶναι. τῶν
 γ' μὴ ὅτι ὁ θῆος, ἔφη, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι κρλὸν κἀγαθόν, ἰ-
 πῶν γὰρ ὡς ἀπὸ πηροπίνων, ἐφίλῃσι τὰς ἀπὸ πηροπίνων. ἐπὶ μὲν
 ἔγωγε καὶ μέλας ἄτοπος ἐμὴ ποιῶν, καὶ ὡς οὗτοι Διλοφῶν ἀπὸ
 κρλῶν, ἔγωγε δὲ πίμπῃ καὶ αὐτῶν. ὁ δὲ μοι τὸ μὲν ὡς οὗτοι
 καὶ ἀπὸ πηροπίνων. ἐπὶ γ' ἐγὼ, ποσσὶν μὲν πίμπῃ ἀνὰ τῶν κρλῶν
 σῶν, ποσσὶν δ' ἀνὰ τῶν, πᾶν ποσσὶν γ' ἔγωγε, ἐξ ἐκείνῳ ποσσὶ
 αὐτῶν, ὡς ἰδὼν, τὸ δὲ μοι λῃσιν ἐρωτῶν πῶς αὐτῶν
 ποιῶν πᾶν πᾶν γίνονται. ὁ γ' ἐπὶ ὅτι ἔστιν. καὶ ἐγὼν μὲν
 (ὡς δὲ γὰρ ἐπὶ τῶν ἐψάσας) θῆοι μὲν γ' ἐπὶ ὡς οὗτοι.
 ὁ μὲν γὰρ, καὶ ὡς ὡς διτλῆς, ὁ γ', ἀεὶς γινώσκω, ἐν ἀκμῇ
 βίβ' ἀπὸ πηροπίνων. πᾶν ποσσὶν γ' ταῖς καὶ τὰς πᾶν ποσσὶν
 ποσσὶν, πάλιν πίμπῃ, καὶ ἐπὶ τῶν τῶν πᾶν πᾶν ποσσὶν τῶν
 πᾶν βίβ' οὐδ' ἀμειλίχως διτλῆς αὐτῶν. ὁ δὲ μοι ἀπὸ πηροπίνων.

Σαῦτ' ἡ γινώσκων, δίδασκων, Κροῖστος, ποσσὶν.

Ἐπὶ γ' ἡκουσά τῶν μανθάνων, ἡ δὲ ἐν ἐκείνῳ γὰρ τὸ γ' ἔστιν
 μοι αὐτῶν ὡς οὗτοι, τῶν δίδασκων διτλῆς. ἀλλὰς μὲν

^α 1ο. - καὶ φέρωντες. ^β Ἐξίσταται. ^γ Ἐγὼν.

2.4.6.2. γδ γινώσκει τοὺς μὲρ οἷοντ' εἶναι, τοὺς δ' ἄ. ἰαυτὸν δ' ὅτις ἐπὶ
 πάντα πρὸς εὐνομίῃον αὐτῶν ἀδύνατον. καὶ τ' μὲν ταῦτα δὴ γινώ-
 ναι, ἔως μὲρ ἔχει ἡσυχίαν, ἔστιν ἐκτελεῖν μὲν τ' ὅτι παῖδός
 γινώσκονταί ταις τύχαις. ἐπεὶ δὲ δ' ἀντιπρόσωπον ὑπὸ τῷ Λακωνίᾳ ἐφ'
 ὑμῶς στρατεύεται, ὡς πάντα κίνδυνον ἔλθον ἐπὶ τὸν μὲρ τοῦ
 ἐπὶ τῇ λατρίᾳ. οὐκ αὐτῶμα δ' ἐπὶ τῷ τῷ γινώσκονταί. ἐπὶ δὲ
 ἔγνων ἡμῶν μὴ ἔχοντα ὑμῖν μάχας, ἀσφαλῶς σὺν τῷ γινώ-
 σκονταί, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν ἡμῶν. οὐδ' αὖτε πάλιν ὑπὸ τῷ πλε-
 οντὶ παρὸν διαφύγειν μὲρ, καὶ ὑπὸ τῷ διορῶν μὲρ πα-
 ρόντων γινώσκονταί, καὶ ὑπὸ τῷ δύναντα ὡς ἐδίδδοσιν μοι, καὶ ὑπὸ
 ἡρώων, οἱ μὲν καλῶς οὐκ ἔλθον ὡς ἐπὶ ἡρώων ἀρχοῦν,
 ὅτι πάντες αὐτῶν παύονται, καὶ μέγιστος αὐτῶν αὐτῶν. ὑπὸ
 τοῦτων δὲ λόγων ἀναφυσσόμενοι, ὡς ἔλθονταί μοι πάντες οἱ κύ-
 κλω βασιλεῖς παρὸντων ὅτι πολέμους, ὑπὸ τῷ ἡρώων τῷ
 ἡρώων, ὡς ἔχοντα ὡς μέγιστος γινώσκονταί. ἀγνοῶν ἀρχὴ ἡμῶν, ὅτι
 σὺ ἀντιπολεμῶν ἰκανὸς ὅμῳ εἶναι, παρὸντων μὲν ἐκ τῶν γινώ-
 σκονταί, ἐπὶ τῷ δ' βασιλεῖν πιφύκει, ἐπὶ τῷ δ' ἐκ παῖδός δρι-
 τῶν ἀποκύνει. τ' δ' ἡμῶν παρὸντων ἀκύνει τ' παρὸντων βασιλεῖ-
 σονται ἡμῶν τῷ βασιλείᾳ καὶ ἰσχυρότερον γινώσκονταί. ἡμῶν ὅτι ἀγνοή-
 σαι, δικαίως, ἔφη, ἔχω τῷ δίκῳ. ἀλλὰ οὐδὲν δὴ, ἔφη, ὦ Κύρις,
 γινώσκω μὲρ ἡμῶν σὺν δ' ἐπὶ δοκῆς ἀληθῶς ἐπὶ τῷ Ἀπόλλωνι,
 ὡς σὺ δαίμων ἴσμεν γινώσκων ἡμῶν; σὶ δ' ἐρωτῶ δ' τῷ
 τοῦ, ὅτι ἀρχὴ αὐτῶν μοι δοκῆς ἐκφύγει τῷ ἐκ τῷ παρὸντων. καὶ γὰρ
 δύνασθαι ποιῆσαι. καὶ ὁ Κύρις ἐπὶ, βελῶν μοι δὲς πρὸς τέτα,
 ὦ Κροῖσι. ἐγὼ γὰρ σὺ εὖνοῶν τῷ παρὸντων σὺ δαίμονιαν, οἰ-
 κτέρω τί σε καὶ ἀποδίδωμι ἢ δὴ γυναικί τι ἔχει ὡς ἔχει, καὶ
 πρὸς θυγατρίαν (ἀκύνει γὰρ σὺ εἶναι) καὶ τῶν φίλων, καὶ τῶν
 θυγατρίαν, καὶ τῶν πρὸς σὺν οἰαπῶν. ἔφη, ὦ Κροῖσις,
 καὶ πολέμους ἀφαιρῶ. μὲν δὲ μὲν τῶν τοῖνων, ἔφη ὁ Κροῖσις,
 σὺ ἡμῶν ἐπὶ βελῶν ἀποκτενέας πρὸς τῷ ἡμῶν σὺ δαίμονιαν. ἐγὼ
 γὰρ ἡμῶν σὺ λίαν, ὡς ταῦτα μὲν ποιήσης ἂν σὺ λίαν, ὅτι ὡς ἄλ-
 λοι τι μακροτέρω πρὸς εὐνομίῃον εἶναι βιοτήν, καὶ ἐγὼ σιωπῶ-
 νος αὐτῶν, ταῦτα καὶ ἐγὼ οὐδὲν ἔχων ἀφαιρῶ. καὶ ὁ Κύρις ἔ-
 πι, τίς δὲ ὅτι ἔχων ταῦτα τῷ μακροτέρω βιοτήν; ἢ ἐμὴ γυνή,
 ἔπιν, ὦ Κύρις, ἐκείνη μὲρ γὰρ τῷ ἀγαθῶν καὶ τῷ μακροτέρω καὶ δὲ

^a Πάντα τ' αὐτῶν. ^b Ἐξῆς. ^c Ἐξῆς.

φροσυνῶν πιασὶν ἑμοὶ τὸ ἴσον μετ' ἑχέ. φροντίζων ὅπως ἑω-
τα ἴσται, καὶ πολέμῳ καὶ μάχῃς ἔμετρώ αὐτῇ. ἔτω δὲ καὶ σὺ
δοκῆς ἑμὶ καὶ σκοπεύσας ἐν αἰσὶν ἐγὼ ἰδὼ φίλων μάλιστα ἀνθρώ-
πων. ὥστε τῷ Ἀπόλλωνι ἄλλα μοι δοκῶ χαρίσασθαι ἐφ' ἡλίου.
ἀκύντας ὅ οὐκ ἔστι τὰς λόγους αὐτῶν. ἰθαυμάστοι μὲν τὴν δύθυ-
μίαν. ἡ γὰρ ὅ τοιοῦτον ὅποι καὶ αὐτὸς πορεύοιτο, ἔτ' ἄρα καὶ
χρησίμῳ νομίζων αὐτὸν εἶναι, ἥτι καὶ ἀσφαλίστερον ἔστω ἡ-
γυμνῶν. καὶ τότε μὲν ἔστω ἐκκοιμήσονται.

14. Τῇ δ' ὑπερβία καλίστας οὐκ ἔστι Κῦρ^ο τὰς φίλους καὶ τοὺς
ἡγεμόνας ὅ σφαιρομαχί^ο, τοὺς μὲν αὐτῶν ἵταξι τοὺς θησαυροὺς
περὶ λαμβάνειν, τοὺς δ' ἐκείλους ἐπὶ πρὸς παρεδίδη Κροίστος
χρημασί^ο, ὡς ἔστι μὲν τοῖς θείοις ἐξελθὼν ὅποι αὐ οἱ μάχοι ἐξ-
ζώνται, ἱππῆται καὶ ἄλλα χρημάτων παρεδιδόμηντες, ἐν ζυγίοις
σῆσαι καὶ ἐφ' ἀμαξῶν ἐπισκοπέουσι, καὶ ἀφ' ἑλκεσὶ καὶ ἀμαξίας
καμίζων ὅποι αὐ αὐτοὶ πορεύονται. ἵνα ὅποι καυρὸς ἦν,
διπλασμένον ἐκαστοὶ τὸ ἄξιον. Οἱ μὲν δὲ ταῦτ' ἐποίησαν.

L. 4. 622.

15. Οὗ δ' Κῦρ^ο καλίστας πᾶς τ' παρόντων ὑπερβίων, ἡ-
πατὶ μοι, ἱφῆ, ἰωρκεῖ πρὸς ὑμῶν Ἀρεσδάντων; θαυμάζω γὰρ
ἱφῆ, ὅπ' ὡς ἔστιν ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, νυνὶ ὑδάμην φανίται. τ'
ἐν ὑπερβίων πρὸς ἀπεκρίνατο ὅπ', ὡς δὴ σῶται, ἔστι καὶ ἐν τῇ
μάχῃ ἀπὶ θανόν, ἰμοκαλὼν τὸ ἄρμα ἄς τοὺς Αἰγυπλίους οἱ δ'
ἄλλοι πάλιν τ' ἱππῶν αὐτῶν ἐκείλιναν, ὡς φασιν, ἱππῆται τὸ σί-
φ^ο ἔδον τὸ τ' Αἰγυπλίαν. καὶ νυνὶ γὰρ ἱφῆ, λίγα αὐτῶν ἡ γυνή,
ἀνιλομένη τ' νεκρὸν, καὶ σφαιρομαχί^ο ἄς τὴν ἀρμαμαχί^ο ἐν ἡσυχίᾳ
αὐτῇ ὡς ἔστι, ὡς σφαιρομαχί^ο αὐτὸν ἐν τῇ πρὸς τ' Πακίαν-
λὸν ποταμῶν. καὶ τὰς μὲν ἰνύχους καὶ τὰς θηροποιίας αὐτῶν ὀρύτ-
τειν φασιν ἐπὶ λόφῳ πρὸς θηκὴν τῷ πελοπότανῳ, τὴν δ' ἡ-
γυμνῶν λέγουσιν ὡς καὶ ἔστι χαμῶν, καὶ σφαιρομαχί^ο οἱς ἔστι τ' ἄν-
δρα, τὴν καὶ φασὶν αὐτῶν ἔχουσι ἐπὶ τοῖς γένεσι. ταῦτα ἀκύν-
τας οὐκ ἔστι Κῦρ^ο ἐπαίσατο ἄρα τ' μερῶν, καὶ σφῶν ἀναπηδήσας ἐπὶ
τ' ἱππῶν, λατῶν χιλίας ἱππῶν ἡλαυνεῖ ἐπὶ τὸ πᾶσι. Γα-
δῶται δ' καὶ Γαδύραν ἐκείλους οὐκ ἔστι, πρὸς δὲ λατῶν καλὸν
κρῶμα ἀνδρὶ φίλῳ καὶ ἀγαθῷ πελοπότανῳ, μετὰ δὲ αὐτῷ.
καὶ οἱς ἔστι πρὸς ἱππομάχας ἀγῶνας καὶ βῆς καὶ ἱππῶν, ἥτι ταῦτα

καὶ ἄλλα ποῖται παλὰ ἱλαύνει ὅποι αὐ αὐτὸν πυνθάνη)
 ὄντα, ὡς ἐποφθαγὴ τῷ Ἀρεσδατῇ.

16. Ἐπὰς δὲ εἶδε τὴν γυναικὰ χαμαὶ κρηνηδίνῳ καὶ τῷ
 κρὸν κάρμιν, ἰδὼν αὖτε ἐπὶ τῷ πατρί, καὶ ἔπει, φεῦ ὦ ἀγα-
 θή καὶ πιστὴ ψυχῇ, οἴχη δὴ ἀπολιπὼν ἡμέτε. καὶ ἄμα ἰδεξίετο
 αὐτὸν, καὶ ἡ χεὶρ ἦ νεκρὰ ἐπηκλωθήσιν. ἀποκίχρητο γὰρ κρηνίδι
 ὑπὸ τῷ Αἰγυπλίῳ. ὁ δὲ, ἰδὼν, πολὺ ἐπὶ μέλλον ἤλυσεν. καὶ ἡ
 γυνὴ δὲ ἀνδύρετο, καὶ διεκμήρη δὴ παρὰ τῷ Κύρῳ ἐφίλησεν τε
 τὴν χεῖρα, καὶ πάλιν ὡς οἶόντ' ἰὼν ὡς σήμερον. καὶ ἔπει, καὶ
 τὰλλα τοῖ, ὦ Κύρι, ἔτως ἔρχ. ἀλλὰ τί δ' αἶ σε ὅραν; καὶ ταῦτ'
 ἔφη, οἶδ' ὅπ' ἐμὶ ἐχ' ἡκιστα ἔπαθεν, ἴσως δὲ καὶ λήθ' ἐστι, ὦ
 Κύρι, ἐδὲν ἦπον. ἐγὼ τι γὰρ ἡ μωρὰ ποικὰ διεικιδόομαι αὐ-
 τῷ ἔτι ποιῆν, ἔπως σοὶ φίλῳ ἀξιῶ λόγῳ φανείη. αὐτὸς
 τι οἶδ' ὅπ' ἔτῳ ἐτῷ ὁμοῖον ὁ, τι ποιήσιντο, ἀλλὰ τί αὐ σοὶ
 ποιήσας χαρίεσται. καὶ γὰρ ἔν, ἔφη, αὐτὸς μὲ ἀμέμπτως τιτελέ-
 τηκεν, ἐγὼ δ' ἡ παρεκιδόομαι ζῶσα παρεκιδόομαι. καὶ ὁ Κῦ-
 ρος ἔχοντο μὲρ πικρὰ σιωπῇ κρηνηδίνῳ, ἔπειτα δὲ ἐφθγγετο.
 ἀλλ' ἔτῳ μὲ δὴ, ὦ γυναῖκα, ἔρχ το καλέσιν τελέῳ. νεκρὸν γὰρ
 τιτελέσθηκε. σὺ δὲ λαοῖσθα τοῖς δὲ ἐπικέσμεν αὐτὸν τοῖς παρ'
 ἐμῷ (παρὶ δὲ Γαῖον καὶ ὁ Γαδύρας πολὺν καὶ κρηνηδίνῳ
 φέροντες) ἔπειτα δ', ἔφη, ἰδοὺ ὅτι ἐδὲ τὰ ἄλλα ἀπμῶ ἔσται,
 ἀλλὰ καὶ τὸ μνημεῖον ποικῶι χάσασιν ἀξίως ἡμῶν, καὶ ἐποφθαγή-
 σεται αὐτῷ ὅσα ἐκὼς ἀνδρὶ ἀγαθῷ. καὶ σὺ δὲ, ἔφη, σὺκ' ἔρη-
 μῶ ἔσθ, ἀλλ', ἐγὼ σε καὶ σὺ φροσύνης ἐνεκα καὶ πίστεως δρι-
 τῆς καὶ τὰλλα ἡμῶν, καὶ συστήσω ὅσας ἀποκρίσεις σὺ ὅποι αὐ
 αὐτὸ ἐθέλῃς. ἔφη, δέλωσιν, ὡς ὄνεια ἔχῃς. καὶ μι-
 δῶμαι. καὶ ἡ Πανδράει ἔπει, ἀλλὰ γαίρῃ, ἔφη, ὦ Κύρι, ἐ
 μή σε κρύψω ὡς ὄνεια βύλομαι ἀφικεῖσθαι. ὁ μὲ δὲ ταῦτα
 ἔπειν ἀπῆκεν, κρηνηδίνῳ τὴν τι γυναικὰ οἷα ἀνδρὸς στεροῖτ,
 καὶ τὸν ἀνδρα, οἷαν γυναικὰ κρηνηδίνῳ σὺκ' ὅποι.

17. Ἡ δὲ γυνὴ τὰς μὲ ἐνύχας ἐκείλουν ἀποκρίσας, ἴσως
 ἂν, ἔφη, τὴνδε ἐγὼ ὀδύρωμαι ὡς βύλομαι. τῇ δὲ προσφῶ ἔ-
 πι κρηνηδίνῳ, καὶ ἐπίταξεν αὐτῇ, ἐπιδαν ἀποκρίσας, ἀποκρί-
 σαι αὐτῇ τι καὶ τὸν ἀνδρα ἐν ἐν. ἡ δὲ προσφῶ ποικὰ
 ἐκιδόομαι μὴ ποιῆν τῷ, ἐπὶ ἐδὲν ἰὼν, καὶ καλεπαύσας

ἰώρῃ, ἐκείνητ' κλαίυσαι. ἡ δ', ἀκινάκῳ πάλαι παριστάμενη, σφάτιν ἰαυτῷ, καὶ ἐπιδείσσει ἐπὶ τῷ στήθεϊ ἀνδρὸς τῷ ἰαυτῆς κεφαλῷ ἀπιδύνησιν. ἡ δ' τρεφὸς ἀνωλοφύρεται τι καὶ παρὲν λυπῶν ἄμφω, ὡς περ ἡ Πάνδρα ἐπὶ τριλλιν. ὁ δ' Κύρου, ὡς ἴδεται τὸ ἔργον τ' γυναικὸς, ἐκπλαγὴς, ἵσταται ἅπ' οὐρανὸν βοήσας. οἱ δ' εὐνῆχοι, ἰδόντες τὸ γαλῶν μῆλον, τρεῖς ὄντες, σκαπόμενοι κακῆνοι τὸς ἀκινάκας, λίσσονται, ὥστε ἵσταται αὐτὸς ἐξηκῆς. καὶ οὖν τὸ μῆλον μίχεται ἔνθα ἔστι δυνάχαν κίχου λίγεται. καὶ ἐπὶ μὲν τῇ ἀνω γῇ, ἔσθ' ἀνδρὸς καὶ τ' γυναικὸς ἐπιμαχάφθαι φασὶ τὸ νόμον, Σύραμα χαμμελίαν κῆτ' ὅσα τρεῖς λίγεται γῆρας, καὶ ἐπιμαχάφθαι, σκαπόμενων. ὁ δ' Κύρου, ὡς ἐπλησίαν τὸ παῖδι, ἀγαθὸς τι τῷ γυναικὶ καὶ κροτολοφύρεται ἀπὸ τῆς. καὶ τῶν μὲν ἡ ἀκὴς ἐπιμαχάφθαι ὡς τῶν ἐν πάλιν τ' κελῶν, καὶ τὸ μῆλον ὑπερμείζους ἐχάσθαι, ὡς φασιν.

18. Εὐ δὲ τῷ τῷ ποιεῖοντι οἱ Κάρις καὶ πολυμήντες ὥστε ἀλλήλους, ὅτε τὸς οἰήσους ἔχοντες ἐν ἰσχυροῖς χωροῖς, ἐκπύροι ἐπικαλῶντ' ἑ Κύρου. ὁ δ' Κύρου αὐτὸς μὲν ἐν Σάρδεσι μετὰ τὸς ἐπὶ αὐτῶν καὶ κελεύς, ὡς τ' μὴ πηδῶν ἐν ἑαυτῷ τὴν τέχνη. Καδύσοι δ' ἀνδρὰ Πέρσων, καὶ τῶν οὖν ἀφροῖν ἐν δ' ἀπολέμεν, καὶ πάντ' ἐν ἰσχυροῖς, πᾶσι ἐπὶ τῷ Κασίῳ, ἐπὶ τῷ δ' ὡς. καὶ Κίλικας δ' καὶ Κύπρις πάντ' ἐν ὡς αὐτῶν σκαπόμενοι. ἐν ἰσχυροῖς ἐπὶ ἐπὶ πᾶσι Πέρσων σκαπόμενοι ἐπὶ Κιλικῶν ἐπὶ Κυπρίων, ἀλλ' ἔστι ἐν αὐτῶν αἱ οἱ ἐπὶ χωροῖς βασιλεύοντες. δασμὸν μὲν ἐλάμειν, καὶ σκαπόμενοι, ἐπὶ δ' οἱ, ἐπὶ τῶν αὐτῶν. ὁ δ' Καδύσοι ἄλλοι τὸ σκαπόμενοι ἐπὶ τῷ Κασίῳ ἦλθαι, καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων τ' Κασίων πᾶσι ὥστε αὐτῶν, ἵσταται ὅτι δ' ὡς ἐν τῇ τέχνη ἐπὶ κελῶν τ' ἀντιστοιχίζονται. ὁ δ' Καδύσοι ὥστε ἀμφοτέρους τῶν ἐπὶ ποίῃ, δικαιοτέρῳ τι ἔφη λίγαν τῶν ἐπὶ ποίῃς ἀλλήλοις, λατῶν τι ἔφη δ' αὖ τὸς ἐναντίας φίλους σφῶς γυναικὸς, ὡς δὲ ἔτω μετὰ ἐπὶ πᾶσι ἀπὸ τῶν οἰήσους τῶν ἐναντίους. πᾶσι δ' ὅτι μετὰ, καὶ τὸς μὲν Κάρις ὁμοῦ ἀλλήλους τι δ' ὡς ἐν τῇ τέχνη σφῶς καὶ ἐπ' ἀγαθῶν τῶν Κύρου καὶ Πέρσων, αὐτὸς δ' ἐν μετὰ γῆρας ἀλλήλους ἐν τῇ τέχνη καὶ ἐπ' ἀγαθῶν τ' δ' ὡς.

^a Εὐνῆχων.

ῥῶν. ταῦτα ὅ ποιήσας, ἀμφοτέροις λάθρα ἰκατέρων νύκτα
 συνιῆναι τὸ αὐτὸν, καὶ ἐν ταύτῃ ἐσθλατῇ εἰς τὰ τέχνη, καὶ πα-
 ρίλασι καὶ ἰρύμασι ἀμφοτέρων. ἄμφω δὲ τῇ ἡμέρᾳ κατὰ ζῶντο
 εἰς τὸ μέσον οὐδὲ τῇ σπαῖα, ἐκάλισιν ἰκατέρων τὰς ἐπικαι-
 ράς. οἱ δὲ, ἰδόντες ἀλλήλους, ἐχθροὺς εἶναι, νομίζοντες ἐξηπατη-
 θῆναι ἀμφοτέροι. ὁ ῥῆτορ Καδύσιος ἔλεξε τοιαύτην, ἰσχυρὴν
 ὦ ἄνδρες, ὡς οὐκ ἀδύνατον εἶναι εἰς τὰ τέχνη καὶ ἐπὶ ἀγαθῶν
 ἢ δὲ καὶ ῥῶν. εἰς τὴν δὲ πολλῶν ὁποτέρους ὑμῶν, νομίζω ἐπὶ κα-
 κῶν ἐπιληλυθῆναι Καρῶν. ὡς δὲ ἐπὶ ῥῶν ὑμῶν ποιήσων καὶ ἀσφά-
 λειαν ἐργάζεσθαι ἀμφοτέροις τὴν γλῶσσαν, νομίζω ὑμῶν ἐπὶ ἀγα-
 θῶν παρῆναι. αὖτις δὲ καὶ τῇσδε τῇ ἡμέρᾳ ἐπιμύγειναι τε
 ἀλλήλοις φιλικῶς, ἐργάζεσθαι τε τὴν γλῶσσαν ἀδύνατον, διδόναι τε
 τίμω καὶ λαμβάνειν παρ' ἀλλήλων. ὡς δὲ παρὰ ταῦτα ἀδικεῖν
 τις ἐπιχρή, τέττις Κύρος τε καὶ ἡμεῖς πολέμιοι ἐσόμεθα. ἐκ
 τούτου πύλαι μὲν ἀνισχυμέναι ἵστανται τὰ τέχνην, μιστοὶ δὲ αἱ ὁδοὶ
 πορδύμενων παρ' ἀλλήλους, μιστοὶ δὲ οἱ χῶροι ἐργάζο-
 μένων ἰσχυρῶς δὲ κοινῇ ἦσαν, ἐρήμιος δὲ καὶ ἀφροσύνης πάντα
 πλῆα ὡς. ἐν δὲ ταῦτα ἔχει οἱ παρὰ Κύρου, ἰσχυρῶς τε καὶ
 π σπαῖας β' προσδοκῶν τὴν μηχανημάτων. ὁ δὲ Καδύσιος ἀ-
 πικραίνεται ὅτι καὶ τῇ παρῶν ἔχει ἀδικήσας κατὰ τὴν σπαῖα καὶ
 ἄμφω ταῦτα λίγων ἀπῆλθε τὸ πρῶτον, φρονεῖν ἐν ταῖς ἀκραῖς
 κατελιπὼν. οἱ δὲ Καῖρις ἐκείνου μιν ἐν αὐτῶν ἐπὶ δ' ἐκπῆ-
 λιν, c' ἐπιμύσαντες τὸν Κύρον, διόμωμοι πύμψαν Καδύσιον
 σφίσι συντάπειν.

19. Ο δὲ Κύρος ἐν ταῦτα ἀπιστάμενος Ἰστιάην, πρῶτον
 ἄρσεντα ἐπὶ Φρυγίαν τὴν δ' ἀπὸ Εὐλάσσοντος. ἐπὶ δὲ ἔκιν ὁ
Καδύσιος, μετὰ τὴν αὐτὸν ἐκείνου ἦσαν ὁ Ἰστιάης ἀσφά-
 τ, ὅπως μετὰ τὸν πέθοντο τὴν Ἰστιάην, ἀκυσαντες ἄλλο πρῶ-
 τόν τε ἀσφάτον. οἱ μὲν ἔν Εὐλάσσοντος οἱ ἐπὶ τὴν ἀπῆλθε, πολε-
 δόντες δὲ οὐκ ἀνισχυμένους ὡς εἰς μὲν τὰ τέχνη Βακχάρους μὴ
 δὲ καὶ, διὰ τὸν δὲ ἀπῆλθε, καὶ πρῶτον ὅτι Κύρος ἐπὶ τὴν
 γλῶσσαν. ὁ δὲ τὸ Φρυγίων βασιλεὺς παρεκάλει μὲν ὡς κα-
 γήσων τὴν ἐρυμνὰ καὶ ἐπὶ τὸν μὲν, καὶ παρὰ τὴν γλῶσσαν ἔσας ἐπὶ δὲ
 ἀφίσταντο αὐτῶν οἱ ὑπαρχοι, καὶ ἔρημον ἐλάγη, τολύτων εἰς

α' Νῦν, ἐν κατὰ. β' Προσδοκῶν καὶ μηχανῶν. γ' Προσπύμψαν.
 δ' Ἐπὶ.

χεῖρας ἤλθεν Ἰσάων ἐπὶ τῇ Κύρῃ δίκη. καὶ ὁ Ἰσάωνας κραταί-
πων ἐν ταῖς ἀκροῖς ἰσχυρὰς Περσῶν φρεσὶς, ἀπῆκε ἄγων σὺν
τοῖς ἰαυτῇ καὶ Φρυγῶν πολλὰς ἰσπίας καὶ πηλποτάς. ὁ δὲ Κύ-
ρῃ ἐπίστασι Λαθύσι, συμμιξαίῃα παρὶς Ἰσάωνος τὰς μὲν
ἰλομύρας Φρυγῶν καὶ σφίπτεκα σὺν τοῖς ὅπλοις ἄγειν, τὰς δὲ
ἐπιθυμησάσας πολέμειν, τετὼν ἀφιλομύρας τὰς ἰσπας καὶ τὰ
ὄπλα, σφινδῶνας ἰσπίας πάντας κελούσιν ἐπιπύει. ὅτοι μὲν δὴ
ταῦτ ἐποίησαν.

20. Κύρῃ δὲ ὤρεσεν ἐν Σάρεδιον, φρεσὶν μὲν πι-
ζὴν κατελιπὼν πολλὰν ἐν Σάρεδι, Κροῖσόν δὲ ἔχων, ἄγων ἦ
πολλὰς ἀμάξας πολλῶν ἐπαντρυπῶν χρημάτων. καὶ δὲ καὶ ὁ
Κροῖσος μηχανήματα ἔχων ἀκροῶς ὅσοι ἐν ἰσπῇ μὲν ἀμάξῃ.
ἔδιδε τὴν Κύρην καὶ χαλκῶν, ἔπει, ταῦτε, ἴφην ἔχων, ὃ
Κύρῃ, ἔσθῃ τὴν τι ὁρῶς ἀποδιδόναι ἢ ἄλλῃ, καὶ τὴν μή. καὶ ὁ Κύ-
ρῃ ἔλεξεν· ἀλλὰ σὺ μὲν καλὰς ποιεῖς, ὃ Κροῖσος, κραταίῃν
ἰμορῖα μίττοι, ἄξουσι καὶ χρημάτων οἷον καὶ ἔχῃν αὐτὰ ἄξιοι ἐ-
σιν· ὥς μὲν καὶ κατέψασι, καὶ ἰαυτῶν κατέψασι. καὶ ἄμα ταῦ-
τε λέγων ἰδὼναι καὶ χαλκῶν καὶ τοῖς φίλοις καὶ τοῖς ἀρχαῖς,
ὅπως ἐδίδοι τῶν ἐπιπύων ἔπει σὺν αὐτοῖς ἀποδιδόναι, ἔπει μή.
ἦν δὲ καὶ Λυδῶν ὅς μὲν ἰσπῇ καλὰν πηλομύρας καὶ ὄπλοις καὶ
ἰσπας καὶ ἀρχαῖς, καὶ πάντα πηλομύρας ποιεῖν ὃ, πᾶντα αὐ-
τῷ χαλκῶν, ταῦτε μὲν σὺν τοῖς ὅπλοις· ὅς ἦ ἰσπῇ ἀχα-
ρῶς ἰσπας, τὰς μὲν ἰσπας αὐτῶν παρέδωκε Πέρσας τοῖς
πρῶτοις κραταίῃσι, καὶ ἦ ὄπλα κραταίῃσι. σφινδῶνας
ἦ καὶ ταῦτε ἰσπας ἰσπας ἰσπας. καὶ πάντα ἦ τὰς ἀσπας ἦ
ἰσπας ἰσπας σφινδῶνας ἰσπας καὶ μελετᾶν, τομίζων
ταῦτα τὸ ὄπλον ὃ δὲ καλῶτερον ἦναι. σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ δυνά-
μει καὶ ἐπὶ ἰσπῇ ἰσπῇ ὡφελῶς σφινδῶνται παρῶντες·
αὐτῇ ἦ καὶ ἰαυτὸς ἐπὶ ἂν οἱ πάντες σφινδῶνται μείναι σὺν
ὀλίγῃς ὁμοῖς ἰσπῇ σὺν ὄπλοις ἀρχαῖς.

21. Προῖον δὲ πρὸ ἐπὶ Βαβυλῶν, κραταίῃσι μὲν Φρυ-
γας τὰς ἐπὶ τῇ μεγάλῃ Φρυγῇ, κραταίῃσι ἦ Κασσιό-
πας· ἰσπας ἦ ἰσπας Ἀργεῖος· ἐξῶντες ἦ δὲ
πάντα ταῦτα Περσῶν μὲν ἰσπας ὃ μὲν ἦ ἰσπας σφινδῶντες,
πολλὰς ἦ ἰσπας ἦ ἀρχαῖς καὶ τὰς πᾶσι τοῖς συμμαχοῖς δι-

• Περσικῶν. ὁ Δυλικῶν. ὁ Εὐρίπλητος.

ἰδῶκε. καὶ ὥς Βαβυλωνίαι ἀφίκετ^α παμπούκας μὲν ἰσ-
 πίας ἄγων, παμπούκας δὲ τεξέους καὶ ἀκρογασίας, σφινδογίτας
 καὶ ἀνδρομέδας. ἰπὰ καὶ ὥς Βαβυλωνίαι ἡνὶ ὁ Κύρεος, ἀφείσθησε
 μὲν πᾶν τὸ στρατόμαχον ἐπὶ τῷ πόλει, ἔπειτα αὐτὸς ἀφείλαυσε
 τῷ πόλει ζωὴς φίλοις τε καὶ ἱππικαίοις τῶν συμμάχων·
 ἰπὰ δὲ χρησιμὰς τε πίχην, ἀπαρχὴν παρισκοδούσας τῷ
 στρατῷ, ἀπὸ τῆς πόλεως. ἐξελθὼν δὲ πρὸς αὐτὸν ἐβόλῃ ἔπει-
 πλίθεα μίλλοιεν αὐτῷ ὅποτε ἀπαρχὴν τὸ στρατόμαχον κατασκευ-
 ασοίεν γὰρ, ἔφη, αὐτὸς ἀπὸ τῆς πίχης ἀδινῆς ἰδὼκε εἶναι ἡ φά-
 λαξ. καὶ ἔδην θυμῶσιν ἡνὶ ἔως ἔχεν. ἐπὶ γὰρ πολὺ τῶν
 κυκλαμένους ἀνάσκει ἡνὶ ἔω ὀλίγον τὸ βάθος γῆρας^β τῷ
 φάλαγγα. ἀκύνους ἔν ὁ Κύρεος ταῦτα, τὰς κατὰ μέσον τῆς
 αὐτῆς στρατῶς σὺν τοῖς ἀφείλωσιν, παρήγαγεν ἀπὸ τῆς ἀκρῆς ἱ-
 κατέρωθεν τὰς ὀπίστας ἀνακλινούσας τῷ φάλαγγα ἀπί-
 ναι παρὰ τὸ ἰσηγὲς τῷ στρατόμαχῳ, ἵως γίνοιτο ἱκατέ-
 ρωθεν τὸ ἀκροὺ καὶ ἰαυτὸν καὶ κατὰ τὸ μέσον. ἔως ἔν ποί-
 κωνται, οἱ τε μένους ὅλως θυμῶσιν ἐρίγουντο, ἐπὶ δι-
 πλάσιον τὸ βάθος γιγνόμενοι· οἱ τ' ἀπίοντες, ὡσαύτως θυμῶ-
 σιν ἐρίγουντο. ὅλως γὰρ οἱ μένους αὐτῶν, ὥς τοῖς πολέμοις
 ἐρίγουντο. ἰπὰ δὲ ποροδόμενοι ἱκατέρωθεν σπῆνται πᾶν ἀκρο-
 ἔστησαν ἱχυρότεροι γιγνημένοι, οἱ τε ἀπληγυῖοι, ἀπὸ τῶν
 ἱμνωσάντων, οἱ τ' ἱμνωσάντων, ἀπὸ τῶν ὀπίσθεν προσγιννημένων.
 ἀνακλινούσης δ' ἔτω τῆς φάλαγγος, ἀνάσκει τὰς ὀπίστας ἀ-
 κύνους εἶναι καὶ τὰς τελευτάνας, ἐν μέσῳ καὶ τὰς κακίστας τα-
 πέχθαι. ἡ δ' ἔως ἔχουσα πῆξιν καὶ ὥς τὸ μάχισθαι ἰ-
 δῶκε ἐν παρισκοδουμένῳ, καὶ ὥς τὸ μὴ φύγειν. καὶ οἱ
 ἰσπᾶς καὶ οἱ γυνῆ^γ ἀπὸ τῆς κερῆταις αἰὲν ἐγώτερον ἐρί-
 γουντο ἀκρογασίας. ἰπὰ καὶ ἔτω σπῆνται ἀπὸ τῆς ἀκρῆς
 ἵως μὴ ἐκινῶνται πᾶν βίλη ἀπὸ τῆς τάχους, ἐπὶ πόδα ἰπὰ καὶ ἐξ
 βελῶν ἐρίγουντο, στραφέντες· ἐν τῷ ὀπίσθεν ὀλίγα βήματα
 προΐοντες μετὰδιδόντο ἐπὶ ἀσπίδα, καὶ ἰσπᾶς ὥς τὸ τῶν
 βλεπόντων. ὅσῳ δὲ προσωτέρω ἐρίγουντο, ὅσῳ δὲ μακρότερον
 μετὰδιδόντο. ἰπὰ καὶ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἰδὼκε εἶναι, ζωῶν
 ἀπίοντες ἔς τε ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐρίγουντο.

^α Μακρά ποικύς. ^β Τῆς φάλαγγος. ^γ Βραχυτέρω. καὶ
 Βραδυτέρω.

22. Ἐπὶ δὲ κατεστρατοῦ ἀποστὰς, συνιπτάσθην οἱ Κῦρ^{οι} τῶν ἐπιχειρήσεων, ἃ ἐλπίον. Ἄνδρες σύμμαχοι, τιθασίμεθα μὴ κύκλω τὴν πόλιν· ἰσὺ δ' ὅπως μὴ ἂν τις τείχη ἔστωι ἰσχυρὰ καὶ ὑψηλὰ προσμαρμαρῶ^ν· ἔλοι ἐκ σὺν ὁρῶν μὲν δακῶ^ν ὅσων δὲ πλείονες ἄνθρωποι ἐν τῇ πόλει εἰσὶν, ἐπεί ποτε καὶ μάχῃ^ν ἐξίοντες, τῶ^ν ἂν ἡμίτων λιμῶ^ν αὐτοὺς ἠγῆμαι ἀλῶναι. ἐμὴ πικρὰ ἂν αὐλοῖν τρέπον ἔχοντες λίαν, τὰτα πολιορκητικὰ φημί εἶναι τῶν ἀνδρῶν. καὶ ὁ Χερσάνδης εἶπεν, ὁ δὲ ποταμὸς, ἔφη, ἔστω καὶ ἀφ' ἐμῆς πλείων ῥεῖ, πλάττω^ν ἔχων πλείον ἢ ἐπὶ δύο σταδία· καὶ μὰ δὴ, ἔφη ὁ Γωῶν^{ος}, καὶ βαθὺ^ν γὰρ ὡς ἐδ' ἂν δύο ἄνδρες ὁ ἑταίρ^{ος} ἐπὶ τῷ ἑταίρῳ ἐσπῶς· ὁ ὕδατος ὑπερχοῖν ὥστε τῷ ποταμῷ ἔτι ἰσχυροτέρῳ εἶναι ἢ πόλις ἢ τοῖς τείχεσι. καὶ ὁ Κῦρ^{ος} ταῦτα μὲν, ἔφη, ὦ Χερσάνδης, ἰδὼν ὅσα κρείττω ἐστὶ τῆς ἡμετέρας δυνάμεως· διαμειτρησάμενους δὲ χρὴ ὡς τείχεα τὸ μέρ^{ος}· ἡ ἐκείνους ὑμῶν ὀρύττειν πέφρον ὡς πλάτυνται καὶ βαθυπύκνυν, ὅπως ὀπισθεκρίσω^ν ὑμῖν τῶν φυλάκων δύοι, ἔστω δὴ κύκλω διαμειτρήσας ἀπὸ τοῦ τείχ^{ους}, ἀπὸ πύργων ὅσων τύρσοι μεγάλας ἀπὸ τῶ^ν ποταμῶν, ἄρουραι εἴηεν καὶ εἴηεν τείχεος πέφρον ὑπερμεγέθη, καὶ τὴν γῆν ἀνέσχωλον παρὰ αὐτοὺς. καὶ παρὰ μὲν πύργους ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἀναθόμην, φοινίξει θημιλιώσας καὶ μέσων ἢ πλεονεχίους (ἐστὶ γὰρ καὶ μέγιστος ἢ τοσούτοι τὸ μήκος πεφυκότες). καὶ γὰρ δὴ πεζοὶ οἱ οἱ φοινίκας ἀπὸ βάρους ἀνω κυρτῶν, ὥσπερ οἱ ὄνοι οἱ καυθίλοι· τῦττες δὲ ὑπερίθον τῶν εἰρηκῶ ὅπως ὀπισθεκρίσει οἰχοῖ πολιορκητῶν παρεσκόλαζομεν, ὡς ἐκ καὶ ἀφ' αὐτοῦ ὁ ποταμὸς ἐστὶ τῶν πέφρον, μὴ ἂν ἔλοι τῶν πύργων. ἀνίστη δὲ καὶ ἄλλας πάλιν πύργους ἐπὶ τῷ ἀμφολάδ^ω γῆς, ὅπως ὀπισθεκρίσω^ν φυλακτέρας εἴη. οἱ μὲν δὴ ταῦτα εἰποῖεν· οἱ δὲ ἐν τῷ τείχει κηλίσαντες τὴν πολιορκίαν, ὡς ἔχοντες τὰ ἐπιτιμῶν πλείον ἢ ἐκδοῖν ἐτόν. ἀκυσσας δὲ ταῦτα ὁ Κῦρ^{ος}, τὸ κράτος κατετίθει δωδὲκα μέρη, ὡς μέλη καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκδοῖν τὸ μέρ^{ος} φυλάξον. οἱ δὲ αὐτὸν Βακτράνιοι, ἀκυσσάμεναι ταῦτα, πολὺ ἐπὶ μετῶν κηλίσαντες, ἐννοήσαντες ἃ σφῶν Φρύγας καὶ Λύκιοι καὶ Ἀρῶοιοι καὶ Κατωπαδῶκα φυλάξουσιν, καὶ

^a Ελασαν. ^b Ποικίλος ἐκχυθὲς εἰς τὴν τιφ. ^c Μαῖον
τέτων κατι.

σφίσιν ἐνόμιζον πάντες ἀμειψόμενοι ἢ Πέρσης. καὶ αἱ μὲν
τιφροὶ ἤδη ὀρερυγμένα ἦσαν.

23. Ο δὲ Κύρου^α ἐπὶ δὴ^α ἰερτῶν τοῦ αὐτῶν ἐν Βαβυ-
λώνῃ ἤκαστοι ἦσαν, ἐν ᾗ πάντες Βαβυλώνιοι ὅλῳ τῷ νύκτα
πίνουσι καὶ κωμῶζουσι, ἐν ταύτῃ ἐπὶ δὴ τάχιστα συνισκοῦσι λα-
βὼν πολλὰς ἀνθρώπων, ἀντιμῶστε πᾶς τιφρος πᾶς πρὸς τὸν
πρῶτον. ὥς ὅτε τὸ ἐξήκοον, τὸ ὕδωρ κατὰ πᾶς τιφρος ἐχώρη-
εν τῇ νυκτί. καὶ ὅτε πόλεως ἔπαμυν ὁδὸς πορεύσιμον^β
ἀνθρώποις ἐγένετο. ὥς ὅτε ἔπαμυν ἕως ἐπερωμένο, πε-
ρηγύησαν. ὁ Κύρου Πέρσης χιλιάρχους καὶ πεζῶν καὶ ἱππέων, ἕς
δύο ἄρτους τῶν χιλιόσμων παρέσθαι πρὸς αὐτοὺς, τὰς δὲ ἄλλας
συμμάχους κατ' ἕρπον τῶν ἐπὶ αὐτῶν ἡγεῖσθαι πειπνί-
ναι. οἱ μὲν δὲ παρεῖσαν. ὁ δὲ, καὶ κοῖτας ἕς τὸ ξηρὸν τοῦ
ποταμοῦ τὰς ὑπερέτας καὶ πεζῶν καὶ ἱππίας, ἐκέλευσε σκί-
ψαδ' εἰ πορεύσιναι εἰς τὸ ἰδαφον^γ ἔπαμυν. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ
ζήλων ὅτι πορεύσιναι εἴη, ἐνταῦθα δὲ συγκαλίπτες τὰς ἡγε-
νας τῶν πεζῶν καὶ ἱππέων, ἐλίσσει^δ τοιαῦτα. Ἄνδρες φίλοι,
ὁ μὲν πρῶτος ἡμῖν παρεκκίχεται καὶ εἰς τὴν πόλιν ὁδὸν ἡ-
μῶν ὅτε παρρησιᾶς εἰσώμεθα ἔστω, ἐνομόμοι ὅτι ἔτοιμα ἔσ-
τω πορεύσμεθα, ἐκείνοι ἔσιν ὅτε ἡμῶν καὶ συμμάχων πρὸς ἐ-
αυτοὺς ἐχθροί, καὶ ἐξηγεροὺς ἀπάντων καὶ νηφόντων, καὶ ἐξωπλι-
σμένων καὶ σπουδαίων ἐνικώμεθα. νῦν δὲ ἔστω αὐτὰς^ε ἡ-
μεῖς ἐν ᾧ πολλοὶ μὲν αὐτῶν κατὰ δύσιν, πολλοὶ δὲ αὐτῶν με-
θύουσι, πάντες δὲ ἀσυντάκτοι ἔσιν. ὅταν δὲ ἐκ αἰσθάνων ἡμῶν
εἶδον οἷός, πολὺ ἂν ἐπὶ μάχῃ ἢ νῦν ἄρτιοι ἔσιν), ὑποῖ
ἐκπεπληγχοί. εἰ δὲ πᾶς τῶν ἐνομή) ὁ δὲ λέγειται φοβερὸν
εἶναι τοῖς εἰς πόλιν εἰσῆσι, μὴ ἐπὶ τῇ πύλῃ ἀναστάντες βάλω-
σιν ἐνθὲν καὶ ἐκθὲν, τῶντά μάλιστα παρρησιᾶ. ὡς δὲ ἀναστῶσι π-
νεις ἐπὶ πᾶς οἰκίαν, ἔχομεν συμμαχὸν θεὸν Ἡφαιστον. εὐφραδίᾳ
δὲ τὰς πρὸς αὐτῶν, φοίνικον μὲν αἱ θύραι πεποιημέναι, ἀ-
σφάλτων δὲ ὑπεκκινύμεναι κεχελύμεναι. ἡμῶν δὲ αὐτῶν πολλὴν
ἐσθλὴν ἔχομεν, ἢ περὶ πολὺ πῦρ τίξει), πολλὴν δὲ πύλιν καὶ
εὐσπεῖον, ἢ περὶ πολλὰ καὶ πολλὰ φλόγα. ὥς ἀνάγκη εἶ-
ναι ἢ φούρην περὶ τὰς ἀπὸ τῶν οἰκιῶν, ἢ περὶ καὶ καὶ καὶ

^α Εορτὴ αὐτῶν ἐν τῇ Βαβυλώνῃ. ^β Ταδε. ^γ Εἰμερ.

Θαυ. ἀλλ' ἄγετε, λαμβάνετε ὅπλα· ἡγούμεμαι δὲ ἐγὼ σὺν τοῖς
 θείοις. ὑμεῖς δ' ἴφη, ὃ Γαδάτα καὶ Γωρῦα, δέκνυτε πᾶς ὀ-
 δὺς· ἐστὶ γὰρ ὅταν ἐπὶ εὐτὸς γηράμεθα, τῶν τευχιστῶν ἄγετε
 ἐπὶ τὰς βασιλείας. Ἐπεὶ δὲ ἴφασαν οἱ ἀμφὶ τὸ Γωρῦα, ἔ-
 διν ἂν εἴη γενομένη, καὶ γὰρ ἀκλήτοι αἱ πύλαι αἱ εἰς τὴν βασι-
 λείαν. ἐν κώμῃ γὰρ δοκεῖ ἡ πόλις πᾶσι εἶναι τῇδε τῇ νυκτί. φυ-
 λακῇ μέντοι παρὰ τῶν πυλῶν ἐνδοξομένη. ἐπὶ γὰρ αὐτὰ πλε-
 γμίνη. οὐκ ἂν ἀμιλῇ δόιοι, ἴφη ὁ Κύρε, ἀλλ' ἵσταί, ἵστα
 ἀπαρτοσκόους ὡς μάλιστα λαοὺς ἀνδράς. ἵστα δὲ ἱσ-
 ταί ἐρήθη, ἱποδύνοντο. τῶν δὲ ἀπαλίνωνται οἱ μὲν ἀπίθνη-
 σκον περὶ μύλοι, οἱ δ' ἴφασαν πύλιν ἔστω, οἱ δ' ἵσταν, οἱ δ'
 ἀμφὶ τὸ Γωρῦα συνωρόων αὐτοῖς, ὡς κωμῶσαι οἷσι καὶ αὐ-
 τοῖς. καὶ ἰόντες ἡ ἰδύοντο τεύχεα ἐπὶ τοῖς βασιλείοις ἐρχοῦντο.
 καὶ οἱ μὲν ἱσταν τῶν Γωρῦα ἔ Γαδάτα πλεγμαῖοις κεκλισμένους
 εὐρίσκουσι τὰς πύλας εἰς βασιλείαν· οἱ δ' ἐπὶ τὰς φύλακας ἑ-
 χρήντες ἐπρωπίτησι καὶ πῖναι παρὰ φῶς πολὺν, ἔσθης
 ὡς πολέμιοι ἐχθῶντο αὐτοῖς. ὡς ὅτε κωμῶσαι καὶ κλύουσιν ἐγί-
 γνηται, αἰδομένοι οἱ ἔνδον εἰς θορύβους, κελεύουσιν εἰς
 βασιλείαν σκέψασθαι τί εἴη τὸ πρῶγμα, ἐλθόντες πρὸς ἀνείξαντες τὰς
 πύλας.

24. Οἱ δ' ἀμφὶ τὸ Γαδάτα ὡς εἶδον τὰς πύλας χαλά-
 σαι, ἔσταν πύλαι, καὶ τοῖς πύλιν φύλακας ἔσταν ἐφ' ἐπὶ μύλοι,
 καὶ παλίντες ἐφ' ἐπὶ μύλοι παρὰ τὴν βασιλείαν, καὶ ἡδὴ ἐσθῆτα αὐ-
 τῶν καὶ ἔσταν σμῆνον ὅτι εἶχον ἀκινάκῳ εὐρίσκουσι. ἔσταν μὲν
 οἱ σὺν Γαδάτα καὶ Γωρῦα πολλοὶ ἐχθροὶ. καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς
 ὅτι ἀπίθνησκον, ὁ μὲν παρὰ ἀκινάκῳ π, ὁ δ' ἐφ' ἐπὶ μύλοι, ὁ δ' ἐφ'
 καὶ ἀμυνόμενοι ὅτι ἰδύοντο. ὁ δ' ἐφ' ἐπὶ μύλοι διέπμπι πᾶσι τῶν ἰσ-
 τῶν τευχιστῶν καὶ πᾶσι ὀδῶν καὶ παρὰ πᾶσι ὡς μὲν ἐξω λαμβάνουσι
 καὶ παρὰ πᾶσι, τὰς δ' ἐν ταῖς οἰκίαις καρῶν τὰς εὐερεῖς ἐπιστα-
 μένους ἔνδον μύλοι. αἱ δ' ἐπὶ πᾶσι ἐξω λαμβάνουσι, ὅτι καὶ πᾶσι πᾶσι.
 καὶ τὰ ταῦτα ἱσταν.

25. Γαδάτα δ' καὶ Γωρῦα ἤκουσαν καὶ θῆκαν μὲν παρὰ πᾶσι παρὰ
 ἐκείνους ὅτι τιμημαρηνόμοι ἦσαν τὴν αὐτοῖς βασιλείαν, ἐπὶ ταῖς δ'
 Κύρε καὶ φιλοῦν καὶ κωμῶσαι καὶ πόδας, πολλὰ δακρύοντες ἄμα

^a ἵσταν, - ἔσταν ὡς ἐν κώμῃ. ^b ἐπρωπίτησι. ^c Σπρωπίτητον.

651.

χαρᾶ καὶ ἀφροσύνη μοι. ἐπεὶ ὅτι ἡμεῖς ἐγένετο, καὶ ἤδοντο οἱ παῖς
 ἄλλοι ἔχοντες ἐκλωκῆναι τε τῶν πόλιν καὶ τὴν βασιλείαν πεινηκότας,
 παρὰ δὲ διδοῦσι καὶ τοῖς ἄλλοις. ὁ δὲ Κύριος τοῖς μὲν ἄλλοις εὖ
 περιλάμβανεν, καὶ φρεσὶ καὶ πνεύματι καὶ φρεσὶ εἰς ταῦτα ἀνέπιμπεν.
 τὰς δὲ πεινηκότας ἡγήσατο ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ πόλις τοῖς ἀποσπασμένοις.
 καὶ κηρύττει ἐκείλους ἀποφίρει πάντας τὰ ὅπλα Βαβυλωνίους,
 ὅπως δὲ ἀφῆλθον ὅπλα ἐν οἰκίᾳ, ἀποφίρει ὡς πάντες οἱ
 ἔδον ἀποφίρει. οἱ μὲν δὲ ἀπὸ φέρει. ὁ δὲ Κύριος ταῦτα μὲν
 εἰς τοῖς ἄλλοις κατέστη, ὡς εἴη ἰστοίαν ἢ πᾶσι τοῖς δέοις χρῆσθαι.
 ἐπεὶ ὅτι ταῦτα ἐπέπρασεν, ὡς ἔστιν ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ πόλις, ὡς
 δορυκλήτης τὴν πόλιν ἔσται, ἀποφίρει τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς ἐκ-
 κείλους ἐξελθόντες ἐκ τῆς πόλεως καὶ οἰκίας διεδίδε καὶ ἀρχαῖα τε-
 τοῖς ἔσται κρινόντες ἐνομιζέτω καὶ ἀπὸ φέρει. ἔτω δὲ ἐν τῇ πόλιν
 ὡς ἔστιν ἐκείλους καὶ κηρύττει τοῖς ἀρχαῖς. ἢ δὲ πᾶσι τοῖς μείον
 ἔχον, διδοῦσι ἀποσπασμένοις ἐκείλους. ἀποφίρει ὅτι, Βαβυλωνίους μὲν
 τῶν γυναικῶν ἐραζέμεθα, καὶ τὰς δασμὸς ἀποφίρει, καὶ ἡ πόλις
 τῶν οἰκίας ἐκείλους αὐτῶν ἐδόθησαν. Πίστεως ὅτι καὶ τὰς κρινόντων
 καὶ τῶν συμμάχων ὅσοι μὲν ἤρηντο παρὰ αὐτῶν, ὡς δι-
 αόχας ἢ ἑλάνθον ἀποφίρει ἀφῆλθον.

26. Ἐκ δὲ τῆς ἐπιθυμίας ὁ Κύριος ἔδωκεν ἡ πόλις ἀποφίρει
 καὶ αὐτοῖς ὡς βασιλεὺς ἤγατο πείρειν, ἐδόξεν αὐτῶν τῶν οὐκ ἐν τῇ
 τῶν φίλων γνώμη ποιῆσαι, ὡς ὁ πόλις ἀνιπφόντως πᾶσι τοῖς
 καὶ τοῖς σιμὸς φανείη. ὡς ἔστιν ἐν ἐμνηκαντῶν τῶν ἀμφοτέρων ἡ πόλις
 τῶν ὅπως ἐδόξεν ἐπιτηδόν εἶναι, ἀποφίρει ὅτι βασιλεὺς λίαν
 π, καὶ ἀποφίρει ἀπὸ φέρει. οἱ δὲ ἄνθρωποι, ὡς ἐγινώσκον
 ὅτι ἀποφίρει, ἤκουσεν ἀμύχανοι τὸ πλῆθος. καὶ ὡς μὲν ἔστιν
 ὅτι ἀποφίρει, μνηκαντῶν τε πολλὴ καὶ μέγιστη ἡ πόλις. οἱ δὲ ἡ πόλις
 ὡς ἔστιν ἀφῆλθον ἀποφίρει, ἀποφίρει. ὅτι πᾶσι καὶ τῶν φίλων
 διδοῦσι μὲν τὸ ὅχλον ἀποφίρει, προτάνων ὁ Κύριος τῶν χαίρει
 προσηγάτο αὐτὰς, καὶ ἔτις ἐλθόντες, ἀνδρες φίλοι, ἀποφίρει ὡς
 τὸ ὅχλον διδοῦσι, ἐπὶ τῶν καὶ ἡ πόλις συλλήψασθε. οἱ
 μὲν δὲ φίλοι ἀποφίρει, ὁ δὲ ὅχλος πλείων καὶ πλείων ἐπὶ τῶν
 ὡς περὶ φέρει ἡ πόλις ἡ πόλις περὶ τοῖς φίλοις αὐτῶν ἡ πόλις
 λαοὶ καὶ συλλήψασθε. ἔτω δὲ ὁ Κύριος λίαν, ἄρα, ἔφη, ὡς

Ἀντικ. ὅτι ἡ πόλις.

ἀνδρες

ἄνδρες, νῦν μὲν κρείστος διαλυθῶμαι αὐτοὺς ὅσοι ἔλθουσιν
 καὶ γὰρ ἐγὼ βυλομαι ὑμῖν π. διαλυθῶμαι. ἀκούσαντες οὖτοι
 οἱ φίλοι, ἄκριδοι ἦσαν ἀποθήσαντες, δίκην δίδωσιν ὑπὸ
 πάντων τῶν ἀναικάων. καὶ τότε μὲν ἕτως ἐκοιμήθησαν.

27. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὁ μὲν Κύρ^{ος} παρῶν ἕς τὸ αὐτὸ χω-
 ρεῖον. ἀνθρώπων δὲ πολὺ πλεον. πλεον^{ον} ἀπεισθεὶς βυλομένων
 προσέειπε, καὶ πολὺ πρότερον ἢ οἱ φίλοι παρῆσαν. ὁ δὲ Κῦ-
 ρ^{ος} ἀπεισθεμένων τῶν ξυσιφόρων Περσῶν κύκλον μέγαν, ἅτε
 μηδὲν παρῆναι ἢ τὸς φίλους τε καὶ ἀρχοντας τῶν Περσῶν τε καὶ
 τῶν συμμάχων. ἰπὲρ δὲ συνῆλθον αὐτοῖς, ἱλίζεν δὲ Κύρ^{ος} αὐ-
 τοῖς τοιάδε. Ἄνδρες φίλοι καὶ σύμμαχοι, τοῖς μὲν τοῖς ἐδὲν ἂν
 ἔχοιμι μίμψασθαι, τὴν μὲν ἔχει μέγαν τῶν πᾶσι ὅσα διχό-
 μετα κταπποχίαναι· ἐμὲ τοι τοῖς τοῖς ἐστὶν τὸ μέγαλα πολε-
 σθῆναι, ὥς τε μὴ οἶόν τι εἶναι μήτε ἀμφ' αὐτὸν χολῶν ἔχθρην, μήτε
 μὲν τῶν φίλων σύφρασθαι, ἐγὼ μὲν καὶ ἐγὼ ἐγὼ τῶν φίλων τῶν
 δουλομένων κελεύω. σπυροῦσθε γὰρ, ἔφη, ἔχθρην δὲ πᾶσι, ὅτι
 ἔωθον ἀρετῶν ἀκούειν τῶν προσόντων, οὐκ ἱλίζαμι οὐδὲν
 ἰσχυρῶς καὶ νῦν ὁρᾷτε τῆς καὶ ἄλλης πλείονος τῶν χθρῶν πα-
 ρεῖναι, ὡς πρᾶγμα καὶ ἡμῖν παρῆσθαι. ἐπὶ περ τούτοις ὑ-
 φίλοι ἰαυτὸν, λογίζομαι μικρὸν μὲν πᾶσι μέρ^{ος} ἐμῷ μίσι-
 στέμενον, μικρὸν δὲ πᾶσι ὑμῶν ἐμῷ μέρ^{ος} τοι σφῶς οἶσθαι
 ὅτι ἐπὶ ὅπῃν μοι μετίστω. ἔπ' οὖν, ἔφη, καὶ ἄλλο ὅρῳ γαλοῖον
 πολεμεῖν. ἐγὼ γὰρ δὴ καὶ ὑμῖν μὲν ὡς πᾶσι ἐκὼς ἀλάφειαν τῶν
 δὲ τῶν ἀπεισθεμένων ἢ πᾶσι ἢ ἐδὲν ἂν οἶδα, καὶ ἐπὶ πάντες ὑπὸ
 περισκοῦσθαι μοι εἶσιν ὡς, καὶ νικῶσιν ὑμῶς ἀθῶντες, ὡς πε-
 ρον ἂν βύλον ὑμῶν παρ' ἐμῷ διαπποχόμενοι. ἐγὼ δὲ ἔξιστον
 τῆς καὶ περ ἐμῷ δίδωμι, περισκοῦσθαι ὑμῶς τὴν ἐμὴν φί-
 λων, διορῶν ὡς πᾶσι γῆς. ὡς ἂν καὶ ἐπὶ περ τῇ δὴ καὶ ἔχ-
 ῶς ἐξ ἀρχῆς περισκοῦσθαι μὲν, ἀλλὰ παρῆσθαι οὐ τὴν μί-
 σθαι ἐμῷ. ὅτι τῷ τῷ πολέμῳ τοιᾶντα ἔχουσιν οὐκ
 ὡς μὴ ὑστερεῖν δίδωμι τῶν ἀρχόντων μήτε τὸ εἶδεναι καὶ δίδωμι, μήτε τὸ
 πολεμεῖν ἢ ἂν κρείστος ἦ. τὴν δὲ πᾶσι ἰδὲν ὡς πᾶσι
 πολεμεῖν ἐκὼς ὡς δὲ πᾶσι πολεμεῖν παρῆσθαι. νῦν δὲ ἰπὲρ δὲ
 φιλοπονώμεθα πολεμεῖν ἀναπτάμεθα, δακτύλῳ καὶ ἡ ἐμῇ ψυ-

• Γινώσκω. • Γινώσκω. • Τὸ δ'.

χὴ ἀναπαύσεώς τι· ἀξιῖν τυγχάνειν. ὡς ἔν ἐμῷ λόγῳ ἵσταται· πᾶσι τῶν ποίων ὡς καλῶς ἔχοντι τὰ τι ἡμίτερον καὶ τὰ ἄλλων ὧν ἡμᾶς δεῖ ἐπιμελεῖσθαι, συμπελάσεται πρὸς ὅ, π' ὅρῳ συμφορώμεται.

L. 4. 6. 3.

28. Κύρῳ μὲν ἔτις ἔπιν· ἀνίσταται δ' ἐπ' αὐτῷ Ἀρξά-
βαζ· ὁ συζῆνός ποτε φήσας εἶναι, καὶ ἔπιν, ἢ καλῶς, ἔφη,
ἐποίησας, ὦ Κύρε, ἀρξας δ' ἄλογα. ἐγὼ γὰρ, ἐπὶ νῦν μὲν ὄντ'
ἐκ πάντων, ἀρξάμεν· ἐπιθυμῶν φίλῳ· ἡτοίμας, ὁρῶν δὲ σε
ἐπὶ διορῶν ἐμῷ, καλῶς κενὸν σοὶ προσίνα· ἐπεὶ ὅτι τυχεῖς ποτε
ἐμῷ διηγεῖς προθύμως ἐξασθενῆσαι παρὲς Μήδους τὰ παρὰ
Κυαξάρους, ἐλογίζομαι, ἐκ ταῦτα προθύμως σοὶ συγκαταδοίμαι,
ὡς οἰκῆός τί σοι ἴσθι μὲν, καὶ ἐξίστιτό μοι διαλέγεσθαι σοὶ ὅπο-
σον ἂν χρόνος βυλοίμην. καὶ σκῆνα μὲν δὴ ἐπρόχρη ὡς σε ἐ-
πικραῖν. μὲν δ' ὅτι τὴν Ὑκῶνιοι μὲν παρῶντι, φίλοι ἡμῖν ἐ-
χθροὶ ἐκ μάλ' ἀπὸ συμμάχων, ὡς μόνον ἐκ ἐν ταῖς ἀλ-
κίαις ἀπαιφίρομεν αὐτὰς ἀγαπῶντες. μὲν δ' ὅτι τὴν, ἐπεὶ

L. 4. 6. 4.

i. 6. 6. 10.

ἐάλω τὸ πολέμιον στρατόπεδον, ὅσκι οἶμαι χαλῶ σοὶ εἶναι
ἀμφ' ἐμῷ ἔχον· καὶ ἐγὼ σοὶ συνωγνίσκον. ἐπεὶ ὅτι τὰς Γαδάρ-
ας ἡμῖν φίλος ἔχοντο, καὶ ἐγὼ ἔχουσιν· καὶ αὐτοὶς Γαδάρων·

i. 6. 6. 24.

καὶ ὅτι ἐρεῖν ἐκ τῶν μείλας ἐπὶ γὰρ μῦθοι καὶ Σάκων καὶ

L. 5. 6. 11.

Καδύσιοι σύμμαχοι ἐμῷ ἐχθροὶ, ἡρεῖται δὲ ἐκ τῶν ἐπὶ ταῖς

i. 6. 6. 12.

καὶ γὰρ ἐπὶ σε ἡρεῖται. ὡς δ' ἡλθον πάλιν ἐνθ' ἡμερηθῆναι,

i. 6. 6. 29.

ὁρῶν σε ἀμφ' ἑσπας ἔχοντα, ἀμφ' ἀρμάς, ἀμφ' μηχανάς, ἡ-
γυμένω, ἐπεὶ δὴ τὰς χολάσεις, τότε σε καὶ ἀμφ' ἐμῷ ἐξέλεγε.

L. 6. 6. 5.

ἡμῶν. ὡς γὰρ τοὶ ἡλθον ἐπὶ ἐπὶ ἀλγίαις, τὸ πάντας ἀνθρώπων ἐφ'
ἡμᾶς συγκαταδοῖ, ἐχθροὶ ὅτι ταῦτα μέγιστα εἴη· ἐπεὶ ὅτι ταῦτα

i. 6. 6. 14.

καλῶς γίνονται, εὖ ἡδὲ ἐδύχων ἀδύναται ὅτι πολλὰ ἴσονται ἀφθονίαν·
ἐμῷ καὶ τῷ σὺν συνουσίαις. καὶ νῦν δὴ νεικήκαμεν τε πλὴν μεγάλων

μῆλων, καὶ Σαρδῶν καὶ Κροισὶν ὑποχέμεν ἔχοντες, καὶ Βαυυλῶναι
ἡρεῖται, καὶ ὅτι πάντας κατεστράμμεθα. καὶ καὶ τὸ Μιθρῶν ἐγὼ τοὶ

ἐχθροί, ἐπεὶ μὴ πολλοὶς διπυκλίσται, ὅσκι ἂν σοὶ ἰδωμένω προσ-
ελθῇν. ἐπεὶ γὰρ μῦθοι ἐξιδιώσται μὲν, καὶ παρὰ σοὶ σκέλεσται

μῦθον, ἡδὲ ἀπὸ ληπτοῦ μὲν, ὅτι μὲν ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἄποτος
δημιόροισιν. νῦν ἔν, ἐπεὶ μὲν ἐπὶ τῷ ὅπως οἱ πλείους ἀξιοὶ γὰ-

ῥητοὶ πλεονεξοῦσι^α καὶ μίση^β μεγετοῦν, οὐ γὰρ ἂν ᾖ μὴ.
παλιν αὖ ἰσὺ ἰσὺ πλεονεξοῦσι^α ἐξ ἀγαθῶν ἀπείναι πάντας λόγους
οὐκ ἀλλὰ ἡμῶν ᾖ ἐξ ἀρχῆς φίλων. ἐπὶ τούτῳ ἰσχυροὶ μὲν οὐ Κῦ-
ρε^β καὶ ἄλλοι πολλοί.

29. Χρυστέλλος δὲ ἀνίστη ὁ Πέρσης, καὶ ἱλεῖται ὧδε, ἀλλὰ τὸ
μὲν περὶ τοῦ Κῦρι, ἀκούσας ἐν τῷ φανερῷ πάντων παρεῖχας
δὲ ἅπερ αὐτὸς ἔπεισε, καὶ ὅτι ἐχ^γ ἡμῶν σοὶ μέγιστα ἔδωκεν ἡρωπύ-
τοιον. ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐνίκῃ παρεῖχον τὸ δὲ πλη-
θύνει καὶ συγκαίνωσεν ἡμῖν ἰσχυροῖν. νῦν δὲ ἐπὶ δὴ ἐχ^γ ἔτῳ τρεῖς-
περὶ μόνον ἔχῃ, ἀλλὰ ἐ^δ ἄλλος ἀνικητὸς δυνάσται ἔς καὶ τοὺς
ἄλλους, ἡδὲ καὶ οἰκίαι σὺ τυχῶν ἄξιον. ἢ τί ληστικώτερος ἂν ᾖ
ἐχ^γ ἡμῶν, ἢ μόνος ἡμῶν ἔσῃ, ἢ ἔτι ὁσάποτερον χωρὶς
ἐν ἀνθρώποις, ἔτι ἡδὲ, ἔτι οἰκιστοῖς ἐσὶν ἐδὲ; ἐπὶ δὲ
ἔφη, σὺ ἂν οἶδ^ε καὶ ἡμῶν ἀνικητὸς, ἢ σὺ μὲν^ε ὁρῶμεν ἔξω
παραπρῆναι, αὐτοὶ δὲ ἐν οἰκίαις ἀνήμεν, καὶ ὅτι δοκῇ μὲν πλε-
ονικτεῖν; ἐπεὶ δὲ Χρυστέλλος ταῦτα ἱλεῖται, συνηγάγεον αὐτῷ καὶ
ταῦτα πολλοί.

30. Ἐκ τούτων δὲ ἐστέρχεται ἡ τὰ βασιλεῖα, καὶ πᾶσι Σάρ-
δωνι ῥημάτων ἐν αὐτῷ οἱ ἀργυροὶ ἀπιδδοται. ἐπεὶ δὲ ἐσπλήθη ὁ
Κῦρος^β, περὶ τοῦ μὲν ἔσῃ ἔθουσι, ἐπὶ δὲ βασιλεῖ, καὶ ἅ
παι ἄλλοι γινώσκουσιν οἱ μέγιστοι ἐξηγῶντο. ποιήσας δὲ ταῦτα, πᾶσι
ἡδὲ ἔρχεται διοικεῖν. ἐνοῶν δὲ τὸ αὐτῷ πρῶτον ὅτι ἐπὶ χρεοῖν μὲν
ἀρχὴν πολλῶν ἀνθρώπων, παρασκευάζοιτο δὲ οἰκίαν ἐν πόλει
τῇ μεγίστῃ τῶν φανερῶν, αὐτῇ δὲ ἔτῳ ἔσῃ αὐτῷ ὅς ἂν πο-
λεμικῶς ἀνδρῶν ἀνδρῶν πάλιν ταῦτα δὲ λογιζομένων, φυ-
λακῆς περὶ τὸ σῶμα ἡγήσασθαι δεῖσθαι. γινώσκων δὲ ὅτι καὶ αὐτῷ ἀν-
θρώποι διχρηματοῦσι ἐσὶν ἢ ἐν οἰκίαις καὶ ποταμοῖς καὶ λατοῖς καὶ
κρήναις καὶ ὑπὸ, ἰσχυρῶς πᾶσι αὐτῷ ἐν τούτοις περὶ ἑαυτῶν περὶ-
τεῖς ἔσῃ. ἐνόμισεν δὲ μὴ αὐτῷ γινώσκων ποτὶ πᾶσι ἀνθρώποις, ὅτι
ἄλλοι μέγιστοι φιλοῦσι τῷ τῷ φυλακῆς διοικεῖν. τὸ μὲν ἂν ἱ-
σχυρῶς πᾶσι ἢ γινώσκων συνκεμενίστας, ἢ περὶ τῶν, ἰσχυ-
ρῶς συνωλεστικῶς ταῦτα μέγιστα φιλεῖν. τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ὁρῶν

^α Σοί. ^β Ἡ ληστικώτερος γ' ἂν ἐδὲ τῆς. ^ε Ὁρῶμεν.
^δ Εἰ τινα ἄλλοι γινώσκουσιν.

τοι τὸ ἀγαθὸν ἀνδρας ῥοιάς, τὺτο ἀρχῇ ὡς κὶ ἀξίαν
 ὄντας ἀγαθὸν, ὡς μὴ πρὸς αὐτῷ ἀξίαν τίλῃ ἐπιμελήται ἀλλὰ
 ὡς πρὸς τῇ ἀλλοίᾳ τυχῶν ἀμιληθίστου μάσιον ἀξίαν γίνοι-
 ται, κὶ περὶ σῶμαθ' οὕτως αὐτῷ εἶχοντα, ὁπόταν πρὸς αὐτῷ αὐτῇ
 ἐπὶ ῥαδιουργίαν, ποιήσας πάλιν ἔχει ἔτι κὶ ἡ σωφροσύνη κὶ
 ἡ ἐκφρότης κὶ ἡ ἀλκή, ὁπόταν πρὸς αὐτῶν ἀνὴ τίνι ἀσκήσιν,
 ἐκ τούτων ἂν τίνι ποιηρίαν πάλιν τρεῖσι, ἔχων δ' αὖ μίαν,
 ἔδ' ἐπὶ τῷ αὐτίκῃ ἡδὺ παρῆναι αὐτῶν. μίαν μὲν γὰρ οἶμαι,
 ἔργον κὶ τὸ δόχλιον καὶ ἀπεργάζεσθαι, πολὺ δ' ἐπὶ μᾶλλον τὸ λα-
 βόντα ἀξίαν. τὸ μὲν γὰρ λαβόντα, πολλαῖς τῷ τέλει
 μόνον παρεχόμενον ἔχοντα. τὸ δὲ λαβόντα κατέχει, οὐκ ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ σωφροσύνης, ἔδ' αὖτε ἐκφροσύνης, ἔδ' αὖτε πολλῆς
 ἐπιμελείας γίνοιται. ἂν γὰρ γινώσκοντας, ἡνὶ πολλὸν μᾶλλον
 ἀσκήσιν τίνι δριττῷ ἢ περὶ τινὲς πείραται κλίσσονται, εὐ εἰδ-
 τας ὅπ' ὅταν πλεῖστοι πρὸς ἔχον, τότε πλεῖστοι κὶ φρονῖσι κὶ ἐπι-
 βολῶσι κὶ πολέμιοι γίνοι, ἀλλ' ὡς περὶ καὶ ἀνὴτων
 πᾶσι κτήματα κὶ τίνι θεράπειαν, ὡς πρὸς ἡμῶν, ἔχον. τὸ μὲν
 ἂν ἦεν οἷον γὰρ ἡ σὺν ἡμῖν ἴσται. ἔδ' ἐπὶ ἐπισουλῶνται πρὸς ἀ-
 δίκας ἑαυτῶν ἔχοντα, ἀλλ' ἐπιβουλήντας ἐπιμνηστέμεθα. τὸ
 μὲν τοῦ μὴ τῷτο κρῖναι ἡμῖν αὐτοῖς παρεχόμενον τῷτο δὲ
 ἐστὶ, τὸ βελτίονας ὄντας τῷ δόχλῳ, ἀρχὴν ἀξίαν. ἡλικίας μὲν
 ἂν κὶ ψυχῆς, κὶ σίτων κὶ ποτῶν, κὶ πόρων, κὶ ὑπὸ ἀνάγκῃ κὶ τοῖς
 δούλοις μεταδίδοντα. μεταδίδοντας γὰρ μὲν τοῖς πρὸς αὐτοὺς δὲ ἐν
 τούτοις ὡς πρὸς βελτίονας αὐτῶν φαίνονται. πολέμικῃς δ' ἐπι-
 στήμης κὶ μελέτης παντὶ πασι ἔδ' μεταδοτικῶν τούτοις ἔς πιναι
 ἐργάτας περὶ ἡμετέρους κὶ διανομοφόρους βελόμεθα ἢ κλίσσονται,
 ἀλλ' αὐτῶν δὲ τούτοις τοῖς ἀσκήμασι πλεονεκτεῖν, γινώσκον-
 τας ὅτι ἐλασθερίας ἑαυτῶν ὄργανον κὶ δόξαν ἡμῶν οἱ θεοὶ τοῖς
 ἀνθρώποις ἀπιδέξαντο. ὡς πρὸς γὰρ ἐκείνους τὰ ὅπλα ἀφῆ-
 μεθα, ἔτις ἡμῶν αὐτῶν δὲ μὴ τῷ ὅπλῳ ποτ' ἐρήμους γί-
 νωσται, εὐ εἰδόμενος ὅτι τοῖς ἀπὸ ἐργασίᾳ τῶν ὀπλων ἔστι,
 τούτοις κὶ οἰκίσταται ἐστὶν ἂν ἀνὴ βέλονται. ἔδ' ἐπὶ τοιαύ-
 τα ἐνοεῖται, πὶ δὲ ἡμῖν ὅφελον κατὰ πρῶτον ἂν ἐπιθυμῶ-
 μεθα, ἐπὶ δὲ διήσῃ κατεπεῖν κὶ πεινῶντας καὶ διψῶντας κὶ ἐ-
 πιμειλομένους κὶ πονουμένους; ἐκείνο δὲ κατεμνησθῆναι, ὅτι τοῦ-

α Τὸ ἔχει κατὰ πρ. β Κατὰ κρήσασθαι.

τῶ πατρὶ μὲν οὐ φράσιν, ὅζω ἂν μὲν ὡς ποιήσας τις
 ἐν αὐτῷ ^α ἀπὸ (οἱ γὰρ ποιοὶ ὄψον τοῖς ἀγαθοῖς) ἀνδρὶ δὲ
 ἔ. διόμοιον τυχεῖν τινός, ἐδὲν ἔτω πολυτιλῶς περισκο-
 πεθεῖν ἂν ὡς ἡδὺ ἔσται. ἐ δὲ ἂν μὲν μάλιστα ἀνθρώποι ἐπι-
 θυμῶσιν, ὁ δαίμων ἡμῖν ἱστέα συμπερισκοδῶκεν, ὡς εἴ ^β ἂν ἡ-
 δίστα ἱστέα φαίνοιτο, αὐτός τις αὐτῷ ἱστέα περισκοδῶσθ,
 ὁ τοιοῦτος ^γ ἀνὴρ τοῦτο πλεονεκτῆς τῶν ἐνδεσίων βίου,
 ὅζω πνήσας τῶν ἡδίστων σίτων τούξεται, καὶ διψήσας τῶν
 ἡδίστων ποτῶν δάπλαισθ^δ, καὶ δεηθεὶς ἀκαπνίστας, ἡδίστην ἀ-
 ναπνίσεται. ἂν ἐνικῶ φημι χελῶναι νῦν ἐπιτιγνῶμαι ἡμῶς ἐς
 ἀνδραγαθίαν, ὅπως ^ε τι ἀγαθῶν ἢ ἀρεστῶν καὶ ἡδίστων δάπλαι-
 σμῶν, καὶ ὅπως ^ς πάντων χαλιπυρέτα ἀπὸ τοῦ θνῶμας. ἐ
 γὰρ τὸ μὴ λαθεῖν τὰ ἀγαθὰ ἔτω χαλιπὸν, ὡς ποτὶ τὸ λαοοῖτα
 στερηθῶμαι λυπηρόν. ἐνοήσεται ^ζ καὶ αἰνῶ, τίνα ὡς φασὶν ἐ-
 χρίπτε ^η ἂν ^β ὡς ἐλόμεθα κελίονες ἢ ὡς ἐδὲν θνῶμας. πότιρον
 ὅτι ἀρχομῶν; ἀλλ' ἐ δὴ πῶς ^θ ἀρχομῶν τῶν ἀρχομῶν ποιη-
 ρότιρον ὡς ἐσθῆς εἶναι. ἀλλ' ὅτι δίδαιμεν ἱστέροις δεκῶμῶν νῦν
 ἢ ὡς ἔτιρον εἶναι; ἐπὶ τῇ δίδαιμεν ἱστέα φησὶ τις τῶν κη-
 κίαν ἐπιτρέπιν; ἀλλ' ὅτι ἐπὶ κελίονες δῶκεν, τῆς κη-
 λάσσομῶν νῦν ποιηροὶ ὄσι; καὶ τί ὡς ἐσθῆς αὐτὸν ὄσι ποιηρὸν πο-
 ηρίας ἐνικῶ ἢ βλακείας ἀλλῶς κολάζει; ἐνοήσεται εἴ ^ι ἐτι καὶ
 τῷτο, ὅτι τρέφει μὲν περισκοδῶμας πολλὰς καὶ ^κ ἡμιτί-
 ρων οἰκῶν φυλάκας καὶ ^λ συμφορῶν αἰχρὸν ^μ πῶς σὺν ἂν
 εἴη ἐ δὴ ἀλλῶς μὲν δροφύρεας τῆς σπηλείας οἰσόμεθα χελῶναι
 τυχεῖν, αὐτοὶ ^ν ἡμῖν αὐτοῖς ἐ δροφύρεσσομῶν; καὶ μὲν
 εἴ γε δὲ ἐδίδαναι ὅτι σὺν εἰσιν ἀλλῶν φυλάκῃ τοιαύτῃ, οἷα
 αὐτοὺς τίνα κελὸν καὶ ἀγαθὸν ὑπάρχει. τῷτο γὰρ ^ο δὲ συμ-
 παρομμερτῆν τῷ δ' ἀρετῆς ἐρέμας ἐδὲ ἀλλῶ κελῶς ἔχει ἐδὲν
 ὡς ἐσθῆς. τί ^π ἐν φημι χελῶναι ποιεῖν, καὶ πῶ τῶν ἀρετῶν ἀσκήν,
 καὶ πῶ τῶν μελιτῶν ποιεῖν; ἐδὲν κελόν, ὡ ἀνδρὶς, ἐρεῖ. ἀλλ'
 ὡς ποτὶ ἐν Πίρσας ἐπὶ τοῖς ἀρχαίοις οἱ ὁμῆτιμοι διάγυσιν,
 ἔτω καὶ ὡς φημι χελῶναι ἐν τῷδε ὄντας τῶν ὁμῆτιμων πᾶν-
 τε ἀπὸ καὶ ἐκ ἐπιτηδῶν, καὶ ὡς γε ἐμὲ ὁρῶντας κελίονες
 παρόντας ἐ ἐπιμελόμεν ^ρ ἂν δὲ ἀφῆλ' ἐγὼ τι ὡς κελίον

^α Ιοι. ^β Προσίμω. ^γ Δὴ συμπαρομμερτῆ.

νοῦν θάσσονται, καὶ ὅς ἂν ἰδῶντι κρῶν καὶ τὰς ἀγαθὰς ἐπι-
τηδεύοντας, τούτους τιμῶσιν· καὶ τὰς παῖδας δὲ, οἳ ἂν ἡμῶν
γίγνωνται, ἐθελῶσι καὶ δούλωσιν. αὐτοὶ δὲ βελήτορες ἐσόμεθα,
βελόμβοι τοῖς πᾶσι ἀσφείλις· παρθελεύμεθα ἡμᾶς αὐτὰς
παρέχον· οἳ τε παῖδες ἐθ' ἂν ἐβέλονται ἡμετέρας ποιηροὶ γί-
ναιτο, ἀλλὰ μὴ μὴδὲ μὴτε ὀρθῶς μὴτε ἀκούοντες, ἐν
κρῶσις καὶ γάμοις ἐπιτηδεύουσι διημερεύοντες.

• Εὐρω.

ΞΕΝΟΦ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Βιβλίον η'.

ΚΥΡΟΣ μὲν ἄν' ἕως ἔπει' ἀνίστη εἰ' ἐπ' αὐτῷ Χρυ-
 σάνῳ, καὶ εἶπεν ὡςδε· Ἀλλὰ παλαιὸς μὲν δὴ, ὡς ἄν-
 ῥος, καὶ ἄλλοτε καλῶνόςκεν ὅτι ἄρχων ἀγαθὸς ἐδίδε
 ἀγαθὰ πατρὸς ἀγαθῷ. οἱ τι γὰρ πατέρες ποιο-
 ῦσι τὸ καλὸν ὅπως μὴ πάτη αὐτὸς πύρρην ἐπιλείψει, Κύρος
 τί μοι δοκεῖ νῦν συμβαλόνειν ἡμῖν ἄφ' οὗ μέλλειν ἂν εὐδαιμο-
 νήσῃς ἀγαπαιόμεν, ὃ δὲ μοι δοκεῖ εὐδαιστρεῖς ἢ ὡς ἐχέτω δαίω-
 σαι, τῷτε ἐγὼ πείσομαι τὸς μὴ εὐδαις διδόντα. συνέσποντε
 γὰρ δὴ, τίς ἂν πόλις πολέμῳ ὑπὸ μὴ πύρρῳν αἰαίῃ; τίς δ'
 ἂν φιλία ὑπὸ μὴ πύρρῳν ἀγαφύλαχῃ; ποιοὶ εἰ ἂν ἀ-
 ποησύνων σφόδρα νίκης τύχαι; ἢ πῶς εἰ ἂν μάχῃον ἐν
 μάχῃς ἡττῶντο ἄνθρωποι ἢ ἐπιδὼν ἄρξωνται ἰδία ἔκαστος
 αἰεὶ τὸ αὐτὸ σπουδαίως βυλόντα; τί εἰ ἂν ἄλλο ἀγαθὸν τι-
 λιοῦν ὑπὸ τὸ μὴ πύρρῳν τοῖς κρείττοσι; ποῖα δὲ πόλεις το-
 μίμῃς ἂν ὁ αἰκίσαν; ἢ ποῖοι οἴκοι σωθῆσαν; πῶς εἰ ἂν
 νῆες ἔπει' δὲ ἀφίκνυντο; ἡμεῖς εἰ ἂν νῦν ἀγαθὸν ἔχοντες, ἀφ'
 τί ἄλλο μάχῃον καταπράξωμεν ἢ ἀφ' τοῦ πύρρῳ τὸ ἀρχοντι;
 ἀφ' τῷτε γὰρ ἔνυκτός καὶ ἡμέρας πύρρῳ ὅποι' εἴδ' περι-
 γινώσκοντες, ἀρχοὶ δὲ τῷ ἀρχοντι ἐπιδόντες, ἀνυπόστατοι ἡμεῖς, τῶν
 εἰ ἐπιταχθέντων ὑδὲν ἡμετεῖς καταλείπομεν. ἢ τινω μίσηται
 ἀγαθὸν τὸ πύρρῳ φανέναι ἢ τὸ καταπράττειν πύρρῳ;
 εἰ ἔστι ὅτι αὐτὸ τῷτε ἔστις τὸ ἀγαθὸν εἰ δὲ μίσηται ἀγαθὸν
 εἶναι, καὶ ἀποδοῖναι μὲν δὴ παλαιὸν ἡμῶν ἔρχον, ἀδελφὸς εἰ ἡρχομεν νῦν

* Πῶς εἰ ἂν μάχῃον ἐν μάχῃς ἡττῶνται. * Οἰκη-
 θῆν.

ἢ καταποδοῦναι ἔτι πάντες οἱ παρόντες, ὥστε ἄρχη οἱ μὲν
 πλείονες, οἱ δὲ μένουν. ὥστε τίνων αὐτοὶ ἀξιώσιν ἄρχην
 τῶν ὑφ' ἡμῖν, ἔτι καὶ αὐτοὶ πηρωμένα οἷς ἂν ἡμῖν κατακρί-
 νοῦν ἢ διαφέρειν ἡμῶς δὲ τῶν δούλων, ὅσοι οἱ μὲν δού-
 λοι, ἀκρίτες τοῖς διαπύταις ὑποκρίτουσιν ἡμῶς ἢ, ἅπας ἀξιώ-
 μῳ ἐλαύτεροι εἶναι, ἐκόντες δὲ ποιεῖν ὃ, πῶς αὐτοὶ ἀξίον
 φαίνεται εἶναι. Διδοῦσι δὲ, ἔφη, καὶ ἵστα ἀνὰ μνηρε-
 χίας πόλιν οἰκᾶται, τὴν μέγιστον τῆς ἀρχαίας ἐξέλασαν πεί-
 ρας, ταύτην ἡκιστα τῶν πολέμων ἀνακαταζομένην ὑπακούειν.
 παρ' ἡμῶν τε ἔν, ὥστε Κύρου κίλδοι, ἐπὶ τοῖς τὸ ἀρχαῖον,
 ἀσπάρχῳ τε δὲ ὧν μέγιστον δυνάστητον κατέχον ἂν δὲ, παρὲς
 ἡμῶν τε ἡμῶς αὐτὸς χρῆσθαι Κύρῳ ὃ, πῶς δὲ καὶ τῶν γὰρ
 εἰς εἶδεναι χρῆ, ὅτι ἂν μὴ δυνάστη Κύρῳ δύναιτο, πῶς αὐτὸς μὲν
 ἐπ' ἀγαθῷ χρῆσεται, ἡμῖν δὲ ἔτι ἐκείνῳ πῶς αὐτὸς ἡμῖν συμ-
 φέρει, καὶ οἱ αὐτοὶ εἰσιν ἡμῖν πολέμιοι. ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἰπὶ Χρυ-
 σάνῳ, ἔτι δὲ καὶ ἄλλοι ἀνίσταντο πολλοὶ ἐκ Περσῶν καὶ ἔτι
 συμμέχων σωιρῶντες καὶ ἰδοὺ τὸς ἐντήμους ἀπὸ παρὲναι ἐπὶ
 θύρας, καὶ παρέχον αὐτὸς χρῆσθαι ὃ, ἡ βύληται εἰς ἂν ἀφίη
 Κύρῳ. ὥς δὲ τότε ἰδοῦναι, ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ ποιεῖσιν οἱ κατὰ τὴν
 Ἀσίαν ὑπὸ βασιλεῖ ὄντες ἱεροκλῆουσι πᾶς τῶν ἀρχόντων
 θύρας.

2. Ως δὲ ἐν τῷ λόγῳ διέηλυν Κύρου κατασκευάσαντος
 εἰς τὸ διαφυλάττειν ἑαυτῷ τε καὶ Περσῶν τὴν ἀρχήν, ἔπειτα
 οἱ μετ' ἐκείνου βασιλεῖς νόμιμα ἐπὶ ἐν νῦν διαπύται ποιεῖν-
 τες. ἔτι δὲ ἔχοντες ἔπειτα ὥστε καὶ πᾶσα. ὅταν μὲν οἱ ἐπιστά-
 τες βελτίων γινώσκωνται, κατὰ τὸν νόμον πρὸς τὴν ὅταν
 ἢ χέρων, φανωτέρων. ἐφοίτων μὲν ἐν ἐπὶ τὰς θύρας Κύρου
 οἱ ἐν τῷ σὺν τῶν ἰσποῖς καὶ τῶν αἰχμηαῖς, σπυρδῶν πᾶσι
 τοῖς δόξουσιν τῶν συγκαταστραφέντων τῶν ἀρχῶν. Κύρου δὲ ἐπὶ
 μὲν πᾶσα κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐπιμελητῶν, καὶ ὅταν αὐτῷ καὶ ὡς
 δὴν ἀποδεκτῆρες, ἐκ διαπύταιων δόξουσιν, καὶ ἔργον ἐπιστάται.
 καὶ κλημάτων φύλακας, καὶ ἔτι ἂς τῶν δίκαιων ἐπιτηδεύων ἐ-
 πιμελητῶν καὶ ἰσποῖν δὲ καὶ κινῶν ἐπιμελητῶν κατὰ τὴν, ὥς
 εἰσὶν καὶ ἔπειτα πᾶς βοσκήματα βέλους ἂν παρέχον αὐτῷ
 χρῆσθαι.

* Τῶν ἄλλων συμμ.

3. Οὐδὲ ὁ συμφύλακτος ἔσθ' ἀδελμοσύνης οἱ ἔτι χελῶναι ἔχοντες, τούτους ὅπως ἂν βάλῃται ἂ ἴσται, σὺ γὰρ τούτους τῶν ἐπιμέλειαν ἄλλοις ἀποστέλλεις, ἀλλ' αὐτῷ ἐνομιζέτω τὴν ἐργασίαν. ἥδη γὰρ ὅτι ἂν καὶ μύχης ποτὶ δεῖσται, ἐκ τούτων αὐτοῦ καὶ παρεσάτα καὶ ἐπιστάτας λατρίων ἔχοντες οἴαντο οἱ μίχιστα κινδύων καὶ πεζέμενους ὅτι καὶ πεζῶν ἐπιπῶνι ἐκ γυναικῶν ἐκ τούτων κηλυσταῖοι εἴναι. ἂν δὲ οἱ δὲ ἐκ τούτων καὶ αἰσῶν αὐτῶν, ἥδη ὅτι ἐκ τούτων ἐπιπῶνι ἔχοντες καὶ πάλιν ὅτι καὶ ὅλων ἐνὶ οὐρανῷ φύλαξ καὶ σωτὴρ καὶ ἥδη ὅτι τούτων ποτὶ χηλῶν, καὶ πρὸς τούτους καὶ τούτων πᾶσι ἐπιπῶνι ὅτι ἐν τῷ μίχιστῳ ἡγῶν εἴναι ἐκ τῶν πολλῶν τυχεῖν ὡς δέοιτο. μὴ ὅτι καὶ μὴ ὡς εἴναι δὲ οἱ δὲ αἱ μίχιστα καὶ πάλιν πρὸς τούτους ἐμαζοῖ εἶναι, κακῶς ἡγῶν πᾶσι αὐτῶν ἔχοντες ἂν δὲ ἔστι, οἷος οἷος οἷος, πᾶσι καὶ ἐνομιζέτω καλῶς ἴσταται. οἷος μὴ καὶ ἔτι γινῶσκει ἐκ τούτων τῶν ἐπιμέλειαν.

[illegible]

^a Ἐσονται αὐτῶν ἰσχύες, καὶ σοφίαι. ^b Εἰ π. ^c Ἐλογίζωτο.

αὐτῷ, ἰδίδαζε καὶ τὸς ὧς αὐτὸν ζῶντι τῇ καταβολῇ χρησά-
 τιν μὲρ δι' ὁλοκλήρου ἔτεω καλίσκοιτο αὐτῇ τι καὶ τοῖς ὧς
 αὐτῷ.

5. Ἡρχετο δ' ἐπισκεῖσθαι τῷ οἴκῳ δὲ ἑῷα τὸς χρηστὰς.
 ὡς οὖν μὲρ ὅπου· οἷσι ἱκανοὶ ἔχοντες ἐργαζομένοις τριφίω-
 μεν παρεῖν ἐπὶ τὰς θύρας, τούτους ἐπιζητῇ νομίζων τὸς μὲρ
 παρόντες οὐκ εἰς ἡλίαν ἔτι κακῶς ἔτι αἰχρὺν ἔδιν' αἰ παρ-
 τῇ, καὶ ἀλλὰ τὸ παρὲν ἄρχοντι εἶναι, καὶ ἀλλὰ τὸ ἐδίδου ὅτι ἑ-
 ρῶνται, ὅ, τι παρὲν οἷσι, ὑπὸ τῶν βελπίων· οἱ δὲ μὴ πα-
 ρεῖν, τούτους ἡγάτο ἢ ἀκροτάκῃ πνί, ἢ ἀδικίᾳ, ἢ ἐμυλίας
 ἀπῆλθον. τούτοις ἐν ὧσιν ἡγοσάμενοι, ὡς οὐκ ἐλάττω τὸς
 τοιούτους παρεῖναι. ἥ γὰρ παρ' αὐτῶν μελίσσας φίλων ἢ ἐκί-
 λασεν αἰς πικρὰ ἀνελκασθῆναι τὰ τοῦ μὴ φοιτῶντος, φάσκοντες
 λαμβάνειν πᾶσι αὐτῶν. ἐπεὶ ἐν τούτοις γένετο, ἡγοῦν αἰς αὐτοῖς οἱ
 ἐπὶ ὁδοὶ αἰς ἡδονῆς. οἱ δὲ Κύρῳ πολὺ μὲν χρόνος οὐκ ἐ-
 χέλαζε τοῖς τοιούτοις ὑπακούειν ἐπεὶ δὲ ἀκροῦν αὐτῶν, πο-
 λὺν χρόνον ἀνέσχετο πλεονάζοντες. ταῦτα δὲ ποιεῖν ἡγάτο
 ὡς οὐκ ἐλάττω αὐτοῖς φροῦδον, ἡπὸν δὲ ἑχθρὸς, ἢ ἐκ αὐ-
 τοῖς καλῶν ἐλάττω παρεῖναι. ἔς μὲν διδασκαλίας τῶν
 αὐτῶν ἔτι ἔτι παρεῖναι ἔχον· δὲ, τὸ πᾶσι αὐτοῖς καὶ αὐτῶν
 διδασκάλους τοῖς παρὲν ὡς οὐκ ἐλάττω. ἔτι δὲ, τὸ μὲν πᾶσι
 τοῖς ἀπὸ τοῦ νόμου· δὲ δὴ μάλιστα τῶν τῶν ἀνέκων αὐτῶν, ἢ
 πρὸς τούτων μὲν οὐκ ἐλάττω, ἀφελόμενοι αἰς τούτοις ἔχοντες,
 ἔχοντες ἰδίδαζε αἰς αὐτοῖς δυνάμει αἰς ἐν τῷ νόμῳ παρεῖναι καὶ ἔ-
 τως ἰκνύτο αὐτῶν φίλων χρησόμενοι αἰς ἀρχῆς (ἐπιζητῇ
 δὲ καὶ ὁ νόμος βασιλῆς αὐτῶν πρὸς αὐτοῖς παρεῖναι καὶ ἑῷα)
 καὶ δὴ μὴ παρεῖναι ἔτεω ὡς οὐκ ἐλάττω. τὸς δὲ παρεῖναι αὐ-
 τοῖς οὐκ ἐλάττω μάλιστα αἰς ἐπὶ πικρὰ καὶ ἀρχῆς παρεῖναι ἑ-
 ρῶναι, ἡπὸν αὐτῶν αὐτῶν, ἢ αὐτοῖς αὐτῶν ἐπὶ δὲ πικρὰ πᾶ-
 ρεῖν τοῖς ἀρχαίοις πᾶσι μάλιστα κινησόμενοι τῇ ἀ-
 ρχῇ.

6. Λιδάσκοντες μὲν γὰρ ἰδίδαζε καὶ ἀλλὰ τὸς γενομένους νό-
 μους, βελπίως γινόμενοις ἀνθρώποις· τὸν δὲ ἀρχῆς ἀρχῆς,

Ἄ. Ὁρῶντες, αἰς ὅ, π. ἔ. Ἐκίλῃσιν αἰσπλάκων. ἔ. Ἐχθρὸς.
 Κινησόμενοι.

ἀλλ' ἵππων νόμον ἀνθρώποις ἐνόμισαν, ὅπ' κ' ἡπείλειτο ἰσχυρός ἔσθαι,
 κ' ὅρῃ τ' ἀπαιτῆται κ' χαλάζειν. ἔτω δ' ἡ γαγῶσκα κ' ἀφ' ἑταίρων
 μὲν πᾶσι καὶ τὰς θύας μᾶλλον ἐπιδίδουσι ἑαυτοὶ ἐκποιῦνται σὺν
 τέτῳ τῷ χροῖον, ἵπκ' δὲ σὺν δαιμονιστέῳ **ἴω**. κ' τοτ' ἀφ' ἑ-
 ταιρῶν κ' ἐπιτάσσονται οἱ μῆτραι ὕμνῳσι τε καὶ ἄλλῳ τῇ ἡμέρᾳ τὰς
 α' θύας, κ' θύειν αὖ' ὑπὸ τῷ ἡμῶν οἷς οἱ μῆτραι θύοις ἀποιοῦν.
 ἔτω δ' ἡ τὰ τῶν κ' ἐπιτάσσονται ἐπὶ καὶ οὖν διὰ κ' πᾶσι παρὰ τῷ
 β' καὶ ὅπ' βασιλῆα. ἱππῶν αὖ' ἀφ' ἑταίρων ἐμῶν καὶ αὐτοὶ **ε** οἱ
 ἄλλοι Πέρονται, νομίζοντες κ' αὐτοὶ σὺν δαιμονιστέῳ ἵπκ' **ἴω**
 θεοφάσκει τὰς θύας, ἀφ' ὅσ' οἱ σὺν δαιμονιστέῳσι τε καὶ αὖ' ἄλλ-
 χων. κ' Κύρῃ δ' αὖ' ἡ γ' ἡπείλο ἱππῶν ποιῶντες ἀρῆσκα. ὅς τ'
 Κύρῃ τὸν τῶν μῆτρ' αὐτῶν ἀποστέλλει κ' ἑαυτῶν ἀρῆσκα ἐν-
 μῆτρ' ἡ γ' ἡπείλο ἱππῶν ἀφ' ὅσ' οἱ πᾶσι ἀρῆσκα. **μὲν** τ' ἀφ' ὅσ' οὖν
 μῆτρ' ἡ γ' ἡπείλο ἱππῶν ἀφ' ὅσ' οἱ πᾶσι ἀρῆσκα. **σὺν** τ' τῶν τοῖς ἐλ-
 γίζετο, ἢ πάντες οἱ κ' ἡπείλο θεοφάσκει εἶναι, ἡπείλο αὖ' αὐτῶν
 ἡπείλο καὶ τὰ ἀλλήλους ἀνίσταται π' ποιῶν κ' καὶ αὐτοὶ, σὺν-
 γάτης νομίζον εἶναι τ' κ' ἡπείλο.

7. Εμφανίζουν ὃ καὶ τῆτο, ὅτι ἐπὶ πολλοὶ ποιεῖτο μαθήνας
μήτι φιλοὶ ἀλλήλων μητι σύμμετρον, ἀλλὰ τὸ δικαίον ἰσχυρῶς
ὄρων, μάλλον καὶ τὰς ἀλλὰς αἰτ. ὡς ἴ μιν αἰχρῶν κερδῶν ἀ-
πὶ χροῦ, ἀλλ' ὅ δικαίον ἐπὶ ἰστέλει ποιεῖται.

8. Καὶ αὐτὸς δὲ ἂν ἡγήτο μαῶλον πάντα ἐμπιπλάνη,
 ἢ αὐτὸς φαιερὸς ὡς πάντα ἕως αἰδμήνου ὡς μήτ' ἔπην
 ἂν μήτα ποιήσῃ μολὴν αἰχρὸν. ἐτικμαίετο δὲ τῦτο ἕως
 ἔξαι ὅκ τῦδε μὴ γδ' ὅτι ἀργοντι, ἀλλὰ καὶ ἕς τ' ὀοῖνται,
 μαῶλον τὴν αἰδμήνας αἰδῶνται ἢ αἰαδῶν οἱ αἰθρηποι· καὶ
 γινώσκῃ δὲ, καὶ ἂν αἰδμήνας αἰδῶνται, ἀντιμετρεῖ μᾶλλον
 ἐπὶ λυσιν ὀρώντις.

9. Τὸ δ' αὖ πάλιν ἔτι μάλισ' ἂν ᾔστο ἑμμενον εἶναι τοῖς ἀπὸ αὐτὸν, ἢ τὰς ἀποφασίσας πηγομένας φωνὰς ἐκ μακρῶν πρὶν ᾗ τὰς μαγίστας ἀρετὰς καὶ ἐπιπικνωτέρας δοκύναι παρέλαθ'. γνώσκων δ' ἔτι καὶ ποῖον διατίλει.

10. Καὶ σφροσύνην δ' αὐτῷ ἐπέθηκες, μάλλον ἰποῖσι καὶ
ζῴων πάντας ἀσκήν. ὅταν γὰρ ὁρῶσιν ὃ μέλεις· ἔξισιν ὑπερ-

^a Οὐδὲς ἄπαντας, καὶ 9. ^b Αὐτὸ βασιλεύοντα.

ζῆν, τῷτοι σωφροῦνται, ἔτω μάλιστα οἱ γε ἀεινέστεροι ἡλί-
λυσιν ἐδὲν ὑβριστῶν ποιῦντες φανοῖσι εἶναι. διήρει δὲ αἰδῶ καὶ
σωφροσύνη τῇδε, ὡς τὰς μὲν αἰδεμένους, τὰ δὲ τῷ φανί-
ρῳ αἰχρῶ φέροντας, τὰς δὲ σωφρονάς, καὶ τὰ δὲ τῷ ἀ-
φανῇ.

11. Καὶ ἰκροῦνται δὲ ἔτι μάλιστα ἂν ᾔετο ἀσκήσθαι, ἃ
αὐτοὶ ἐπιδιδόντες ἑαυτοῖς μὴ ὑπὸ τῷ παρσυνέκῳ ἡδονῇ ἐλκόμε-
νοι διὰ τῷ ἀγαθῷ, ἀλλὰ παρποιεῖν ἡτέλοντα παρποιεῖν σὺν τῷ
καλῷ τῶν ἀφροσύνων. τοιγαρὶν τοιούτῳ ἂν ἰποῖται ἐπὶ ταῖς
θύραις πολλὴν μὲν τῷ χείροναν οὐραγίαν ὑπερήκοντα τις ἀμεί-
νοσι, πολλὴν δὲ αἰδῶ καὶ ἀντιστάσειν ὡς ἀπὸ πύλων· ἐπὶ γὰρ
δὲ ἂν ἐκείνῳ ἐδίδεκεν ἔτι ὀρμίζοντο κρυπῶν, ἔτι χαίροντα ὑ-
βριστικῶς γέλωτι· ἀλλὰ ἰδὼν ἂν αὐτὸς ἡγήσεται τῷ ὄντι ἕως
κράσῃ ζῆν. τριαῦται μὲν δὲ ποιῦντες καὶ ὀρῶντες ἐπὶ θυραῖς
διήρην.

12. Τῆς πολιμικῆς δὲ ἵκετο ἀσκήσεως ἐπὶ θήραν ἐξῆλθο
ἔσπετο ἀσχεῖν ταῦτα ᾗτε χελῶναι, ταῦτ' αὖτε ἡγυμῶν καὶ ὅλως
L. 6. 5. ἀρίστου ἀσκήσιν πολιμικῶν εἶναι, καὶ ἱππικῆς δὲ ἀληθινῆς.
καὶ γὰρ ἐπὶ πόλεως ἐν πικροτάτοις χαράσι αὐτὴ μέγιστα ἀποδίδί-
κνυσι, ἀλλὰ τὸ θηρίοις φέρονται ἵπποδ. καὶ διὰ τῷ ἱππῶν ἐν-
εργὴς αὐτὴ μέγιστος ἀποβλάπτει, ἀλλὰ τὴν δὲ λαμβάνειν φι-
λοπρίαν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἰκροῦνται δὲ καὶ πόλεως καὶ ψύχῃ
καὶ γάλατι καὶ λιμὸν καὶ δίψῃ δυνάμει φέρειν, ἐνταῦθα μέ-
γιστα παρσυνέκειν τὰς θρινῶνας. καὶ νῦν δὲ ἐπὶ βασιλείᾳ καὶ οἱ
ἄλλοι οἱ παρ βασιλείᾳ ταῦτα ποιῦντες ἀφαιτῶσιν. ὅτι μὲν ἔν
ἐν ᾗ τῷ παρσυνέκειν ἐδίδεκεν ἀρχῆς ὅπως μὴ βελτίων ἢ τῷ ἀρχι-
μῶν, καὶ τίς παρσυνέκειντο πᾶσι δὴλον καὶ ὅτι ἔτι ἀσχεῖν
τὰς παρ ἑαυτοῖς, πολὺ μάλιστα αὐτοὶ ἐξίπνοι καὶ τὴν ἰκροῦ-
νται καὶ τὰς πολιμικὰς τέχνας καὶ τὰς μελίμους. καὶ γὰρ ἐπὶ θή-
ραν τὰς μὲν ἄλλας ἐξῆλθο, ὅπου μὴ ἴσμεν ἀνάγκη πρὸς αὐτὸς
αὐτοὺς δὲ καὶ ὅπου ἀνάγκη ἔστι, οἷον ἐπὶ θήρῃ τὰ ἐν τοῖς παρ-
δίδουσι θηρίοις τριφύλλῳ καὶ ἔτι αὐτοὺς ποιεῖν πρὸς ἰδρῶσιν δι-
πλοῖν ἡρεῖται, ἔτι ἱπποῖς ἀγυμνῶντες ὅτι ἐνδοῦκα συμπα-
ρικῶσαι δὲ καὶ ἕως ταῦτ' αὖτε τὴν θήραν τὰς παρ αὐτοῖς σκηπτικῶς.

^a Εφίπτεται, ^b Μείνειν οἷον ἀνάγκη.

τοιμαζῶν πολὺ μᾶλλον αὐτοὺς διέφειρεν ἐν παντί τοῖς ἡγελοῖς ἔργοις.
πολὺ ἢ οἱ ὅτε ἐκείνων, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν μελίτην. περὶ δὲ (μὴ μὲν
δὲ τοιοῦτον ἰαυτὸν παρὰ μὲν.

[illegible]

14. Οὗς δ' αὖ καττοκόουζιν ἑς τὸ θυλόειν, τέτυκς ἔπε
 μιλιτῶν τ' ἐλσθέρων πόων ἔδινε παρώμεθ, ἔπε ὅπλα
 κεκτῶζ ἐπίτρεπιν· ἐπιμειλῶτ δ' ὅπως μή ποτ' ἄσσι, μή τι
 ποτὶ ποτὶ ἔσθιντ', ἐλσθέρων εἰνεθ μιλιστημάτων. καὶ γὰρ ὁ
 πῶτεν ἐλαύνουσιν τὰ θηρία τοῖς ὑπαῦσι ἑς τὰ πιδίεα, φέριεθ
 οὔτ' ἑς θήραν τέτυς ἐπίτρεπι, τ' ἧ ἐλσθέρων ἔδινε· καὶ ὁ
 πῶτε πορέεα ἦν, ἦ γὰρ αὐτὴς ὥς τὰ ὑδάτι ἄσσοι τὰ ὑπε-
 ζύμεα. καὶ ὁπότε ἧ ὥρε ἦν ἀρίεα, ἀνέριον αὐτὴς ἔστ' ἐν φά-
 ρειν π, ὥς μὴ βυλμειρίν. ὥς γὰρ ἔπε αὐτὴν ὥσσοι ὁ ἀρί-
 εα πεκτῶζ ἐκάλουε, ὅπ' ἐπιμειλῶτ αὐτῶν ὅπως ἀνμφιλοζος
 ἀφ' ἀνδραποδα ἀφελαιεν. τῇ μὲρ δὲ ὅλη Περωὺν ἀρχῇ ἔτω
 τῶν ἀσφάλεων καττοκόουζιν

[illegible]

αὐτῆς, καὶ ἀσωπίακτος οἶμαι εἶναι, καὶ ὥσθις τέττις ἐπὶ ἐπλη-
σίσζει τέττων ἐδίδε αὐτῇ ἥ τε νυκτὸς ἥ τε ἡμέρας) ὥς ὅ κε-
πίσας τε ἡγάγῃ, καὶ ὠπλισμένους καὶ ἀθροὺς οἶμαι εἶναι, καὶ τὴν
μὲν αὐτῶν ἡδὲ ἰσπίνων ἡγεμονίας ὄντας, τὴν δὲ πεζῶν ποταμὸς
ὅ αὐτῶν καὶ φρονηματικὰ ἔχοντες ἡδ᾽ ἄντι ὥς ἰκθυὶς οἴας ἀε-
χέει. καὶ τίς φύλαξι; ὅ αὐτῷ ἔτοι μάλιστα ἐπλησιάζον, καὶ
αὐτῇ δὲ Κύρῳ τέττων ποταμοὶ ποταμῶσι συνειμιγνυσαν (ἀνά-
κη γὰρ ἡν, ὅτι καὶ χερσὶν ἐμιμῶν αὐτοῖς) ὑπὸ τέττων ἢ καὶ
κύνων ἢ ἡ αὐτοὶ μάλιστα παρὶν π καὶ ποταμὸς τρέψας, σκο-
πῶν ἢ ὅπως ἂν αὐτῇ καὶ τὰ λοιπὰ τέττων ἀκινδυνῶς ῥέοιεν, τὸ
μὲν παρὲν αὐτῶν τὴν ὅπλιν καὶ ἀπολέμενος ποιήσων ἀπι-
δοκίμως, καὶ ἀδίκῃ ἡγεμονίᾳ, καὶ κηλεύουσιν τὸ ἀρχῆς τῆτο
κομίζων τὸ δὲ αὐτῇ μὴ ἀποσπῆσαι αὐτῆς, καὶ τὸ ἀπεστῆναι φανερ-
οὖν εἶναι, ἀρχὴν ἡγεμονίας πολέμου. ἢ δὲ ἀπὸ πάντων τέττων
ἔγνω καὶ κερήμεν εἶναι, ὥσθις τίς αὐτῇ ἀσφαλῆς καὶ κηλεύουσιν,
ἢ δύναται ποιήσων τῆς κερήμεν ἑαυτῇ μᾶλλον φίλος ἢ ἀλ-
λῶλοις. ὥς ἢ ἐπὶ τὸ φιλεῖν δὲ καὶ ἡμῖν ἐλθῆν, τῆτο πρὸς
ἐμὴν διηγήσασθαι. ὥσθις μὲν γὰρ ἀπὸ πάντων καὶ ὅ κε-
ραὶν φιλανθρωπίας τῆς ψυχῆς ὥς ἡδύνη μάλιστα εὐφραίνει, ἡ-
γεμονίᾳ, ὥσθις ἢ ἰσπίνων ἐπὶ φιλεῖν τὴν μισοῖν δακτύλιος, ἐπὶ
ἀντιπῶν τοῖς κηκῆροις, ἔτι καὶ τὴν γινώσκοντας. ὥς φιλοῦσι
ἢ ἀντιπῶσι οὐκ ἂν δύναται μισοῦν ὑπὸ τῶν φιλεῖν. ἡ-
γέμεν. ὥς μὲν ἢ κηκῆροι ἀδυνατώτεροι ἢ ἀντιπῶν, τῇ
τῇ ἀντιπῶν τῶν σιωπῶν καὶ τῇ ἀποποιῶν, καὶ τῇ σιωπῶν
μὲν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς φανεροὺς εἶναι, σιωπῶν μὲν ὅ ἐπὶ τοῖς
κηκῆροις, τέτοις ἐπὶ τῶν φιλεῖν ἡγεμονίᾳ.

16 Ἐπεὶ δὲ ὅ ἐστιν αὐτῇ ὥς κηκῆροι ἀντιπῶν, δὲ καὶ
ἡμῖν γινώσκαι, ὥσθις μὲν, ὥς ἀντιπῶν ἀνθρώποις ὥσθις
ἀλλήλους ἐδίδε ἡν δὲ αὐτῇ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἐπὶ κηκῆροις ἢ σί-
πῶν καὶ ποτῶν μισοῦσας. τέττων δὲ ἔτι νομισσας, ὥσθις μὲν
ἐπὶ τῶν αὐτῇ τρέφουσιν σιωπῶν, ὅπως οἷς αὐτῶν σιωπῶν
αὐτοῖς, τέτοις ὅμοις ἀπὸ παρὲν αὐτῇ, ἰκθυὶς παρ-
πόταμους ἀνθρώποις ὅσοι ὅ παρὲν αὐτῇ, πᾶσι πᾶσι, πᾶσι
εἰς αὐτῆς ἢ οἱ σὺνδῶντοι κηκῆροι, διὸ δὲ οἷς ἀπὸ βύλοιο

τῶν φίλων μνημῶν ἀνδίκοναζ, ἢ φιλοφροσύνῃ. διέπει-
 ῖ καὶ τούτοις ὡς ἀγαθὴν ἢ εὐφραδίαν, ἢ εὐφροσύνην, ἢ εὐ-
 αίσθησιν προΐσιν· ἐσημασιόμην· τὴν, ὅτι ἐκὶ λαοφύλου
 χαρίζεσθαι βυλιόμην. ἐπὶ καὶ τῇ οἰκτῶν δότι τῆς τρεπί-
 ζης ὅπου πᾶσι παύσει. καὶ τῇ πᾶσι ὅπου τῇ οἰκτῶν ἐπὶ
 τῶν αὐτῶν τρεπίζαν ἐπιτίθητο, οἰκτῶν ὡς καὶ καὶ τοῖς αὐτοῖς
 ἐμπόσιν πᾶσι ἐ τὴν αὐτοῖς. ἐ ἢ ἐ φρεσίνεσθαι πᾶσι βυ-
 λαιτο τῶν φίλων ὑπὸ πολλῶν καὶ τούτοις ἐπειπε· δότι τρεπί-
 ζης. καὶ ἡμῶν ὅτι ἐπὶ οἷς ἐν ὅροις πεμπόμενα δότι τῆς βασιλείας
 τρεπίζης, τούτοις πάντες μέλλοι φρεσίνεσθαι νομίζοντες αὐ-
 τῶν ἐνέμους εἶναι, καὶ ἡμεῖς διακρίψιν ὡς π δυνάται· ἐπὶ ἢ
 καὶ ἐ τούτων μόνον ἐπὶ τῶν ἐρημῶν εὐφραδῶν πᾶσι πεμπ-
 ῶμα παρὰ βασιλείας, ἀλλὰ καὶ ὅπου καὶ ἡδονῇ πολὺ διαφέρει
 πᾶσι δότι τῆς βασιλείας τρεπίζης. ἐ τὴν μὲν ὡς ἔχον ἐδῶν
 π πᾶσι· ὡς καὶ ὅτι καὶ ἀλλὰ τυχῶν διακρίψιν ὡς τῆς
 μεγάλης πόλεσι· ἐξέτασται ἐπὶ, καὶ τῇ αὐτῇ τῆς καὶ
 πᾶσι πεμπ βασιλείας ὅπου πολὺ διακρίψιν ὡς πᾶσι· ἐπὶ ἢ
 ὅτι τῆς μικρῆς πόλεσι· οἱ αὐτοῖς ποῖσι καλῶν, θύραν, ἀρα-
 τῶν, τῶν καὶ (πολλὰς δ'· ὡς καὶ ὡς καὶ οἰκτῶν, καὶ
 ἀρατῶν ὡς καὶ ὡς καὶ ἡμεῖς αὐτὸν τῆς ἐξέτασται λαμπρότης·
 ἀδύνατοι ἐν πολλὰ τυχῶν μὲν ἀνθρώποις πᾶσι καλῶς ποῖσι·
 ἐπὶ ἢ τῆς μεγάλης πόλεσι, ἀλλὰ τὸ πολλὸν ἐπὶ δότι, ἀρ-
 καὶ καὶ μίαν ἐκείνη τῆς ἐπὶ τῆς πόλεσι καὶ ἐπὶ ὅτι ὅτι
 μίαν, ἀλλὰ ὑποδύναται ποῖσι ὡς καὶ ἀνθρώποις, ὅτι ἢ γυναικῶν,
 ἐπὶ ἢ ἡμῶν καὶ ὑποδύναται ὡς καὶ ὡς ὡς ὡς μόνον, τῆς ἐπὶ ἢ
 ἢ καὶ ὡς ὡς ὡς ὡς μόνον σιωπῶν, ὅτι δὲ καὶ, τῶν καὶ ὡς
 ποῖσι, ἀλλὰ σιωπῶν τῶν. ἀνέκῃ ἐπὶ ὡς καὶ βραχυτάτα δια-
 τρεψῶν ἐργῶν, τῶν καὶ ὡς καὶ διδύναται τῶν ποῖσι. τῶν
 αὐτὸ δὲ τὴν πᾶσι καὶ πᾶσι ἀμφὶ τῶν διακρίψιν ὡς καὶ ὡς ὡς
 αὐτῶν καλῶν ἐπὶ ποῖσι, τρεπίζαν ἐπὶ, καὶ τῇ, ὡς καὶ ἀλ-
 λοτὶ ἀλλοῖς ποῖσι, ἀνέκῃ, οἰκτῶν, τῶν ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς
 καὶ, ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ
 ὡς καὶ, ἀλλὰ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ
 καὶ μὲν τῶν καὶ πᾶσι, ἀλλὰ ἀλλὰ ἐπὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ

ρόν τι, ἀλλ' ὡς οὐ ὀφθαλμοῖς πᾶσι καὶ ἀπὸ βασιλείας πῶς αἰὶ
παύσῃ, ὅπως ἔκαστος δικάζῃ. τί δὲ ἔπαι-
θρακοῦς τὰς ἀν-
θρώπους ὥς αὐτοὶ ἰσχυροὶ ὡς οἶδ' αὖ. πᾶσι περ αἰσ-
αῖμας μάλιστα ἢ ἐπὶ μεγάλα ἦσαν αἰσὶ μικρῶν δειγ-
τῶν.

18. Καὶ τὸ μὲν δὲ μεγίστη δῶρον ὑπερβαλεῖν, πολλοὺς
παῖδας ὄντας ἢ ἡνωμένους τῇ δὲ ἡγεμονίᾳ καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τῇ
φίλων βασιλεύοντα ἐκτρέφει, τῷ τε ἀξιολογώτερον. οὐκ ἔστι
τοῖσιν λόγῳ καταβῆλ' αἰσὶ μάλιστα αἰ ἔστις ἀναγκαστικὴ ἐπὶ
τῶν μὲν ὡς φίλων ἡγεμονία, καὶ λόγῳ δὲ αὐτῷ ἀπομνημο-
νοῦσιν, ὡς λόγοι περὶ πολλοῦ ἔργου εἶναι τομῶς ἀγαθῶν καὶ 21.
βασιλείας ἐκτρέφει. τίς τι ἢ γὰρ μέγα χρῆται ἔφη διδόναι μὲν πᾶσι
ἐκείνῃ πεισύνει χρῆσθαι αὐτοῖς (ἢ δὲ ἀπομνημονεύοντες)
τίς τι βασιλεία μάλιστα διδόναι μὲν πολλὰ καὶ ἀνθρώπους ποι-
εῖται, χρῆσθαι αὐτοῖς. ἔστιν ἢ ἡνωμένους ὡς πᾶσι τῶν ἀγα-
θῶν γινώσκων. τί φιλοπόνησιν ἔχει πᾶσι ἀνθρώπων ἡγεμονία ἀπο-
μνησθαι.

19. Καλὸν δὲ ἐπιδείγμα ἐστὶν λόγῳ Κῆρος ἐπιδεί-
γμα Κροίσου, ὅτι οὐκ ἔστι αὐτῷ ὡς ἀλλ' οὐ ποτὶς διδόναι πᾶ-
σι τοῖσιν, ἔστιν αὐτῷ ἡγεμονία χρῆσθαι πᾶσι τοῖσιν αἰσὶ ἀνδρῶν αὐ-
τῷ οἰκῇ καταβῆλ'. καὶ τῇ Κῆρον λόγῳ ἐκτρέφει, καὶ πᾶσι αὐ-
τῷ αἰσὶ μὲν χρῆσθαι αὐτοῖς, καὶ ἀπομνημονεύοντες χρῆσθαι, ὡς πᾶσι οὐ κα-
λῶς, ἔστι ὅτι αὐτῷ ἀρχὴ οἰκῆς; καὶ τῇ Κροίσου οἰκῇ, πολλοὺς
ποταμοὺς ἔχει. καὶ τῇ Κῆρον ὡς πᾶσι, αἰσὶ δὲ, φάναι, ὅ
Κροίσου. ἢ συμπαύσῃ αἰσὶν αὐτῶν ὑπὸ πᾶσι τῶν, ὅτι οὐ
πᾶσι μάλιστα. οὐ δὲ, ὅ ὑπὸ πᾶσι, ἔφη, ἀπομνημονεύοντες τῶν
φίλων, λόγοι αὐτοῖς ὅτι ὁμοῦ χρῆσθαι ὡς πᾶσι τοῖς
(καὶ τῇ πᾶσι ἀπομνημονεύοντες) ὁμοῦ αὐτοῖς ὅτι οὐκ ἔστι
δαίμων ποτὶς μοι χρῆσθαι χρῆσθαι δὲ καὶ κατὰ
μνημονεύοντες δύναι τὴν ἐπιμελίαν τῇ Κροίσου ἡγεμονίᾳ φέρει.
αὐτοῖς δὲ αἰσὶ ἔστιν καὶ χρῆσθαι καὶ ἀπομνημονεύοντες, ἔστιν τῇ
ὑπὸ πᾶσι φέρει ὡς τὰς φίλους αἰσὶν αὐτοῖς δὲ ὡς πᾶσι καὶ
ὑπὸ πᾶσι ὡς φίλοι αὐτῷ ἀπομνημονεύοντες. ἔστι δὲ ἀπομνημονεύοντες καὶ
αὐτοῖς ὁ Κροίσου ἡγεμονία ὡς ἐπιμελίας, ὁ δὲ ὑπὸ πᾶσι ὅτι, ὅ

α Οὐκ αἰσὶν ὅτι. β Σὺ πᾶσι τοῖς. γ Πεσοδίστομα.

Κῦρε βασιλεῦ, ἔμοι ἤδη χρεὶ ὥς πλεσίᾳ χρεῖσθαι· πλείονα
 ἢ ἔχειν πύρεσσι δῶρα Διὸς τοῖς γράμμασι. καὶ ὁ Κῦρ
 εἶπεν, εἰς μὲν τοῦτω καὶ ἔτι ἡδὴ ἡσυχασθὲς ἡμῖν, ὦ Κροῖστος·
 τὲς δὲ ἀλλοὺς καὶ ἡμεῖς, καὶ λόγισται πόσα ἐστὶν ἔτιμα χρεῖ-
 σθαι, ὡς πὶ δυνάμει χρεῖσθαι. λέγει δὲ λογιζόμενος ὁ Κροῖ-
 στος πολλὰ πλάσια εὐρεῖν, ἢ ἔφη Κῦρ ὡς εἶναι ἐν τοῖς ἡσυχ-
 αστοῖς ἡδὴ, εἰ σπουδαίη. ἔπειτα δὲ τὸτο φανερόν ἐχούσης, εἰπὼν
 λέγειται ὁ Κῦρ, ὁρᾷς, φάναι, ὦ Κροῖστος, ὡς εἰσὶ καὶ ἐμοὶ
 ἡσυχαστοί; ἀλλὰ σὺ μὲν κελύεις με παρ' ἐμοὶ αὐτοὺς συζή-
 ρηται φρονεῖσθαι· πὶ δὲ αὐτοὺς καὶ μισοῦσθαι, ἔφύλακας αὐτοῖς ἐ-
 φησάντες^α μισοφόρους, τούτοις πιστάς. ἐγὼ δὲ τὲς φίλους
 πλεσίᾳ ποιῶν, τούτους μὲν νομίζω ἡσυχαστοὺς καὶ φύλακας ἁ-
 μαρτῶν καὶ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν πιστοτέρους εἶναι ἢ τοὺς φρου-
 ροὺς μισοφόρους ἐπιστησάμενος. Ἐπειὶ δὲ σὺ εἶπες, ἐγὼ δὲ, ὦ Κροῖστος,
 ὁ μὲν οἱ θεοὶ δόντες εἰς τὰς ψυχὰς τοῖς ἀνθρώποις ἐποίησαν ὁ-
 μίαν πίναν πάντας, τούτοις μὲν ἔδωκεν αὐτοῖς δυνάμει ἀετλῶ-
 σθαι, ἀλλ' εἰμὶ ἀπληροὺς καὶ γὰρ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, χρεμύσων·
 τῇ δὲ γὰρ μὲντοι Διὸς φέρει μὲν δοκῶν τῶν πλεόντων, ὅτι οἱ μὲν
 ἀρετῶν τῶν ἀρετῶν ἀετλῶς κτήσονται, τοὶ μὲν αὐτῶν κατάρτυ-
 σι, τοὶ δὲ, καὶ ἀσκήσουσι, τοὶ δὲ, ἀετλῶν καὶ μισοῦντες καὶ
 ἐστῶτες καὶ Διὸς ψυχῶν καὶ φυλάκωντες πρὸς γὰρ ἔχουσι· καὶ
 ὁμοῦς ἔδωκεν ἐχόντες αὐτοῖς, ἔπειτα ἰδίᾳ πλεόν ἢ δυνάμει φέρειν
 (Διὸς ἀρετῶν γὰρ αἱ) ἔπειτα ἀμφότερων πλεόν ἢ δυνάμει φέ-
 ρειν (ἀρετῶν γὰρ αἱ) ἀλλὰ τοὺς ἀετλῶς χρεμύσων πρὸς γὰρ
 ἔχουσι. ἐγὼ δὲ ἀπληροὺς μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ὁρίσσωμαι αἰὶ
 πλεόνων· ἐπεὶ δὲ κτήσασθαι, αἱ αἱ ἰδὼ ἀετλῶς ὅτι τῶν ἐμοὶ
 ἀρετῶν, τούτοις πλεόν τ' ἐνδύας τῶν φίλων^β ἔξαρκῶμαι, καὶ
 πλεόνων καὶ ἀρετῶν ἀνθρώπων εὐνοίαν ἔξ αὐτῶν κλέψω καὶ
 φιλίαν, καὶ ἐκ τούτων κατάρτυμαι ἀσφάλειαν καὶ ἀκλῆειαν· αἱ
 ἔπειτα καὶ ἀσκήσουμαι, ἔπειτα ὡς πλεόνων λυμάνων, ἀλλὰ ἢ ἐν-
 κλῆσθαι ὅσων αἱ πλεόνων ἢ. τοσούτων ἔμοιζον καὶ καλλίων καὶ κε-
 φοτέρων φέρειν γίγνεται, ποικίλεις δὲ καὶ τὲς φερόμεναι· αἱ
 πλεόνων κεφοτέρων παρ' ἐμοῦ. ὅπως δὲ καὶ τούτο εἶδης, ἔφη, ὦ Κροῖ-
 στος, ἐγὼ ὅτι τὲς πλεόνων ἔχουσιν καὶ φυλάκωντας πλεόνων εὐδαι-

^α Μισοφόρους τούτους. ^β Ἐξαρκῶμαι. ^γ Αὐτοῖς.

μνηστέας ἡγῶμαι (οἱ γὰρ τὰ τεύχη φυλάττοντες ἕτως ὡς εὐ-
δαιμονίᾳ ἐπὶ πάντας ἡδὲ τὰς πόλεις φυλάττου-
σι) ἀλλ' ὅς ἐν κλισίᾳ τε πλοῖσι διώκεται σὺν τῷ δικαίῳ,
χρησταί τε πλείους σὺν τῷ καλῷ, τῆτον ἐγὼ εὐδαιμονίᾳ νομίζω
καὶ τὴν χρημίδα. καὶ ταῦτα μὲν δὴ φανερός ἐστι ὧς ἔστι
καὶ ἔστιν περὶ τῶν.

20. Πρὸς δὲ τέτοις, κατανόησις τὰς πολλὰς τῶν ἀνθρώπων,
ὅτι μὲν μὲν ὑμῖν οἷος ἀφελῶσι, παρεσκόψοντες ὅπως ἔχουσιν
τὰ ἐπιπλοῖα, καὶ καὶ τῆς τῶν χρησίων εἰς τὴν τῶν ὑμῖν οἷον
τῶν δαίμων ὅπως δὲ, μὲν ἀδινῶσι, τὰ σύμφορα παρίσται,
τέτοις ἐπὶ πάντας ἐπιμιλῶντες ἰσχύει. ἴδωμεν ἔτι καὶ ταῦτα ἐκπο-
νήσας αὐτοῖς, τὰς πλείους τὰς ἀρίστους συνιστάμεν ὡς αὐ-
τόν, ἂν τὰ πλείονα ἰσχύει, καὶ ὅποια ἢ ὅργανα ἔφη τις ἂν
ἢ αὐτῶν χρησίων γινώσκῃ, ἢ φέρειν, ἢ σίπει, ἢ ποῖ, ἔστιν
τέτοις οἱ, πᾶσι παρεσκόψοντες ἰσχυρῶς περὶ αὐτοῖς. καὶ ὅ-
ποια δὲ τις ἀδινῶσι τῶν ἰσχυρῶν ἐπιμελῶν, ἐπιπλοῖα καὶ
παρεσκόψοντες ὅτι ἔστιν ὅτι τῶν ἰσχυρῶν δὲ χεῖρα ἢ δὲ ὅποια τις
ἰσχυρῶς πᾶσι τῶν περὶ ἐκείνους λαμβάνων. ταῦτα μὲν δὲ καὶ τῶν
αὐτῶν πολλὰ ἐμνηστέα ὡς τὸ ἀπολύειν περὶ οἷς ἐβόλαι
ἑαυτὸν φιλοῦσιν.

21. Ὡς δὲ ἀπογέρουσι τὶς ἀγωνίας καὶ ἀθλα περὶ τῶν, φιλο-
νηκίας ἐμποιοῦν βελόμους ὡς πᾶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔργων,
ταῦτα μὲν Κύριον ἔπαινον παρέχον, ὅτι ἐπιμιλῶν ὅπως ἀ-
σχοῖται ἢ ἀρετῇ τοῖς μὲν ἀρίστοις οἱ ἀγωνίαι ἔτι πρὸς ἀλλή-
λους καὶ ἐξουσίας καὶ φιλονηκίας ἐνέβαλλον. πρὸς δὲ τέτοις,
ὡς ὅτι νόμον κατέστησε ὁ Κύριος, ὅσα ἀφελῶσι τοῖς
εἰσι δικῇ, εἰσι ἀγωνίσματι, τὰς διομήκας ἀφελῶσι συνι-
στῇ τοῖς κραταιῇ. δὴλον ἔστι ὅτι ἐπὶ τῶν μὲν οἱ ἀγωνισμοὶ
πᾶσι τοῖς ἐκείνους καὶ τῶν μάλιστα φίλων κρατῶν. ὁ δὲ
μὴ νικῶν πᾶσι μὲν νικῶσιν ἐφθόν, τὰς δὲ μὴ ἑαυτὸν κρατοῦν
ἐμίσθ. ὁ δὲ αὐτὸν νικῶν, τῶν δικῇ ὡς ἐπὶ τοῖς νικῶν, ὡς χεί-
ραν ἐδίδει ἡγεῖτο ὁφείλει. καὶ οἱ ἀπολύειν δὲ βελόμους φιλο-
παροῦν Κύριον, ὡς ὅτι ἄλλοι ἐν πόλεσιν, καὶ οὗτοι ἐπιπλοῖα
πρὸς ἀλλήλους ἔχον. ὡς ὅτι οἱ πλείους ἐκποδὼν ἐβόλαι ὁ δὲ

^a Τῶν τῶν ἐστίν. ^b Αὐτῶν.

τιρ^α τὸν ἴππον χυσιῶσαι μᾶλλον ἢ συνιπταξάν ἂν π ἀλλήλοισι ἀγνοῖν. καὶ ταῦτα μὲν διδιδλωται ὡς ἐμαρτυρεῖ τῆς προηγουμένης αὐτὸς μᾶλλον πᾶσι φιλοῖν ἢ ἀλλήλους.

22. Νυνὶ δὲ καὶ διηγησόμεθα ὡς τὸ πρῶτον ἐξήλασε Κρότος ἐκ τῆς βασιλείων. καὶ ὅτε αὐτῆς τῆς ἐξελεύσεως ἡ σήμερον ἡμῖν δοκεῖ μία τῶν τεχνῶν εἶναι τῇ μελετησασμένην τῶν ἀρχῶν μὴ εὐχεῖσθαι φρόνησιν εἶναι. πρῶτον μὲν ἐν πρὸ τῆς ἐξελεύσεως εἰσκαλίσεως πρὸς αὐτὸν τῆς πᾶς ἀρχῆς ἔχοντες Παρσών τε καὶ τῶν ἄλλων, διδόνει αὐτοῖς τὰς Μηδικὰς σολᾶς (καὶ τότε Πέρονται πρῶτον Μηδικῶν σολῶν οὐκ εἰδόμενοι) ἀφ' οὗς τε, ὁμοῦ καὶ ἐλαβον αὐτοῖς, ὅτι ἐλάσσει βυλοῖς εἰς τὴν τιμὴν πᾶσι τοῖς ἵπποις ἐξ-ρημαίεια, καὶ ἵππον μὲν ὁμοῦται. πᾶσι τοῖς ἵπποις ἔφη, ἐπὶ τὰς ἵππους χρησιμεύουσας τὰς σολᾶς ταῦτας, πρὸς ἡλίου ἀνιστάμεν, καὶ κατέστασι ὡς ἐν ὁμοῖν Φερσέλλας ὁ Πέρονται ἐξ-ρημαίεια παρ' ἑαυτοῦ καὶ ἐπιδόν, ἔφη, ἐγὼ ἡρώμαι, ἐπιδόν ἐν τῇ ῥῆσι τῆς χάρις. καὶ δὲ ἄρα πρὶ δακῇ ὑμῶν ἡμῶν καὶ καλῶν εἶναι ἢ ὡς ἂν νῦν ἐλαύνωμεν, ἐπιδόν παλιν ἐλθώμεν, διδόνει-ται μὲν ὅτι καὶ ἂν καλῶν καὶ ἔλπει ὑμῖν δακῇ εἶναι, ταῦτα ἔχοντα δὲ κατέστασεν. ἐπὶ δὲ τοῖς προηγουμένοις διδόνει τὰς καλῶν σολᾶς, ἐξέφερε δὲ ἑ ἄλλας Μηδικὰς σολᾶς (παι-πόδας καὶ παρσόνους, ἐδὲν φιδέμεν ὅτι πορφυροῖν, ὅτι ὀφθαλμοῖν, ὅτι φοινικίδων, ὅτι κερυκίνοι ἱμαῖοι) ἵπ-πους δὲ τῶν τῶν μέρων ἐκείνων τῶν ἡμετέρων, οὐκ εἰδόμενοι αὐτοῖς τούτοις χρησιμεύουσας αὐτῶν φίλας, ὡς καὶ, ἔφη, ἐγὼ ὑμᾶς χρ-σώμεν. καὶ τῆς τῶν προηγουμένων ἐπιδόν αὐτῶν, συ δὲ, ὦ Κρότος, ἔφη, πότε χρῶμεθα; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι νῦν, ἔφη, δακῇ ὑμῶν αὐτοῖς χρῶμεθα ὑμᾶς χρῶμεθα; ἀμείλεις, ἔφη, καὶ διώ-μεθα ὑμᾶς τῆς φίλας εὖ ποιεῖν, ὅποιον ἂν ἔχον σολῶν τῶν-ζώων, ἐν ταύτῃ καλὸς φανέμεθα. ἔτι δὲ οἱ μὲν, ἀπὸ τῶν-βοῦντες μὴ ἀπὸ τῶν τῶν φίλους ἐκείνων τῶν σολᾶς.

23. Οὗ δὲ Κρότος, ἡρώμαι Φερσέλλας τῶν τῶν ἀμεινῶν καὶ συνιπταξάν καὶ φιλοκάλων καὶ εὐτακτῶν, καὶ τῶν καλῶν αὐ-τῶν οὐκ ἀμεινῶν, ὅς ποτε καὶ πρὶ τῶν πᾶσι ἔχοντα καὶ τῶν ἀξίαν συνιπταξάν τῶν δὲ καλῶν συνιπταξάντων αὐτῶν πᾶσι ἂν

^a Ἄλλων συμμαχῶν, διότι. ^b Ἐφη, αὐτοῖς ἐπὶ τῆς.

οἷς μὲν οὖν οἷς κἀκίστη ἰδίῳ ποιοῖται τὴν ἐξέλασιν, τῶς δὲ
δοσφύμοις φοβερύτατα. ἔπει δὲ σκαπύνται αὐτοῖς πρὸς αὐτὰ ἰδι-
ξιν, ἐκείλοις τ' Φιραύλαι ἐπιμειλιώμεν ὥπως ὡς ἔπει δὲ
νηται αὐτοῖς ἡ ἐξέλασις ὡς αὐτὸς ἰδὼς καλῶς ἔχεν. ἔπει δὲ
ἔφη, ἔγωγε πάντας πειρώμεν σοι ὅτι τ' ἐν τῇ ἐξέλασιν τάδε εἰναι.
ὥπως δὲ ἂν ἡδοῖοι παρεργαζομένους σε ἀκέρως, φέρε λαβάν.
ἔφη, χιτῶνας μὲν τέττασι τοῖς τ' δρυφόροις ἡμέσιν, ἡ κλέσας
καὶ τὰς ἐφίππικας, τοῖς τ' ἰππίων ἡμέσιν ὁδός, ἡ ἀρμαστῶν
τοῖς ἡμέσιν ἄλλας τέσσασι χιτῶνας. ὁ μὲν δὲ φέρε λαβάν. οἱ
δὲ ἡμέσιν ἐπὶ ἰδίῳ αὐτῶν, ἔλεγον, μύρας δὲ οὐ γὰρ, ἡ Φι-
ραύλαι, ὅποτι γὰρ καὶ ἡμῶν τέττασι ἂν οἱ δοῖοι ποῖον. ἡ μὲν δὲ
ἔφη ὁ Φιραύλας, ἡ μύρας γὰρ ὡς ἴοικεν, ἀλλὰ καὶ συνεκλόφε-
ρηται. καὶ γὰρ Φίρων τῷδε δύω κλέσας, τ' μὲν σοι, τ' δὲ ἄλλῳ
σὺ μάλιστα τούτων λάβε ὁπόπορον βύλην. ἐὰν τούτῳ δὲ ὁ μὲν λαμ-
βάνῃ τ' κλέσας ἡ μὲν φόνος ἐπιλήψῃ, ὅπως δὲ συνεκλύσῃ
αὐτὰ ὁπόπορον λαμβάνοι. ὁ δὲ συνεκλύσας αὐτὸν ὁπόπορος βίλ-
ῃον εἶναι, καὶ εἰπὼν, ἡ μὲν κατηγρησῇς ὅτι αἰετὶν σοι διδόνῃ,
εἰσαυθὶς ὅταν ἀλκονῇ, ἐπὶ τῇ χρησῇ μοι ἀλκον. ὁ μὲν δὲ
Φιραύλας ἔπει ἀλκὸν ἡ ἐπὶ τῇ, εὐθὺς ἐπιμειλίῃ τ' εἰς τὴν
ἐξέλασιν ὥπως ὡς κἀκίστη ἔκαστη ἔχει. ἡμῶν δὲ ἡ ὑστέραια ἦεν,
κατὰ μὲν ἡμῶν πάντων ὅπως ἡμῶν, ἡ εἴη δὲ εἰσηκιστὴν ἴ-
σῃ καὶ ἴσῃ τ' ὁδὸν, ὡς αὐτὸς καὶ τὸν ἴσῃ ἴσῃ ἡ ὡς βασιλεὺς
μύρα ἴλασται, ὡς ἐν τῇ ὁδῇ ἴσῃ εἰσεῖναι τῶν μὴ τιμωμε-
νων κατηγρησῇ δὲ κατῆσται. οἱ ἴπποι οἱ τὴν ἐκλόφῃ. ἡ
στασὶ δὲ κατῆσται μὲν τῶν δρυφόρων εἰς περσικαγίλεις, ἡ
κατῆσται δὲ τῶν πυλῶν εἰς τέτταρας διαγίλοις δὲ ἐκτί-
ρωται τῶν πυλῶν. καὶ οἱ ἰππεῖς δὲ πάντες περὶ τὴν κα-
τακλόνῃς ἀπὸ τῶν ἰππων, ἡ δὲ κατῆσται πρὸς χεῖρας ἀπὸ τ' κα-
δύναι, ὡς αὐτὸς καὶ τὸν ἴσῃ ἡ δὲ κατῆσται ὅταν ὁδὸν βασιλεὺς. ἡ
στασὶ δὲ Πίρσαι μὲν ἐκ διέξῃς, οἱ δὲ ἄλλοι σύμμοχοι ἐκ
ἀρμαστῶν τῆς ὁδῆς, καὶ πρὸς ἀρμαστῶν ὡς αὐτὸς πρὸς ἡμῶν
ἐκπύρωται. ἔπει δὲ αἰετὶν αὐτῶν αἱ τῶν βασιλῆων πύλαι,
κατῆσται μὲν ἡμῶν τῇ Διὶ τῶν κατῆσται πρὸς πύλας, καὶ
οἱ τῶν ἄλλων γῆραι οἱ μύρας ἐκπύρωται. ὁ πολλοὶ γὰρ οἰοῖται

^a Γένειοι. ^b Κλέσας δὲ τέσσασι τῶς. ^c Στοῖχοι. ^d Δι-
κέρωσιν. ^e Πολύ.

Πέρσῃ χελῶν πῆς ἀπὸ τὰς θύας μάλλον πικρίτης χελῶναι ἢ ἀπὸ πύλων. μὴ δὲ τὰς βύς ἵπποι ἤρηντο^α θῆμα τῷ ἡλίῳ. μὴ δὲ τῆς ἐξήμελῳ ἄρμα λάκκον, χρυσόζυγον, ἐπιμύρον, Διὸς ἱερὸν μὴ δὲ πῖδι, ἡλίῳ ἄρμα λάκκον, ἔ τῆτο ἐπιμύρον ὡς ὅτε τὸ πρῶτον. μὴ δὲ τῆτο, ἄλλο τρίτον ἄρμα ἐξήμελῳ, φοινίκισι καὶ ἀπικτωμένοι οἱ ἵπποι, ἔ πῦρ ὅπου αὐτῷ ἐπ' ἐχάρας μεγάλης ἀνδρὶς ἔπαιον φέροντες. ἐπὶ δὲ τέτοις, ἡδὴ αὐτὸς ἐκ τῶν πυλῶν περὶ φάνητο ὁ Κύρῳ ἐφ' ἄρμα^β, ὅρῳ ἔχον τι πᾶσαν, καὶ χιτῶνα πορφύρεν μιστόλῳκον (ἄλλο δὲ ὅκ ἐξισι μιστόλῳκον ἔχον) καὶ ἀπὸ τῆς αἰέσεσιν ἀναξυράδας^β ὕσγνοδαφῆς, ἔ κείνῳ ὀλοπόρφυρον. εἶχε δὲ καὶ ἀλφειάδα ἀπὸ τῆς πᾶσας. καὶ οἱ συγγενεῖς δὲ αὐτῷ τὸ αὐτὸ τῆτο σημῆσαι εἶχον, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ τῆτο ἔχουσι. πῆς δὲ χεῖρας ἔχον τῶν χελῶν εἶχε. παρρηχίτη δὲ αὐτῷ ἡνίοχ^γ μείρας μῆρ, μέων δὲ σκεῖναι, εἴτε καὶ τῷ ὄνῳ, εἴτε καὶ ὁποῦν μείζον δὲ ἐφάνη πολὺ Κύρῳ. ἰδόντες δὲ πάντες πρῶτον κωλύσαν, εἴτε ἔ ἄρμα πῆς κεκελεύσμενοι, εἴτε ἔ κωπλάγῃς τῇ παρρηχίτῃ ἔ τῷ δόξα μείρας π καὶ καλὸν φανῶναι τὸ Κύρῳ. πρῶτον δὲ Περσῶν ἐδείς Κύρῳ πρῶτον κωλύσαν. ἐπεὶ δὲ πρῶτον τὸ τὸ Κύρῳ ἄρμα, πρῶτον μῆρ οἱ πτεράχιοι, ὀδρυφόροι, παρρηχίτη δὲ οἱ διαχίλιοι ἐκπύρην τὸ ἄρμα^γ, ἐφῆπαιον δὲ οἱ ἀπὸ αὐτὸν σκηπτεῖται ἐφ' ἵππων κωπλημῆροι πῶ τοῖς πάλαις ἀμφὶ τὰς τελακασίας. οἱ δὲ αὐτῷ Κύρῳ τριτόμοι ἵπποι παρρηχίτη χρυσόχρῳοι, ῥά ὅδ' αὖ τοῖς ἵμασι καὶ ἀπικτωμένοι, ἀμφὶ τὰς ἀλφειάδας ἐπὶ δὲ τέτοις, διαχίλιοι ὀδρυφόροι ἐπὶ δὲ τέτοις, ἵπποι οἱ πρῶτοι γλυμῆροι, μύελοι, εἰς ἐκτὸν πτωχὴ πτωχῆροι. ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Χρυσάνας ἐπὶ δὲ τέτοις μύελοι ἄλλοι Περσῶν ἵπποις πτωχῆροι ἀσπίδας, ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Ἰσάσας ἐπὶ δὲ τέτοις ἄλλοι^γ μύελοι ἀσπίδας, ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Δαδάσας ἐπὶ δὲ τέτοις ἄλλοι, ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Γαδάσας ἐπὶ δὲ τέτοις Μῆδαι ἵπποις, ἐπὶ δὲ τέτοις Ἀρμῆροι, μὴ δὲ τῆς Ἰερῶνοι, μὴ δὲ τῆς Καδύσιοι, ἐπὶ δὲ τέτοις Σάκας. μὴ δὲ τὰς

^α Θύμα. ^β Βυσγνοδαφῆς. ^γ Μύελοι Περσῶν ἵπποις πτωχῆροι ὡς.

ἰππίας ἀρμενῶ ἐπὶ πτάρων τιβάρων. ἡγήτο δ' αὐτῶν Λε-
πιδάτης Πέρσης. πορδομόρου δ' αὐτῷ, παρσίπου τοῦ πάμπανλοι
ἀγρωποῦ ἔξω τ' σημειῶν, δόμοι Κύρου ἀλλοῦ ἄλλης προέξ-
ως. πύμψας ἔν' ὥς αὐτὸς τ' σκηπτεύων πινὰς οἱ παρσίπου
αὐτῷ τρεῖς ἡκατέρωθεν τ' ἀρμενῶ αὐτῷ, τῶν ἐνικῶν τ' δι-
αγέλας, ἐκείλουσιν εἰπεῖν αὐτοῖς, εἰ τίς τ' αὐτῷ δόσι, διδά-
σκειν τ' ὑπάρχων πινὰ οἱ τ' τίς βύλοι, ἐκείνους δ' ἔφη ὥς
αὐτὸν ἔρεθ. οἱ μὲν δὲ ἀποῖντες ὁμοῦς κατὰ τὰς ἰππίας ἰπποδύ-
οι, καὶ ἐβουλεύοντο πῶς ἔκαστος αὐτοῖς. ὁ δὲ Κύρος ὅς ἐ-
βύλοι μάλιστα θηρευόμενοι τῶν φίλων ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.
τῆς, πύμψας πινὰ, ὥς αὐτὸν ἐκάλεσεν καὶ ἔκαστος, καὶ
ἔλθον αὐτοῖς ἕκαστος, ὡς τίς ὑμῶν διδάσκει τ' τῶν πινὰ πα-
ρσίπου, ὅς μὲν ἀν. μηδὲν δεκτὴ ὑμῶν λίσσιν, μὴ ὥς ἔστι
αὐτῷ τ' ἔν' ὅς δ' ἀν. δικαίως διδόναι δεκτὴ, ἐστὶν ἄλλος ὥς
ἐμὲ, ἵνα καὶ βυλόμενοι ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτοῖς. οἱ μὲν δὲ
ἄλλοι, ἐπεὶ καλίστην, ἀνὰ κράτος ἐλαυνόντες ὑπὸ καὶ, στυ-
αύξοντες τὰ ἀρχαῖα τῷ Κύρῳ, καὶ ἐνδοκύνμοι ὅπως φέρεται πεί-
θοντο.

24. ^b Δαυφάτης δὲ τίς ἦν, σλοικῆς ἀγρωποῦ τῷ
τρεῖς, ὅς αὐτοῖς, ^c εἰ μὴ τεχὺ ὑπακχοί, ἐλδύρῳ ἀγρωποῦ
φαίνονται. αὐτοῖς αὐτοῖς ὅς Κύρος τῶν, πρὸς αὐτοῖς αὐ-
τὸν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτῷ, ὑποπύμψας πινὰ τ' σκηπτεύων, εἰ-
πεῖν ἐκείλουσιν ὥς αὐτὸν ὅπως ἔστιν ἐπὶ δόσι καὶ τοιοῦτος ὅπως
ἐκάλεσεν. ὡς δ' ὁ ὑπερὶ κληθῆς αὐτῷ ὥς αὐτῷ ὑπὸ
καὶ, ὥς αὐτοῖς ὁ Κύρος, εἰ ἵπποι αὐτῷ ἔδωκε τῶν παρσίπου-
μένων, καὶ ἐκείλουσιν τ' σκηπτεύων πινὰ στυαυαυαυαυα αὐτῷ ὅπως
καλίστην. τῶν δὲ ἰδόντων ἑαυτοῖς τ' τῶν ἔδωκεν εἶναι, καὶ πολὺ
πλεονέκτως ἐκ τῶν αὐτῶν ἡγευόμενοι ἀνθρώπων. ἐπεὶ δὲ ἀφί-
κοντο ὥς τῶν πινὰ, ἔγνων τῷ Διὶ καὶ ὠλοκαύτως τὸς τῶν
ῥους ἔπαιε τῷ ἡλίῳ, καὶ ὠλοκαύτως τὸς ἵππους. ἔπαιε τῷ
σφάξαντες, ὡς ἐξηγήσαντο οἱ μέγας ἰπποῖς, ἔπαιε δὲ, ἥρω-
σι τῶν Συρίων ἔχουσιν. μὲν δὲ τῶν, καλὴ ὅλη τ' χεῖρας, ἔ-
δωκεν πρὸς ὡς ἐπὶ πῶς στυαυαυαυα χεῖρας, καὶ οἱ κατὰ φυλάς

^a Καθ' ἵνα ἔκαστος. ^b Δαυφάτης. ^c Εἰ τεχὺ ὑπακχοί, ἀ-
νελδύρε.

ἀπὸ κρήτης ἐνταῦθα ἀφῆκα τὸς ἵππους. οὐκ ἔστιν ἡ Πέρ-
 σης αὐτὸς ἡλκεσσι, καὶ εὖναι. πολλὰ μέλειται γὰρ ἐμὲ μάλιστα αὐ-
 τῷ ἵππικῃς. Μυδὸν δὲ Ἀρβιδάτης εὖναι (Κῦρ^α γὰρ αὐτῷ τῷ
 ἵππῳ ἰδιόδικος) Σύρον δὲ, ὁ πρῶτος τῶν Ἀρβιδίων δὲ, Τυγρῆ-
 νος. Υψηλῶν δὲ, ὁ πρῶτος τῶν Παρσίων. Σακῶν δὲ, ἰδιότης αὐ-
 τῶν, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν ἵππων τὸς ἀλλοὺς. ἵππους ἐξ ἑνὸς τοῦ
 ἡμεῶν τῶν ἀλλοίων. ἔστι δὲ λέγειν ὁ Κῦρ^α ἐμὲ δαυτὸν τὸν νεανί-
 σκον εἰ δεῖται ἂν βασιλεύειν αὐτῷ τῶν ἵππων. τὸ δὲ ἀπεκρίνα-
 δαυ, ὅτι βασιλεύειν οὐκ αὐτῷ ἀνδεράμεν, γὰρ δὲ αὐτὸς
 ἀγαθὸς καὶ ἐμὲ δαυτὸν δεῖται. καὶ ὁ Κῦρ^α εἶπε, καὶ μὴ
 ἔγωγε δεῖται σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ μόνον βαλῆς, ὅτι ἂν ἀμείψαις
 αὐτὸς ἀγαθός. πάντως ταῖντων, ὁ Σάκας ἔφη, δεῖται μοι. ὡς
 βαλεῖ γὰρ ταύτη τῇ βάλῃ ἀποκρίσθαι. καὶ ὁ μὲν Κῦρ^α δει-
 κνυσθαι αὐτῷ ὅτι ἦσαν πολλοὶ τῶν φίλων. ὁ δὲ καὶ μόνον ἦσαν
 τῇ βάλῃ, καὶ παρακινῶντ^α Φερσὺλα πρὸς αὐτόν. ἔτι γὰρ ὁ
 Φερσὺλας παρεγίνετο αὐτῷ τῶν φίλων παρὲς τὸ Κῦρ^α. βλαψίς
 δὲ αὐτῷ μάλιστα, καὶ ὅτι ἐφ' ὅσῳ ἐπείχετο. ἀναβλέψας
 δὲ ὁ Σάκας ἐρωτᾷ πῶς ἔτυχεν. ὁ μὲν τὸ δὲ, ἔφη, ἐμὲνός τ^α
 περὶ τῶν. ἀλλ' ἐμὲνός, ἔφη ὁ νεανίσκος, τὸ γὰρ ἀπὸ τῶν. καὶ
 μὲν δὲ, ἔφη ὁ Κῦρ^α, σὺ γὰρ εὖναι τῶν παρὰ τοὺς ἀρματῶν πο-
 λὺν ἔλαυνοντ^α τῶν ἵππων. καὶ πῶς, ἔφη, ὁ μάλιστα φησὶ; καὶ ὁ
 Κῦρ^α ἔφη, μακάριός γάρ τις ἴσθι, ὡς εὖναι. ἀκούσας δὲ
 ὁ νεανίσκος ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ πῶς εἶναι, ἐπεί τ^α Φερσὺλας
 γῆς τι καὶ πολλὸν τὸ γῆρας καὶ αἰμασί^α ἐρῶν γὰρ αὐτῷ ἐκ τ^α
 ρινὸς βλαψίς. ἐπεὶ δὲ ἐπείχετο, ἦν αὐτῷ εἰς βλαψίην. ὁ δὲ
 ἀπεκρίνατο, ὡς ὁρᾷς. ἀδύνατον σοὶ, ἔφη, ταῦτα τῶν ἵππων.
 ὁ δὲ ἐπείχετο, αὐτῷ τ^α ἐκ τῶν δὲ διηγεῖται ὁ Σάκας τὸ πρῶτον
 καὶ πάλιν εἶπε, καὶ εἰμὲν γὰρ ἐχ' ἡμετέραναι ἀποδοῖς ἀ-
 γασθῆναι. καὶ ὁ Φερσὺλας εἶπε, καὶ πάλιν πλεονέκτημα ἔστιν, εἰ ἐπι-
 φρονίς, ἢ ἐμὲ ἰδιότης. καὶ δὲ καὶ δεῖται. ἐπιφρονίς δὲ,
 ἔφη, τίς γοῖς, εἰμὲν με ἐπαίνοισι βλαψίς αὐτῷ σοῦ, δὲ
 καὶ μοι ποιῶσαι μὴ μισθώμενοι σοὶ τῶν ἐμῶν διαδοῖς. καὶ
 καὶ μὲν, ἔφη, ἀπὸ ἀναδῶς ἐπὶ τῶν ἵππων αὐτῶν δὲ
 ἐγὼ παρίστωμαι ὡς σέ. οἱ μὲν δὲ ἔτι διηγεῖται.

25. Καθεστὼν δὲ ὄνειαρ ἑραδικίας ἀφίξθαι καὶ τὰ ἄρ-

α ἵππους. β Ἀπύλας. γ ἑραδικίας.

μαζο

29. Εκ τούτου δὴ ἵπαι ὑπέπιον, ἤρθε ὁ Ὑτάσας τῷ Κόρῳ, ἀρ' ἂν, ἔφη, ὦ Κόρε, ἀχθισθέης μοι εἴ σε ἐροίμην ὃ βύλομαι σε πυθίσαι; ἀλλὰ καὶ μοι τὰς θῆς, ἔφη, τέτατοι τέτε, ἀχθισθέης αἰ σοι εἰ αἰδοίμην σιωπῆσαι ἢ ὡς βύλοιο ἐρίσαι. λέγει δὴ μοι, ἔφη, ἥδη πάποτε καλίστανθες σε εὖ ἤλθον; Διφύμη, ἔφη ὁ Κῦρ. ἀλλ' ὑπακούω χολῇ ὑπὸ καυῶν; ἐδὲ τῷτο. ὥσπερ χθὴν δὲ πῆδη σοι εὖ ἔπραξα; εὖ καὶ πῶμαι, ἔφη. ὃ δὲ πρόσποιμι, ἔστι δ', πῶποτε ἔσθλ' ὡς ἢ ἐχ' ἡδυμῶς πρόσποιτα μοι κατ' ἄνω; τῷτο δὴ πάντως ἤκιστα, ἔφη ὁ Κῦρ. τίς μὲν ἔπειτα, ἔφη, πρὸς τῷ θῆ, ὦ Κῦρε, ὃ Χρυσάϊος σε ἔπεισεν ὥστε εἰς τὴν τιμωρίαν ἰμὴν ἔδραν ἰδρυθῆσαι; ἢ λίγῳ; ἔφη ὁ Κῦρ. πάντως, ἔφη ὁ Ὑτάσας. καὶ σὺ αὖ εὖ ἀχθισθέης μοι ἀκούων τάλῃ. ἡδίσταμαι μὲν ἔν, ἔφη, ὡς εἶδ' ὅτι εὖ ἀδικῶμαι. Χρυσάϊος τοίμων, ἔφη, ἐποιοι ὥσπερ μὲν καὶ σὺν ἀνέμῳ, ἀλλὰ πρὶν καλεῖσθαι παρὰ τῷ ἡμῶν ἔπειτα δὲ ἐπὶ τοῖς καλοῖς μῶνοι, ἀλλὰ καὶ ὃ. τί αὐτοῖς γνώη ἀμφοτέροις πιπταμένοι ἡμῶν. τῷτο ἔπειτα. ὅπου δὲ εἰπὺν τι δέοι εἰς τὰς συμμάχους, ἢ μὲν ἔμει ὥς περὶ λίγῳ, ἔμοι σιωπῆσαι. ἢ δὲ ἔμει αἰδοίτο βουλομένοι μὲν εἶδεναι τὰς συμμάχους, αὐτοὶ δὲ μοι αἰχμητάροις εἰ μὲν αὐτῷ λίγῳ, ταῦτα ἔτας λίγῳ ὡς ἑαυτῷ γνώμην ἀπιφαίνε. ὥς ἔν γε τούτοις τί καλὸν αὐτοῖς καὶ ἔμει ἔμοι κατ' ἄνω εἶναι; καὶ ἑαυτῷ μὲν αἰεὶ φησι πάντα τὰ παρὰ τὸν ἀρετῆν, ἔμοι δὲ αἰεὶ φανερὸς ἐστὶ σκοπῶν τί ἂν ὥσπερ καλοῖς ἀνέμῳ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ὃ καλοῖς μῶνοι ἔμει ἀγαθῶν καὶ ἡδῆ. πρὸς ταῦτα ὁ Ὑτάσας εἶπεν, καὶ τὸν Ἡραν, ὦ Κόρε, ἡδύμοι γε ταῦτα σε ἐρωτήσας. τί μάλιστα; ἔφη ὁ Κῦρ. ὅτι καὶ πρὸς σὺν ταῦτα ποιεῖν. ἐν μόνον, ἔφη, ἀγνοῶ, πῶς αἰεὶ εἶναι δὴ καὶ χαίρειν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς. πόποτε κορτῆν δὴ τὰ χεῖρα, ἢ γλῶσσαν, ἢ τί ποιεῖν. καὶ Ἀρξίβαρξ εἶπεν, ὅρα καὶ δὴ τὸ Περσικόν. ἐπὶ τούτοις μὲν ὁ γλῶσσαν ἐχρυσέ.

30. Περιούσιον δὲ τῷ συμποσίῳ, ὁ Κῦρ τῷ Γωδῶνι ἐπήριτο, εἰπὶ μοι, ἔφη, ὦ Γωδῶνα, καὶ ἂν δεχθῆς ἡδὺν τῶνδε τῶν

^a Ἀ δὲ ὥσπερ τοῖς ἐμοῖς, ἔστι. ^b Χρυσάϊος ἔπεισας ὥστε. ^c Χόραν. ^d Ἡσθιν. ^e Καλοῖς πολὺ μῶνον.

τὴν θυγατέρα δύναται ἢ ὅτι τὸ αὐτῶν ἡμῖν συνιγχεῖ; εὐκὺν, ἔφη
 ὁ Γωβρύας, καὶ γὰρ πύλην λίγην; καὶ δὲ, ἔφη ὁ Κῦρεος, ὡς
 ψαύδεις γὰρ ἐδέμεια ἐρώτησις δύναιται. εὐ τῖνον, ἔφη, ἴδιον ὅπ
 νῶν αἱ πολλοὶ ἦσαν. ἢ καὶ ἔστις αἱ, ἔφη ὁ Κῦρεος, ἐπὶν διότι;
 ἔγνω. λίγη δὲ, ὅτι τότε μὲν ἰώρων τὴν πόλιν ἐκ τῶν κινδυνῶν
 ἀθύνων αὐτὴν φέροντες; καὶ δὲ ὅρῳ αὐτὴν τὴν ἀγαθὴν σω-
 φροσύνην φέροντες. δοκεῖ δὲ μοι, ὦ Κῦρε, χαλεπώτερον εἶναι δι-
 ρῶν ἀνδρῶν τὴν ἀγαθὴν καλῶς φέροντα ἢ τὴν κακῶς. καὶ μὲν γὰρ ὅσοι
 τοῖς πολλοῖς, καὶ δὲ σωφροσύνην τοῖς πάνσι ἐμποιοῖ. καὶ ὁ Κῦ-
 ρεος εἶπεν, ἡκυπας, ὦ Ἰστιάω, Γωβρύας τὸ ῥῆμα; καὶ μὲν
 δὲ, ἔφη καὶ ἐὰν πολλὰ τριάκοντα γὰρ λίγη, πολὺ μᾶλλον μοι τῇ
 θυγατρὶ μνηστῆρα λήψεται, ἢ ἐὰν ἐκπύμασθα πολλὰ μοι ἐπι-
 δεκτοῦ. ἢ μὲν, ἔφη ὁ Γωβρύας, πολλὰ γὰρ μοι ἐπὶ τῶν αὐτῶν
 συζητησάμεντα, ὡς ἐγὼ σοὶ ἐφθόνησιν, καὶ τὴν θυγατέρα μοι
 γυναικὴ λαμβάνης. καὶ δὲ ἐκπύμασθα, ἔφη, ἐπεὶ δὲ σὺ αἰνί-
 χεσθαι μοι φαίνεται, εὐκὺν οἶδ' εἰ Χρυσταίνα τέττω δῶς, ἵπαι καὶ
 τὴν ἔδραν σὺ ὑφίερασσε. ἐ μὲν δὲ, ἔφη ὁ Κῦρεος, ὦ Ἰστιά-
 ω, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ οἱ παρόντες, καὶ ἐμοὶ λίγητι ὅτιν περὶ μὲν
 γαμῶσιν ἐπιχρήσῃ, γινώσκεις ὅποιος τις καὶ γὰρ συνιγχεῖ ὑμῖν ἴ-
 σματα. καὶ ὁ Γωβρύας εἶπεν, καὶ δὲ τις ἐκδέναι βύληται θυ-
 γατέρα, αὐτὴς τίνα δὲ λίγην; αὐτὴς ἐμὲ, ἔφη ὁ Κῦρεος, καὶ
 τῆν. πᾶν γὰρ, ἔφη, δεῖς εἶμι πᾶν τὴν τὴν πύλην. ποῖαν;
 ἔφη ὁ Χρυσταίνης. τὸ γινώσκεις ὅποιος αἱ γαμῶσιν ἐκείνῃ συναρ-
 μύσσει. καὶ ὁ Χρυσταίνης ἔφη, λίγη δὲ αὐτὴς τῇ θῆν, ποῖαν πινέ-
 ρου γυναικὴ οἷον συναρμύσσει καὶ καίσει. αὐτῶν μὲν, ἔφη, μι-
 κροῖν μικρὸς γὰρ καὶ αὐτὸς εἰ. καὶ δὲ μεγάλῃ γαμῆσθαι, καὶ
 ποτὶ βύλη αὐτῇ ὀρθῶς φιλήσῃ, αὐτῶν αἰσθάνῃ σε δύναι ὡς
 καὶ κινέει. τῆν μὲν δὲ, ἔφη, ὀρθῶς αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐπὶ ὁ-
 πποσὶν αἰλικὸς εἶμι. ἔπειτα δὲ, ἔφη, σιμὴ αἱ σοὶ ἰσχυρῶς συμ-
 φέροι. αὐτὴς τί δὲ αὐ τῆν; ὅτι, ἔφη, σὺ γυνὴς εἰ. αὐτὴς
 καὶ τὴν σιμῆσθαι σάφ' ἴδιον ὅτι γυνήστις αἰεὶ αὐτῶν αὐτῶν
 μύσσει. λίγης σὺ, ἔφη, ὡς καὶ τῇ εὐ διδῆκνησθαι, ὡς αὐτὴς ἐ
 καὶ, ἀδελφῶν αἱ συναρμύσσει; καὶ μὲν δὲ, ἔφη ὁ Κῦρεος. τῶν
 μὲν γὰρ μοι γυνὴ καὶ γαστήρ γίγνεται, τῇ δὲ ἀδελφῶν, σιμὴ. καὶ
 ὁ Χρυσταίνης ἔφη, ψυχρῶ δὲ αἱ, αὐτὴς τῇ θῆν, βασιλῆς ἔστις
 αἱ εἰπὶν ποῖα τις συνοίσει; ἐνταῦθα μὲν δὲ ὁ, π Κῦρεος ἔξε-
 γίλασε, καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως. μελόντων δὲ ἄμφοι εἶπεν ὁ Ἰστιά-
 ωας,

αυτῆς, πολὺ γὰρ ἴφη, μέλιστα τέττε σε, ὦ Κύρι, ζῆλῳ ἐν τῇ βασιλείᾳ. πίνῃ; ἴφη ὁ Κύρῳ. ὅπ' δυνάσται ἐ ψυχρὸς ἐν γέλωτι παρίχη. ἐ ὁ Κύρῳ εἶπτι, ἴπτι οὗτοι ἐν περιώ γα παμπύλαι ὥπ' σσι ταῦτα εἰρήδται ἐ ἀπαγλυθῶσαι παρ' ἡ ἀδουκιμῆν βέλει, ὅπ' ἀπτιῳ εἶ; κὺ ταῦτα μδρ δὴ ἔττω διακάνηιτο.

31. Μιῶ δὲ ταῦτα Τιχεῶν μδρ ἐξήντικα γυναικεῖσι κῆσμον, κὺ οὐκίλθουσι τῇ γυναικεῖ δύναι, ὅπ' ἀνδρείως συνιστάδωιτο τῷ ἀνδρὶ. Αρβῶαζῳ ᾗ χρυσὸν ἔκπωμα. τῷ ᾗ Υρκαῖν ἔκπωμα κὺ ἄλλα πολλα κὺ καλὰ ἰδωρήσται. σσι ᾗ, ἴφη, ὦ Γωβρύα, δῶσαι ἀνδρα τῇ θυγατρὶ. σπῆν ἰμὶ, ἴφη ὁ Υστίασας, δῶσαι, ἵκα κὺ πῆ συζηάμμεθα λάβω. ἡ κὺ ἴσι σσι, ἴφη ὁ Κύρῳ, ὕσια ἀξία ᾗ πηδῆς; νὴ δὲ, ἴφη, πολλα πλοσίαν μδρ ἔν χρημάτων. κὺ πῦ, ἴφη ὁ Κύρῳ, ἴσι σσι αὐτῇ ἡ ὕσια; σπῆνται, ἴφη, ἔκπωμα κὺ σὺ κῆρησαι φίλῳ ἐν ἰμοῖ. ἀρκῶ μοι, ἴφη ὁ Γωβρύας, ἐ αὐτὸς οὐκίως τῶ διξίαν, δίδου, ἴφη, ὦ Κύρι, δῖομαι γάρ. κὺ ὁ Κύρῳ λαβὼν τῶν ᾗ Υστίασας διξίαν, ἰδῶκε τῷ Γωβρύᾳ. ὁ δὲ ἰδῆξαθ. ἐκ δὲ τέττε πολλα κὺ καλὰ ἰδῶκε δῶραι τῷ Υστίασᾳ, ὅπως τῇ πηδὶ πίμπληι. Χρυσάνταιν ᾗ ἐφίλησαι ὠσσεζαγῆμῳ. κὺ ὁ Αρβῶαζῳ εἶπτι, μὲν δὲ, ἴφη, ὦ Κύρι, ἔχ ὁμοῖν γὰ χρυσὸν ἰμοῖ τι τὸ ἔκπωμα δίδωκας κὺ Χρυσάνται τὸ δῶρον. ἀλλὰ κὺ σσι, ἴφη, δῶσαι. ἐ πῆρηθ οὐκίῳ, πότι; εἰς τελευτήν, ἴφη, ἔτῳ. ὡς ἀναιμῶντῳ, ἴφη, ἐ σπῆ λῶσται μδρ, ἔττω παρεσκουάζω. κὺ τότε μδρ δὴ ἔττω ἔληξιν ἡ σκλή. ἐξανισταμένον δὲ αὐτῶν ἡ ἐξανίστη κὺ ὁ Κύρῳ, κὺ ξυμπῆπιμῖν αὐτὸς ἐπὶ πῆς θύρας. τῇ δὲ ὑστερία τὰς ἡγευσίας συμμάχους ἡθομῶν ἀπίσιμπι οἰκῶν ἐχέτας, πῶλῳ ὅσοι αὐτῶν οἰκῶν ἐβόλοισι παρ' αὐτῶν τέτοις ᾗ χῆραν κὺ οἶκος ἰδῶκε, κὺ νῦν ἐπ' ἔχουσι οἱ ᾗ καλῶμενῶνται τῶν τῶν ἀπόηνοι. πλείστοι δὲ εἰσι Μῆδων κὺ Υρκαῖν.

32. Τοῖς δὲ ἀπῆσι δουροπέμῳ πολλα, ἐ αἰμάμπικες ποιησέμῳ, κὺ ἀρχοῖς κὺ τρακῶν ἀπιπίμψατα. ἐκ τέττε δὲ δίδωκε κὺ τοῖς ὅσῳ αὐτὸν τρακῶνται τῷ γῆμῳ ὅσοι ἐκ Σάρδιαν ἔλαβε, κὺ τοῖς μὲ μυριάρχοις κὺ τοῖς ὅσῳ αὐτὸν ὑπερίτως ἐκαίριθ ἰδίδου ὡς τῶ ἀξίαν. ἐ ἐχέτω, πῆ δὲ ἄλλα

^a Συνιστάνειν. ^b Παρ' ἑαυτῶν. ^c Ἐνάτω.

δίημι· κὶ τὸ μέρ^α ἐκάστῳ δὺς ἑ μυριάσων, ἐπίτετον
αὐτοῖς διάνημι ὥσπερ αὐτοὺς ἐκείνοις διήμεν. ἐδίδουσι δὲ πάλιν
ἡ ἄλλα χρήματα, ἄρχων ἄρχοντας τὰς ὑφ' ἐαυτοῦ δοκιμαζόντων
τῶν πλούτων οἱ ἐξαδικητοῖ, τὰς ὑφ' ἐαυτοῦ ἰδιώταις δοκιμα-
σάντες, ὥσπερ τὸν ἀξίαν ἐκάστῳ ἡ ἐδίδουσι. κὶ ἔτι πάντας ἐπι-
λήφουσιν τὸ ^β δίκαιον μέρ^α. ἐπεὶ δὲ ἡ εὐλήφθησαν πάλιν τότε δι-
ήμεν. οἱ μὲν πρὶς ἔλεγον περὶ τοῦ Κῦρος τοιαῦτα, ἢ περὶ αὐτοῦ γε
πολλὰ ἔχον, ὅπως γε καὶ ἡμῶν ἐκάστῳ τοσαῦτα δοῖται. οἱ δὲ
πρὶς αὐτῶν ἔλεγον, ποῖα πολλὰ ἔχει; ἔχῃ ὁ Κῦρος τὸ ῥῆμα· τρι-
ῶν^α ὅλως χρηματίζεσθαι, ἀλλὰ διδύς μακάρον ἢ κλήμεν^α ἢ
δίημι.

33. Αἰστανόμενον δὲ ὁ Κῦρος τίττες τὰς λόγους κὶ πρὶς
δόξας πρὶς περὶ αὐτοῦ, σπώλειζε τὰς φίλους πρὶς κὶ τὰς ἐπιση-
μαίους ἀπαίτας, κὶ ἔλεγον ὥδε. Ἄνδρες φίλοι, ἐώρακα μὲν ἡδὴ ἀν-
θρώπους, οἱ βύλομαι δοκεῖν πολλὰν κεκλήσθαι ἢ ἔχουσιν, ἐλευ-
θερώτεροι ἀν' οἰόμενοι ἔτι φαίνεσθαι· ἐμοὶ δὲ δοκεῖσιν, ἔφη, ὅ-
τι τῶν περὶ αὐτῶν βύλοι^α ἐφίλκισθαι. ἔφη δὲ πολλὰ δοκεῖσθαι
ἔχον, μὴ κατ' ἀξίαν τ' ἐσίας φαίνεσθαι ἀφιλέσθαι τὰς φίλους,
ἀναδυστέλειαν ἔμοι γε δοκεῖ ἀρετῆς. εἰσι δ' αὖ, ἔφη, οἱ λε-
ληθῆναι βύλον^α ὅσοι αὖ ἔχουσιν. πηροῖ ἔν κὶ ἔτι τοῖς φίλοις
ἔμοιγε δοκεῖσιν εἶναι. ἀλλὰ ἡ τὸ μὴ εἰδέναι πρὶς οὖν, πολλὰ κί-
σθαι δοκεῖσθαι ὅσοι ἐπαγγέλλονται οἱ φίλοι τοῖς ἐπαίροις, ἀλλ' ἀπα-
ταῖ. ἀπαίτας δὲ μοι, ἔφη, δοκεῖ εἶναι τὸ τὸν δυνάμειον φα-
νερῶς ποιήσαντα ἐκ πάντης ἀγωνίζεσθαι περὶ καλοκάγαθους. καί-
γω οὖν, ἔφη, βύλομαι ὑμῶν, ὅσοι μὲν οἴονται ἐπὶ ἰδίῳ τῶν ἐμοὶ
ὄντων δίδεσθαι, ὅσοι δὲ μὴ οἴοντι ἰδίῳ, δηλοῦνται. πάντες οἰ-
ποῖν, πρὶς μὲν ἐδίδικεν πολλὰ πρὶς καλὰ κλήμεν^α, πρὶς δὲ καί-
ριον ὡς μὴ ράδιον εἶναι ἰδεῖν, δηλαῖτε τίλλ^α δὲ εἶπεν ὥδε,
πῶν, ἔφη, ὡς ἄνδρες, ἀπαίτας διδύς ὑμᾶς ἐδὲν μακάρον ἐμοὶ ἡ-
γαῖσθαι ἢ κὶ ὑμῖν ἐμοι. ἐγὼ δὲ, ἔφη, πῶν ἀπορρίψω ἔθ' ὅπως
αὐτοὺς καλὰ διαπανήσω, ἔθ' ὅπως αὐτοὺς καλὰ τρέψω (ὅ ἡ δὲ αὖ δυν-
αμίον) ἀλλ' ὅπως ἔχω τὰ πρὶς αὐτῶν καλὸν πποιεῖσθαι δι-
δόναι. ὅ ὅπως ἂν πρὶς ὑμῶν πρὶς ἐδιδίδου νομίσῃ, ὥσπερ ἐμοὶ
ἔχον λάσθαι ἢ αὖ ἐδιδίδου τρεῖς ἄν.

^α Διδίδουσι. ^β Δόκιμοι, ^γ τὸ ῥῆμα.

[illegible]

Πολύτιμον, ^b Επιθέσιον. ^c Εμφαν, ^d Εὐρημοσύ-
νῳ, ὡς· ἂν πρ.

γινόμενων πολέους ἀξία ταῦτα περὶ κλήμαθα ἰώρα γινόμενα ἐν
 τοῖς πολιμικοῖς. Ἀλλὰ ταῦτα ἔν κ' ἐπιμέλειτο ταύτης τῆς οὐθη-
 μωσύνης μάλιστα. Ἐαυτοὺς μὲν δὴ ^α πρῶτον^α ἰαυθὲν ἐν μίσθῳ
 κατεπλήθει. Ἐσπασπιδὰς, ὡς ταύτης τῆς χώρας ἐχυρωάτης ἕως·
 ἔπειτα δὲ τὰς μὲν πιστάτας, ὥσπερ εἰώθει, περὶ ἰαυτὴν εἶχε,
 τῶν δὲ ἐν κύκλῳ ἐχυμένων ἰωπίας τ' εἶχε καὶ ἀρματηλάδας.
 καὶ ἡ τῶν ἐχυρῶν ἐνομιζέετο χώρας διῶξαι, ὅτι σὺν οἷς μάχην
 ὁπλοῖς ἔδιναν ἀπὸ χερσὶν ἔχοντες τῶν σπασπιδούτων, ἀλλὰ
 πολλὰς χροῖας δόντων εἰς τὴν ἐξόπλισιν, εἰ μέλλουσιν χρησίμως
 ἔξοισθαι. ἐν δὲ ξιῶ δὲ καὶ ἐν ἀριστῶ αὐτῶν περὶ καὶ τῶν ἰωπίων
 πηλᾶσταις χῶρα ἦν τοξοτῶν ἐλ' αὐτῶν χῶρα ἡ περὶ οὐκ
 εἶναι αὐτῶν περὶ καὶ τῶν ἰωπίων. ὀπλίτας δὲ καὶ τὰς περὶ μεγάλας
 γῆρας ἔχοντας κύκλῳ πάντων εἶχεν, ὥσπερ πύχον, ὅπως ἔτι
 δέοι π' ἐνομιζέσθαι τὰς ἰωπίας, οἱ μνημονεύοντες περὶ οὐκ
 ὄντες παρέχοντες αὐτοῖς ἀσφαλῆ τὴν ἐκ χειρὸς πλίσιν. ἐκαστο-
 δὲ δὲ αὐτῶν ἐν ταῖς ὥσπερ οἱ ὀπλίται, ἔτι καὶ οἱ πη-
 λᾶσται καὶ οἱ τοξοῖ, ὅπως καὶ ἐκ τῶν νυκτῶν, εἰ ^δ δέοι π' ὥσ-
 περ καὶ οἱ ὀπλίται παρενομιζέσθαι εἰς πᾶσαν τὴν εἰς χεῖρας
 εἰόντα, ἔτι καὶ οἱ τοξοῖ καὶ οἱ ἀκονίζοντες, εἰ πῶς περὶ οὐκ
 ἐπὶ μὲν ἀκονίζουσιν καὶ ἰσχυροῖς ἔτι ὀπλιτῶν, εἶχεν δὲ καὶ
 σημαῖα πάντες οἱ ἄρχοντες ἐπὶ ταῖς σκηναῖς. οἱ δὲ ὑπερέταται,
 ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν οἱ σφῶροντες ἵσασιν μὲν καὶ τῶν πλῆ-
 θυν πᾶς οἰκίης, μάλιστα δὲ τῶν ἐπικυβερτῶν. ἔτι καὶ τῶν ἐν
 τοῖς σπασπιδῶν πᾶς περὶ τῆς χώρας πᾶς τῶν ἡγεμόνων ἡπισταὶ οἱ Κύ-
 ρον ὑπερέταται, ἔτι καὶ σημαῖα ἐγγίγνωσκον ἅ ^ε ἐκείνους ἦν. ὥστε
 ὅτε ^α δέοιτο Κύρον^α, ὅτε ἐξήκω, ἀλλὰ τὴν συνθυμωτάτην
 ἐφ' ἑκάστου ἔθρονος. Ἐπὶ τὸ ἐλκερὶν ἑκάστα εἶναι περὶ φύλα πο-
 λὺ μάλλον ἢ δὴλα καὶ ὅπου πῶς εὐλακίῃ, καὶ εἰ πῶς μὴ πρῶτον
 τὸ περὶ σπασπιδῶν. ἔτι δὲ ἔχοντες, ἡγεῖτο, εἰ πῶς ἐπὶ τῶν
 νυκτῶν ἢ ἡμέρας, ὥσπερ ἂν εἰς ἐνδραν εἰς τὸ σπασπιδῶν τὰς
 ἐπικυβερτῶν ἐμπίπτειν. καὶ τὸ τακτικὸν δὲ εἶναι ἔτι τῶν μόνον ἡ-
 γεῖτο εἰ πῶς ἐκπύειν φάλαγγα εὐπόρως διώκοντα, ἢ βαθύνει, ἢ

^α Πρῶτον. ^β Ἐξεν. ^γ Ἐξόπλισιν. ^δ Δέοι π' ἐνομιζέσθαι
 τὰς ἰωπίας, ὥσπερ. ^ε Ἐρχόμενον. ^ς Ἐκείνους. ^ζ Δέοιτο,
 Κύρον ὅτε ἐξ.

ἐκ κέρει^α εἰς φάλαγγα κατέστησεν, ἢ ἐκ δειγῶς, ἢ ἀεστ-
ρῶς, ἢ ὅπως ἐπιφανέσιν ἢ πολέμοις, ὁρῶς ἐξελίξαι· ἀλλὰ
καὶ ἀλασάν ὅπου δόιοι, πελίκον ἤγαγον, καὶ τὸ πῆναι γὰρ τὸ μέ-
ρει^α ἔκαστον ὅπου μάχισται ἐν ἀφελείᾳ αὐτῶν εἶη, καὶ τὸ πεχωνὴν ὅπως
φθάσεν δόιοι· πάντα ταῦτα καὶ τὰ τριαῦτα ταχύνει ἀνδρες ἐνό-
μιζεν εἶναι, καὶ ἐπιμελεῖτο τῶντων πάντων ὁμοίως· καὶ ἐν μέρει ταῖς
πορείαις ὥστε τὸ συμπίπτον αἰεὶ ἀλγύτων ἐπορεύετο, ἐν δὲ τῇ
στρατοπεδίᾳ ὡς τὰ ποταμὸν ὡς αὐτὸς εἶρη^α κατεχώριζεν.

35. Ἐπεὶ δὲ ποροδόμοι^α ἤγνον^α κατὰ τὴν Μηδικὴν,
τῆς περὶ^α ὁ Κύρε^α ὥς Κυαξάρην. ἐπεὶ δὲ ἡσπασαμένῳ ἀλλή-
λων, ὥσπερ μὲν δὴ ὁ Κύρε^α εἶπε τῷ Κυαξάρει ὅτι οἶκον αὐ-
τῷ ἐξηρημέρε^α εἶη ἐν Βαβυλῶνι καὶ ἀρχαία, ὅπως ἔχη, καὶ
ὅταν ἐκείσθαι ἔλθῃ, ὡς εἰς οἰκίαν κατέμαλ^α, ἔπειτα δὲ ἐ ἀλλὰ
δῶρα ἔδωκεν αὐτῷ ποταμὸν καὶ καλά. ὁ δὲ Κυαξάρης ταῦτα
μὲν ἰδέσθαι, ὥστε ἐπιμύσει δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα σφαιρόν τι
χρυσὴν καὶ ψέλια φέρουσαν, καὶ σπρίβον καὶ πολλὴν Μηδικὴν ὡς
δυνατὸν κακίστην. καὶ ἡ μὲν δὴ παῖς ἐσφαιρέσθαι τὸν Κύρον, ὁ δὲ
Κυαξάρης εἶπε, δίδωμι δὲ σοι, ὦ Κύρε, καὶ αὐτὴν ταύτην γυ-
ναῖκα, ἡμῶν ὅταν θυγατέρα. καὶ ὁ σὸς δὲ πατὴρ ἔγχετο τὴν ἑ-
μὴν παῖρος θυγατέρα, ἐξ ἧς σὺ ἔχῃς. αὐτὴ δὲ ἐστὶν ἡμῶν σὺ
ποταμὸς παῖς ὢν, ὅτι παρ' ἡμῶν ἦστα, ἐτιθλῶσιν· ἐ ὅποτε
τις ἐρωτᾷ αὐτὴν πῶς γαμοίτ^α, ἔλεγον ὅτι Κύρε. ἐπιδιδόμε-
ν δὲ αὐτῇ ἔγω καὶ φερὴν Μηδικὴν τὴν πάναν· ἐδὲ γὰρ ἐπὶ μοι
ἄρρην παῖς γήσκει^α. ὁ μὲν ἔτι^α εἶπεν· ὁ δὲ Κύρε^α ἀπικρί-
νατο, ἀλλ', ὦ Κυαξάρη, τί, τι γὰρ ἔγω καὶ τὴν παῖδα,
ἐ δῶρα· βέλομαι δὲ, ἔφη, σὺν τῇ τῇ παῖρος γνώμῃ καὶ τῇ
τῆς μητρὸς ταῦτά σοι σωμαίνεσθαι. εἶπε μὲν ἔτι^α ὁ Κύρε^α·
ὁμοίως δὲ τῇ πατρὶ πάντα ἰδωρήσας ὅποσα ἦεν καὶ τῷ Κυαξά-
ρει χαλεπῶς. ταῦτα δὲ ποιήσας, εἰς Πέρσας ἐπορεύετο.

36. Ἐπεὶ δὲ ἐπὶ Πέρσων οὐρίοις ἐχθροῖς ποροδόμοι^α, τὸ μὲν
ἄλλο σφάττομα αὐτῷ κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς φίλοις εἰς
τὴν πόλιν ἐπορεύετο, ἰσχυρὰ μὲν ἄγων ὡς πᾶσι Πέρσας ἰκανὰ
γίνειν καὶ ἐπαύεσθαι· δῶρα δὲ ἤχην οἷα μὲν ἔπαισι τῷ πατρὶ
ἐ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς ἄλλοις φίλοις, οἷα δὲ ἔπαισι ταῖς ἀρ-

^α Ἐχθροῖς.

χαῖς καὶ γυναιτέρους καὶ τοῖς ὁμοίμοις πῦπιν. ἴδουκε δὲ καὶ πᾶσι Πέρσας καὶ Περσίαν ὅσα ὧς ἐν νῦν ἔπ' ὀδῶσιν ὅταν ὧς ἀφίκηται βασιλεὺς εἰς Πέρσας.

37. Ἐκ δὲ τῆς συνίλιξε Καμβύσης τὰς γυναιτέρους Περσῶν, καὶ τὰς ἀρχάς, οἷον ἦ μάλιστα κύριοι εἰσι. παρεκάλεσε δὲ καὶ Κύρον, καὶ ἔλιξε τριάδε. Ἄνδρες Πέρσας, καὶ σὺ ὦ Κύρε, ἐγὼ ἀμφοτέρους ὑμῶν ἐκόντως εὖνους εἰμί. ὑμῶν μὲν ἥ βασιλεύω· σὺ δὲ, ὦ Κύρε, πάς ἐμός ἐσσι. διχαμῶ ἐν εἰμι, ὅσα γινώσκῃ δοκῶ ἀγαθὰ ἀμφοτέρους, ταῦτα εἰς τὸ μῖστον λίσσῃ. πᾶ μὲν ἥ παρελθόντα ὑμεῖς μὲν Κύρῳ ἠύξισατε, ἐφάτομα δύναις, καὶ ἀρχόντα τῆς αὐτῆς καὶ ἐξήσαντες. Κύρῳ δὲ ἡγάμεν τῆς συνίλιξε εὐκλείεις μὲν ὑμᾶς, ὦ Πέρσας, ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐποίησεν, ἐνέμωκε δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάντῃ. ἦ δὲ στρατοσκαμῶν αὐτῷ τὰς μὲν ἀρίστους καὶ πτωλέπικας, τοῖς δὲ πολλοῖς μισθὸν καὶ τροφὴν παρεσκεύακεν. ἐπιπικὸν δὲ καὶ ἐξήσαντες Περσῶν, πεποίηκε Πέρσας καὶ πεδίων εἶνα μετυσίαν. ὡς μὲν οὖν ἐτρολιπὸν ἔτε γινώσκῃ, πολλῶν καὶ ἀγαθῶν αἵ ποί ἀλλήλοις ἔσονται· εἰ δὲ ἢ σὺ, ὦ Κύρε, ἐπαρθῇς ταῖς παρούσας τύχαις, ἐπιχρήσῃς καὶ Περσῶν ἀρχὴν ἐπὶ πωλειονείᾳ, ὥσπερ πῶν ἄλλων, ἢ ὑμεῖς, ὦ πολῖται, φησὶ σάβις τῶν τ' ὀνομάμους, καὶ ἀλείνῃ πρῶσεσθε τῶν τ' ἀρχῆς, εὖ ἴτε ὅπ' ἐμποδὼν ἀλλήλοις πολλῶν ἐ ἀγαθῶν ἔσονται. ὥς ἐν μὲν ταῦτα γίγνηται, ἀλλὰ πύραυλα, ἐμοὶ δοκεῖ, ἔφη, θύσαντας ὑμᾶς κρινῇ, καὶ θύας ἐπιμαρτυροῦντας συνήσεται, καὶ μὲν, ὦ Κύρε, ὡς τις ἐπιτραπείῃ ἢ χώρα Περσίδι, ἢ Περσῶν νόμους ἀφαισῶν πρῶται, βοηθήσῃ παντὶ δένει ὑμᾶς δὲ, ὦ Πέρσας, ἢ τις ἢ ἀρχῆς Κύρῳ ἐπιχρήσῃ καὶ παύσῃ, ἢ ἀφίσταται τις τ' ὑποχρεῖται, βοηθήσῃ ἐ ὑμῖν αὐτοῖς ἐ Κύρῳ καὶ ὅ, π' αἰ ἐπαγέσῃ καὶ εἰς μὲν αὖ ἐγὼ ζῶ, ἐμὴ γίγνηται ἢ ἐν Πέρσας βασιλείᾳ· ὅταν δὲ ἐγὼ πλοῦστην, δῆλον ὅπ' Κύρῳ, εἰς ζῇ. καὶ ὅταν μὲν ἔτ' ἀφίκηται εἰς Πέρσας, ὅσῳς αὖ ὑμῖν ἔχει τῆτον θύει πᾶ ἱερῶ ὑπὲρ ὑμῶν ὥς νῦν ἐγὼ θύω ὅταν δὲ ἔτ' ἐκδημῶ ἢ, καλῶς αὖ οἶμαι ὑμῖν ἔχει εἰ ἐκ τ' ἡλύς ὅς αὖ δοκῇ ὑμῖν ἀρεσῶν εἶναι, ἔτ' πᾶ μὲν θῶν ἀποπλοῖν. ταῦτα εἰπόντ' Καμβύσης, συνίδεξε Κύρῳ καὶ τοῖς Περσῶν τέλεσι καὶ συνήμωροι

α Καὶ ἀπὸ πτωλέπικας.

ταῦτα τίπ, κὶ θῆς ἐπιμαρτυρόμενοι, ἔτω κὶ νῦν ἴτι ἀφ-
 ῥόνοισιν ποιῶντες ὡς ἀλλήλους Πέροισι τε κὶ βασιλεύς. τῶ-
 ταν δὲ πρᾶχθῆντων, ἀπὴρ ὁ Κῦρ.

38. Ως δὲ ἀπὸν ἐγγόισιν ἐν Μήδοις, σιωδῶξαν τῷ πατρὶ
 κὶ τῇ μητρὶ, γαμέει τῷ Κυαξέρει θυγατρός, ἥς ἐπ κὶ νῦν
 λόγῳ ὡς πατρὶος θυγατρὸς· ἱνοὶ δὲ τῷ λογαποῶν λίγυσιν
 ὡς τῷ τῆς μητρὸς ἀδελφῷ ἐγγυμῶ. ἀλλὰ γαυῶς ἀν ἐ παν-
 ῶπασιν ἦν ἡ παῖς· γήμεις δὲ, εὐθὺς ἔχων ἀνιζύγους. ἐπεὶ δὲ
 ἐν Βαβυλῶνι ἦν, ἰδὼν αὐτὴν σατράπης ἡδὴ πύμψην ἐπὶ τῇ κα-
 πιστραμμένῃ ἔειπεν. τὸς μὲντοι ἐν ταῖς ἀκροῖς φρεσέρεχας καὶ
 τὸς χαλεπῶς τῶν κατὰ τῷ χύρειν φυλάκων σκεπάζει ἡ ἑαυ-
 τῆς ἐβόλῃ ἀκύν. ταῦτα δὲ ὡς ἐπαρῶν, ἐνοῶν ὅπως, εἰ πε-
 ῖ σατράπῃ ὑπὸ πλάτῃ κὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἐξυβρίσσει, κὶ
 ἐπιχρήσσει μὴ πιστεύειν, εὐθὺς ^α ἀνιπαλὸς ἔχει ἐν τῇ χύρει.
 ταῦτ' ἔν βυλόμενῳ προῖται, ἔγνω συγκαλίσει ὡς ὅταν τὸς
 ἐπιμαρτίαις, ἐ ὡς ἑπὶ ὅπως εἰδῆν ἐφ' οἷς ἔασιν οἱ ἰόντες. ἐ-
 νόμιζε γὰρ ἔτω ^β ῥάδιον φέρειν ἀν αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ κατέστη
 πες ἄρχων, κὶ αἰδάνοις ταῦτα, χαλεπῶς ἀν ἰδὼκοι αὐτῷ
 φέρειν, νομίζοντες δὲ ἑαυτῶν ἀπίστῃαν πᾶσα γνῶνται. ἔτω δὲ
 συζήσας, λέγει αὐτῆς τοιάδε. Ἄνδρες φίλοι, εἰσὶν ἡμῖν ἐν ταῖς
 καπιστραμμέναις πόλεσι φρεσὶ κὶ φρεσάρχοι, ὡς τότε καλεῖ-
 σθμεν, κὶ τέτοις ἐγὼ ὡς ἐπὶ ἀπὸ ἀπὸν ἀλλο μὲν ἔδιν πολυ-
 πρᾶσθμεν, πᾶ δὲ τείχεσι ἀσπάζειν. τέτρες μὲν οὐδ' ἐ πύσων
 τ' ἀρχῆς, ἐπεὶ καλῶς ἀπὸ φυλάκων πᾶ ὡς ἐπὶ ἀπὸν. ἀλ-
 λους δὲ σατράπης πύμψαι μοι δοκεῖ, οἷς πῃς ἄρεχας τῷ ἐνοί-
 κωτων. κὶ τῷ δασμὸν λαμβάνοντες ^γ τοῖς π φρεσῶν δώ-
 σεναι μισθόν, καὶ ἀλλο πλίσσων ὅ, π ἀν δῆ. δοκεῖ δὲ μοι
 κὶ τῷ ^δ ἐνθάδε ὑμῶν οἷς ἀν ἐγὼ προῖται ^ε παρῆχων, πύμ-
 πων προῖταις π ἐπὶ ταῦτα πᾶ ἔειπεν, χύρειν γὰρ ἐμῶντα κὶ
 οἶκος ἐκεῖ, ὅπως δασμοφορῆται αὐτῆς δύνει, ὅταν π ἴωσιν
 ἐκεῖσε, εἰς οἰκεία ἔχουσι κατὰ γαυῶν. ταῦτα εἰπὶ, κὶ ἰδὼν
 πολλοῖς τῷ φίλων κατὰ πᾶσας τῶς κατὰ φρεσῶν πύλεις οἶκος,
 ἐ ὑπερῶν· κὶ ἔπ νῦν εἰσι τοῖς ἀπὸ γένεσι τῷ τότε λαβόντων αἱ

^α Ἀνιπαλὸν ἔχει τῷ χύρειν. ^β ῥάδιον. ^γ Τοῖς π ὡς ὅ-
 ταν φρεσῶν. ^δ Ενθάδε μὲν οἷς ὑμῶν. ^ε Παρῆχων πύμψην.

χώραν καὶ ἀμύμονα, ἀλλὰ ἐν ἄλλῃ γῇ, αὐτοὶ δὲ οἰκῶσι παρὰ βασιλεῖ. διὲ δὲ ἔφη, τὰς ἰόντας σαλευσάσας ἐπὶ ταύτας τὰς χώρας, τριῖτες ὕμῃς σκοπεῖν οἵπεις ὅ, π ἂν ἐν τῇ γῇ ἐκείῃ καλὸν ἢ ἀχαρὸν ἦ, μνησθῇ) καὶ δὲ ὕρῳ ἀπείμπτῃ, ὡς μετὰ χυμῷ καὶ οἱ ἐνθάδε ὄντες τῷ πανταχῶς γιγνομένων ἀχαρῶν. καὶ γὰρ ἔν π π κ θήνῳ γίγνηται, ἡμῶν ἔστι ἀμύμον. ταῦτ' εἰπὼν, τότε μὲν ἔπαυσε τὸ λόγον· ἐπὶ τα δὲ ὅς ἐγίνωσκε τῶν φίλων ἐπὶ τοῖς εἰρημνοῖς ἐπιθυμῶντας εἶναι, ἐκλεξάμενος αὐτῶν τὰς δοκῶντας ἐπιτηδεύουσας εἶναι, ἔπειπε σατυράπας, εἰς Ἀραβίαν μὲν, Μεγαζύβοιο· εἰς Καππαδοκίαν δὲ, Ἀρταβάταν· εἰς Φρυγίαν δὲ τὴν μεγάλην, Ἀβλαχάμαν· εἰς Ἀλυκίαν δὲ Ἐλυνίαν, Χρυσάνταν· εἰς Καρίαν δὲ, Καδύσιον, ὥσπερ ἤπουν· εἰς Φρυγίαν δὲ τὴν παρ' Ἐκλάσσοντι Ἐλινίδα, Φαρνύχον. Κιλικίας δὲ καὶ Κύπρου καὶ Παφλαγῶν ὅσα ἔπειπε Πέρσης σατυράπας, ὅτι ἐκείθις ἐδίδκων αὐτῷ συστράτοις ἐπὶ Βαβυλῶνα· διαμῶν μὲν οὖν συνίπαζεν ἀποφέρειν καὶ τέττας.

39. Ως δὲ τίπ Κῦρος κατήσχετο, ὅπως ἐπὶ ἐν τῷ βασιλείῳ εἰσὶ αἱ ἐν ταῖς ἄκραις φυλακαί, καὶ οἱ χιλιάρχοι τῶν φυλακῶν ἐν βασιλείῳ εἰσὶ κατισκηνοί, καὶ παρὰ βασιλεῖ ἀπαρχαίμυνοι. ὥσπερ δὲ πῦσι τοῖς ἐκπιμπομένοις σατυράπαις ὅσα δυνάμει ἰσχύει ποιεῖν αὐτὸν πάντα μνησθῇ. ὥσπερ μὲν ἰππίας κατισκάνει ἐν τῷ συνεπιπομένων Περσῶν καὶ συμμάχων, καὶ ἀρμυνητάς· ὅποσοι δὲ ἂν γλῶ καὶ ἀρχαῖα λάθωσιν, ἀναγκάζει τέττας ἐπὶ θύρας εἶναι, Ἐσφραγισμένης ἐπιμελεμένης, παρὲς αὐτὰς τὴν σατυράπην χρῆσθαι, μὴ π δύναιτο· παρὰ δὲ καὶ καὶ τὰς γιγνομένων πῦδας ἐπὶ θύρας, ὥσπερ παρ' αὐτῶν· ἐξάγει δὲ ἐπὶ τῷ θύρῳ τὸν σατυράπην τὰς ἀπὸ θύρων, καὶ ἀσκεῖν αὐτὸν τι καὶ τὰς αὐτῶν πῦ πολειμνῶν, ὅς δὲ ἂν ἐμῶν, ἔφη, καὶ λόγον τῆς δυνάμεως πλείστα μὲν ἀρμυτῶν, πλείους δὲ καὶ ἀεῖς ἐσπίας ἀπὸ δὲ κνή, τῶν ἐμῶν, ὡς ἀχαρὸν σύμμοχον καὶ ὡς ἀχαρὸν συμφύλακα Πέρσης· τι καὶ ἐμῶν τῆς ἀρχῆς, τιμήσω.

40. Ἐσσαν δὲ παρ' ὕμιν Ἐδρα, ὥσπερ παρ' ἐμῶν

Ἀλυκίαν. Ὁν ὥς ἔστιν. Ἐδρα ὥσπερ παρ' ἐμῶν πεισιμνησιν.

οἱ ἄριστοι ἀσπιλημενέροι· καὶ τρέπεται, ὡς περὶ ἡ ἑμὴ, τρέφου-
σα μὲν πατρὶν τὰς οἰκίας, ἵπτα δὲ, καὶ ὡς φίλοις μετὰ δι-
δόναι, ἰκανῶς κηροσμημένη· καὶ ὡς τὸ καλὸν πποῖεντα κατ' ἡ-
μίρην ἐπιμαρτίν. κῆρδι ἧ καὶ παρὰ δίσκους, καὶ θηρία τρέ-
φει, καὶ μήτε αὐτοὶ ποτὶ αἰὼν πόνος ὅτιν παρὰ θηρία, μήτε
ἵπποις ἀγρομέτοις χεῖρον ἐμδάλλει. ἡ γὰρ ἂν διυναίμεν ἐγὼ
εἰς ἂν ἀνθρώπων ἀρετῇ περ πάντων ὑμῶν ἀγαθὴ ἀλγούζην,
ἀλλὰ δὲ ἡμῖν μὲν ἀγαθόν. ὄντα σὺν ἀγαθὸς τοῖς παρ' ἡμῶν ὑμῶν
ἐπικυροῖν εἶται· ὑμεῖς δὲ ὁμοίως αὐτὸς ἀγαθὸς ὄντα, σὺν ἀ-
γαθοῖς τοῖς μετ' ὑμῶν ἐμοὶ συμμάχους εἶται. βυλοίμεν δὲ ἂν
ὑμεῖς καὶ τὴν τοῦ κελαινοῦται, ὅτι τῶν ἂν νῦν ὑμῶν παρὰ κει-
λυόμεναι, ἐδὲν τοῖς δαλοῖς ἀσπείτω· ἀ δὲ ὑμῶν, φημι, χεῖρην
ποῖεν, ταῦτα καὶ αὐτὸς πρῶμαι πάντα πρᾶττεν. ὡς περὶ δὲ ἐγὼ
ὑμεῖς κελαιὼν ἐμὲ μιμνῆσθαι, ἔγωγε καὶ ὑμεῖς τὰς ὑφ' ὑμῶν, ἀρ-
χάς ἐχόντας μιμνῆσθαι ὑμεῖς διδάσκετε. παῖδες δὲ Κύρου ἔγωγε
τότε ταῖς αἰσῶ, ἵπτα ἔγωγε τῶν αὐτῶν τρέφω πάντας μὲν αἱ ὑπὸ
βασιλεῖ φυλακῇ ὁμοίως φυλάττονται, πάντας δὲ αἱ τ' ἀρχόν-
των θύρας ὁμοίως θρονοῦνται, πάντες δὲ οἱ οἴκοι καὶ μεγάλοι
καὶ μικροὶ ὁμοίως οἰκῶνται. πάντες ἧ οἱ ἄριστοι τῶν παρόν-
των ἱδρῶς ἀσπείνουν, πάντας ἧ αἱ πορείαι σιλιεῖς ἰσμεῖναι καὶ
τὸν αὐτὸν τρέφον εἶσι, πάντες ἧ συγκαταλαμῶνται πολλὰ πρᾶττε
ἡ ὀλίγους ἐπιστάτας. ταῦτα δὲ εἰπὼν ὡς καὶ ποῖεν ἰκάνους, καὶ
διυναίμεν ἰκάνους ἀσπείνους, ἐξέπλεμπι, καὶ ἀσπείπιν ἀπασί πα-
ρασκευάζει, ὡς εἰς νῦντα στρατείας ἐσθλῆς, καὶ ἡ ἀποδί-
ξιος ἀνδρῶν καὶ ὅσων καὶ ἵππων ἡ ἀρμενίων. κατηνοήσαμην ἧ
καὶ τὴν τοῦ Κύρου κατὰ ἐξουσίαν, ὡς φασί, καὶ νῦν ἵπτα ἀλγ-
μῆν.

41. Εφοδύει γὰρ ἀνὴρ κατ' ἐναιωθὺν ἀεὶ κράτους ἔχων ὅς,
ἢν μὲν τις τ' σπαρταπῶν ἐπικυρίας δέηται, ἐπικυρεῖ ἢν δὲ τις
ὑβρίζῃ, σπαρατίζῃ· καὶ δὲ τις ἡ δασμῶν φορεῖς ἀμειλῇ, ἢ
τῶν ἐνοίκων φυλακῆς, ἢ ὅπως ἡ χεῖρα εὐρηγῆς ἢ, ἢ ἄλλο τι τ'
τις ἐμῶν παρὰ λήπῃ, ταῦτα πάντα κατὰ δύστηνί· ἢ ἧ μὴ
διωκῇ, βασιλεῖ ἀπαγνῶν. ὅ ἧ ἀκάνων βυλοῖς· ἀπὲρ δὲ ἀ-

^a Αρχεῖα. ^b Εἰς ὀλίγους ἐπιστάτας. ^c Ἐπιδιόξιος. ^d Τῶν
ἐν οἴκῳ.

παλῖντο, ὅ οἱ πολλὰκις λεγόμενοι ὅτι βασιλείας ὑὸς κλη-
ραία, βασιλείας ἀδελφός, βασιλείας ὀφθαλμός, καὶ ἐνίοτε οὐκ
ἐκφασιμένοι, ἔτι τῶν ἰφιδῶν εἰσίν. ἀποτίσιπται ᾧ ἐκαστοῦ
αὐτῶν ἵππον αἰ βασιλίδος κελύκη.

42. Κασιμέθωρ δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλοι μηχανήματα ὥς τὸ μί-
γρο τῆς ἀρχῆς, ἐξ ἧς παλῖν ἡδαιότο καὶ τὰ πύμπουλυ ἀπέ-
χρηστα ὅπως ἔχοι. οὐκ ἐκαστοῦ ᾧ πόσῳ αἰ ὁδὸν ἵππο κλη-
ραία τῇ ἡμέρᾳ ἐλαυνόμενοι ὥς ἀφελῆν, ἐποίησαν ἵππων
ἑσθῆς ἀφελῆσθαι, καὶ ἵππους ἐν αὐτοῖς κατέτισσε, καὶ τὸς ἐ-
πιμελεμένους τέτων. ὁ ἀνδρᾶς ἐφ' ἐκαστοῦ τῷ τύπων ἔταξε τὸν
ἵππον διδοῖν παραδίχουσαι τὰ φερόμενα γράμματα, καὶ παρα-
δίχου, καὶ παραλαμβάνειν τὸς ἀπέρηκτο ἵππους, καὶ ἄλλους
πύμπουλυ νεκροῖς. ἐπὶ δὲ ὅτι ἐδὲ τὰς νύκτας φατὶν ἵππων
τῶν τῶν πορείαν, ἀλλὰ τῶν ἡμερῶν ἀγῶν τὸν νυκτερινὸν ἀφ-
δίχου. τέτων δὲ ἔτι γινόμενων, φασὶ πῶς ἡμίονοι τῇ γρά-
μῳ ταύτην τῶν πορείαν αὐτῶν. εἰ δὲ τῷ ψυδῶνται, ἀλλ' ὅτι
καὶ τῷ ἀνθρωπίνων πεζῶν πορείαν αὐτῇ ταχίστη, τῷ εὐδελον. ἀ-
ρατὸν δὲ ὡς ταχίστα ἐκαστοῦ αἰδανόμενοι, ὡς ταχίστα ἐπι-
λαίονται.

43. Ἐπεὶ δὲ ἐπείλθην ὁ ἐναιωθῆς, σπηγῆς τραχὺν εἰς Βα-
βυλῶνα, καὶ λέγεται αὐτῷ ἡνιόχου εἰς δώδεκα μῶν ἵππων μυ-
ραδάς, εἰς διὰ χίλια δὲ ἄρματα δριπαυηφόρα, πεζῶν δὲ εἰς
μυραδάς ἐξήκοντα. ἐπὶ δὲ ταῦτα σπασκόμενα αὐτῷ, ὥρ-
μα δὲ ταύτην τῶν στρατιῶν, ἐν ᾗ λίγα κληραία φασὶ πάν-
τα τὰ ἔθνη ὅσα Συρίαν εἰσδάνη οἰκίᾳ μέχρ' ἐρυθρᾶς θα-
λάσσης. καὶ δὲ ταῦτα, ἡ εἰς Αἴγυπτον στρατία λέγεται γά-
νιδαι, καὶ κληραία φασὶ Αἴγυπτον. καὶ ἐν ταῖς τῶν ἀρ-
χῶν ὡρίζων αὐτῷ ὥς εἰς μῶν, ἡ ἐρυθρὰ θαλάττη ὥς ἄρ-
χον δὲ, ὁ εὐξείνῃ πόλιν. ὥς ἐσπέρων δὲ, Κυπρὸς καὶ Αἴ-
γυπτος. ὥς μισσημέριον δὲ, Αἰθιοπία. τέτων δὲ τὰ πύμπουλυ,
τὰ μὲν ἀφ' ἡλίου, τὰ δὲ ἀφ' ὑψους, τὰ δὲ ἀφ' ὕδατος,
τὰ δὲ οἱ ἀνδρῶν δυσσέκεια. αὐτὸς δὲ ἐν μίσῳ τέτων τῶν
διαίαν ποιησάμενοι, τῇ μὲν ἀμφὶ τῇ χερσὶν ἡδαιότο διήλθο
ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ μύδας (αὐτῇ ᾧ ἀλεγεινὴ ἡ χερσὶς) τὸν δὲ
ἀμφὶ τὸ ἑκαστὸν μύδας ἐν Σέστις τῶν δὲ ἀκμῶν τῷ ἡμέρας,
δύο μύδας ἐν ἑκάστῳ. ἔτι δὲ ποιεῖν αὐτὸν λέγουσιν ἐν
ἐκρινῶν θαλάττη καὶ ψυχῇ ἀφελῆν αἰεῖ.

44. Οὕτω δὲ διακρίνῃ ὡς αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι, ὡς πᾶν μὲν ἔδωκε μοι κτείναν ἰδοῦναι, εἰ μὴ Κύρῳ πέμψῃς ὃ, τι κελεύεις αὐτοῖς ἐν τῇ χώρᾳ ἢ φύσει, ἢ τέλει, ἢ πικρῶτι. πᾶσι δὲ πάλιν ὡσαύτως· πᾶς δὲ ἰδιώτης πολλοὺς αὖ ὧς ἔχουσιν εἰ τι Κύρῳ χαρίζεται. καὶ γὰρ ὁ Κύρῳ λαμβάνων παρ' ἐκείνων ὧν ἀφρονίαν ἔχον εἰ διδάξῃς, ἀντιπείδῃ ὧν ἀσυνίζοντες αὐτὸς αἰδάνοιτο. ἔτι δὲ τῷ αὐτῷ ἀποκαταστήσας, μέγα δὲ περισπούδης ὧν ὁ Κύρῳ ἀφικνεῖται εἰς Πέρσας τὸ ἔσθδμην ἐπὶ τ' αὐτῷ ἀρχῆς. καὶ ὁ μὲν πατήρ καὶ ἡ μήτηρ πάλιν δὴ, ὡς παρ' εἰκός, ἐπιλάσθησαν αὐτῷ· ὁ δὲ Κύρῳ ἔγνωσε τὰ νομιζόμενα αἰσῶν, καὶ τῷ χρῆσθ' ἡγήσατο Πέρσας καὶ τὰ πάντα, καὶ τὰ δώδεκα πᾶσι διέδωκεν ὡς παρ' εἰκότος. χρημητίς δ' ἐν τῷ βασιλείῳ, ὅτι νὰ εἶδε τοιοῦτον, ἔδωκεν αὐτῷ ἀποσπλῆν κρείττων πρὸς ἡ καὶ ἄνθρωποι, εἰπὼν, συκοφαντῶν, ὦ Κύρῳ· ἡδὴ γὰρ εἰς γῆς ἀπὸ τῆς δὲ ἰδὼν τὸ ὄναρ ἐξηγήσῃ, καὶ χιδὼν ἰδοῦναι ὅτι εἰδέναι ὅτι τῷ βίῳ ἢ πολλῶν παρῆν. αὐτὸς ἔν λαβὼν ἰσῶν, ἔγνω Διὶ τι παρῆν καὶ Ἡλίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐπὶ τ' ἀκρῶν, ὡς Πέρσας γένουσι, ὥστε ἐπὶ ἀρχῆς, Ζεὺς παρῆν καὶ Ἡλῖς, καὶ πάντες θεοὶ, διχάζει τὰ δὲ καὶ πλεονέχεια πολλῶν ἐκείνων προξένων, καὶ χαλεπότητα ὅτι ἐσημύατέ μοι καὶ ἐν ἰσῶν καὶ ἐν ἐργασίαις σημείοις καὶ ἐν οἰωνοῖς καὶ ἐν φήμας αὐτ' ἐχέτω ποιεῖν καὶ ὅσα ἐχέτω. πολλὰ δ' ὑμῖν χάρις ὅτι καὶ ἐγὼ ἐγίνωσκον πρὸς ὑμῖν ἐκείνων ἐπιμύλειαν, καὶ ἐδιδάσκον ἐπὶ τῆς εὐτυχίας ὑπὲρ ἄνθρωποι ἐφρόνησα. αὐτῶν δ' ὑμῶς δύνανται καὶ πᾶσι μὲν καὶ γυναικὶ καὶ φίλοις ἐπαίρειν εὐδαιμονίαν, ἔμοι δὲ, οἷον παρ' αἰῶνα διδόναι, τοιαῦτά τε καὶ πολλὰ δύνανται.

45. Ο μὲν δὲ ταῦτα ποιήσας, ἐοικὼς δὲ ἰλθὼν, ἔδωκεν ἡδύως ἀναπαύσασθαι, ἐκείνους δὲ ὥστε καὶ, οἱ πᾶσι γυναικὶ ἀποσπλῆν αὐτὸν ἐκείλουν. ὁ δ' ἔλθων ὅτι ἡδύως ἀναπαύοιτο. οἱ δ' αὖ πᾶσι γυναικὶ, ἐπὶ ὥστε καὶ, δύνανται παρῆν. τὰ δὲ ἡ ψυχὴ σὺν μὲν ἐκείνῳ, διψῇ δ' ἰδοῦναι, καὶ ἐπὶ ἡδύως, ὡς δὲ καὶ τῇ ὑπεραίῳ συνίστανται αὐτῷ ταῦτα, καὶ τῇ τέλει, ἐκάλισσε τὴν καὶ δῶκε. οἱ δ' ἔτιχον σωματικὰ καὶ αὐτῷ, ἐοικὼς ἐν Πέρσας, ἐκάλισσε δὲ ἐκ τῆς φί-

λυσ κὺ πῶς Περσῶν ἀρχαίς. παρόντων δὲ πάντων, ἤρχετο τοῦ-
δε λόγου.

46. Παιῖδες ἔμοι, ἔ πάντες οἱ παρόντες φίλοι, ἔμοι μὲν ὅ-
βις τὸ πᾶν ἤδη παρίσιν (ἐκ πολλῶν τῶν σαφῶς γινώ-
σκων) ὑμῶς δὲ χρὴ, ὅταν τελευτήσω, ἂ ὥσπερ εὐδαιμόνῳ
ἔμω ἔλθην κὺ ποιῶν πάντα. ἐγὼ γὰρ πῶς τι ἂν παρὰ ἐν παύσῃ
νομίζομεθα καὶ ἀδικῶ κεκοιμηθῶς· ἐπὶ τι ἤβησα, καὶ ἐν νε-
ανίσκοις· τίλγος τι ἀνὴρ γηοῦμαι, καὶ ἐν ἀνδράσι. σὺν τῷ
χερὶν τι πεποιθὲν αἰεὶ στυαυζανομένῳ ἐπιγινώσκον ἐδίδου
ἔ τῷ ἑμῷ δυνάμει· ὥστε ἔ τῷ γῆρας ἐδιδόμωτο ἡδύ-
μῳ ἢ ἑμῆς νεότητι· ἀδινέστοι γινόμενοι, ἔ τ' ἐπιχρή-
σας ἔ τ' ἐπιθυμίας οἶδα ὅτι ἠτύχησα. ἔ τὸς μὲν φίλους ἐπι-
διδόντες ἔμω εὐδαιμόνους γηοῦμεν, τὸς δὲ πολέμιους ὑπὸ ἑμῷ
δουλοῦντες. ἔ τῷ πατρίδῃ πεποιθὲν ἰδιωτεύον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
νῦν πεπλημηνόμενῳ κατελείπων. ἂν τ' ἐλθὼν ἐμὴν ἐδιδόντες ὅ,
π ἔ διουσιμένῳ. κὺ τὸν μὲν παρελθόντα χερὶν ἱερατῶν ἔ-
τις ὥσπερ ἡνέμεν. φοβῶ δὲ μοι συμπαρασχετῶν μὴ π ἐν
τῷ ἐπὶ νόμῳ χερὶν ἢ ἰδοίμι ἢ ἀκούσῃμι ἢ πάθωμι χαλεπὸν, οὐκ
εἰς ἂν τελείως μίχα φρονεῖν, ἐδὲ εὐφραίνεισθαι ἐκπιπταμένως.
νῦν δὲ, ἢ πλεονέκτησιν, κατελείπων μὲν ὑμῶς, ὡ πᾶντες, ζῶν-
τες, ἔ ὥσπερ ἰδοίμι μοι οἱ τοιοῦτοι γηοῦμαι κατελείπων ἢ πα-
τρίδῃ καὶ φίλους εὐδαιμόνους. ὥστε πῶς οὐκ ἂν ἐγὼ δικαίως
μεταχειροῦμαι τὸν αἰεὶ χερὶν μνήμης τυχεῖνοίμι; διὲν κὺ
τῷ βασιλείᾳ με ἤδη σφωλιώσαντα κατελείπων, ὥς ἂν μὴ ἂ ἀμ-
φιλογῶ γηοῦμαι πρὸς μὲν ὑμῶν παραχρη. ἔ ἐγὼ δὲ νῦν
φιλῶ μὲν ἀμφοτέρους ὑμῶς ὁμοίως, ὡ πᾶντες· τὸ δὲ περὶ τοῦ
λευκοῦ ἔ καὶ περὶ τοῦ ἰσχυροῦς ἀδικῶ ἐν αὐτῷ, τῶν
περὶ τῶν πᾶν περὶ τοῦ γηοῦμαι, κὺ πλεονέκτησιν κατελείπων τὸ εἶδος ἐμ-
πίρ. ἐπεμύθην ἢ κὺ αὐτὸς ἔτις ὑπὸ τῶνδε τῶν ἑμῶν π ἐ
ὑμῶν πατρίδῃ, τοῖς περὶ τοῦ γηοῦμαι ἔ μένοι ἀδελφοίς, ἀδικῶ
ἔ πολίταις, κὺ ὁδῶν κὺ πύλων ἔ λόγων ἐπείκην. ἔ ὑμῶς δὲ,
ὡ πᾶντες, ἔτις ἐξ ἀρχῆς ἔ ἐμὴν δόξαν, τὸς μὲν γαραιτέρους

^α Ὡς περὶ. ^β Τελείως με φρ. ^γ Οὐς παρίδοσιν μοι. ^δ Ἀμ-
φιβολῶ. ^ε Εγὼ ἔν φιλῶ. ^ς Καὶ τὸ ἡγήσασθαι. ^ζ Ἐπαμύδου
ὥστε τ. μ. γρ. πρ. ὑπὸ δὲ τῷ κειν.

ὠπλιμαῖν, ^α τῷ δὲ νωτέρῳ ὠπλιμῶντα. ὡς ἔν παλαιὰ καὶ
 εἰσομῖνα καὶ ἵππομα λήγουσι ἡμῶν ἔτιωσι ἀποδέχονται. καὶ σὺ μὲν,
 ὦ Καμβύση, τὴν βασιλείαν ἔχεις, θῶν τι δίδόντων καὶ ἡμῶν, ὅσον
 εὖ ἡμῖν. σὺ δὲ, ὦ Ταιμοξάρη, σατραπῶν ἔτιωσι δίδωμι. Μή-
 δων τι καὶ Αργυρίων, καὶ τράτων Καδυσίων. ταῦτα δὲ σοὶ δι-
 δῶς, νομίζω ἀρχὴν μὲν μείζω καὶ τέτομα τῆς βασιλείας τῷ
 περὶ στυπῶν κταλιπῶν, δίδωμι μὲν δὲ σοὶ ἀλυποτέρων. ὁ-
 πρίας μὲν ἥδη ἀνθρωπίνης ἀφροσύνης ἐπιδείας ἔσθ' ἐκ ὁρῶ,
 ἀλλὰ πῶτα σοὶ τὰ δοκῶντα ἀνθρώπους ἀφροσύνης παρέσθαι. τί,
 δὲ δυσκακῶς παρὰ τῶν ἐξῆν, καὶ τὸ πολλὰ μεριμνῶν, καὶ τὸ
 μὴ δυνάσθαι ἡσύχῳ ἔχειν, κινεῖς ὁμῶν ὑπὸ τῶν ὡς ταῖς
 ἔργα φιλοφιλίας, καὶ τὸ ἐπιβυλάειν καὶ τὸ ἐπιβυλάειν, ταῦτα
 τῷ βασιλεὺς ἀνάσκει σὺ μὲν οὖν συμπαρομομεῖν, ἀ, σὺ φ'
^α ἴδι, τῷ ἐφροσύνης πολλὰς ἀρχολίας παρέχει. οἶδα μὲν
 οὖν καὶ σὺ, ὦ Καμβύση, ὅτι ἐπὶ τὸ χρευσθῆναι σκῆπτρον τὸ
 τὴν βασιλείαν ἀγαθῶν ἐστιν, ἀλλ' οἱ ^β πρὸ φίλοι σκῆ-
 πτρον βασιλεὺς ἀληθίστατον καὶ ἀσφαλέστατον. πιστὸς δὲ μὴ νό-
 μιζε φύσιν φύσιν ἀνθρώπους (πάντες ἥδη ἂν οἱ αὐτοὶ πιστοὶ φαί-
 νοιτο, ὡς ὡς καὶ πᾶσα τὰ πεφυκῆται πάντες τὰ αὐτὰ φαίνονται)
 ἀλλὰ τὰς πιστὰς ἵσταται δὲ ἔχουσιν ἑαυτῶν. ἡ δὲ κλίσις αὐτῶν
 ἐστὶν ἐδαμῶς πρὸς τῇ βίᾳ, ἀλλὰ μὲν οὖν πρὸς τῇ ὑπερηφάνειᾳ. εἰ
 ἔν καὶ ἄλλας πρὸς συμφύλακας τῇ βασιλείᾳ ποιεῖται,
 μετὰ μὲν ὡς πρὸς ἀρχὴν ἢ ἀπὸ τῶν ὁμῶν γινώσκουσιν. καὶ πο-
 λιτῶν τοὶ ἀνθρώποι ἀλλοδαπῶν οἰκίοντες, καὶ σύσιτοι ἀποσκή-
 νων. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀνέμενοι φωνῆς, καὶ ὑπὸ τῇ αὐ-
 τῆς μητρὸς τροφίσις, καὶ εὖ αὐτῇ οἰκίᾳ αὐξήσιντες, καὶ ὑπὸ
 τῇ αὐτῶν γυναικὶ ἀγαπώμενοι, καὶ τὴν αὐτὴν μητέρα καὶ τὸν
 αὐτὸν πατέρα ὡς συγγενεῖς, πῶς ἐπὶ πάντων ἔτοι οἰκεῖται-
 ρι; μὴ οὖν καὶ οἱ θοὶ ὑφ' ἡγῶνται ἀγαθὰ εἰς οἰκίοντα ἀδελ-
 φοῖς, μέγα μὲν ποιεῖ ποιήσῃ, ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα ὑψὺς οἰκονο-
 μεῖται ἀλλὰ φιλικῶς ἔργα. καὶ ἔτιωσι ἀντιπρόσβλησι ^γ ἀλλοῖς
 ἔσθ' ἡ ὑμῖν φιλικῶς. ἑαυτῶν τοὶ κηδεῖται ὁ ὡς ὡς ἀδελφῶν.
 τίς ἥδη ἀλλὰ ἀδελφὸς μέγας ὡς ἔτιωσι κηλὸν ὡς ἀδελφῶν; τίς

^α ἴδι. πολλὰς ἀρχολίας παρέχει. ^β Πολλοί. ^γ Αἰσθη-
 τοίς.

οὐδ' ἄλλο πηυσί] δὲ ἄνδρα μίτρα διωάμειροι ἔτις ὡς ἀδελ-
 φός; τίνα δὲ φοβήσεται πρὸς ἀδικεῖν ἀδελφεῦ μίτρας ὄντος,
 ἔτις ὡς τὸ ἀδελφόν; μήτις ἔτι γὰρ ἴσθις μηδὲς σε ἂν τέττω ὁ-
 πακκῆται, μήτις ἐσθ' ὑμῶν περισσοῦ παρὶς. ἐδίδει γὰρ οἰκότερον πρὸς
 τέττω ἔτι ἀγαθὰ, ἔτι δὲ καὶ ἡ σοί. ἐνός δὲ καὶ πρὸς, τίς γὰρ
 εὐσάμειρος ἐλπίσας ἂν μίττειναι τοιαῖς ἢ τέττω; τίς οὐδ' ἂν
 βοηθήσας ἰχυρότερον σύμμαχον ἀνελάβοις; τίνα οὐδ' αἰσχρὸν
 μὴ φιλεῖν ἢ τὸ ἀδελφόν; τίνα δὲ ἀπάντων χρημάτων ἐσθ' ἡμῶν
 ἢ τὸ ἀδελφόν; μόνος γὰρ ὦ Καμύση, ὁ πρῶτος ὄντος ἀδελ-
 φοῦ παρ' ἀδελφεῶν, ἐδὲ φησὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἐφικνεῖται.
 ἄλλα ὥς γε ὡν πατρῶων, παῖδες, πᾶσι ἀλλήλους, εἴ τι ἐ-
 ῖς ἡμῶν καλῶς μίττει ὑμῶν. ἐ γὰρ δή τις τέττω γὰρ σαφῶς δε-
 κῆται εἶδεναι, ὡς ἐδὲ ἔστιμα ἐγὼ ἔπ' ἱππῶν ἐν ἀνθρώπων
 βίῃ τελευτήσω. ἐδὲ γὰρ νῦν τοι πᾶσι γ' ἡμῶν ψυχῶν ἰσχυρῶς,
 ἄλλ' οἷς διειρημένοι, τέτοις αὐτῶν ὡς ἔστιν καλῶς φρονεῖ. πρὸς
 δὲ τῶν ἀδικῶν παθόντων ψυχῶν ἔγωγε κατενοήσας οἷς μὲν φόβος
 τοῖς μισαμένοις ἐμὸν ἄλλους, οἷς δὲ παλαμναῖος τοῖς ἀνοσί-
 οῖς ἐπιτίμηναι. τίς δὲ φησὶ πρὸς πᾶσι ἀφ' ἑαυτοῦ ἔπ' ἂν
 ἂν δεκῆται, εἰ μηδὲς αὐτῶν αἱ ψυχῶν κύβητα ἦσαν; ἔτι ἐγώ-
 γε, ὦ παῖδες, ἐδὲ τέττω πᾶσι ἐπείθω, ὡς ἡ ψυχὴ ἔως μὲν
 ἂν ἐν θνητῷ σώματι ἦ, ζῇ. ὅταν δὲ τέττω ἀπαχθῇ, τίθεται
 αἱ. ὅρῳ γὰρ ὅτι καὶ πρὸς θνητῶν σώματι ὅσον αἱ ἐν αὐτοῖς χεῖρον
 ἢ ἡ ψυχὴ, ζῶντα περιέχεται. ἐδὲ γὰρ ὅπως ἄφρων ἔστι ἡ ψυχὴ ἐ-
 πείθαι τῷ ἀφροῖ σωματι δόξα ἔχον, ἐδὲ τέττω πείσσεσθαι.
 ἄλλ' ὅταν ἀφροῖ καὶ κατὰ τοῦ οἷος ἐκκερῶν, τότε καὶ φρο-
 νιμώτερον εἶδος αὐτὸν εἶναι. ἀφροῖ δὲ ἀνθρώπου, ὅθεν εἰς
 ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ὁμοφυλον, πολλῶν τῆς ψυχῆς αὐ-
 τῇ δὲ μόνῃ ἔτι παρῶν ἔτι ἀπῶν ὁρῶται. ἐνοήσας
 δὲ, ἔγωγε, ὅτι ἐγὼ τε καὶ τῶν ἀνθρώπων γινώσκω ἐδὲ εἰς ὕπνον.
 ἡ δὲ ἔγωγε ἀνθρώπου ψυχὴ τότε δή τις ἐφ' ὅσον καὶ φαίνεται, καὶ
 τότε τι τὸ μισθόντων ἐσθ' ὁρῶ. τότε γὰρ, ὡς ἔοικε, μέλιστα ἐ-
 λούθηται. εἰ μὲν ἔν τῷ σώματι ὡς πρὸς ἐγὼ οἶμαι, καὶ ἡ
 ψυχὴ καὶ ἀλλοτρίῃ τῷ σώματι, καὶ πᾶσι ἡμῶν ψυχῶν κατεπεσμένοι
 ποιεῖται ἂν ἐγὼ οἶμαι. εἰ δὲ μὴ ἔτις, ἄλλα μέντοι ἡ ψυχὴ

. Τέττω. ὁ Πρωτεύουσι. ὁ Εἰμί. ὁ Δοκίμῃ.

ἐν τῷ σώματι συναποθήσκη, ἀλλὰ θύες γε τὰς αἰεὶ ὄντας, καὶ
 πάντ' ἐφορῶντας, καὶ πάντα διυναμένους, οἱ καὶ τῶν τῶν ὅλων
 τιμῇ τεξίν συνίσχουσιν ἀκροῦσθαι ^α ἀκρόαζον καὶ ἀναμάρτη-
 ζον, ἔπειτα κράτους ἔμισθους ἀδίκησθαι, τέτρες φοβούμενοι μή-
 τι ἀσέβεις μηδὲν, μηδὲ ἀνόσοι, μήτι ποιήσῃ, μήτι βυλῶ-
 σῃ. μὴ μῆτοι θύες καὶ ἀνθρώπων τὸ πᾶν γλῶσσοι τὸ αἰεὶ ἐπι-
 γινόμενοι αἰδέσθουσι. ἔπειτα ἐν σκότειν ὕμῳ οἱ θεοὶ ἀποκρύπτουσι,
 ἀλλὰ ἐμφανῶς πᾶσιν ἀνάσκει αἰεὶ ζῶν τὰ ὑμῖν περὶ ἔργα. ἃ τῶν
 μὲν κατὰ καὶ ἐξ ὧν ^β ἀδικῶν φαίνῃ, διυνατὺς ὕμῳ ἐν πᾶσι
 ἀνθρώποις ἀναδείξῃ. εἰ δὲ ἐς ἀκμήλους ἀδικῶν τι φοβήσῃ, ἐκ
 πάντων ἀνθρώπων τὸ ἐξίσιπτοι εἶναι ἀποβαλεῖται. ἐπεὶ γὰρ ἂν
 ἐπὶ πιστῶσιν διώκῃ ὕμῳ, ἐπὶ εἰ πάντων σωθῶμεν, ἰδὼν ἀ-
 δικήμενοι ^γ τὴν καλίστην φιλίαν παρὰ στήθεσιν. εἰ μὲν ἔν ἐγὼ ὕ-
 μῳ ἰσχυρῶς διδάσκω οἷός τις ὡς ἀκμήλους εἶναι, εἰ δὲ μή,
 καὶ παρὰ τῶν σωτηρίων μόνων μαρτυρίῃ. αὕτη γὰρ ἀρετὴ διδο-
 σκαλία. οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ ἀγαθῶν φίλοι, μὲν γὰρ τοῖς πασι, φί-
 λοι δὲ ἀδελφοί. ἡ δὲ δὲ τινες τέττων καὶ ^δ ἐναντία ἀκμήλους
 ἐπράξαν. ^ε ὁποτέρως ἂν ἐν αἰσθάνῃ τὰ πρᾶξις συν-
 ἐνίσχῃ, ταῦτα δὲ αἰετῶμενοι ὁρῶντες ἂν βυλῶσιν. ἔπειτα
 τῶν μὲν ἴσως ἡδὴ ἄλλοι. τὸ δὲ ἐμὸν σῶμα, ὃ παῖδες, ὅταν π-
 λυτῶσιν, μήτι ἐν χρυσῷ ᾖ, μήτι ἐν ἀργύρῳ, μηδὲ ἐν
 ἄλλῳ μηδὲν, ἀλλὰ τῇ γῇ ὡς τέττων ἀπόδωκε. τί γὰρ τέττων με-
 χειρώμενος ^ς γῇ μιχθῶμαι, ἢ πάντες μὲν τὰ καλὰ, πάντες δὲ
 πᾶσι φύει καὶ τρέφει; ἐγὼ καὶ ἄλλως φιλήσωμαι ἐλθού-
 μιν, καὶ νῦν ἡδὴ ἂν μοι δοκῶ κρινώμενος ^ς αἰετῶμεν
 ἀνθρώπους. ἀλλὰ γὰρ ἡδὴ, ἔφη, ἐκλιπὼν μοι φαίνῃ ἡ ψυχὴ ὁ-
 ρῶσα, ὡς εἰσὶν, πᾶσι ἄρχῃ ἀπολιπῶσα. εἰ τις ἔν ὕμῳ ἢ
 δεικνῶς βύλει τῆς ἐμῆς ἀψαύσας, ἢ ὁμοῖον τέμνῳ ζῶντι ^ς ἐπὶ
 σωσιδῶν ἐξέλθῃ, σωσάτω. ὅταν δὲ ἐγὼ ἐκκαλύψωμαι, αἰτῶ-
 μαί ὕμῳ, ὃ παῖδες, μηδὲς ἔτ' ἀνθρώπων τέμνῳ σῶμα ἰδί-
 πτω, μηδὲ αὐτοὶ ὕμῳ. Πίστας μῆτοι πάντας καὶ τὰς συμ-
 μετῶν ἐπὶ τὸ μνησθῆναι τέμνῳ παρὰ καλεῖται, σωτηριόησιν
 ἐμοὶ ὅτι ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἡδὴ ἴστωμαι, ὡς μηδὲν ἂν ἐπὶ κακῶν

^α Ακροῦσθαι. ^β Τὸν πᾶν φίλ. ^γ Ἐν αἰψά. ^δ Ὅποτί-
 ρως.

παρῖν, μήπ' ἂν μὲν ᾗ θύς ἡρώμα, μήπ' ἂν μηδὲν ἔπ' ᾧ. ὁπόσοι δ' ἂν ἔλθωσι, τῦτος εὖ ποιήσω τις ὁπόσοι ἐπ' ἀνδρὶ εὐδαίμονι νομίζονται, ἀπὸ πίμπλη. καὶ τὰτ', ἔφη, μέμνησθε με πλοῦτον, τὸς φίλους ^α εὐεργετῆτας, καὶ τὸς ἐχθρὸς δυνήσεσθε κρατῆν. καὶ χαίρειτε, ὦ φίλοι παῖδες, καὶ τῇ μητρὶ ἀπαγλῆαίτε ὡς παρ' ἐμοῦ. καὶ πάντες δὲ οἱ παρόντες καὶ οἱ ἀπόντες φίλοι χαίρειτε. ταῦτ' εἰπὼν καὶ πάντας διεξιπάμεν, σιωπῇ καλύψας, καὶ ἕτως ἐτελεύτησεν.

47. Ὅπ' ἔτι δὴ ἡ κελεύση καὶ μερίση ^β ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἡ ^γ Κύρου βασιλεία ἐρχέσθαι, αὐτὴ ἑαυτῇ μετ' ἑρτυρεῖ. ἀρίστη μὲν αὖτε ἦν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάττῃ. αὖτε ἀρχὸν δὲ, τῷ Εὐξείνῳ ^δ πόντῳ αὖτε ἰσπίραν δὲ, Κύπρῳ καὶ Αἰγυπτίῳ αὖτε μισημυβρίαν ^ε καὶ Αἰθιοπία. τῶν δὲ ἡγεμονία, μιᾷ γνώμῃ τῇ Κύρῳ ἐκὼν ἐκείνου, ἔκείνους τε τὸς ὑπ' ἑαυτῷ ὡς αὖτε ἑαυτῷ παῖδας ἐπέμετε καὶ ἡγετῶν, οἳ τε ἀρχήμενοι Κύρῳ ὡς πατέρες ἐπέδοιτο. ἐπὶ μὲν Κύρῳ ἐτελεύτησεν, εὐθὺς μὲν ^δ αὐτοὶ οἱ παῖδες ἐξασπάζον, εὐθὺς δὲ πόλεις καὶ ἔθνη ἀφίσταντο, πάντες δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐπέπιπτο. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, ἀρετομαὶ διδάσκουσι ἐκ τῶν θύων. οἶδα γὰρ ὅτι αὖτε ὅταν μὲν βασιλεὺς καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς πᾶσι ἡγεμονίᾳ πειπονησιν εἴτε ὅρκους ὁμόσων, ἡμπίδου, εἴτε διζῶς δοῖν, ἐξοδαίω. εἰ δὲ μὴ τοῖς τοῖς ἦσαν, καὶ οἱ αὐτῶν δόξαν εἶχον, ἐπὶ ἂν εἰς αὐτοὺς ἐπίσταν, ὡς αὖτε ἐπὶ νῦν πιστοὶ ἐπὶ εἰς ἐπὶ, ἐπὶ ἔγνωσαν ἡ ἀσέβεια αὐτῶν. ἕτως ἐπὶ τότε ἐπίσταν ἂν οἳ ^ε σὺν Κύρῳ ἀναβάντων στρατηγῶν νῦν δὲ δὴ τῇ αὖτε αὐτῶν δόξη πιστοῦσιν, ἐν χεῖρον ἑαυτῶν, καὶ ἀναχθῆντες αὖτε βασιλεία, ἀπὸ μὴθησαν τὸς κεφαλὰς. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν στρατοδύοντων Βαρβαρίων ἄλλοι ἄλλαις πιστοῖν ἐξαπατηθέντες ἀπώλοντο. πολὺ δὲ καὶ τῶν χεῖρον νῦν εἰσι. αὖτε μὲν γὰρ εἰς πᾶσι ἡ Ἀλκιωνδωτοῦ πρό βασιλείας, ἡ πόλιν ἡ ἑθῆ ^δ ὑποχέριον ποιήσεν, ἡ ἄλλοι πᾶσι καλὸν ἡ ἀγαθὸν αὐτοῦ ἀπεργάζετο, ἕτοι ἦσαν οἱ πινώμενοι. ^ε νῦν δὲ

^α Εὖ ποιῶντες. ^β Ἀρίστη καὶ κελεύση. ^γ Πόντος ἢ Προποντιδὶ καὶ Εὐχαποντόντῳ. πρὸς ἰσπίραν. Αὐτῇ. ^δ Πολλοὶ δὲ καὶ τῶν. ^ε Νῦν καὶ ἂν πᾶσι, ὡς αὖτε Μιθριδάτης τῷ πατρίῳ Ἀριβαρζάνῳ αὖτε, καὶ ὡς αὖτε Λισίμ.

κὺ λὺ πς, ὥσπερ Λιομήρης, πλὴ γυναικὸς κὺ τὰ τέκνα καὶ
τὰς τῶν φίλων παῖδας ὁμήρους παρὰ τῷ Αἰγυπλίῳ ἱσχυραλί-
πων, κὺ τὰς μεγάλας ὄρκους παρὰ βασιλῆα δόξῃ π συμφο-
ρῇ ποιῶσιν, ἔτι εἰσιν οἱ τῆς μεγάλης πῆμας γενομένων.
ταῦτα ἔν ὁρῶντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάντες, ἐπὶ τὸ ἀσέβεις κὺ τὸ
ἀδίκον πταμυδροὶ εἰσιν. ὁποῖοι πῆς γὰρ ἂν οἱ ἀσέβειαι ὦσι,
τρέχει κὺ οἱ ὑπ' αὐτὰς ἰπποπόλιν γίνοινται. ἀγέμεστοι
ἵ νυν ἢ ἀσέβειαι ταύτη γαλήνη).

48. Εἰς γὰρ μὲν χεῖμα, τῇδε ἀδικώτερον· ἔ γὰρ μέγιστον
τὸς πολλὰ ἡμαρτησέμε, ἀλλὰ ἤδη τὸς ἐδὲν ἡδικησέμε συλ-
λαμβάνοντες, ἀναγκάζουσιν ὥστε ἐδὲν δίκαιοι χεῖμα ἄπο-
νειν. ὥστ' ἐδὲν ἥτοι οἱ πολλὰ ἔχον δοκύντες ἢ πολλὰ ἡδικησέ-
μεν φοβῶνται, κὺ εἰς χεῖρας ἔσθ' ἔτοι ἐξήλουσι τοῖς κρείττοσιν
ἱναί, ἐδὲν ἀγροῖξομεν εἰς βασιλικὴν στρατείαν παρόντες. τοι-
γαροῦν ὅπως ἂν πολέμῳ αὐτοῖς, πῶσιν ἔξουσιν ἐν τῇ χώρᾳ αὐ-
τῶν ἀνασφίραξ αἰὲς μάχης ὅπως ἂν βέλωνται, ἀλλὰ πλὴν ἐ-
κείνων ὥστ' ἡμῶν θύας ἀσέβειαν, ὥστ' δὲ ἀνθρώπους ἀδικίαν.
αἱ μὲν δὲ γνώμαί ταύτη τῷ παντὶ χεῖρους νυν ἢ τὸ παλαιόν
αὐτῶν.

49. Ως δὲ ἐδὲ ἢ σμάρτων ἐπιμέλει) ὥσπερ ἀσέβειαι,
νυν αὖ τῷτο διηγήσομαι. νόμιμον γὰρ δὴ ἦν αὐτοῖς μήτι πύειν,
μήτι ἀπομύπτειν, (δὴλον δὲ ὅτι ταῦτα ἔστι ἐν τῷ σμάρτι
ὑγρὸ φιδόμενοι ἐνόμισαν, ἀλλὰ βελόμενοι ἀλλὰ πόνοι κὺ ἰ-
δρωτὸς τὰ σμάρτα σπριῶνται) νυν ἵ τὸ μὲν μὴ πύειν μη-
δὲ ἀπομύπτειν ἔπ' ἀφ' ἑαυτῶν, τὸ δὲ ἔστι ποιεῖν ἐδάμῃ ἐπιτη-
δούμεν. κὺ μὲν ἀσέβειαι μὲν λὺ αὐτοῖς μεροσιτῆν νόμιμον,
ὅπως ὅλη τῇ ἡμέρᾳ χεῖμα κὺ εἰς πᾶς πράξεις κὺ εἰς τὸ ἀφ-
ποιῶν νυν γὰρ μὲν τὸ μὲν μεροσιτῆν ἔπ' ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλὰ μὲν
δὲ ἔστι οἷα λῶντα ὥστ' οἱ ἀσφίραξ ἀεὶ πῶντες, μίχελι τὰτα
ἐδίοις καὶ πῶντες ἀφ' ἑαυτῶν, ἔστ' ὥστ' οἱ ὀφθαλμοὶ κρημύ-
δροι.

50. Ἡν ἵ αὐτοῖς νόμιμον μηδὲ ἀσφίραξ εἰσφίραξ εἰς τὰ
συμπόσια, δηλοῖον νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερίσκειν ἥτοι ἂν καὶ
σμάρτα ἐ γνώμας σφάλλειν νυν ἵ τὸ μὲν μὴ εἰσφίραξ ἔτι

^a Ως ἐπὶ τὸ πᾶν. ^b Ἐκποῖν.

α ντιπιδὸν πῆλῃσαν, ὅπως μὴ ἀνταρῶσιν τὸ δῖπιδον, ἀλλ' ὑπο-
κωσιν αἱ ^β πῆλιδες. καὶ μὲν τοὶ πατρίδαρα ἐπὶ τῷ ἀπίζον,
ὅσοι τὴ περὶ εἶν εὐρεῖ, εὐδὲν αὐτῶν ἀφ' ἡρηται, ἀλλὰ τὴ ἀπὸ
κρητὶ ἐπαμνησθῶν. καὶ ὅψα γε ἀποσώτους καὶ γὰρ κρηνοπονηθῶς
ἀμφοτέρων τύπων κείλῳ. ἀλλὰ μὲν καὶ ἐν τῷ γῆμωνι ἂ μὲν
τον καθάλλω ἐ σῶμα καὶ πῶδας ἀρετὴ αὐτοῖς ἐκαστῶν, ἀλλὰ
καὶ πῶς ἀκροῖς τῶς χειρὶ καὶ ποδὶ δασείας καὶ δασυληθρας
ἔχουσιν. ἐν γε μὲν τῷ γῆφ ὅσοι ἀρεῶσιν αὐτοῖς ἂν αἱ ἴδιαι
δυνάμεις, οὐδ' αἱ ἴδιαι περὶ σκίαι, ἀλλὰ ἐν ταύταις ἐπὶ τῶν σκι-
αῖς ἀνθρώποι μαχαιρόμενοι αὐτοῖς περιστῶσι. ἐ μὲν ἐκπεμμεῖται
μὲν οὖν οὕτως ἔχουσι, τὴν καλλωπίζον. καὶ οὖν ἐξ ἀδίκων
φαινοῦνται ἢ μεμνησθησῶν, εὐδὲν τῶν αἰχμύοντων. πολὺ γὰρ
πύξηται ἐν αὐτοῖς ἢ ἀδικία τὴ καὶ αἰχμοκρίθεια.

[illegible]

^a Δαπίδων. ^b Δάπιδος. ^c Σχιάδης. ^d Ιππικῆς. ^e Κομ-
μωῆας. ^f Γ' Ἰον.

56. Καὶ οἱ πῖροι ἔχουσι μὲν γάρρ' αὖ καὶ κηπίδας καὶ σαζάρεις, ὥσπερ ἐπὶ Κύρου, τῶν μάλιστα ποιησάμενοι· οἷς χεῖρας ἔτι ἵσταται ἐπὶ ἔσθ' ἔτι ἐθέλουσιν. ἐδὲ καὶ τοῖς δριπαυηφόροις ἀρμεσὶν ἐπὶ χερσίν^α· ἔφ' αὖ Κύρου αὐτὰ ἐποιήσατο. ὁ μὲν γὰρ, πρῶτα αὐξήσας τὰς λωιόχας, καὶ ἀγαθὰς ποιήσας, οἷα τὰς εἰς τὴν ὥλῃ ἐμβαλλέμεν· οἱ δὲ οὖν ἐδὲ γινώσκουσιν τὰς ἐπὶ ταῖς ἀρμεσὶν, οἷοντα σφίσιν ὁμοίως τὰς ἀνασκήτους τοῖς ἡσκησέσθαι ἵσταται. οἱ δὲ, ὁρῶντες μὲν, πρὶν δὲ ὅτι τοῖς πολέμοις ἵσταται, οἱ μὲν ἐκόντες ἀκρίβησιν, οἱ δὲ ἐξάκρονται· ὥς αὖτε λωιόχων γινώμεθα τὰ ζεύγη ποικίλεις πλεῖον κακὰ τὰς φίλους ἢ τὰς πολέμους ποιεῖν. ἐπεὶ μὲντοι καὶ αὐτοὶ γινώσκουσιν οἷα φησὶ τὰ πολέμοις ἐπὶ ἀρχῇ, ὑφίσταται, καὶ ἐδὲς ἐπ' αὐτῷ τῷ Ἑλλήνων εἰς πόλεμον καθίσταται^β, ὅτε ὅταν οἱ Ἕλληνες αὐτοῖς ἀνιστρατεύωνται, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτους ἐγνώσθαι μὲν Ἑλλήνων τὰς πολέμους ποιεῖσθαι.

57. Ἐγὼ μὲν δὲ οἶμαι ὥσπερ ὑπερβύλων^γ ἀπεργασάσθαι μοι. φημί γὰρ Πέρσης καὶ τὰς πᾶσι αὐτοῖς αἰσθητὲς πρὸς θεοὺς, αἰσθητὲς πρὸς συγγενεῖς, καὶ αἰσθητὲς πρὸς τὰς ἄλλας, καὶ ἀνδροπότες τὰ εἰς τὴν πόλεμον οὖν ἢ πρὸς τὴν ἀποδιδίχθαι. εἰ δὲ τις ταῦτα ἔμοι γινώσκῃ, τὰ ἔργα αὐτῶν ἐπισκοπῶν, εὖ ἐκείνη αὐτὰ μακρὺν τοῖς ἐμοῖς λόγους.

^α Ἐφ' αὐτῶν. ^β Οὐτε αὖ πρὸς. ^γ Ἀπεργασάσθαι. φημί. ^δ Ἀνδροπότες.

5 DE60

T E Λ Ο Σ

3/11/37 6/s 6

